

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΓΕΝΕΣΙΣ 1

- Γεν. 1,1 Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
Γεν. 1,1 Κατ' ἀρχάς ὁ ἀπειροτελεῖος Θεὸς ἐδημιούργησεν ἐκ τοῦ μηδενὸς τὸ σύμπαν, τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
- Γεν. 1,2 Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος.
Γεν. 1,2 Ἡ γῆ ἦτο ἀόρατος, ἀδιαμόρφωτος καὶ ἀπρόσφορος διὰ τὸν ζωϊκὸν καὶ φυτικὸν κόσμον· σκοτάδι δὲ ηὐλῶνετο ἐπάνω ἀπὸ τὰ ὕδατα ποῦ τὴν ἐσκεύαζον, τὸ δὲ ζωοποιὸν Πανάγιον Πνεῦμα ἐφέρετο ἐπάνω ἀπὸ τὰ ὕδατα καὶ περιέβαλλεν αὐτήν.
- Γεν. 1,3 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς.
Γεν. 1,3 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· “να γίνῃ φῶς ἐπὶ τῆς γῆς”· καὶ ἐγένετο φῶς.
- Γεν. 1,4 καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνά μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνά μέσον τοῦ σκότους.
Γεν. 1,4 Καὶ εἶδεν ὁ παντογνώστης Θεὸς τὸ φῶς ὅτι εἶναι καλόν καὶ σκόπιμον· καὶ ἐχώρισεν ὁ Θεὸς τὸ σκότος ἀπὸ τοῦ φωτός.
- Γεν. 1,5 καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία.
Γεν. 1,5 Καὶ ὠνόμασεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ὠνόμασε νύκτα. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ καὶ ἐκλείσεν ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς δημιουργίας.
- Γεν. 1,6 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνά μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. καὶ ἐγένετο οὕτως.
Γεν. 1,6 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· “να γίνῃ ὁ οὐράνιος θόλος τῆς γῆς μεταξύ τῶν υδάτων, ποῦ καλύπτουν τὴν ἐπιφάνειάν τῆς καὶ τῶν νεφῶν ποῦ αἰωροῦνται εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν, καὶ να διαχωρίζῃ μεταξύ τῶν υδάτων τῆς γῆς καὶ τῶν υδάτων τοῦ οὐρανοῦ”. Καὶ ἐγένετο ὅπως ὁ Θεὸς διέταξε.
- Γεν. 1,7 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνά μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀνά μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος.
Γεν. 1,7 Καὶ ἔδωκεν ὑπαρξίν ὁ Θεὸς στὸν οὐράνιον θόλον καὶ διεχώρισε τὰ ὕδατα, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἀπὸ τὰ νερά, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐπάνω εἰς τὰ νέφη τοῦ οὐρανοῦ.
- Γεν. 1,8 καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα.
Γεν. 1,8 Καὶ ὠνόμασεν ὁ Θεὸς τὴν ἀτμόσφαιραν οὐρανόν. Καὶ εἶδεν ὁ παντογνώστης Θεὸς ὅτι τὸ ἔργον τοῦ αὐτοῦ ἦτο ὡραῖον καὶ σκόπιμον. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, ἐγένετο πρωΐ καὶ ἐκλείσεν ἡ δευτέρα ἡμέρα τῆς δημιουργίας.
- Γεν. 1,9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὄφθῆτω ἡ ξηρὰ. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρὰ.
Γεν. 1,9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· “ας συναχθῆ τὸ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον καλύπτει ὁλόκληρον τὴν γῆν, εἰς ὀρισμένην περιοχὴν καὶ ας φανῆ ἡ ξηρὰ”. Καὶ ἐγένετο, ὅπως ὁ Θεὸς διέταξε· καὶ ἐμαζεύθη ὅλον τὸ ὕδωρ τῆς γῆς εἰς τὰς βαθεῖας περιοχὰς τῶν ὠκεανῶν καὶ θαλασσῶν, καὶ ἐφάνη ἡ ξηρὰ.
- Γεν. 1,10 καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν καὶ τὰ συστήματα τῶν υδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν.
Γεν. 1,10 Καὶ ὠνόμασεν ὁ Θεὸς τὴν ἐκτὸς τῆς θαλάσσης ἐκτασιν γῆν, τὰς δὲ μεγάλας περιοχὰς τῶν υδάτων ὠνόμασε θαλάσσας. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἡ θάλασσα καὶ ἡ ξηρὰ εἶναι καλαί, ἔχουν τὸν σκοπὸν καὶ τὴν χρησιμότητά των.
- Γεν. 1,11 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· βλαστησάτω ἡ γῆ βόταν ἡν χόρτου σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοίότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οἷον τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐγένετο οὕτως.
Γεν. 1,11 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· “ας φυτρώσουν καὶ ας ἀναπτυχθοῦν εἰς τὴν ξηρὰν χλόη καὶ ποώδεις θάμνοι, ποῦ τὸ κάθε εἶδος ἀπὸ αὐτὰ θὰ ἔχῃ τὸ ἰδικόν του σπέρμα, διὰ να διαιωρίζεται ἐπὶ τῆς γῆς”· καὶ ἐν συνεχείᾳ διέταξεν ὁ Θεός· “να φυτρώσουν καὶ να μεγαλώσουν εἰς τὴν γῆν καρποφόρα ξυλώδη δένδρα, ἕκαστον ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ φέρῃ κατὰ τὸ εἶδος τοῦ ἰδικόν του σπέρμα”.
- Γεν. 1,12 καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βόταν ἡν χόρτου σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοίότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οἷον τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς.
Γεν. 1,12 Καὶ ἐβγάλε πρᾶγματι ἡ γῆ ποώδη βλάστησιν, χλόην καὶ θάμνους, κάθε εἶδος ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶχε τὸ σπέρμα αὐτοῦ διὰ τὴν διατήρησίν του. Καὶ κατόπιν ἐφύτρωσαν καὶ ἐμεγάλωσαν ἐπὶ τῆς γῆς καρποφόρα δένδρα, ἕκαστον ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔφερε τὸ σπέρμα τοῦ εἶδους του, διὰ να διαιωρίζεται ἐπὶ τῆς γῆς.

- Γεν. 1,13 και εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.
- Γεν. 1,13 Εἶδεν ὁ Θεός ὅτι ἡ χλόη, οἱ θάμνοι καὶ τὰ δένδρα, πού ἐκάλυψαν ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ξηρᾶς, ἦσαν καλά, σκόπιμα καὶ χρήσιμα. Ἐγένετο ἑσπέρα, ἐγένετο πρωΐ καὶ συνεπληρώθη ἡ τρίτη ἡμέρα τῆς δημιουργίας.
- Γεν. 1,14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γεννηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ διαχωρίζειν ἀνά μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνά μέσον τῆς νυκτός· καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ἑνιαυτούς·
- Γεν. 1,14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· “ἀς γίνουσι (ἀς φανούσι) εἰς τὸν οὐρανὸν τῆς γῆς φωτεινοὶ ἀστέρες, δια να φωτίζουσι τὴν γῆν καὶ να χωρίζουσι τὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς νύκτα. Ἀς εἶναι οἱ ἀστέρες αὐτοὶ εἰς σημεῖα μετεωρολογικῶν καὶ ἄλλων φαινομένων, καὶ ἀς χρησιμεύουσι εἰς κανονικὴν μεταβολὴν καὶ διάκρισιν τῶν εποχῶν τοῦ ἔτους, τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν ἐτῶν.
- Γεν. 1,15 καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως.
- Γεν. 1,15 Προ παντός δε ἀς εἶναι αὐτοὶ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὥστε να φωτίζουσι τὴν γῆν”. Καὶ ἐγένετο ὡς ὁ Θεός διέταξε.
- Γεν. 1,16 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσονα εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός, καὶ τοὺς ἀστέρας.
- Γεν. 1,16 Καὶ ἔκτισεν ὁ Θεός τοὺς δύο μεγάλους ἀστέρας, τὸν ἥλιον, τὸν μέγαν ἀστὴρα, να ἀρχῇ με τὸ φῶς τοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν. Καὶ τὸν μικρότερον ἀστὴρα, τὸν σελήνην, να ἀρχῇ με τὸ φῶς τῆς κατὰ τὴν νύκτα. Ἐπίσης διέταξε να φανούσι καὶ οἱ ἄλλοι ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ.
- Γεν. 1,17 καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ Θεός ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς
- Γεν. 1,17 Καὶ ἔθηκεν αὐτοὺς ὁ Θεός ἐν τῷ οὐρανῷ ἐν τῷ στερεώματι, δια να στέλλουσι τὸ φῶς τῶν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν·
- Γεν. 1,18 καὶ ἀρχῇ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός καὶ διαχωρίζειν ἀνά μέσον τοῦ φωτός καὶ ἀνά μέσον τοῦ σκότους, καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν.
- Γεν. 1,18 να ἐξουσιάζουσι τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα καὶ να ξεχωρίζουσι τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ σκότους. Καὶ εἶδεν ὁ παντογνώστης Θεός, ὅτι τὸ ἔργον τοῦ αὐτοῦ ἦτο καλόν, χρησιμὸν καὶ σκόπιμον.
- Γεν. 1,19 καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τετάρτη.
- Γεν. 1,19 Ἐγένετο ἑσπέρα, ἐγένετο πρωΐ καὶ συνεπληρώθη ἡ τετάρτη ἡμέρα τῆς δημιουργίας.
- Γεν. 1,20 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἐρπετὰ ψυχῶν ζώων καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερεώμα τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐγένετο οὕτως.
- Γεν. 1,20 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· “να βγάλουσι τὰ ὕδατα τῶν θαλασσῶν ψάρια καὶ ἐρπετὰ καὶ πτηνὰ, τὰ ὁποῖα θα πετοῦσι εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν μετὰ τὸν οὐρανίον θόλον καὶ τὴν γῆν”. Καὶ ἐγένετο ἔτσι.
- Γεν. 1,21 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός τὰ κτήνη τὰ μεγάλα καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζώων ἐρπετῶν, ἃ ἐξήγαγε τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν, καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλά.
- Γεν. 1,21 Καὶ ἐδημιούργησεν ὁ Θεός τὰ μεγάλα κτήνη καὶ τὰ ψάρια καὶ τὰ ἐρπετὰ, τὰ ὁποῖα σύμφωνα με τὴν διαταγὴν τοῦ ἐβγάλαν τὰ ὕδατα ἕκαστον κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ· καθὼς καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῶν πτηνῶν καθὼς κατὰ τὸ εἶδος τοῦ. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός ὅτι ὅλα ἦσαν καλά καὶ χρήσιμα δια τὸν σκοπὸν, δια τὸν ὁποῖον ἐγένετο.
- Γεν. 1,22 καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεός, λέγων· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσιν ἐπὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 1,22 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεός λέγων· “γίνεσθε γόνιμα, αὐξάνεσθε καὶ πολλαπλασιάζεσθε καὶ γεμίσατε τὰ ὕδατα τῶν θαλασσῶν. Καὶ τὰ πετεινὰ ἐπίσης ἀς πληθυνθούσι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν”.
- Γεν. 1,23 καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα πέμπτη.
- Γεν. 1,23 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ καὶ συνεπληρώθη ἡ πέμπτη ἡμέρα τῆς δημιουργίας.
- Γεν. 1,24 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος, τετράποδα καὶ ἐρπετὰ καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος. καὶ ἐγένετο οὕτως.
- Γεν. 1,24 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· “ἀς βγάλῃ ἡ γῆ ζῶσα διαφόρων εἰδῶν, τετράποδα καὶ ἐρπετὰ καὶ θηρία τῆς ξηρᾶς, τὰ καθὼς κατὰ τὸ εἶδος τοῦ”. Καὶ ἐγένετο ἔτσι.
- Γεν. 1,25 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος αὐτῶν καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλά.
- Γεν. 1,25 Καὶ ἐδημιούργησεν ὁ Θεός τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ τὰ εἶδη αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη κατὰ τὰ εἶδη αὐτῶν καὶ ὅλα τὰ ἐρπετὰ τῆς γῆς κατὰ τὰ εἶδη αὐτῶν. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός ὅτι εἶναι καλά, σκόπιμα καὶ χρήσιμα.
- Γεν. 1,26 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ’ εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ’ ὁμοίωσιν, καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 1,26 Ἐν συνεχείᾳ ὁ Τριαδικὸς Θεός εἶπε καθ’ ἑαυτὸν· “ἀς δημιουργήσωμεν τώρα τὸν ἄνθρωπον, σύμφωνα με τὴν ἰδικὴν μας εἰκόνα, καὶ να ἔχῃ τὴν δυνατότητα να ὁμοιάσῃ με ἡμᾶς. Αὐτοὶ, ἄνδρας καὶ γυναῖκα, ἀς εἶναι ἀρχόντες καὶ κύριοι τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, τῶν πτηνῶν τοῦ οὐρανοῦ, τῶν κτηνῶν καὶ ὅλης τῆς γῆς καὶ ὅλων ὅσα ἐρποῦσι ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς”.

- Γεν. 1,27
Γεν. 1,27 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. Καὶ πράγματι ὁ ἀπειροτέλειος Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἐπροίκισε με ἰδικὰ τὸν χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα, ὥστε νὰ εἶναι με αὐτὰ εἰκὼν τοῦ Θεοῦ. Ἐδημιούργησεν ἀπ' ἀρχῆς ἄνδρα καὶ γυναῖκα.
- Γεν. 1,28 καὶ εὐλόγησεν αὐτούς ὁ Θεός, λέγων· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἔρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 1,28 Καὶ εὐλόγησεν αὐτούς ὁ Θεός λέγων· “αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, γεμίσατε ὅλην τὴν γῆν καὶ γενήτε κύριοι αὐτῆς· σας δίδω τὴν δύναμιν νὰ εἰσθε κύριοι καὶ ἐξουσιασταὶ τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πτηνῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὅλων τῶν κτηνῶν καὶ ὅλης τῆς γῆς καὶ ὅλων ὅσα, ὡς ἐρπετὰ, σύρονται ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς”.
- Γεν. 1,29 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπεῖρον σπέρμα, ὃ ἐστὶν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς, καὶ πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρώσιν·
- Γεν. 1,29 Καὶ ἐν συνεχείᾳ εἶπεν ὁ Θεός· “ἰδοὺ ἔχω δώσει ὑπὸ τὴν κυριότητά σας καὶ εἰς ἐξυπηρέτησίν σας ὅλα τὰ εἶδη τοῦ χόρτου, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐν ἑαυτοῖς σπέρματα καὶ εἶναι ἀπλωμένα εἰς ὁλόκληρον τὴν γῆν, καὶ κάθε δένδρον, τὸ ὁποῖον φέρει καρπὸν πρὸς τροφήν σας καὶ σπέρμα πρὸς πολλαπλασιασμόν καὶ διαίωσίν του. Ὅλα αὐτὰ, χόρτα τῆς γῆς καὶ καρποὶ τῶν δένδρων, θὰ εἶναι εἰς διατροφήν σας.
- Γεν. 1,30 καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ παντὶ ἔρπετῷ ἔρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς, καὶ πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρώσιν. καὶ ἐγένετο οὕτως.
- Γεν. 1,30 Σας δίδω ἐπίσης κυριότητα ἐπὶ ὅλων τῶν θηρίων τῆς γῆς, ἐπὶ ὅλων τῶν πτηνῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ ὅλων τῶν ἐρπετῶν, που σύρονται εἰς τὴν γῆν· εἰς ὅλας αὐτάς τας ζώσας υπάρξεις δίδω ἐπίσης ὡς τροφήν τὸ χλωρὸν χόρτον τῆς γῆς”. Καὶ ἐγένετο ὡς ὁ Θεὸς διέταξε.
- Γεν. 1,31 καὶ εἶδεν ὁ Θεός τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε, καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα ἕκτη.

ΓΕΝΕΣΙΣ 2

- Γεν. 2,1
Γεν. 2,1 Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν. Οὕτω δε ετελείωσεν ἡ δημιουργία τοῦ σύμπαντος, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ ὅλος αὐτῶν ὁ στολισμὸς, ἡ ἀρμονία καὶ ἡ λαμπρότης.
- Γεν. 2,2 καὶ συνετέλεσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε.
- Γεν. 2,2 Κατὰ τὴν ἕκτῃ ἡμέρᾳ ετελείωσεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ, ὅσα ἔκαμε, καὶ ἀνεπαύθη κατὰ τὴν ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ ἀπὸ ὅλα τὰ ἔργα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησεν ἐκ τοῦ μηδενὸς καὶ ἐμορφοποίησεν.
- Γεν. 2,3 καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν· ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσε ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ Θεὸς ποιῆσαι.
- Γεν. 2,3 Εὐλόγησε δε ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, ἡγίασεν αὐτήν καὶ ὡς ἀγίαν τὴν ὠρίσε, διότι κατ' αὐτὴν κατέπαυσε τὴν δημιουργίαν του καὶ ἀνεπαύθη μετὰ τὴν δημιουργίαν τῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἤρχισεν νὰ δημιουργῇ.
- Γεν. 2,4 Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅτε ἐγένετο· ἡ ἡμέρα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
- Γεν. 2,4 Αὕτη εἶναι ἡ ἱστορία τῆς δημιουργίας τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅταν αὐτὰ ετελείωσαν καὶ ὠλοκληρώθησαν. Αὕτη εἶναι ἡ δημιουργία τοῦ σύμπαντος, ὅταν ὁ ἀπειροτέλειος Θεὸς ἐδημιούργησεν ἐκ τοῦ μηδενὸς τὸ σύμπαν, τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
- Γεν. 2,5 καὶ πᾶν χλωρὸν ἄγροῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντα χόρτον ἄγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι αὐτήν·
- Γεν. 2,5 Δὲν υπήρχον ὁμῶς ἀκόμη χλόη καὶ θάμνοι τῶν ἀγρῶν καὶ δὲν εἶχον βλαστήσει φυτὰ τοῦ ἀγροῦ. Διότι δὲν εἶχεν ἀποστειλεῖ βροχὰς ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν καὶ δὲν υπήρχεν ἄνθρωπος νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ καλλιεργῇ τοὺς ἀγρούς.
- Γεν. 2,6 πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
- Γεν. 2,6 Ἀνέβλυζαν δε πηγαὶ καὶ ἐπότιζαν με τὰ ὕδατα τῶν ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ξηρᾶς.
- Γεν. 2,7 καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν.
- Γεν. 2,7 Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον με χῶμα ἀπὸ τῆς γῆς (χοϊκόν) καὶ ἐνεφύσησεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνεῦμα ζῶν, τὴν ἀθάνατον ψυχὴν· ἐτσι δε ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος ζῶσα ὑλικοπνευματικὴ ὑπαρξίς.
- Γεν. 2,8 Καὶ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς παράδεισον ἐν Ἐδέμ κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε.

- Γεν. 2,8 Διέταξε δε ο Θεός και εφύτρωσε και εβλάστησεν εις την περιοχὴν της Εδέμ προς ανατολάς κήπος, ο παράδεισος, και εκεί ετοποθέτησε τον άνθρωπον, τον οποίον έπλασε.
- Γεν. 2,9 και έξανέτειλεν ο Θεός έτι έκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ώραϊόν εις ὄρασιν και καλόν εις βρώσιν και τὸ ξύλον τῆς ζωῆς έν μέσῳ τοῦ παραδείσου και τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστόν καλοῦ και πονηροῦ.
- Γεν. 2,9 Εκαμε δε ο Θεός να βλαστήσουν από την γην όλα τα είδη των δένδρων, τα οποία είναι ωραία εις την ὄρασιν, ευχάριστα εις την γεύσιν και θερητικά, καθώς επίσης διέταξε και εφύτρωσε το δένδρον της ζωῆς εν μέσῳ του παραδείσου και το δένδρον της γνώσεως του καλοῦ και του κακοῦ.
- Γεν. 2,10 ποταμός δε έκπορεύεται έξ Έδέμ ποτίζειν τὸν παράδεισον· εκείθεν ἀφορίζεται εις τέσσαρας ἀρχάς.
- Γεν. 2,10 Ποταμός δε πηγάζει και απλώνεται από την Εδέμ, ώστε να ποτίζη τον παράδεισον. Από εκεί δε εξέρχεται και διαχωρίζεται εις τέσσαρας κατευθύνσεις.
- Γεν. 2,11 ὄνομα τῶ ένι Φισῶν· οὔτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Ευίλάτ, εκεί οὔ έστι τὸ χρυσιόν·
- Γεν. 2,11 Το ὄνομα του ενός εκ των τεσσάρων αυτών ποταμῶν είναι Φισῶν. Αυτός περικυκλώνει και ποτίζει ὅλην την περιοχὴν Ευίλάτ, ὅπου υπάρχει ο χρυσός.
- Γεν. 2,12 τὸ δε χρυσιόν τῆς γῆς εκείνης καλόν· και εκεί έστιν ὁ ἄνθραξ και ὁ λίθος ὁ πράσινος.
- Γεν. 2,12 Ο χρυσός της χώρας εκείνης είναι αγνός και πολύτιμος. Εις την χώραν αυτήν επίσης υπάρχουν και δύο ἄλλοι πολύτιμοι λίθοι, ο ασπαστράπτων ἄνθραξ και ο πράσινος λίθος.
- Γεν. 2,13 και ὄνομα τῶ ποταμῶ τῶ δευτέρῳ Γεῶν· οὔτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας.
- Γεν. 2,13 Το ὄνομα του δευτέρου ποταμοῦ είναι Γεῶν· αυτός διαρρέει ὅλην την γην της Αιθιοπίας.
- Γεν. 2,14 και ὁ ποταμός ὁ τρίτος Τίγρις· οὔτος ὁ προπορευόμενος κατέναντι Ἀσσυρίων. ὁ δε ποταμός ὁ τέταρτος Ευφράτης.
- Γεν. 2,14 Και ο ποταμός ο τρίτος είναι ο Τίγρις· αυτός διέρχεται εμπρός από την χώραν των Ἀσσυρίων. Ο δε τέταρτος ποταμός είναι ο Ευφράτης.
- Γεν. 2,15 Καί έλαβε Κύριος ὁ Θεός τὸν ἄνθρωπον, ὃν έπλασε, και έθετο αὐτὸν έν τῶ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, έργάζεσθαι αὐτὸν και φυλάσσειν.
- Γεν. 2,15 Ελαβε Κυριος ο Θεός τον ἄνθρωπον, τον οποίον εδημιούργησε, και έθεσεν αὐτὸν στον παράδεισον της χαράς και της τέρψεως, δια να εργάζεται εις αὐτὸν και να τον φυλάσσει.
- Γεν. 2,16 και ένειτείλατο Κύριος ὁ Θεός τῶ Ἀδὰμ λέγων· ἀπὸ παντός ξύλου τοῦ έν τῶ παραδείσῳ βρώσει φαγη, Εδωσε δε εντολήν Κυριος ο Θεός στον Αδάμ λέγων· “ἀπὸ ὅλα τα καρποφόρα δένδρα που υπάρχουν στον παράδεισον, σας δίδω το δικαίωμα να τρώγετε.
- Γεν. 2,17 ἀπὸ δε τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλόν και πονηρόν, οὐ φάγεσθε ἀπ’ αὐτοῦ· ἢ δ’ ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ’ αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε.
- Γεν. 2,17 Από το δένδρον ὅμως της γνώσεως του καλοῦ και κακοῦ δεν πρέπει ποτέ να φάγετε από αὐτό. Κατά δε την ἡμέραν κατά την οποίαν θα φάγετε από τον καρπὸν του, θα χάσετε το δικαίωμα της αθανασίας, θα αποθάνετε σωματικῶς και θα χωρισθῆτε από εμε, που σας έδωσα την ζωήν”.
- Γεν. 2,18 Καί εἶπε Κύριος ὁ Θεός· οὐ καλόν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῶ βοηθόν κατ’ αὐτόν.
- Γεν. 2,18 Ο δε Τριαδικός Θεός ειπε καθ’ εαυτόν· “δεν είναι καλόν να μείνη μόνος του ο ἄνθρωπος. Ας δημιουργήσωμεν προς χάριν αὐτοῦ βοηθόν του, πλάσμα ὅμοιον με αὐτόν”.
- Γεν. 2,19 και έπλασεν ὁ Θεός έτι έκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ και πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ ούρανοῦ και ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδὰμ, ιδεῖν τί καλέσει αὐτά. και πᾶν ὃ ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τοὔτο ὄνομα αὐτῶ.
- Γεν. 2,19 Πριν ὅμως δημιουργῆση ο Θεός την βοηθόν του Αδάμ, την Εὐαν, ωδήγησεν ενώπιον του Αδάμ ὅλα τα θηρία του αγροῦ και ὅλα τα πτηνά του ουρανοῦ, τα οποία εδημιούργησε, δια να ἴδῃ αὐτὰ ο Αδάμ και να τους δώση το κατάλληλον ὄνομα. Και το ὄνομα, το οποίον θα έδιδεν ο Αδάμ στο καθένα από αὐτά, τούτο το ὄνομα και θα έμενεν εις αὐτό.
- Γεν. 2,20 και ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι και πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ ούρανοῦ και πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ· τῶ δε Ἀδὰμ οὐχ εύρέθη βοηθός ὅμοιος αὐτῶ.
- Γεν. 2,20 Και ο Αδάμ με την σοφίαν, την κρίσιν και την γνώσιν που εἶχεν, έδωσεν ὀνόματα εις ὅλα τα κτήνη και εις ὅλα τα πτηνά του ουρανοῦ και εις ὅλα τα θηρία της υπαίθρου. Κανένα ὅμως από τα ζῶα αὐτὰ δεν ευρέθη βοηθός ὅμοιος με τον Αδάμ, ἄξιος και ευχάριστος εις αὐτόν.
- Γεν. 2,21 και ἐπέβαλεν ὁ Θεός ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, και ὑπνωσε· και έλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ και ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀντ’ αὐτῆς.
- Γεν. 2,21 Τότε ο Θεός, δια να αναπληρώση την ἔλλειψιν αυτήν, έφερεν ἔκστασιν στον Αδάμ, ο οποίος και εκοιμήθη βαθύτατα. Ελαβε τότε μίαν από τας πλευράς του Αδάμ και συνεπλήρωσε δια σαρκός το κενόν της αναίρεθείσης αὐτῆς πλευράς.
- Γεν. 2,22 και ὠκοδόμησεν ὁ Θεός τὴν πλευράν, ἣν έλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ, εις γυναῖκα και ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν

Ἀδάμ.

- Γεν. 2,22 Και κατεσκεύασε και εμορφοποίησε την πλευράν, την οποίαν έλαβεν από τον Αδάμ, εις γυναίκα, την οποίαν και έφερε προς αυτόν.
- Γεν. 2,23 και εἶπεν Ἀδάμ· τοῦτο νῦν ὅσοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου και σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη·
- Γεν. 2,23 Όταν δε ο Αδάμ εξύπνησε και είδε την γυναίκα είπεν· “αυτό είναι πλέον οστούν από τα οστά μου και σαρξ από την σάρκα μου. Αυτή θα ονομασθή γυνή (ανδρίς), διότι έγινεν από τον άνδρα αυτής.
- Γεν. 2,24 ἔνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ και τὴν μητέρα και προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναίκα αὐτοῦ, και ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.
- Γεν. 2,24 Ενεκα του στενοῦ τούτου συνδέσμου του ανδρός προς την γυναίκα, στο μέλλον κάθε ανήρ θα αφήνη τον πατέρα και την μητέρα του και θα συνδέεται στενότερα με την γυναίκα του, ώστε οι δύο να γίνουν πλέον μία σαρξ δια της συζυγίας”.
- Γεν. 2,25 και ἦσαν οἱ δύο γυμνοί, ὃ τε Ἀδάμ και ἡ γυνή αὐτοῦ, και οὐκ ἤσχύνοντο.
- Γεν. 2,25 Ἦσαν δε και οι δύο γυμνοί, ο Αδάμ και η γυναίκα αυτού, και δεν εντρέποντο ο ένας τον άλλον, διότι ἦσαν αγνοί και αθώοι.

ΓΕΝΕΣΙΣ 3

- Γεν. 3,1 Ὁ δὲ ὄφις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός. και εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί· τί ὅτι εἶπεν ὁ Θεός, οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ παραδείσου;
- Γεν. 3,1 Ο ὄφις ἦτο το ευφύτεστερον και επινοητικώτερον από όλα τα ζῶα, τα οποία εἶχε δημιουργήσει Κυριος ο Θεός επί της γης. Ο ὄφις (ο διάβολος υπό μορφήν ὄφεως) ηρώτησε την Ευαν και της είπε· “διατί ο Θεός απηγόρευσε να φάγετε από τους καρπούς όλων των δένδρων, που υπάρχουν στον παράδεισον;”
- Γεν. 3,2 και εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει· ἀπὸ καρποῦ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου φαγοῦμεθα,
- Γεν. 3,2 Η Ευα απήντησεν στον ὄφιν· “από τους καρπούς κάθε δένδρου του παραδείσου ημπορούμεν να φάγωμεν.
- Γεν. 3,3 ἀπὸ δὲ τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου, ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, εἶπεν ὁ Θεός, οὐ φάγεσθε ἀπ’ αὐτοῦ, οὐ δὲ μὴ ἄψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνητε.
- Γεν. 3,3 Από τον καρπὸν ὁμως του δένδρου, που υπάρχει εν τω μέσῳ του παραδείσου, ἔδωσεν εντολήν ο Θεός λέγων· δεν θα φάγετε από τον καρπὸν αυτού οὔτε και θα εγγίσετε αυτό, δια να μη αποθάνετε”.
- Γεν. 3,4 και εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί· οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε·
- Γεν. 3,4 Είπε δε τότε ο ὄφις προς την γυναίκα· “δεν θα αποθάνετε· κάθε άλλο.
- Γεν. 3,5 ἦδει γὰρ ὁ Θεός, ὅτι ἢ ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ’ αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ και ἔσεσθε ὡς θεοί, γινώσκοντες καλὸν και πονηρόν.
- Γεν. 3,5 Σας απηγόρευσεν ο Θεός να φάγετε από το δένδρον αυτό, διότι εγνώριζεν ὅτι κατά την ημέραν, κατά την οποίαν θα φάγετε, θα ανοιχθούν τα μάτια σας και θα είσθε και σεις σαν θεοί, ὁμοιοι με αυτόν, γνωρίζοντες καλὸν και πονηρόν”.
- Γεν. 3,6 και εἶδεν ἡ γυνή, ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν και ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν και ὠραῖόν ἐστι τοῦ κατανοῆσαι, και λαβοῦσα ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ ἔφαγε· και ἔδωκε και τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ’ αὐτῆς, και ἔφαγον.
- Γεν. 3,6 Τότε η Ευα παρετήρησε προσεκτικότερα το απηγορευμένον δένδρον, είδε τον καρπὸν του ωραῖον εις την ὄψιν και εσκέφθη ὅτι ευχάριστον θα ἦτο να δοκιμάση αυτόν. Και λοιπὸν ἔλαβεν από τον καρπὸν του δένδρου αυτού, ἔφαγεν αυτή, και ἔδωσε και στον άνδρα της, και ἔτσι ἔφαγον και οι δύο.
- Γεν. 3,7 και διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο, και ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν, και ἔρραψαν φύλλα συκῆς και ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα.
- Γεν. 3,7 Και ἠνοιξαν τα μάτια των δύο πρωτοπλάστων, εκατάλαβαν ὅτι ἦσαν γυμνοὶ σωματικῶς και ψυχικῶς, εντράπηκαν την γυμνότητά των και ἔκοψαν φύλλα συκῆς, τα ἔρραψαν προχειρῶς και με αυτά σαν ποδιές ἐκάλυψαν την γυμνότητά των.
- Γεν. 3,8 Καὶ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ δειλινόν, και ἐκρύβησαν ὃ τε Ἀδάμ και ἡ γυνή αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου.
- Γεν. 3,8 Όταν δε κατά το δειλινόν ἤκουσαν την φωνήν του Θεοῦ, ο οποίος περιπατούσεν στον παράδεισον, ἐκρύβησαν ο Αδάμ και η γυνή αυτού από φόβον και εντροπήν ανάμεσα εις τα δένδρα του παραδείσου, δια να μη αντικρύσουν το πρόσωπον του Θεοῦ.
- Γεν. 3,9 και ἐκάλεσε Κύριος ὁ Θεός τὸν Ἀδάμ και εἶπεν αὐτῷ· Ἀδάμ, ποῦ εἶ;
- Γεν. 3,9 Ο Θεός προσεκάλεσε τον Αδάμ και του είπε· “ Αδάμ, που είσαι;”

- Γεν. 3,10 καὶ εἶπεν αὐτῷ· τῆς φωνῆς σου ἤκουσα περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ ἐφοβήθην, ὅτι γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύβην.
- Γεν. 3,10 Ὁ δε Ἀδάμ ἀπήντησεν στον Θεόν· “ἤκουσα την φωνήν σου, καθώς περιπατούσες στον παράδεισον, και εφοβήθην να παρουσιασθῶ εμπρός σου επειδή εἶμαι γυμνός δι' αὐτό και ἔσπευσα να κρυφθῶ”.
- Γεν. 3,11 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· τίς ἀνήγγειλέ σοι ὅτι γυμνός εἶ, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ ἔνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες;
- Γεν. 3,11 Ἠρώτησε δε ο Θεός αὐτόν· “ποιός σου ἀνήγγειλεν ὅτι εἶσαι γυμνός; Μηπως και ἔφαγες ἀπὸ το δένδρον, ἀπὸ το ὁποῖον και μόνον σου ἀπηγόρευσα να φάγης;”
- Γεν. 3,12 καὶ εἶπεν ὁ Ἀδάμ· ἡ γυνή, ἣν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, και ἔφαγον.
- Γεν. 3,12 Ὁ Ἀδάμ ἔσπευσε να δικαιολογηθῆ και εἶπε· “αὕτη η γυναικα, την ὁποῖαν συ μου ἔδωκες ὡς σύντροφον και βοηθόν μου, αὕτη μου ἔδωσε ἀπὸ τον καρπὸν του ἀπηγορευμένου δένδρου και ἔφαγον”.
- Γεν. 3,13 καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός τῇ γυναικί· τί τοῦτο ἐποίησας; και εἶπεν ἡ γυνή· ὁ ὄφις ἠπάτησέ με, και ἔφαγον.
- Γεν. 3,13 Εἶπε δε τότε Κυριος ο Θεός προς την γυναικα, την Εὐάν· “διατί ἔκαμες αὐτό;” Ἡ Εὐά ἀπήντησεν· “ὁ ὄφις με ἐξηπάτησε και ἔφαγον”.
- Γεν. 3,14 καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός τῷ ὄφει· ὅτι ἐποίησας τοῦτο, ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν και ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· ἐπὶ τῷ στήθει σου και τῇ κοιλίᾳ πορεύσῃ και γῆν φαγῆ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.
- Γεν. 3,14 Εἶπε δε τότε Κυριος ο Θεός στον ὄφιν· “επειδή διέπραξες αὕτην την δολιότητα, θα εἶσαι κατηραμένος συ ἀνάμεσα ἀπὸ ὅλα τα κτήνη και ὅλα τα θηρία, που υπάρχουν εις την γην. Θα σύρσαι στο χῶμα με το στήθος και την κοιλίαν και χῶμα θα τρώγῃς ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς σου.
- Γεν. 3,15 καὶ ἔχθραν θήσω ἀνά μέσον σου και ἀνά μέσον τῆς γυναικός και ἀνά μέσον τοῦ σπέρματός σου και ἀνά μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν, και σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν.
- Γεν. 3,15 Θα θέσω δε ἀσβεστον εχθρότητα μεταξύ σου και της γυναικός, μεταξύ των ἀπογόνων σου και των ἀπογόνων αὐτῆς. Ἐνας δε ἀπόγονος της γυναικός μόνης, αὐτός θα σου συντρίψῃ την κεφαλὴν και συ θα κεντήσῃς αὐτοῦ την πτέρναν”.
- Γεν. 3,16 καὶ τῇ γυναικί εἶπε· πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου και τὸν στεναγμὸν σου· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, και πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου, και αὐτός σου κυριεύσει.
- Γεν. 3,16 Προς δε την γυναικα εἶπε· “θα πολλαπλασιάσω εις πλῆθος πολὺ τας λύπας σου, τας θλίψεις και τους στεναγμούς σου. Με πόνους θα γεννάς τα τέκνα σου, θα εξαρτάσαι δε πάντοτε ἀπὸ τον ἄνδρα σου και αὐτός θα εἶναι κύριός σου”.
- Γεν. 3,17 τῷ δὲ Ἀδάμ εἶπεν· ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικός σου και ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ ἔνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες, ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου· ἐν λύπαις φαγῆ αὕτην πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου·
- Γεν. 3,17 Εἰς δε τον Ἀδάμ εἶπεν· “επειδή ἤκουσες την κακὴν συμβουλήν της γυναικός σου και ἔφαγες ἀπὸ τον καρπὸν του δένδρου, εκ του ὁποῖου και μόνου ἐγὼ σου ἔδωσα την ἐντολήν να μη φάγῃς, θα εἶναι κατηραμένη η γη εις τα ἔργα σου. Με λύπην και κόπον θα κερδίζῃς την τροφήν σου ἀπὸ την γην ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς σου.
- Γεν. 3,18 ἀκάνθας και τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, και φαγῆ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ.
- Γεν. 3,18 Ἀγκάθια και τριβόλια θα σου φυτρώνῃ η γη και θα τρέφῃσαι με τα χόρτα του αγροῦ.
- Γεν. 3,19 ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου σου φαγῆ τὸν ἄρτον σου, ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθης, ὅτι γῆ εἶ και εἰς γῆν ἀπελεύσῃ·
- Γεν. 3,19 Καθ' ὅλον το διάστημα της ζωῆς σου με τον ἰδρώτα του προσώπου σου θα τρώγῃς τον ἄρτον σου, μέχρις ὅτου ἀποθάνῃς και ἐπιστρέψῃ το σῶμα σου εις την γην, ἀπὸ την ὁποῖαν και ἔχει πλασθῆ· διότι χῶμα εἶναι το σῶμα σου, στο χῶμα θα καταλήξῃ και χῶμα πάλιν θα γίνῃ”.
- Γεν. 3,20 καὶ ἐκάλεσεν Ἀδάμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικός αὐτοῦ Ζωή, ὅτι αὕτη μήτηρ πάντων τῶν ζώντων.
- Γεν. 3,20 Ὠνόμασε τότε ο Ἀδάμ την γυναικα του Ζωήν, διότι αὕτη θα ἦτο η μητέρα ὄλων των ἀνθρώπων της γης.
- Γεν. 3,21 Καὶ ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός τῷ Ἀδάμ και τῇ γυναικί αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους και ἐνέδυσεν αὐτούς.
- Γεν. 3,21 Ὁ δε πανάγαθος Θεός, δια να προφυλάξῃ τον Ἀδάμ και την γυναικα του ἀπὸ τας καιρικὰς μεταβολὰς, κατεσκεύασε δι' αὐτοὺς χιτῶνας δερματίνους, με τους ὁποῖους και τους ἐνέδυσεν.
- Γεν. 3,22 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἰδοὺ Ἀδάμ γέγονεν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν, τοῦ γινώσκειν καλὸν και πονηρόν· και νῦν μὴ ποτε ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ και λάβῃ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς και φάγῃ και ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.
- Γεν. 3,22 Εἶπε δε τότε ο Τριαδικός Θεός· “ἰδοὺ ο Ἀδάμ ἔγινε πλέον σαν ἕνας ἀπὸ ἡμὰς με την ικανότητα να γνωρίζῃ καλὸν και κακὸν ! Και τώρα μήπως τυχόν και ἀπλῶση το χεῖρι του και πάρῃ και φέγῃ ἀπὸ τον καρπὸν του ξύλου της ζωῆς και γίνῃ αὐτός και το κακὸν ἀθάνατον, πρέπει να ἐκδιωχθῆ ἀπὸ τον παράδεισον”.
- Γεν. 3,23 καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν Κύριος ὁ Θεός ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθῃ.
- Γεν. 3,23 Και ἔδιωξεν ο Θεός τον Ἀδάμ ἀπὸ τον παράδεισον της χαράς και της τέρψεως, δια να ἐργάζεται μετὰ κόπου την

γην, από το χῶμα της οποίας είχε πλασθῆ το σῶμα του.

- Γεν. 3,24 καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἀδὰμ καὶ κατώκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς καὶ ἔταξε τὰ Χερουβὶμ καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς.
- Γεν. 3,24 Εβγαλε τον Αδάμ και τον ἔφερε να κατοικήσῃ ἀπέναντι ἀπὸ τον παράδεισον της χαρὰς και της τέρψεως. Διέταξε δε τα Χερουβὶμ και την φλογίνην ρομφαίαν, την συστρεφομένην, να φυλάσσουν την οδὸν, η οποία ὠδηγοῦσε προς το δένδρον της ζωῆς.

ΓΕΝΕΣΙΣ 4

- Γεν. 4,1 Ἀδὰμ δὲ ἔγνω Εὐάν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Κάϊν καὶ εἶπεν· ἐκτῆσάμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ Θεοῦ.
- Γεν. 4,1 Ὁ Αδάμ ἐγνώρισεν ὡς σύζυγον τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τὴν Εὐάν, ἡ οποία ἔμεινεν ἐγκυος και ἐγέννησε τὸν Κάϊν. Γεμάτη δε χαρὰν ἀνεφώνησε· “με τὴν δύναμιν του Θεοῦ ἐγέννησα ἄνθρωπον” !
- Γεν. 4,2 καὶ προσέθηκε τεκεῖν τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ, τὸν Ἄβελ. καὶ ἐγένετο Ἄβελ ποιμὴν προβάτων, Κάϊν δὲ ἦν ἐργαζόμενος τὴν γῆν.
- Γεν. 4,2 Ἐπειτα δε ἀπὸ τὸν Κάϊν ἐγέννησεν ἡ Εὐά τὸν ἀδελφὸν του Αβελ. Ὁ Αβελ ἦτο ποιμὴν προβάτων, ὁ δε Κάϊν ἦτο γεωργός, καλλιεργῶν τὴν γην.
- Γεν. 4,3 καὶ ἐγένετο μεθ’ ἡμέρας ἤνεγκε Κάϊν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ Κυρίῳ,
- Γεν. 4,3 Μετὰ τινα χρόνον ὁ Κάϊν προσέφερε θυσίαν στὸν Θεὸν ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῶν ἀγρῶν του.
- Γεν. 4,4 καὶ Ἄβελ ἤνεγκε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν. καὶ ἐπεῖδεν ὁ Θεὸς ἐπὶ Ἄβελ καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ,
- Γεν. 4,4 Ὁ δε Αβελ προσέφερε και αὐτὸς θυσίαν ἀπὸ τα πρωτότοκα τῶν προβάτων του και μάλιστα ἀπὸ τα πλέον ευτραφῆ και παχέα. Ὁ δε Θεὸς εἶδε με ευμένειαν τὸν Αβελ και τα δῶρα του.
- Γεν. 4,5 ἐπὶ δὲ Κάϊν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχε. καὶ ἐλυπήθη Κάϊν λίαν, καὶ συνέπεσε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ.
- Γεν. 4,5 Εἰς τὸν Κάϊν ὁμως και τὴν θυσίαν του δεν ἔδωσε καμμίαν προσοχὴν. Ἐνεκα τούτου ὁ Κάϊν ἐδυσφόρησε πάρα πολὺ και ἐσκυθρόπασε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.
- Γεν. 4,6 καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Κάϊν· ἴνα τί περίλυπος ἐγένου, καὶ ἴνα τί συνέπεσε τὸ πρόσωπόν σου;
- Γεν. 4,6 Ἠρώτησε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν Κάϊν· “διατί ἐγίνες περίλυπος και κατέβασες ὀργισμένους τα μούτρα σου;
- Γεν. 4,7 οὐκ ἐὰν ὀρθῶς προσενέγκῃς, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς, ἡμαρτες; ἡσύχασον· πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφή αὐτοῦ, καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ.
- Γεν. 4,7 Δεν γνωρίζεις ὅτι ἐὰν προσφέρῃς δῶρα ὡς θυσίαν στὸν ἀληθινὸν Θεὸν, δεν ἐκλέξῃς ὁμως τα καλὰ δῶρα εἰς ἐνδειξὴν εὐλαβείας, ἀμαρτάνεις ἐνώπιον του Θεοῦ; Ἀλλὰ ἡσύχασε· τὸ κακὸν εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν σου και δύνασαι ἀνθέλῃς να τὸ νικήσῃς”.
- Γεν. 4,8 καὶ εἶπε Κάϊν πρὸς Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διέλθωμεν εἰς τὸ πεδῖον. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοῦς ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνέστη Κάϊν ἐπὶ Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν.
- Γεν. 4,8 Σκυθρωπός και φθονερός ὁ Κάϊν εἶπε στὸν ἀδελφὸν του τὸν Αβελ “ας περάσωμεν εἰς τὴν πεδιάδα”. Ὄταν δε ἐφθασαν εἰς τὴν πεδιάδα, ὁ Κάϊν ἐπετέθη ἀφηνιδίως και με ὀρμὴν ἐναντίον του Αβελ, του ἀδελφοῦ του, και τὸν ἐφόνευσεν.
- Γεν. 4,9 καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Κάϊν· ποῦ ἐστὶν Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου; καὶ εἶπεν· οὐ γινώσκω· μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰμὶ ἐγώ;
- Γεν. 4,9 Ὁ Κύριος και Θεὸς ἠρώτησε τὸν Κάϊν· “που εἶναι ὁ ἀδελφός σου ὁ Αβελ;” Και ἐκεῖνος ἀπήντησε· “δεν γνωρίζω· μήπως ἐγὼ εἶμαι φύλακας του ἀδελφοῦ μου;”
- Γεν. 4,10 καὶ εἶπε Κύριος· τί πεποίηκας; φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρὸς με ἐκ τῆς γῆς.
- Γεν. 4,10 Εἶπε δε ὁ Κύριος· “τι εἶναι αὐτὸ που ἔκαμες; Ἡ φωνὴ του αἵματος του φονευθέντος ἀδελφοῦ σου υψώνεται ἀπὸ τὴν γην στὸν οὐρανὸν προς ἐμὲ και βοᾷ ζητοῦσα τὴν τιμωρίαν σου.
- Γεν. 4,11 καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς, ἡ ἔχανε τὸ στόμα αὐτῆς δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρὸς σου·
- Γεν. 4,11 Και τώρα θα εἶσαι συ κατηραμένος και σαν ξένος ἀπὸ τὴν γην αὐτήν, ἡ οποία ἠνοιξε τὸ στόμα της και κατέπιε τὸ αἷμα του ἀδελφοῦ σου, τὸν ὁποῖον συ με τὸ ἐγκληματικὸν σου χέρι ἐφόνευσες.
- Γεν. 4,12 ὅτε ἐργᾷ τὴν γῆν, καὶ οὐ προσθήσει τὴν ἰσχύν αὐτῆς δοῦναί σοι· στένων καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 4,12 Ὄταν ἐργάζεσαι και καλλιεργῆς τὴν γην αὐτήν, δεν θα παρέχῃ τὴν δύναμίν της να ἀποδώσῃ εἰς σε τοὺς καρποὺς της. Συ δε θα εὐρίσκεσαι συνεχῶς εἰς κατάστασιν στεναγμῶν και τρόμων, και σαν καταδιωκόμενος θα περιπλανᾷσαι ἐπάνω εἰς τὴν γην αὐτήν”.

- Γεν. 4,13 και εἶπε Κάϊν πρὸς Κύριον τὸν Θεόν· μείζων ἢ αἰτία μου τοῦ ἀφεθῆναι με·
Γεν. 4,13 Εκραξε τότε ο Καῖν ἀηληπισμένος και ἀναστατωμένος προς τον Θεόν· “το ἐγκλημα και η ἐνόχη μου εἶναι μεγαλυτέρα ἀπὸ την θείαν συγγνώμην.
- Γεν. 4,14 εἰ ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς και ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, και ἔσομαι στένων και τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς, και ἔσται πᾶς ὁ εὐρίσκων με, ἀποκτενεῖ με.
Γεν. 4,14 Εἶν ὁμως με διώξης ἀπὸ την περιοχὴν αὐτήν, ὅπου σήμερον εὐρίσκομαι, και ἀποστρέψης το πρόσωπόν σου ἀπὸ ἐμέ και θα εἶμαι σαν κρυμμένος ἀπὸ την θείαν σου παρουσίαν, θα περιφέρωμαι στενάζων και τρέμων εἰς την γην, και τότε ο πρώτος τυχόν, που θα με συναντήση, θα με φονεύση”.
- Γεν. 4,15 και εἶπεν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός· οὐχ οὕτως, πᾶς ὁ ἀποκτείνας Κάϊν ἐπτά ἐκδικούμενα παραλύσει. και ἔθετο Κύριος ὁ Θεός σημεῖον τῷ Κάϊν τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὐρίσκοντα αὐτόν.
Γεν. 4,15 Εἶπε δε προς αὐτόν ο Θεός· “δεν θα συμβῆ κάτι τέτοιο· διότι εκείνος ο οποίος θα φονεύση τον Καῖν, θα επισύρη ἐναντίον του πολὺ περισσοτέρας τιμωρίας και θα παραλύση κάτω ἀπὸ το βάρος αὐτών”. Εθεσε δε ο Θεός κάποιο σημάδι στον Καῖν, ὥστε κανεῖς ἀπὸ ὄσους θα τον συναντούσαν, να μη τον φονεύση.
- Γεν. 4,16 ἐξῆλθε δὲ Κάϊν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ και ᾤκησεν ἐν γῆ Ναιῖδ κατέναντι Ἐδέμ.
Γεν. 4,16 Εφυγε δε τότε ο Καῖν ἀπὸ την περιοχὴν, εἰς την ὁποῖαν μέχρι τότε εὐρίσκετο και εἶχε την εὐλογίαν του Θεοῦ, και κατώκησεν εἰς την χώραν Ναιῖδ, η ὁποῖα εὐρίσκετο ἀπέναντι ἀπὸ την Εδέμ.
- Γεν. 4,17 Καὶ ἔγνω Κάϊν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, και συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Ἐνώχ. και ἦν οἰκοδομῶν πόλιν και ἐπωνόμασε τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἐνώχ.
Γεν. 4,17 Ο Καῖν ἐγνώρισε τότε την σύζυγόν του, η ὁποῖα ἐμεινεν ἐγκυος και ἐγέννησε τον Ἐνώχ. Εκτισε δε ο Καῖν μίαν πόλιν και ὠνόμασεν αὐτήν με το ὄνομα του υἱοῦ του, Ἐνώχ.
- Γεν. 4,18 ἐγεννήθη δὲ τῷ Ἐνώχ Γαιῖδάδ, και Γαιῖδάδ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ, και Μαλελεήλ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα, και Μαθουσάλα ἐγέννησε τὸν Λάμεχ.
Γεν. 4,18 Ἀπὸ δε τον Ἐνώχ ἐγεννήθη ο Γαιῖδάδ. Ο Γαιῖδάδ ἐγέννησε τον Μαλελεήλ, ο δε Μαλελεήλ ἐγέννησε τον Μαθουσάλα, και ο Μαθουσάλα ἐγέννησε τον Λαμεχ.
- Γεν. 4,19 και ἔλαβεν ἑαυτῷ Λάμεχ δύο γυναῖκας, ὄνομα τῇ μιᾷ Ἄδᾶ, και ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Σελλά.
Γεν. 4,19 Ἐλαβε δε ο Λαμεχ δύο συγχρόνως συζύγους. Η μία ὠνομάζετο Ἀδᾶ και η δευτέρα Σελλά.
- Γεν. 4,20 και ἔτεκεν Ἄδᾶ τὸν Ἰωβήλ· οὗτος ἦν πατήρ οἰκούντων ἐν σκηναῖς κτηνοτρόφων.
Γεν. 4,20 Η Ἀδᾶ ἐγέννησε τον Ἰωβήλ. Αὐτός η το γενάρχης των κτηνοτρόφων, οἱ ὁποῖοι περιφερόμενοι ἀνά τας διαφόρους βοσκησίμους περιοχάς δεν εἶχον μόνιμον οἰκίαν, ἀλλὰ ἐζούσαν εἰς σκηνάς.
- Γεν. 4,21 και ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἰουβάλ· οὗτος ἦν ὁ καταδείξας ψαλτήριον και κιθάραν.
Γεν. 4,21 Ἀδελφός του Ἰωβήλ ἦτο ο Ἰουβάλ. Αὐτός ἦτο συνθέτης ὕμνων και διδάσκαλος της μουσικῆς.
- Γεν. 4,22 Σελλά δὲ και αὐτὴ ἔτεκε τὸν Θόβελ, και ἦν σφυροκόπος χαλκεὺς χαλκοῦ και σιδήρου· ἀδελφὴ δὲ Θόβελ Νοεμά.
Γεν. 4,22 Η Σελλά ἐγέννησε και αὐτὴ τον Θοβελ, ο οποίος κατειργάζετο τον χαλκὸν και τον σίδηρον και κατεσκεύαζεν εργαλεία. Ἀδελφὴ δε του Θοβελ ἦτο η Νοεμά.
- Γεν. 4,23 εἶπε δὲ Λάμεχ ταῖς ἑαυτοῦ γυναιξίν· Ἄδᾶ και Σελλά, ἀκούσατέ μου τῆς φωνῆς, γυναῖκες Λάμεχ, ἐνωτίσασθέ μου τοὺς λόγους, ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦμα ἐμοὶ και νεανίσκον εἰς μῶλωπα ἐμοί·
Γεν. 4,23 Ο δε Λαμεχ καυχόμενος δια την ἀγριότητά του, εἶπεν εἰς τας γυναῖκας του· “Ἀδᾶ και Σελλά, ἀκούσατε την φωνὴν μου· γυναῖκες Λαμεχ ανοῖξατε τα αὐτιά σας δια να ἀκούσετε τους λόγους μου· ἐφόνευσα ἕνα ἄνδρα, διότι με ἐπλήγωσε, και ἕνα νεανίαν διότι με ἐτραυμάτισε.
- Γεν. 4,24 ὅτι ἐπτάκις ἐκδεδίκηται ἐκ Κάϊν, ἐκ δὲ Λάμεχ ἐβδομηκοντάκις ἐπτά.
Γεν. 4,24 Ἐπτά φορές ἐτιμωρήθη ο Καῖν δια τον φόνον του ἀδελφοῦ του, ἐβδομηκοντα φορές ἐπτά θα τιμωρῶ ἐγὼ ο Λαμεχ ἐκείνον, που θα τολμήση να με θίξη”.
- Γεν. 4,25 Ἐγνω δὲ Ἄδᾶμ Εὐᾶν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, και συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱόν, και ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σήθ, λέγουσα· ἐξανέστησε γάρ μοι ὁ Θεός σπέρμα ἕτερον ἀντὶ Ἄβελ, ὃν ἀπέκτεινε Κάϊν.
Γεν. 4,25 Ο δε Ἀδᾶμ ἐγνώρισε πάλιν την γυναῖκα αὐτοῦ, η ὁποῖα ἐμεινεν ἐγκυος και ἐγέννησεν υἱόν, τον ὁποῖον ὠνόμασε Σηθ λέγουσα· “ο Θεός μου ἔδωσε ἄλλο παιδί ἀντὶ του Ἀβελ, τον ὁποῖον ἐφόνευσεν ο Καῖν”.
- Γεν. 4,26 και τῷ Σήθ ἐγένετο υἱός, ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐνώς· οὗτος ἤλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ.
Γεν. 4,26 Ο δε Σηθ ἀπέκτησεν υἱόν, τον ὁποῖον ὠνόμασεν Ἐνώς. Αὐτός δε ο Ἐνώς ἐπίστευεν και ἠλιζεν στον Θεόν, ἐλάτρευε και ἐπεκαλεῖτο πάντοτε το ὄνομα Κυρίου του Θεοῦ.

- Γεν. 5,1 Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων· ἡ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν·
- Γεν. 5,1 Αὕτη εἶναι ἡ ἱστορία τῆς δημιουργίας τῶν πρώτων ἀνθρώπων, ὅταν ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν Ἀδὰμ. Ἐδημιούργησεν αὐτὸν κατ' εἰκόνα Θεοῦ.
- Γεν. 5,2 ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀδὰμ, ἡ ἡμέρα ἐποίησεν αὐτούς·
- Γεν. 5,2 Ἀπ' ἀρχῆς ἀνδρα καὶ γυναῖκα ἐδημιούργησεν ὁ Θεός, τοὺς ὁποίους καὶ εὐλόγησε. Κατὰ δε τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν τοὺς ἐδημιούργησεν, ἔδωκεν στὸν πρῶτον ἀνθρώπον τὸ ὄνομα Ἀδὰμ.
- Γεν. 5,3 ἔζησε δὲ Ἀδὰμ τριάκοντα καὶ διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησε κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σήθ.
- Γεν. 5,3 Ἐζησε δε ὁ Ἀδὰμ διακόσια τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε κατὰ τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ σωματικὰ καὶ ψυχικὰ ἰδιώματα υἱόν, τὸν ὁποῖον ὠνόμασε Σηθ.
- Γεν. 5,4 ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Ἀδὰμ, ὡς ἔζησε μετὰ τὸ γεννηθῆσαι αὐτὸν τὸν Σήθ, ἔτη ἑπτακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱούς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,4 Μετὰ δε τὴν γέννησιν τοῦ Σηθ ἔζησεν ὁ Ἀδὰμ ἑπτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱούς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,5 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ, ὡς ἔζησε, τριάκοντα καὶ ἑννακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανεν.
- Γεν. 5,5 Ὅλα τα ἔτη, τα ὁποῖα ἔζησεν ὁ Ἀδὰμ, ἀνήλθον εἰς ἑνεακόσια τριάκοντα, μετὰ τα ὁποῖα καὶ ἀπέθανε.
- Γεν. 5,6 Ἔζησε δὲ Σήθ πέντε καὶ διακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶς.
- Γεν. 5,6 Ὁ δε Σηθ ὅταν ἦτο εἰς ἡλικίαν διακοσίων πέντε ἐτῶν, ἐγέννησε τὸν Ἐνῶς.
- Γεν. 5,7 καὶ ἔζησε Σήθ μετὰ τὸ γεννηθῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνῶς ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑπτακόσια καὶ ἐγέννησεν υἱούς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,7 Μετὰ δε τὴν γέννησιν τοῦ Ἐνῶς ἔζησεν ἑπτακόσια ἑπτὰ ἔτη καὶ ἀπέκτησεν υἱούς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,8 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Σηθ δώδεκα καὶ ἑννακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανε.
- Γεν. 5,8 Ὅλα τα ἔτη, τα ὁποῖα ἔζησεν ὁ Σηθ ἀνήλθον εἰς ἑνεακόσια δώδεκα καὶ ἔπειτα ἀπέθανεν.
- Γεν. 5,9 Καὶ ἔζησεν Ἐνῶς ἔτη ἑκατὸν ἐνενήκοντα καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν.
- Γεν. 5,9 Ὁ Ἐνῶς, ὅταν ἐφθασεν εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν ἐνενήκοντα ἐτῶν, ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν.
- Γεν. 5,10 καὶ ἔζησεν Ἐνῶς μετὰ τὸ γεννηθῆσαι αὐτὸν τὸν Καϊνᾶν πεντεκαίδεκα ἔτη καὶ ἑπτακόσια καὶ ἐγέννησεν υἱούς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,10 Ἐζησε δε μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Καϊνᾶν ἑπτακόσια δέκα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱούς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,11 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνῶς πέντε ἔτη καὶ ἑννακόσια, καὶ ἀπέθανε.
- Γεν. 5,11 Ἐζησε ἐν συνόλῳ ἑνεακόσια πέντε ἔτη καὶ ἀπέθανεν.
- Γεν. 5,12 Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ.
- Γεν. 5,12 Ὁ Καϊνᾶν εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν ἐβδομήκοντα ἐτῶν ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ.
- Γεν. 5,13 καὶ ἔζησε Καϊνᾶν μετὰ τὸ γεννηθῆσαι αὐτὸν τὸν Μαλελεήλ τεσσαράκοντα καὶ ἑπτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱούς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,13 Μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Μαλελεήλ ἔζησεν ὁ Καϊνᾶν ἑπτακόσια τεσσαράκοντα ἀκόμη ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱούς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,14 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Καϊνᾶν δέκα ἔτη καὶ ἑννακόσια, καὶ ἀπέθανε.
- Γεν. 5,14 Ὅλα τα ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ Καϊνᾶν ἐπληρώθησαν εἰς ἑνεακόσια δέκα, μετὰ τα ὁποῖα καὶ ἀπέθανεν.
- Γεν. 5,15 Καὶ ἔζησε Μαλελεήλ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ.
- Γεν. 5,15 Ὁ δε Μαλελεήλ, ὅταν ἐφθασεν εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν ἑκατῶν ἐξήκοντα πέντε ἐτῶν, ἀπέκτησε τὸν Ἰάρεδ.
- Γεν. 5,16 καὶ ἔζησε Μαλελεήλ μετὰ τὸ γεννηθῆσαι αὐτὸν τὸν Ἰάρεδ ἔτη τριάκοντα καὶ ἑπτακόσια καὶ ἐγέννησεν υἱούς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,16 Μετὰ δε τὴν γέννησιν τοῦ Ἰάρεδ ἔζησεν ὁ Μαλελεήλ ἑπτακόσια τριάκοντα ἔτη καὶ ἀπέκτησεν υἱούς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,17 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαλελεήλ, ἔτη πέντε καὶ ἐνενήκοντα καὶ ὀκτακόσια, καὶ ἀπέθανε.
- Γεν. 5,17 Ὅλα δε τα ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ Μαλελεήλ ἀνήλθον εἰς ὀκτακόσια ἐνενήκοντα πέντε, μετὰ τα ὁποῖα καὶ ἀπέθανεν.
- Γεν. 5,18 Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ δύο καὶ ἐξήκοντα ἔτη καὶ ἑκατὸν καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶχ.
- Γεν. 5,18 Ὁ Ἰάρεδ, ὅταν ἦτο ἑκατὸν ἐξήκοντα δύο ἐτῶν, ἀπέκτησε τὸν Ἐνῶχ.
- Γεν. 5,19 καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ μετὰ τὸ γεννηθῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνῶχ ὀκτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱούς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,19 Καὶ ἔζησε μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Ἐνῶχ ὀκτακόσια ἔτη, κατὰ τα ὁποῖα ἀπέκτησεν υἱούς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,20 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἰάρεδ δύο καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑννακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανε.
- Γεν. 5,20 Ὅλα τα ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ Ἰάρεδ ἐπληρώθησαν εἰς ἑνεακόσια ἐξήκοντα δύο, ὁπότε καὶ ἀπέθανεν.
- Γεν. 5,21 Καὶ ἔζησεν Ἐνῶχ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα.
- Γεν. 5,21 Ὁ Ἐνῶχ εἰς ἡλικίαν ἑκατῶν ἐξήκοντα πέντε ἐτῶν ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα.
- Γεν. 5,22 εὐηρέστησε δὲ Ἐνῶχ τῷ Θεῷ μετὰ τὸ γεννηθῆσαι αὐτὸν τὸν Μαθουσάλα διακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱούς

- καὶ θυγατέρας.
Γεν. 5,22 Μετά την γέννησιν του Μαθουσάλα ἐζήσε ζωὴν εὐάρεστον στον Θεόν ἐπὶ διακόσια ἔτη, κατὰ τα οποία ἀπέκτησεν υἱούς και θυγατέρας.
- Γεν. 5,23 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνώχ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ τριακόσια ἔτη.
Γεν. 5,23 Ολα δε τα ἔτη, τα οποία ἐζήσεν ο Ἐνώχ, ἀνήλθον εἰς τριακόσια ἐξήκοντα πέντε.
- Γεν. 5,24 καὶ εὐηρέστησεν Ἐνώχ τῷ Θεῷ καὶ οὐχ εὐρίσκετο, ὅτι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός.
Γεν. 5,24 Ο Ἐνώχ, δια την ευσέβειαν και την ἀρετὴν αὐτοῦ, ἐγένινεν ἀγαπητός και ἀρεστός στον Θεόν. Δι' αὐτὸ και ἐξηφανίσθη ἀπὸ την γην, διότι ο Θεός τον μετέθεσε ζῶντα στους ουρανοὺς.
- Γεν. 5,25 Καὶ ἔζησε Μαθουσάλα ἑπτὰ ἔτη καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ ἐγέννησε τὸν Λάμεχ.
Γεν. 5,25 Ο Μαθουσάλα, ὅταν ἐφθασεν εἰς την ηλικίαν των ἑκατὸν ἐξήκοντα ἑπτὰ ἐτῶν, ἐγέννησε τον Λάμεχ.
- Γεν. 5,26 καὶ ἔζησε Μαθουσάλα μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Λάμεχ δύο καὶ ὀκτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱούς και θυγατέρας.
Γεν. 5,26 Μετὰ δε την γέννησιν του Λάμεχ ἐζήσεν ἀκόμη ὀκτακόσια δύο ἔτη και ἀπέκτησεν υἱούς και θυγατέρας.
- Γεν. 5,27 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαθουσάλα, ἃς ἔζησεν, ἑνέα καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑννακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανε.
Γεν. 5,27 Ολα δε τα ἔτη της ζωῆς του Μαθουσάλα ἀνήλθον εἰς ἐννεακόσια ἐξήκοντα ἑνέα, μετὰ τα οποία και ἀπέθανεν.
- Γεν. 5,28 Καὶ ἔζησε Λάμεχ ὀκτῶ καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱόν.
Γεν. 5,28 Ο Λάμεχ εἰς ηλικίαν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ὀκτῶ ἐτῶν ἀπέκτησε υἱόν.
- Γεν. 5,29 καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νῶε λέγων· οὗτος διαναπαύσει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῶν λυπῶν τῶν χειρῶν ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς κατηράσατο Κύριος ὁ Θεός.
Γεν. 5,29 Ὠνόμασε δε αὐτὸν Νῶε, λέγων ὅτι “οὗτος θα μας ἀναπαύσῃ ἀπὸ τα κοπιώδη και κακὰ ἡμῶν ἔργα, ἀπὸ τας θλίψεις των ἔργων των χειρῶν μας και ἀπὸ τους κόπους της ἀγónου γης, την ὁποίαν ἔχει καταρασθῆ ὁ Θεός”.
- Γεν. 5,30 καὶ ἔζησε Λάμεχ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Νῶε πεντακόσια καὶ ἐξήκοντα καὶ πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱούς και θυγατέρας.
Γεν. 5,30 Ἐζήσεν ο Λάμεχ μετὰ την γέννησιν του Νῶε πεντακόσια ἐξήκοντα πέντε ἔτη και ἀπέκτησεν υἱούς και θυγατέρας.
- Γεν. 5,31 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Λάμεχ ἑπτακόσια καὶ πενήκοντα τρία ἔτη, καὶ ἀπέθανε.
Γεν. 5,31 Ολα τα ἔτη της ζωῆς του Λάμεχ ἐφθασαν τα ἑπτακόσια πενήκοντα τρία, μετὰ τα οποία και ἀπέθανεν.
- Γεν. 5,32 Καὶ ἦν Νῶε ἐτῶν πεντακοσίων καὶ ἐγέννησε τρεῖς υἱούς, τὸν Σὴμ, τὸν Χάμ, καὶ τὸν Ἰάφεθ.
Γεν. 5,32 Ο δε Νῶε ἦτα πεντακοσίων ἐτῶν, ὅταν ἀπέκτησε τους τρεις υἱούς του, τον Σημ, τον Χαμ και τον Ἰάφεθ.

ΓΕΝΕΣΙΣ 6

- Γεν. 6,1 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς.
Γεν. 6,1 Ὅταν ἤρχισαν να πληθύνονται οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ της γης, ἐπληθύνοντο ἀναλόγως και αἱ γυναῖκες των ἀμαρτωλῶν ἀνθρώπων, των ἀπογόνων του Καῖν.
- Γεν. 6,2 ἰδόντες δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλαὶ εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν, ἧν ἐξελέξαντο.
Γεν. 6,2 Οἱ ἄνθρωποι του Θεοῦ, ἰδόντες ὅτι αἱ γυναῖκες του διεφθαρμένου κόσμου ἦσαν ωραῖαι, κατὰ τρόπον δε σαρκικόν σκεπτόμενοι και ἀπὸ την ἐξωτερικὴν ωραιότητα ἐλκυόμενοι ἐξέλεξαν και ἔλαβον συζύγους ἀπὸ τας θυγατέρας των διεφθαρμένων ἀνθρώπων.
- Γεν. 6,3 καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός· οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας, ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσιν ἔτη.
Γεν. 6,3 Εἶδεν ο Θεός την σαρκικότητα αὐτῆν των ἀνθρώπων και εἶπε· “δεν θα παραμείνῃ πλέον το πνεῦμα μου στους ἀνθρώπους τούτους, διότι κυριαρχοῦνται ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ σαρκικά φρονήματα. Ολα δε αἱ ὑπολειπόμενα ἡμέραι της ζωῆς των θα περιορισθοῦν μόνον εἰς ἑκατὸν εἴκοσιν ἔτη”.
- Γεν. 6,4 οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις· καὶ μετ’ ἐκεῖνο, ὡς ἂν εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐγεννώσαν ἑαυτοῖς· ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ’ αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί.
Γεν. 6,4 Την εποχὴν ἐκείνην ὑπάρχον οἱ γίγαντες εἰς την γην. Ἀλλὰ και κατόπιν, ὅταν οἱ ἄνθρωποι του Θεοῦ ἐλάμβανον ὡς συζύγους γυναῖκας του ἀμαρτωλοῦ κόσμου, ἐγεννούσαν γίγαντας. Οἱ δε γίγαντες ἐκεῖνοι και διαβόητοι ἄνθρωποι ἐπὶ της γης.
- Γεν. 6,5 Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶς τις διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας,
Γεν. 6,5 Ὁ Θεός ἰδὼν ὅτι ἐπληθύνθησαν και ἐπληθύνοντο συνεχῶς αἱ ἀμαρτίαι των ἀνθρώπων ἐπὶ της γης και ὅτι ἡ καρδία παντός ἀνθρώπου ἦτο δοσμένη εἰς την ἀμαρτίαν, και τα πονηρὰ πάντοτε ἔργα εἶχεν ὡς ἀντικείμενον των

- επιθυμιών και σκέψεων της,
Γεν. 6,6 καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεὸς ὅτι ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ διενόηθη.
Γεν. 6,6 ἐσκέφθη ὅτι αὐτὸς ἐδημιούργησεν εἰς τὴν γῆν τὸν ἄνθρωπον νὰ ζῆ κατὰ τὸ θεῖον θέλημα καὶ εὐλυπήθη διὰ τὸ κατάντημα τῶν ἀνθρώπων.
- Γεν. 6,7 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἀπαλείψω τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἐποίησα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἀπὸ ἐρπετῶν ἕως πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι μετεμελήθην ὅτι ἐποίησα αὐτούς.
Γεν. 6,7 Ἀπεφάσισε δὲ ὁ Θεὸς καὶ εἶπε· “θα ἐξαφανίσω ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἐδημιούργησα, καὶ μαζὴ με αὐτὸν κάθε ἄλλο ζωντανόν ὄν ἀπὸ ἀνθρώπου μέχρι κτήνους, ἀπὸ τὰ ἐρπετὰ τῆς γῆς ἕως τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ, διότι μετεμελήθην πρὸς τοὺς ἐδημιούργησα”.
- Γεν. 6,8 Νῶε δὲ εὗρε χάριν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ.
Γεν. 6,8 Ὁ Νῶε ὁμῶς διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ ἀπελάμβανε τὴν ευμένειαν καὶ προστασίαν τοῦ Θεοῦ.
Γεν. 6,9 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις Νῶε· Νῶε ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ· τῷ Θεῷ εὐηρέστησε Νῶε.
Γεν. 6,9 Αὐτὴ δὲ εἶναι ἡ ἱστορία καὶ τὰ γεγονότα τῆς εποχῆς τοῦ Νῶε. Ὁ Νῶε ἦτο ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος εἰς τὴν εποχὴν τοῦ. Διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ ἦτο εὐάρεστος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
- Γεν. 6,10 ἐγέννησε δὲ Νῶε τρεῖς υἱούς, τὸν Σὴμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ.
Γεν. 6,10 Ἀπέκτησε τρεῖς υἱούς, τὸν Σημ, τὸν Χαμ καὶ τὸν Ἰάφεθ.
Γεν. 6,11 ἐφθάρη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας.
Γεν. 6,11 Οἱ ἄνθρωποι ὁμῶς τῆς εποχῆς ἐκείνης εἶχον παρεκτραπή καὶ διαφθορὰ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπλημύρην τὴν ἡγεῖται ἀπὸ κάθε ἀδικίαν.
- Γεν. 6,12 καὶ εἶδε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν γῆν, καὶ ἦν κατεφθαρμένη, ὅτι κατέφθειρε πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.
Γεν. 6,12 Εἶδε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν γῆν, ὅπου κατοικοῦσαν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι ἦτο ἀθεραπεύτως διεφθαρμένη, διότι κάθε ἄνθρωπος εἶχε παρεκκλίνει ἀπὸ τὴν εὐθείαν ὁδὸν καὶ ἐπορεύετο τὸν δρόμον τῆς διαφθορᾶς.
- Γεν. 6,13 καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Νῶε· καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἦκει ἐναντίον μου, ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ’ αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ καταφθεῖρω αὐτούς καὶ τὴν γῆν.
Γεν. 6,13 Εἶπε τότε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Νῶε· “τὸ τέλος ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἐφθασε, διότι ἐγέμισεν ἡ γῆ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας τῶν. Καὶ ἰδοὺ ὅτι ἐγὼ καταστρέψω αὐτούς καὶ τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν κατοικοῦν.
- Γεν. 6,14 ποιήσον οὖν σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων· νοσοῖας ποιήσεις τὴν κιβωτὸν καὶ ἀσφαλτώσεις αὐτὴν ἕσωθεν καὶ ἔξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ.
Γεν. 6,14 Σὺ ὁμῶς νὰ κατασκευάσῃς διὰ τὸν εαυτὸν σου μίαν κιβωτὸν ἀπὸ ξύλα πλανισμένα τετράγωνα· νὰ τὴν χωρίσῃς εἰς μικρὰ δωμάτια καὶ νὰ τὴν ἀλειψῇς με πίσσαν ἀπὸ μέσα καὶ ἀπ’ ἔξω.
- Γεν. 6,15 καὶ οὕτως ποιήσεις τὴν κιβωτὸν· τριακοσίων πήχεων τὸ μῆκος τῆς κιβωτοῦ καὶ πεντήκοντα πήχεων τὸ πλάτος καὶ τριάκοντα πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς·
Γεν. 6,15 Ὡς ἐξῆς θὰ κατασκευάσῃς τὴν κιβωτὸν. Τὸ μῆκος αὐτῆς θὰ εἶναι τριακόσιοι πήχεις (156 μέτρα) τὸ πλάτος τῆς πεντήκοντα πήχεις καὶ τὸ ὕψος τῆς τριάκοντα πήχεις.
- Γεν. 6,16 ἐπισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτὸν καὶ εἰς πῆχυν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν· τὴν δὲ θύραν τῆς κιβωτοῦ ποιήσεις ἐκ πλαγίων· κατὰ γαῖαν δὶώροφα καὶ τριώροφα ποιήσεις αὐτὴν.
Γεν. 6,16 Θὰ συγκλείσῃς δὲ τὰς πλευράς τῆς κιβωτοῦ στο ὕψος, ὥστε ἡ ἐπάνω σκέπη αὐτῆς θὰ ἔχῃ τὸ πλάτος ἐνὸς μόνου πῆχεως. Τὴν θύραν τῆς κιβωτοῦ θὰ τὴν κατασκευάσῃς εἰς τὰ πλάγια αὐτῆς. Θὰ διαιρέσῃς τὴν κιβωτὸν εἰς τρεῖς ὀρόφους, στο ἰσόγειον, τὸν πρῶτον ὀρόφον καὶ τὸν δευτέρον.
- Γεν. 6,17 ἐγὼ δὲ ἰδοὺ ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν, ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν καταφθεῖραι πᾶσαν σὰρκα, ἐν ἧ ἔστι πνεῦμα ζωῆς, ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ὅσα ἐὰν ἦ ἐπὶ τῆς γῆς, τελευτήσῃ.
Γεν. 6,17 Ἐγὼ δὲ θὰ ἐξαπολύσω τὸν κατακλυσμὸν, ὕδατα πολλὰ ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, ὥστε νὰ καταστραφῇ κάθε σὰρξ, κάθε τι τὸ ὁποῖον κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἔχει ζωὴν ὅλα ὅσα ὑπάρχουν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἄνθρωποι καὶ πτηνὰ καὶ τετράποδα καὶ ἐρπετὰ θὰ ἀποθάνουν.
- Γεν. 6,18 καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ· εἰσελεύσῃ δὲ εἰς τὴν κιβωτὸν σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ἡ γυναῖκα σου καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ.
Γεν. 6,18 Σὺ ὁμῶς διὰ τὴν ἀρετὴν σου θὰ σωθῆς θὰ εἰσελθῆς εἰς τὴν κιβωτὸν, σὺ καὶ τὰ παιδιὰ σου καὶ ἡ γυναῖκα σου καὶ αἱ γυναῖκες τῶν παιδιῶν σου μαζὴ με σέ.
- Γεν. 6,19 καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων καὶ ἀπὸ πάσης σαρκός, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν, ἵνα τρέφῃς μετὰ σεαυτοῦ· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἕσονται.
Γεν. 6,19 Καὶ θὰ πάρῃς μαζὴ σου ἀπὸ ὅλα τὰ κτήνη καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ ἐρπετὰ καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ θηρία καὶ ἀπὸ κάθε εἶδος που ζῆ εἰς τὴν γῆν κατὰ ζεύγη, θὰ τὰ εἰσαγάγῃς εἰς τὴν κιβωτὸν, ὥστε μαζὴ με σε νὰ σωθῶν, καὶ σὺ θὰ ἔχῃς τὴν φροντίδα τῆς διατροφῆς τῶν. Κάθε ζεύγος ζῶων θὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν.
- Γεν. 6,20 ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνέων τῶν πετεινῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος καὶ ἀπὸ

- πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσελεύσονται πρὸς σέ τρέφεσθαι μετὰ σοῦ, ἄρσεν καὶ θῆλυ.
- Γεν. 6,20 Θα πάρης μαζί σου ἀπὸ ὅλα τα εἶδη των κτηνῶν, των μικρῶν και των μεγάλων, και ἀπὸ ὅλα τα ἑρπετά που ἔρπουv εἰς την γην κατὰ το γένος αὐτῶν. Ζεύγος ἄρσεν και θῆλυ ἀπὸ ὅλα αὐτά θα εἰσέλθουν εἰς την κιβωτὸν, δια να διασωθούv και τραφούv μαζί σου.
- Γεν. 6,21 σὺ δὲ λήψη σεαυτῷ ἀπὸ πάντων τῶν βρωμάτων, ἃ ἔδεσθε, καὶ συνάξεις πρὸς σεαυτὸν, καὶ ἔσται σοι καὶ ἐκεῖνοι φαγεῖν.
- Γεν. 6,21 Σὺ δε θα πάρης ἀκόμη μαζί σου ἀπὸ ὅλα τα εἶδη των τροφῶν, τὰς ὁποίας τρώγετε, και θα τὰς συγκεντρώσης δια τον εαυτὸν σου. Ἀκόμη δε θα μεριμνήσης και δια την διατροφήν των ζῶων, ὥστε και συ και ἐκεῖνα να ἔχουν τροφὰς κατὰ το διάστημα του κατακλυσμοῦ.
- Γεν. 6,22 καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός, οὕτως ἐποίησε.
- Γεν. 6,22 Ο Νῶε ἐξετέλεσε με ἀκρίβειαν ὅλα ὅσα διέταξε Κύριος ὁ Θεός· ἐπραξεν, ὅπως ἐκεῖνος εἶχε διατάξει.

ΓΕΝΕΣΙΣ 7

- Γεν. 7,1 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός πρὸς Νῶε· εἰσελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου εἰς τὴν κιβωτὸν, ὅτι σέ εἶδον δίκαιον ἐναντίον μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ.
- Γεν. 7,1 Τότε εἶπε Κύριος ὁ Θεός πρὸς τον Νῶε· “εἰσελθε συ και ὅλη ἡ οικογένειά σου εἰς την κιβωτὸν, διότι μόνον σε μέσα εἰς την γενεάν αὐτὴν ευρήκα πιστὸν και ἐνάρετον ἐνώπιόν μου.
- Γεν. 7,2 ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν εἰσάγαγε πρὸς σέ ἐπτὰ ἐπτὰ, ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ,
- Γεν. 7,2 Ἀπὸ τα ζῶα τα καθαρὰ εἰσάγαγε εἰς την κιβωτὸν ἀνά ἐπτὰ ζεύγη, ἄρσεν και θῆλυ· ἀπὸ δε τα κτῆνη τα μὴ καθαρὰ ἀνά δύο ζεύγη ἄρσεν και θῆλυ.
- Γεν. 7,3 καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν καθαρῶν ἐπτὰ ἐπτὰ, ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ, διαθρέψαι σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
- Γεν. 7,3 Ἐπίσης ἀπὸ τα πτηνά του ουρανοῦ τα καθαρὰ ἀνά ἐπτὰ ζεύγη, ἄρσεν και θῆλυ και ἀπὸ ὅλα τα πτηνά τα μὴ καθαρὰ ἀνά δύο ζεύγη, ἄρσεν και θῆλυ, ὥστε να διατραφούv και σωθούv ἀπὸ τον κατακλυσμὸν και πολλαπλασιασθούv κατόπιν εἰς ὅλην την γην.
- Γεν. 7,4 ἔτι γὰρ ἡμερῶν ἐπτὰ ἐγὼ ἐπάγω ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας και ἐξαλείψω πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἐποίησα, ἀπὸ προσώπου πάσης τῆς γῆς.
- Γεν. 7,4 Καμε σύντομα τούτο, διότι μετὰ ἐπτὰ ἡμέρας θα εξαπολύσω κατακλυσμὸν εἰς ὁλόκληρον την γην ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμερονύκτια και θα εξαφανίσω ἀπὸ το πρόσωπον της γης ἀνθρώπους και ζῶα, τα ὁποῖα εἶχον δημιουργήσει”.
- Γεν. 7,5 καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός.
- Γεν. 7,5 Και ἐξετέλεσεν ὁ Νῶε ὅλα ὅσα διέταξε και υπέδειξεν εἰς αὐτὸν Κύριος ὁ Θεός.
- Γεν. 7,6 Νῶε δὲ ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων, καὶ ὁ κατακλυσμὸς τοῦ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 7,6 Ο δε Νῶε ἦτο ἑξακοσίων ἐτῶν τότε, που ἐγένεν ὁ κατακλυσμὸς εἰς την γην.
- Γεν. 7,7 εἰσήλθε δὲ Νῶε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτὸν διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ.
- Γεν. 7,7 Εἰσήλθε, σύμφωνα με την διαταγὴν του Θεοῦ, εἰς την κιβωτὸν αὐτὸς και μαζί με αὐτὸν τα παιδιά του και ἡ γυναῖκα του και αἱ γυναῖκες των παιδιῶν του, δια να σωθούv ἀπὸ τα ὕδατα του κατακλυσμοῦ.
- Γεν. 7,8 καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς
- Γεν. 7,8 Μαζὴ του ἐπίσης εἰσήλθον ἀπὸ τα καθαρὰ και ἀκάθαρτα πτηνά, ἀπὸ τα καθαρὰ και ἀκάθαρτα ζῶα και ἀπὸ ὅλα τα ἑρπετά, που σύρονται εἰς την γην.
- Γεν. 7,9 δύο δύο εἰσήλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν, ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθὰ ἐνετείλατο ὁ Θεός τῷ Νῶε.
- Γεν. 7,9 Εἰσήλθον μαζί με τον Νῶε εἰς την κιβωτὸν κατὰ ζεύγη, ἀρσενικὸν και θηλυκόν, ὅπως εἶχε διατάξει ὁ Θεός.
- Γεν. 7,10 καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἐπτὰ ἡμέρας καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 7,10 Ἐπτὰ δε ἡμέρας μετὰ την εἰσοδὸν αὐτῶν ἐξεχύθησαν τα ὕδατα του κατακλυσμοῦ ἐπάνω εἰς την γην.
- Γεν. 7,11 ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ δευτέρου μηνός, ἐβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐρράγησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεώχθησαν.
- Γεν. 7,11 Κατὰ το ἑξακοσιοστὸν ἔτος της ηλικίας του Νῶε, εἰς τὰς εἴκοσι δύο του δευτέρου μηνός διερράγησαν ὅλαι αἱ πηγαὶ των υπογείων υδάτων και των θαλασσῶν και ἠνοιξαν οἱ καταρράκται του ουρανοῦ εἰς καταρρακτώδεις βροχὰς.
- Γεν. 7,12 καὶ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας,

- Γεν. 7,12 Εβρεχε δε συνεχώς επί τεσσαράκοντα ημερονύκτια εις την γην.
- Γεν. 7,13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰσήλθε Νῶε, Σῆμ, Χάμ, Ἰάφεθ, οἱ υἱοὶ Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ Νῶε καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν.
- Γεν. 7,13 Κατὰ την ἡμέραν αὐτήν, ὅπως εἶχε διατάξει ὁ Θεός, εἰσήλθεν εἰς τὴν κιβωτόν ὁ Νῶε καὶ τὰ παιδιὰ του, ὁ Σημ, ὁ Χαμ καὶ ὁ Ἰάφεθ, ἡ γυναῖκα του Νῶε καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν παιδιῶν του.
- Γεν. 7,14 καὶ πάντα τὰ θηρία κατὰ γένος καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ γένος καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ πᾶν ὄρνεον πετεινὸν κατὰ γένος αὐτοῦ
- Γεν. 7,14 Μαζὴ του ἐπίσης εἶχον εἰσέλθει ὅλα τὰ θηρία κατὰ τὰ εἶδη αὐτῶν καὶ ὅλα τὰ κτήνη κατὰ τὰ εἶδη αὐτῶν καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἐρπετῶν που σύρονται εἰς τὴν γην, καὶ ὅλα τὰ πτηνὰ του οὐρανοῦ κατὰ τὰ εἶδη αὐτῶν.
- Γεν. 7,15 εἰσήλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκός, ἐν ᾧ ἐστὶ πνεῦμα ζωῆς.
- Γεν. 7,15 Κατὰ ζεύγη, ἄρρενα καὶ θήλα, εἰσήλθον μαζὴ με τὸν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, κάθε ζωντανὸν τῆς ξηρᾶς.
- Γεν. 7,16 καὶ τὰ εἰσπορευόμενα ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκός εἰσήλθε, καθὰ ἐνετείλατο ὁ Θεὸς τῷ Νῶε. καὶ ἔκλεισε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν κιβωτόν ἔξωθεν αὐτοῦ.
- Γεν. 7,16 Τα εἰσελθόντα εἰς τὴν κιβωτόν ζῶα ἦσαν ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη ἀρσενικά καὶ θηλυκά, ὅπως εἶχε διατάξει ὁ Θεὸς τὸν Νῶε. Καὶ αφοῦ τὰ πάντα ἠσφαλίσθησαν εἰς τὴν κιβωτόν, ἔκλεισεν ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ἀπ' ἔξω τὴν κιβωτόν.
- Γεν. 7,17 Καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπεληθύνθη τὸ ὕδωρ καὶ ἐπῆρε τὴν κιβωτόν, καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς.
- Γεν. 7,17 Ὁ κατακλυσμὸς ἐγένετο ἐπὶ τεσσαράκοντα κατὰ συνέχειαν ἡμερονύκτια εἰς τὴν γην καὶ ἐπληθύνθη πάρα πολὺ τὸ νερὸ ἐπάνω εἰς τὴν γην, ἀνεσήκωσε τὴν κιβωτόν εἰς τὴν ἐπιφάνειάν του καὶ τὴν ὑψωσεν ἐπάνω ἀπὸ τὴν γην.
- Γεν. 7,18 καὶ ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπεφέρετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ ὕδατος.
- Γεν. 7,18 Καὶ ἐκυριάρχει συνεχῶς τὸ ὕδωρ καὶ ἐπληθύνετο ὁλονέν καὶ περισσότερον ἐπάνω εἰς τὴν γην, ἡ δὲ κιβωτὸς ἐφέρετο ἐπάνω εἰς τὰ ὕδατα.
- Γεν. 7,19 τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφόδρα σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά, ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ·
- Γεν. 7,19 Καὶ ἐξωγκώθη ἀκόμη περισσότερον τὸ ὕδωρ καὶ ὑπερπληθύνθη καὶ ἐσκέπασεν ὅλα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά, ὅσα ὑπῆρχον κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανόν.
- Γεν. 7,20 πεντεκαίδεκα πῆχεις ὑπεράνω ὑψώθη τὸ ὕδωρ καὶ ἐπεκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά.
- Γεν. 7,20 Δέκα πέντε πῆχεις ἐπάνω ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα ὄρη ὑψώθη τὸ ὕδωρ καὶ ἐσκέπασεν ἐξ ὁλοκλήρου αὐτὰ.
- Γεν. 7,21 καὶ ἀπέθανε πᾶσα σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν καὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν θηρίων καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶς ἄνθρωπος.
- Γεν. 7,21 Ἐπνίγη δὲ καὶ ἀπέθανε μέσα εἰς τὰ ὕδατα τοῦ κατακλυσμοῦ κάθε ζωϊκὴ ὑπαρξὶς τῆς γῆς, τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ κτήνη καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἐρπετὰ που σύρονται εἰς τὴν γην καὶ κάθε ἄνθρωπος·
- Γεν. 7,22 καὶ πάντα, ὅσα ἔχει πνοὴν ζωῆς, καὶ πᾶν, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ἀπέθανε.
- Γεν. 7,22 καὶ ὅλα ὅσα ἔχουν ζωὴν καὶ ἀναπνέουν, κάθε τι τὸ ὁποῖον ἐζή εἰς τὴν ξηρὰν ἐπνίγη.
- Γεν. 7,23 καὶ ἐξήλειψε πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἦν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἐρπετῶν καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ κατελείφθη μόνος Νῶε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ.
- Γεν. 7,23 Τοιοῦτοτρόπως ὁ Θεὸς ἐξηφάνισε κάθε ζωντανὴν ὑπαρξὶν ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ ἀνθρώπου μέχρι τῶν κτηνῶν καὶ ἐρπετῶν καὶ πτηνῶν τοῦ οὐρανοῦ· τὰ πάντα ἐξηφανίσθησαν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἐμείνε δὲ ἐν τῇ ζωῇ μόνον ὁ Νῶε καὶ ὅσοι ἦσαν μαζὴ με αὐτόν εἰς τὴν κιβωτόν.
- Γεν. 7,24 καὶ ὑψώθη τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμέρας ἑκατὸν πενήκοντα.
- Γεν. 7,24 Καὶ τὸ ὕδωρ κατεπλημμύρισε τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐπὶ ἑκατὸν πενήκοντα ἡμέρας.

ΓΕΝΕΣΙΣ 8

- Γεν. 8,1 Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ Νῶε καὶ πάντων τῶν θηρίων καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάντων τῶν πετεινῶν καὶ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων, ὅσα ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ, καὶ ἐπήγαγεν ὁ Θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ,
- Γεν. 8,1 Ἐνεθυμήθη δὲ ὁ Θεὸς τὸν Νῶε καὶ ὅλα τὰ θηρία καὶ ὅλα τὰ κτήνη καὶ ὅλα τὰ πτηνὰ καὶ ὅλα τὰ ἐρπετὰ, που σύρονται εἰς τὴν γην, ὅλα ὅσα εὐρίσκοντο μαζὴ με τὸν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἐστειλε τότε ὁ Θεὸς ἄνεμον εἰς τὴν γην, συνέλεια του ὁποῖου ἤρχισε νὰ υποχωρῇ καὶ νὰ ἐλαττώνεται τὸ ὕδωρ, που ἐσκέπαζε τὴν γην.
- Γεν. 8,2 καὶ ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ, καὶ συνεσχέθη ὁ ὑετὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.
- Γεν. 8,2 Ἐλωματίσθησαν κατὰ διαταγὴν τοῦ Θεοῦ αἱ πηγαὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, ἔκλεισαν οἱ καταρράκται του

- ουρανού και εσταμάτησε τελείως η κατακλυσμιαία βροχή.
- Γεν. 8,3 και ένεδίδου τὸ ὕδωρ πορευόμενον ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἠλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ μετὰ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας.
- Γεν. 8,3 Το ὕδωρ υποχωροῦσε ολονέν και περισσότερον και απεσύρετο ἀπὸ την γην. Μετὰ ἑκατὸν πεντήκοντα ἡμέρας ἀπὸ την ἑναρξιν του κατακλυσμοῦ ἤρχισε να υποχωρῆ το ὕδωρ.
- Γεν. 8,4 καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἑβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ.
- Γεν. 8,4 Ἡ κιβωτὸς ἐκάθισεν ομαλῶς εἰς τα ὄρη Ἀραράτ κατὰ την εικοστήν εβδομὴν του εβδόμου μηνός.
- Γεν. 8,5 τὸ δὲ ὕδωρ ἠλαττονοῦτο ἕως τοῦ δεκάτου μηνός· καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνί, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ὤφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὀρέων.
- Γεν. 8,5 Το δε ὕδωρ συνεχῶς ἠλαττῶντο μέχρι του δεκάτου μηνός. Κατὰ την πρώτην του δεκάτου μηνός εφάνησαν αἱ κορυφαὶ και των ἄλλων ὀρέων.
- Γεν. 8,6 καὶ ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἠνέωξε Νῶε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε, καὶ ἀπέστειλε τὸν κόρακα τοῦ ἰδεῖν, εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ·
- Γεν. 8,6 Τεσσαράκοντα δε ἡμέρας κατόπιν ἠνοιξεν ο Νῶε την θυρίδα της κιβωτοῦ, την ὁποίαν εἶχε κατασκευάσει, και ἀπέλυσε τον κόρακα, δια να ἰδῆ εἰάν ἐπαυσε να υπάρχη νερὸ εἰς την ξηράν.
- Γεν. 8,7 καὶ ἐξελθὼν, οὐκ ἀνέστρεψεν ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς.
- Γεν. 8,7 Ο κόραξ ἐξελθὼν ἀπὸ την κιβωτὸν δεν ἐπέστρεψε πλέον, οὔτε και ὅταν ἐξηράνθη εντελῶς το ὕδωρ ἀπὸ την ἐπιφάνειαν της γης.
- Γεν. 8,8 καὶ ἀπέστειλε τὴν περιστερὰν ὀπίσω αὐτοῦ ἰδεῖν, εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς.
- Γεν. 8,8 Ἐπειτα ἀπὸ τον κόρακα ἐστειλεν ο Νῶε την περιστερὰν, δια να ἰδῆ εἰάν εἶχε παύσει το ὕδωρ να σκεπάζῃ την ἐπιφάνειαν της γης.
- Γεν. 8,9 καὶ οὐχ εὐροῦσα ἡ περιστερὰ ἀνάπαυσιν τοῖς ποσὶν αὐτῆς, ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτὸν, ὅτι ὕδωρ ἦν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ ἐκτεῖνας τὴν χεῖρα ἔλαβεν αὐτήν, καὶ εἰσήγαγεν αὐτήν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν κιβωτὸν.
- Γεν. 8,9 Ἡ περιστερὰ ἐπειδὴ δεν εὔρε τόπον ξηρόν, δια να πατήσῃ και ἀναπαυθῆ, διότι το ὕδωρ ἐξηκολούθει να καλύπτῃ την ἐπιφάνειαν της γης, ἐπέστρεψεν εἰς την κιβωτὸν. Ο Νῶε ἠπλώσε το χέρι του, ἐπῆρε την περιστερὰν και την εἰσήγαγεν εἰς την κιβωτὸν, ὅπου και αὐτὸς εὐρίσκετο.
- Γεν. 8,10 καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἐτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν ἐκ τῆς κιβωτοῦ·
- Γεν. 8,10 Ἐπερίμενεν ἐπτὰ ἀκόμη ἡμέρας και ἀπέστειλε πάλιν την περιστερὰν ἀπὸ την κιβωτὸν.
- Γεν. 8,11 καὶ ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν ἡ περιστερὰ τὸ πρὸς ἐσπέραν, καὶ εἶχε φύλλον ἐλαίας κάρφος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς, καὶ ἔγνω Νῶε ὅτι κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς.
- Γεν. 8,11 Ἡ περιστερὰ ἐπέστρεψε πρὸς τον Νῶε κατὰ την ἐσπέραν φέρουσα στο ράμφος της κλωναράκι ἐλαίας. Ἐνόησε τότε ο Νῶε ὅτι εἶχεν ἀποσυρθῆ πλέον το ὕδωρ ἀπὸ την γην.
- Γεν. 8,12 καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἐτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν, καὶ οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτὸν ἔτι.
- Γεν. 8,12 Ἐπερίμενεν ο Νῶε ἄλλας ἐπτὰ ἡμέρας και ἐστειλε πάλιν την περιστερὰν. Ἀλλὰ ἡ περιστερὰ δεν ἐπέστρεψε πλέον πρὸς αὐτὸν.
- Γεν. 8,13 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνὶ καὶ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ πρώτου μηνός, μιᾶ τοῦ μηνός, ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἀπεκάλυψε Νῶε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε, καὶ εἶδεν ὅτι ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
- Γεν. 8,13 Ὅταν δε ο Νῶε το ἐξακοσίῳν και ἐνός ἐτῶν, κατὰ την πρώτην του πρώτου μηνός, ἐξηφνήσθη ολοτελῶς ἀπὸ την ἐπιφάνειαν το ὕδωρ του κατακλυσμοῦ. Τότε ο Νῶε ἐξεσκέπασε την στέγην της κιβωτοῦ, την ὁποίαν εἶχε κατασκευάσει, και εἶδεν ὅτι πράγματι εἶχεν ἐκλείψει το ὕδωρ του κατακλυσμοῦ ἀπὸ την ξηράν.
- Γεν. 8,14 ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μηνὶ ἐξηράνθη ἡ γῆ, ἑβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός.
- Γεν. 8,14 Κατὰ δε την εικοστήν εβδομὴν του δευτέρου μηνός ἐστέγνωσεν ἡ ξηρὰ ἀπὸ τα ὕδατα του κατακλυσμοῦ.
- Γεν. 8,15 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε λέγων·
- Γεν. 8,15 Τότε ὠμίλησε Κύριος ο Θεὸς πρὸς τον Νῶε και του εἶπε·
- Γεν. 8,16 ἐξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ, σὺ καὶ ἡ γυνὴ σου καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἰῶν σου μετὰ σοῦ
- Γεν. 8,16 “ἔβγα ἀπὸ την κιβωτὸν, συ μαζί δὲ με σε και ἡ γυναῖκα σου και τα παιδιά σου και αἱ γυναῖκες των παιδιῶν σου·
- Γεν. 8,17 καὶ πάντα τὰ θηρία, ὅσα ἐστὶ μετὰ σοῦ, καὶ πᾶσα σὰρξ ἀπὸ πετεινῶν ἕως κτηνῶν, καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἐξάγαγε μετὰ σεαυτοῦ· καὶ ἀυξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 8,17 Βγάλε ἀπὸ την κιβωτὸν ὅλα τα θηρία ὅσα υπάρχουν εἰς αὐτήν και κάθε τι ἐμψυχον ἀπὸ τα πτηνὰ ἕως τα κτήνη και κάθε ἔρπετόν, που σύρεται εἰς την γην, ὥστε τίποτε πλέον να μη μείνῃ εἰς την κιβωτὸν. Αὐξάνεσθε και πληθύνεσθε εἰς ὅλην την γην”.
- Γεν. 8,18 καὶ ἐξῆλθε Νῶε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἰῶν αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ.

- Γεν. 8,18 Και πράγματι εξήλθεν από την κιβωτόν ο Νώε και η σύζυγος αυτού, τα παιδιά του και αι γυναίκες των παιδιών του μαζί με αυτόν.
- Γεν. 8,19 και πάντα τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πᾶν πετεινόν, καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, ἐξήλθοσαν ἐκ τῆς κιβωτοῦ.
- Γεν. 8,19 Εξήλθον επίσης από την κιβωτόν όλα τα θηρία και όλα τα κτήνη και κάθε πτηνόν και κάθε ερπετόν, που κινείται εις την επιφάνειαν της γης, κατὰ το εἶδος αὐτῶν.
- Γεν. 8,20 καὶ ὠκοδόμησε Νῶε θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀνήνεγκεν εἰς ὀλοκάρπωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.
- Γεν. 8,20 Και ἔκτισεν ο Νώε θυσιαστήριον εις ἔκφρασιν ευγνωμοσύνης και δοξολογίας προς τον Κυριον. Επήρε δε και προσέφερε θυσίαν ολοκαυτώματος προς τον Θεόν από όλα τα καθαρά κτήνη και από όλα τα καθαρά πτηνά.
- Γεν. 8,21 καὶ ὠσφράνθη Κύριος ὁ Θεὸς ὀσμὴν εὐωδίας, καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς διανοηθεὶς· οὐ προσθήσω ἔτι καταράσασθαι τὴν γῆν διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ· οὐ προσθήσω οὖν ἔτι πατάξαι πᾶσαν σάρκα ζῶσαν, καθὼς ἐποίησα.
- Γεν. 8,21 Ο δε Θεός ὠσφράνθη την εὐδὴ ὀσμὴν της ευχαριστηρίου θυσίας και σκεφθεὶς ἀπεφάσισε και εἶπε· “δεν θα καταρασθῶ πλέον την γην ἐξ αἰτίας των πονηρῶν ἔργων των ἀνθρώπων, μολονότι η καρδία του κάθε ἀνθρώπου ρέπει και εἶναι προσηλωμένη ἐπιμελῶς στο πονηρὸν ἐκ νεότητος αὐτοῦ. Δεν θα πλήξω και δεν θα καταστρέψω ἄλλην φοράν κάθε ζωντανὴν ὑπαρξιν ἐπὶ της γης δια κατακλυσμοῦ, ὅπως ἔκαμα τώρα.
- Γεν. 8,22 πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς, σπέρμα καὶ θερισμός, ψύχος καὶ καῦμα, θέρος καὶ ἔαρ, ἡμέραν καὶ νύκτα οὐ καταπαύσουσι.
- Γεν. 8,22 Εφ' ὅσον θα ὑπάρχη η γη, δεν θα παύσουν να ὑπάρχουν σπορά και θερισμός, κρύο και ζέστη, ἀνοιξες και θέρος, ἡμέρα και νύκτα.

ΓΕΝΕΣΙΣ 9

- Γεν. 9,1 Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Νῶε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς.
- Γεν. 9,1 Εὐλόγησε τότε ο Θεός τον Νώε και τα παιδιά αὐτοῦ και εἶπε προς αὐτούς· “αὐξάνεσθε και πληθύνεσθε και ἀπλωθήτε εις ὅλην την γην και γενήτε κύριοι αὐτῆς.
- Γεν. 9,2 καὶ ὁ τρόμος καὶ ὁ φόβος ὑμῶν ἔσται ἐπὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ἐπὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης· ὑπὸ χεῖρας ὑμῶν δέδωκα.
- Γεν. 9,2 Ἀς εἰσθε τρόμος και φόβος εις όλα τα θηρία της γης, εις όλα τα πτηνά του ουρανοῦ, εις κάθε τι που ζῆ και κινεῖται ἐπὶ της ξηρᾶς, και εις ὅλους τους ἰχθύας της θαλάσσης. Ὑπὸ την ἐξουσίαν σας ἔδωκα όλα αὐτά.
- Γεν. 9,3 καὶ πᾶν ἔρπετόν, ὃ ἔστι ζῶν, ὑμῶν ἔσται εἰς βρῶσιν· ὡς λάχανα χόρτου δέδωκα ὑμῖν τὰ πάντα.
- Γεν. 9,3 Καθε τι που ζῆ και κινεῖται ἐπὶ της γης, θα εἶναι προς διατροφήν σας. Σας δίδω όλα αὐτά εις τροφήν, ὅπως σας ἔδωσα τα λάχανα και τα χόρτα.
- Γεν. 9,4 πλὴν κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς οὐ φάγεσθε·
- Γεν. 9,4 Πλην ὁμως κρέας μαζί με το αἷμα, ἐπὶ του οποῖου βασιζεται η ζωὴ του ζῶου, δεν θα φάγετε.
- Γεν. 9,5 καὶ γὰρ τὸ ὑμέτερον αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων ἐκζητήσω αὐτό καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ ἐκζητήσω τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου.
- Γεν. 9,5 Δια δε το αἷμα των συνανθρώπων σας, το οποιον τυχόν με τα χέρια σας ἐγκληματοῦντες θα χύσετε, θα τιμωρήσω δια των ἀγρίων ζῶων, τα οποία θα ἐξαπολύσω ἐναντίον σας. Ἀλλὰ και δι' ἄλλου ἀνθρώπου θα τιμωρήσω ἐκεῖνον, ο οποιος ἀφαιρεῖ ἀνθρωπίνην ζωὴν.
- Γεν. 9,6 ὁ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου, ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐκχυθήσεται, ὅτι ἐν εἰκόνι Θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον.
- Γεν. 9,6 Ἐκεῖνος δηλαδὴ ο οποιος χύνει αἷμα ἀνθρώπου, εις τιμωρίαν του δια το ἐκχυθέν ὑπ' αὐτοῦ αἷμα, θα φονευθῆ και θα χυθῆ ἔτσι και το ἰδικόν του αἷμα, διότι ἐγὼ ο Θεός ἐδημιούργησα κατ' εἰκόνα ἰδικὴν μου τον ἀνθρωπον και κανεὶς δεν ἔχει το δικαίωμα να του ἀφαιρέση την ζωὴν.
- Γεν. 9,7 ὑμεῖς δὲ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς.
- Γεν. 9,7 Σεις δε αὐξάνεσθε και πληθύνεσθε και γεμίσατε ὅλην την γην και γενήτε κύριοι αὐτῆς”.
- Γεν. 9,8 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ λέγων·
- Γεν. 9,8 Εἶπε δε ἀκόμη ο Θεός στον Νώε και εις τα παιδιά αὐτοῦ λέγων·
- Γεν. 9,9 καὶ ἴδου ἐγὼ ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου ὑμῖν καὶ τῷ σπέρματι ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς
- Γεν. 9,9 “ἴδου ἐγὼ σήμερον συνάπτω και κλείω μίαν συμφωνίαν μαζί σας και με τους ἀπογόνους σας, οἱ οποιοι θα σας διαδεχθούν.
- Γεν. 9,10 καὶ πάση ψυχῇ ζῶσῃ μεθ' ὑμῶν, ἀπὸ ὀρνέων καὶ ἀπὸ κτηνῶν, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ὅσα ἔστι μεθ'

- ὕμῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐξεληθόντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ.
- Γεν. 9,10 Η συμφωνία και η υπόσχεσις μου αυτή επεκτείνεται και εις κάθε ζώσαν ψυχήν, που υπάρχει μαζί σας και γύρω σας, εις τα πτηνά του ουρανού και εις όλα τα κτήνη και τα θηρία της γης, ὅσα μαζί με σας ἐξήλθον ἀπὸ τὴν κιβωτόν.
- Γεν. 9,11 καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται πᾶσα σὰρξ ἔτι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ οὐκ ἔτι ἔσται κατακλυσμὸς ὕδατος τοῦ καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν γῆν.
- Γεν. 9,11 Καμνω διαθήκην και σας υπόσχομαι ὅτι δεν θα καταστραφῆ ποτέ πλέον το ζωϊκόν βασιλειον ἀπὸ ὕδατα του κατακλυσμοῦ και δεν θα γίνῃ ποτέ κατακλυσμὸς, δια να καταστρέψῃ ὅλην τὴν γῆν”.
- Γεν. 9,12 καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε· τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ὃ ἐγὼ δίδωμι ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης, ἢ ἐστὶ μεθ’ ὑμῶν εἰς γενεὰς αἰωνίους·
- Γεν. 9,12 Εἶπε δε ἀκόμη Κυριος ο Θεος προς τον Νῶε· “σημεῖον δε αὐτῆς τῆς υποσχέσεως, τὴν ὁποῖαν ἐγὼ δίδω, ὥστε να μὲνῃ μεταξὺ ἐμοῦ και μεταξὺ σας και μεταξὺ πάσης ζώσης υπάρξεως ἡ ὁποῖα υπάρχει σήμερον μαζί σας και θα υπάρξῃ εις γενεὰς γενεῶν, εἶναι τούτο·
- Γεν. 9,13 τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 9,13 Θέτω το ουράνιον τόξον εις τα νέφη, και αὐτὸ θα εἶναι εις σημεῖον και εις υπόμνησιν τῆς διαθήκης μου μεταξὺ ἐμοῦ και ὄλων των ζώντων ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνθρώπων και ζώων.
- Γεν. 9,14 καὶ ἔσται ἐν τῷ συννεφεῖν με νεφέλας ἐπὶ τὴν γῆν, ὀφθήσεται τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ,
- Γεν. 9,14 Όταν θα συναθροίζω τα νέφη στον ουρανό της γης, θα φαίνεται το ουράνιον τόξον ἐπάνω εις αὐτά,
- Γεν. 9,15 καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου, ἢ ἐστὶν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί, καὶ οὐκ ἔσται ἔτι τὸ ὕδωρ εἰς κατακλυσμόν, ὥστε ἐξαλεῖψαι πᾶσαν σάρκα.
- Γεν. 9,15 και θα ενθυμούμαι τὴν διαθήκην μου, τὴν ὁποῖαν ἔκαμα προς σας και προς κάθε ἄλλην ζωντανὴν υπαρξιν, προς κάθε σάρκα και δεν θα πέσῃ ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς εις κατακλυσμόν αὐτῆς, ὥστε να καταστραφῆ κάθε ζῶσα ὑπαρξίς ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως ζώου.
- Γεν. 9,16 καὶ ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ὄψομαι τοῦ μνησθῆναι διαθήκην αἰώνιον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ ἀνὰ μέσον ψυχῆς ζώσης ἐν πᾶσι σαρκί, ἢ ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 9,16 Τούτο το ουράνιον μου τόξον θα υπάρξῃ εις τα νέφη, και θα το βλέπω, ὥστε να ενθυμούμαι, τὴν αἰωνίαν και ἀπαραβάτον συμφωνίαν μεταξὺ ἐμοῦ και των ἀνθρώπων τῆς γῆς και πάσης ἄλλης ζωῆς που θα υπάρξῃ εις κάθε ζωϊκόν οργανισμόν ἐπάνω εις τὴν γῆν”.
- Γεν. 9,17 καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε· τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ἧς διεθέμην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πάσης σαρκός, ἢ ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 9,17 Εἶπεν ἀκόμη ο Θεος στον Νῶε· “λοιπόν αὐτὸ το ουράνιον τόξον εἶναι το αἰώνιον σημεῖον τῆς συμφωνίας, τὴν ὁποῖαν ἔκαμα μεταξὺ ἐμοῦ και παντός ζωϊκοῦ οργανισμοῦ ἐπὶ τῆς γῆς και τῆς υποσχέσεώς μου ὅτι δεν θα ἀποστείλω πλέον κατακλυσμόν εις τὴν γῆν”.
- Γεν. 9,18 Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νῶε, οἱ ἐξεληθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ, Σὴμ, Χάμ, Ἰάφεθ· Χάμ δὲ ἦν πατὴρ Χαναάν.
- Γεν. 9,18 Τα παιδιά του Νῶε, τα ὁποῖα ἐξήλθον ἀπὸ τὴν κιβωτόν, ἦσαν ο Σημ, ο Χαμ και ο Ιάφεθ. Ο Χαμ ἦτο γενάρχης των Χανααίων.
- Γεν. 9,19 τρεῖς οὗτοι εἰσιν υἱοὶ Νῶε· ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
- Γεν. 9,19 Αυτοὶ οἱ τρεῖς ἦσαν οἱ υἱοὶ του Νῶε. Ἀπὸ αὐτούς δε ἐγεννήθησαν και ἐπληθύνθησαν οἱ ἄνθρωποι και διεσπάρησαν εις ὅλην τὴν γῆν.
- Γεν. 9,20 Καὶ ἤρξατο Νῶε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς καὶ ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα.
- Γεν. 9,20 Ο Νῶε ἐγένε γεωργός, ἤρχισε να καλλιεργῆ τὴν γῆν, και ἐφύτευσε μεταξὺ των ἄλλων, και ἀμπελῶνα.
- Γεν. 9,21 καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου καὶ ἐμεθύσθη καὶ ἐγυμνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
- Γεν. 9,21 Ἐπε δε ἀπὸ τον οἶνον και ἐμέθυσε. Μεθυσμένος δε καθὼς ἦτο, ἐγυμνώθη ἐντὸς τῆς οἰκίας του, χωρὶς να το ἀντιληφθῆ.
- Γεν. 9,22 καὶ εἶδε Χάμ ὁ πατὴρ Χαναάν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐξεληθὼν ἀνήγγειλε τοῖς δυοῖν ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἕξω.
- Γεν. 9,22 Ο Χαμ, ο πρόγονος των Χανααίων, εἶδε τὴν γύμνωσιν του πατρὸς του και ἐξεληθὼν ἐγνωστοποίησεν ἐμπαικτικῶς το γεγονός στους δύο ἀδελφούς του, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκοντο ἕξω.
- Γεν. 9,23 καὶ λαβόντες Σὴμ καὶ Ἰάφεθ τὸ ἱμάτιον ἐπέθεντο ἐπὶ τὰ δύο νῶτα αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς καὶ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὀπισθοφανῶς, καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον.
- Γεν. 9,23 Ἀμέσως δε ο Σημ και ο Ιάφεθ ἔλαβον το ἱμάτιον του πατρὸς των, ἔθεσαν αὐτὸ στους ὤμους των και ὀπισθοβατοῦντες μέχρι του πατρὸς των ἐσκέπασαν τὴν γύμνωσιν αὐτοῦ ἔχοντες το πρόσωπόν των προς τὴν ἀντιθέτον διεύθυνσιν, και ἔτσι δεν εἶδον καθόλου τὴν γύμνωσιν του πατρὸς των.
- Γεν. 9,24 ἐξένηψε δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος,

Γεν. 9,24 Ανένηψε και συνήλθε ο Νώε από την επίδρασιν του οίνου, έμαθε όσα έκαμεν ο νεώτερος υιός του ο Χαμ
 Γεν. 9,25 και είπεν· έπικατάρατος Χαναάν· παίς οϊκέτης έσται τοίς άδελφοίς αυτού.
 Γεν. 9,26 και είπε· “κατηραμένος θα είναι ο Χαμ και οι απόγονοί του. Υπηρέτης και δούλος θα είναι στους αδελφούς του”.
 Γεν. 9,26 και είπεν· εύλογητός Κύριος ό Θεός τοϋ Σήμ, και έσται Χαναάν παίς οϊκέτης αυτού.
 Γεν. 9,26 Είπε δε ακόμη ο Νώε· “εύλογημένος ο Θεός του Σημ και ο Χαναάν θα είναι δούλος αυτού κατά την δικαίαν απόφασιν του Θεού.
 Γεν. 9,27 πλατύναι ό Θεός τῷ Ιάφεθ, και κατοικησάτω έν τοίς οϊκοις τοϋ Σήμ και γενηθήτω Χαναάν παίς αυτού.
 Γεν. 9,27 Ας αυξηση και ας πλατύνη ο Θεός την γενεάν και τας χώρας του Ιάφεθ και ας βάλη αυτόν να κατοική εις τας περιοχάς του Σημ, ο δε Χαναάν ας γίνη υπηρέτης του”.
 Γεν. 9,28 Έζησε δε Νώε μετά τόν κατακλυσμόν έτη τριακόσια πενήκοντα.
 Γεν. 9,28 Εζησε δε ο Νώε μετά τον κατακλυσμόν τριακόσια πενήκοντα έτη.
 Γεν. 9,29 και έγέγοντο πάσαι αι ήμέραι Νώε έννακόσια πενήκοντα έτη, και απέθανεν.
 Γεν. 9,29 Εφθασαν εν συνόλω τα έτη της ζωής του Νώε εννεακόσια πενήκοντα και έπειτα απέθανε.

ΓΕΝΕΣΙΣ 10

Γεν. 10,1 Αϋται δε αι γενέσεις τῶν υιῶν Νώε, Σήμ, Χάμ, Ιάφεθ, και έγεννήθησαν αύτοίς υιοί μετά τόν κατακλυσμόν.
 Γεν. 10,1 Οι απόγονοι, των υιών του Νώε, του Σημ του Χαμ και του Ιάφεθ, οι οποίοι εγεννήθησαν μετά τον κατακλυσμόν, είναι οι εξής·
 Γεν. 10,2 Υιοί Ιάφεθ· Γαμέρ και Μαγώγ και Μαδοί και Ιωύαν και Έλισά και Θοβέλ και Μοσόχ και Θείρας.
 Γεν. 10,2 Υιοί και απόγονοι του Ιάφεθ είναι οι Γαμέρ και ο Μαγώγ, Μήδοι και Ιωνες, Ελισά και Θοβέλ, Μοσόχ και Θείρας.
 Γεν. 10,3 και υιοί Γαμέρ· Ασχανάζ και Ριφάθ και Θοργαμά.
 Γεν. 10,3 Υιοί δε και απόγονοι του Γαμέρ είναι οι Ασχανάζ, Ριφάθ και Θοργαμά.
 Γεν. 10,4 και υιοί Ιωύαν· Έλισά και Θάρσει, Κίτιοι, Ρόδιοι.
 Γεν. 10,4 Υιοί και απόγονοι του Ιωύαν οι Ελισά, Θαρσεις, Κιτιοι και Ροδιοι.
 Γεν. 10,5 έκ τούτων άφωρίσθησαν νήσοι τῶν έθνῶν έν τῇ γῆ αύτῶν, έκαστος κατά γλώσσαν έν ταίς φυλαίς αύτῶν και έν τοίς έθνεσιν αύτῶν.
 Γεν. 10,5 Από αυτούς προήλθον λαοί, οι οποίοι διεσπάρησαν εις διαφόρους ειδωλολατρικάς νήσους, ιδίως της Μεσογείου θαλάσσης, και εις άλλας χώρας κατά τας γλώσσας αυτών, τας φυλάς και τα έθνη των.
 Γεν. 10,6 Υιοί δε Χάμ· Χούς και Μερασίμ, Φουδ και Χαναάν.
 Γεν. 10,6 Υιοί και απόγονοι του Χαμ είναι οι Χούς, Μεραϊν, Φουδ και Χαναάν.
 Γεν. 10,7 υιοί δε Χούς· Σαβά και Ευίλά και Σαβαθά και Ρεγμά και Σαβαθακά. υιοί δε Ρεγμά· Σαβά και Δαδάν.
 Γεν. 10,7 Υιοί δε και απόγονοι του Χους είναι οι Σαβά, Ευίλά, Σαβαθά, Ρεγμά και Σαβαθακά. Υιοί δε του Ρεγμά, ο Σαβά και ο Δαδάν.
 Γεν. 10,8 Χούς δε έγένησε τόν Νεβρώδ. οϋτος ήρξατο είναι γίγας επί τῆς γῆς·
 Γεν. 10,8 Ο δε Χους απέκτησεν υιόν τον Νεβρώδ. Αυτός υπήρξεν ο πρώτος γίγας εις την περιοχήν του.
 Γεν. 10,9 οϋτος ήν γίγας κυνηγός έναντίον Κυρίου τοϋ Θεοϋ· δια τούτο έροϋσιν, ως Νεβρώδ γίγας κυνηγός έναντίον Κυρίου.
 Γεν. 10,9 Ητο επίσης και ανδρείος κυνηγός, ήρωσ ενώπιον Κυρίου του Θεού. Ητο τόσοσ ονομαστός δια την δύναμιν και την ανδρείαν του, ώστε ως παροιμία θα λέγουν οι άνθρωποι, όταν θα θέλουν να εξάρουν την ανδρείαν κάποιου, “ούτος είναι σαν τον Νεβρώδ ανδρείος κυνηγός ενώπιον του Κυρίου”.
 Γεν. 10,10 και έγένητο αρχή τῆς βασιλείας αύτοϋ Βαβυλών και Όρέχ και Αρχάδ και Χαλάννη έν τῇ γῆ Σενάάρ.
 Γεν. 10,10 Η αρχή και ο πυρήν της βασιλείας του Νεδρώδ υπήρξεν η Βαβυλών, η Όρέχ, η Αρχάδ και η Χαλάννη εις την χώραν Σενάαρ.
 Γεν. 10,11 έκ τῆς γῆς εκείνης έξήλθεν Άσσοϋρ και ώκοδόμησε τήν Νινευί και τήν Ροωβώθ πόλιν και τήν Χαλάχ
 Γεν. 10,11 Από την περιοχήν αυτήν Σενάαρ ανεχώρησεν ο Ασσοϋρ και έκτισε την Νινευί, την πόλιν Ροωβώθ, την Χαλάχ
 Γεν. 10,12 και τήν Δασή ανά μέσον Νινευί και ανά μέσον Χαλάχ· αύτη ή πόλις μεγάλη.
 Γεν. 10,12 και την Δασή μεταξύ της πόλεως Νινευί και της Χαλάχ. Η δε Νινευί είναι η ονομαστή μεγάλη πόλις.
 Γεν. 10,13 και Μεραϊν έγένησε τούς Λουδιείμ και τούς Ένεμετιείμ και τούς Λαβιείμ και τούς Νεφθαλιείμ και τούς Πατροσωνιείμ
 Γεν. 10,13 Ο Μεραϊν έγένησεν υιούς και απογόνους, τους Λουδιείμ, τους Ενεμετιείμ, τους Λαβιείμ, τους Νεφθαλιείμ, τους Πατροσωνιείμ,
 Γεν. 10,14 και τούς Χασλωνιείμ, όθεν έξήλθε Φυλιστιείμ, και τούς Καφθοριείμ.
 Γεν. 10,14 τους Χασλωνιείμ, από τους οποίους προήλθον οι Φιλισταίοι, και τους Καφθοριείμ.

- Γεν. 10,15 Χαναάν δὲ ἐγέννησε τὸν Σιδῶνα πρωτότοκον αὐτοῦ
Γεν. 10,15 Ὁ δε Χαναάν ἀπέκτησε πρωτότοκον υἱὸν αὐτοῦ τον Σιδῶνα, και ἄλλους ἔπειτα υἱούς,
Γεν. 10,16 και τὸν Χετταῖον και τὸν Ἰεβουσαῖον και τὸν Ἀμορραῖον και τὸν Γεργεσαῖον και τὸν Εὐαῖον και τὸν Ἀρουκαῖον
Γεν. 10,16 δηλαδὴ τον Χετταῖον, τον Ιεβουσαῖον, τον Αμορραῖον, τον Γεργεσαῖον, τον Ευαῖον, τον Αρουκαῖον,
Γεν. 10,17 και τὸν Ἀσενναῖον και τὸν Ἀράδιον και τὸν Σαμαραῖον και τὸν Ἄμαθι.
Γεν. 10,17 τον Ασενναῖον, τον Αράδιον, τον Σαμαραῖον και Αμαθί.
Γεν. 10,18 και μετὰ τοῦτο διεσπάρησαν αἱ φυλαὶ τῶν Χαναναίων,
Γεν. 10,18 Μετὰ δε ταῦτα διεσπάρησαν αι φυλαὶ των Χαναναίων ἀνά την περιοχὴν της Χαναάν.
Γεν. 10,19 και ἐγένετο τὰ ὅρια τῶν Χαναναίων ἀπὸ Σιδῶνος ἕως ἐλθεῖν εἰς Γεραρά και Γαζάν, ἕως ἐλθεῖν ἕως Σοδόμων και Γομόρρας, Ἄδαμὰ και Σεβωῖμ ἕως Δασά.
Γεν. 10,19 Ἐξετείνοντο δε τα ὅρια της περιοχῆς των Χαναναίων ἀπὸ την Σιδῶνα ἕως τα Γέραρα και την Γαζαν, ἕως τα Σοδομα και την Γομόρραν, την Αδαμά και Σεβωῖμ ἕως Δασά.
Γεν. 10,20 ο἗τοι υἱοὶ Χάμ, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλώσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν και ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.
Γεν. 10,20 Αυτοὶ εἶναι οι υἱοὶ και ἀπόγονοι του Χαμ, κατὰ τας φυλάς αὐτῶν και τας διαλέκτους αὐτῶν εἰς τας χώρας αὐτῶν και εἰς τα ἔθνη, που διεσπάρησαν.
Γεν. 10,21 Καὶ τῷ Σὴμ ἐγεννήθη και αὐτῷ, πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν Ἑβερ, ἀδελφῷ Ἰάφεθ τοῦ μείζονος.
Γεν. 10,21 Και ο Σημ πρεσβύτερος ἀδελφός του Ιάφεθ ἀπέκτησεν υἱούς και ἀπογόνους και ἀνεδείχθη ο γενάρχης των υἱῶν Ἐβερ.
Γεν. 10,22 υἱοὶ Σὴμ· Ἐλάμ και Ἀσσοῦρ και Ἀρφαξὰδ και Λοῦδ και Ἀράμ και Καϊνᾶν.
Γεν. 10,22 Υἱοὶ του Σημ εἶναι οι Ελάμ, Ασσοῦρ, Αρφαξὰδ, Λοῦδ, Αράμ και Καϊνᾶν.
Γεν. 10,23 και υἱοὶ Ἀράμ· Οὕζ και Οὕλ και Γατέρ και Μοσόχ.
Γεν. 10,23 Υἱοὶ του Αράμ ἦσαν ο Ουζ, ο Ουλ, ο Γατέρ και ο Μοσόχ.
Γεν. 10,24 και Ἀρφαξὰδ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν, και Καϊνᾶν ἐγέννησε τὸν Σαλά, Σαλά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑβερ.
Γεν. 10,24 Ὁ δε Αρφαξὰδ ἐγέννησεν υἱὸν τον Καϊνᾶν, ο Καϊνᾶν ἐγέννησε τον Σαλά, ο δε Σαλά ἐγέννησε τον Ἐβερ.
Γεν. 10,25 και τῷ Ἑβερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοὶ· ὄνομα τῷ ἐνὶ Φαλέγ, ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ γῆ, και ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἰεκτάν.
Γεν. 10,25 Ὁ Ἐβερ ἀπέκτησε δύο υἱούς· το ὄνομα του ἐνός ἦτο Φαλέγ- που σημαίνει χωρισμός- διότι ἐπὶ των ημερῶν αὐτοῦ διεσπάρησαν οι κάτοικοι της γης, ὅταν ἐπεχείρησαν να κτίσουν τον πύργον Βαβέλ, το δε ὄνομα του ἀδελφοῦ του ἦτο Ἰεκτάν.
Γεν. 10,26 Ἰεκτάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλμωδάδ και Σαλέθ και τὸν Σαρμῶθ και Ἰαράχ και Ὀδορρά και Αἰβήλ και Δεκλά
Γεν. 10,26 Ὁ Ἰεκτάν ἀπέκτησεν υἱούς τον Ἐλμωδάδ, τον Σαλέθ, τον Σαρμῶθ, τον Ιαράχ, τον Οδορρά, τον Αιβήλ, τον Δεκλά,
Γεν. 10,27 και Εὐάλ και Ἄβιμαέλ και Σαβά
Γεν. 10,27 τον Ευάλ, τον Αβιμαέλ, τον Σαβά,
Γεν. 10,28 και Ούφειρ και Εὐειλά και Ἰωβάβ.
Γεν. 10,28 τον Ουφείρ, τον Ευειλά και τον Ιωβάβ.
Γεν. 10,29 πάντες ο἗τοι υἱοὶ Ἰεκτάν.
Γεν. 10,29 Ὅλοι αυτοὶ ἦσαν υἱοὶ του Ἰεκτάν.
Γεν. 10,30 και ἐγένετο ἡ κατοικησις αὐτῶν ἀπὸ Μασσῆ ἕως ἐλθεῖν εἰς Σαφηρά, ὄρος ἀνατολῶν.
Γεν. 10,30 Ἡ δε περιοχὴ, την ὁποῖαν κατοικοῦσαν, ἐξετείνετο ἀπὸ Μασσῆ μέχρι Σαφηρά στο ὄρος το προς ἀνατολάς.
Γεν. 10,31 ο἗τοι υἱοὶ Σὴμ, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλώσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν και ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.
Γεν. 10,31 Αυτοὶ ἦσαν οι υἱοὶ και ἀπόγονοι του Σημ κατὰ τας διαφόρους αὐτῶν φυλάς και τας διαλέκτους, εἰς τας χώρας και τους λαούς ὅπου διεσκορπίσθησαν.
Γεν. 10,32 Αὔται αἱ φυλαὶ υἱῶν Νῶε κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ ἔθνη αὐτῶν· ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν νῆσοι τῶν ἔθνῶν ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμόν.
Γεν. 10,32 Αυταὶ εἶναι αι φυλαὶ των υἱῶν του Νῶε κατὰ τας γενεαλογίας αὐτῶν και κατὰ τους λαούς. Ἀπὸ αὐτοῦς οι ἀπόγονοὶ των διεσπάρησαν ἐπὶ της γης μετὰ τον κατακλυσμόν εἰς διαφόρους χώρας και νήσους.

ΓΕΝΕΣΙΣ 11

- Γεν. 11,1 Καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἓν, και φωνὴ μία πᾶσι.
Γεν. 11,1 Ἀπ' ἀρχῆς και μέχρι της εποχῆς ἐκείνης ὅλοι οι ἀνθρωποι ὠμιλοῦσαν μίαν γλώσσαν, εἶχον την ἴδιαν ομιλίαν.

- Γεν. 11,2 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινήσει αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν, εὔρον πεδίον ἐν γῆ Σενναὰρ καὶ κατώκησαν ἐκεῖ.
Γεν. 11,2 Ὄταν οἱ ἀπόγονοι τοῦ Νώε ἐξεκίνησαν ἀπὸ τὰ ἀνατολικά μέρη, εὔρον τὴν πεδιάδα εἰς τὴν περιοχὴν Σενναὰρ καὶ κατώκησαν ἐκεῖ.
- Γεν. 11,3 καὶ εἶπεν ἄνθρωπος τῷ πλησίον αὐτοῦ· δεῦτε πλινθεύσωμεν πλίνθους καὶ ὀπτήσωμεν αὐτὰς πυρὶ. καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος εἰς λίθον, καὶ ἄσφαλτος ἦν αὐτοῖς ὁ πηλός.
Γεν. 11,3 Ἐκεῖ εἶπεν ὁ ἓνας στὸν ἄλλον· “ελάτε νὰ πλάσωμεν ὅλοι μαζὴ πλίνθους καὶ νὰ τὰς ψήσωμεν εἰς τὴν φωτιά”. Αἱ πλίνθοι ἐχρησίμευσαν εἰς αὐτοὺς ὡς λίθοι οἰκοδομῆς· ὡς συνδετικὸν δὲ υλικόν, ὡς πηλόν, μεταξύ τῶν πλίνθων, ἐχρησιμοποίησαν τὴν ἄσφαλτον.
- Γεν. 11,4 καὶ εἶπαν· δεῦτε οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ πύργον, οὗ ἔσται ἡ κεφαλὴ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα πρὸ τοῦ διασπαρῆναι ἡμᾶς ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς.
Γεν. 11,4 Εἶπαν δὲ κατόπιν μεταξύ τῶν· “ελάτε νὰ οἰκοδομήσωμεν ὅλοι μαζὴ διὰ τὸν εαυτὸν μας καὶ τὴν φήμην μας πόλιν καὶ ἕνα πύργον, τοῦ οὐοῦ τοῦ κορυφῆ θὰ φθάσῃ ἕως τοῦ οὐρανοῦ. Ἐποὶ θὰ ἀφήσωμεν ὄνομα στὸς ἀπογόνους μας, πρὶν διασκορπισθῶμεν στὸ πρόσωπον ὅλης τῆς γῆς”. Καὶ ἤρχισαν νὰ κτίζουν τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον.
- Γεν. 11,5 καὶ κατέβη Κύριος ἰδεῖν τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον, ὃν ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
Γεν. 11,5 Κατέβη τότε ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ νὰ ἰδῇ τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον, ποὺ εἶχαν ἀρχίσει νὰ οἰκοδομοῦν οἱ ἄνθρωποι.
- Γεν. 11,6 καὶ εἶπε Κύριος· ἰδοὺ γένος ἐν καὶ χεῖλος ἐν πάντων, καὶ τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι, καὶ νῦν οὐκ ἐκλείπει ἀπ’ αὐτῶν πάντα, ὅσα ἂν ἐπιθῶνται ποιεῖν.
Γεν. 11,6 Καὶ εἶπε τότε ὁ Κύριος· “ἰδοὺ ἕως τῶρα ἓνας λαὸς εἶναι αὐτοὶ καὶ μίαν γλῶσσαν ομιλοῦν ὅλοι. Ἰδοὺ ὅτι ἤρχισαν δι’ ἀλαζονείαν καὶ ἐπίδειξιν τοῦ οἰκοδομικῶν ἔργων τῶν. Καὶ νομίζουν ὅτι τῶρα δὲν θὰ τοὺς λείψῃ τίποτε ἀπὸ ὅσα σκέπτονται νὰ κάμουν”.
- Γεν. 11,7 δεῦτε καὶ καταβάντες συγγέωμεν αὐτῶν ἐκεῖ τὴν γλῶσσαν, ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἕκαστος τὴν φωνὴν τοῦ πλησίον.
Γεν. 11,7 Εἶπε δὲ τότε ὁ Τριαδικὸς Θεός· “ἐμπρός ας καταβῶμεν ἐκεῖ καὶ ας ἐπιφέρωμεν σύγχυσιν εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν, ὥστε νὰ μὴ ἐννοῦν ὁ ἓνας τὴν γλῶσσαν τοῦ ἄλλου”. Ἐποὶ καὶ ἐγένετο.
- Γεν. 11,8 καὶ διέσπειρεν αὐτοὺς Κύριος ἐκεῖθεν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον.
Γεν. 11,8 Μετὰ τὴν σύγχυσιν δὲ αὐτῶν τῶν γλωσσῶν καὶ τὴν ἀδυναμίαν τῶν νὰ συνεννοοῦνται μεταξύ τῶν οἱ ἄνθρωποι, τοὺς ἠνάγκασεν ὁ Θεὸς νὰ ξεχωρισθοῦν εἰς ομάδας μεταξύ τῶν, νὰ διασκορπισθοῦν εἰς ὅλην τὴν γῆν καὶ νὰ παύσωσιν πλεόν νὰ οἰκοδομοῦν τὴν ὑπερήφανον πόλιν καὶ τὸν πύργον τῶν.
- Γεν. 11,9 διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς Σύγχυσις, ὅτι ἐκεῖ συνέχεε Κύριος τὰ χεῖλη πάσης τῆς γῆς, καὶ ἐκεῖθεν διέσπειρεν αὐτοὺς Κύριος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.
Γεν. 11,9 Διὰ τοῦτο καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τῆς περιοχῆς αὐτῆς “Σύγχυσις”, διότι ἐκεῖ ἐπέφερον ὁ Θεὸς σύγχυσιν εἰς τὰς γλώσσας τῶν ἀνθρώπων καὶ διεσκορπίσεν αὐτοὺς εἰς ὅλην τὴν γῆν.
- Γεν. 11,10 Καὶ αὐταὶ αἱ γενεαὶ Σὴμ. καὶ ἦν Σὴμ υἱὸς ἑκατὸν ἐτῶν, ὅτε ἐγέννησε τὸν Ἀρφαξάδ, δευτέρου ἔτους μετὰ τὸν κατακλυσμόν.
Γεν. 11,10 Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Σὴμ ἦσαν οἱ ἐξῆς. Ὁ Σὴμ εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν ἐτῶν, καὶ κατὰ τὸ δευτερόν ἔτος μετὰ τὸν κατακλυσμόν, ἀπέκτησεν υἱὸν τὸν Ἀρφαξάδ.
- Γεν. 11,11 καὶ ἔζησε Σὴμ μετὰ τὸ γεννηθῆσαι αὐτὸν τὸν Ἀρφαξάδ ἔτη πεντακόσια καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.
Γεν. 11,11 Μετὰ δὲ τὴν γέννησιν τοῦ Ἀρφαξάδ ἔζησεν ὁ Σὴμ πεντακόσια ἀκόμη ἔτη, ἀπέκτησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ κατόπιν ἀπέθανε.
- Γεν. 11,12 Καὶ ἔζησεν Ἀρφαξάδ ἑκατὸν τριάκοντα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν.
Γεν. 11,12 Ὁ δὲ Ἀρφαξάδ εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν τριάκοντα πέντε ἐτῶν ἀπέκτησεν υἱὸν τὸν Καϊνᾶν.
- Γεν. 11,13 καὶ ἔζησεν Ἀρφαξάδ μετὰ τὸ γεννηθῆσαι αὐτὸν τὸν Καϊνᾶν ἔτη τετρακόσια καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Σαλά. καὶ ἔζησε Καϊνᾶν μετὰ τὸ γεννηθῆσαι αὐτὸν τὸν Σαλά ἔτη τριακόσια τριάκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.
Γεν. 11,13 Μετὰ δὲ τὴν γέννησιν τοῦ Καϊνᾶν ἔζησε τετρακόσια ἀκόμη ἔτη, ἀπέκτησε υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ κατόπιν ἀπέθανε. Ὁ Καϊνᾶν εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν τριάκοντα ἐτῶν ἀπέκτησεν υἱὸν τὸν Σαλά. Ἐζησε δὲ ὁ Καϊνᾶν μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Σαλά τριακόσια τριάκοντα ἔτη, ἀπέκτησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἐπειτα ἀπέθανεν.
- Γεν. 11,14 Καὶ ἔζησε Σαλά ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐβερ.
Γεν. 11,14 Ἐζησεν ὁ Σαλά ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἀπέκτησεν υἱὸν τὸν Ἐβερ.
- Γεν. 11,15 καὶ ἔζησε Σαλά μετὰ τὸ γεννηθῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐβερ τριακόσια τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.

- Γεν. 11,15 Μετά δε την γέννησιν του Εβερ ἔζησε τριακόσια τριάκοντα ἔτη, ἀπέκτησεν υἱούς και θυγατέρας και ἔπειτα ἀπέθανε.
- Γεν. 11,16 Καὶ ἔζησεν Ἐβερ ἑκατὸν τριάκοντα τέσσαρα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Φαλέγ.
- Γεν. 11,16 Ὁ Εβερ εἰς ηλικίαν ἑκατὸν τριάκοντα τεσσάρων ἐτῶν ἀπέκτησεν υἱὸν τὸν Φαλέγ.
- Γεν. 11,17 καὶ ἔζησεν Ἐβερ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Φαλέγ ἔτη διακόσια ἑβδομήκοντα και ἐγέννησεν υἱούς και θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.
- Γεν. 11,17 Μετὰ δε την γέννησιν του Φαλέγ ἔζησεν ο Εβερ διακόσια εβδομήκοντα ἔτη, ἀπέκτησεν υἱούς και θυγατέρας και ἔπειτα ἀπέθανεν.
- Γεν. 11,18 Καὶ ἔζησε Φαλέγ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ῥαγαῦ.
- Γεν. 11,18 Ὁ Φαλέγ εἰς ηλικίαν ἑκατὸν τριάκοντα ἐτῶν ἀπέκτησεν υἱὸν τὸν Ῥαγαῦ.
- Γεν. 11,19 καὶ ἔζησε Φαλέγ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Ῥαγαῦ ἑννέα καὶ διακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱούς και θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.
- Γεν. 11,19 Μετὰ δε την γέννησιν του Ῥαγαῦ ἔζησεν ο Φαλέγ διακόσια ἑννέα ἔτη, ἀπέκτησε υἱούς και θυγατέρας και ἔπειτα ἀπέθανεν.
- Γεν. 11,20 Καὶ ἔζησε Ῥαγαῦ ἑκατὸν τριάκοντα και δύο ἔτη και ἐγέννησε τὸν Σερούχ.
- Γεν. 11,20 Ὁ Ῥαγαῦ εἰς ηλικίαν ἑκατὸν τριάκοντα δύο ἐτῶν ἀπέκτησεν υἱὸν τὸν Σερούχ.
- Γεν. 11,21 καὶ ἔζησε Ῥαγαῦ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Σερούχ διακόσια ἑπτὰ ἔτη και ἐγέννησεν υἱούς και θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.
- Γεν. 11,21 Ἐζησε δε μετὰ την γέννησιν του Σερούχ διακόσια ἑπτὰ ἔτη, ἀπέκτησεν υἱούς και θυγατέρας και κατόπιν ἀπέθανε.
- Γεν. 11,22 καὶ ἔζησε Σερούχ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ναχώρ.
- Γεν. 11,22 Ὁ Σερούχ εἰς ηλικίαν ἑκατὸν τριάκοντα ἐτῶν ἀπέκτησε υἱὸν, τὸν Ναχώρ.
- Γεν. 11,23 Καὶ ἔζησε Σερούχ, μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Ναχώρ, ἔτη διακόσια καὶ ἐγέννησεν υἱούς και θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.
- Γεν. 11,23 Μετὰ δε την γέννησιν του Ναχώρ ἔζησεν ο Σερούχ διακόσια ἔτη, ἀπέκτησεν υἱούς και θυγατέρας και κατόπιν ἀπέθανεν.
- Γεν. 11,24 Καὶ ἔζησε Ναχώρ ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἑννέα καὶ ἐγέννησε τὸν Θάρα.
- Γεν. 11,24 Ὁ Ναχώρ εἰς ηλικίαν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἑννέα ἐτῶν ἀπέκτησεν υἱὸν τὸν Θαρα.
- Γεν. 11,25 καὶ ἔζησε Ναχώρ, μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Θάρα, ἔτη ἑκατὸν εἰκοσιπέντε και ἐγέννησεν υἱούς και θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.
- Γεν. 11,25 Μετὰ δε την γέννησιν του Θαρα ἔζησεν ἀκόμη ἑκατὸν εἰκοσι πέντε ἔτη, ἀπέκτησεν υἱούς και θυγατέρας και ἔπειτα ἀπέθανεν.
- Γεν. 11,26 Καὶ ἔζησε Θάρα ἑβδομήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ἄβραμ καὶ τὸν Ναχώρ καὶ τὸν Ἀρράν.
- Γεν. 11,26 Ὁ Θαρα εἰς ηλικίαν ἑβδομήκοντα ἐτῶν ἀπέκτησεν υἱὸν τὸν Ἀβραμ, τὸν Ναχώρ και τὸν Ἀρράν.
- Γεν. 11,27 Αὗται αἱ γενέσεις Θάρα· Θάρα ἐγέννησε τὸν Ἄβραμ καὶ τὸν Ναχώρ καὶ τὸν Ἀρράν, καὶ Ἀρράν ἐγέννησε τὸν Λῶτ.
- Γεν. 11,27 Οἱ ἀπόγονοι του Θαρα εἶναι οἱ ἐξῆς. Ὁ Θαρα ἐγέννησε τὸν Ἀβραμ, τὸν Ναχώρ και τὸν Ἀρράν· ὁ Ἀρράν ἀπέκτησεν υἱὸν τὸν Λῶτ.
- Γεν. 11,28 καὶ ἀπέθανεν Ἀρράν ἐνώπιον Θάρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ γῆ, ἣ ἐγεννήθη, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Χαλδαιῶν.
- Γεν. 11,28 Ὁ Ἀρράν ἀπέθανεν εἰς τὴν χώραν τῶν Χαλδαιῶν, ὅπου εἶχε γεννηθῆ, ἐνὼ ἀκόμη ἔζη ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὁ Θαρα.
- Γεν. 11,29 καὶ ἔλαβον Ἄβραμ καὶ Ναχώρ ἑαυτοῖς γυναῖκας· ὄνομα τῇ γυναικὶ Ἄβραμ Σάρα, καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ Ναχώρ Μελχά, θυγάτηρ Ἀρράν καὶ πατὴρ Μελχά καὶ πατὴρ Ἰεσχά.
- Γεν. 11,29 Οἱ δύο ἄλλοι υἱοὶ του Θαρα, ὁ Ἀβραμ και ὁ Ναχώρ ἔλαβον συζύγους. Το ὄνομα τῆς γυναικὸς του Ἀβραμ ἦτο Σαρα και το ὄνομα τῆς γυναικὸς του Ναχώρ ἦτο Μελχά. Ἡ δε Μελχά ἦτο θυγάτηρ του Ἀρράν, ὁ ὁποῖος ἦτο πατὴρ τῆς Μελχά και τῆς Ἰεσχά.
- Γεν. 11,30 καὶ ἦν Σάρα στείρα καὶ οὐκ ἔτεκνοποίει.
- Γεν. 11,30 Ἡ δε Σαρα ἦτο στείρα και δεν ἐτεκνοποιοῦσε.
- Γεν. 11,31 καὶ ἔλαβε Θάρα τὸν Ἄβραμ υἱὸν αὐτοῦ καὶ τὸν Λῶτ υἱὸν Ἀρράν, υἱὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν Σάραν τὴν νύμφην αὐτοῦ, γυναῖκα Ἄβραμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐξήγαγεν αὐτούς ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαιῶν πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναὰν καὶ ἦλθον ἕως Χαρράν καὶ κατώκησεν ἐκεῖ.
- Γεν. 11,31 Ἐλαβε δε ὁ Θαρα τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Ἀβραμ και τὸν ἐγγονὸν του Λῶτ, υἱὸν του υἱοῦ του Ἀρράν, τὴν νύμφην αὐτοῦ τὴν Σαραν, σύζυγον του παιδιοῦ του Ἀβραμ, και ἐβγαλεν αὐτοὺς ἀπὸ τὴν χώραν τῶν Χαλδαιῶν με τὸν σκοπὸν να μεταβούν και κατοικήσουν εἰς τὴν γην Χαναὰν. Εφθασαν εἰς τὴν Χαρράν και ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ.
- Γεν. 11,32 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Θάρα ἐν γῆ Χαρράν διακόσια πέντε ἔτη, καὶ ἀπέθανε Θάρα ἐν Χαρράν.
- Γεν. 11,32 Ὁ Θαρα ἐφθασεν εἰς τὴν ηλικίαν τῶν διακοσίων πέντε ἐτῶν και ἀπέθανεν εἰς τὴν Χαρράν.

ΓΕΝΕΣΙΣ 12

- Γεν. 12,1 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἄβραμ· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν, ἣν ἄν σοι δεῖξω·
- Γεν. 12,1 Τότε εἶπεν ὁ Κύριος στον Ἀβραμ· “ἔβγα ἀπὸ τὴν πατρίδα σου, ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς σου καὶ τὸν πατρικὸν σου οἶκον, καὶ ξεκίνα καὶ πήγαινε εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ θὰ σου δεῖξω.
- Γεν. 12,2 καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ εὐλογήσω σε καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἔσῃ εὐλογημένος·
- Γεν. 12,2 Θὰ σε κάμω δε γενάρχην μεγάλου ἔθνους, θὰ σου δώσω πλουσίας τὰς υλικὰς καὶ πνευματικὰς εὐλογίας μου, θὰ καταστήσω ἐνδοξον τὸ ὄνομά σου καὶ ἔτσι θὰ εἶσαι πλούσιος καὶ δοξασιμένος ἐν μέσω των ἀνθρώπων.
- Γεν. 12,3 καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς σε καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσομαι· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 12,3 Θὰ εὐλογήσω δε ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θὰ σε σέβωνται καὶ θὰ σε τιμούν, θὰ καταρασθῶ δε ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ σε υβρίζουν καὶ θὰ σε πολεμοῦν. Καὶ τὸ σπουδαιότερον, ὅτι δι' ἐνός ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους σου θὰ εὐλογηθοῦν ὅλοι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς”.
- Γεν. 12,4 καὶ ἐπορεύθη Ἄβραμ, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος, καὶ ὄχθη μετ’ αὐτοῦ Λῶτ. Ἄβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ἑβδομηκονταπέντε, ὅτε ἐξῆλθε ἐκ Χαρράν.
- Γεν. 12,4 Ὑπήκουσεν ὁ Ἀβραμ καὶ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Χαρράν, ὅπως του εἶχεν εἶπει ὁ Κύριος. Μαζὴ του δε ἀνεχώρησε καὶ ὁ Λῶτ. Ὅταν δε ὁ Ἀβραμ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Χαρράν δια τὴν Χαναάν, ἦτο ἐβδομηκοντα πέντε ἐτῶν.
- Γεν. 12,5 καὶ ἔλαβεν Ἄβραμ Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὸν Λῶτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, ὅσα ἐκτήσαντο, καὶ πᾶσαν ψυχὴν, ἣν ἐκτήσαντο ἐκ Χαρράν, καὶ ἐξήλθοσαν πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν.
- Γεν. 12,5 Ἐπῆρε μαζὴ του ὁ Ἀβραμ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τὴν Σαραν, τὸ παιδί του ἀδελφοῦ του τὸν Λῶτ, ὅλους τοὺς δούλους καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντά των ὅσα εἶχον ἀποκτήσει εἰς Χαρράν, καὶ ἐφυγον ἀπὸ τὴν πόλιν Χαρράν, δια νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν χώραν Χαναάν.
- Γεν. 12,6 καὶ διώδευσεν Ἄβραμ τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς ἕως τοῦ τόπου Συχέμ, ἐπὶ τὴν δρυὴν τὴν ὑψηλὴν· οἱ δὲ Χαναναῖοι τότε κατῶκουν τὴν γῆν.
- Γεν. 12,6 Ὁ Ἀβραμ διεπέρασε κατὰ μῆκος ἀπὸ βορρὰ πρὸς νότον τὴν Χαναάν μέχρι τοῦ τόπου τῆς Συχέμ, πλησίον τῆς τοποθεσίας, τῆς λεγομένης “ὑψηλὴ δρυς”. Οἱ Χαναναῖοι δὲ, οἱ ἀπόγονοι δηλαδὴ τοῦ Χαμ, κατοικοῦσαν τότε τὴν περιοχὴν αὐτήν.
- Γεν. 12,7 καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ· τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην. καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἄβραμ θουσιαστήριον Κυρίῳ τῷ ὀφθέντι αὐτῷ.
- Γεν. 12,7 Ἐκεῖ ἐφανερώθηκε ὁ Κύριος στον Ἀβραμ καὶ του εἶπεν· “αὐτὴν ὅλην τὴν χώραν θὰ τὴν δώσω στους ἀπογόνους σου”. Ὁ Ἀβραμ, εὐγνώμων πρὸς τὸν Θεόν καὶ δια τὸν λόγον ὅτι ἐκεῖ ἐφανερώθηκε εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος, ἐκτίσεν πρὸς τὴν ἄκρην αὐτοῦ θουσιαστήριον.
- Γεν. 12,8 καὶ ἀπέστη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος κατὰ ἀνατολὰς Βαιθήλ καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, Βαιθήλ κατὰ θάλασσαν καὶ Ἄγγαι κατὰ ἀνατολὰς· καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θουσιαστήριον τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου.
- Γεν. 12,8 Ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν τοποθεσίαν αὐτὴν ὁ Ἀβραμ, μετέβη εἰς κάποιον ὄρος ἀνατολικά τῆς Βαιθήλ καὶ ἔστησεν τὴν σκηνὴν του μετὰ τῆς Βαιθήλ, ἣ ὁποία εὐρίσκετο πρὸς δυσμὰς εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τῆς Ἄγγαι, ἣ ὁποία εὐρίσκετο πρὸς ἀνατολὰς. Ἐκτίσεν δε ἐκεῖ θουσιαστήριον πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ ὁποίου καὶ ἐπεκαλέσθη τὸ ὄνομα.
- Γεν. 12,9 καὶ ἀπῆλθεν Ἄβραμ καὶ πορευθεὶς ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
- Γεν. 12,9 Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀνεχώρησεν ὁ Ἀβραμ καὶ ἐγκατεστάθη νοτιώτερα εἰς τὴν ἐρημὸν περιοχὴν.
- Γεν. 12,10 Καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κατέβη Ἄβραμ εἰς Αἴγυπτον παροικῆσαι ἐκεῖ, ὅτι ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 12,10 Τότε δε ἐγένετο λιμὸς καὶ ἦλθε πείνα εἰς τὴν Χαναάν. Δι' αὐτὸ ὁ Ἀβραμ κατέβηκε εἰς τὴν Αἴγυπτον, δια νὰ κατοικήσῃ ἐκεῖ, ἐπειδὴ ἦτο μεγάλη ἡ πείνα εἰς τὴν χώραν Χαναάν.
- Γεν. 12,11 ἐγένετο δὲ, ἥνικα ἤγγισεν Ἄβραμ εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον, εἶπεν Ἄβραμ Σάρᾳ τῇ γυναικί· γινώσκω ἐγὼ, ὅτι γυνὴ εὐπρόσωπος εἶ·
- Γεν. 12,11 Ὅταν δε ἐπλησίαζε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἶπεν εἰς τὴν Σαραν τὴν συζυγὸν του· “ἐγὼ γνωρίζω καλὰ ὅτι εἶσαι εὐμορφὴ γυνή.
- Γεν. 12,12 ἔσται οὖν, ὡς ἂν ἴδωσί σε οἱ Αἰγύπτιοι, ἐροῦσιν ὅτι γυνὴ αὐτοῦ ἐστίν αὐτή, καὶ ἀποκτενοῦσί με, σὲ δὲ περιποιήσονται.
- Γεν. 12,12 Ὑπάρχει φόβος, ὅταν σε ἴδουν οἱ Αἰγύπτιοι, νὰ εἰποῦν ὅτι ἡ γυναῖκα αὐτὴ εἶναι σύζυγός του. Τότε ἐμὲ μεν θὰ φονεῦσουν, σε δε θὰ περιποιηθοῦν.

- Γεν. 12,13 εἰπὸν οὖν, ὅτι ἀδελφή αὐτοῦ εἰμι, ὅπως ἂν εὖ μοι γένηται διὰ σέ, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ μου ἕνεκέν σου.
Γεν. 12,13 Δια τοῦτο εἶπε ὅτι εἶμαι ἀδελφή του, ὥστε χάριν σου να εὕρω καὶ ἐγὼ μίαν ευμενῆ υποδοχὴν, να διαφύγω τον θάνατον καὶ να ζήσω χάρις εἰς σέ”.
- Γεν. 12,14 ἐγένετο δέ, ἥνικα εἰσῆλθεν Ἄβραμ εἰς Αἴγυπτον, ἰδόντες οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ὅτι καλὴ ἦν σφόδρα,
Γεν. 12,14 Πράγματι· ὅταν ὁ Ἀβραμ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἶδον οἱ Αἰγύπτιοι τὴν σύζυγόν του, ὅτι ἦτο ωραιότατη.
Γεν. 12,15 καὶ εἶδον αὐτὴν οἱ ἄρχοντες Φαραὼ καὶ ἐπῆνεσαν αὐτὴν πρὸς Φαραὼ καὶ εἰσήγαγον αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον Φαραὼ·
Γεν. 12,15 Καὶ οἱ ἄρχοντες ἀκόμη του Φαραὼ τὴν εἶδον, ἐπῆνεσαν αὐτὴν πρὸς τον Φαραὼ καὶ τὴν ὠδήγησαν εἰς τα ἀνάκτορά του.
Γεν. 12,16 καὶ τῷ Ἀβραμ εὖ ἐχρήσαντο δι’ αὐτὴν, καὶ ἐγένοντο αὐτῷ πρόβατα καὶ μόσχοι καὶ ὄνοι καὶ παῖδες καὶ παιδίσκαι καὶ ἡμίονοι καὶ κάμηλοι.
Γεν. 12,16 Χάριν δε αὐτῆς υπεδέχθησαν με ευμένειαν καὶ ἐπεριποιήθησαν τον Ἀβραμ, ὥστε αὐτὸς να ἀποκτήσῃ πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ὄνους καὶ δούλους καὶ δούλας καὶ ἡμίονους καὶ καμήλους.
Γεν. 12,17 καὶ ἦτασεν ὁ Θεὸς τὸν Φαραὼ ἑτάσμοις μεγάλοις καὶ πονηροῖς καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ περὶ Σάρας τῆς γυναικὸς Ἀβραμ.
Γεν. 12,17 Ὁ Θεὸς ὁμως ἐτιμῶρησε καὶ ἐβασάνισε τον Φαραὼ με πολλὰς καὶ οδυνηρὰς θλίψεις αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του δια τὰς ἀπρεπεῖς διαθέσεις που εἶχε πρὸς τὴν Σαραν, τὴν γυναῖκα του Ἀβραμ.
Γεν. 12,18 καλέσας δὲ Φαραὼ τὸν Ἀβραμ εἶπε· τί τοῦτο ἐποίησάς μοι, ὅτι οὐκ ἀπήγγειλάς μοι, ὅτι γυνὴ σου ἐστίν;
Γεν. 12,18 Ὁ Φαραὼ ἀντιληφθεὶς τὴν αἰτίαν των δοκιμασιῶν ἐκείνων ἐκάλεσε τον Ἀβραμ καὶ του εἶπε· “τί εἶναι αὐτὸ το ὁποῖον μου ἔκαμες; Διατί δεν μου ἀνήγγειλες ὅτι αὐτὴ εἶναι σύζυγός σου;
Γεν. 12,19 ἰνατί εἶπας ὅτι ἀδελφὴ μου ἐστίν; καὶ ἔλαβον αὐτὴν ἑμαυτῷ γυναῖκα, καὶ νῦν ἰδοὺ ἡ γυνὴ σου ἔναντί σου· λαβῶν ἀπότρεχε.
Γεν. 12,19 Διατί μου εἶπες ὅτι εἶναι ἀδελφὴ σου καὶ ἔλαβον αὐτὴν ὡς σύζυγόν μου; Καὶ τώρα ἰδοὺ ἡ σύζυγός σου εἶναι ἐνώπιόν σου. Παρε τὴν καὶ φύγε ἔξω ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον”.
Γεν. 12,20 καὶ ἐνετείλατο Φαραὼ ἀνδράσι περὶ Ἀβραμ συμπροπέμψαι αὐτὸν καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ πάντα, ὅσα ἦν αὐτῷ.
Γεν. 12,20 Διέταξε δε ὁ Φαραὼ μερικοὺς ἀνδρας να πορευθοῦν καὶ να προπέμψουν τιμητικῶς ἐκτὸς τῆς Αἰγύπτου τον Ἀβραμ, τὴν γυναῖκα του καὶ ὅλα τα υπάρχοντά του.

ΓΕΝΕΣΙΣ 13

- Γεν. 13,1 Ἀνέβη δὲ Ἀβραμ ἐξ Αἰγύπτου, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ Λὼτ μετ’ αὐτοῦ, εἰς τὴν ἔρημον.
Γεν. 13,1 Ὁ Ἀβραμ καὶ ἡ σύζυγός του με ὅλα τα υπάρχοντά των καὶ ὁ Λωτ μαζὴ με αὐτὸν, ἐφυγον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἦλθον εἰς τὴν ἔρημον περιοχὴν, εἰς τα νότια μέρη τῆς Χαναάν.
Γεν. 13,2 Ἀβραμ δὲ ἦν πλούσιος σφόδρα κτήνεσι καὶ ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ.
Γεν. 13,2 Ἦτο δε ὁ Ἀβραμ πολὺ πλούσιος εἰς ζῶα, εἰς ἀργυρον καὶ εἰς χρυσόν.
Γεν. 13,3 καὶ ἐπορεύθη ὅθεν ἦλθεν εἰς τὴν ἔρημον ἕως Βαιθίλ, ἕως τοῦ τόπου, οὗ ἦν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ τὸ πρότερον, ἀνὰ μέσον Βαιθίλ καὶ ἀνὰ μέσον Ἀγγαί,
Γεν. 13,3 Ἀπὸ δε τὴν ἔρημον αὐτὴν ἐπορεύθησαν ἕως εἰς τὴν Βαιθίλ καὶ ἀκριβῶς στο μέρος ἐκεῖνο, ὅπου προηγουμένως ὁ Ἀβραμ εἶχε στήσῃ τὴν σκηνὴν του, μεταξὺ Βαιθίλ καὶ Ἀγγαί·
Γεν. 13,4 εἰς τὸν τόπον τοῦ θουσιαστηρίου, οὗ ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ἀρχὴν· καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ Ἀβραμ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
Γεν. 13,4 εἰς τὴν τοποθεσίαν, ὅπου ἐκτίσεν, ἀμέσως μόλις εἶχε φθάσει προηγουμένως, θουσιαστήριον πρὸς τιμὴν του Θεοῦ, του ὁποῖου το ὄνομα εἶχεν επικαλεσθῆ.
Γεν. 13,5 καὶ Λὼτ τῷ συμπορευομένῳ μετὰ Ἀβραμ ἦν πρόβατα καὶ βόες καὶ σκηναί.
Γεν. 13,5 Καὶ ὁ Λωτ, ὁ ὁποῖος συνεπορεύετο μαζὴ με τον Ἀβραμ, εἶχεν ἐπίσης πρόβατα καὶ βόδια καὶ ἰδικόν του υπηρετικόν προσωπικόν, σκηνίτας.
Γεν. 13,6 καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα, ὅτι ἦν τὰ υπάρχοντα αὐτῶν πολλὰ, καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα.
Γεν. 13,6 Ἐπειδὴ δε τα πρόβατα, τα ζῶα καὶ τα ἀλλὰ υπάρχοντα του Ἀβραμ καὶ του Λωτ, ἦσαν πολλὰ καὶ δεν τα ἐχωροῦσε ὅλα μαζὴ ἡ περιοχὴ ἐκεῖνη,
Γεν. 13,7 καὶ ἐγένετο μάχη ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Ἀβραμ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων τῶν

- κτηνῶν τοῦ Λῶτ· οἱ δὲ Χανααναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι τότε κατώκουν τὴν γῆν.
Γεν. 13,7 ἐγινε φιλονεικία μεταξύ των ποιμένων του Αβραμ και των ποιμένων του Λωτ. Τότε δε κατοικούσαν την Χαναάν εκτός των Χαναανίων και οι Φερεζαίοι.
- Γεν. 13,8 εἶπε δὲ Ἄβραμ τῷ Λῶτ· μὴ ἔστω μάχη ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἀνά μέσον τῶν ποιμένων μου καὶ ἀνά μέσον τῶν ποιμένων σου, ὅτι ἄνθρωποι ἀδελφοὶ ἐσμὲν ἡμεῖς.
Γεν. 13,8 Εἶπε δε ο ειρηνικός Αβραμ στον Λωτ. “δεν πρέπει να υπάρχουν φιλονεικίες και ἐριδες μεταξύ μας οὔτε μεταξύ των ποιμένων μου και των ποιμένων σου, διότι ημεῖς εἴμεθα συγγενεῖς, εἴμεθα ἀδελφοί.
- Γεν. 13,9 οὐκ ἴδου πᾶσα ἡ γῆ ἐναντίον σου ἐστί· διαχωρίσθητι ἀπ’ ἐμοῦ· εἰ σὺ εἰς ἀριστερά, ἐγὼ εἰς δεξιὰ· εἰ δὲ σὺ εἰς δεξιὰ, ἐγὼ εἰς ἀριστερά.
Γεν. 13,9 Διατί να φιλονεικούμεν; Εἰς τὴν διάθεσίν μας δεν εὐρίσκεται ὅλη αὐτὴ ἡ χώρα; Λοιπὸν ας χωρισθῶμεν. Πηγαίνε συ, ὅπου θέλεις. Εἴαν μεταβῆς εἰς ἀριστερά, ἐγὼ θα πορευθῶ εἰς τα δεξιὰ εἴαν συ υπάγης δεξιὰ, ἐγὼ θα προχωρήσω ἀριστερά”.
- Γεν. 13,10 καὶ ἐπάρας Λῶτ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἐπέϊδε πᾶσαν τὴν περιχώρον τοῦ Ἰορδάνου, ὅτι πᾶσα ἦν ποτιζομένη πρὸ τοῦ καταστρέψαι τὸν Θεὸν Σόδομα καὶ Γόμορρα, ὡς ὁ παράδεισος τοῦ Θεοῦ καὶ ὡς ἡ γῆ Αἰγύπτου, ἕως ἐλθεῖν εἰς Ζόγορα.
Γεν. 13,10 Ὁ Λωτ εσηκωσε τα μάτια του, επεθεώρησε με προσοχὴν τὴν περιχώρον του Ἰορδάνου. Εἶδεν ὅτι ὅλη αὐτὴ μέχρι Ζογορα εποτιζετο και εἶχε πλουσίαν βλάστησιν, και ὅτι, πριν ο Θεός καταστρέψῃ τα Σοδομα και Γομορρα, εφαινετο σαν παράδεισος του Θεοῦ και σαν τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου που ποτίζεται ἀπὸ τον Νεῖλον ποταμὸν,
- Γεν. 13,11 καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Λῶτ πᾶσαν τὴν περιχώρον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀπῆρε Λῶτ ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ διεχωρίσθησαν ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
Γεν. 13,11 και επροτίμησεν ὅλην αὐτὴν τὴν περιχώρον του Ἰορδάνου. Επῆρε τα υπάρχοντά του και μετέβη προς ἀνατολάς. Ετσι δε εχωρίσθησαν μεταξύ των οι δύο αυτοί συγγενεῖς, ο θεῖος και ἀνεψιός.
- Γεν. 13,12 Ἄβραμ δὲ κατώκησεν ἐν γῆ Χαναάν, Λῶτ δὲ κατώκησεν ἐν πόλει τῶν περιχώρων καὶ ἐσκήνωσεν ἐν Σοδόμοις·
Γεν. 13,12 Ὁ Αβραμ ἐμεινε και κατώκησεν εἰς τὴν γην Χαναάν, ο δε Λωτ εἰς μίαν πόλιν πέραν ἀπὸ τα μέρη του Ἰορδάνου και ἐστήσῃ τὴν σκηνὴν του εἰς τα Σοδομα.
- Γεν. 13,13 οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σοδόμοις πονηροὶ καὶ ἀμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ σφόδρα.
Γεν. 13,13 Οι ἄνθρωποι των Σοδόμων ἦσαν πάρα πολὺ πονηροὶ και ἀμαρτωλοὶ ἐνώπιον του Θεοῦ.
- Γεν. 13,14 Ὁ δὲ Θεὸς εἶπε τῷ Ἄβραμ μετὰ τὸ διαχωρισθῆναι τὸν Λῶτ ἀπ’ αὐτοῦ· ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἴδε ἀπὸ τοῦ τόπου, οὗ νῦν σὺ εἶ, πρὸς βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολάς καὶ θάλασσαν·
Γεν. 13,14 Αφού ο Λωτ, ἰδιοτελῶς σκεπτόμενος, εχωρίσθη ἀπὸ τον Αβραμ, εἶπεν ο Θεός στον πρᾶον και μεγαλόκαρδον Αβραμ· “σήκωσε τα βλέμματά σου, ἴδε ολόγυρα ἀπὸ τον τόπον ὅπου τώρα εὐρίσκεσαι, προς Βορράν και Νοτον, προς Ἀνατολάς και Δυσμάς,
- Γεν. 13,15 ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν σὺ ὄρᾳς, σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου ἕως αἰῶνος.
Γεν. 13,15 διότι ὅλην αὐτὴν τὴν γην, τὴν ὁποῖαν βλέπεις, θα τὴν δώσω εἰς σε και στους ἀπογόνους σου στους αἰῶνας.
- Γεν. 13,16 καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς· εἰ δύνатаί τις ἐξαριθμῆσαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα σου ἐξαριθμηθήσεται.
Γεν. 13,16 Και θα πληθύνω τους ἀπογόνους σου ὡσάν τὴν ἄμμον τῆς γῆς. Εἴαν κανεῖς ἡμπορὴ να μετρήσῃ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης θα δυνηθῇ να μετρήσῃ και τους ἰδικούς σου ἀπογόνους.
- Γεν. 13,17 ἀναστὰς διόδευσον τὴν γῆν εἰς τε τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πλάτος, ὅτι σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Γεν. 13,17 Σηκω, διόδευσε τὴν χώραν αὐτὴν κατὰ μῆκος και κατὰ πλάτος, δια να τὴν γνωρίσης καλά, διότι εἰς σε και στους ἀπογόνους σου θα τὴν δώσω ὡς παντοτεινὴν κατοικίαν σας”.
- Γεν. 13,18 καὶ ἀποσκηνώσας Ἄβραμ, ἐλθὼν κατώκησε παρὰ τὴν δρυῖν τὴν Μαμβρῆ, ἣ ἦν ἐν Χεβρώμ, καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.
Γεν. 13,18 Επειτα ἀπὸ αὐτὰ ο Αβραμ εσήκωσε τὴν σκηνὴν του, επῆρε τα υπάρχοντά του και ελθὼν εγκατεστάθη πλησίον εἰς τὴν δρυν Μαμβρῆ, ἡ ὁποῖα εὐρίσκετο εἰς τὴν Χεβρών, ἐκεῖ και ἐκτίσῃ θυσιαστήριον προς τιμὴν του Κυρίου.

ΓΕΝΕΣΙΣ 14

- Γεν. 14,1 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ Ἀμαρφάλ βασιλέως Σενναάρ, καὶ Ἀριώχ βασιλέως Ἑλλασάρ, Χοδολλογομὸρ βασιλεὺς Ἑλάμ καὶ Θαργάλ βασιλεὺς ἐθνῶν
Γεν. 14,1 Τότε βασιλεὺς τῆς Σενναάρ ἦτο ο Αμαρφάλ, βασιλεὺς τῆς Ἑλλασάρ ἦτο ο Αριώχ, βασιλεὺς τῆς Ἑλάμ ἦτο ο Χοδολλογομὸρ και βασιλεὺς των ἐθνῶν ἦτο ο Θαργάλ.

- Γεν. 14,2 έποίησαν πόλεμον μετά Βαλλά βασιλέως Σοδόμων και μετά Βαρσά βασιλέως Γομόρρας και μετά Σενναάρ βασιλέως Άδαμά και μετά Συμοβόρ βασιλέως Σεβωείμ, και βασιλέως Βαλάκ (αύτη έστί Σηγώρ).
- Γεν. 14,2 Αυτοί εκήρυξαν πόλεμον εναντίον του Βαλλά, βασιλέως των Σοδόμων, εναντίον του Βαρσά βασιλέως της Γομόρρας, εναντίον Σενναάρ βασιλέως Αδαμά, εναντίον Συμοβόρ βασιλέως Σεβωείμ και εναντίον του βασιλέως της Βαλάκ, η οποία Βαλάκ είναι η ίδια με την Σηγώρ,
- Γεν. 14,3 πάντες ούτοι συνεφώνησαν επί την φάραγγα την άλυκην (αύτη ή θάλασσα των άλων).
- Γεν. 14,3 Οι πέντε αυτοί βασιλείς συνεκεντρώθησαν, με τα στρατεύματά των εις την φάραγγα, η οποία ελέγετο αλμυρά (αυτή είναι η θάλασσα των αλάτων).
- Γεν. 14,4 δώδεκα έτη αυτοί έδούλευσαν τῷ Χοδολλογομόρ, τῷ δέ τρισκαιδεκάτῳ έτει απέστησαν.
- Γεν. 14,4 Οι πέντε αυτοί βασιλείς επί δώδεκα έτη ήσαν δούλοι στον Χοδολλογομόρ. Κατά δε το δέκατον τρίτον έτος επανεστάτησαν.
- Γεν. 14,5 έν δέ τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ έτει ήλθε Χοδολλογομόρ και οι βασιλείς μετ' αυτού και κατέκοψαν τους γίγαντας τους έν Ασταρώθ και Καρναϊν, και έθνη ισχυρά άμα αυτοίς και τους Όμμαίους τους έν Σαυή τῆ πόλει
- Γεν. 14,5 Κατά το δέκατον τέταρτον όμως έτος επήλθεν εναντίον αυτών ο Χοδολλογομόρ και μαζί με αυτόν οι σύμμαχοί του βασιλείς και κατέκοψαν τους γίγαντας της πόλεως Ασταρώθ και Καρναϊν, μαζί δε με αυτούς και άλλα έθνη ισχυρά, τους Όμμαίους της πόλεως Σαυή,
- Γεν. 14,6 και τους Χορράιους τους έν τοίς ὄρεσι Σηείρ, έως τῆς τερεβίνθου τῆς Φαράν, ή έστιν έν τῆ έρήμῳ.
- Γεν. 14,6 τους Χορραίους των ορέων Σηείρ μέχρι της τερεβίνθου της Φαράν, η οποία ευρίσκεται εις την έρημον, εις τα νότια μέρη της Χαναάν.
- Γεν. 14,7 και άναστρέψαντες ήλθον επί την πηγην τῆς κρίσεως (αύτη έστί Κάδης) και κατέκοψαν πάντας τους άρχοντας Άμαλήκ και τους Άμορράιους τους κατοικοῦντας έν Άσασονθαμάρ.
- Γεν. 14,7 Οι τέσσαρες αυτοί πολεμισταί βασιλείς επέστρεψαν από την περιοχήν Φαράν, ήλθον εις την "Πηγην της Κρίσεως", δηλαδή εις την Καδης, και εκει κατέκοψαν όλους τους άρχοντας των Αμαληκιτών και τους Αμορραίους, οι οποίοι κατοικούσαν εις Ασασονθαμάρ, κοντά εις την Νεκράν Θαλασσαν.
- Γεν. 14,8 έξήλθε δέ βασιλεύς Σοδόμων και βασιλεύς Γομόρρας και βασιλεύς Άδαμά και βασιλεύς Σεβωείμ και βασιλεύς Βαλάκ (αύτη έστί Σηγώρ) και παρετάξαντο αυτοίς εις πόλεμον έν τῆ κοιλάδι τῆ άλυκῆ,
- Γεν. 14,8 Τοτε οι πέντε βασιλείς, δηλαδή ο βασιλεύς Σοδόμων, ο βασιλεύς Γομόρρας, ο βασιλεύς Αδαμά, ο βασιλεύς Σεβωείμ και ο βασιλεύς της Βαλάκ (αυτή είναι η πόλις Σηγώρ) εξήλθον και παρετάχθησαν εις την κοιλάδα την αλμυράν, δια να πολεμήσουν
- Γεν. 14,9 πρὸς Χοδολλογομόρ βασιλέα Έλάμ και Θαργάλ βασιλέα έθνῶν και Άμαρφάλ βασιλέα Σενναάρ και Άριώχ βασιλέα Έλλασάρ, οι τέσσαρες βασιλείς πρὸς τους πέντε.
- Γεν. 14,9 εναντίον των τεσσάρων βασιλέων, ήτοι εναντίον του Χοδολλογομόρ βασιλέως Ελάμ, εναντίον Θαργάλ βασιλέως των εθνών, εναντίον Αμαρφάλ βασιλέως Σενναάρ και εναντίον Αριώχ βασιλέως Ελλασάρ. Οι τέσσαρες αυτοί τελευταίοι βασιλείς αντιπαρετάχθησαν εναντίον των πέντε βασιλέων.
- Γεν. 14,10 ή δέ κοιλάς ή άλυκή, φρέστα ασφάλτου. Έφυγε δέ βασιλεύς Σοδόμων και βασιλεύς Γομόρρας και ένέπεσαν εκεί, οι δέ καταλειφθέντες εις την ορεινήν έφυγον.
- Γεν. 14,10 Η αλμυρά εκεινη κοιλάς ειχε φρέστα ασφάλτου. Γενομένης μάχης μεταξύ των αντιπάλων μερών ενικήθησαν και ετράπησαν εις φυγήν ο βασιλεύς των Σοδόμων και ο βασιλεύς της Γομόρρας, οι οποίοι όμως ένέπεσαν εις τα εκει φρέστα. Οι υπόλοιποι έφυγον εις την ορεινήν περιοχήν.
- Γεν. 14,11 έλαβον δέ την ίππον πᾶσαν την Σοδόμων και Γομόρρας και πάντα τὰ βρώματα αυτών και άπήλθον.
- Γεν. 14,11 Οι νικηταί τέσσαρες βασιλείς επήραν ως λάφυρα όλον το ιππικόν των Σοδόμων και της Γομόρας και όλα τα τρόφιμα αυτών και έφυγον.
- Γεν. 14,12 έλαβον δέ και τὸν Λῶτ τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ Άβραμ και την άποσκευήν αυτοῦ και άπώχοντο· ήν γάρ κατοικῶν έν Σοδόμοις.
- Γεν. 14,12 Συνέλαβον δε και τον Λωτ, τον υιόν του αδελφού του Αβραμ, επήραν και τα υπάρχοντα αυτου και έφυγαν. Αυτό δε το επαθεν ο Λωτ, διότι κατοικούσε εις την περιοχήν των Σοδόμων.
- Γεν. 14,13 Παραγενόμενος δέ των άνασθθέντων τις άπήγγειλεν Άβραμ τῷ περάτῃ· αυτός δέ κατώκει παρὰ τῆ δρυϊ τῆ Μαιμβρη Άμορράιου τοῦ ἀδελφοῦ Έσχάλ και τοῦ ἀδελφοῦ Αυνάν, οι ήσαν συνωμόται τοῦ Άβραμ.
- Γεν. 14,13 Ένας δε από τους διασωθέντας ήλθεν στον Αβραμ, στον περάτην όπως τον ωνόμαζον οι εντόπιοι, και του ανήγγειλε τα θλιβερά γεγονότα. Ο Αβραμ κατοικούσε τότε κοντά εις την δρυν του Μαιμβρή του Αμορραίου, αδελφού του Εσχάλ και του Αυνάν, οι οποίοι ειχον συνάψει ένα σύμφωνον φιλίας και συμμαχίας με τον Αβραμ.
- Γεν. 14,14 άκούσας δέ Άβραμ ὅτι ήχημαλώτεται Λῶτ ὁ ἀδελφιδοῦς αυτοῦ, ήρίθμησε τους ίδιους οικογενεῖς αυτοῦ, τριακοσίους δέκα και ὀκτώ, και κατεδίωξεν ὀπίσω αυτών έως Δάν.
- Γεν. 14,14 Πληροφορηθείς ο Αβραμ ότι συνελήφθη αιχμάλωτος ο ανεπιός του ο Λωτ επεστράτευσε τους δούλους, που ειχαν

γεννηθή και εξούσαν στον οίκον του, τριακοσίους δέκα οκτώ άνδρας, και κατεδίωξε τους νικητάς βασιλείς μέχρι της πόλεως Δαν.

- Γεν. 14,15 και επέπεσεν ἐπ' αὐτούς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς καὶ κατεδίωξεν αὐτούς ἕως Χοβά, ἣ ἔστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ.
- Γεν. 14,15 Ἐπέπεσεν ἐναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ δούλοι του, ἐκτύπησε καὶ ἐνίκησεν αὐτούς καὶ τοὺς κατεδίωξεν ἕως εἰς τὴν πόλιν Χοβά, ἣ ἔστιν ἐν ἀριστερᾷ τῆς Δαμασκῶ.
- Γεν. 14,16 καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λῶτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν.
- Γεν. 14,16 Ἐκυρίευσεν ὁ Ἀβραμ ὅλον τὸ ἱππικὸν τῶν Σοδόμων, ἀπληθύνησεν τὸν ἀνεψιὸν του τὸν Λῶτ με ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του, με τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν.
- Γεν. 14,17 Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῶ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογομόρ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῦ (τοῦτο ἦν τὸ πεδῖον τῶν βασιλέων).
- Γεν. 14,17 Μετὰ δε τὴν συντριπτικὴν ἦτταν τοῦ Χοδολλογομόρ καὶ τῶν συμμάχων τοῦ βασιλέων ὁ Ἀβραμ ἐπέστρεψε καὶ ἐφθασεν ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ. Ἐκεῖ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῦ (δηλαδὴ εἰς τὴν πεδιάδα τῶν βασιλέων), ἐξῆλθε πρὸς συνάντησίν του ὁ βασιλεὺς τῶν Σοδόμων.
- Γεν. 14,18 καὶ Μελχισεδέκ βασιλεὺς Σαλήμ ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου.
- Γεν. 14,18 Ὁ δε Μελχισεδέκ, ὁ ὁποῖός ἦτο ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου καὶ βασιλεὺς τῆς Ἱερουσαλήμ, προσέφερε πρὸς τὸν Θεὸν ὡς εὐχαριστήριον θυσίαν δια τὴν νίκην τοῦ Ἀβραμ ἄρτους καὶ οἶνον.
- Γεν. 14,19 καὶ εὐλόγησε τὸν Ἀβραμ καὶ εἶπεν· εὐλογημένος Ἀβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
- Γεν. 14,19 Αὐτὸς εὐλόγησε τὸν Ἀβραμ καὶ εἶπεν “ὡς εἶναι εὐλογημένος ὁ Ἀβραμ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ ὁποῖός ἐδημιούργησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
- Γεν. 14,20 καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψίστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβραμ δεκάτην ἀπὸ πάντων.
- Γεν. 14,20 Καὶ δοξασμένος ὡς εἶναι ὁ Θεὸς ὁ ὑψίστος, ὁ ὁποῖός παρέδωσε ὑποχειρίους εἰς σε τοὺς ἐχθρούς σου”. Ὁ Ἀβραμ ἔδωσε τότε στὸν Μελχισεδέκ τὸ δέκατον ἀπὸ ὅλα τὰ λάφυρα, τὰ ὁποῖα εἶχε κυριεύσει.
- Γεν. 14,21 εἶπε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων πρὸς Ἀβραμ· δός μοι τοὺς ἄνδρας, τὴν δὲ ἵππον λάβε σεαυτῶ.
- Γεν. 14,21 Ὁ δε βασιλεὺς τῶν Σοδόμων εἶπε πρὸς τὸν Ἀβραμ· “δός μου τοὺς ἄνδρας μου, τοὺς ὁποῖούς ἀπληθύνησες, καὶ κράτησε δια τὸν εαυτὸν σου τὸ ἱππικόν”.
- Γεν. 14,22 εἶπε δὲ Ἀβραμ πρὸς τὸν βασιλέα Σοδόμων· ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τὸν ὑψίστον, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
- Γεν. 14,22 Ἀπήνησε δε Ἀβραμ πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Σοδόμων· “ἀπλώνω τὸ χεῖρι μου καὶ ὀρκίζομαι εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τὸν ὑψίστον, ὁ ὁποῖός ἐδημιούργησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
- Γεν. 14,23 εἰ ἀπὸ σπαρτίου ἕως σφυρωτῆρος ὑποδήματος λήψομαι ἀπὸ πάντων τῶν σῶν, ἵνα μὴ εἴπῃς, ὅτι ἐγὼ ἐπλούτισα τὸν Ἀβραμ·
- Γεν. 14,23 ὅτι δεν θα πάρω τίποτε, ἀπὸ ὅσα σου ἀνήκουν, ἀπὸ κλωστήν ἕως σχοινί ὑποδήματος, δια να μη εἴπῃς ὅτι ἐγὼ ἐπλούτισα τὸν Ἀβραμ.
- Γεν. 14,24 πλὴν ὧν ἔφαγον οἱ νεανίσκοι καὶ τῆς μερίδος τῶν ἀνδρῶν τῶν συμπορευθέντων μετ' ἐμοῦ, Ἐσχῶλ, Αὐνάν, Μαμβρῆ, οὗτοι λήφονται μερίδα.
- Γεν. 14,24 Θα λάβω μόνον τὰς τροφάς, τὰς ὁποῖας κατηνάλωσαν οἱ δούλοι μου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιθέσεως αὐτῆς. Ἐπίσης αὐτοὶ που ἐξεστράτευσαν μαζί με ἐμέ, οἱ ἄνδρες τοῦ Ἐσχῶλ, τοῦ Αὐνάν καὶ Μαμβρῆ, θα λάβουν τὴν δικαίαν μερίδα ἀπὸ τὰ λάφυρα”.

ΓΕΝΕΣΙΣ 15

- Γεν. 15,1 Μετὰ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐγενήθη ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἀβραμ ἐν ὄραματι, λέγων· μὴ φοβοῦ Ἀβραμ, ἐγὼ ὑπερασπίζω σου· ὁ μισθός σου πολὺς ἔσται σφόδρα.
- Γεν. 15,1 Ἐπειτα ἀπὸ τὰ γεγονότα αὐτὰ παρουσιάσθη ὁ Θεὸς με ὄραμα στὸν Ἀβραμ καὶ του εἶπε· “Ἀβραμ, μὴ φοβῆσαι· ἐγὼ σε ὑπερασπίζω πάντοτε· ὁ μισθός σου δια τὴν πίστιν καὶ δικαιοσύνην σου θα εἶναι πολὺς, πάρα πολὺς”.
- Γεν. 15,2 λέγει δὲ Ἀβραμ· δέσποτα Κύριε, τί μοι δώσεις; ἐγὼ δὲ ἀπολύομαι ἄτεκνος· ὁ δὲ υἱός Μασέκ τῆς οἰκογενοῦς μου, οὗτος Δαμασκὸς Ἐλιέζερ.
- Γεν. 15,2 Εἶπε δε ὁ Ἀβραμ· “Δεσπότη Κυριε, τι θα μου δώσης; Ἐγὼ ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγον ἀποθνήσκω ἄτεκνος. Κληρονόμος μου θα εἶναι ὁ Ἐλιέζερ, ὁ καταγόμενος ἀπὸ τὴν Δαμασκόν, ὁ υἱός τῆς δούλης μου Μασέκ, ἣ ὁποῖα ἐγεννήθη στὸν οἶκον

μου”.

- Γεν. 15,3 καὶ εἶπεν Ἄβραμ· ἐπειδὴ ἐμοὶ οὐκ ἔδωκας σπέρμα, ὁ δὲ οἰκογενῆς μου κληρονομήσει μοι.
- Γεν. 15,3 Καὶ ἐπαναλαμβάνει ὁ Ἀβραμ πρὸς τὸν Θεόν· “ναί, Κύριε, ὁ δούλος μου ὁ γεννηθεὶς στὸν οἶκόν μου, αὐτὸς θα με κληρονομήσῃ, διότι εἰς ἐμὲ δὲν ἔδωσες τέκνον”.
- Γεν. 15,4 καὶ εὐθύς φωνὴ Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα· οὐ κληρονομήσει σε οὗτος, ἀλλ’ ὃς ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, οὗτος κληρονομήσει σε.
- Γεν. 15,4 Ἀμέσως ηκούσθη ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου λέγουσα πρὸς αὐτόν· “ὄχι ! Δὲν θα σε κληρονομήσῃ αὐτός, ἀλλὰ θα σε κληρονομήσῃ ἐκεῖνος που θα γεννηθῇ ἀπὸ σένα”.
- Γεν. 15,5 ἐξήγαγε δὲ αὐτὸν ἔξω καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀνάβλεψον δὴ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀρίθμησον τοὺς ἀστέρας, εἰ δυνήσῃ ἐξαριθμῆσαι αὐτούς, καὶ εἶπεν· οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου.
- Γεν. 15,5 Ἐβγαλε δὲ ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραμ ἔξω ἀπὸ τὴν σκηνὴν καὶ τοῦ εἶπε· “σῆκωσε, λοιπόν, τὸ βλέμμα σου στὸν οὐρανὸν καὶ μέτρησε τὰ ἀστέρια τοῦ οὐρανοῦ, εἴν ἡμπορῆς ποτέ να τα μετρήσῃς”. Καὶ προσέθεσεν ὁ Θεός· “τόσον πολλοὶ θα εἶναι οἱ ἀπόγονοί σου”.
- Γεν. 15,6 καὶ ἐπίστευσεν Ἄβραμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.
- Γεν. 15,6 Ἐπίστευσεν ὁ Ἀβραμ υλοψύχως στὸν Θεόν καὶ ἡ πίστις τοῦ αὐτῆ εθεωρήθη ὡς μεγάλη ἀρετὴ καὶ σύνολον ἀρετῶν.
- Γεν. 15,7 εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν· ἐγὼ ὁ Θεός ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ χώρας Χαλδαίων, ὥστε δοῦναί σοι τὴν γῆν ταύτην κληρονομήσῃ.
- Γεν. 15,7 Εἶπε ἀκόμη ὁ Θεός πρὸς τὸν Ἀβραμ· “ἐγὼ σε ἐβγάλα ἀπὸ τὴν χώραν τῶν Χαλδαίων, δια να δώσω εἰς σε καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους σου ὡς κληρονομίαν τὴν γην αὐτήν”.
- Γεν. 15,8 εἶπε δὲ, Δέσποτα Κύριε, κατὰ τί γνώσομαι ὅτι κληρονομήσω αὐτήν;
- Γεν. 15,8 Εἶπε τότε ὁ Ἀβραμ· “Δεσπότη Κύριε, πῶς ἐγὼ θα πληροφορηθῶ σαφῶς καὶ θα ἐνοήσω ὅτι θα κληρονομήσω αὐτήν τὴν χώραν;”
- Γεν. 15,9 εἶπε δὲ αὐτῷ· λάβε μοι δάμαλιν τριετιζούσαν καὶ αἶγα τριετιζούσαν καὶ κριὸν τριετιζόντα καὶ τρυγὸνα καὶ περιστεράν.
- Γεν. 15,9 Εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Θεός· “πάρε δι’ ἐμὲ μίαν δάμαλιν τριῶν ἐτῶν, αἶγα ἐπίσης τριῶν ἐτῶν καὶ κριὸν τριῶν ἐτῶν, ἀκόμη δε μίαν τρυγὸνα καὶ μίαν περιστεράν”.
- Γεν. 15,10 ἔλαβε δὲ αὐτῷ πάντα ταῦτα καὶ διεῖλεν αὐτὰ μέσα καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις, τὰ δὲ ὄρνεα οὐ διεῖλε.
- Γεν. 15,10 Ἐπῆρε ὁ Ἀβραμ ὅλα αὐτά, τα ἐδιχοτόμησε καὶ ἔθεσε τα τεμάχια τα μεν ἀπέναντι τῶν δέ. Τα πτηνά ὅμως δὲν τα ἐδιχοτόμησε.
- Γεν. 15,11 κατέβη δὲ ὄρνεα ἐπὶ τὰ σώματα, ἐπὶ τὰ διχοτομήματα αὐτῶν, καὶ συνεκάθησεν αὐτοῖς Ἄβραμ.
- Γεν. 15,11 Εἰς τα διχοτομημένα αὐτὰ σώματα τῶν ζῶων ἐπέπεσαν με ὀρμὴν ἀρπακτικὰ ὄρνεα καὶ ὁ Ἀβραμ ἐκάθησε κοντὰ εἰς τα διχοτομημένα ἐκεῖνα σώματα, δια να διώχνη τα ὄρνεα.
- Γεν. 15,12 περὶ δὲ ἡλίου δυσμὰς ἔκστασις ἐπέπεσε τῷ Ἄβραμ, καὶ ἰδοὺ φόβος σκοτεινὸς μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ.
- Γεν. 15,12 Κατὰ δε τὸ ἡλιοβασιλεμμα ἐβυθίσθη ὁ Ἀβραμ εἰς ἔκστασιν καὶ ἕνας σκοτεινὸς μέγας φόβος τὸν κατέλαβεν.
- Γεν. 15,13 καὶ ἐρρήθη πρὸς Ἄβραμ· γινώσκων γνῶση ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῆ οὐκ ἴδια, καὶ δουλώσουσιν αὐτούς καὶ κακώσουσιν αὐτούς καὶ ταπεινώσουσιν αὐτούς τετρακόσια ἔτη.
- Γεν. 15,13 Εἰς τοιαύτην ψυχολογικὴν κατάστασιν εὐρισκόμενος ἤκουσε τὸν Θεόν να τοῦ λέγη· “μάθε καὶ κατανόησε καλὰ ὅτι οἱ ἀπόγονοί σου ἐπὶ τετρακόσια ὀλόκληρα ἔτη θα ζήσουν ὡς ξένοι εἰς ξένην χώραν, οἱ κάτοικοι τῆς ὁποίας θα ἔχουν αὐτούς ὡς δούλους· θα τοὺς ταλαιπωρήσουν καὶ θα τοὺς ἐξευτελίσουν ἐπὶ τετρακόσια ἔτη.
- Γεν. 15,14 τὸ δὲ ἔθνος, ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι, κρινῶ ἐγὼ· μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελεύσονται ὧδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς.
- Γεν. 15,14 Το δε ἔθνος, τὸ ὁποῖον θα μεταχειρισθῇ τοὺς ἀπογόνους σου ὡς δούλους, θα το τιμωρήσω ἐγὼ. Μετὰ δε τα τετρακόσια αὐτὰ χρόνια οἱ ἀπόγονοί σου θα ἐξέλθουν ἀπὸ τὴν χώραν ἐκείνην καὶ θα ἔλθουν ἐδῶ εἰς τὴν Χαναάν με πολλὰ αγαθὰ, λαὸς πολὺς.
- Γεν. 15,15 σὺ δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ, τραφεῖς ἐν γῆρᾳ καλῷ.
- Γεν. 15,15 Σὺ δε με ἕνα εἰρηνικὸν θάνατον, ἀφοῦ πλέον θα ἔχεις φθάσει εἰς εὐτυχιαμένα γεράματα, θα μεταβῆς στους προπάτοράς σου εἰς τὴν αἰωνιότητα.
- Γεν. 15,16 τετάρτη δὲ γενεᾷ ἀποστραφήσονται ὧδε· οὕπω γὰρ ἀναπεπλήρωνται αἱ ἁμαρτίαι τῶν Ἀμορραίων ἕως τοῦ νῦν.
- Γεν. 15,16 Οἱ ἀπόγονοί σου θα ἐπιστρέψουν ἐδῶ ἀπὸ τὴν ξένην χώραν κατὰ τὴν τετάρτην γενεάν. Καὶ τοῦτο, διότι αἱ κακίαι τῶν Ἀμορραίων δὲν θα ἔχουν φθάσει ἐνωρίτερον στὸ ἀποκορύφωμά των, δια να τιμωρηθοῦν αὐτοὶ ὅπως τοὺς πρέπει”.
- Γεν. 15,17 ἐπεὶ δὲ ὁ ἥλιος ἐγένετο πρὸς δυσμὰς, φλόξ ἐγένετο, καὶ ἰδοὺ κλίβανος καπνιζόμενος καὶ λαμπάδες πυρός, αἱ διῆλθον ἀνὰ μέσον τῶν διχοτομημάτων τούτων.
- Γεν. 15,17 Ὅταν δε ὁ ἥλιος ἔδυε, ἦναψε μια φλόξ καὶ ἰδοὺ ἐφάνη ἕνα καμῖνι να καπνίζη καὶ λαμπάδες πυρός, αἱ ὁποῖαι

επέρασαν ανάμεσα από τα διχοτομημένα σώματα των ζώων.

- Γεν. 15,18 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διέθετο Κύριος τῷ Ἄβραμ διαθήκην λέγων· τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, ποταμοῦ Εὐφράτου,
- Γεν. 15,18 Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔκαμε διαθήκην ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβραμ καὶ τοῦ ἔδωσε τὴν ὑπόσχεσιν λέγων· “στους απογόνους σου θα δώσω τὴν χώραν αὐτὴν ἀπὸ τὸν ποταμὸν τῆς Αἰγύπτου ἕως τὸν μεγάλον ποταμὸν τῆς Μεσοποταμίας, τὸν Εὐφράτην.
- Γεν. 15,19 τοὺς Κεναιούς καὶ τοὺς Κενεζαίους καὶ τοὺς Κεδμωναίους
- Γεν. 15,19 Θα σὰς δώσω ἐπίσης ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν σὰς τοὺς Κεναιούς, τοὺς Κενεζαίους, τοὺς Κεδμωναίους,
- Γεν. 15,20 καὶ τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ Ῥαφαεὶν καὶ τοὺς Ἀμορραίους καὶ τοὺς Χανααναίους καὶ τοὺς Εὐαίους καὶ τοὺς Γεργεσαίους καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους.
- Γεν. 15,20 τοὺς Χετταίους, τοὺς Φερεζαίους, τοὺς Ραφαεὶν, τοὺς Ἀμορραίους, τοὺς Χανααναίους, τοὺς Εὐαίους, τοὺς Γεργεσαίους καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους”.

ΓΕΝΕΣΙΣ 16

- Γεν. 16,1 Σάρα δὲ γυνὴ Ἄβραμ οὐκ ἔτικτεν αὐτῷ. ἦν δὲ αὐτῇ παιδίσκη Αἰγυπτία, ἣ ὄνομα Ἄγαρ.
- Γεν. 16,1 Ἡ Σαρα, ἡ σύζυγος τοῦ Ἀβραμ, δὲν ἐγεννησε τέκνα. Εἰς τὴν υπηρεσίαν αὐτῆς εὐρίσκετο μία δούλη ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἡ ὁποία ὠνομάζετο Ἀγαρ.
- Γεν. 16,2 εἶπε δὲ Σάρα πρὸς Ἄβραμ· ἰδοὺ συνέκλεισέ με Κύριος τοῦ μὴ τίκτειν· εἴσελθε οὖν πρὸς τὴν παιδίσκην μου, ἵνα τεκνοποιήσωμαι ἐξ αὐτῆς. ὑπήκουσε δὲ Ἄβραμ τῆς φωνῆς Σάρας.
- Γεν. 16,2 Εἶπε ἡ Σαρα πρὸς τὸν Ἀβραμ· “ἰδοὺ, ὁ Κύριος με ἔχει ἐμποδίσει νὰ συλλάβω καὶ γεννήσω τέκνον. Λοιπὸν, πῆγαινε εἰς τὴν δούλην μου, δια νὰ ἀποκτήσω, ἔστω καὶ ἀπὸ αὐτὴν, ἓνα τέκνον”. Ὑπήκουσεν ὁ Ἀβραμ στὸν λόγον αὐτὸν τῆς Σάρας.
- Γεν. 16,3 καὶ λαβοῦσα Σάρα ἡ γυνὴ Ἄβραμ Ἄγαρ τὴν Αἰγυπτίαν τὴν ἑαυτῆς παιδίσκην, μετὰ δέκα ἔτη τοῦ οἰκῆσαι Ἄβραμ ἐν γῇ Χαναάν, ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἀβραμ ἀνδρὶ αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα.
- Γεν. 16,3 Ἡ Σαρα, ἡ γυνὴ τοῦ Ἀβραμ, ἔλαβε τὴν Ἀγαρ τὴν Αἰγυπτίαν δούλην τῆς, δέκα ἔτη μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Ἀβραμ εἰς τὴν Χαναάν καὶ ἔδωκεν ἐκείνην εἰς αὐτὸν ὡς γυναῖκα.
- Γεν. 16,4 καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ἄγαρ, καὶ συνέλαβε. καὶ εἶδεν ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει, καὶ ἠτιμάσθη ἡ κυρία ἐναντίον αὐτῆς.
- Γεν. 16,4 Ὁ Ἀβραμ ἔλαβε τὴν Ἀγαρ, ἡ ὁποία καὶ κατέστη κατόπιν ἐγκυος. Ὅταν ἡ Ἀγαρ εἶδεν ὅτι εἶναι ἐγκυος, υπερηφανεύθη, πράγμα τὸ ὁποῖον ἀπετέλεσε περιφρόνησιν δια τὴν κυρίαν τῆς τὴν Σαραν.
- Γεν. 16,5 εἶπε δὲ Σάρα πρὸς Ἄβραμ· ἀδικοῦμαι ἐκ σοῦ· ἐγὼ δέδωκα τὴν παιδίσκην μου εἰς τὸν κόλπον σου, ἰδοῦσα δὲ ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει, ἠτιμάσθη ἐναντίον αὐτῆς· κρίναι ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ.
- Γεν. 16,5 Εἶπε τότε ἡ Σαρα πρὸς τὸν Ἀβραμ· “ἀδικοῦμαι ἀπὸ σέ· ἐγὼ σου ἔδωκα τὴν δούλην μου εἰς τὴν ἀγκάλην σου. Ἐκείνη δὲ, ὅταν εἶδεν ὅτι εἶναι ἐγκυος, υπερηφανεύθη ἐναντίον μου καὶ με περιεφρόνησε. Ὁ Θεὸς ἂς κρίνη μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σου, διότι φαίνεται ὅτι συ ἀνέχεσαι αὐτὴν τὴν διαγωγὴν τῆς”.
- Γεν. 16,6 εἶπε δὲ Ἄβραμ πρὸς Σάραν· ἰδοὺ ἡ παιδίσκη σου ἐν ταῖς χερσὶ σου· χρῶ αὐτῇ ὡς ἂν σοι ἀρεστόν ἦ. καὶ ἐκάκωσεν αὐτὴν Σάρα, καὶ ἀπέδρα ἀπὸ προσώπου αὐτῆς.
- Γεν. 16,6 Ὁ Ἀβραμ εἶπε τότε πρὸς τὴν Σαραν “ἡ δούλη σου εἶναι εἰς τὰ χέρια σου. Τὴν ἀφήνω εἰς τὴν διάθεσίν σου. Μεταχειρίσου τὴν, ὅπως σου ἀρέσει”. Ἡ Σαρα ἐταλαιπώρησε τότε καὶ ἐβασάνισε τὴν Ἀγαρ, ἡ ὁποία καὶ ἐδραπέτευσε ἀπὸ τὴν σκληρὰν κυρίαν τῆς.
- Γεν. 16,7 Εὔρε δὲ αὐτὴν ἄγγελος Κυρίου ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐπὶ τῆς πηγῆς ἐν τῇ ὁδῷ Σούρ.
- Γεν. 16,7 Ἄγγελος ὅμως Κυρίου εὔρε τὴν Ἀγαρ περιπλανωμένην εἰς τὴν ἐρημον, πλησίον κάποιας πηγῆς ποῦ εὐρίσκετο εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ὀδηγοῦσαν πρὸς τὴν ἐρημον Σούρ,
- Γεν. 16,8 καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου. Ἄγαρ, παιδίσκη Σάρας, πόθεν ἔρχη καὶ ποῦ πορεύη; καὶ εἶπεν· ἀπὸ προσώπου Σάρας τῆς κυρίας μου ἐγὼ ἀποδιδράσκω.
- Γεν. 16,8 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου· “Ἀγαρ, δούλη τῆς Σάρας, ἀπὸ ποῦ ἐρχεσαι καὶ ποῦ πηγαίνεις;” Ἐκείνη ἀπήντησε· “ἐδραπέτευσα ἀπὸ τὴν κυρίαν μου τὴν Σαραν”.
- Γεν. 16,9 εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου· ἀποστράφηθι πρὸς τὴν κυρίαν σου καὶ ταπεινώθητι ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς.
- Γεν. 16,9 Εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου· “να ἐπιστρέψης εἰς τὴν κυρίαν σου, νὰ ταπεινωθῆς καὶ νὰ ὑποταχθῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς”.
- Γεν. 16,10 καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου· πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, καὶ οὐκ ἀριθμηθήσεται ὑπὸ τοῦ πλήθους.
- Γεν. 16,10 Καὶ προσέθεσεν ὁ ἄγγελος· “θα πληθύνω πολὺ τοὺς απογόνους σου, τόσοσιν πολὺ ὥστε λόγῳ τοῦ πλήθους τῶν νὰ μὴ εἶναι δυνατόν νὰ καταμετρηθοῦν.

- Γεν. 16,11 και εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου· ἰδοῦ, σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἴον καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσμαήλ, ὅτι ἐπήκουσε Κύριος τῆ ταπεινώσει σου.
- Γεν. 16,11 Σὺ εἶσαι τώρα ἐγκυος, θα γεννήσης τέκνον καὶ θα το ονομάσης Ἰσμαήλ, διότι Κύριος ὁ Θεὸς ἤκουσε τὴν δέησίν σου καὶ διετέθη ευμενῶς δια σε ἐξ αἰτίας τῆς θλίψεώς σου αὐτῆς.
- Γεν. 16,12 οὗτος ἔσται ἄγροικος ἄνθρωπος αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ πάντας, καὶ αἱ χεῖρες πάντων ἐπ’ αὐτόν, καὶ κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατοικήσει.
- Γεν. 16,12 Αὐτὸς δε ὁ υἱὸς σου θα εἶναι ἄνθρωπος τῆς υπαίθρου, τραχύς· θα στρέφεται ἐναντίον ὅλων καὶ ὅλοι θα στρέφονται ἐναντίον αὐτοῦ. Αὐτὸς καὶ οἱ ἀπόγονοί του θα κατοικήσουν ἀπέναντι ὅλων τῶν συγγενῶν τῶν·
- Γεν. 16,13 καὶ ἐκάλεσεν Ἄγαρ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτήν· σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἐπιδὼν με, ὅτι εἶπε· καὶ γὰρ ἐνώπιον εἶδον ὀφθέντα μοι.
- Γεν. 16,13 Ἡ Ἄγαρ ἐπεκαλέσθη τότε με σεβασμὸν καὶ ευγνωμοσύνην τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ὠμίλει πρὸς αὐτήν, καὶ εἶπε· “σὺ εἶσαι ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος ἐρριψες βλέμμα στοργῆς πρὸς ἐμὲ τὴν ταλαίπωρον”. Καὶ ὠμολόγησεν ἡ Ἄγαρ· “πράγματι εἶδον ἐνώπιόν μου νὰ φανερόνται ὁ Θεός” !
- Γεν. 16,14 ἔνεκεν τούτου ἐκάλεσε τὸ φρέαρ Φρέαρ οὗ ἐνώπιον εἶδον· ἰδοῦ ἀνὰ μέσον Κάδης καὶ ἀνὰ μέσον Βαράδ.
- Γεν. 16,14 Ἐξ αἰτίας τοῦ μεγάλου τούτου γεγονότος ὠνόμασε τὸ φρέαρ ἐκεῖνο “φρέαρ ὅπου εἶδον ἐνώπιόν μου τὸν Θεόν”. Τούτο εὐρίσκεται μεταξὺ Καδης καὶ Βαράδ.
- Γεν. 16,15 Καὶ ἔτεκεν Ἄγαρ τῷ Ἄβραμ υἴον, καὶ ἐκάλεσεν Ἄβραμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Ἄγαρ, Ἰσμαήλ.
- Γεν. 16,15 Ἡ Ἄγαρ ἐγέννησε πράγματι, ὑστέρᾳ ἀπὸ ὀλίγον, τέκνον στὸν Ἀβραμ. Ὁ δε Ἀβραμ ὠνόμασε τὸ παιδί του, τὸ ὁποῖον του ἐγέννησεν ἡ Ἄγαρ, με τὸ ὄνομα Ἰσμαήλ.
- Γεν. 16,16 Ἄβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοηκονταεξ, ἠνίκα ἔτεκεν Ἄγαρ τῷ Ἄβραμ τὸν Ἰσμαήλ.
- Γεν. 16,16 Ἦτο δε τότε ὁ Ἀβραμ, ὅταν ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν ἡ Ἄγαρ τὸν Ἰσμαήλ, ἐτῶν ογδοήκοντα ἐξ.

ΓΕΝΕΣΙΣ 17

- Γεν. 17,1 Ἐγένετο δὲ Ἄβραμ ἐτῶν ἐνενηκονταενεά, καὶ ὥφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός σου· εὐαρέσκει ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ γίνου ἄμemptος,
- Γεν. 17,1 Ὅταν ὁ Ἀβραμ ἐφθάσεν εἰς ηλικίαν ἐνενηκοντα ἐννέα ἐτῶν, παρουσιάσθη ὁ Κύριος εἰς αὐτόν καὶ του εἶπεν· “ἐγὼ εἰμαι, ὁ Θεός σου· γίνε εὐάρεστος ἐνώπιόν μου, ἀνεπίληπτος καὶ ἐνάρετος·
- Γεν. 17,2 καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα.
- Γεν. 17,2 καὶ θα συνάψω τὴν διαθήκην μου μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σου καὶ θα πληθύνω τοὺς ἀπογόνους σου πάρα πολὺ”.
- Γεν. 17,3 καὶ ἔπεσεν Ἄβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεὸς λέγων·
- Γεν. 17,3 Γεμάτος ἱερὸν δέος καὶ ευγνωμοσύνην ὁ Ἀβραμ ἔπεσε πρηνῆς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ὠμίλησε πάλιν καὶ του εἶπεν·
- Γεν. 17,4 καὶ ἐγὼ ἰδοῦ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ, καὶ ἔσθαι πατὴρ πλήθους ἐθνῶν,
- Γεν. 17,4 “Ἴδοῦ ἡ συμφωνία καὶ ἡ υπόσχεσίς μου πρὸς σέ· θα γίνῃς γενάρχης πολυαριθμῶν ἐθνῶν.
- Γεν. 17,5 καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἀβραμ, ἀλλ’ ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε.
- Γεν. 17,5 Τὸ ὄνομά σου δὲν θα εἶναι πλέον Ἀβραμ, ἀλλὰ θα ονομάζεσαι Ἀβραάμ, διότι σε ἔχω προορίσει ὡς πρόγονον καὶ πατριάρχη πολλῶν λαῶν.
- Γεν. 17,6 καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται.
- Γεν. 17,6 Θα σε αὐξήσω πολὺ, πάρα πολὺ, θα σε ἀναδείξω πρόγονον πολλῶν ἐθνῶν καὶ βασιλεῖς θα προέλθουν ἀπὸ σέ.
- Γεν. 17,7 καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, εἶναι σου Θεὸς καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ.
- Γεν. 17,7 Καὶ θα στήσω ἐγκυρον καὶ ἀκατάλυτον τὴν συμφωνίαν καὶ τὴν υπόσχεσίν μου αὐτὴν καὶ στους ἀπογόνους σου ἔπειτα ἀπὸ σε εἰς ὅλας τὰς γενεὰς αὐτῶν· υπόσχεσιν παντοτεινὴν καὶ ἀνέκκλητον ὅτι θα εἶμαι ἰδικός σου Θεός καὶ Θεός τῶν ἔπειτα ἀπὸ σε ἀπογόνων σου.
- Γεν. 17,8 καὶ δώσω σοι καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ τὴν γῆν, ἣν παροικεῖς, πᾶσαν τὴν γῆν Χαναάν, εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.
- Γεν. 17,8 Καὶ θα δώσω εἰς σε καὶ, ἔπειτα ἀπὸ σε στους ἀπογόνους σου ὡς αἰωνίαν ἰδιοκτησίαν ὅλην αὐτὴν τὴν γῆν Χαναάν, εἰς τὴν ὁποίαν τώρα κατοικεῖς ὡς ξένος· καὶ θα εἶμαι στους ἀπογόνους σου ὁ Θεός τῶν·”.
- Γεν. 17,9 καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.
- Γεν. 17,9 Εἶπε δε ἀκόμη ὁ Θεός πρὸς τὸν Ἀβραάμ· “σὺ θα φυλάξης τὴν διαθήκην μου αὐτὴν, σὺ καὶ οἱ ἀπόγονοί σου εἰς ὅλας

τας γενεάς των.

- Γεν. 17,10 και αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις, ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνά μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· περιτμηθήσεται ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν,
- Γεν. 17,10 Σημεῖον δε καὶ ἐξωτερικόν γνώρισμα τῆς συμφωνίας μεταξύ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ των απογόνων σου ἐπειτα ἀπὸ σέ, εἰς ὅλας τας γενεὰς αὐτῶν ὅτι θα τηρήσετε τὴν διαθήκην μου εἶναι τούτο· Ἀπὸ τώρα καὶ στο ἐξῆς θα περιτέμνεται κάθε ἀρσενικόν τέκνον σας.
- Γεν. 17,11 καὶ περιτμηθήσεθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν.
- Γεν. 17,11 Θα περικόψετε τὴν σαρκίνην ἀκροβυστίαν σας· καὶ τούτο θα εἶναι σημεῖον τῆς συμφωνίας μας μεταξύ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν.
- Γεν. 17,12 καὶ παιδίον ὀκτῶ ἡμερῶν περιτμηθήσεται ὑμῖν, πᾶν ἀρσενικόν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ὁ οἰκογενῆς καὶ ὁ ἀργυρώνητος, ἀπὸ παντός υἱοῦ ἀλλοτρίου, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματός σου.
- Γεν. 17,12 Κάθε ἀρσενικόν παιδί θα περιτέμνεται ὀκτῶ ἡμέρας μετὰ τὴν γέννησίν του, κάθε ἀρσενικόν εἰς ὅλας τας γενεὰς σας, ὅπως ἐπίσης θα περιτέμνεται καὶ ὁ δούλος, ὁ ὁποῖος θα αγορασθῆ με χρήματα, καὶ τὸ παιδί παντός ξένου ὁ ὁποῖος κατοικεῖ μαζί σας, ἔστω καὶ ἀν δὲν εἶναι ἀπογόνος σου.
- Γεν. 17,13 περιτομῆ περιτμηθήσεται ὁ οἰκογενῆς τῆς οἰκίας σου καὶ ὁ ἀργυρώνητος, καὶ ἔσται ἡ διαθήκη μου ἐπὶ τῆς σαρκὸς ὑμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον.
- Γεν. 17,13 Θα περιτμηθῆ ὅπως δῆποτε ὁ δούλος, που ἐγεννήθη εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ὁ δούλος, που ἠγοράσθη με χρήματα. Ἡ περιτομὴ αὐτῆ τῆς σαρκὸς σας θα εἶναι υποχρέωσις ἀπορρέουσα ἀπὸ τὴν συμφωνίαν μας, ἡ ὁποία θα ἔχη αἰωνίαν ἰσχύν.
- Γεν. 17,14 καὶ ἀπερίτμητος ἄρσιν, ὃς οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῆ ἡμέρᾳ τῆ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς, ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασε.
- Γεν. 17,14 Κάθε ἀρσενικόν, του ὁποῖου δὲν περιεκόπη ἡ σαρξ τῆς ἀκροβυστίας του κατὰ τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του καὶ ἐμεινεν ἀπερίτμητον, θα ἐξολοθρευθῆ ἡ ὑπαρξις αὐτῆ ἐκ μέσου τῆς φυλῆς του, διότι κατεφρόνησε καὶ κατεπάτησε τὴν ἐντολήν μου”.
- Γεν. 17,15 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Σάρα ἡ γυνὴ σου οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς.
- Γεν. 17,15 Εἶπεν ἀκόμη ὁ Θεὸς στὸν Ἀβραάμ· “ἡ σύζυγός σου ἡ Σαρα δὲν θα λέγεται πλέον Σαρα, ἀλλὰ θα ὀνομάζεται Σαρρα.
- Γεν. 17,16 εὐλογῆσω δὲ αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον· καὶ εὐλογῆσω αὐτό, καὶ ἔσται εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἔσονται.
- Γεν. 17,16 Θα εὐλογῆσω δε αὐτήν, θα λύσω τὴν ατεκνίαν τῆς καὶ θα δώσω εἰς σε ἀπὸ αὐτὴν τέκνον. Ἐγὼ δε θα εὐλογῆσω αὐτό καὶ θα το ἀναδείξω πατριάρχην ἐθνῶν πολλῶν, καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν θα προέλθουν ἀπὸ αὐτό”.
- Γεν. 17,17 καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐγένετο καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ λέγων· εἰ τῷ ἑκατονταετῆ γενήσεται υἱός; καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐνενήκοντα ἐτῶν τέξεται;
- Γεν. 17,17 Ἐπεσεν ὁ Ἀβραάμ πρηνῆς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη καὶ εἶπεν ἀπὸ μέσα του· “λοιπὸν εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν ἐτῶν θα ἀποκτήσω υἱὸν καὶ ἡ Σαρρα εἰς ἡλικίαν ἐνενήκοντα ἐτῶν θα γεννήσῃ;”
- Γεν. 17,18 εἶπε δὲ Ἀβραάμ πρὸς τὸν Θεόν· Ἰσμαὴλ οὗτος ζήτω ἐναντίον σου.
- Γεν. 17,18 Εἶπε δε ὁ Ἀβραάμ πρὸς τὸν Θεόν· “ὁ Ἰσμαὴλ εἶναι καὶ αὐτὸς υἱός μου· ἀς ζῆσῃ καὶ αὐτὸς ἐνώπιόν σου καὶ με τὴν εὐλογίαν σου”.
- Γεν. 17,19 εἶπε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· ναί· ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνὴ σου τέξεται σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ, καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον, εἶναι αὐτῷ Θεὸς καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ’ αὐτόν.
- Γεν. 17,19 Ἀπήνησεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβραάμ· “ναί· ἰδοὺ ἡ Σαρρα ἡ σύζυγός σου θα γεννήσῃ πρὸς μεγάλην σου χαρὰν υἱόν καὶ θα ὀνομάσῃς αὐτὸν Ἰσαάκ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐγὼ θα συνάψω τὴν διαθήκην μου, διαθήκην αἰωνίαν, ὅτι θα εἶμαι εἰς αὐτόν καὶ στοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ ὁ Θεὸς των.
- Γεν. 17,20 περὶ δὲ Ἰσμαὴλ ἰδοὺ ἐπήκουσά σου· καὶ ἰδοὺ εὐλόγηκα αὐτόν καὶ αὐξάνω αὐτόν καὶ πληθυνῶ αὐτόν σφόδρα· δώδεκα ἔθνη γεννήσει καὶ δώσω αὐτόν εἰς ἔθνος μέγα.
- Γεν. 17,20 Τὴν δε παράκλησίν σου περὶ τοῦ Ἰσμαὴλ ἰδοὺ τὴν ἤκουσα καὶ τὴν ἐδέχθην· τὸν ἐχω εὐλογῆσει καὶ αὐτόν. Θα τὸν αὐξήσω καὶ θα τὸν πληθύνω πολὺ· δώδεκα ἔθνη θα προέλθουν ἀπὸ αὐτόν καὶ θα ἀναδείξω αὐτόν γενάρχην μεγάλου λαοῦ.
- Γεν. 17,21 τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς Ἰσαάκ, ὃν τέξεται σοι Σάρρα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἐτέρῳ.
- Γεν. 17,21 Ἀλλὰ τὴν διαθήκην μου θα συνάψω καὶ θα πραγματοποιήσω πρὸς τὸν Ἰσαάκ, τὸν ὁποῖον θα γεννήσῃ εἰς σε ἡ Σαρρα τὴν ἐποχὴν αὐτὴν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος”.
- Γεν. 17,22 συνετέλεσε δὲ λαλῶν πρὸς αὐτόν καὶ ἀνέβη ὁ Θεὸς ἀπὸ Ἀβραάμ.

- Γεν. 17,22 Ετελείωσε την ομιλία του ο Θεός προς τον Αβραάμ και ανεχώρησεν από αυτόν.
- Γεν. 17,23 Καί ἔλαβεν Ἀβραάμ Ἰσμαήλ τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ καὶ πάντας τοὺς οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀργυρωνήτους καὶ πᾶν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβραάμ καὶ περιέτεμε τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεός.
- Γεν. 17,23 Ο Αβραάμ, την εντολήν του Θεού αμέσως εκτελών, ἔλαβε τον υἱὸν του τον Ἰσμαήλ και ὅλους τους δούλους, οι οποίοι εγεννήθησαν στον οἶκον του, και ὅλους ὅσοι ηγοράσθησαν με χρήματα, ὅλα τα αρσενικά των ανθρώπων, που ἦσαν στον οἶκον του, και περιέτεμεν αυτοὺς κατά την ἡμέραν ἐκείνην σύμφωνα με την εντολήν, που του εἶχε δώσει ο Θεός.
- Γεν. 17,24 Ἀβραάμ δὲ ἐνενηκονταεννέα ἦν ἐτῶν, ἡνίκα περιετέμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ.
- Γεν. 17,24 Κατὰ δε την ἡμέραν ἐκείνην, που περιέκοψεν ο Αβραάμ και την ιδικήν του σαρκίνην ακροβυστίαν, ἦτο ηλικίας ἐνενηκοντα ἐννέα ἐτῶν.
- Γεν. 17,25 Ἰσμαήλ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἦν ἐτῶν δεκατριῶν, ἡνίκα περιετέμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ.
- Γεν. 17,25 Ο δε υἱὸς του ο Ἰσμαήλ ἦτο δέκα τριῶν ἐτῶν, ὅταν ἔλαβε την περιτομήν.
- Γεν. 17,26 ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης περιετιμήθη Ἀβραάμ καὶ Ἰσμαήλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ·
- Γεν. 17,26 Την ἰδίαν ἡμέραν, που ἔλαβε την εντολήν ἀπὸ τον Θεόν, περιετιμήθη ο Αβραάμ, ο υἱὸς του Ἰσμαήλ,
- Γεν. 17,27 καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἀργυρώνητοι ἐξ ἄλλογενῶν ἐθνῶν, περιέτεμεν αὐτούς.
- Γεν. 17,27 ὅλοι οἱ ἄνδρες του οἴκου του, οἱ δούλοι οἱ γεννηθέντες στον οἶκον του, οἱ δούλοι οἱ αγορασθέντες ἀπὸ ἄλλους λαοὺς· ὅλους αυτοὺς περιέτεμεν ο Αβραάμ.

ΓΕΝΕΣΙΣ 18

- Γεν. 18,1 Ὦφθη δὲ αὐτῷ ὁ Θεὸς πρὸς τῇ δρυϊ τῇ Μαμβρῇ, καθημένου αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ μεσημβρίας.
- Γεν. 18,1 Ἐφανερῶθηκε δε ο Θεός στον Αβραάμ, που ἦτο κοντὰ εἰς την δρυν Μαμβρή και ἐκάθητο εἰς την θύραν της σκηνῆς του κατὰ τον Νοτον.
- Γεν. 18,2 ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε, καὶ ἰδοὺ τρεῖς ἄνδρες εἰστήκεισαν ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ἰδὼν προσέδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν.
- Γεν. 18,2 Ἐσήκωσε τα μάτια του ο Αβραάμ και εἶδεν αἰφνης τρεις ἄνδρας ὀρθίους ἀπέναντι του. Ἀμέσως ἐτρεξεν εἰς συνάντησίν των ἀπὸ την θύραν της σκηνῆς του, προσεκύνησεν αυτοὺς ἕως στο ἔδαφος.
- Γεν. 18,3 καὶ εἶπε· κύριε, εἰ ἄρα εὔρον χάριν ἐναντίον σου, μὴ παρέλθῃς τὸν παῖδά σου·
- Γεν. 18,3 Και εἶπε· “Κυριε, εἴν τυχόν ευρήκα χάριν ἐνώπιόν σου, σε παρακαλῶ μη καταφρονήσης τον δούλον σου·
- Γεν. 18,4 ληφθήτω δὴ ὕδωρ, καὶ νιπάτωσαν τοὺς πόδας ὑμῶν, καὶ καταψύξατε ὑπὸ τὸ δένδρον·
- Γεν. 18,4 ας μου ἐπιτροπή, λοιπόν, να φέρω νερό και οἱ δούλοι μου να νίψουν τους πόδας σας, και να δροσισθῆτε κάτω ἀπὸ το δένδρον.
- Γεν. 18,5 καὶ λήψομαι ἄρτον, καὶ φάγεσθε, καὶ μετὰ τοῦτο παρελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν, οὗ ἕνεκεν ἐξεκλίνετε πρὸς τὸν παῖδα ὑμῶν. καὶ εἶπαν· οὕτω ποιήσον, καθὼς εἶρηκας.
- Γεν. 18,5 Ἐγὼ δε θα ετοιμάσω και θα σας φέρω φαγητόν, δια να φάγετε, ἔπειτα δε θα συνεχίσετε τον δρόμον σας, ἀπὸ τον ὁποῖον παρεξεκλίνετε ἕως ἐμε, τον δούλον σας, δια να μου κάμετε την τιμὴν να σας περιποιηθῶ”. Ἐκεῖνοι δε εἶπαν· “κάμε ὅπως εἶπες”.
- Γεν. 18,6 καὶ ἔσπευσεν Ἀβραάμ ἐπὶ τὴν σκηνὴν πρὸς Σάρραν καὶ εἶπεν αὐτῇ· σπεῦσον καὶ φύρασον τρία μέτρα σεμιδάλεως καὶ ποιήσον ἐγκρυφίας.
- Γεν. 18,6 Ἐτρεξεν ο Αβραάμ εἰς την σκηνήν, ὅπου ευρίσκετο η Σαρρα και της εἶπε· “τρέξε και ζύμωσε τρία μέτρα σμιγδάλι και κάμε το λαγάνες εἰς την φωτιά”.
- Γεν. 18,7 καὶ εἰς τὰς βόας ἔδραμεν Ἀβραάμ καὶ ἔλαβεν ἀπαλὸν μοσχάριον καὶ καλὸν καὶ ἔδωκε τῷ παιδί, καὶ ἐτάχυνε τοῦ ποιῆσαι αὐτό.
- Γεν. 18,7 Ἐτρεξε δε ἐκεῖ, που ἔβοσκαν τα βόδια του, ἐπῆρε τρυφερό και παχὺ μοσχάρι και το ἔδωσεν στον υπηρέτην, ο ὁποῖος ἔσπευσε να το ετοιμάσῃ.
- Γεν. 18,8 ἔλαβε δὲ βούτυρον, καὶ γάλα, καὶ τὸ μοσχάριον ὃ ἐποίησε, καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς, καὶ ἔφαγον· αὐτὸς δὲ παρειστήκει αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον.
- Γεν. 18,8 Ἐπειτα ἀπὸ ὀλίγην ὥραν ἔλαβεν ο Αβραάμ βούτυρον και γάλα και το μοσχάρι, το ὁποῖον ἐψησεν ο υπηρέτης, παρέθεσεν αὐτὰ στους ξένους και ἔφαγον. Αὐτὸς δε ἐστέκετο ὀρθίος πλησίον αὐτῶν κάτω ἀπὸ το δένδρον.
- Γεν. 18,9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν· ποῦ Σάρρα ἡ γυνὴ σου; ὃ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἰδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ.
- Γεν. 18,9 Εἶπε δε πρὸς αὐτόν ἕνας ἀπὸ τους φιλοξενουμένους· “που εἶναι η γυναῖκα σου η Σαρρα;” Ο δε Αβραάμ ἀπεκρίθη·

“ιδού ευρίσκεται εις την σκηνήν”.

- Γεν. 18,10 εἶπε δὲ ἑπαναστρέφων ἤξω πρὸς σέ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς ὥρας, καὶ ἔξει υἱὸν Σάρρα ἢ γυνὴ σου. Σάρρα δὲ ἤκουσε πρὸς τῆ θύρα τῆς σκηνῆς, οὕσα ὀπισθεν αὐτοῦ.
- Γεν. 18,10 Εἶπε δε ο ξένος αὐτὸς πρὸς τον Αβραμ· “ὅταν το ἐπόμενον ἔτος κατὰ την εποχὴν αὐτὴν ἐπιστρέφων ἔλθω πρὸς σέ, ἡ Σαρρα, ἡ σύζυγός σου, θα ἔχη τέκνον”. Ἡ δε Σαρρα, εὐρισκομένη εἰς την θύραν της σκηνῆς πίσω ἀπὸ τον Αβραάμ ἤκουσε τα λόγια αὐτὰ του ξένου.
- Γεν. 18,11 Ἀβραάμ δὲ καὶ Σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν, ἐξέλιπε δὲ τῆ Σάρρα γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα.
- Γεν. 18,11 Ὁ Αβραάμ και ἡ Σαρρα ἦσαν γέροντες, προχωρημένοι εἰς τα χρόνια, εἰς δε την Σαρραν ἔπαυσαν πλέον να υπάρχουν τα συμπτώματα της γονιμότητας.
- Γεν. 18,12 ἐγέλασε δὲ Σάρρα ἐν ἑαυτῇ, λέγουσα· οὐπω μὲν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν, ὁ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος.
- Γεν. 18,12 Εγέλασε δε ἡ Σαρρα ἀπὸ μέσα της λέγουσα· “μέχρι σῆμερα δεν ἀπέκτησα υἱὸν και θα ἀποκτήσω τώρα ! Ἀλλωστε ο σύζυγός μου εἶναι γέρον”.
- Γεν. 18,13 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἀβραάμ· τί ὅτι ἐγέλασε Σάρρα ἐν ἑαυτῇ, λέγουσα· ἄρα γε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα.
- Γεν. 18,13 Εἶπε δε πρὸς τον Αβραάμ ο ξένος εκείνος, ο οποίος ἦτο ο Θεός· “διατί ἐγέλασεν ἡ Σαρρα ἀπὸ μέσα της λέγουσα· Θα γεννήσω πράγματι παιδί; Εγὼ ἔχω πλέον γηράσειν !
- Γεν. 18,14 μὴ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ ῥῆμα; εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἀναστρέψω πρὸς σέ εἰς ὥρας· καὶ ἔσται τῆ Σάρρα υἱός.
- Γεν. 18,14 Μῆπως ὑπάρχει τίποτε ἀδύνατον δια τον Θεόν; Λοιπόν, το ἐπόμενον ἔτος και κατὰ την εποχὴν αὐτὴν θα ἐπιστρέψω εἰς σέ· και ἡ Σαρρα θα ἔχη παιδί”.
- Γεν. 18,15 ἠρνήσατο δὲ Σάρρα λέγουσα· οὐκ ἐγέλασα· ἐφοβήθη γάρ. καὶ εἶπεν αὐτῇ· οὐχί, ἀλλὰ ἐγέλασας.
- Γεν. 18,15 Ἡ δε Σαρρα, ἐπειδὴ ἐφοβήθη, ἠρνήθη λέγουσα· “δεν ἐγέλασα”. Εἶπεν ὁμως πρὸς αὐτὴν ο Κυριος· “ὄχι ! ἐγέλασες”.
- Γεν. 18,16 Ἐξαναστάντες δὲ ἐκείθεν οἱ ἄνδρες κατέβλεψαν ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμων καὶ Γομόρρας. Ἀβραάμ δὲ συνεπορεύετο μετ’ αὐτῶν συμπροπέμπων αὐτούς.
- Γεν. 18,16 Οἱ φιλοξενούμενοι τρεῖς ἄνδρες ἠγέρθησαν ἀπὸ το τραπέζι, ἐστρεψαν το πρόσωπόν των πρὸς τα Σοδομα και τα Γομορρα και ἐπορεύοντο πρὸς αὐτά. Μαζὴ δε με αὐτούς και προπέμπων αὐτούς ἐπορεύετο και ο Αβραάμ.
- Γεν. 18,17 ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· οὐ μὴ κρύψω ἐγὼ ἀπὸ Ἀβραάμ τοῦ παιδός μου, ἃ ἐγὼ πωῶ.
- Γεν. 18,17 Εἶπε δε τότε ο Κυριος· “δεν θα κρύψω ἐγὼ ἀπὸ τον Αβραάμ, τον δούλον μου, αὐτά, τα οποία θα κάμω.
- Γεν. 18,18 Ἀβραάμ δὲ γινόμενος ἔσται εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.
- Γεν. 18,18 Ὁ Αβραάμ θα ἀναδειχθῆ γενάρχης, πατριάρχης μεγάλου και ἰσχυροῦ ἔθνους και δι' αὐτοῦ θα λάβουν τας θείας εὐλογίας ὅλοι οἱ λαοὶ της γης.
- Γεν. 18,19 ἦδεν γὰρ ὅτι συντάξει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μετ’ αὐτόν, καὶ φυλάξουσι τὰς ὁδοὺς Κυρίου ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ Κύριος ἐπὶ Ἀβραάμ πάντα, ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτόν.
- Γεν. 18,19 Διότι ἐγὼ ἐγνώριζον ἀπ' ἀρχῆς ὅτι ο πιστὸς και ἐνάρετος Αβραάμ θα διδάξῃ τα τέκνα του, ἐφ' ὅσον ζῆ, και δι' αὐτῶν τους ἀπογόνους του που θα γεννηθοῦν ὑστέρᾳ ἀπ' αὐτόν, να τηροῦν τας ἐντολὰς του Κυρίου, ὥστε να ζουν δικαιοσύνην και να ἐφαρμόζουν δικαίαν κρίσιν, δια να ἀποστελεῖ ο Κυριος στον Αβραάμ και τους ἀπογόνους αὐτοῦ ὅλα ὅσα του ἔχει ὑποσχεθῆ”.
- Γεν. 18,20 εἶπε δὲ Κύριος· κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόρρας πεπλήθυνται πρὸς με, καὶ αἱ ἀμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα.
- Γεν. 18,20 Εἶπε δε ἐν συνεχείᾳ ο Κυριος· “κραυγαὶ πολλαὶ ἀπὸ τα Σοδομα και την Γομόρραν ἀνέρχονται πρὸς ἐμέ· αἱ ἀμαρτία των εἶναι πάρα πολὺ μεγάλα.
- Γεν. 18,21 καταβάς οὖν ὄψομαι, εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν ἐρχομένην πρὸς με συντελοῦνται, εἰ δὲ μὴ, ἵνα γνῶ.
- Γεν. 18,21 Θα καταβῶ, λοιπόν, ἐκεῖ, δια να ἴδω, ἐάν πράγματι αἱ ἀμαρτία των εἶναι ὅπως αἱ κραυγαὶ που ἀνέρχονται πρὸς ἐμέ ἢ ὄχι. Ὅπωςδήποτε θέλω να μάθω”!
- Γεν. 18,22 καὶ ἀποστρέψαντες ἐκείθεν οἱ ἄνδρες ἦλθον εἰς Σόδομα. Ἀβραάμ δὲ ἔτι ἦν ἐστηκὼς ἐναντίον Κυρίου.
- Γεν. 18,22 Δυο δε ἀπὸ τους ξένους αὐτούς ἄνδρας ἀνεχώρησαν ἀπὸ ἐκεῖ και ἦλθαν εἰς τα Σοδομα. Ὁ Αβραάμ ἦτο ὀρθιος ἐκεῖ πλησίον του Κυρίου.
- Γεν. 18,23 καὶ ἐγγίσας Ἀβραάμ εἶπε· μὴ συναπολέσης δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς και ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής;
- Γεν. 18,23 Ἐπλησίασε τον Κυριον και του εἶπε· “θα κατάστρεψῃς τάχα τον δίκαιον μαζὴ με τον ἀσεβῆ και θα εἶναι ο δίκαιος εἰς την αὐτὴν θέσιν, ὅπως και ο ἀσεβής;
- Γεν. 18,24 ἐὰν ὧσι πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, ἀπολείς αὐτούς; οὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν τόπον ἕνεκεν τῶν πεντήκοντα δικαίων, ἐὰν ὧσιν ἐν αὐτῇ;
- Γεν. 18,24 Ἐάν εὐρίσκονται πενήντα δίκαιοι εἰς την πόλιν αὐτὴν, θα καταστρέψῃς και αὐτούς μαζὴ με τους πονηροὺς; Δεν θα ἀφήσῃς ἀθικτον ὅλην την πόλιν ἕνεκα των πενήκοντα αὐτῶν δικαίων, οἱ οποῖοι θα εὐρίσκονται εἰς αὐτὴν;

- Γεν. 18,25 μηδαμῶς σὺ ποιήσεις ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, τοῦ ἀποκτεῖναι δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής. μηδαμῶς ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, οὐ ποιήσεις κρίσιν;
- Γεν. 18,25 Ποτέ σὺ ὁ δίκαιος Θεὸς δεν θα κάμης κάτι τέτοιο, να φονεύσης δηλαδή τον δίκαιον μαζί με τον ασεβή, ὥστε να ἔχη ὁ δίκαιος την αὐτὴν τύχην με τον ασεβή. Ποτέ δεν θα κάμης κάτι τέτοιο. Λοιπὸν, σὺ ὁ δίκαιος κριτὴς ὅλης της οἰκουμένης δεν θα κάμης και εἰς την περίστασιν αὐτὴν δικαίαν κρίσιν;”
- Γεν. 18,26 εἶπε δὲ Κύριος· ἐὰν ὣσιν ἐν Σοδόμοις πενήτηντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, ἀφήσω ὅλην τὴν πόλιν καὶ πάντα τὸν τόπον δι’ αὐτούς,
- Γεν. 18,26 Ἀπήνησεν ὁ Κύριος· “εἰάν υπάρχουν εἰς τὴν πόλιν των Σοδόμων πενήντα δίκαιοι, ἐγὼ χάριν αὐτῶν θα ἀφήσω ἀθικτον ὅλην τὴν πόλιν και τὴν περιοχὴν αὐτῆς”.
- Γεν. 18,27 καὶ ἀποκριθεὶς Ἀβραάμ εἶπε· νῦν ἠρξάμην λαλῆσαι πρὸς τὸν Κύριόν μου, ἐγὼ δὲ εἰμι γῆ καὶ σποδός;
- Γεν. 18,27 Λαβὼν τὸν λόγον και πάλιν ὁ Ἀβραάμ εἶπε· “ἔχω ἤδη ἀρχίσει να ομιλῶ πρὸς τὸν Κύριον, αν και ἐγὼ εἰμαι χῶμα και στακτῆ. Ἐπιτρέψέ μου να ἐρωτήσω και πάλιν.
- Γεν. 18,28 ἐὰν δὲ ἐλαττωνθῶσιν οἱ πενήτηντα δίκαιοι εἰς τεσσαρακονταπέντε, ἀπολείς ἕνεκεν τῶν πέντε πᾶσαν τὴν πόλιν; και εἶπεν· οὐ μὴ ἀπολέσω, ἐὰν εὕρω ἐκεῖ τεσσαρακονταπέντε.
- Γεν. 18,28 Ἐὰν ἐλαττωνθῶσιν οἱ πενήντα δίκαιοι εἰς σαράντα πέντε, ἕνεκα των πέντε δικαίων που θα λείπουν, θα καταστρέψης τὴν πόλιν;” Και εἶπεν ὁ Θεός· “δεν θα τὴν καταστρέψω, ἐὰν εὕρω ἐκεῖ σαράντα πέντε δικαίους”.
- Γεν. 18,29 καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλῆσαι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν· ἐὰν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα; και εἶπεν· οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τεσσαράκοντα.
- Γεν. 18,29 Ἐτόλμησεν ὁ Ἀβραάμ να ομιλήσῃ ἀκόμη πρὸς τὸν Θεόν και εἶπε· “εἰάν εὐρεθῶσιν ἐκεῖ σαράντα δίκαιοι, θα καταστρέψης τὴν πόλιν;” Ἀπήνησεν ὁ Θεός· “δεν θα τὴν καταστρέψω ἕνεκα των τεσσαράκοντα δικαίων”.
- Γεν. 18,30 καὶ εἶπε· μὴ τι κύριε, ἐὰν λαλήσω; ἐὰν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα; και εἶπεν· οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τριάκοντα.
- Γεν. 18,30 Εἶπεν ἀκόμη ὁ Ἀβραάμ· “μὴπως, Κυριε, θα ὀργισθῆς, ἐὰν και πάλιν ομιλήσω; Ἐὰν εὐρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα δίκαιοι;” Και εἶπεν ὁ Θεός· “πρὸς χάριν αὐτῶν των τριάκοντα δεν θα καταστρέψω τὴν πόλιν”.
- Γεν. 18,31 καὶ εἶπεν· ἐπειδὴ ἔχω λαλῆσαι πρὸς τὸν κύριον· ἐὰν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι; και εἶπεν· οὐ μὴ ἀπολέσω, ἐὰν εὕρω ἐκεῖ εἴκοσι.
- Γεν. 18,31 Εἶπε πάλιν ὁ Ἀβραάμ· “Ἄς με συγχωρήσα ὁ Κύριος ἐπειδὴ ἔχω ἀκόμη κάτι να ἐρωτήσω αὐτόν. Ἐὰν εὐρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι;” Και εἶπεν ὁ Θεός· “Και εἴκοσι ἐὰν εὕρω ἐκεῖ, δεν θα καταστρέψω τὴν πόλιν”.
- Γεν. 18,32 καὶ εἶπε· μήτι κύριε, ἐὰν λαλήσω ἔτι ἅπαξ· ἐὰν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα; και εἶπεν· οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν δέκα.
- Γεν. 18,32 Εἶπε δε ὁ Ἀβραάμ· “Μὴπως Κυριε, θα ὀργισθῆς ἐναντίον μου ἐὰν υποβάλω μίαν ἀκόμη ἐρώτησιν; Ἐὰν εὐρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα;” Ἀπήνησεν ὁ Θεός· “δεν θα καταστρέψω τὴν πόλιν πρὸς χάριν αὐτῶν των δέκα”.
- Γεν. 18,33 ἀπήλθε δὲ ὁ Κύριος, ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Ἀβραάμ, και Ἀβραάμ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
- Γεν. 18,33 Ὄταν δε ἐπαυσε πλέον να ομιλῆ ὁ Ἀβραάμ, ἀνεχώρησεν ὁ Θεός· και ὁ Ἀβραάμ ἐπανῆλθεν στον τόπον του.

ΓΕΝΕΣΙΣ 19

- Γεν. 19,1 Ἦλθον δὲ οἱ δύο ἄγγελοι εἰς Σόδομα ἐσπέρας· Ἄωτ δὲ ἐκάθητο παρὰ τὴν πύλην Σοδόμων. ἰδὼν δὲ Ἄωτ, ἔξανέστη εἰς συνάντησιν αὐτοῖς και προσεκύνησε τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν.
- Γεν. 19,1 Κατὰ δε τὴν ἐσπέραν ἐφθασαν οἱ δύο ἄγγελοι εἰς τα Σοδομα. Ὁ Ἄωτ ἐκάθητο κοντὰ εἰς τὴν πύλην των Σοδόμων. Ὄταν εἶδε τους ξένους, ηγέρθη, ἐπροχώρησεν εἰς συνάντησίν των, τους ἐπροσκύνησε μέχρις ἐδάφους
- Γεν. 19,2 καὶ εἶπεν· ἰδοὺ κύριοι, ἐκκλίνατε εἰς τὸν οἶκον τοῦ παιδὸς ὑμῶν και καταλύσατε και νίψασθε τοὺς πόδας ὑμῶν, και ὀρθρίσαντες ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν. και εἶπαν· οὐχί, ἀλλ’ ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν.
- Γεν. 19,2 και εἶπεν· “ἰδοὺ σας παρακαλῶ, κύριοι, λοξοδρομήσατε στον οἶκον του δούλου σας να καταλύσετε ἐκεῖ, να πλύνετε τους πόδας σας και ἐνωρίς το πρωῖ συνεχίζετε τον δρόμον σας”. Ἐκεῖνοι εἶπον· “ὄχι. Εἰς τὴν πλατείαν, στο ὑπαίθρον θα διανυκτερεύσωμεν”.
- Γεν. 19,3 και κατεβιάζετο αὐτούς, και ἐξέκλιναν πρὸς αὐτόν και εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. και ἐποίησεν αὐτοῖς πότον, και ἀζύμους ἔπεψεν αὐτοῖς, και ἔφαγον.
- Γεν. 19,3 Ὁ Ἄωτ παρακλητικῶς ἐπέιπεν αὐτούς, ὥστε ἐκεῖνοι υπεχώρησαν. Ἐπήγαν πρὸς αὐτόν και εἰσῆλθον στον οἶκον του. Ὁ Ἄωτ παρέθεσεν εἰς αὐτούς δεῖπνον. Ἐψησεν ἀζυμον ἄρτον εἰς τὴν φωτιά και ἔφαγον.
- Γεν. 19,4 πρὸ τοῦ κοιμηθῆναι δὲ, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως οἱ Σοδομίται περικύκλωσαν τὴν οἰκίαν ἀπὸ νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου, ἅπας ὁ λαὸς ἅμα.
- Γεν. 19,4 Ἀλλὰ πρὶν κοιμηθῶσιν, οἱ ἄνδρες της πόλεως, οἱ πονηροὶ Σοδομίται ἀπὸ του νεωτέρου ἕως του γεροντοτέρου, ὅλος ὁ λαὸς μαζί, περικύκλωσαν τὴν οἰκίαν του Ἄωτ,

- Γεν. 19,5 καὶ ἐξεκαλοῦντο τὸν Λῶτ καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν· ποῦ εἰσιν οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες πρὸς σέ τὴν νύκτα; ἐξάγαγε αὐτούς πρὸς ἡμᾶς, ἵνα συγγενώμεθα αὐτοῖς.
- Γεν. 19,5 καὶ ἔξω ἀπὸ αὐτὴν ἐφώναζον πρὸς τὸν Λῶτ καὶ τοῦ ἔλεγον· “που εἶναι οἱ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν ἐσπέραν εἰσῆλθον στο σπίτι σου; Βγάλε τους πρὸς ἡμᾶς ἔξω, δια να ασελήσωμεν ἐπάνω εἰς αὐτούς” !
- Γεν. 19,6 ἐξῆλθε δὲ Λῶτ πρὸς αὐτούς πρὸς τὸ πρόθυρον, τὴν δὲ θύραν προσέφωξεν ὀπίσω αὐτοῦ.
- Γεν. 19,6 Ἐβῆκεν ὁ Λῶτ πρὸς αὐτούς ἐμπροσθεν ἀπὸ τὴν θύραν, τὴν δε θύραν ἐκλείσεν ἀσφαλῶς ὀπίσω ἀπ' αὐτόν.
- Γεν. 19,7 εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· μηδαμῶς ἀδελφοί, μὴ πονηρεύσησθε.
- Γεν. 19,7 Εἶπε δε πρὸς αὐτούς· “ἀδελφοί, κατ' οὐδένα τρόπον καὶ λόγον δεν πρέπει να πραγματοποιήσετε το πονηρόν τούτο.
- Γεν. 19,8 εἰσὶ δέ μοι δύο θυγατέρες, αἱ οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα· ἐξάξω αὐτάς πρὸς ὑμᾶς, καὶ χραῖσθε αὐταῖς, καθὰ ἂν ἀρέσκη ὑμῖν· μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους μὴ ποιήσητε ἄδικον, οὗ εἶνεκεν εἰσῆλθον ὑπὸ τὴν σκέπη τῶν δοκῶν μου.
- Γεν. 19,8 Ἐντὸς τοῦ σπιτιοῦ μου ὑπάρχουν αἱ δύο, θυγατέρες μου, παρθέναι, αἱ ὁποῖαι δεν ἐγνώρισαν ἄνδρα. Θα τὰς φέρω πρὸς σας καὶ χρησιμοποίησατέ τὰς, ὅπως σας ἀρέσει. Μόνον στους ἄνδρας αὐτούς μὴ θελήσετε να κάμετε κάτι το κακόν, διότι εἰσῆλθον ὑπὸ τὴν στέγην μου καὶ ὡς φιλοξενούμενοι εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν προστασίαν μου”.
- Γεν. 19,9 εἶπαν δὲ αὐτῶ· ἀπόστα ἐκεῖ. εἰσῆλθες παροικεῖν· μὴ καὶ κρίσιν κρίνεις; νῦν οὖν σέ κακῶσωμεν μᾶλλον ἢ ἐκείνους. καὶ παρεβιάζοντο τὸν ἄνδρα τὸν Λῶτ σφόδρα. καὶ ἤγγισαν συντριψαὶ τὴν θύραν.
- Γεν. 19,9 Ἐκείνοι ἐξηγριωμένοι εἰπὸν εἰς αὐτόν· “παραμέρισε ἀπὸ ἐκεῖ καὶ φύγε· ἦλθες ἀπὸ ἄλλην χώραν καὶ μένεις σαν ξένος μαζή μας. Μήπως θέλεις να γίνης καὶ δικαστής μας; Λοιπὸν τώρα θα κακοποιήσωμεν περισσότερον ἐσέ παρά ἐκείνους”. Ὁρμησαν ἐξηγριωμένοι καὶ ἐχειροδίκουν ἐναντίον τοῦ Λῶτ, τὸν ἀπωθούσαν βιαίως καὶ ἐπλησίασαν δια να συντρίψουν τὴν θύραν.
- Γεν. 19,10 ἐκτείναντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας εἰσεσπάσαντο τὸν Λῶτ πρὸς ἑαυτούς εἰς τὸν οἶκον, καὶ τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἀπέκλεισαν·
- Γεν. 19,10 Οἱ δύο ἄνδρες ὁμῶς ἀπλώσαν τὰ χέρια των, ἐτράβηξαν πρὸς τὸν εαυτὸν των καὶ ἔβαλαν τὸν Λῶτ στον οἶκον καὶ ἐκλείσεν ἀσφαλῶς τὴν θύραν τοῦ σπιτιοῦ.
- Γεν. 19,11 τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου ἐπάταξαν ἐν ἄορασίᾳ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ παρελύθησαν ζητοῦντες τὴν θύραν.
- Γεν. 19,11 Τους δε ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκοντο εἰς τὴν θύραν, τους ἐτιμῶρησαν ὅλους με τύφλωσιν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἔτσι ἐκείνοι ἀπέκαμαν ψάχνοντες να εὕρουν τὴν θύραν.
- Γεν. 19,12 Εἶπαν δὲ οἱ ἄνδρες πρὸς Λῶτ· εἰσὶ σοι ὧδε γαμβροὶ ἢ υἱοὶ ἢ θυγατέρες; ἢ εἴτις σοι ἄλλος ἐστὶν ἐν τῇ πόλει, ἐξάγαγε ἐκ τοῦ τόπου τούτου·
- Γεν. 19,12 Οἱ δύο ξένοι εἰπὸν τότε στον Λῶτ· μήπως ὑπάρχουν ἐδῶ εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν γαμβροὶ σου ἢ υἱοὶ σου ἢ θυγατέρες ἢ κανένας ἄλλος ἰδικός σου; Παρε τους καὶ βγάλε τους ἀπὸ τὸν τόπον αὐτόν.
- Γεν. 19,13 ὅτι ἡμεῖς ἀπόλλυμεν τὸν τόπον τοῦτον, ὅτι ὑψώθη ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἐναντι Κυρίου, καὶ ἀπέστειλεν ἡμᾶς Κύριος ἐκτρίψαι αὐτήν.
- Γεν. 19,13 Διότι ἡμεῖς καταστρέφομεν τὸν τόπον αὐτόν, ἐπειδὴ ἡ κραυγὴ των φοβερῶν ἀνομιῶν των ἐφθασε μεγάλη ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ ὁ Κύριος μας ἀπέστειλε να καταστρέψωμεν καὶ να ἐξαφανίσωμεν ἐξ ὁλοκλήρου αὐτούς καὶ τὸν τόπον των”.
- Γεν. 19,14 ἐξῆλθε δὲ Λῶτ καὶ ἐλάλησε πρὸς τοὺς γαμβροὺς αὐτοῦ τοὺς εἰληφότας τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ἀνάστητε καὶ ἐξέλθετε ἐκ τοῦ τόπου τούτου, ὅτι ἐκτρίβει Κύριος τὴν πόλιν. ἔδοξε δὲ γελοιάζειν ἐναντίον τῶν γαμβρῶν αὐτοῦ.
- Γεν. 19,14 Ἐξῆλθεν ὁ Λῶτ ἀπὸ το σπίτι του, ὠμίλησε πρὸς τοὺς μνηστήρας των θυγατέρων του καὶ τοὺς εἶπε· “σηκώθητε ἀμέσως καὶ φύγετε μακρὰ ἀπὸ τὸν τόπον τούτον, διότι ὁ Κύριος θα καταστρέψη τὴν πόλιν”. Οἱ γαμβροὶ του ὁμῶς ἐνόμισαν ὅτι ὁ Λῶτ ἀστειεῦεται μαζή των.
- Γεν. 19,15 ἡνῖκα δὲ ὄρθρος ἐγένετο, ἐσπούδαζον οἱ ἄγγελοι τὸν Λῶτ λέγοντες· ἀναστὰς λάβε τὴν γυναῖκά σου καὶ τὰς δύο θυγατέρας σου, ἃς ἔχεις, καὶ ἔξελθε, ἵνα μὴ καὶ σὺ συναπόλη ταῖς ἀνομίαις τῆς πόλεως.
- Γεν. 19,15 Κατὰ δε τὰ ἐξημερώματα οἱ δύο ἄγγελοι ἐπέζον καὶ ἐβίαζαν τὸν Λῶτ λέγοντες· “σήκω ἀμέσως, πάρε τὴν γυναῖκα σου καὶ τὰς δύο θυγατέρας σου καὶ φύγε ἔξω, δια να μὴ καταστραφῆς καὶ συ μαζή με τοὺς ἀμαρτωλοὺς κατοικοὺς αὐτῆς τῆς πόλεως”.
- Γεν. 19,16 καὶ ἐταράχθησαν· καὶ ἐκράτησαν οἱ ἄγγελοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς χειρὸς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν χειρῶν τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, ἐν τῷ φείσασθαι Κύριον αὐτοῦ.
- Γεν. 19,16 Ὁ Λῶτ καὶ οἱ περὶ αὐτόν ἐταράχθησαν σαν να τὰ ἔχασαν. Οἱ ἄγγελοι ἐπῆραν τότε τὸ χέρι τοῦ Λῶτ, τὸ χέρι τῆς γυναικὸς του καὶ τὰ χέρια των δύο θυγατέρων του καὶ τοὺς ὠδήγησαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, διότι ὁ Κύριος ἐλυπήθη τὸν Λῶτ.
- Γεν. 19,17 καὶ ἐγένετο, ἡνῖκα ἐξήγαγον αὐτούς ἔξω καὶ εἶπαν· σῶζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν· μὴ περιβλέψη εἰς τὰ ὀπίσω, μηδὲ στῆς ἐν πάση τῇ περιχώρῳ· εἰς τὸ ὄρος σῶζου, μήποτε συμπαραληφθῆς.

- Γεν. 19,17 Όταν δε οι άγγελοι έφερον αυτούς έξω από την πόλιν, είπαν στον Λωτ και τας τρεις γυναίκας· “σπεύσε να σώσης την ζωήν σου, φύγε από την περιοχὴν αὐτήν· οὔτε να στρέψετε το κεφάλι σας εις τα οπίσω, οὔτε και να σταματήσετε πουθενά εις τα περίχωρα των Σοδόμων. Σπεύσατε στο απέναντι όρος, δια να σωθήτε, διότι άλλως υπάρχει φόβος να συμπεριληφθήτε και σεις εις την φοβερὰν καταστροφὴν”.
- Γεν. 19,18 εἶπε δὲ Λῶτ πρὸς αὐτούς· δέομαι κύριε,
- Γεν. 19,18 Εἶπε δε ο Λωτ προς ένα από αυτούς· “Κυριε, σε παρακαλώ,
- Γεν. 19,19 ἐπειδὴ εὔρεν ὁ παῖς σου ἔλεος ἐναντίον σου και ἐμεγάλυνας τὴν δικαιοσύνην σου, ὃ ποιεῖς ἐπ’ ἐμέ τοῦ ζῆν τὴν ψυχὴν μου, ἐγὼ δὲ οὐ δυνήσομαι διασωθῆναι εις τὸ ὄρος, μήποτε καταλάβῃ με τὰ κακὰ και ἀποθάνω. ἀφοῦ ο δούλος σου ευρήκεν ἔλεος απέναντί σου και ἔδειξες την μεγάλην σου καλωσύνην με το να ενδιαφερθῆς δια την ασφάλειαν της ζωῆς μου, ἐγὼ δεν θα ἠμπορέσω και δεν θα προλάβω να φθάσω στο ὄρος εκείνο. Φοβοῦμαι, μήπως με προλάβουν αι ἐπερχόμεναι τιμωρίαι και χάσω την ζωήν μου.
- Γεν. 19,20 ἰδοὺ ἡ πόλις αὕτη ἐγγὺς τοῦ καταφυγεῖν με ἐκεῖ, ἢ ἐστὶ μικρά, και ἐκεῖ διασωθήσομαι· οὐ μικρά ἐστὶ; και ζήσεται ἡ ψυχὴ μου ἕνεκέν σου.
- Γεν. 19,20 Ἰδοὺ ἡ πόλις εκείνη ευρίσκεται κοντά· ἐκεῖ ἠμπορῶ να καταφύγω. Μικρά δεν εἶναι αὐτὴ ἡ πόλις; Διατί να καταστροφῆ; Ἐάν μου κάμης αὐτὴν την χάριν, θα σωθῆ ἡ ζωὴ μου ἀπὸ σέ”.
- Γεν. 19,21 και εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἐθαύμασά σου τὸ πρόσωπον και ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ τοῦ μὴ καταστρέψαι τὴν πόλιν, περὶ ἧς ἐλάλησας·
- Γεν. 19,21 Εἶπεν εις αὐτόν ο άγγελος· “ἰδοὺ· εθαύμααα εγὼ την καρδίαν σου, ἐδέχθην την παράκλησίν σου και χάρις εις αὐτὴν δεν θα καταστρέψω την μικρὰν εκείνην πόλιν, δια την ὁποῖαν με παρεκάλεσες.
- Γεν. 19,22 σπεῦσον οὖν τοῦ σωθῆναι ἐκεῖ· οὐ γὰρ δυνήσομαι ποιῆσαι πρᾶγμα, ἕως τοῦ ἐλθεῖν σε ἐκεῖ. διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως εκείνης Σηγῶρ.
- Γεν. 19,22 Λοιπὸν, σπεύσε ἐκεῖ να σωθῆς. Εγὼ δεν θα ἀποστειλῶ την καταστροφὴν, μέχρις ὅτου συ φθάσης ἐκεῖ” Δια τοῦτο ἐκάλεσε το ὄνομα της πόλεως εκείνης “Σηγῶρ”.
- Γεν. 19,23 ὁ ἥλιος ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν γῆν, και Λῶτ εἰσῆλθεν εις Σηγῶρ,
- Γεν. 19,23 Ἀνέτειλεν ο ἥλιος εις την χώραν εκείνην και ο Λωτ ἐφθασεν ασφαλῆς εις την Σηγῶρ.
- Γεν. 19,24 και Κύριος ἔβρεξεν ἐπὶ Σόδομα και Γόμορρα θεῖον, και πῦρ παρὰ Κυρίου ἐξ οὐρανοῦ
- Γεν. 19,24 Και τότε ο Κυριος ἔβρεξεν ἐπάνω εις τα Σοδομα και Γομορρα θεῖαφι και ἔρριψεν ἀπὸ τον ουρανὸν φωτιά
- Γεν. 19,25 και κατέστρεψε τὰς πόλεις ταύτας και πᾶσαν τὴν περίχωρον και πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν ταῖς πόλεσι και τὰ ἀνατέλλοντα ἐκ τῆς γῆς.
- Γεν. 19,25 και κατέστρεψεν αὐτὰς τας πόλεις και ὅλην την περίχωρον και ὅλους τους κατοίκους των πόλεων και κάθε τι, που ἐβλάστανεν εις την χώραν εκείνην.
- Γεν. 19,26 και ἐπέβλεψεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ εις τὰ ὀπίσω και ἐγένετο στήλη ἄλατος.
- Γεν. 19,26 Ἡ σύζυγος του Λωτ, περίεργος καθὼς ἦτο και παρὰ την ἐντολήν του ἀγγέλου, ἐστρεψε την κεφαλὴν εις τα οπίσω, δια να ἴδῃ την καταστροφὴν· και ἀμέσως ἐγενε στήλη ἄλατος.
- Γεν. 19,27 Ὕρθησε δὲ Ἄβραάμ τῷ πρῶτῳ εις τὸν τόπον, οὗ εἰστήκει ἐναντίον Κυρίου.
- Γεν. 19,27 Ο δε Ἀβραάμ ἐσηκώθη ἀπὸ τα χαράματα και μετέβη στον τόπον, ὅπου χθες εἶχε σταθῆ ἐνώπιον του Κυρίου.
- Γεν. 19,28 και ἐπέβλεψεν ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμων και Γομόρρας και ἐπὶ πρόσωπον τῆς περιχώρου και εἶδε, και ἰδοὺ ἀνέβαινε φλόξ ἐκ τῆς γῆς, ὡσεὶ ἀτμὶς καμίνου.
- Γεν. 19,28 Προσῆλωσε τα βλέμματά του εις τα Σοδομα και Γομορρα και εις την περιοχὴν αὐτῶν και εἶδε· και ἰδοὺ ἀνέβαινεν φλόγα ἀπὸ την γην, ὅπως βγαίνει ο καπνὸς ἀπὸ το καμῖνι.
- Γεν. 19,29 και ἐγένετο ἐν τῷ ἐκτρίψαι Κύριον πάσας τὰς πόλεις τῆς περιοίκου, ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ και ἐξαπέστειλε τὸν Λῶτ ἐκ μέσου τῆς καταστροφῆς, ἐν τῷ καταστρέψαι Κύριον τὰς πόλεις, ἐν αἷς κατῶκει ἐν αὐταῖς Λῶτ.
- Γεν. 19,29 Όταν ο Θεὸς εἶχε πάρει την ἀπόφασιν να καταστρέψῃ τας πόλεις της περιοχῆς εκείνης, ἐνδιεφέρθη δια τον Ἀβραάμ και ἀπεμάκρυνε τον Λωτ ἀπὸ την φοβερὰν εκείνην καταστροφὴν, ὅτε κατέστρεψε τας πόλεις εις τας ὁποῖας κατοικοῦσε ο Λωτ.
- Γεν. 19,30 Ἀνέβη δὲ Λῶτ ἐκ Σηγῶρ και ἐκάθητο ἐν τῷ ὄρει αὐτὸς και αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ· ἐφοβήθη γὰρ κατοικῆσαι ἐν Σηγῶρ. και κατῶκησεν ἐν τῷ σπηλαίῳ, αὐτὸς και αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ.
- Γεν. 19,30 Ο δε Λωτ ἀνέβη ἀπὸ την Σηγῶρ και ἐκάθησεν στο ὄρος αὐτὸς και αι δύο θυγατέρες μαζί του, διότι ἐφοβήθη να κατοικήσῃ μέσα εις την Σηγῶρ. Εμεινε δε στο σπήλαιον αὐτὸς και αι δύο θυγατέρες μαζί του.
- Γεν. 19,31 εἶπε δὲ ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν· ὁ πατὴρ ἡμῶν πρεσβύτερος, και οὐδεὶς ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὃς εἰσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς, ὡς καθῆκει πάση τῇ γῆ·
- Γεν. 19,31 Εἶπε δε ἡ μεγαλυτέρα θυγάτηρ εις την μικροτέραν· “ο πατήρ μας εἶναι ἠλικιωμένος και δεν υπάρχει κανεὶς εις την περιοχὴν, που κατοικοῦμε, ο ὁποῖος να μας νυμφευθῆ, ὅπως γίνεται εις ὅλην την οἰκουμένην.
- Γεν. 19,32 δεῦρο και ποτίσωμεν τὸν πατέρα ἡμῶν οἶνον και κοιμηθῶμεν μετ’ αὐτοῦ και ἐξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ

- πατρός ἡμῶν σπέρμα.
- Γεν. 19,32 Ελα, λοιπόν, να δώσωμεν κρασί στον πατέρα μας, να κοιμηθῶμεν μαζί του και να αποκτήσωμεν απογόνους από τον πατέρα μας”
- Γεν. 19,33 ἐπότισαν δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἰσελθοῦσα ἡ πρεσβυτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἤδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὸν καὶ ἐν τῷ ἀναστῆναι.
- Γεν. 19,33 Επότισαν πράγματι τον πατέρα των κατά την νύκτα εκείνη με κρασί και η μεγαλύτερα κόρη εισήλθεν στον κοιτώνα του πατρός της και εκοιμήθη μαζί του κατά την νύκτα εκείνη. Αυτός δε δεν αντελήφθη τι ἐκαμεν ούτε όταν εκοιμήθη με την κόρη του ούτε και όταν ἐξύπνησε.
- Γεν. 19,34 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐπαύριον καὶ εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν· ἰδοὺ ἐκοιμήθην χθὲς μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· ποτίσωμεν αὐτὸν οἶνον καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, καὶ εἰσελθοῦσα κοιμήθητι μετ’ αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα.
- Γεν. 19,34 Κατά δε την ἄλλην ἡμέραν εἶπεν η μεγαλύτερα προς την νεωτέραν· “ἰδοὺ χθες εκοιμήθην ἐγὼ με τον πατέρα μας. Ἀς τον ποτίσωμεν κρασί και κατά την νύκτα αὐτήν, και συ πῆγαινε και κοιμήσου μαζί με αὐτόν, ὥστε να αποκτήσω μεν απογόνους ἀπὸ τον πατέρα μας”.
- Γεν. 19,35 ἐπότισαν δὲ καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον, καὶ εἰσελθοῦσα ἡ νεωτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὸν καὶ ἀναστῆναι.
- Γεν. 19,35 Επότισαν πράγματι και κατά την νύκτα εκείνη τον πατέρα των οἶνον, τον ἐμέθυσαν και εἰσελθοῦσα η νεωτέρα εκοιμήθη μαζί του. Εκείνος δε δεν αντελήφθη τίποτε ούτε όταν εκοιμήθη με την κόρη του ούτε και όταν ἐξύπνησε.
- Γεν. 19,36 καὶ συνέλαβον αἱ δύο θυγατέρες Λὼτ ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
- Γεν. 19,36 Συνέλαβον δε και αι δύο θυγατέρες ἀπὸ τον πατέρα των τον Λωτ.
- Γεν. 19,37 καὶ ἔτεκεν ἡ πρεσβυτέρα υἱὸν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωᾶβ λέγουσα· ἐκ τοῦ πατρὸς μου· οὗτος πατήρ Μωαβιτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
- Γεν. 19,37 Εγέννησεν η μεγαλύτερα τέκνον και ἐκάλεσεν αὐτὸ Μωᾶβ, λέγουσα· “Ἀπὸ τον πατέρα μου ἀπέκτησα υἱόν”. Αὐτὸς ἐγένετο γενάρχης των Μωαβιτῶν, οι οποῖοι και ζουν μέχρι σήμερον.
- Γεν. 19,38 ἔτεκε δὲ καὶ ἡ νεωτέρα υἱὸν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀμμάν, λέγουσα· υἱὸς γένους μου· οὗτος πατήρ Ἀμμανιτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
- Γεν. 19,38 Εγέννησε δε και η νεωτέρα θυγάτηρ υἱὸν και ἐδῶσεν εἰς αὐτόν το ὄνομα Ἀμμάν, το οποῖον σημαίνει “αὐτὸς εἶναι υἱὸς ἐκ του γένους μου”. Αὐτὸς εἶναι γενάρχης των Ἀμμανιτῶν ἕως σήμερον.

ΓΕΝΕΣΙΣ 20

- Γεν. 20,1 Καὶ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν Ἀβραάμ εἰ γῆν πρὸς λίβα καὶ ᾤκησεν ἀνὰ μέσον Κάδης καὶ ἀνὰ μέσον Σούρ. καὶ παρῴκησεν ἐν Γεράροις.
- Γεν. 20,1 Ἀπὸ την Βαιθίλ ἐξεκίνησεν ο Ἀβραάμ προς, Νοτον και κατεσκήνωσε μεταξύ Καδης και της ἐρήμου Σούρ. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐγκατεστάθη προσωρινῶς εἰς Γέραρα.
- Γεν. 20,2 εἶπε δὲ Ἀβραάμ περὶ Σάρρας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀδελφὴ μου ἐστίν· ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν ὅτι γυνὴ μου ἐστὶ, μὴ ποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως δι’ αὐτήν. ἀπέστειλε δὲ Ἀβιμέλεχ, βασιλεὺς Γεράρων, καὶ ἔλαβε τὴν Σάρραν.
- Γεν. 20,2 Εἶπε δε ο Ἀβραάμ περὶ της γυναικὸς του της Σαρρας προς τους κατοίκους της περιοχῆς ὅτι εἶναι ἀδελφὴ του. Εφοβήθη να εἴπῃ ὅτι εἶναι σύζυγός του, μήπως τυχόν και ἐξ αἰτίας της τον φονεύσουν οι ἄνδρες της πόλεως ἐκείνης. Ο δε βασιλεὺς των Γεράρων, ο Ἀβιμέλεχ, ἐστειλεν ἀνθρώπους και ἔλαβε την Σαρραν, δια να την ἔχῃ ὡς συζυγόν του.
- Γεν. 20,3 καὶ εἰσῆλθεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα καὶ εἶπεν· ἰδοὺ σὺ ἀποθνήσκεις περὶ τῆς γυναικὸς, ἣς ἔλαβες, αὕτη δὲ ἐστὶ συνωκηυῖα ἀνδρὶ.
- Γεν. 20,3 Ο Θεὸς ὁμως παρουσιάσθη στον Ἀβιμέλεχ κατά την νύκτα στο ὄνειρόν του και του εἶπε· “ἰδοὺ σὺ ἀποθνήσκεις ἐξ αἰτίας της γυναικὸς, την οποιαν ἔλαβες, διότι αὐτὴ εἶναι σύζυγος ἄλλου ἀνδρός, του Ἀβραάμ”.
- Γεν. 20,4 Ἀβιμέλεχ δὲ οὐχ ἤψατο αὐτῆς καὶ εἶπε· Κύριε, ἔθνος ἀγνοοῦν καὶ δίκαιον ἀπολεῖς;
- Γεν. 20,4 Ο Ἀβιμέλεχ δεν ἠγγίσεν αὐτήν και εἶπε· “Κυριε, θα τιμωρήσης με θάνατον δικαίους ἀνθρώπους ἐξ αἰτίας της ἀγνοίας των;
- Γεν. 20,5 οὐκ αὐτὸς μοι εἶπεν, ἀδελφὴ μου ἐστὶ; καὶ αὕτη μοι εἶπεν, ἀδελφὸς μου ἐστίν; ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ χειρῶν ἐποίησα τοῦτο.
- Γεν. 20,5 Δεν μου εἶπεν ο ἴδιος ο Ἀβραάμ ὅτι η Σαρρα εἶναι ἀδελφὴ του; Και αὐτὴ δεν μου εἶπεν ὅτι ἐκεῖνος εἶναι ἀδελφός της; Επομένως ἐγὼ με καθαρὰν καρδίαν και με δικαίας τας χεῖρας ἠθέλησα να λάβω αὐτήν ὡς σύζυγον”.

- Γεν. 20,6 εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεὸς καθ' ὕπνον· κἀγὼ ἔγνω ὅτι ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ἐποίησας τοῦτο, καὶ ἐφεισάμην σου τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν σε εἰς ἐμέ· ἔνεκα τούτου οὐκ ἀφήκᾳ σε ἄψασθαι αὐτῆς.
- Γεν. 20,6 Εἶπε δε ὁ Θεὸς πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸν ὕπνον του· “καὶ ἐγὼ κατενόησα ὅτι με καθαρὰν καρδίαν ἔκαμες αὐτό, σε ἐλυπήθηκα καὶ σε ἐπρόλαβα, ὥστε νὰ μὴ ἁμαρτήσης ἐνώπιόν μου. Δια τοῦτο καὶ δὲν σε ἀφήκα νὰ ἐγγίσης τὴν Σαρραν.
- Γεν. 20,7 νῦν δὲ ἀπόδος τὴν γυναῖκα τῷ ἀνθρώπῳ, ὅτι προφήτης ἐστὶ καὶ προσεύξεται περὶ σοῦ καὶ ζήσῃ· εἰ δὲ μὴ ἀποδίδως, γνώσῃ ὅτι ἀποθανῆς σύ καὶ πάντα τὰ σά.
- Γεν. 20,7 Καὶ τὴν ἀπόδοσε τὴν γυναῖκα στὸν σύζυγόν της τὸν Ἀβραάμ, διότι εἶναι προφήτης καὶ θα προσευχηθῆ ὑπὲρ σου καὶ θα σου χαρισθῆ ἡ ζωὴ. Ἐὰν δε τυχόν καὶ δὲν τὴν ἐπιστρέψῃς εἰς αὐτόν, μάθε ὅτι θα ἀποθάνῃς καὶ σὺ καὶ ὅλοι οἱ ἰδικοὶ σου”.
- Γεν. 20,8 καὶ ὠρθησεν Ἀβιμέλεχ τῷ πρῶτῳ καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν, ἐφοβήθησαν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι σφόδρα.
- Γεν. 20,8 Ταραγμένους οὖν οὖν Ἀβιμέλεχ ἐσηκώθη πολὺ πρῶτῳ, ἐκάλεσεν ὅλους τοὺς δούλους του, ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτοὺς ὅλα ὅσα του εἶπεν ὁ Θεὸς καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι κατελήφθησαν ἀπὸ φόβου μεγάλου.
- Γεν. 20,9 καὶ ἐκάλεσεν Ἀβιμέλεχ τὸν Ἀβραάμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; μήτι ἡμάρτομεν εἰς σέ, ὅτι ἐπήγαγες ἐπ’ ἐμέ καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἁμαρτίαν μεγάλην; ἔργον, ὃ οὐδεὶς ποιήσει, πεποιηκός μοι.
- Γεν. 20,9 Ἐκάλεσε δε τὸν Ἀβραάμ καὶ του εἶπε· “τί εἶναι αὐτό που μας ἔκαμες; Μήπως ἐπταίσαμεν εἰς κάτι ἀπέναντί σου καὶ ἠθέλησες νὰ φέρῃς ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν μου καὶ εἰς τὴν βασιλείαν μου ἁμαρτίαν καὶ ἐνοχίαν μεγάλην; Ἐκαμες ἀπέναντί μου ἔργον, τὸ ὁποῖον κανεῖς ποτὲ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κάμῃ”.
- Γεν. 20,10 εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραάμ· τί ἐνιδῶν ἐποίησας τοῦτο;
- Γεν. 20,10 Εἶπε δε ἀκόμη ὁ Ἀβιμέλεχ στὸν Ἀβραάμ· “εἰς τί ἀποβλέπων ἔκαμες τούτο;”
- Γεν. 20,11 εἶπε δὲ Ἀβραάμ· εἶπα γάρ, ἄρα οὐκ ἔστι θεοσέβεια ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐμέ τε ἀποκτενοῦσιν ἔνεκεν τῆς γυναικός μου.
- Γεν. 20,11 Ἀπήνησεν ὁ Ἀβραάμ· “τὸ ἔκαμα, διότι εἶπα· Δὲν ὑπάρχει εὐσέβεια καὶ φόβος Θεοῦ στὸν τόπον αὐτόν. Θα με φονεῦσουν ἔνεκα τῆς γυναικός δια νὰ πάρουν αὐτὴν ὡς σύζυγόν των.
- Γεν. 20,12 καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀδελφὴ μου ἐστὶν ἐκ πατρὸς, ἀλλ’ οὐκ ἐκ μητρὸς· ἐγενήθη δὲ μοι εἰς γυναῖκα.
- Γεν. 20,12 Ἀλλῶστε εἶναι πρᾶγματι ἀδελφὴ μου ἐκ πατρὸς ἀλλ’ ὄχι ἐκ μητρὸς. Δι’ αὐτό καὶ τὴν ἐπῆρα ὡς σύζυγόν μου.
- Γεν. 20,13 ἐγένετο δὲ, ἥνικα ἐξήγαγέ με ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου, καὶ εἶπα αὐτῆ· ταύτην τὴν δικαιοσύνην ποιήσεις εἰς ἐμέ, εἰς πάντα τόπον οὗ ἂν εἰσέλθωμεν ἐκεῖ, εἰπὸν ἐμέ, ὅτι ἀδελφός μου ἐστίν.
- Γεν. 20,13 Ὅταν δε ὁ Θεὸς με διέταξε νὰ φύγω ἀπὸ τὸν πατρικὸν μου οἶκον, εἶπα εἰς αὐτὴν· Αὐτὴν τὴν δικαίαν ἀξίωσα ἔχω ἀπὸ σέ· εἰς κάθε τόπον, ὅπου θα εἰσερχώμεθα νὰ λέγῃς δι’ ἐμέ ὅτι εἶμαι ἀδελφός σου”.
- Γεν. 20,14 ἔλαβε δὲ Ἀβιμέλεχ χίλια δίδραχμα καὶ πρόβατα καὶ μὸσχους καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ ἔδωκε τῷ Ἀβραάμ καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.
- Γεν. 20,14 Ἐπῆρην ὁ Ἀβιμέλεχ χίλια δίδραχμα καὶ πρόβατα καὶ μοσχάρια καὶ δούλους καὶ δούλας καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ὡς δῶρα στὸν Ἀβραάμ. Ἐπέστρεψε δε εἰς αὐτόν καὶ τὴν Σαρραν τὴν σύζυγόν του.
- Γεν. 20,15 καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραάμ· ἰδοὺ ἡ γῆ μου ἐναντίον σου· οὗ ἂν σοι ἀρέσκῃ, κατοικεῖ.
- Γεν. 20,15 Εἶπεν ἀκόμη ὁ Ἀβιμέλεχ στὸν Ἀβραάμ· “ἰδοὺ ἡ χώρα μου εἶναι ἐνώπιόν σου. Ὅπου σου ἀρέσει, εἶσαι ἐλευθερὸς νὰ κατοικήσῃς”.
- Γεν. 20,16 τῇ δὲ Σάρρᾳ εἶπεν· ἰδοὺ δέδωκα χίλια δίδραχμα τῷ ἀδελφῷ σου· ταῦτα ἔσται σοι εἰς τὴν τιμὴν τοῦ προσώπου σου καὶ πάσαις ταῖς μετὰ σοῦ· καὶ πάντα ἀλήθευσον.
- Γεν. 20,16 Εἰς τὴν Σαρραν εἶπεν· “ἰδοὺ ἔδωκα χίλια δίδραχμα στὸν ἀδελφόν σου. Αὐτὰ εἶναι τὸ ἀντίτιμον δια τὴν ἐντροπήν, τὴν ὁποῖαν ἐδοκίμασες σὺ καὶ αἱ ἀκόλουθοί σου ἐξ αἰτίας μου. Ἀλλὰ στὸ ἐξῆς νὰ λέγῃς τὴν ἀλήθειαν πάντοτε”.
- Γεν. 20,17 προσηύξατο δὲ Ἀβραάμ πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἴασατο ὁ Θεὸς τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰς παιδίσκας αὐτοῦ, καὶ ἔτεκον·
- Γεν. 20,17 Ἐπειδὴ δε ἡ οικογένεια τοῦ Ἀβιμέλεχ εἶχε προσβληθῆ ἀπὸ δυστοκίαν, προσευχήθη ὁ Ἀβραάμ πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἐθεράπευσεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰς δούλας αὐτοῦ ἀπὸ τὴν δυστοκίαν καὶ ἐγεννοῦσαν χωρὶς δυσκολίαν.
- Γεν. 20,18 ὅτι συγκλείων συνέκλεισε Κύριος ἔξωθεν πᾶσαν μήτραν ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ, ἔνεκεν Σάρρας τῆς γυναικός Ἀβραάμ.
- Γεν. 20,18 Διότι ὁ Θεὸς εἶχε κλείσει ἀπολύτως πᾶσαν μήτραν πρὸς τοκετόν στὸν οἶκον τοῦ Ἀβιμέλεχ ἐξ αἰτίας τῆς Σαρρας τῆς γυναικός Ἀβραάμ, τὴν ὁποῖαν ἐκεῖνος ἠθέλησεν ὡς σύζυγόν του.

- Γεν. 21,1 Καὶ Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν, καθὰ εἶπε, καὶ ἐποίησε Κύριος τῇ Σάρρᾳ καθὰ ἐλάλησε,
Γεν. 21,1 Ὁ πανάγαθος Κυριος ἐπεσκέφθη ἐν τῇ ἀγαθότητι αὐτοῦ τὴν Σαρραν, καθὼς εἶχεν εἶπει, καὶ ἐξεπλήρωσε τὴν ὑπόσχεσίν του πρὸς αὐτήν.
- Γεν. 21,2 καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ Ἀβραάμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος.
Γεν. 21,2 Καὶ ἡ Σαρρα κατέστη ἐγκυος καὶ ἐγέννησεν στὸν Ἀβραάμ υἱὸν κατὰ τὸν καιρὸν, ποὺ εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς αὐτὸν ὁ Θεός.
- Γεν. 21,3 καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραάμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου αὐτῷ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Σάρρα, Ἰσαάκ.
Γεν. 21,3 ὠνόμασε δε ὁ Ἀβραάμ τὸν υἱὸν τοῦ αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον τοῦ ἐγέννησεν ἡ Σαρρα, Ἰσαάκ.
- Γεν. 21,4 περιέτεμε δὲ Ἀβραάμ τὸν Ἰσαάκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός.
Γεν. 21,4 Τὸν περιέταμε δε κατὰ τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του σύμφωνα με τὴν ἐντολήν, ποὺ εἶχε δώσει εἰς αὐτὸν ὁ Θεός.
- Γεν. 21,5 καὶ Ἀβραάμ ἦν ἑκατὸν ἐτῶν, ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
Γεν. 21,5 Ὄταν δε ἀπέκτησεν ὁ Ἀβραάμ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰσαάκ, ἦτο ἡλικίας ἑκατὸν ἐτῶν.
- Γεν. 21,6 εἶπε δὲ Σάρρα· γέλωτά μοι ἐποίησε Κύριος· ὅς γάρ ἂν ἀκούσῃ, συγχαρεῖται μοι.
Γεν. 21,6 Γεμάτῃ δε χαρὰν ἡ Σαρρα εἶπε· “χαρὰ καὶ γέλοιο μου ἔδωσεν ὁ Κυριος. Καὶ ὁποῖος ἀκόμη ἀκούσῃ τὸ γεγονός αὐτό, ἀσφαλῶς θα χαρῆ μαζὴ με ἐμέ.
- Γεν. 21,7 καὶ εἶπε· τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ, ὅτι θηλάζει παιδίον Σάρρα; ὅτι ἔτεκεν υἱὸν ἐν τῷ γῆρα μου.
Γεν. 21,7 Ποιὸς τώρα θα ἀναγγεῖλῃ στὸν Ἀβραάμ, ὅτι θηλάζει ἡ Σαρρα παιδίον; Ὅτι ἐγέννησα τέκνον εἰς τὰ γεράματά μου;”
- Γεν. 21,8 Καὶ ἠύξῃθη τὸ παιδίον καὶ ἀπεγαλακτίσθη, καὶ ἐποίησεν Ἀβραάμ δοχὴν μεγάλην, ἥ ἡμέρα ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
Γεν. 21,8 Τὸ παιδίον ἐμεγάλωσε καὶ εἰς ἡλικίαν δύο περιήπου ἐτῶν ἀπεγαλακτίσθη. Κατὰ δε τὴν ἡμέραν τοῦ ἀπογαλακτισμοῦ τοῦ ὠργάνωσεν ὁ Ἀβραάμ εορτὴν καὶ παρέθεσε συμπάσιον, σύμφωνα με τὰ ἔθιμα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.
- Γεν. 21,9 ἰδοῦσα δὲ Σάρρα τὸν υἱὸν Ἄγαρ τῆς Αἰγυπτίας, ὃς ἐγένετο τῷ Ἀβραάμ, παίζοντα μετὰ Ἰσαάκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς·
Γεν. 21,9 Ἡ Σαρρα ὁμῶς, ὅταν εἶδε τὸ παιδί τῆς τὸν Ἰσαάκ νὰ παίζῃ με τὸν Ἰσμαήλ, τὸ παιδί τοῦ Ἀβραάμ καὶ τῆς Ἄγαρ τῆς Αἰγυπτίας, ἐστενοχωρήθη. Ἐθεώρησε τὸ γεγονός ὑποτιμητικὸν δια τὸ παιδί τῆς, τὸν “υἱὸν τῆς ἐπαγγελίας”.
- Γεν. 21,10 καὶ εἶπε τῷ Ἀβραάμ· ἔκβαλε τὴν παιδίσκην ταύτην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης ταύτης μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ἰσαάκ.
Γεν. 21,10 Καὶ εἶπεν στὸν Ἀβραάμ· “διώξε αὐτήν τὴν δούλην καὶ τὸ παιδί τῆς μαζὴ με αὐτήν. Διότι κατ’ οὐδὲνα τρόπον καὶ λόγον δὲν πρέπει ὁ υἱὸς αὐτῆς τῆς δούλης νὰ κληρονομήσῃ μαζὴ με τὸ παιδί μου τὸν Ἰσαάκ”.
- Γεν. 21,11 σκληρὸν δὲ ἐφάνη τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐναντίον Ἀβραάμ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.
Γεν. 21,11 Βαρὺς πολὺ καὶ οδυνηρὸς ἐφάνη στὸν Ἀβραάμ ὁ λόγος αὐτὸς τῆς Σαρρας δια τὸν υἱὸν τοῦ Ἰσμαήλ.
- Γεν. 21,12 εἶπε δὲ ὁ Θεός τῷ Ἀβραάμ· μὴ σκληρὸν ἔστω ἐναντίον σου περὶ τοῦ παιδιοῦ καὶ περὶ τῆς παιδίσκης· πάντα ἂν ὅσα εἶπῃ σοι Σάρρα, ἀκουε τῆς φωνῆς αὐτῆς, ὅτι ἐν Ἰσαάκ κληθήσεται σοι σπέρμα.
Γεν. 21,12 Εἶπεν ὁμῶς ὁ Θεός στὸν Ἀβραάμ· “μὴ θεωρῆς τὸν λόγον αὐτὸν τῆς Σαρρας ἐναντίον τοῦ παιδιοῦ σου καὶ τῆς δούλης σου ὡς σκληρὸν. Τουναντίον ὅσα θὰ σοὺ εἴπῃ ἡ Σαρρα νὰ τὰ ἀκούσῃς, διότι σύμφωνα με τὴν ἰδικὴν μου δούλην οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰσαάκ θὰ ἀναγνωρισθῶν κυρίως ὡς ἀπόγονοι ἰδικοῦ σου.
- Γεν. 21,13 καὶ τὸν υἱὸν δὲ τῆς παιδίσκης ταύτης εἰς ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτόν, ὅτι σπέρμα σὸν ἐστίν.
Γεν. 21,13 Ὡς πρὸς δε τὸν υἱὸν τῆς δούλης σου θὰ φροντίσω ἐγώ. Θὰ τὸν ἀναδείξω γενάρχην μεγάλου λαοῦ, διότι εἶναι καὶ αὐτὸς ἰδικὸν σου τέκνον”.
- Γεν. 21,14 ἀνέστη δὲ Ἀβραάμ τὸ πρωῖ καὶ ἔλαβεν ἄρτους καὶ ἄσκον ὕδατος καὶ ἔδωκε τῇ Ἄγαρ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τῶν ὠμων αὐτῆς τὸ παιδίον καὶ ἀπέστειλεν αὐτήν. ἀπελθοῦσα δὲ ἐπλανᾶτο κατὰ τὴν ἔρημον, κατὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου.
Γεν. 21,14 Ἐπειτα ἀπὸ τὴν ἐντολήν αὐτὴν τοῦ Θεοῦ ἠγέρθη ὁ Ἀβραάμ τὸ πρωῖ, ἐπήρεν ἄρτους καὶ ἓνα ἄσκον γεμάτον νερό, ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τὴν Ἄγαρ, ἔβαλε τὸ παιδί τῆς στὸν ὄμω τῆς καὶ τὴν ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν ἐκείνην. Ἡ δε Ἄγαρ ἀναχωρήσασα περιεπλανᾶτο εἰς τὴν ἔρημον περιοχὴν, νοτίως τῆς Χαναάν, ἐκεῖ ὅπου ὑπῆρχε τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου.
- Γεν. 21,15 ἐξέλιπε δὲ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἀσκοῦ, καὶ ἔρριψε τὸ παιδίον ὑποκάτω μιᾶς ἐλάτης.
Γεν. 21,15 Κατὰ τὴν πολὺωρον πεζοπορίαν τῆς ἐξηντλήθη τὸ ὕδωρ τοῦ ἀσκοῦ, τοὺς εβασάνιζεν ἡ δίψα καὶ αὐτὴ ἔρριψε τὸ παιδίον κάτω ἀπὸ ἓνα ἐλάτον, δια νὰ ἀποθάνῃ ἐκεῖ.
- Γεν. 21,16 ἀπελθοῦσα δὲ ἐκάθητο ἀπέναντι αὐτοῦ μακρόθεν ὡσεὶ τόξου βολῆν· εἶπε γάρ, οὐ μὴ ἴδω τὸν θάνατον τοῦ παιδιοῦ μου. καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι αὐτοῦ, ἀναβοήσαν δὲ τὸ παιδίον ἔκλαυσεν.
Γεν. 21,16 Ἀπομακρυνθεῖσα δε ἀπὸ ἐκεῖ ἐκάθησεν ἀπέναντι αὐτοῦ μακρὰν, ὅσον ἡμπορεῖ νὰ ρίψῃ κανεὶς με τὸ τόξον τοῦ ἓνα

βέλος· διότι είπε· “δεν αντέχω να ιδω τον θάνατον του παιδιού μου”. Εκάθησε λοιπόν απέναντί του. Το δε παιδίον εφώναξε και έκλαυσε.

Γεν. 21,17 εισηκούσε δὲ ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἦν, καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος Θεοῦ τὴν Ἄγαρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν αὐτῇ· τί ἐστὶν Ἄγαρ; μὴ φοβοῦ· ἐπακήκοε γὰρ ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἐστίν.

Γεν. 21,17 Ὁ Θεὸς ἤκουσε τὸ γοερὸν κλάμα τοῦ παιδίου ἀπὸ τὸν τόπον, ὅπου αὐτὸ εὐρίσκετο, καὶ ἄγγελος ἀπὸ τὸν ουρανὸν ἐκάλεσε τὴν Ἄγαρ καὶ τῆς εἶπε· “Ἄγαρ, τι συμβαίνει; Μὴ φοβῆσαι· εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τὴν φωνὴν τοῦ παιδίου, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ὡς πεταμένον ἐν τῷ τόπῳ αὐτῷ.

Γεν. 21,18 ἀνάστηθι καὶ λαβὲ τὸ παιδίον καὶ κράτησον τῆ χειρὶ σου αὐτό· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτό.

Γεν. 21,18 Σηκώ, πάρε τὸ παιδί σου καὶ κράτησέ το με στοργὴν καὶ ἐμπιστοσύνην ἀπὸ τὸ χέρι, διότι ἐγὼ θὰ το ἀναδείξω γενάρχην ἔθνους”.

Γεν. 21,19 καὶ ἀνέωξεν ὁ Θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ εἶδε φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπλησε τὸν ἀσκὸν ὕδατος καὶ ἐπότισε τὸ παιδίον.

Γεν. 21,19 Καὶ ἀμέσως ὁ Θεὸς ἤνοιξε τὰ μάτια τῆς Ἄγαρ καὶ εἶδεν αὐτὴ ἐκεῖ πλησίον πηγῆς, ποῦ ἀνέβλυζε δροσερὸν ὕδωρ. Ἐπήγεν ἐκεῖ, ἐγένετο τὸν ἀσκὸν με νερό καὶ ἐπότισε τὸ παιδί τῆς.

Γεν. 21,20 καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετὰ τοῦ παιδίου, καὶ ἠύξηθη. καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐγένετο δὲ τοξότης.

Γεν. 21,20 Ὁ δε Θεὸς ἦτο συμπαραστάτης καὶ βοηθὸς τοῦ παιδίου, τὸ ὁποῖον ἐμεγάλωσεν, ἐγκατεστάθη εἰς τὴν ἐρημὸν αὐτῆς καὶ ἐγένετο τοξότης.

Γεν. 21,21 καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆ Φαράν, καὶ ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ γυναῖκα ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Γεν. 21,21 Ἐγκατεστάθη εἰς τὴν ἐρημὸν, ἣ ὁποία λέγεται Φαράν. Ἡ δε μήτηρ τοῦ ἐδιάλεξε δι' αὐτὸν γυναῖκα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, τὴν ὁποῖαν καὶ τοῦ ἔδωσεν ὡς σύζυγον.

Γεν. 21,22 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ καὶ Ὁχοζάθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ πρὸς Ἀβραάμ λέγων· ὁ Θεὸς μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν, οἷς ἐὰν ποιῆς·

Γεν. 21,22 Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Ἀβιμέλεχ συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν νυμφαγωγὸν τοῦ Ὁχοζάθ καὶ τὸν ἀρχιστράτηγον τῆς στρατιάς τοῦ Φιχὸλ, ἐπεσκέφθη τὸν Ἀβραάμ καὶ τοῦ εἶπε· “γνωρίζω ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μαζὴ σου καὶ εὐλογεῖ κάθε τι ποῦ κάμνεις.

Γεν. 21,23 νῦν οὖν ὁμοσόν μοι τὸν Θεόν, μὴ ἀδικήσῃς με μηδὲ τὸ σπέρμα μου, μηδὲ τὸ ὄνομά μου· ἀλλὰ κατὰ τὴν δικαιοσύνην, ἣν ἐποίησα μετὰ σοῦ, ποιήσεις μετ' ἐμοῦ, καὶ τῇ γῆ, ἣ σὺ παρῶκησας ἐν αὐτῇ.

Γεν. 21,23 Τώρα λοιπὸν ὀρκίσου μοι ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι δὲν θὰ κάμῃς ποτὲ τίποτε κακὸν καὶ ἀδικὸν οὔτε ἐναντίον μου οὔτε ἐναντίον τῶν ἀπογόνων μου οὔτε εἰς βῆρος τοῦ καλοῦ ὀνόματός μου. Ἀλλὰ, ὅπως ἐγὼ ἐφάνηκα δίκαιος καὶ καλὸς ἀπέναντί σου, κατὰ παρόμοιον τρόπον καὶ συ θὰ φανῆς καλὸς πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς τὴν χώραν αὐτὴν, ὅπου προσωρινῶς ἐμείνεις”.

Γεν. 21,24 καὶ εἶπεν Ἀβραάμ· ἐγὼ ὁμοῦμαι.

Γεν. 21,24 Ὁ δε Ἀβραάμ εἶπε· “ναί, ἐγὼ ὀρκίζομαι ὅτι δέχομαι τὴν πρότασίν σου καὶ θὰ φερθῶ, ὅπως μου ζητεῖς”.

Γεν. 21,25 καὶ ἤλεγξεν Ἀβραάμ τὸν Ἀβιμέλεχ περὶ τῶν φρεάτων τοῦ ὕδατος, ὧν ἀφείλοντο οἱ παῖδες τοῦ Ἀβιμέλεχ.

Γεν. 21,25 Με τὴν ευκαιρίαν δε τῆς συναντήσεως αὐτῆς ὁ Ἀβραάμ παρεπονέθη πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ δια τὰ φρέατα, τὰ ὁποῖα, ἐνῶ τα εἶχεν ἀνοίξει ὁ Ἀβραάμ, τὰ ἤρπασαν οἱ ὑπηρεταί τοῦ Ἀβιμέλεχ.

Γεν. 21,26 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ· οὐκ ἔγνων τίς ἐποίησέ σοι τὸ ῥῆμα τοῦτο, οὐδὲ σὺ μοι ἀπήγγειλας, οὐδὲ ἐγὼ ἤκουσα, ἀλλ' ἦ σήμερον.

Γεν. 21,26 Ἀπήνησεν ὁ Ἀβιμέλεχ τὸν Ἀβραάμ καὶ εἶπε· “δὲν ἐπληροφόρηθην ποιὸς ἔκαμε τὴν κακὴν αὐτὴν πράξιν· οὔτε συ μοι ἔκαμες λόγον δι' αὐτὴν οὔτε ἐγὼ ἀπὸ κανέναν ἄλλον ἤκουσα. Πρῶτην φορὰν τὴν πληροφοροῦμαι σήμερον”. Καὶ διέταξε να ἀποδοθῶν τὰ φρέατα ἐπὶ τὸν Ἀβραάμ.

Γεν. 21,27 καὶ ἔλαβεν Ἀβραάμ πρόβατα καὶ μὸσχους, καὶ ἔδωκε τῷ Ἀβιμέλεχ, καὶ διέθεντο ἀμφοτέρω διαθήκην.

Γεν. 21,27 Ἐπήρε τότε ὁ Ἀβραάμ ἀπὸ τὰ ποιμνία τοῦ πρόβατα καὶ μοσχάρια καὶ τὰ ἔδωσεν ὡς δῶρον ἀγάπης ἐπὶ τὸν Ἀβιμέλεχ. Οἱ δύο τῶν δε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην συνήψαν σύμφωνα ἀμοιβαίας φιλίας.

Γεν. 21,28 καὶ ἔστησεν Ἀβραάμ ἑπτὰ ἀμνάδας προβάτων μόνας.

Γεν. 21,28 Ὁ Ἀβραάμ ἐν συνεχείᾳ ἐξεχώρισεν ἑπτὰ ἀμνάδας ἰδιαιτέρως δια τὸν Ἀβιμέλεχ.

Γεν. 21,29 καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραάμ· τί εἰσὶν αἱ ἑπτὰ ἀμνάδες τῶν προβάτων τούτων, ἃς ἔστησας μόνας;

Γεν. 21,29 Ὁ Ἀβιμέλεχ τὸν ἠρώτησε· “τι σημαίνουν τὰ ἑπτὰ αὐτὰ θηλυκὰ ἀρνία τὰ ὁποῖα ἐξεχώρισες ἰδιαιτέρως;”

Γεν. 21,30 καὶ εἶπεν Ἀβραάμ, ὅτι τὰς ἑπτὰ ἀμνάδας λήψη παρ' ἐμοῦ, ἵνα ὧσί μοι εἰς μαρτύριον, ὅτι ἐγὼ ὠρυξα τὸ φρέαρ τοῦτο.

Γεν. 21,30 Ὁ Ἀβραάμ τότε τοῦ εἶπε· “τὰς ἑπτὰ αὐτὰς ἀμνάδας θὰ τὰς πάρῃς ἐκ μέρους μου, δια να εἶναι μάρτυρες καὶ να σου υπενθυμίζουσι ὅτι ἐγὼ ἤνοιξα τούτο τὸ φρέαρ”.

Γεν. 21,31 διὰ τοῦτο ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Φρέαρ ὀρκισμοῦ, ὅτι ἐκεῖ ὤμοσαν ἀμφοτέρω.

Γεν. 21,31 Ἐξ αἰτίας δε αὐτοῦ τοῦ γεγονότος ὠνόμασεν ὁ Ἀβραάμ τὸν τόπον ἐκεῖνον Βηρσαβεὲ δηλαδὴ “Φρέαρ τοῦ ὀρκου”,

επειδή εκεί ωρκίσθησαν οι δύο των.

- Γεν. 21,32 καὶ διέθεντο διαθήκην ἐν τῷ φρέατι τοῦ ὄρκισμοῦ. ἀνέστη δὲ Ἀβιμέλεχ καὶ Ὁχοζάθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστάτητος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φυλιστιεῖμ.
- Γεν. 21,32 Ἐκλείσαν συμφωνίαν μεταξύ των ἐκεῖ στο φρέαρ του ὄρκου. Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ ηγέρθησαν ὁ Ἀβιμέλεχ, ὁ νυμφαγωγὸς τοῦ Ὁχοζάθ, ὁ ἀρχιστράτηγος των δυνάμεων τοῦ Φιχὸλ καὶ ἐπανήλθον εἰς τὴν χώραν των Φυλισταίων.
- Γεν. 21,33 καὶ ἐφύτευσε Ἀβραὰμ ἄρουραν ἐπὶ τῷ φρέατι τοῦ ὄρκου καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ τὸ ὄνομα Κυρίου, Θεὸς αἰώνιος.
- Γεν. 21,33 Ὁ Ἀβραὰμ, εἰς πιστοποίησιν καὶ ἀνάμνησιν, ἐφύτευσε δένδρα στον ἀγρὸν πλησίον τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου καὶ ἐπεκαλέσθη ἐκεῖ τὸ ὄνομα Κυρίου, “Θεὸς αἰώνιος”.
- Γεν. 21,34 παρῴκησε δὲ Ἀβραὰμ ἐν τῇ γῆ τῶν Φυλιστιεῖμ ἡμέρας πολλὰς.
- Γεν. 21,34 Κατώκησε δε εἰς τὴν χώραν αὐτὴν των Φυλισταίων ὁ Ἀβραὰμ ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον.

ΓΕΝΕΣΙΣ 22

- Γεν. 22,1 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ὁ Θεὸς ἐπέειρασε τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀβραὰμ, Ἀβραὰμ. ὁ δὲ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ.
- Γεν. 22,1 Ἐπειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτά, υπέβαλεν ὁ Θεὸς εἰς δοκιμασίαν τὸν Ἀβραὰμ καὶ τοῦ εἶπεν· “Ἀβραὰμ, Ἀβραὰμ” ! Ἐκεῖνος ἀπήντησε· “ἰδοὺ ἐγώ, Κυριε, εἶμαι παρῶν”.
- Γεν. 22,2 καὶ εἶπε· λαβὲ τὸν υἱὸν σου τὸν ἀγαπητόν, ὃν ἠγάπησας, τὸν Ἰσαὰκ, καὶ πορευθήτι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνένεγκον αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὀλοκάρπωσιν ἐφ’ ἐν τῶν ὀρέων, ὧν ἂν σοι εἶπω.
- Γεν. 22,2 Τοῦ εἶπε δε ὁ Θεός· “πάρε τὸ παιδί σου τὸ ἀγαπημένο, τὸν Ἰσαὰκ, τὸν ὁποῖον τόσον πολὺ ἐνεῖς ἀγαπήσει, πῆγαινε μαζὴ με αὐτὸν εἰς τὴν ὑψηλὴν περιοχὴν καὶ πρόσφερε τὸν ὀλοκαῦτωμα ἐπάνω εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς λόφους ἐκείνους που ἐγὼ θα σοι εἶπω”.
- Γεν. 22,3 ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ τὸ πρωὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ· παρέλαβε δὲ μεθ’ ἑαυτοῦ δύο παῖδας καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἀναστὰς ἐπορεύθη καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ.
- Γεν. 22,3 Πειθαρχικὸς ὁ Ἀβραὰμ εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, εσηκώθη ἀμέσως τὸ πρωὶ, εσαμάρωσε τὴν ὄνον του, παρέλαβε μαζὴ του τὸν υἱὸν του τὸν Ἰσαὰκ καὶ δύο δούλους, ἐσχίσε καὶ ἐφόρτωσε ξύλα δια τὴν θυσίαν τοῦ ὀλοκαυτώματος, ἐξεκίνησεν ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκετο, καὶ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν ἐφθασεν στον τόπον, τὸν ὁποῖον του εἶχεν ὀρίσει ὁ Θεός.
- Γεν. 22,4 καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε τὸν τόπον μακρόθεν.
- Γεν. 22,4 Πριν δε φθάσει εἰς αὐτὸν ἐσήκωσε τὰ μάτια του καὶ εἶδε ἀπὸ μακρὰ τὸν καθωρισμένον δια τὴν θυσίαν τοῦ υἱοῦ τοῦ τόπον.
- Γεν. 22,5 καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ· καθίσαιτε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου, ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον διελευσόμεθα ἕως ὧδε καὶ προσκυνήσαντες ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμᾶς.
- Γεν. 22,5 Εἶπε δε στους δούλους του· “σεῖς καθήστε ἐδὼ με τὴν ὄνον. Ἐγὼ δε καὶ τὸ παιδί μου θα πορευθῶμεν ἕως ἐκεῖ καὶ ἀφοῦ προσκυνήσωμεν τὸν Κύριον θα ἐπανέλθωμεν”.
- Γεν. 22,6 ἔλαβε δὲ Ἀβραὰμ τὰ ξύλα τῆς ὀλοκαρπώσεως καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἔλαβε δὲ μετὰ χεῖρας καὶ τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα.
- Γεν. 22,6 Ἐπήρην ὁ Ἀβραὰμ τὰ ξύλα δια τὴν ὀλοκαῦτωσιν καὶ τὰ ἐφόρτωσεν στον υἱὸν του τὸν Ἰσαὰκ. Αὐτὸς δε ἐπήρην εἰς τὰ χεῖρα του τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν καὶ ἐβάδισαν καὶ οἱ δύο μαζὴ στον τόπον τῆς θυσίας.
- Γεν. 22,7 εἶπε δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ· πάτερ. ὁ δὲ εἶπε· τί ἐστι, τέκνον; εἶπε δὲ· ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα· ποῦ ἐστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὀλοκάρπωσιν;
- Γεν. 22,7 Εἶπε τότε ὁ Ἰσαὰκ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ, τὸν πατέρα του· “πάτερ”. Τι εἶναι παιδί μου;” εἶπεν ἐκεῖνος. “Πάτερ, ηρώτησεν ὁ Ἰσαὰκ, ἰδοὺ ἡ φωτιά καὶ τὰ ξύλα. Ἀλλὰ που εἶναι τὸ πρόβατον, τὸ ὁποῖον θα προσφέρωμεν ὡς θυσίαν ὀλοκαυτώματος;”
- Γεν. 22,8 εἶπε δὲ Ἀβραὰμ· ὁ Θεὸς ὄψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν, τέκνον. πορευθέντες δὲ ἀμφοτέροι ἅμα,
- Γεν. 22,8 “Παιδί μου, εἶπεν ὁ Ἀβραὰμ, ὁ Θεὸς θα φροντίσῃ μόνος του δια τὸ πρόβατον τῆς θυσίας”. Βαδίζοντες δε καὶ οἱ δύο μαζή,
- Γεν. 22,9 ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραὰμ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπέθηκε τὰ ξύλα, καὶ συμποδίσας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων.
- Γεν. 22,9 ἐφθασαν εἰς τὸν τόπον, που εἶχεν ὀρίσει ὁ Θεός. Κατεσκεύασεν ἐκεῖ τὸ θυσιαστήριον ὁ Ἀβραὰμ, ἐτοποθέτησεν ἐπάνω εἰς αὐτὰ τὰ ξύλα, ἔδεσε τὰ πόδια τοῦ παιδιοῦ τοῦ τοῦ Ἰσαὰκ, ἐτοποθέτησεν αὐτὸν ἐπάνω εἰς τὰ ξύλα

- Γεν. 22,10 και ἐξέτεινεν Ἀβραάμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν σφάξει τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
Γεν. 22,10 και ἀπλώσε το χέρι του να πάρη την μάχαιραν, δια να σφάξη τον υιόν
- Γεν. 22,11 και ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ και εἶπεν· Ἀβραάμ, Ἀβραάμ. ὁ δὲ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ.
Γεν. 22,11 Την στιγμήν εκείνην ἄγγελος Κυρίου ἀπὸ τον ουρανόν τον ἐκάλεσε και του εἶπεν· “Ἀβραάμ, Ἀβραάμ !” Εκείνος δε ἀπήντησεν· “ἰδοὺ ἐγὼ Κυριε”.
- Γεν. 22,12 και εἶπε· μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον μηδὲ ποιήσης αὐτῷ μηδέν· νῦν γὰρ ἔγνω, ὅτι φοβῆ σὺ τὸν Θεὸν και οὐκ ἐφείσω τοῦ υιοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι’ ἐμέ.
Γεν. 22,12 Και εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος· “μη ἀπλώσης το ὠλισμῆνον με την μάχαιραν χέρι σου ἐπάνω στο παιδίον και μη κάμῃς εἰς αὐτὸ κανένα κακόν· διότι τώρα ἐκατάλαβα καλά ὅτι συ ἀέδεσαι και λατρεύστων Θεόν, ἀφού πρὸς χάριν μου δεν ἐλυπήθης τον ἀγαπητόν σου υἱόν”.
- Γεν. 22,13 και ἀναβλέψας Ἀβραάμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε, και ἰδοὺ κριὸς εἷς κατεχόμενος ἐν φυτῷ Σαβέκ τῶν κεράτων· και ἐπορεύθη Ἀβραάμ και ἔλαβε τὸν κριὸν και ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὀλοκάρπωσιν ἀντὶ Ἰσαάκ τοῦ υιοῦ αὐτοῦ.
Γεν. 22,13 Εσῆκωσε τα βλέμματά του ὁ Ἀβραάμ και εἶδεν ἐξαφνα, ἐκεῖ κοντά ἓνα κριόν, του ὁποίου τα κέρατα εἶχον περιπλακῆ εἰς ἓνα φυτόν ὑνομαζόμενον Σαβέκ. Επήγειν ὁ Ἀβραάμ ἐκεῖ, ἐπήρε τον κριον και προσέφερον αὐτὸν ὡς θυσίαν ὀλοκαυτώματος ἀντὶ του παιδιοῦ του του Ἰσαάκ.
- Γεν. 22,14 και ἐκάλεσεν Ἀβραάμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κύριος εἶδεν, ἵνα εἴπωσι σήμερον, ἐν τῷ ὄρει Κύριος ὤφθη.
Γεν. 22,14 Ὠνόμασε δε ὁ Ἀβραάμ τον τόπον ἐκεῖνον ὁ Κυριος εἶδε”· ὥστε μέχρι, σήμερον οἱ ἄνθρωποι ὀνομάζουσι αὐτὸν “στοῦτο το ὄρος ἐφανερῶθη ὁ Κυριος”.
- Γεν. 22,15 και ἐκάλεσεν ἄγγελος Κυρίου τὸν Ἀβραάμ δεῦτερον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγων·
Γεν. 22,15 Δια δευτέραν φορὰν ἄγγελος Κυρίου ἐκάλεσεν ἀπὸ τον ουρανόν τον Ἀβραάμ και εἶπεν·
Γεν. 22,16 κατ’ ἐμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει Κύριος, οὗ εἶνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο, και οὐκ ἐφείσω τοῦ υιοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι’ ἐμέ,
Γεν. 22,16 στον εαυτὸν μου ὠρκίσθηκα, λέγει ὁ Κυριος, ἐπειδὴ ὑπήκουσες και ἐξεπλήρωσες την ἐντολήν μου αὐτήν και δεν ἐλυπήθης πρὸς χάριν μου τον υἱὸν σου τον ἀγαπητόν,
- Γεν. 22,17 ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, και πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ και ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, και κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων·
Γεν. 22,17 σου ὑπόσχομαι ὅτι πλουσίως θα σε εὐλογήσω και θα πληθύνω πολὺ τους ἀπογόνους σου, σαν τα ἀστέρια του ουρανοῦ και σαν την ἄμμον που ὑπάρχει εἰς την παραλίαν της θαλάσσης. Οἱ ἀπόγονοί σου με την ἰδικήν μου προστασίαν και δύναμιν θα κυριεύσουσι τὰς πόλεις των ἐχθρῶν.
- Γεν. 22,18 και ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ’ ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς,
Γεν. 22,18 Ἐπὶ πλέον, ἐπειδὴ τόσον προθύμως και πλήρως ὑπήκουσες εἰς την ἐντολήν μου, σου ὑπόσχομαι ὅτι με ἓνα ἀπὸ τους ἀπογόνους σου, τον Χριστόν, θα εὐλογηθοῦν ὅλα τα ἔθνη της γῆς”.
- Γεν. 22,19 ἀπεστράφη δὲ Ἀβραάμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, και ἀναστάντες ἐπορεύθησαν ἅμα ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου. και κατῶκησεν Ἀβραάμ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου.
Γεν. 22,19 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ, ὁ Ἀβραάμ με τον Ἰσαάκ ἐπέστρεψαν πρὸς τους δούλους του, που εἶχαν ἀφήσει στους πρόποδας του ὄρους, και ὅλοι μαζί ἐξεκίνησαν, δια να μεταβοῦν στο φρέαρ του ὄρκου. Εκεί, στο φρέαρ του ὄρκου, ἐγκατεστάθη μόνιμως πλέον ὁ Ἀβραάμ.
- Γεν. 22,20 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα και ἀνηγγέλη τῷ Ἀβραάμ λέγοντες· ἰδοὺ τέτοκε Μελχὰ και αὐτὴ υιοῦς τῷ Ναχώρ τῷ ἀδελφῷ σου,
Γεν. 22,20 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ ἀνηγγεῖλαν στον Ἀβραάμ και ἓνα ἄλλο γεγονός εὐχάριστον· “ἰδοὺ, του εἶπαν, ἡ νύμφη σου ἡ Μελχὰ ἐγέννησε και αὐτὴ υιοῦς στον ἀδελφόν σου τον Ναχώρ,
- Γεν. 22,21 τὸν Οὐζ πρωτότοκον και τὸν Βαῦξ ἀδελφὸν αὐτοῦ και τὸν Καμουήλ πατέρα Σύρων
Γεν. 22,21 τον πρωτότοκον Ουζ, τους ἀδελφούς του Βαυξ και Καμουήλ, γενάρχη των Συρων,
- Γεν. 22,22 και τὸν Χαζάδ και Ἄζαῦ και τὸν Φαλδὲς και τὸν Ἰελδάφ και τὸν Βαθουήλ·
Γεν. 22,22 και τους Χαζάδ, Ἀζαῦ, Φαλδές, Ἰελδάφ και Βαθουήλ.
- Γεν. 22,23 Βαθουήλ δὲ ἐγέννησε τὴν Ῥεβέκκαν. ὀκτῶ οὗτοι υιοί, οὓς ἔτεκε Μελχὰ τῷ Ναχώρ τῷ ἀδελφῷ Ἀβραάμ.
Γεν. 22,23 Ὁ δε Βαθουήλ ἀπέκτησε κόρην την Ῥεβέκκαν. Οἱ ὀκτῶ αὐτοὶ εἶναι υιοὶ του Ναχώρ, του ἀδελφοῦ του Ἀβραάμ, τους ὁποίους ἀπέκτησεν ἀπὸ την Μελχὰ.
- Γεν. 22,24 και ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, ἣ ὄνομα Ῥεημά, ἔτεκε και αὐτὴ τὸν Ταβέκ και τὸν Ταάμ και τὸν Τοχὸς και τὸν Μοχά.
Γεν. 22,24 Ἀπὸ δε την παλλακὴν αὐτοῦ, την δευτέρας σειρὰς σύζυγόν του, ἡ ὁποία ὀνομάζετο Ῥεημά, ἀπέκτησεν υιοῦς τον Ταβέκ, τον Ταάμ, τον Τοχός και τον Μοχά.

ΓΕΝΕΣΙΣ 23

- Γεν. 23,1 Ἐγένετο δὲ ἡ ζωὴ Σάρρας ἕτη ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ.
Γεν. 23,1 Ἡ Σαρρα ἐφθασεν εἰς τὴν ηλικίαν τῶν ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ ἐτῶν,
Γεν. 23,2 καὶ ἀπέθανε Σάρρα ἐν πόλει Ἀρβόκ, ἣ ἐστὶν ἐν τῷ κοιλῶματι (αὕτη ἐστὶ Χεβρών) ἐν τῇ γῆ Χαναάν. ἦλθε δὲ Ἀβραὰμ κόψασθαι Σάρραν καὶ πενθῆσαι.
Γεν. 23,2 ὁπότε καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν πόλιν Ἀρβόκ (αὕτη δε εἶναι ἡ Χεβρών), ἡ οποία εὐρίσκεται εἰς κάποιο βαθύπεδον τῆς περιοχῆς Χαναάν. Ὁ Αβραάμ ἦλθεν ἀπὸ τὴν Βηρσαβέε εἰς τὴν Χεβρών, δια να θρηνῆσῃ καὶ πενθῆσῃ τὴν ἀποθανούσαν σύζυγόν του, τὴν Σαρραν.
Γεν. 23,3 καὶ ἀνέστη Ἀβραὰμ ἀπὸ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς υἱοῖς τοῦ Χέτ λέγων·
Γεν. 23,3 Ἠγέρθη ὁ Αβραάμ ἀπὸ το πένθος του ἀγαπημένου του αὐτοῦ νεκροῦ καὶ εἶπεν στους Χετταίους.
Γεν. 23,4 πάροικος καὶ παρεπίδημος ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν· δότε μοι οὖν κτῆσιν τάφου μεθ' ὑμῶν, καὶ θάψω τὸν νεκρόν μου ἀπ' ἐμοῦ.
Γεν. 23,4 “Ἐγώ, ὅπως γνωρίζετε, εἰμι πάροικος καὶ παρεπίδημος μεταξύ σας. Σας παρακαλῶ, δότε μοι να ἀγοράσω ὡς ἰδιοκτησίαν ἕνα τάφον εἰς τὴν περιοχὴν σας, δια να θάψω τὴν νεκράν μου σύζυγον”.
Γεν. 23,5 ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Χέτ πρὸς Ἀβραὰμ λέγοντες· μὴ κύριε·
Γεν. 23,5 Ἀπεκρίθησαν δε οἱ Χετταῖοι πρὸς τὸν Αβραάμ καὶ εἶπον· “ὄχι, κύριε, δεν εἶναι σωστόν αὐτό, που λέγεις να ἀγοράσῃς τάφον.
Γεν. 23,6 ἄκουσον δὲ ἡμῶν· βασιλεὺς παρὰ Θεοῦ σὺ εἶ ἐν ἡμῖν· ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς μνημείοις ἡμῶν θάψον τὸν νεκρόν σου· οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν οὐ μὴ κωλύσει τὸ μνημεῖον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ τοῦ θάψαι τὸν νεκρόν σου ἐκεῖ.
Γεν. 23,6 Ἀκουσέ μας· συ εἶσαι μετὰξὺ μας σαν ἕνας βασιλεὺς ἐκ μέρους του Θεοῦ σταλμένος. Δια τούτο εἰς ἕνα ἀπὸ τα ἐκλεκτά μας μνημεῖα θάψε τὸν νεκρόν σου· διότι κανεὶς ἀπὸ ἡμᾶς δεν θα ἀρνηθῆ τὸ μνημεῖον του, δια να θάψῃς εἰς αὐτό τὴν νεκράν σύζυγόν σου”.
Γεν. 23,7 ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ προσεκύνησε τῷ λαῷ τῆς γῆς, τοῖς υἱοῖς τοῦ Χέτ,
Γεν. 23,7 Ἐσηκώθη ὁ Αβραάμ καὶ γεμάτος εὐγνωμοσύνην ἐπροσκύνησε τοὺς Χετταίους, τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς ἐκείνης.
Γεν. 23,8 καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς Ἀβραὰμ λέγων· εἰ ἔχετε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ὥστε θάψαι τὸν νεκρόν μου ἀπὸ προσώπου μου, ἀκούσατέ μου καὶ λαλήσατε περὶ ἐμοῦ Ἐφρών τῷ τοῦ Σαάρ,
Γεν. 23,8 Κατόπιν ὠμίλησε πρὸς αὐτοὺς καὶ τοὺς εἶπε· “ἀφοῦ ἔχετε τὴν καλωσύνην τῆς ψυχῆς, ὥστε να μου ἐπιτρέψετε να θάψω τὸν νεκρόν μου, ἀκούσατε τὴν παράκλησίν μου. Ὀμιλήσατε σας παρακαλῶ περὶ ἐμοῦ στὸν Ἐφρών, τὸν υἱὸν τοῦ Σαάρ,
Γεν. 23,9 καὶ δώτω μοι τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐστὶν αὐτῷ, τὸ ὄν ἐν μέρει τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ· ἀργυρίου τοῦ ἀξίου δώτω μοι αὐτὸ ἐν ὑμῖν εἰς κτῆσιν μνημείου.
Γεν. 23,9 καὶ πείσατέ τον να μου πωλήσῃ τὸ διπλοῦν σπήλαιον, που ἀνήκει εἰς αὐτόν καὶ τὸ ποῖον εὐρίσκεται εἰς κάποιο μέρος του ἀγροῦ του. Ἀντὶ τῶν χρημάτων που ἀξίζει, ἀς μου δώσῃ τώρα ἐνώπιόν σας ὡς ἰδιοκτησίαν μου τὸ μνημεῖον αὐτό”.
Γεν. 23,10 Ἐφρών δὲ ἐκάθητο ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Χέτ· ἀποκριθεὶς δὲ Ἐφρών ὁ Χετταῖος πρὸς Ἀβραὰμ εἶπεν, ἀκούοντων τῶν υἱῶν Χέτ καὶ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν πάντων, λέγων·
Γεν. 23,10 Ὁ Ἐφρών ἦτο καὶ αὐτὸς ἕνας ἀπὸ τὸν λαόν των Χετταίων. Ἀμέσως δε ἀπήντησε πρὸς τὸν Αβραάμ, ἐκεῖ εἰς τὴν πύλιν τῆς πόλεως, ὥστε να τὸν ἀκούουν οἱ Χετταῖοι ὅσοι εἰσῆρχοντο εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπε·
Γεν. 23,11 παρ' ἐμοῦ γενοῦ, κύριε, καὶ ἄκουσόν μου· τὸν ἀγρόν καὶ τὸ σπήλαιον τὸ ἐν αὐτῷ σοὶ δίδωμι· ἐναντίον πάντων τῶν πολιτῶν μου δέδωκά σοι· θάψον τὸν νεκρόν σου·
Γεν. 23,11 “πλησίασε κοντά μου, κύριε, καὶ ἀκούσέ με· τὸν ἀγρόν καὶ τὸ σπήλαιον, που ὑπάρχει εἰς αὐτόν, σου τὸν δίδω. Ἐνώπιον ὅλων των συμπολιτῶν μου σου τα ἔχω πλέον παραχωρήσει. Θάψε ἐκεῖ τὸν νεκρόν ἀνθρωπὸν σου”.
Γεν. 23,12 καὶ προσεκύνησεν Ἀβραὰμ ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς
Γεν. 23,12 Ὁ Αβραάμ εὐχαριστῶν δια τὴν καλωσύνην των προσεκύνησε τὸν λαόν τῆς χώρας
Γεν. 23,13 καὶ εἶπε τῷ Ἐφρών εἰς τὰ ὄψα ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς· ἐπειδὴ πρὸς ἐμοῦ εἶ, ἄκουσόν μου· τὸ ἀργύριον τοῦ ἀγροῦ λάβε παρ' ἐμοῦ, καὶ θάψω τὸν νεκρόν μου ἐκεῖ.
Γεν. 23,13 καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἐφρών, ὥστε να τὸν ἀκούσουν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως· “Ἐφρών, εὐερίσκεσαι τώρα ἐνώπιόν μου καὶ θα συνάψωμεν συμφωνίαν, ἀκούσέ με· Παρε ἐκ μέρους μου τα ἀργύρια, που πρέπει, ὡς ἀξίαν του ἀγροῦ, καὶ ἐγὼ θα θάψω πλέον ἐκεῖ τὸν νεκρόν μου”.
Γεν. 23,14 ἀπεκρίθη δὲ Ἐφρών τῷ Ἀβραὰμ λέγων·
Γεν. 23,14 Ἀπήντησεν ὁ Ἐφρών πρὸς τὸν Αβραάμ καὶ εἶπε, με κάποια δόσιν ὑποκριτικῆς εὐγενείας.

- Γεν. 23,15 οὐχὶ κύριε, ἀκήκοα γάρ, γῆ τετρακοσίων διδραχμῶν ἀργυρίου, ἀλλὰ τί ἂν εἶη τοῦτο ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ; σὺ δὲ τὸν νεκρὸν σου θάψον.
- Γεν. 23,15 “Ὅχι, κύριε, δεν θέλω χρήματα. Ἐγὼ βέβαια πληροφορηθῆ ὅτι ο ἀγρός αὐτός ἀξίζει τετρακόσια ἀργυρά διδραχμα, ἀλλὰ τι εἶναι αὐτὰ μεταξύ μας; Θάψε, λοιπόν, τον νεκρὸν σου, χωρίς να γίνεται πλέον λόγος δι' ἀγοραπωλησίαν”.
- Γεν. 23,16 καὶ ἤκουσεν Ἀβραὰμ τοῦ Ἐφρών, καὶ ἀποκατέστησεν Ἀβραὰμ τῷ Ἐφρών τὸ ἀργύριον, ὃ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὦτα τῶν υἱῶν Χέτ, τετρακόσια διδραχμα ἀργυρίου δοκίμου ἐμπόροις.
- Γεν. 23,16 Ὁ Ἀβραὰμ ὁμως, ὅταν ἤκουσεν ἀπὸ τον Ἐφρών την τιμὴν του αγρού, ἔδωσε ἀμέσως εἰς αὐτὸν τα χρήματα, τα οποία εἰς ἐπήκοον του λαοῦ των Χετταίων εἶχεν ὀρίσει οὗτος εἰς τετρακόσια ἀργυρά διδραχμα εἰς ἐγκυρον νόμισμα που ἐκυκλοφοροῦσε τότε μεταξύ των ἐμπόρων.
- Γεν. 23,17 καὶ ἔσθη ὁ ἀγρός Ἐφρών, ὃς ἦν ἐν τῷ διπλῷ σπηλαίῳ, ὃς ἔσθη κατὰ πρόσωπον Μαμβρή, ὁ ἀγρός καὶ τὸ σπήλαιον, ὃ ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ πᾶν δένδρον, ὃ ἦν ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ πᾶν ὃ ἔστιν ἐν τοῖς ὀρίοις αὐτοῦ κύκλω,
- Γεν. 23,17 Κατόπιν αὐτῆς της συμφωνίας παρεδόθη ο ἀγρός του Ἐφρών μαζί με το διπλὸν σπήλαιον, που εὐρίσκετο ἀπέναντι εἰς την Δρυν Μαμβρή, ὅπως ἐπίσης καὶ ὅλα τα δένδρα καὶ κάθε τι, που υπήρχεν στον αγρόν καὶ εἰς τα σύνορα αὐτοῦ κύκλω,
- Γεν. 23,18 τῷ Ἀβραὰμ, εἰς κτήσιν ἐναντίον τῶν υἱῶν Χέτ καὶ πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν.
- Γεν. 23,18 ὡς ἰδιοκτησία πλέον στον Ἀβραὰμ ἐπὶ παρουσία του λαοῦ των Χετταίων καὶ των εἰσερχομένων δια της πύλης εἰς την πόλιν.
- Γεν. 23,19 μετὰ ταῦτα ἔθαψεν Ἀβραὰμ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀγροῦ τῷ διπλῷ, ὃ ἔστιν ἀπέναντι Μαμβρή (αὕτη ἔσθη Χεβρών) ἐν τῇ γῆ Χαναάν.
- Γεν. 23,19 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ ἔθαψεν ο Ἀβραὰμ την γυναῖκα του την Σαρραν στο διπλὸν αὐτὸ σπήλαιον του αγρού, ο οποίος εὐρίσκεται ἀπέναντι της Μαμβρή εἰς Χεβρών της χώρας Χαναάν.
- Γεν. 23,20 καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρός καὶ τὸ σπήλαιον, ὃ ἦν ἐν αὐτῷ, τῷ Ἀβραὰμ εἰς κτήσιν τάφου παρὰ τῶν υἱῶν Χέτ.
- Γεν. 23,20 Ἐτσι δε ἐπεκυρώθη ἐνώπιον των Χετταίων ο ἀγρός καὶ το διπλὸν σπήλαιον ὡς ἰδιοκτησία πλέον του Ἀβραὰμ δια μνημείον.

ΓΕΝΕΣΙΣ 24

- Γεν. 24,1 Καὶ Ἀβραὰμ ἦν πρεσβύτερος προβεβηκῶς ἡμερῶν, καὶ ὁ Κύριος ἠύλογησε τὸν Ἀβραὰμ κατὰ πάντα.
- Γεν. 24,1 Ὁ Ἀβραὰμ ἦτο πλέον γέρον, προχωρημένος πολὺ εἰς τας ἡμέρας της ζωῆς του. Ὁ δε Κύριος ἠύλογησε τον Ἀβραὰμ εἰς ὅλην του την ζωὴν καὶ εἰς ὅλα του τα ἔργα.
- Γεν. 24,2 καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τῷ παιδί αὐτοῦ τῷ πρεσβυτέρῳ τῆς οἰκίας αὐτοῦ τῷ ἄρχοντι πάντων τῶν αὐτοῦ· θές τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου,
- Γεν. 24,2 Εἶπε δε Ἀβραὰμ στον Ἐλιέζερ, τον μεγαλύτερον κατὰ την ηλικίαν δούλον της οικογενείας του, τον ἐπιστάτην ὄλων των ἄλλων δούλων· “βάλε την χεῖρα σου ὑπὸ τον μηρόν μου·
- Γεν. 24,3 καὶ ἐξορκίῳ σε Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸν Θεὸν τῆς γῆς, ἵνα μὴ λάβης γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ἰσαὰκ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων, μεθ’ ὧν ἐγὼ οἰκῶ ἐν αὐτοῖς,
- Γεν. 24,3 σε ἐξορκίζω ἐνώπιον Κυρίου, του Θεοῦ του ουρανοῦ καὶ της γης, να μὴ λάβης δια τον υἱόν μου τον Ἰσαὰκ σύζυγον ἀπὸ τας θυγατέρας των κατοίκων Χαναάν, μεταξύ των ὁποίων ἐγὼ μέχρι σήμερον ζω,
- Γεν. 24,4 ἀλλ’ ἢ εἰς τὴν γῆν μου, οὗ ἐγεννήθην, πορεύση καὶ εἰς τὴν φυλὴν μου καὶ λήψη γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ἰσαὰκ ἐκεῖθεν.
- Γεν. 24,4 ἀλλὰ ἀπὸ την χώραν της καταγωγῆς μου, ὅπου ἐγὼ ἐγεννήθην. Θα υπάγης ἐκεῖ εἰς την φυλὴν μου καὶ ἀπὸ τους ἐκεῖ συγγενεῖς μου θα ἐκλέξης γυναῖκα δια τον υἱόν μου τον Ἰσαὰκ”
- Γεν. 24,5 εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ παῖς· μὴ ποτε οὐ βούληται ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετ’ ἐμοῦ ὀπίσω εἰς τὴν γῆν ταύτην· ἀποστρέψω τὸν υἱόν σου εἰς τὴν γῆν, ὅθεν ἐξῆλθες ἐκεῖθεν;
- Γεν. 24,5 Ἠρώτησε δε αὐτὸν ο Ἐλιέζερ, ο δούλος· “ἐάν τυχόν η γυναῖκα, που θα ἐκλέξω ὡς σύζυγον του Ἰσαὰκ, δεν θελήση να με ἀκολουθήση εἰς την χώραν της Χαναάν, θα ὀδηγήσω τον υἱόν σου στον τόπον, ἀπὸ τον ὁποῖον συ ἀνεχώρησες καὶ ἦλθες;”
- Γεν. 24,6 εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν Ἀβραὰμ· πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ἀποστρέψης τὸν υἱόν μου ἐκεῖ.
- Γεν. 24,6 Ὁ Ἀβραὰμ του ἀπήντησε· “πρόσεξε πολὺ καὶ βάλε το μέσα στον νουν σου· μὴ ἐπαναφέρης ἐκεῖ τον υἱόν μου,
- Γεν. 24,7 Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ Θεὸς τῆς γῆς, ὃς ἔλαβέ με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου καὶ ἐκ τῆς γῆς, ἧς ἐγεννήθην, ὃς ἐλάλησέ μοι καὶ ὃς ὤμοσέ μοι λέγων· σοὶ δώσω τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου, αὐτὸς ἀποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ ἔμπροσθέν σου. καὶ λήψη γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν.
- Γεν. 24,7 διότι ο Κύριος ο Θεὸς του ουρανοῦ καὶ της γης, ο οποίος με ἐπήρε ἀπὸ τον πατρικόν μου οἶκον καὶ ἀπὸ την γην, εἰς την ὁποίαν ἐγεννήθην, καὶ με ἔφερον ἐδῶ, αὐτὸς μου εἶπε καὶ μου ὠρκίσθη λέγων· Εἰς σε καὶ στους ἀπογόνους σου

- θα δώσω την χώραν αυτήν. Αυτός, λοιπόν, ο Θεός θα στείλῃ ενώπιόν σου ἄγγελον οδηγόν και θα σε δοθήσῃ να ἐκλέξῃς ἀπὸ ἐκεῖ σύζυγον δια τον υἱόν μου.
- Γεν. 24,8 ἔὰν δὲ μὴ θέλῃ ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετὰ σοῦ εἰς τὴν γῆν ταύτην, καθαρὸς ἔσῃ ἀπὸ τοῦ ὄρκου μου· μόνον τὸν υἱόν μου μὴ ἀποστρέψῃς ἐκεῖ.
- Γεν. 24,8 Ἐὰν δε και δεν θελήσῃ ἡ γυναίκα να ἔλθῃ μαζί σου εἰς τὴν χώραν αὐτήν, εἶσαι ἀπηλλαγμένος ἀπὸ τον ὄρκον, στον ὁποῖον σε υπέβαλα. Ἡ μόνη σου υποχρέωσις εἶναι, να μη οδηγήσῃς τον υἱόν μου ἐκεῖ”.
- Γεν. 24,9 καὶ ἔθηκεν ὁ παῖς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν μηρὸν Ἀβραάμ τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ὤμοσεν αὐτῷ περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.
- Γεν. 24,9 Ὁ Ἐλιέζερ, ὁ δούλος, ἔθεσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ κάτω ἀπὸ τον μηρὸν του Ἀβραάμ, του κυρίου του, και του ὠρκίσθη ὅτι θα συμμορφωθῇ με τὴν ἐντολήν του.
- Γεν. 24,10 Καὶ ἔλαβεν ὁ παῖς δέκα καμήλους ἀπὸ τῶν καμήλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ μεθ’ ἑαυτοῦ καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς τὴν πόλιν Ναχώρ.
- Γεν. 24,10 Ἐπήρε, λοιπόν, δέκα καμήλους ἀπὸ τὰς καμήλους του κυρίου του, ἐπήρεν ἀκόμη μαζί του ἀπὸ ὅλα τα ἀγαθὰ που εἶχεν ὁ κύριός του και ἐξεκίνησε δια τὴν Μεσοποταμίαν, δια τὴν πόλιν του Μαχώρ, του ἀδελφοῦ του Ἀβραάμ.
- Γεν. 24,11 καὶ ἐκοίμισε τὰς καμήλους ἔξω τῆς πόλεως παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος τὸ πρὸς ὄψε, ἡνίκα ἐκπορεύονται αἱ ὑδρευόμεναι.
- Γεν. 24,11 Ὅταν, ἀπὸ ταξιδιον ἡμερῶν, ἐπλησίασε κατὰ τὴν ἐσπέραν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, ἀφήκεν ἐκεῖ κοντὰ στο φρέαρ να κατακλιθούναι κάμηλοι, τὴν ὥραν κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐξέρχονται συνήθως ἀπὸ τὴν πόλιν αἱ γυναῖκες, δια να ἀντλήσουν νερό.
- Γεν. 24,12 καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, εὐδόωσον ἐναντίον ἐμοῦ σήμερον και ποιήσον ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ.
- Γεν. 24,12 Προσηυχῆθη δε ἐκεῖ πρὸς τον Θεόν ὁ Ἐλιέζερ και εἶπε· “Κυριε, συ ὁ Θεὸς του κυρίου μου του Ἀβραάμ, δώσε καλὴν ἐκβασιν και ἐπιτυχίαν σήμερον εἰς τὰς ἐνεργείας μου και κάμε το ἔλεός σου πρὸς τον κύριόν μου τον Ἀβραάμ.
- Γεν. 24,13 ἰδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος, αἱ δὲ θυγατέρες τῶν οἰκούντων τὴν πόλιν ἐκπορεύονται ἀντλήσαι ὕδωρ,
- Γεν. 24,13 Ἰδοὺ ἐγὼ εὐρίσκομαι κοντὰ εἰς τὴν πηγὴν αὐτὴν του ὕδατος. Αἱ θυγατέρες των κατοίκων τῆς πόλεως αὐτῆς ἐξέρχονται πρὸς τα ἐδὼ δια να ἀντλήσουν νερό.
- Γεν. 24,14 καὶ ἔσται ἡ παρθένος, ἣ ἂν ἐγὼ εἶπω, ἐπικλινὸν τὴν ὕδριαν σου, ἵνα πῶ, καὶ εἶπη μοι, πῆς σύ, καὶ τὰς καμήλους σου ποτιῶ, ἕως ἂν παύσωνται πίνουσαι, ταύτην ἡτοίμασας τῷ παιδί σου τῷ Ἰσαάκ, καὶ ἐν τούτῳ γνώσομαι ὅτι ἐποίησας ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ.
- Γεν. 24,14 Δώσε, Κυριε, ὥστε ἡ παρθένος, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐγὼ θα εἶπω “γύρε τὴν στάμναν σου δια να πῶ νερό” και ἐκείνη θα μου πῇ “πῆς και συ και θα ποτίσω τὰς καμήλους σου μέχρις ὅτου χορτάσουν και παύσουν πλέον να πίνουν”, ὥσε, ὥστε αὐτὴ να εἶναι ἐκείνη, τὴν ὁποῖαν συ ἔχεις προορίσει ὡς σύζυγον δια τον δούλόν σου Ἰσαάκ. Με τον τρόπον δε αὐτόν θα καταλάβω και ἐγὼ, ὅτι ἐκάμες το ἔλεός σου πρὸς τον κύριόν μου τον Ἀβραάμ και ἐξεπλήρωσες τὴν ἐπιθυμίαν του”.
- Γεν. 24,15 καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι αὐτόν λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ Ῥεβέκκα ἐξεπορεύετο ἡ τεχθεῖσα Βαθουήλ, υἱῷ Μελχὰς τῆς γυναικὸς Ναχώρ, ἀδελφοῦ δὲ Ἀβραάμ, ἔχουσα τὴν ὕδριαν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς.
- Γεν. 24,15 Πρὶν ἀκόμη τελείωσι ὁ Ἐλιέζερ τὴν νοεράν αὐτὴν προσευχὴν του πρὸς τον Θεόν, ἰδοὺ ἐξήρχετο ἀπὸ τὴν πόλιν ἡ Ῥεβέκκα, ἡ κόρη του Βαθουήλ, υἱοῦ τῆς Μελχὰς, συζύγου του Ναχώρ, του ἀδελφοῦ του Ἀβραάμ. Ἐφερε δε ἐπάνω στον ὤμόν της τὴν στάμναν.
- Γεν. 24,16 ἡ δὲ παρθένος ἦν καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα· παρθένος ἦν, ἀνὴρ οὐκ ἔγνω αὐτήν. καταβῆσα δὲ ἐπὶ τὴν πηγὴν ἔπλησε τὴν ὕδριαν αὐτῆς καὶ ἀνέβη.
- Γεν. 24,16 Ἡ παρθένος αὐτὴ ἦτο ἐξαιρετικῶς ωραία. Ἦτο παρθένος και κανεὶς ἀνὴρ δεν εἶχεν ἔλθει εἰς ἐπαφὴν με αὐτήν. Κατέβηκε εἰς τὴν πηγὴν, ἐγέμισε τὴν στάμναν της και ἀνέβη πάλιν, δια να ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πόλιν.
- Γεν. 24,17 ἐπέδραμε δὲ ὁ παῖς εἰς συνάντησιν αὐτῆς καὶ εἶπε· πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὕδριας σου.
- Γεν. 24,17 Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἔτρεξε πρὸς συνάντησίν της ὁ Ἐλιέζερ και εἶπε· “δος μου να πῶ ὀλίγον νερό ἀπὸ τὴν στάμναν σου”.
- Γεν. 24,18 ἡ δὲ εἶπε· πῆς, κύριε. καὶ ἔσπευσε και καθεῖλε τὴν ὕδριαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς και ἐπότισεν αὐτόν, ἕως ἐπαύσατο πίνων.
- Γεν. 24,18 Ἐκείνη δε εἶπε· “πῆς, κύριε”· κατέβασε τὴν στάμναν και τὴν ἐστήριξεν στον βραχίονά της, τὴν ἐγείρε και ἐπότισεν αὐτόν, ἕως ὅτου αὐτὸς ἐχόρτασε και ἐπαύσε να πῖνῃ.
- Γεν. 24,19 καὶ εἶπε· καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρεύσομαι, ἕως ἂν πᾶσαι πῶσι.
- Γεν. 24,19 Ἡ Ῥεβέκκα εἶπε· “θα ποτίσω και τὰς καμήλους σου, ἕως ὅτου χορτάσουν ὅλες”.
- Γεν. 24,20 καὶ ἔσπευσε καὶ ἐξεκένωσε τὴν ὕδριαν εἰς τὸ ποτιστήριον καὶ ἔδραμεν ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλήσαι πάλιν και

ὕδρευσατο πάσαις ταῖς καμήλοις.

- Γεν. 24,20 Ἀμέσως ἀδείασε την στάμναν της στο παρά το φρέαρ ποτιστήριον των ζώων, ἔτρεξεν στο φρέαρ να ἀντλήση και ἄλλο ὕδωρ, ἕως ὅτου ἐπότισεν ὅλας τας καμήλους.
- Γεν. 24,21 ὁ δὲ ἄνθρωπος κατεμάνθανεν αὐτήν και παρεσιώπα τοῦ γνῶναι, εἰ εὐώδωκε Κύριος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἢ οὐ.
Γεν. 24,21 Ὁ δε Ελιέζερ την παρατηροῦσε και την παρακολουθοῦσε με πολλὴν προσοχὴν, χωρὶς να βγάξη λέξιν, προσπαθῶν να γνωρίση, εἴαν ὁ Θεὸς τον εβοήθησε να ἐπιτύχη ἡ ὄχι τον σκοπὸν του ταξιδίου του.
- Γεν. 24,22 ἐγένετο δὲ, ἡνίκα ἐπαύσαντο πᾶσαι αἱ κάμηλοι πίνουσαι, ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος ἐνώπια χρυσᾶ ἀνά δραχμὴν ὀλκῆς και δύο φέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς, δέκα χρυσῶν ὀλκῆ αὐτῶν.
Γεν. 24,22 Ὅταν πλέον ἐποτίσθησαν ὅλαι αἱ κάμηλοι, ἐπεῖσθη ὁ Ελιέζερ ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ νύμφη, ἡ ἀπὸ τον Θεὸν προοριζομένη δια τον Ἰσαάκ. Ἐπῆρε τότε ἀπὸ τας ἀποσκευὰς του ὁ Ελιέζερ και ἔδωκεν εἰς την Ρεβέκκαν σκουλαρίκια χρυσᾶ, πεντέμισυ περίπου γραμμαρίων βάρους το καθένα, και δύο βραχιόλια χρυσᾶ βάρους και τα δύο διακοσίων εἰκοσι περίπου γραμμαρίων,
- Γεν. 24,23 και ἐπηρώτησεν αὐτήν και εἶπε· θυγάτηρ τίνος εἶ; ἀνάγγειλόν μοι, εἰ ἔστι παρὰ τῷ πατρὶ σου τόπος ἡμῖν τοῦ καταλῦσαι.
Γεν. 24,23 ἠρώτησεν αὐτήν και της εἶπε· “τίνος εἶσαι κόρη; Ἐμπορεῖς ἀκόμη να με πληροφορήσης, αν υπάρχη και για μας τόπος κοντὰ στον πατέρα σου, δια να καταλύσωμεν ἐκεῖ;”
- Γεν. 24,24 ἡ δὲ εἶπεν αὐτῷ· θυγάτηρ Βαθουήλ εἰμι τοῦ Μελχὰς, ὃν ἔτεκε τῷ Ναχώρ.
Γεν. 24,24 Ἐκεῖνη ἀπήντησεν· “εἶμαι κόρη του Βαθουήλ, υἱοῦ του Ναχώρ και της Μελχὰς”.
- Γεν. 24,25 και εἶπεν αὐτῷ· και ἄχυρα και χορτάσματα πολλὰ παρ’ ἡμῖν και τόπος τοῦ καταλῦσαι.
Γεν. 24,25 Και προσέθεσε· “βεβαίως υπάρχουν εἰς ἡμᾶς και ἄχυρα, και τροφαὶ πολλὰ και τόπος να καταλύσετε”.
- Γεν. 24,26 και εὐδοκήσας ὁ ἄνθρωπος προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ και εἶπεν·
Γεν. 24,26 Ὁ Ελιέζερ γεμάτος χαρὰν προσεκύνησε με ευγνωμοσύνην τον Θεὸν και εἶπε·
- Γεν. 24,27 εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, ὃς οὐκ ἐγκατέλιπε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ και τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τοῦ κυρίου μου· ἐμέ τε εὐώδωκε Κύριος εἰς οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου.
Γεν. 24,27 “δοξασιμένος ας εἶναι ὁ Θεὸς του κυρίου μου Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος και εἰς την περίστασιν αὐτὴν ἐδείξε την δικαιοσύνην και την ἀλήθειάν του, ἐτήρησε την υπόσχεσίν του ἀπέναντι του κυρίου μου, ἐμὲ δε εβοήθησε να φθάσω αἰσιῶς στον οἶκον του Ναχώρ, ἀδελφοῦ του Ἀβραάμ”.
- Γεν. 24,28 Καὶ δραμοῦσα ἡ παῖς ἀνήγγειλεν εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.
Γεν. 24,28 Ἡ κόρη ἔτρεξε και ἀνήγγειλεν στον οἶκον της μητρὸς της ὅλα αὐτὰ τα συμβάντα.
- Γεν. 24,29 τῇ δὲ Ῥεβέκκα ἀδελφὸς ἦν ὃ ὄνομα Λάβαν· και ἔδραμε Λάβαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἔξω ἐπὶ τὴν πηγὴν.
Γεν. 24,29 Εἶχε δε ἡ Ρεβέκκα και ἀδελφὸν ὀνομαζόμενον Λαβαν, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἤκουσε αὐτὰ, ἔτρεξεν ἔξω εἰς την πηγὴν πρὸς τον ξένον ἐκεῖνον ἄνθρωπον.
- Γεν. 24,30 και ἐγένετο ἡνίκα εἶδε τὰ ἐνώπια και τὰ φέλλια ἐν ταῖς χερσὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ και ὅτε ἤκουσε τὰ ῥήματα Ῥεβέκκας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ λεγούσης· οὕτω λελάληκέ μοι ὁ ἄνθρωπος, και ἦλθε πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐστηκότος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν καμήλων ἐπὶ τῆς πηγῆς
Γεν. 24,30 Ὅταν δηλαδὴ εἶδε τα σκουλαρίκια και τα βραχιόλια εἰς τα χέρια της ἀδελφῆς του, και ὅταν ἤκουσεν αὐτὴν να διηγῆται και να λέγη ὅσα της εἶχεν εἶπει ὁ Ελιέζερ, ἦλθεν ὁ Λαβαν πρὸς αὐτὸν, που ἐστέκετο ἀκόμη ὀρθιος κοντὰ εἰς τας καμήλους του πλησίον της πηγῆς,
- Γεν. 24,31 και εἶπεν αὐτῷ· δεῦρο εἴσελθε· εὐλογητὸς Κυρίου· ἵνατί ἔστηκας ἔξω; ἐγὼ δὲ ἠτοίμασα τὴν οἰκίαν και τόπον ταῖς καμήλοις,
Γεν. 24,31 και του εἶπε· “ἔλα μαζί μου· κόπιασε στο σπίτι μου· συ εἶσαι εὐλογημένος ἀπὸ τον Κυριον. Διατί στέκεις ἔξω ὀρθιος; Ἐγὼ ἔχω ετοιμάσει την οἰκίαν μου δια σε και τόπον δια τας καμήλους σου”.
- Γεν. 24,32 εἰσῆλθε δὲ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν οἰκίαν και ἀπέσαξε τὰς καμήλους και ἔδωκεν ἄχυρα και χορτάσματα ταῖς καμήλοις και ὕδωρ νίψασθαι τοῖς ποσὶν αὐτοῦ και τοῖς ποσὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν μετ’ αὐτοῦ.
Γεν. 24,32 Εἰσῆλθεν ὁ Ελιέζερ εἰς την οἰκίαν του Λαβαν και ἐξεσαμάρωσε τας καμήλους. Ὁ δε Λαβαν ἔδωκεν εἰς μεν τας καμήλους ἄχυρα και τροφὰς, εἰς δε τον ξένον και τους συνοδοὺς του ὕδωρ, δια να νίψουν τους πόδας των.
- Γεν. 24,33 και παρέθηκεν αὐτοῖς ἄρτους φαγεῖν. και εἶπεν· οὐ μὴ φάγω, ἕως τοῦ λαλήσαι με τὰ ῥήματά μου. και εἶπαν· λάλησον.
Γεν. 24,33 Ἐπειτα δε παρέθεσε τράπεζαν εἰς αὐτοὺς, δια να φάγουν. Εἶπεν ὁμως ὁ Ελιέζερ· “δεν θα βάλω τίποτε στο στόμα μου, αν προηγουμένως δεν σας εἶπω αὐτὰ, που ἔχω να σας πῶ”. Ἐκεῖνοι του εἶπαν· “πὲς μας· σε ἀκούομεν”.
- Γεν. 24,34 Καὶ εἶπε· παῖς Ἀβραάμ ἐγὼ εἰμι.
Γεν. 24,34 Ὁ Ελιέζερ τότε εἶπεν· “ἐγὼ εἶμαι δούλος του Ἀβραάμ”.
- Γεν. 24,35 Κύριος δὲ ἠλόγησε τὸν κύριόν μου σφόδρα, και ὑψώθη· και ἔδωκεν αὐτῷ πρόβατα και μόσχους και ἀργύριον και χρυσίον, παῖδας και παιδίσκας, καμήλους και ὄνους.
Γεν. 24,35 Ὁ Κυριος και Θεὸς ἠλόγησε πάρα πολὺ τον κύριόν μου και τον ἐξύψωσεν, ὥστε να γίνη μέγας. Του ἔδωσε

- πρόβατα και μόσχους και αργύριον και χρυσίον, δούλους και δούλας, καμήλους και όνους.
- Γεν. 24,36 και ἔτεκε Σάρρα ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου μου υἱὸν ἕνα τῷ κυρίῳ μου μετὰ τὸ γηράσαι αὐτόν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὅσα ἦν αὐτῷ.
- Γεν. 24,36 Ἡ σύζυγος τοῦ κυρίου μου, ἡ Σαρρα, ἐγέννησεν υἱὸν στον κύριόν μου, ὅταν πλέον αὐτὸς ἦτο προχωρημένης ηλικίας. Ὁ δε κύριός μου παρέδωκεν στον υἱὸν του αὐτὸν ὅλην την περιουσίαν.
- Γεν. 24,37 καὶ ὠρκισέ με ὁ κύριός μου, λέγων· οὐ λήψη γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναανίων, ἐν οἷς ἐγὼ παροικῶ ἐν τῇ γῆ αὐτῶν,
- Γεν. 24,37 Με ὠρκισε δε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ και μου εἶπε· πρόσεξε, δεν θα πάρης δια τον υἱόν μου γυναῖκα ἀπὸ τας θυγατέρας των κατοίκων Χαναάν, εις την χώραν των ὁποίων ἐγὼ μένω ως πάροικος,
- Γεν. 24,38 ἀλλ' ἢ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου πορεύσῃ καὶ εἰς τὴν φυλὴν μου καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν.
- Γεν. 24,38 ἀλλὰ θα μεταβῆς στον οἶκον του πατρὸς μου και εις την φυλὴν, ἀπὸ την ὁποίαν κατάγομαι και ἀπὸ ἐκεῖ θα ἐκλέξῃς γυναῖκα δια τον υἱόν μου.
- Γεν. 24,39 εἶπα δὲ τῷ κυρίῳ μου· μήποτε οὐ πορεύσεται ἡ γυνὴ μετ' ἐμοῦ.
- Γεν. 24,39 Εἶπα στον κύριόν μου, εἰάν ὁμως δεν θελήσῃ ἡ γυναῖκα αὐτὴ να ἐλθῇ μαζὴ μου, τι θα γίνῃ;
- Γεν. 24,40 καὶ εἶπε μοι· Κύριος ὁ Θεός, ὃ εὐηρέστησα ἐναντίον αὐτοῦ, αὐτὸς ἐξαποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ μετὰ σοῦ καὶ εὐοδώσει τὴν ὁδόν σου, καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκ τῆς φυλῆς μου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου.
- Γεν. 24,40 Εκείνος μου εἶπε· ὁ Κυριος και Θεός, ἐνώπιον του ὁποίου ἐγὼ ἐζῆσα και ἐπραξα ὁπως ἀρέσει εις αὐτόν, θα στείλῃ μαζὴ σου τον ἀγγελόν του, θα κατευοδώσῃ τον δρόμον σου, θα ἐκπληρώσῃ τον σκοπόν του ταξιδίου σου και θα πάρῃς δια τον υἱόν μου γυναῖκα ἀπὸ την φυλὴν μου και ἀπὸ την οἰκογένειαν του πατρὸς μου.
- Γεν. 24,41 τότε ἀθῶος ἔσῃ ἀπὸ τῆς ἀράς μου· ἡνίκα γὰρ ἐὰν ἔλθῃς εἰς τὴν φυλὴν μου καὶ μὴ σοι δῶσι, καὶ ἔσῃ ἀθῶος ἀπὸ τοῦ ὀρκισμοῦ μου.
- Γεν. 24,41 Εἰάν ἐτσι προχωρήσῃς και φερθῆς, θα εἶσαι ἀπηλλαγμένος ἀπὸ την κατάραν μου. Εἰάν ὁμως ἐλθῃς εις την φυλὴν μου και δεν σου δώσουν νύμφην δια τον υἱόν μου, θα εἶσαι ἀθῶος ἀπὸ τον ὀρκον, στον ὁποῖον σε υπέβαλα.
- Γεν. 24,42 καὶ ἐλθὼν σήμερον ἐπὶ τὴν πηγὴν εἶπα· Κύριε ὁ Θεός τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, εἰ σὺ εὐοδοῖς τὴν ὁδόν μου, ἐν ᾗ νῦν ἐγὼ πορεύομαι ἐν αὐτῇ,
- Γεν. 24,42 Λοιπὸν, ἐγὼ ἦλθα σήμερον εις την πηγὴν, προσηυχῆθην προς τον Θεόν και εἶπα· Κυριε ὁ Θεός του κυρίου μου Ἀβραάμ, κατευόδωσε και φέρε εις αἰσιον πέρας τον σκοπόν, δια τον ὁποῖον ἐγὼ ἦλθον ἕως ἐδῶ.
- Γεν. 24,43 ἰδοὺ ἐγὼ ἐφέστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως ἐκπορεύονται ἀντλήσαι ὕδωρ, καὶ ἔσται ἡ παρθένος, ἥ ἂν ἐγὼ εἶπω, πότισόν με ἐκ τῆς ὑδρίας σου μικρὸν ὕδωρ,
- Γεν. 24,43 Ἰδοὺ ἐγὼ στέκομαι ὀρθιος εις την πηγὴν αὐτὴν του ὕδατος· αἱ θυγατέρες των κατοίκων της πόλεως αὐτῆς ἐξέρχονται προς τα ἐδῶ δια να ἀντλήσουν ὕδωρ. Δώσε, ὥστε ἡ παρθένος, εις την ὁποῖαν ἐγὼ θα εἶπω· Ποτισέ με λίγο νερό ἀπὸ την στάμναν σου,
- Γεν. 24,44 καὶ εἶπη μοι, καὶ σὺ πῖε καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρεύσομαι, αὕτη ἡ γυνὴ, ἣν ἠτοίμασε Κύριος τῷ ἑαυτοῦ θεράποντι Ἰσαάκ, καὶ ἐν τούτῳ γινώσκωμαι, ὅτι πεποίηκας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Ἀβραάμ.
- Γεν. 24,44 ἐκεῖνη δε θα μου πῇ· πῖε και συ και εις τας καμήλους σου ἐγὼ θα δώσω ὕδωρ, δώσε ὥστε αὐτὴ ἡ γυνὴ να εἶναι ἡ προωρισμένη ὡς σύζυγος δια τον δούλον σου τον Ἰσαάκ. Κατ' αὐτόν τον τρόπον θα ἐνοήσω, ὅτι και πάλιν ἔχεις κάμει το ἔλεός σου προς τον κύριόν μου τον Ἀβραάμ.
- Γεν. 24,45 καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι με λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ μου, εὐθύς Ῥεβέκκα ἐξεπορεύετο ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν πηγὴν καὶ ὑδρεύσατο. εἶπα δὲ αὐτῇ· πότισόν με.
- Γεν. 24,45 Πριν δε ἀκόμη τελειώσω την νοεράν προσευχὴν μου, ἐφάνῃ ἀμέσως ἡ Ρεβέκκα ἐξερχομένη ἀπὸ την πόλιν, με την στάμναν στον ὤμον της. Κατέβηκε εις την πηγὴν και ἠντλήσεν ὕδωρ. Τότε της εἶπα· Δος μου να πῶ και ἐγὼ νερό.
- Γεν. 24,46 καὶ σπεύσασα καθεῖλε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῆς καὶ εἶπε· πῖε σὺ, καὶ τὰς καμήλους σου ποτιῶ. καὶ ἔπιον καὶ τὰς καμήλους ἐπότισε.
- Γεν. 24,46 Αὐτὴ κατέβασε ἀμέσως την στάμναν της, την ἐστήριξεν στον βραχίονά της και μου εἶπε· Πῖε συ, και θα ποτίσω και τας καμήλους σου. Αφοῦ ἐπιον ἐγὼ ἐπότισε πράγματι και τας καμήλους.
- Γεν. 24,47 καὶ ἠρώτησα αὐτὴν· καὶ εἶπα· θυγάτηρ τίνος εἶ; ἀνάγγειλόν μοι. ἡ δὲ ἔφη· θυγάτηρ Βαθουήλ εἰμι τοῦ υιοῦ Ναχώρ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Μελχά. καὶ περιέθηκα αὐτῇ τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλλια περὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς·
- Γεν. 24,47 Τότε την ἠρώτησα και της εἶπα· πες μου τίνος εἶσαι θυγάτηρ; Εκείνη ἀπήντησεν· εἰμαι θυγάτηρ του Βαθουήλ, υιοῦ του Ναχώρ και της Μελχά. Εδῶσα κατόπιν εις αὐτὴν σκουλαρίκια και ἔθεσα βραχιόλια εις τα χέρια της.
- Γεν. 24,48 καὶ εὐδοκήσας προσεκύνησα τῷ Κυρίῳ καὶ εὐλόγησα Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, ὃς εὐώδωσέ με ἐν ὁδῷ ἀληθείας, λαβεῖν τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου τῷ υἱῷ αὐτοῦ.
- Γεν. 24,48 Κατευχαριστημένος δε δι' ὅλα αὐτὰ ἐσκυσα και ἐπροσκύνησα και ἐδόξασα τον Θεόν του κυρίου μου Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος κατευόδωσε την πορείαν μου, ὥστε να ἐκλέξω την κόρην του ἀνεπιού του κυρίου μου ὡς σύζυγον του υιοῦ

του.

- Γεν. 24,49 εἰ οὖν ποιεῖτε ὑμεῖς ἔλεος καὶ δικαιοσύνην πρὸς τὸν κύριόν μου, ἀπαγγείλατέ μοι, εἰ δὲ μὴ, ἀπαγγείλατέ μοι, ἵνα ἐπιστρέψω εἰς δεξιάν ἢ ἀριστεράν.
- Γεν. 24,49 Εἰάν λοιπόν σεις θελήσετε να φανήτε καλοὶ καὶ δίκαιοι πρὸς τὸν κύριόν μου, πέστε μου εἰάν δέχεσθε τὰς προτάσεις μου. Εἰάν ὁμως δεν τὰς δέχεσθε, πέστε μου, ὡστε να στραφῶ δεξιά καὶ ἀριστερά, δια να αναζητήσω ἀλλοῦ νύμφην δια τον Ἰσαάκ”.
- Γεν. 24,50 Ἀποκριθεὶς δὲ Λάβαν καὶ Βαθουήλ εἶπαν· παρὰ Κυρίου ἐξήλθε τὸ πρόσταγμα τοῦτο· οὐ δυνησόμεθα οὖν σοι ἀντειπεῖν κακὸν ἢ καλόν.
- Γεν. 24,50 Ὁ Λάβαν καὶ ὁ Βαθουήλ ἀπεκρίθησαν με ἓνα στόμα καὶ εἶπαν· “ὁ Θεὸς ἐβγαλε αὐτὴν τὴν διαταγὴν καὶ δεν ἠμποροῦμεν να ἀρνηθῶμεν καὶ να εἰπῶμεν τίποτε κακὸν ἢ καλόν. Δεχόμεθα τὴν πρότασιν σου.
- Γεν. 24,51 ἰδοὺ Ῥεβέκκα ἐνώπιόν σου· λαβὼν ἀπότρεχε. καὶ ἔστω γυνὴ τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος.
- Γεν. 24,51 Ἰδοὺ ἡ Ρεβέκκα εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν σου· πάρε τὴν μαζὴ σου καὶ ας γίνῃ αὐτὴ σύζυγος στον υἱόν του κυρίου σου ὡπως ὁ Θεὸς διέταξε”.
- Γεν. 24,52 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν παῖδα τοῦ Ἀβραάμ τῶν ῥημάτων τούτων, προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν τῷ Κυρίῳ.
- Γεν. 24,52 Ὅταν ὁ Ελιέζερ ἤκουσε τὰ λόγια αὐτὰ ἐπροσκύνησε μέχρις ἐδάφους τὸν Θεὸν εἰς ἐκφρασιν τῆς χαρὰς καὶ τῆς ευγνωμοσύνης του.
- Γεν. 24,53 καὶ ἐξενέγκας ὁ παῖς σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμὸν ἔδωκε τῇ Ῥεβέκκα καὶ δῶρα ἔδωκε τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς καὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς.
- Γεν. 24,53 Ἐβγαλε τότε ὁ Ελιέζερ ἀπὸ τὰς ἀποσκευὰς του χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ κοσμήματα καὶ φορέματα καὶ τὰ ἔδωσε εἰς τὴν Ρεβέκκαν. Ἐδωσεν ἐπίσης δῶρα στον ἀδελφόν της τὸν Λάβαν καὶ εἰς τὴν μητέρα της
- Γεν. 24,54 καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ ὄντες, καὶ ἐκοιμήθησαν. Καὶ ἀναστὰς τὸ πρωὶ εἶπεν· ἐκπέμψατέ με, ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου.
- Γεν. 24,54 Κατόπιν δε αὐτῶν ἔφαγον καὶ ἔπιον ὁ Ελιέζερ καὶ οἱ ἄνδρες, ποὺ ἦσαν μαζὴ του, καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἔπεσαν καὶ ἐκοιμήθησαν. Τὸ πρωὶ δε σηκώθηκε ὁ Ελιέζερ καὶ εἶπε· “κατευδῶσατέ με τώρα καὶ ἐπιτρέψατέ μου να ἐπανέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου”.
- Γεν. 24,55 εἶπαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς καὶ ἡ μήτηρ· μινάτω ἡ παρθένος μεθ’ ἡμῶν ἡμέρας ὡσεὶ δέκα, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεται.
- Γεν. 24,55 Οἱ ἀδελφοὶ τῆς Ρεβέκκας καὶ ἡ μητέρα της εἶπαν· “ας μείνῃ ἀκόμη μαζὴ μας ἡ κόρη μας, ἔστω καὶ δέκα ἡμέρας, μετὰ τὰς ὁποίας ας ἀναχωρήσῃ”.
- Γεν. 24,56 ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· μὴ κατέχετε με, καὶ Κύριος εὐώδωσε τὴν ὁδὸν μου ἐν ἑμοί· ἐκπέμψατέ με, ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου.
- Γεν. 24,56 Ὁ δε Ελιέζερ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “μὴ με κρατήτε, διότι ὁ Κύριος ἔφερεν εἰς πέρας τὴν ἀποστολήν μου. Κατευδῶσατέ με να ἐπιστρέψω στον κύριόν μου”.
- Γεν. 24,57 οἱ δὲ εἶπαν· καλέσωμεν τὴν παῖδα καὶ ἐρωτήσωμεν τὸ στόμα αὐτῆς.
- Γεν. 24,57 Ἐκεῖνοι ἀπήντησαν· “Ἄς καλέσωμεν τὴν κόρην να τὴν ἐρωτήσωμεν καὶ να ἀκούσωμεν ἀπὸ το στόμα της τι γνώμην ἔχει”.
- Γεν. 24,58 καὶ ἐκάλεσαν τὴν Ῥεβέκκαν καὶ εἶπαν αὐτῇ· πορεύση μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἡ δὲ εἶπε· πορεύσομαι.
- Γεν. 24,58 Ἐκάλεσαν, λοιπόν, τὴν Ρεβέκκαν καὶ της εἶπαν· “ἐπιθυμοῦμεν να ἀναχωρήσῃς ἀμέσως με τὸν ἀνθρώπον αὐτόν; Ἐκεῖνη εἶπεν· “ναί· θα ἀναχωρήσω”.
- Γεν. 24,59 καὶ ἐξέπεμψαν Ῥεβέκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς καὶ τὸν παῖδα τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοὺς μετ’ αὐτοῦ.
- Γεν. 24,59 Κατευδῶσαν τότε τὴν ἀδελφὴν τῶν με ὅλα αὐτῆς τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὸν δούλον του Ἀβραάμ μαζὴ με τοὺς συνοδοὺς του.
- Γεν. 24,60 καὶ εὐλόγησαν Ῥεβέκκαν καὶ εἶπαν αὐτῇ· ἀδελφὴ ἡμῶν εἶ· γίνου εἰς χιλιάδας μυριάδων, καὶ κληρονομησάτω τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων.
- Γεν. 24,60 Ἠυχθήθησαν δε τὴν Ρεβέκκαν καὶ της εἶπαν· “εἶσαι ἀδελφὴ μας. Γίνε προμήτωρ εἰς χιλιάδας μυριάδας γενεῶν καὶ οἱ ἀπόγονοί σου ας εἶναι τόσοσιν ἰσχυροί, ὡστε να κυριεύσουν καὶ να κληρονομήσουν τὰς πόλεις τῶν ἐχθρῶν τῶν”.
- Γεν. 24,61 ἀναστᾶσα δὲ Ῥεβέκκα καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς, ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς καμήλους καὶ ἐπορεύθησαν μετὰ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀναλαβὼν ὁ παῖς τὴν Ῥεβέκκαν ἀπῆλθεν.
- Γεν. 24,61 Ἠγέρθη δε ἡ Ρεβέκκα καὶ αἱ θεραπαινίδες της, ἀνέβησαν εἰς τὰς καμήλους καὶ ἐπορεύθησαν με τὸν ἀνθρώπον ἐκεῖνον. Καὶ ὁ Ελιέζερ, ὁ δούλος του Ἀβραάμ, λαβὼν τὴν Ρεβέκκαν ἀνεχώρησε.
- Γεν. 24,62 Ἰσαάκ δὲ διεπορεύετο διὰ τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ φρέαρ τῆς ὀράσεως· αὐτὸς δὲ κατῶκει ἐν τῇ γῆ τῇ πρὸς λίβα.
- Γεν. 24,62 Ὁ δε Ἰσαάκ κατὰ τὸν καιρὸν αὐτὸν ἐπορεύετο δια μέσου τῆς ἐρήμου πρὸς τὸ φρέαρ, τὸ ὁποῖον ὠνομάζετο “Φρέαρ

- της οράσεως”· κατοικούσε δε εις την νότιον περιοχὴν της Χαναάν.
Γεν. 24,63 και ἐξῆλθεν Ἰσαὰκ ἀδολεσχῆσαι εἰς τὸ πεδῖον τὸ πρὸς δείλης και ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε καμήλους ἐρχομένας.
Γεν. 24,63 Καποιο δειλινὸν ἐξῆλθεν ο Ἰσαὰκ να περιπατήση προς ψυχαγωγίαν του εις την πεδιάδα. Ὑψωσε τα μάτια του και εἶδεν ἀπὸ μακρὰν καμήλους να ἐρχονται.
Γεν. 24,64 και ἀναβλέψασα Ῥεβέκκα τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδε τὸν Ἰσαὰκ και κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς καμήλου.
Γεν. 24,64 Η Ρεβέκκα ὑψωσε και αὐτὴ τους οφθαλμούς της, εἶδε τον Ἰσαὰκ και ἀπὸ αἰσθημα αιδούς καταληφθεῖσα ἐπήδησε κάτω ἀπὸ την κάμηλον.
Γεν. 24,65 και εἶπε τῷ παιδί· τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ πορευόμενος ἐν τῷ πεδίῳ εἰς συνάντησιν ἡμῖν; εἶπε δὲ ὁ παῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κύριός μου. ἡ δὲ λαβοῦσα τὸ θέριστρον περιεβάλετο.
Γεν. 24,65 Ἠρώτησε δε τον Ελιέζερ· “ποῖός εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, που περιπατεῖ εἰς την πεδιάδα και ἐρχεται προς συνάντησιν μας;” Εἶπε δε ο Ελιέζερ· “αὐτός εἶναι ὁ νέος κύριός μου, ὁ Ἰσαὰκ”. Εκείνη ἔλαβε καλύπτραν και εσκεπάσθη.
Γεν. 24,66 και διηγήσατο ὁ παῖς τῷ Ἰσαὰκ πάντα τὰ ῥήματα, ἃ ἐποίησεν.
Γεν. 24,66 Ὅταν συνήντησαν τον Ἰσαὰκ, διηγήθη ὁ Ελιέζερ ὅλα ὅσα ἔκαμε εἰς την γην της Χαρράν.
Γεν. 24,67 εἰσῆλθε δὲ Ἰσαὰκ εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτοῦ και ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν, και ἐγένετο αὐτοῦ γυνή, και ἠγάπησεν αὐτήν· και παρεκλήθη Ἰσαὰκ περὶ Σάρρας τῆς μητρὸς αὐτοῦ.
Γεν. 24,67 Ὁ Ἰσαὰκ ἔλαβε την Ρεβέκκαν, την εισηγάγεν εἰς την σκηνὴν της μητρὸς του, την ενυμφεύθη και την ἠγάπησεν. Ἐτσι δε και ἐπαρηγορήθη δια τον θάνατον της μητρὸς του.

ΓΕΝΕΣΙΣ 25

- Γεν. 25,1 Προσθέμενος δὲ Ἀβραὰμ ἔλαβε γυναῖκα, ἣ ὄνομα Χεττούρα.
Γεν. 25,1 Ὁ δε Ἀβραὰμ ἔλαβε και δευτέραν γυναῖκα, ἡ ὁποία ὠνομάζετο Χεττούρα.
Γεν. 25,2 ἔτεκε δὲ αὐτῷ τὸν Ζομβρᾶν και τὸν Ἰεζᾶν και τὸν Μαδᾶλ και τὸν Μαδιάμ και τὸν Ἰεσβῶκ και τὸν Σωκέ.
Γεν. 25,2 Ἀπέκτησε δε ἀπὸ αὐτὴν υἱούς τον Σομβρᾶν, τον Ἰεζᾶν, τον Μαδᾶλ, τον Μαδιάμ, τον Ἰεσβῶκ και τον Σωκέ.
Γεν. 25,3 Ἰεζᾶν δὲ ἐγέννησε και τὸν Θαιμᾶν τὸν Σαβᾶ και τὸν Δεδᾶν· υἱοὶ δὲ Δεδᾶν ἐγένοντο Ῥαγουήλ και Ναβδεήλ και Ἀσσουριεῖμ και Λατουσιεῖμ και Λαωμείμ.
Γεν. 25,3 Ὁ Ἰεζᾶν ἀπέκτησε υἱὸν τον Θαιμᾶν, τον Σαβᾶ και τον Δεδᾶν. Οἱ υἱοὶ δε του Δεδᾶν ἦσαν ὁ Ραγουήλ, ὁ Ναβδεήλ, ὁ Ἀσσουριεῖμ, ὁ Λατουσιεῖμ και ὁ Λαωμείμ.
Γεν. 25,4 υἱοὶ δὲ Μαδιάμ Γεφᾶρ και Ἀφείρ και Ἐνώχ και Ἀβειρά και Ἐλδαγά. πάντες οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Χεττούρας.
Γεν. 25,4 Οἱ υἱοὶ δε του Μαδιάμ ἦσαν ὁ Γεφᾶρ, ὁ Ἀφείρ, ὁ Ἐνώχ, ὁ Ἀβειρά και ὁ Ἐλδαγά. Ὅλοι δε αὐτοὶ ἦσαν ἀπόγονοι της Χεττούρας.
Γεν. 25,5 Ἔδωκε δὲ Ἀβραὰμ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ,
Γεν. 25,5 Ὁ δε Ἀβραὰμ ἔδωκεν ὅλα τα ὑπάρχοντά του στον Ἰσαὰκ, τον υἱὸν της ἐπαγγελίας.
Γεν. 25,6 και τοῖς υἱοῖς τῶν παλλακῶν αὐτοῦ ἔδωκεν Ἀβραὰμ δόματα και ἐξαπέστειλεν αὐτούς ἀπὸ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἔτι ζῶντος αὐτοῦ, πρὸς ἀνατολὰς εἰς γῆν ἀνατολῶν.
Γεν. 25,6 Εἰς δε τους υἱούς των γυναικῶν του της δευτέρας σειρᾶς ἔδωσε διάφορα δῶρα και, ζων ἀκόμη, ἀπεμάκρυνεν αὐτούς εἰς διάφορα μέρη, εἰς την ἀνατολικῶς της Παλαιστίνης χώραν, την Ἀραβίαν, μακρὰν ἀπὸ τον υἱὸν του τον Ἰσαὰκ.
Γεν. 25,7 ταῦτα δὲ τὰ ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς Ἀβραὰμ ὅσα ἔζησεν, ἑκατὸν ἐβδομηκονταπέντε ἔτη.
Γεν. 25,7 Ἐζησε δε ἐν συνόλῳ ὁ Ἀβραὰμ ἑκατὸν ἐβδομηκοντα πέντε ἔτη.
Γεν. 25,8 και ἐκλείπων ἀπέθανεν Ἀβραὰμ ἐν γῆρᾳ καλῷ πρεσβύτης και πλήρης ἡμερῶν και προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.
Γεν. 25,8 Ἐγκατέλειψαν αὐτὸν αἱ δυνάμιστου, ἀπέθανεν εἰς εὐτυχές γῆρας, πρεσβύτης πλήρης ἡμερῶν, και προσετέθη στους ἐκ του κόσμου τούτου ἐκδημήσαντας προγόνους του.
Γεν. 25,9 και ἔθαψαν αὐτὸν Ἰσαὰκ και Ἰσμαήλ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, εἰς τὸν ἀγρὸν Ἐφρών τοῦ Σαᾶρ τοῦ Χετταίου, ὃς ἐστὶν ἀπέναντι Μαμβρῆ,
Γεν. 25,9 Ἐθαψαν αὐτὸν ὁ Ἰσαὰκ και ὁ Ἰσμαήλ, οἱ υἱοὶ του, στο διπλοῦν σπήλαιον, το ὁποῖον εὐρίσκετο στον ἀγρὸν του Ἐφρών, υἱοῦ Σαᾶρ του Χετταίου, ἀπέναντι ἀπὸ την Δρυν Μαμβρῆ·
Γεν. 25,10 τὸν ἀγρὸν και τὸ σπήλαιον, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ, ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβραὰμ και Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.
Γεν. 25,10 στον ἀγρὸν αὐτὸν και το σπήλαιον, τα ὁποῖα εἶχεν ἀγοράσει ὁ Ἀβραὰμ ἀπὸ τους ἀνθρώπους της φυλῆς Χέτ, ἐκεῖ ἔθαψαν, ὅπου εἶχε θάψει και την γυναῖκα του, την Σαρραν.

- Γεν. 25,11 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβραάμ, εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰσαὰκ υἱὸν αὐτοῦ· καὶ κατώκησεν Ἰσαὰκ παρὰ τὸ φρέαρ τῆς ὀράσεως.
- Γεν. 25,11 Μετὰ δε τον θάνατον του Αβραάμ ευλόγησεν ο Θεός τον υἱόν αυτού τον Ισαάκ, ο οποίος και εγκατεστάθη στο φρέαρ της ὀράσεως, δηλαδή εις την Βηρσαβεῆ.
- Γεν. 25,12 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἰσμαήλ τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ, ὃν ἔτεκεν Ἄγαρ ἡ Αἴγυπτία ἡ παιδίσκη Σάρρας τῷ Ἀβραάμ.
- Γεν. 25,12 Οι δε ἀπόγονοι του Ισμαήλ, του υἱοῦ του Αβραάμ και της Αιγυπτίας δούλης Αγαρ, ἦσαν οι εξῆς·
- Γεν. 25,13 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσμαήλ κατ' ὀνόματα τῶν γενεῶν αὐτοῦ· πρωτότοκος Ἰσμαήλ Ναβαιώθ, καὶ Κηδάρ καὶ Ναβδεήλ καὶ Μασσάμ
- Γεν. 25,13 Αυτὰ ἦσαν τα ὀνόματα των υἱῶν του Ισμαήλ, κατὰ τα ὀνόματα των απογόνων του. Πρωτότοκος υἱός του Ισμαήλ ἦτο ο Ναβαιώθ, μετ' αὐτὸν δε ο Κηδάρ, ο Ναβδεήλ, ο Μασσάμ,
- Γεν. 25,14 καὶ Μασμὰ καὶ Δουμὰ καὶ Μασσῆ
- Γεν. 25,14 ο Μασμὰ, ο Δουμὰ, ο Μασσῆ,
- Γεν. 25,15 καὶ Χοδδάν καὶ Θαιμάν καὶ Ἰετούρ καὶ Ναφές καὶ Κεδμὰ.
- Γεν. 25,15 ο Χοδδάν, ο Θαιμάν, ο Ιετούρ, ο Ναφές και ο Κεδμὰ.
- Γεν. 25,16 οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Ἰσμαήλ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν· δώδεκα ἄρχοντες κατὰ ἔθνη αὐτῶν.
- Γεν. 25,16 Αυτοὶ ἦσαν οι υἱοὶ του Ισμαήλ και αὐτὰ τα ὀνόματά των, οι οποίοι κατοικοῦσαν εις σκηνάς και εις χωρία, και οι οποίοι ἀνεδειχθησαν γενάρχαι και ἄρχοντες δώδεκα λαῶν, ἐνός λαοῦ ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοῦς.
- Γεν. 25,17 καὶ ταῦτα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Ἰσμαήλ· ἑκατὸν τριακονταεπτὰ ἔτη· καὶ ἐκλείπων ἀπέθανε καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ.
- Γεν. 25,17 Τα ἔτη της ζωῆς του Ισμαήλ ἀνήλθον εις ἑκατὸν τριάκοντα επτὰ. Εξέλιπον τότε αι δυνάμστου, ἐξεδήμησεν ἀπὸ τον κόσμον αὐτὸν και προσετέθη στους προαπελθόντας ἀπὸ το γένος του.
- Γεν. 25,18 κατώκησε δὲ ἀπὸ Εὐϊλάτ ἕως Σούρ, ἣ ἔστι κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου, ἕως ἐλθεῖν πρὸς Ἀσσυρίους· κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατώκησε.
- Γεν. 25,18 Οι ἀπόγονοι του Ισμαήλ, οι Ισμαηλίται, εγκατεστάθησαν εις την περιοχὴν ἀπὸ Εὐϊλάτ, ἕως την ἔρημον Σούρ, η οποία ευρίσκεται ἀνατολικῶς της Αιγύπτου και μέχρι της Ἀσσυρίας, εις χώραν δηλαδὴ ἀνατολικῶς της Παλαιστίνης, ἐπὶ της οποίας Παλαιστίνης εἶχον εγκατασταθῆ οι ἀπόγονοι του Ισαάκ, ἀδελφοῦ του Ισμαήλ, οι Ισραηλίται.
- Γεν. 25,19 Καὶ αὗται αἱ γενέσεις Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ·
- Γεν. 25,19 Ἰδοὺ δε η ιστορία και αι γενεαλογία του Ισαάκ, υἱοῦ του Αβραάμ.
- Γεν. 25,20 Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαὰκ. ἦν δὲ Ἰσαὰκ ἐτῶν τεσσαράκοντα, ὅτε ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν θυγατέρα Βαθουήλ τοῦ Σύρου ἐκ τῆς Μεσοποταμίας Συρίας, ἀδελφὴν Λάβαν τοῦ Σύρου, ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα.
- Γεν. 25,20 Ο Αβραάμ ἀπέκτησεν υἱὸν τον Ισαάκ. Ἦτο δε ο Ισαάκ τεσσαράκοντα ἐτῶν, ὅταν ἔλαβεν ὡς σύζυγον την Ρεβέκκαν, θυγατέρα Βαθουήλ του Συρου, του καταγομένου, δηλαδὴ, ἀπὸ την Μεσοποταμίαν της Συρίας, την ἀδελφὴν του Λαβαν του Συρου.
- Γεν. 25,21 ἐδέετο δὲ Ἰσαὰκ Κυρίου περὶ Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι στεῖρα ἦν· ἐπήκουσε δὲ αὐτοῦ ὁ Θεός, καὶ συνέλαβεν ἐν γαστρὶ Ῥεβέκκα ἡ γυνὴ αὐτοῦ.
- Γεν. 25,21 Ο Ισαάκ παρεκάλει θερμῶς τον Κυριον δια την γυναῖκα αὐτοῦ την Ρεβέκκαν, ἐπειδὴ αὐτὴ ἦτο στεῖρα. Ο Θεὸς εἰσήκουσε την δέησίν του, ηυλόγησε την Ρεβέκκαν, την σύζυγον του Ισαάκ, η οποία συνέλαβε και ἔμεινε ἐγκυος.
- Γεν. 25,22 ἐσκίρτων δὲ τὰ παιδία ἐν αὐτῇ· εἶπε δὲ, εἰ οὕτω μοι μέλλει γίνεσθαι, ἵνα τί μοι τοῦτο; ἐπορεύθη δὲ πυθέσθαι παρὰ Κυρίου.
- Γεν. 25,22 Δυο δε παιδιὰ ἐσκιρτούσαν και τρόπον τινὰ διεπληκτιζοντο εις την κοιλίαν της. Η δε Ρεβέκκα εἶπε τότε· “ἐάν ἐπρόκειτο να μου συμβοῦν αὐτὰ, να διαπληκτιζωνται δηλαδὴ τα παιδιὰ μου, πρην ἀκόμη γεννηθούν, διατὶ να μείνω ἐγκυος;” Μετέβη λοιπὸν και ηρώτησε σχετικῶς τον Κυριον.
- Γεν. 25,23 καὶ εἶπε Κύριος αὐτῇ· δύο ἔθνη ἐν γαστρὶ σου εἰσὶ, καὶ δύο λαοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου διασταλήσονται· καὶ λαὸς λαοῦ ὑπερέξει, καὶ ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι.
- Γεν. 25,23 Εἶπε δε ο Κυριος εις αὐτὴν· “δύο λαοὶ ὑπάρχουν εις την κοιλίαν σου, δύο διαφορετικαὶ φυλαὶ θα ξεχωρίσουν ἀπὸ σέ. Ο ἕνας εκ των δύο λαῶν θα ἀναδειχθῆ ἀνώτερος του ἄλλου, και ο μεγαλύτερος θα εἶναι υποχείριος και δούλος στον μικρότερον”.
- Γεν. 25,24 καὶ ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτὴν, καὶ τῆδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς.
- Γεν. 25,24 Συνεπληρώθησαν αι ημέραι του τοκετοῦ της Ρεβέκκας, εις την κοιλίαν της οποίας ὑπήρχον πράγματι δίδυμα.
- Γεν. 25,25 ἐξῆλθε δὲ ὁ πρωτότοκος πυρρᾶκης, ὅλος ὡσεὶ δορὰ δασύς· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἡσαῦ.
- Γεν. 25,25 Κατὰ τον τοκετὸν ἐξῆλθεν ο πρωτότοκος, ο οποίος εἶχε χρῶμα ἐρυθρόν και ἦτο δασύθριξ σαν τριχωτὸν δέρμα ζώου. Δι' αὐτὸ δε και ὠνόμασαν αὐτὸν Ησαῦ.
- Γεν. 25,26 καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπειλημμένη τῆς πτέρνης Ἡσαῦ· καὶ ἐκάλεσε

- Γεν. 25,26 τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ. Ἰσαὰκ δὲ ἦν ἐτῶν ἐξήκοντα, ὅτε ἔτεκεν αὐτοὺς Ῥεβέκκα.
 Εν συνεχείᾳ ἐξήλθεν ὁ ἀδελφός του, τοῦ ὁποίου ἡ χεὶρ εἶχε συλλάβει τὴν πτέρναν τοῦ Ἠσαῦ. Δια τοῦτο τὸν ὠνόμασαν Ἰακώβ. Ἦτο δὲ τότε ὁ Ἰσαὰκ ἐξήκοντα ἐτῶν, ὅταν ἡ Ῥεβέκκα ἐγέννησε τὰ δίδυμα αὐτὰ παιδιά.
- Γεν. 25,27 Ἠξήθησαν δὲ οἱ νεανίσκοι, καὶ ἦν Ἠσαῦ ἄνθρωπος εἰδώς κυνηγεῖν, ἄγροικος, Ἰακώβ δὲ ἄνθρωπος ἄπλαστος, οἰκῶν οἰκίαν.
 Ἐμεγάλωσαν οἱ νεαροὶ αὐτοὶ ἀδελφοί. Ὁ Ἠσαῦ ἦτο ἐπιτήδειος κυνηγός, ἄνθρωπος τῆς υπαίθρου, ἐνῶ ὁ Ἰακώβ ἦτο ἄνθρωπος ἀπλούς καὶ ἀφελής, εὐχαριστούμενος νὰ μὲνη στο σπίτι.
- Γεν. 25,28 ἠγάπησε δὲ Ἰσαὰκ τὸν Ἠσαῦ, ὅτι ἡ θήρα αὐτοῦ βρώσις αὐτῶ· Ῥεβέκκα δὲ ἠγάπα τὸν Ἰακώβ.
 Ὁ Ἰσαὰκ ἠγάπησε περισσότερο τὸν Ἠσαῦ, διότι ἐτρώγε με εὐχαρίστησιν τὰ θηράματα ἀπὸ τοῦ κυνήγιον αὐτοῦ, ἡ δὲ Ῥεβέκκα ἠγάπησε τὸν Ἰακώβ ὡς ἄνθρωπον τοῦ σπιτιοῦ.
- Γεν. 25,29 ἤψησε δὲ Ἰακώβ ἔψημα· ἤλθε δὲ Ἠσαῦ ἐκ τοῦ πεδίου ἐκλείπων,
 Ὁ Ἰακώβ ἐβραζε κάποτε ἓνα φαγητόν. Ὁ Ἠσαῦ ἐπέστρεψε τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπὸ τῆς πεδιάδας κατεξηνητῆς,
 καὶ εἶπεν Ἠσαῦ τῷ Ἰακώβ· γεῦσόν με ἀπὸ τοῦ ἐψήματος τοῦ πυρρόυ τούτου, ὅτι ἐκλείπω. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐδώμ.
- Γεν. 25,30 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ· “δος μου νὰ γευθῶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ κόκκινο φαγητό, διότι πεθαίνω ἀπὸ τὴν πείνα”. -Δι’ αὐτὸ ὠνομάσθη ὁ Ἠσαῦ καὶ Ἐδώμ (κόκκινος).
 εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Ἠσαῦ· ἀπόδου μοι σήμερον τὰ πρωτοτόκιά σου ἐμοί.
- Γεν. 25,31 Ἐυρήκε τότε ευκαιρίαν ὁ Ἰακώβ καὶ εἶπεν ὁ Ἠσαῦ· “παραχώρησέ μου σήμερον τὰ πρωτοτόκιά σου καὶ ἐγὼ θὰ σου δώσω νὰ φάγῃς”.
 καὶ εἶπεν Ἠσαῦ· ἴδου ἐγὼ πορεύομαι τελευτᾶν, καὶ ἵνα τί μοι ταῦτα τὰ πρωτοτόκια;
- Γεν. 25,32 Καὶ ὁ Ἠσαῦ ἀπήντησεν· “ἐγὼ κοντεύω νὰ πεθάνω ἀπὸ τὴν πείναν καὶ τί με ὠφελοῦν αὐτὰ τὰ πρωτοτόκια;”
 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰακώβ· ὁμοσόν μοι σήμερον. καὶ ὤμοσεν αὐτῷ· ἀπέδοτο δὲ Ἠσαῦ τὰ πρωτοτόκια τῷ Ἰακώβ.
- Γεν. 25,33 Εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰακώβ· “κάμε μου σήμερον ὄρκον, ὅτι μοι παραχωρεῖς τὰ πρωτοτόκιά σου”. Ὁ Ἠσαῦ ὠρκίσθη καὶ ἔτσι ἐπώλησεν ὁ Ἰακώβ τὰ πρωτοτόκια ἀντὶ πινακίου φακῆς.
- Γεν. 25,34 Ἰακώβ δὲ ἔδωκε τῷ Ἠσαῦ ἄρτον καὶ ἔψημα φακοῦ, καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε καὶ ἀναστὰς ὤχρητο· καὶ ἐφάυλισεν Ἠσαῦ τὰ πρωτοτόκια.
 Τότε ὁ Ἰακώβ ἔδωσε ψωμί καὶ μαγειρευμένους φακές ὁ Ἠσαῦ, ὁ ὁποῖος ἔφαγε, ἔπιε καὶ ἀνεχώρησε, χωρὶς νὰ δώσῃ καμμίαν σημασίαν ὅτι ἀπεξενώθη ἀπὸ τὰ πρωτοτόκια. Ἐτσι δὲ ὁ Ἠσαῦ περιεφρόνησε καὶ ἐξηντέλισε τὰ πρωτοτόκια.

ΓΕΝΕΣΙΣ 26

- Γεν. 26,1 Ἐγένετο δὲ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς χωρὶς τοῦ λιμοῦ τοῦ πρότερον, ὃς ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Ἀβραάμ· ἐπορεύθη δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβιμέλεχ βασιλέα Φυλιστιεὶμ εἰς Γέραρα.
 Ἐπεσε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πείνα, ὡσάν ἐκείνην ἡ ὁποία εἶχε γίνῃ προηγουμένως κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀβραάμ. Δια τὴν ἐξεύρεσιν δὲ τροφίμων ἀνεχώρησεν ὁ Ἰσαὰκ εἰς Γέραρα πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ, βασιλέα τῶν Φυλισταίων, δια νὰ μεταβῇ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν Αἴγυπτον.
- Γεν. 26,2 ὦφθη δὲ αὐτῷ Κύριος καὶ εἶπε· μὴ καταβῆς εἰς Αἴγυπτον· κατοίκησον δὲ ἐν τῇ γῆ, ἣ ἂν σοι εἶπω.
 Παρουσιάσθη ὁμοίως εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος καὶ τοῦ εἶπε· “μὴ μεταβῆς εἰς Αἴγυπτον, ἀλλὰ νὰ κατοικήσῃς εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ θὰ σοι εἶπω.
- Γεν. 26,3 καὶ παροίκει ἐν τῇ γῆ ταύτῃ, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ εὐλογήσω σε· σοὶ γὰρ καὶ τῷ σπέρματί σου δώσω πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην καὶ στήσω τὸν ὄρκον μου, ὃν ὤμοσα τῷ Ἀβραάμ τῷ πατρί σου.
 Μείνε προσωρινῶς εἰς τὴν γῆν αὐτὴν τῶν Φυλισταίων, καὶ ἐγὼ θὰ εἶμαι μετὰ σοῦ καὶ θὰ σε εὐλογήσω· διότι εἰς σε καὶ τοὺς ἀπογόνους σου θὰ δώσω ὅλην αὐτὴν τὴν γῆν καὶ θὰ ἐκκληρώσω ἔτσι τὴν ἐνορκον ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα ὁ Ἀβραάμ τὸν πατέρα σου.
- Γεν. 26,4 καὶ πληθύνῃ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ δώσω τῷ σπέρματί σου πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην, καὶ εὐλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς,
 Ἐθὰ πληθύνῃ δὲ τοὺς ἀπογόνους σου ὡσάν τὰ ἀστέρια τοῦ οὐρανοῦ καὶ θὰ δώσω ὅλην αὐτὴν τὴν γῆν τοὺς ἀπογόνους σου. Δι’ ἐνός δὲ ἐκ τῶν ἀπογόνων σου θὰ εὐλογηθῶν ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 26,5 ἀνθ’ ὧν ὑπήκουσεν Ἀβραάμ ὁ πατὴρ σου τῆς ἐμῆς φωνῆς καὶ ἐφύλαξε τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά μου καὶ τὰ νόμιμά μου.
 Καὶ ταῦτα πρὸς χάριν τοῦ πατρὸς σου τοῦ Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος ὑπήκουσεν εἰς τὴν ἐντολήν μου, ἐφύλαξε τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου, τὰ δικαιώματά μου καὶ τὸν νόμον μου”.

- Γεν. 26,6 κατώκησε δὲ Ἰσαὰκ ἐν Γεράροις.
Γεν. 26,6 Πράγματι δε ο Ισαάκ εγκατεστάθη εις τα Γέραρα.
Γεν. 26,7 Ἐπηρώτησαν δὲ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· ἀδελφή μου ἐστίν· ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν ὅτι γυνή μου ἐστί, μήποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ῥεβέκκας, ὅτι ὠραία τῆ ὄψει ἦν.
- Γεν. 26,7 Καθ' ὃν χρόνον ὁμοῦ ἐμενεν ἐκεῖ, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τοῦ ἐζήτησαν πληροφορίας δια τὴν γυναῖκα τοῦ τῆς Ῥεβέκκας, ποῖαν δηλαδὴ πρὸς αὐτὴν συγγένειαν καὶ σχέσιν ἔχει. Εκείνος ἀπήντησεν ὅτι εἶναι ἀδελφὴ μου. Ἐφοβήθη να εἴπῃ ὅτι εἶναι σύζυγός μου, μήπως καὶ τὸν φονεύσῃ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐκείνης ἐνεκα τῆς Ῥεβέκκας, διότι αὐτὴ ἦτο ὠραία κατὰ τὴν ἐμφάνισιν.
- Γεν. 26,8 ἐγένετο δὲ πολυχρόνιος ἐκεῖ· καὶ παρακύψας Ἀβιμέλεχ ὁ βασιλεὺς Γεράρων διὰ τῆς θυρίδος, εἶδε τὸν Ἰσαὰκ παίζοντα μετὰ Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.
- Γεν. 26,8 Ἐμεινε δε ἐκεῖ ο Ισαάκ ἐπὶ πολὺ χρονικὸν διάστημα. Καποιαν ημεραν ο βασιλεὺς των Γεράρων Αβιμέλεχ ἐσκυψε ἀπὸ τα ἀνάκτορά του καὶ εἶδε ἀπὸ τὴν ανοικτὴν θύραν τῆς σκηνῆς τὸν Ἰσαάκ να χαριεντίζεται με τὴν Ῥεβέκκαν τὴν σύζυγόν του.
- Γεν. 26,9 ἐκάλεσε δὲ Ἀβιμέλεχ τὸν Ἰσαὰκ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἄρα γε γυνή σου ἐστί; τί ὅτι εἶπας, ἀδελφή μου ἐστίν; εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσαὰκ· εἶπα γάρ, μήποτε ἀποθάνω δι' αὐτήν.
- Γεν. 26,9 Ἐκάλεσε τότε τὸν Ἰσαάκ καὶ τοῦ εἶπε· “ὥστε λοιπὸν εἶναι γυναῖκα σου ἡ Ῥεβέκκα; Διατί εἶπες ὅτι εἶναι ἀδελφὴ σου;” Ὁ Ἰσαάκ ἀπήντησεν εἰς αὐτὸν· “Εἶπα ὅτι εἶναι, ἀδελφὴ μου, διότι ἐφοβήθηκα μήπως ἐξ αἰτίας τῆς φονευθῶ”.
- Γεν. 26,10 εἶπε δὲ αὐτῷ Ἀβιμέλεχ· τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; μικροῦ ἐκοιμήθη τις ἐκ τοῦ γένους μου μετὰ τῆς γυναικὸς σου, καὶ ἐπήγαγες ἂν ἐφ' ἡμᾶς ἄγνοιαν.
- Γεν. 26,10 Ὁ δε Αβιμέλεχ του εἶπε· “τι εἶναι αὐτὸ που μας ἔκαμες; Παρ' ὀλίγον καὶ να ἐκοιμάτο μαζί τῆς κάποιος ἀπὸ τὴν φυλὴν μου, καὶ θα ἐγίνεσο συ αἰτιά να πέση ἐπάνω μας ἀμαρτία καὶ ἐνοχὴ δια τὴν ἀγνοιάν μας αὐτήν”.
- Γεν. 26,11 συνέταξε δὲ Ἀβιμέλεχ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, λέγων· πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἢ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, θανάτῳ ἐνοχος ἔσται.
- Γεν. 26,11 Ἐβγαλε δε διαταγὴν ο Αβιμέλεχ πρὸς ὅλον τὸν λαὸν του καὶ εἶπεν· “Εκείνος ο ὁποῖος θα τολμήσῃ να ἐγγίσῃ τὸν ἀνθρώπον αὐτὸν ἢ τὴν σύζυγόν του, θα εἶναι ἐνοχος θανάτου”.
- Γεν. 26,12 ἔσπειρε δὲ Ἰσαὰκ ἐν τῇ γῆ ἐκείνῃ καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ ἑκατοστεύουσιν κριθὴν· εὐλόγησε δὲ αὐτὸν Κύριος.
- Γεν. 26,12 Ὁ Ἰσαάκ ἐκαλλιέργησε καὶ ἐσπείρε εἰς τὴν χώραν ἐκείνην καὶ ἐθήρισε κριθάρι ἑκατονταπλάσιον. Ὁ δε Θεὸς τὸν εὐλόγησε πλουσίως.
- Γεν. 26,13 καὶ ὑψώθη ὁ ἀνθρώπος, καὶ προβαίνων μείζων ἐγένετο, ἕως οὔ μέγας ἐγένετο σφόδρα·
- Γεν. 26,13 Δι' αὐτὸ καὶ ἐγίνε πλούσιος. Ὅσον δε ἐπερνούσεν ο καιρὸς, τόσοσιν καὶ πλουσιότερος ἐγίνετο, μέχρις ὅτου ἐγίνε μέγας δια τα πολλὰ του πλούτη καὶ τὴν δόξαν του.
- Γεν. 26,14 ἐγένετο δὲ αὐτῷ κτήνη προβάτων καὶ κτήνη βοῶν καὶ γεώργια πολλὰ. ἐζήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ Φυλιστιεῖμ,
- Γεν. 26,14 Ἀπέκτησε δε κοπάδια πρόβατα καὶ βόδια, ὅπως ἐπίσης καὶ πολλὰ χωράφια. Ἐνεκα τούτου οἱ Φυλισταῖοι τὸν ἐζήλευσαν καὶ τὸν ἐφθόνησαν.
- Γεν. 26,15 καὶ πάντα τὰ φρέατα, ἃ ὠρυξαν οἱ παῖδες τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιεῖμ καὶ ἔπλησαν αὐτὰ γῆς.
- Γεν. 26,15 Δια να τὸν βλάψουν δε ἐπήγαν καὶ ἐβούλωσαν καὶ ἐγέμισαν με χῶμα τα φρέατα, τα ὁποῖα εἶχον ἀνοίξει οἱ δούλοι του πατρὸς του Ἀβραάμ, ἐνὸς ἀκόμη ἐζούσε.
- Γεν. 26,16 εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ πρὸς Ἰσαὰκ· ἄπελθε ἀφ' ἡμῶν, ὅτι δυνατώτερος ἡμῶν ἐγένου σφόδρα.
- Γεν. 26,16 Καὶ ο ἴδιος ο Αβιμέλεχ, φθονήσας τὸν Ἰσαάκ, του εἶπε· “φύγε μακρὰ μας, διότι ἐγίνε πολὺ δυνατώτερος ἀπὸ ἡμᾶς”.
- Γεν. 26,17 καὶ ἀπήλθεν ἐκεῖθεν Ἰσαὰκ καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων καὶ κατώκησεν ἐκεῖ.
- Γεν. 26,17 Τότε ο Ισαάκ ἐφυγεν ἀπὸ ἐκεῖ, κατέλυσε εἰ τὴν κοιλάδα των Γεράρων, ὅπου καὶ ἐγκατεστάθη μονίμως.
- Γεν. 26,18 καὶ πάλιν Ἰσαὰκ ὠρυξε τὰ φρέατα τοῦ ὕδατος, ἃ ὠρυξαν οἱ παῖδες Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιεῖμ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβραάμ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοῖς ὀνόματα κατὰ τὰ ὀνόματα, ἃ ὠνόμασεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
- Γεν. 26,18 Καὶ πάλιν ἐκεῖ ἠνοιξε τα φρέατα του ὕδατος, τα ὁποῖα εἶχον ἀνοίξει, ζῶντος του Ἀβραάμ, οἱ δούλοι του, καὶ τα ὁποῖα μετὰ τὸν θάνατο του Ἀβραάμ εἶχον βουλώσει οἱ Φυλισταῖοι. Τα φρέατα αὐτὰ τα ὠνόμασεν ο Ἰσαάκ με τα ἴδια ὀνόματα, που τὸς εἶχε δώσῃ ο πατέρας του ο Αβραάμ.
- Γεν. 26,19 καὶ ὠρυξαν οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων καὶ εὗρον ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ζῶντος.
- Γεν. 26,19 Οἱ δούλοι του Ισαάκ ἐσκαψαν ἄλλο φρέαρ εἰς τα φάραγγα των Γεράρων, ὁποῦ καὶ εὗρηκαν πηγαῖον ὕδωρ.
- Γεν. 26,20 καὶ ἐμαχέσαντο οἱ ποιμένες Γεράρων μετὰ τῶν ποιμένων Ἰσαὰκ, φάσκοντες αὐτῶν εἶναι τὸ ὕδωρ. καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ φρέατος Ἀδικία· ἠδίκησαν γὰρ αὐτὸν.

- Γεν. 26,20 Οι ποιμένες όμως των Γεράρων επιλονεύκησαν και συνεπλάκησαν με τους ποιμένες του Ισαάκ λέγοντες, ότι το πηγαίον αυτό ύδωρ του νέου φρέατος είναι ιδικόν των. Οι ποιμένες του Ισαάκ ωνόμασαν το φρέαρ εκείνο “Αδικία”, διότι οι Φιλισταίοι ηδίκησαν τον Ισαάκ.
- Γεν. 26,21 άπάρας δὲ Ἰσαάκ ἐκέϊθεν ὠρυξε φρέαρ ἕτερον, ἐκρίνοντο δὲ καὶ περὶ ἐκείνου· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐχθρία.
- Γεν. 26,21 Παραλαβὼν τα υπάρχοντά του ο Ισαάκ ανεχώρησεν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἠνοιξε νέον φρέαρ. Ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὸ επιλονεύκησαν οἱ Φιλισταῖοι πρὸς αὐτόν. Δια τοῦτο καὶ το ὠνόμασεν “Ἐχθρότης”.
- Γεν. 26,22 άπάρας δὲ ἐκέϊθεν ὠρυξε φρέαρ ἕτερον, καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο περὶ αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εὐρυχωρία, λέγων· διότι νῦν ἐπλάτυνε Κύριος ἡμῖν καὶ ἠΰξησεν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 26,22 Αναχωρήσας καὶ ἀπὸ ἐκεῖ, ἠνοιξεν ἄλλο φρέαρ εἰς ἄλλην περιοχὴν. Δὲν επιλονέκησαν δι' αὐτὸ οἱ Φιλισταῖοι. Καὶ το ὠνόμασε ο Ισαάκ “Ευρυχωρία” λέγων· “τώρα ο Κυριος μας εχάρισεν ευρυχωρίαν καὶ μας ἐπλούτισεν εἰς τὴν χώραν αὐτήν”.
- Γεν. 26,23 Ἀνέβη δὲ ἐκέϊθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου.
- Γεν. 26,23 Μετὰ ταῦτα μετέβη ἀπὸ ἐκεῖ ο Ισαάκ εἰς τὴν περιοχὴν, ἡ ὁποία ὠνομάζετο “Φρέαρ τοῦ ὄρκου”.
- Γεν. 26,24 καὶ ὦφθη αὐτῷ Κύριος ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρός σου· μὴ φοβοῦ· μετὰ σοῦ γάρ εἰμι καὶ εὐλογῆσω σε καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου δι' Ἀβραάμ τὸν πατέρα σου.
- Γεν. 26,24 Ἐφανερῶθη εἰς αὐτόν ο Κυριος κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ του εἶπεν· “Εγὼ εἰμαι ο Θεός του Αβραάμ του πατρός σου. Μὴ φοβήσαι, διότι εἰμαι μαζὴ σου καὶ θα εὐλογῆσω σε προσωπικῶς, θα πληθύνω δε καὶ τοὺς απογόνους σου ἔνεκα του Αβραάμ του πατρός σου”.
- Γεν. 26,25 καὶ ὦκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ ἔπηξεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ· ὠρυξαν δὲ ἐκεῖ οἱ παῖδες Ἰσαάκ φρέαρ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων.
- Γεν. 26,25 Ο Ισαάκ ἐκτίσεν ἐκεῖ θυσιαστήριον στον Κυριον, ἐπεκαλέσθη το ὄνομα του Κυρίου, καὶ ἐστήσεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν του. Οἱ δε δούλοι του ἠνοῖξαν φρέαρ (ὅπως καὶ εἰς τὴν φάραγγα των Γεράρων).
- Γεν. 26,26 καὶ Ἀβιμέλεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτόν ἀπὸ Γεράρων καὶ Ὁχοζάθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
- Γεν. 26,26 Ο Αβιμέλεχ μαζὴ με τον νυμφαγωγόν του τον Οχοζάθ καὶ τον Φιλόχ, τον ἀρχιστράτηγον των δυνάμεών του, μετέβη πρὸς τον Ισαάκ εἰς τὴν Βηρσαβεέ.
- Γεν. 26,27 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰσαάκ· ἴνα τί ἦλθετε πρὸς με; ὑμεῖς δὲ ἐμισήσατέ με καὶ ἐξαπεστείλατέ με ἀφ' ὑμῶν.
- Γεν. 26,27 Ο δε Ισαάκ τοὺς ἠρώτησε· “διατί ἦλθατε πρὸς ἐμέ; Σεις με ἐμισήσατε καὶ με ἐδιώξατε ἀπὸ τὴν χώραν σας”.
- Γεν. 26,28 οἱ δὲ εἶπαν· ἰδόντες ἐωράκαμεν, ὅτι ἦν Κύριος μετὰ σοῦ, καὶ εἶπαμεν· γενέσθω ἀρὰ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ διαθησόμεθα μετὰ σοῦ διαθήκην,
- Γεν. 26,28 Ἐκεῖνοι ἀπήντησαν· “εἶδαμεν πλέον καθαρὰ καὶ ἐπείσθημεν, ὅτι ο Κυριος εἶναι μαζὴ σου καὶ εἶπομεν·
- Γεν. 26,29 μὴ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν κακόν, καθότι οὐκ ἐβδελυξάμεθά σε ἡμεῖς, καὶ ὄν τρόπον ἐχρησάμεθά σοι καλῶς καὶ ἐξαπεστείλαμέν σε μετ' εἰρήνης· καὶ νῦν εὐλογημένος σὺ ὑπὸ Κυρίου.
- Γεν. 26,29 ας γίνῃ συνθήκη μετὰξὺ ἡμῶν καὶ σου, δια τῆς ὁποίας θα συμφωνήσωμεν νὰ μὴ κάμῃ κανένα κακόν ἐναντίον μας, διότι ἡμεῖς δὲν σε ἐμισήσαμεν καὶ νὰ φερθῆς ἀπέναντί μας καλῶς, ὅπως καὶ ἡμεῖς σου συμπεριεφῆρθημεν καὶ σε ἐπροπέμψαμεν με εἰρήνην. Ἐτσι δε θα εἶσαι συ εὐλογημένος ἀπὸ τον Κυριον”.
- Γεν. 26,30 καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς δοχὴν, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον·
- Γεν. 26,30 Ο ανεξίκακος Ισαάκ ἐδέχθη τὴν πρότασιν καὶ τοὺς παρέθεσε τράπεζαν. Ολοὶ δε μαζὴ ἔφαγον καὶ ἔπιον.
- Γεν. 26,31 καὶ ἀναστάντες τὸ πρωῖ, ὥμοσεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰσαάκ, καὶ ἀπώχοντο ἀπ' αὐτοῦ μετὰ σωτηρίας,
- Γεν. 26,31 Τὴν πρωῖαν δε ἐγερθέντες ὀρκίσθησαν ο ἕνας πρὸς τον ἄλλον, ὅτι θα εἶναι φίλοι μετὰξὺ των. Ο Ισαάκ τοὺς κατεῦδωσε καὶ ἐκεῖνοι ανεχώρησαν ἀπὸ αὐτόν εἰρηνικῶς.
- Γεν. 26,32 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ παραγενόμενοι οἱ παῖδες Ἰσαάκ ἀπήγγειλαν αὐτῷ περὶ τοῦ φρέατος, οὗ ὠρυξαν, καὶ εἶπαν· οὐχ εὔρομεν ὕδωρ.
- Γεν. 26,32 Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην οἱ δούλοι του Ισαάκ ἦλθαν καὶ του εἶπαν, ὅτι δὲν εὐρήκαν πλέον ὕδωρ στο φρέαρ, το ὁποῖον εἶχαν ἀνοῖξει.
- Γεν. 26,33 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ Ὅρκος· διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν ὄνομα τῇ πόλει ἐκείνῃ Φρέαρ ὄρκου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
- Γεν. 26,33 Ὠνόμασεν αὐτὸ το φρέαρ ο Ισαάκ “Ὅρκος”. Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ καὶ ὠνομάσθη ἡ πόλις ἐκείνη μέχρι σήμερον “Φρέαρ τοῦ ὄρκου”.
- Γεν. 26,34 Ἦν δὲ Ἡσαῦ ἐτῶν τεσσαράκοντα καὶ ἔλαβε γυναῖκα Ἰουδίθ, θυγατέρα Βεῶχ τοῦ Χετταίου καὶ τὴν Βασεμάθ, θυγατέρα Ἐλῶν Χετταίου.
- Γεν. 26,34 Ο Ησαῦ ἦτο τεσσαράκοντα ἐτῶν, ὁπότε ἔλαβε σύζυγόν του τὴν Ιουδίθ, θυγατέρα Βεῶχ του Χετταίου καὶ τὴν Βασεμάθ, θυγατέρα Ἐλῶν του Χετταίου.

Γεν. 26,35 και ἦσαν ἐρίζουσαι τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῇ Ῥεβέκκα.
Γεν. 26,35 Αὐταὶ ὁμῶς διαρκῶς ἐφιλονεικοῦσαν καὶ μετὰ τὴν Ῥεβέκκαν καὶ μετὰ τὸν Ἰσαὰκ.

ΓΕΝΕΣΙΣ 27

Γεν. 27,1 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ γηράσαι τὸν Ἰσαὰκ καὶ ἠμβλύνθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ ὄραν, καὶ ἐκάλεσεν Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον καὶ εἶπεν αὐτῷ· υἱέ μου· καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ.
Γεν. 27,1 Ὄταν ἐγήρασεν ὁ Ἰσαὰκ καὶ ἀδυνατήσῃσαν πλέον οἱ ὀφθαλμοὶ του, ἐκάλεσε τὸν μεγαλύτερον του υἱόν, τὸν Ἡσαῦ, καὶ του εἶπε· “παιδί μου”· καὶ ἐκεῖνος του ἀπήντησεν· “ἰδοὺ ἐγώ, πάτερ μου”.
Γεν. 27,2 καὶ εἶπεν· ἰδοὺ γεγήρακα καὶ οὐ γινώσκω τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου·
Γεν. 27,2 “Ἐγὼ ἔχω πλέον γηράσει καὶ δὲν γνωρίζω τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ τέλος ἡ ζωὴ μου.
Γεν. 27,3 νῦν οὖν λαβὲ τὸ σκεῦός σου, τὴν τε φαρέτραν καὶ τὸ τόξον, καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδῖον καὶ θήρευσόν μοι θήραν
Γεν. 27,3 Παρελοῖπόν τα κυνηγετικά σου σῦνεργα, τὴν φαρέτραν μετὰ τὰ βέλη καὶ τὸ τόξον, ἔβγα ἔξω εἰς τὴν πεδιάδα καὶ φέρε μου κάτι ἀπὸ τοῦ κυνήγιου.
Γεν. 27,4 καὶ ποιήσόν μοι ἐδέσματα, ὡς φιλιῶ ἐγώ, καὶ ἔνεγκε μοι, ἵνα φάγω, ὅπως εὐλογῆσῃ σε ἡ ψυχὴ μου πρὶν ἀποθανεῖν με.
Γεν. 27,4 Μαγεύρευσέ μου φαγητά, πού μου ἀρέσουν, καὶ φέρε μου νὰ φάγω, διὰ νὰ σε εὐλογήσω μετὰ τὴν ψυχὴν μου πρὶν ἀποθάνω.
Γεν. 27,5 Ῥεβέκκα δὲ ἤκουσε λαλοῦντος Ἰσαὰκ πρὸς Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἐπορεύθη δὲ Ἡσαῦ εἰς τὸ πεδῖον θηρεῦσαι θήραν τῷ πατρὶ αὐτοῦ·
Γεν. 27,5 Ἡ Ῥεβέκκα ἤκουσε τοὺς λόγους αὐτοῦ, τοὺς ὁποῖους εἶπεν ὁ Ἰσαὰκ πρὸς τὸν υἱὸν του τὸν Ἡσαῦ. Ὁ Ἡσαῦ ὑπακούων στὸν πατέρα ἐξῆλθεν εἰς τὴν πεδιάδα, διὰ νὰ κυνηγήσῃ καὶ φέρῃ εἰς αὐτὸν κυνήγιον.
Γεν. 27,6 Ῥεβέκκα δὲ εἶπε πρὸς Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς, τὸν ἐλάσσω· ἰδὲ, ἤκουσα τοῦ πατρός σου λαλοῦντος πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου λέγοντος·
Γεν. 27,6 Ἡ Ῥεβέκκα ὁμῶς εἶπε πρὸς τὸν Ἰακώβ, τὸν νεώτερον υἱὸν της· “Γιὰ πρόσεξε· ἤκουσα τὸν πατέρα σου νὰ ομιλῇ καὶ νὰ λέγῃ πρὸς τὸν ἀδελφόν σου τὸν Ἡσαῦ·
Γεν. 27,7 ἔνεγκόν μοι θήραν καὶ ποιήσόν μοι ἐδέσματα, ἵνα φαγὼν εὐλογῆσω σε ἐναντίον Κυρίου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με.
Γεν. 27,7 Φέρε μου κυνήγι καὶ μαγεύρευσέ μου φαγητά, διὰ νὰ φάγω καὶ νὰ σου δώσω τὰς εὐλογίας μου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, πρὶν ἀποθάνω.
Γεν. 27,8 νῦν οὖν, υἱέ μου, ἄκουσόν μου, καθὰ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι.
Γεν. 27,8 Τώρα λοιπόν, παιδί μου, ἀκουσέ με καὶ κάμε ὅ,τι ἐγώ θὰ σε συμβουλεύσω.
Γεν. 27,9 καὶ πορευθεῖς εἰς τὰ πρόβατα λαβὲ μοι ἐκεῖθεν δύο ἐρίφους ἀπαλοὺς καὶ καλοὺς, καὶ ποιήσω αὐτοὺς ἐδέσματα τῷ πατρὶ σου, ὡς φιλεῖ,
Γεν. 27,9 Πηγαίνε εἰς τὰ πρόβατα, πάρε καὶ φέρε μου δύο ἐρίφια τρυφερά καὶ καλοθρεμμένα καὶ ἐγὼ θὰ μαγεύρω ἀπὸ αὐτὰ φαγητά, πού ἀγαπᾷ ὁ πατέρας σου.
Γεν. 27,10 καὶ εἰσοίσεις τῷ πατρὶ σου καὶ φάγεται, ὅπως εὐλογῆσῃ σε ὁ πατήρ σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν.
Γεν. 27,10 Αὐτὰ θὰ τὰ προσφέρῃς στὸν πατέρα σου, διὰ νὰ φάγῃ καὶ νὰ δώσῃ εἰς σε τὰς εὐλογίας του, πρὶν ἀποθάνῃ”.
Γεν. 27,11 εἶπε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ῥεβέκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ· ἔστιν Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύς, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖος·
Γεν. 27,11 Εἶπε δε ὁ Ἰακώβ πρὸς τὴν μητέρα του τὴν Ῥεβέκκαν· “ὁ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου εἶναι δασύτριχος, ἐνῶ ἐγὼ εἶμαι λεῖος.
Γεν. 27,12 μὴ ποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ, καὶ ἔσομαι ἐναντίον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν καὶ ἐπάξω ἐπ’ ἐμαυτὸν κατάραν καὶ οὐκ εὐλογίαν.
Γεν. 27,12 Φοβοῦμαι, λοιπόν, μήπως με ψηλαφήσῃ ὁ πατήρ μου, ἀναγνωρίσῃ ὅτι εἶμαι ὁ Ἰακώβ καὶ με θεωρήσῃ ὡς ἀσεβὴ καὶ ἀπατεώνα· ὁπότε ὑπάρχει φόβος νὰ επισύρῃ ἐναντίον μου ὅχι τὴν εὐλογίαν του ἀλλὰ τὴν κατάραν”.
Γεν. 27,13 εἶπε δὲ αὐτῷ ἡ μήτηρ· ἐπ’ ἐμὲ ἢ κατὰρα σου, τέκνον· μόνον ὑπάκουσόν μοι τῆς φωνῆς καὶ πορευθεῖς ἔνεγκε μοι.
Γεν. 27,13 Ἀπήντησε δε εἰς αὐτόν ἡ μητέρα του· “ἐπάνω μου ἀς πέσῃ ἡ κατὰρα σου αὐτή, τέκνον μου· μόνον ἀκουσε αὐτό, πού σου εἶπα, καὶ πήγαίνε νὰ μου φέρῃς τὰ ἐρίφια”.
Γεν. 27,14 πορευθεῖς δὲ ἔλαβε καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ, καὶ ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα, καθὰ ἐφίλει ὁ πατήρ αὐτοῦ.
Γεν. 27,14 Ἐπήγεν ὁ Ἰακώβ καὶ ἔφερε τὰ ἐρίφια εἰς τὴν μητέρα του, ἡ ὁποία καὶ ἐμαγεύρευσεν ἀπὸ αὐτὰ φαγητά, καθὼς τὰ

επροτιμούσε ο πατέρας του.

- Γεν. 27,15 και λαβοῦσα Ῥεβέκκα τὴν στολὴν Ἡσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν καλὴν, ἣ ἦν παρ' αὐτῆ ἔν τῷ οἴκῳ, ἐνέδυσεν αὐτὴν Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον
- Γεν. 27,15 Ἐλαβεν ἡ Ρεβέκκα τὴν στολὴν τοῦ μεγαλυτέρου υἱοῦ τῆς τοῦ Ησαῦ, τὴν καλὴν, πού εὐρίσκετο στὸν οἶκόν τῆς, ἐνέδυσε με αὐτὴν τὸν νεώτερον υἱὸν τῆς τὸν Ἰακώβ,
- Γεν. 27,16 καὶ τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων περιέθηκεν ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ γυμνά τοῦ τραχήλου αὐτοῦ
- Γεν. 27,16 περιέβαλε με τὰ δέρματα τῶν εριφίων τοὺς βραχίονάς του καὶ τὸ γυμνὸν μέρος τοῦ τραχήλου τοῦ
- Γεν. 27,17 καὶ ἔδωκε τὰ ἐδέσματα καὶ τοὺς ἄρτους, οὓς ἐποίησεν εἰς τὰς χεῖρας Ἰακώβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς.
- Γεν. 27,17 καὶ ἔδωσε τὰ φαγητά καὶ τοὺς ἄρτους, πού εἶχε κατασκευάσει, εἰς τὰ χέρια τοῦ παιδιοῦ τῆς, τοῦ Ἰακώβ.
- Γεν. 27,18 καὶ εἰσήνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ. εἶπε δέ· πάτερ. ὁ δὲ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ· τίς εἶ σὺ τέκνον;
- Γεν. 27,18 Ὁ δε Ἰακώβ προσέφερεν αὐτὰ στὸν πατέρα του καὶ του εἶπε· “πάτερ”. Εκείνος δε του ἀπήντησε· “ἐδὼ εἶμαι, ποιὸς εἶσαι, παιδί μου;”
- Γεν. 27,19 καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ πατρὶ· ἐγὼ Ἡσαῦ ὁ πρωτότοκός σου· πεποίηκα καθὰ ἐλάλησάς μοι· ἀναστὰς κάθισον καὶ φάγε ἀπὸ τῆς θήρας μου, ὅπως εὐλογῆσῃ με ἡ ψυχὴ σου.
- Γεν. 27,19 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ πρὸς τὸν πατέρα του· “ἐγὼ εἶμαι, ὁ Ησαῦ, ὁ υἱὸς σου ὁ πρωτότοκος. Ἐκαμα, ὅπως μου εἶπες. Σηκώ κάθισε καὶ φάγε ἀπὸ τὸ κυνήγι μου, δια νὰ με εὐλογῆσῃ ἡ ψυχὴ σου”.
- Γεν. 27,20 εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· τί τοῦτο, ὃ ταχὺ εὔρες, ὃ τέκνον; ὁ δὲ εἶπεν· ὃ παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐναντίον μου.
- Γεν. 27,20 Ὁ Ἰσαὰκ εἶπεν στὸ παιδί του· “πὼς συνέβη αὐτό, ὥστε τόσον σύντομα νὰ εὔρης τὸ κυνήγι, παιδί μου;” Εκείνος ἀπήντησεν· “ὁ Κύριος μου τὸ παρέδωσε ἐνώπιόν μου”.
- Γεν. 27,21 εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ Ἰακώβ· ἔγγισόν μοι καὶ ψηλαφήσω σε, τέκνον, εἰ σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου Ἡσαῦ ἢ οὐ.
- Γεν. 27,21 Εἶπε δε ὁ Ἰσαὰκ στὸν Ἰακώβ· “ἔλα κοντά μου, παιδί μου, νὰ σε ψηλαφήσω καὶ νὰ πεισθῶ, ἐὰν πράγματι σὺ εἶσαι ὁ υἱὸς μου ὁ Ησαῦ ἢ ὄχι”.
- Γεν. 27,22 ἤγγισε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐψηλάφησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν· ἡ μὲν φωνὴ φωνὴ Ἰακώβ, αἱ δὲ χεῖρες χεῖρες Ἡσαῦ.
- Γεν. 27,22 Ἐπλησίασεν ὁ Ἰακώβ πρὸς τὸν πατέρα του τὸν Ἰσαὰκ, ὁ ὁποῖος τὸν ἐψηλάφησε καὶ του εἶπε· “ἡ μὲν φωνὴ εἶναι φωνὴ τοῦ Ἰακώβ, οἱ δε χεῖρες εἶναι χεῖρες τοῦ Ησαῦ”.
- Γεν. 27,23 καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτὸν· ἦσαν γὰρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ὡς αἱ χεῖρες Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖαι· καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν
- Γεν. 27,23 Δεν ἀνεγνώρισε δε τὸν Ἰακώβ, διότι αἱ χεῖρες αὐτοῦ, σκεπασμένα με τὰ δέρματα, ἦσαν δασεῖαι, ὅπως αἱ χεῖρες τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ησαῦ. Εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ Ἰσαὰκ
- Γεν. 27,24 καὶ εἶπε· σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου Ἡσαῦ; ὁ δὲ εἶπεν· ἐγώ.
- Γεν. 27,24 καὶ εἶπε· “σὺ λοιπὸν εἶσαι ὁ υἱὸς μου ὁ Ησαῦ;” Εκείνος ἀπήντησε· “ναί, ἐγὼ εἶμαι”.
- Γεν. 27,25 καὶ εἶπε· προσάγαγέ μοι, καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς θήρας σου, τέκνον, ἵνα εὐλογῆσῃ σε ἡ ψυχὴ μου. καὶ προσήνεγκεν αὐτῷ, καὶ ἔφαγε· καὶ εἰσήνεγκεν αὐτῷ οἶνον, καὶ ἔπιε.
- Γεν. 27,25 Εἶπε τότε ὁ Ἰσαὰκ· “παιδί μου, φέρε μου ἀπὸ τὸ κυνήγι σου, δια νὰ φάγω καὶ νὰ σε εὐλογῶ με ὅλην μου τὴν ψυχὴν”. Ὁ Ἰακώβ ἔφερεν στὸν πατέρα του καὶ ἔφαγε· του ἔφερε ἐπίσης οἶνον καὶ ἔπιε.
- Γεν. 27,26 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ἔγγισόν μοι καὶ φίλησόν με τέκνον.
- Γεν. 27,26 Μετὰ τὸ φαγητὸν ὁ πατὴρ του ὁ Ἰσαὰκ εἶπεν εἰς αὐτὸν· “παιδί μου, ἔλα κοντά μου καὶ φίλησέ με”.
- Γεν. 27,27 καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτὸν, καὶ ὠσφράνθη τὴν ὀσμήν τῶν ἱματίων αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ὀσμή τοῦ υἱοῦ μου ὡς ὀσμή ἀγροῦ πλήρους, ὃν εὐλόγησε Κύριος.
- Γεν. 27,27 Ὁ Ἰακώβ ἐπλησίασε καὶ ἐφίλησε τὸν πατέρα του. Ὁ Ἰσαὰκ ὠσφράνθη τὴν ὀσμήν τῶν ἐνδυμάτων, πού εἶχε φορέσει ὁ Ἰακώβ, εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν· “ἰδοὺ, αὐτὴ εἶναι ἡ ὀσμή τοῦ υἱοῦ μου, ὡσὰν ὀσμή ἀγροῦ γεμάτου χόρτα καὶ ἀνθη, πού τὸν εὐλόγησεν ὁ Κύριος.
- Γεν. 27,28 καὶ δῶψοι σοὶ ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς δροσῆς τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς καὶ πλῆθος σίτου καὶ οἴνου.
- Γεν. 27,28 Εὐχόμαι, παιδί μου, νὰ σου δώσῃ ὁ Θεὸς βροχὴν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ εὐφορίαν τῆς γῆς, ὥστε νὰ ἔχῃς πλουσίαν τὴν συγκομιδὴν τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου.
- Γεν. 27,29 καὶ δουλεύσατάωσάν σοι ἔθνη, καὶ προσκυνησάτωσάν σοι ἄρχοντες· καὶ γίνου κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ προσκυνήσουσί σε οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. ὁ καταρώμενός σε ἐπικατάρατος, ὁ δὲ εὐλογῶν σε εὐλογημένος.
- Γεν. 27,29 Λαοὶ νὰ σε υπηρετήσουν καὶ ἄρχοντες νὰ σε προσκυνήσουν· νὰ γίνῃς κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ θὰ σε προσκυνήσουν οἱ ἀπόγονοι τοῦ πατρὸς σου. Εκείνος πού θὰ σε καταρασθῇ νὰ εἶναι κατηραμένος καὶ εκείνος πού θὰ σε εὐλογή, νὰ εἶναι εὐλογημένος ἀπὸ τὸν Θεόν”.
- Γεν. 27,30 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ παύσασθαι Ἰσαὰκ εὐλογοῦντα Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο, ὡς ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ προσώπου Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας.

- Γεν. 27,30 Όταν έλαυσε ο Ισαάκ να διδῆ τας ευλογίας του στον υἱόν του τον Ιακώβ και ο Ιακώβ ανεχώρησε από την σκηνήν του πατρός του, ο Ησαΐ, ο αδελφός του, επέστρεψε από το κυνήγιόν του.
- Γεν. 27,31 καὶ ἐποίησε καὶ αὐτὸς ἐδέσματα καὶ προσήνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ. καὶ εἶπε τῷ πατρὶ· ἀναστήτω ὁ πατήρ μου καὶ φαγέτω ἀπὸ τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅπως εὐλογήσῃ με ἢ ψυχὴ σου.
- Γεν. 27,31 Ἀμέσως δε παρεσκεύασε και αὐτὸς φαγητὰ, τα προσέφερεν στον πατέρα του και του εἶπε· “ας σηκωθῆ ο πατέρας μου και ας φάγῃ φαγητὰ ετοιμασμένα από το Κυνήγιον του παιδιού του, δια να με ευλογήσῃ με την ψυχὴν του”.
- Γεν. 27,32 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαάκ ὁ πατήρ αὐτοῦ· τίς εἶ σύ; ὁ δὲ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι ὁ υἱὸς σου ὁ πρωτότοκος Ἡσαΐ.
- Γεν. 27,32 Ο πατήρ του ο Ισαάκ εἶπε προς αὐτόν· “ποιὸς εἶσαι συ;” Εκείνος του απήντησεν· “ἐγὼ εἰμαι το παιδί σου, το πρωτότοκο παιδί σου, ο Ησαΐ”.
- Γεν. 27,33 ἐξέστη δὲ Ἰσαάκ ἔκστασιν μεγάλην σφόδρα καὶ εἶπε· τίς οὖν ὁ θηρεύσας μοι θήραν καὶ εἰσενέγκας μοι; καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάντων πρὸ τοῦ ἐλθεῖν σε καὶ εὐλόγησα αὐτόν, καὶ εὐλογημένος ἔσται.
- Γεν. 27,33 Ο Ισαάκ ἐξεπλάγη πολύ, πάρα πολύ και εἶπε· “ποιὸς λοιπόν ἦτο εκείνος, ο οποίος εβγήκεν εις κυνήγιον, μου ἔφερε και ἔφαγον από όλα, πριν συ ἐλθῆς, και τον ευλόγησα; Λοιπόν, αὐτὸς θα εἶναι ο ευλογημένος”.
- Γεν. 27,34 ἐγένετο δὲ, ἡνίκα ἤκουσεν Ἡσαΐ τὰ ῥήματα τοῦ πατρός αὐτοῦ Ἰσαάκ, ἀνεβόησε φωνὴν μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα καὶ εἶπεν· εὐλόγησον δὴ κάμῃ, πάτερ.
- Γεν. 27,34 Όταν ἤκουσεν αὐτὰ τα λόγια του πατρός του ο Ησαΐ εκραύγασε με πολλήν πικρίαν και εἶπεν· “ευλόγησε, λοιπόν, και ἐμῃ, πάτερ μου”.
- Γεν. 27,35 εἶπε δὲ αὐτῷ· ἐλθὼν ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου ἔλαβε τὴν εὐλογίαν σου.
- Γεν. 27,35 Του εἶπεν ο Ισαάκ· “ἦλθεν ο αδελφός σου κα ἐπῆρε δολίως την ευλογίαν σου”.
- Γεν. 27,36 καὶ εἶπε· δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ· ἐπῆρνε γάρ με ἰδοὺ δευτέρον τοῦτο· τὰ τε πρωτοτόκιά μου εἴληφε καὶ νῦν ἔλαβε τὴν εὐλογίαν μου· καὶ εἶπεν Ἡσαΐ τῷ πατρὶ αὐτοῦ· οὐχ ὑπέλιπου μοι εὐλογίαν, πάτερ;
- Γεν. 27,36 Εἶπεν ο Ησαΐ με αγανάκτησιν “επιτυχώς και πολύ ταιριαστὰ του ἐδόθη το ὄνομο Ιακώβ, διότι ἰδοὺ δευτέραν φοράν με υπεσκέλισε και με ηπάτησε. Την πρώτην φοράν ἐπῆρε τα πρωτοτόκιά μου και τώρα ἐπῆρε και την ευλογίαν μου”. Εἶπε δε προς τον πατέρα του τον Ισαάκ· “πάτερ μου, δεν ἐμεινε λοιπόν και δι' ἐμῃ καμμία ευλογία;”
- Γεν. 27,37 ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαάκ εἶπε τῷ Ἡσαΐ· εἰ κύριον αὐτόν πεποίηκά σου καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ πεποίηκα αὐτοῦ οἰκέτας, σίτω καὶ οἴνω ἐστήριξα αὐτόν, σοὶ δὲ τί ποιήσω, τέκνον;
- Γεν. 27,37 Ἀπεκρίθη ο Ισαάκ και του εἶπε· “τον Ιακώβ, τον ἔκανα κύριόν σου και ὄλους τους αδελφούς του τους ἔκαμα υπηρετὰς του. Τον ευχήθηκα να ἔχη πλοῦσια τα προϊόντα της γῆς, σίτον και οἶνον. Τι λοιπόν να κάμω δια σε τώρα, παιδί μου;”
- Γεν. 27,38 εἶπε δὲ Ἡσαΐ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· μὴ εὐλογία μία σοὶ ἐστί, πάτερ; εὐλόγησον δὴ κάμῃ, πάτερ. κατανυχθέντος δὲ Ἰσαάκ ἀνεβόησε φωνὴν Ἡσαΐ καὶ ἔκλαυσε.
- Γεν. 27,38 Εἶπεν ο Ησαΐ προς τον πατέρα του· “μήπως μία μόνον ευλογία υπάρχει εις σέ, πάτερ μου; Ὑπάρχουν ασφαλώς και ἄλλαι. Πατερ μου, ευλόγησε και ἐμένα”. Συνεκινήθη βαθύτατα ο Ισαάκ, διότι δεν ηδύνατο να κάμη τίποτε, ο δε Ησαΐ εκραύγασε με μεγάλην φωνήν και ἔκλαυσε πικρά.
- Γεν. 27,39 ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαάκ ὁ πατήρ αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἀπὸ τῆς πίότητος τῆς γῆς ἔσται ἡ κατοίκησίς σου καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν.
- Γεν. 27,39 Ἀπαντών τότε ο Ισαάκ στους θρήνους του παιδιού του, του εἶπε· “ἰδοὺ· ἓνα μέρος από την εὐφορον γην και από την δρόσον του ουρανοῦ θα εἶναι ἡ κατοικία σου.
- Γεν. 27,40 καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ σου ζῆση καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύσεις· ἔσται δὲ ἡνίκα ἐὰν καθέλῃς, καὶ ἐκλύσης τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου.
- Γεν. 27,40 Θα ζῆς με το σπαθί σου, ἀλλὰ θα εἶσαι δούλος στον αδελφόν σου. Θα ἐλθουν ὁμως περιστάσεις, κατά τας οποίας θα κατεβάσης από τον τράχηλόν σου και θα αποτινάξης τον ζυγόν”.
- Γεν. 27,41 Καὶ ἐνεκότει Ἡσαΐ τῷ Ἰακώβ περὶ τῆς εὐλογίας ἧς εὐλόγησεν αὐτόν ὁ πατήρ αὐτοῦ· εἶπε δὲ Ἡσαΐ ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ· ἐγγισάτωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους τοῦ πατρός μου, ἵνα ἀποκτείνω Ἰακώβ τὸν ἀδελφόν μου.
- Γεν. 27,41 Ο Ησαΐ από την ἡμέραν εκείνην και ἐντεύθεν ἐμνησικακεῖ και ἀγανακτοῦσε ἐναντίον του Ιακώβ δια την ευλογίαν, την οποίαν μετὰ δόλου ἐπῆρεν από τον πατέρα του. Εἶπε δε από μέσα του· “ας αποθάνῃ πρώτα ο πατέρας μου, ας ἐλθουν και ας περάσουν αι ἡμέραι του πένθους δια τον θάνατον του πατρός μου, και τότε ἐγὼ θα φονεύσω τον αδελφόν μου τον Ιακώβ”.
- Γεν. 27,42 ἀπηγγέλη δὲ Ῥεβέκκα τὰ ῥήματα Ἡσαΐ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ πέμψασα ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ Ἡσαΐ ὁ ἀδελφός σου ἀπειλεῖ σοὶ τοῦ ἀποκτεῖναί σε·
- Γεν. 27,42 Τα λόγια ὁμως αὐτὰ του Ησαΐ, του πρεσβυτέρου υἱού, ἐπληροφορήθη ἡ Ῥεβέκκα. Εστειλε ἄνθρωπον, ἐκάλεσε κοντὰ της τον νεώτερον υἱόν της Ιακώβ και του εἶπε· “ἰδοὺ, ο αδελφός σου ο Ησαΐ ἀπειλεῖ να σε φονεύσῃ.
- Γεν. 27,43 νῦν οὖν, τέκνον, ἄκουσόν μου τῆς φωνῆς καὶ ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν

ἀδελφόν μου εἰς Χαρράν.

- Γεν. 27,43 Τώρα λοιπόν, παιδί μου, άκουσε προσεκτικά τα λόγια μου. Σηκώ και φεύγα μυστικά και πήγαινε εις την Χαρράν της Μεσοποταμίας προς τον αδελφόν μου τον Λαβαν.
- Γεν. 27,44 καὶ οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἡμέρας τινάς,
Γεν. 27,44 Καὶ μείνε μαζί του ἐπὶ ὀλίγον χρόνον,
Γεν. 27,45 ἕως τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ ἀδελφοῦ σου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐπιλάθηται ἃ πεποίηκας αὐτῷ. καὶ ἀποστείλασα μεταπέμφομαί σε ἐκεῖθεν, μὴ ποτε ἀποτεκνωθῶ ἀπὸ τῶν δύο ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. μέχρις ὅτου διαλυθῇ ὁ θαμὺς καὶ ἡ ὀργή, που ὁ ἀδελφός σου ἔχει ἐναντίον σου, καὶ λησμονήσῃ αὐτά, που τοῦ ἔκαμες. Εγὼ θα στείλω προς σε ἄνθρωπον καὶ θα σε καλέσω να ἐπιστρέψῃς πάλιν ἀπὸ ἐκεῖ. Να φύγῃς τώρα, παιδί μου, δια να μὴ χάσῃς εἰς μίαν ἡμέραν καὶ τα δυο μου παιδιὰ, τον ἕνα που θα πέσῃ νεκρός καὶ τον ἄλλον που θα γίνῃ φονηγᾶς”.
- Γεν. 27,46 Εἶπε δὲ Ῥεβέκκα πρὸς Ἰσαάκ· προσώχθικα τῇ ζωῇ μου διὰ τὰς θυγατέρας τῶν υἱῶν Χέτ· εἰ λήψεται Ἰακώβ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῆς γῆς ταύτης, ἵνα τί μοι τὸ ζῆν;
- Γεν. 27,46 Δια να πείσῃ δε ἡ Ρεβέκκα τον Ἰσαάκ καὶ ἀφήσῃ τον Ἰακώβ να ἀναχωρήσῃ εις Χαρράν του εἶπε· “Ἐβαρέθηκα την ζῶν μου ἐξ αιτίας των Χετταίων γυναικῶν, τας οποίας ἔχει λάβει συζύγους ὁ Ἡσαῦ. Δεν θέλω, λοιπόν, να λάβῃ σύζυγον ὁ Ἰακώβ γυναῖκα ἀπὸ τας θυγατέρας της χώρας αὐτῆς, διότι εἰν λάβῃ ἀπὸ αὐτάς τι θέλω να ζω; Καλύτερα να πεθάνω”.

ΓΕΝΕΣΙΣ 28

- Γεν. 28,1 Προσκαλεσάμενος δὲ Ἰσαάκ τὸν Ἰακώβ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων· οὐ λήψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων·
- Γεν. 28,1 Ἐκάλεσεν ὁ Ἰσαάκ τον Ἰακώβ, τον εὐλόγησε καὶ του ἔδωσε πατρικὴν υποθήκην καὶ ἐντολὴν λέγων· “δεν θα πάρῃς σύζυγον ἀπὸ τας θυγατέρας των Χαναναίων·
- Γεν. 28,2 ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, εἰς τὸν οἶκον Βαθουήλ τοῦ πατρὸς τῆς μητρὸς σου καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκεῖθεν γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς σου.
- Γεν. 28,2 ἀλλὰ σήκω καὶ φύγε εις τὴν Μεσοποταμίαν, στον οἶκον του Βαθουήλ, του πατρὸς της μητρὸς σου, καὶ πάρε σύζυγόν σου ἀπὸ ἐκεῖ, ἀπὸ τας θυγατέρας του Λαβαν, του ἀδελφοῦ της μητρὸς σου.
- Γεν. 28,3 ὁ δὲ Θεός μου εὐλόγησαι σε καὶ αὐξήσαι σε καὶ πληθύναι σε, καὶ ἔσῃ εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν·
- Γεν. 28,3 Ὁ δε Θεός μου ας σε εὐλογήσῃ, ας σε αὐξήσῃ καὶ ας σε πληθύνῃ, καὶ ἔτσι θα ἀναδειχθῆς γενάρχη πολλῶν λαῶν.
- Γεν. 28,4 καὶ δώῃ σοι τὴν εὐλογίαν Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς μου σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ, κληρονομήσαι τὴν γῆν τῆς παροικησεῶς σου, ἣν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ.
- Γεν. 28,4 Εἶθε να δώσῃ την εὐλογίαν του πατρὸς μου του Ἀβραάμ εις σε προσωπικῶς καὶ στους κατόπιν ἀπὸ σε ἀπογόνους σου, ὥστε να κληρονομήσῃς την χώραν, ὅπου σήμερον μένεις, καὶ την ὁποίαν ὁ Θεὸς ἔχει δώσει στον Ἀβραάμ”.
- Γεν. 28,5 καὶ ἀπέστειλεν Ἰσαάκ τὸν Ἰακώβ καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν υἱὸν Βαθουήλ τοῦ Σύρου, ἀδελφὸν Ῥεβέκκας τῆς μητρὸς Ἰακώβ καὶ Ἡσαῦ.
- Γεν. 28,5 Ἐστειλεν ὁ Ἰσαάκ τον Ἰακώβ εις τὴν Μεσοποταμίαν, ὅπου πράγματι αὐτὸς ἐπορεύθη προς τον Λαβαν, τον υἱὸν Βαθουήλ του Συρου, ἀδελφὸν της Ρεβέκκας, της μητρὸς του Ἰακώβ καὶ του Ἡσαῦ.
- Γεν. 28,6 Εἶδε δὲ Ἡσαῦ ὅτι εὐλόγησεν Ἰσαάκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ἀπόχετο εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας λαβεῖν ἑαυτῷ γυναῖκα ἐκεῖθεν ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων· οὐ λήψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων,
- Γεν. 28,6 Εἶδεν ὁ Ἡσαῦ ὅτι ὁ Ἰσαάκ εὐλόγησε τον Ἰακώβ. Ὁ Ἰακώβ λαβὼν τὴν εὐλογίαν του Ἰσαάκ ἀνεχώρησεν εις τὴν Μεσοποταμίαν της Συρίας, δια να πάρῃ ἀπὸ ἐκεῖ σύζυγόν του. Κατὰ δε τὴν ὥραν της εὐλογίας του ἔδωκεν ὁ πατήρ του τὴν ἐντολὴν· “δεν θα πάρῃς σύζυγον ἀπὸ τας θυγατέρας των Χαναναίων”.
- Γεν. 28,7 καὶ ἤκουσεν Ἰακώβ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας.
- Γεν. 28,7 Ὁ Ἰακώβ υπῆκουσεν στον πατέρα καὶ τὴν μητέρα του, ἐδέχθη τὴν ἐντολὴν καὶ ἐπορεύθη εις τὴν Μεσοποταμίαν της Συρίας.
- Γεν. 28,8 ἰδὼν δὲ καὶ Ἡσαῦ ὅτι πονηραὶ εἰσιν αἱ θυγατέρες Χαναάν ἐναντίον Ἰσαάκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
- Γεν. 28,8 Ὁ δε Ἡσαῦ ἐπειδὴ εἶδεν ὅτι ὁ πατέρας του εἶχε κακὴν ιδέαν δια τας θυγατέρας των Χαναναίων, δια να εὐχαριστήσῃ αὐτόν,
- Γεν. 28,9 ἐπορεύθη Ἡσαῦ πρὸς Ἰσμαήλ καὶ ἔλαβε τὴν Μαελέθ θυγατέρα Ἰσμαήλ τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ, ἀδελφὴν Ναβεῶθ, πρὸς ταῖς γυναῖξιν αὐτοῦ γυναῖκα.
- Γεν. 28,9 ἐπορεύθη προς τὴν περιοχὴν ὅπου κατοικοῦσεν ὁ Ἰσμαήλ, καὶ ἐκτὸς των δύο γυναικῶν, που εἶχε, ἔλαβεν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἄλλην σύζυγον τὴν Μαελέθ, θυγατέρα του Ἰσμαήλ, υἱοῦ του Ἀβραάμ, ἀδελφὴν του Ναβεῶθ.

- Γεν. 28,10 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρᾶν.
- Γεν. 28,10 Ὁ Ἰακώβ ἐν τῷ μεταξὺ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τοῦ Φρέατος τοῦ Ὀρκου, δια να μεταβῆ εἰς τὴν Χαρρᾶν τῆς Μεσοποταμίας.
- Γεν. 28,11 καὶ ἀπήντησε τὸ πῶ καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδω γὰρ ὁ ἥλιος· καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ.
- Γεν. 28,11 Ἐφθασεν εἰς κάποιον τόπον, εἰς τὴν Βαιθήλ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ, διότι εἶχε δύσει ὁ ἥλιος. Ἐπῆρε ἀπὸ τοὺς λίθους τοῦ τόπου, ἔβαλεν αὐτοὺς ὡς προσκεφάλαιον κάτω ἀπὸ τὴν κεφαλὴν του καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ.
- Γεν. 28,12 καὶ ἐνυπνιάσθη, καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἥς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ’ αὐτῆς.
- Γεν. 28,12 Ἐκεῖ εἶδεν ἓνα ὄνειρον. Εἶδε μίαν κλίμακα, τῆς ὁποίας ἡ βᾶσις ἦτο στερεωμένη εἰς τὴν γῆν, ἡ δὲ κορυφὴ τῆς ἐφθασεν ἐπὶ τὸν οὐρανόν· ἄγγελοι δὲ τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον δι’ αὐτῆς.
- Γεν. 28,13 ὁ δὲ Κύριος ἐπέστηρικτος ἐπ’ αὐτῆς καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ· μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ, ἐφ’ ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ’ αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι σου.
- Γεν. 28,13 Ὁ Θεὸς εἶχε στηριχθῆ ἐπὶ τὸ ἄνω μέρος τῆς κλίμακος αὐτῆς, καὶ εἶπεν· “ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, τοῦ πατρὸς σου, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ. Μὴ φοβῆσαι, διότι αὐτὴν τὴν γῆν, ἐπὶ τῆς ὁποίας σὺ τώρα κοιμάσαι, θα δώσω εἰς σε καὶ τοὺς ἀπογόνους σου.
- Γεν. 28,14 καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν καὶ ἐπὶ λίβα καὶ ἐπὶ βορρᾶν, καὶ ἐπ’ ἀνατολάς, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ σπέρματι σου.
- Γεν. 28,14 Οἱ δὲ ἀπόγονοί σου θα πληθυνθῶν καὶ θα ἀυξηθῶν εἰς ἀριθμὸν μέγαν ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης, καὶ θα ἐπεκταθῶν πρὸς Δυσμᾶς, πρὸς Νότον, πρὸς Βορρᾶν καὶ πρὸς Ἀνατολάς. Ὅλοι δὲ οἱ λαοὶ τῆς γῆς, θα εὐλογηθῶν δια μέσου ἐνός ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους σου (δια τοῦ Χριστοῦ).
- Γεν. 28,15 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἂν πορευθῆς, καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι.
- Γεν. 28,15 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι καὶ θα εἰμαι μαζὴ σου, θα σε προφυλάσω καὶ θα σε καθοδηγῶ ἐν ἑκάστῳ δρόμῳ σου, ὅπου ἂν πορευθῶν καὶ ἀν μεταβῆς, καὶ θα σε ἐπαναφέρω εἰς τὴν γῆν αὐτήν. Δὲν θα σε ἐγκαταλείπω καὶ θα πραγματοποιήσω ὅλα, ὅσα σου ἐλάλησα.
- Γεν. 28,16 καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν.
- Γεν. 28,16 Ἐξύπνησεν ὁ Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου του καὶ γεμάτος ἱερὸν δέος εἶπεν· “ὁ Κύριος ὑπάρχει ἐν τῷ τόπῳ αὐτῷ καὶ ἐγὼ δὲ ἐν τῷ τόπῳ αὐτῷ οὐκ ᾔδειν.”
- Γεν. 28,17 καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν· ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος· οὐκ ἔστι τοῦτο ἀλλ’ ἡ οἴκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.
- Γεν. 28,17 Ἐφοβήθη καὶ εἶπεν· “ὅπως φοβερός εἶναι ὁ τόπος αὐτός ! Αὐτός βεβαίως εἶναι οἶκος Θεοῦ καὶ αὕτη εἶναι ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ !”
- Γεν. 28,18 καὶ ἀνέστη Ἰακώβ τὸ πρωῖ καὶ ἔλαβε τὸν λίθον, ὃν ὑπέθηκεν ἐκεῖ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν στήλην καὶ ἐπέχεεν ἔλαιον ἐπὶ τὸ ἄκρον αὐτῆς.
- Γεν. 28,18 Ἐξύπνησεν δὲ τὴν πρωῖαν, ἐπῆρε τὸν λίθον, τὸν ὁποῖον εἶχε θέσει ὡς προσκεφάλαιον εἰς τὴν κεφαλὴν του, ἔστησεν αὐτὸν ὡς στήλην εἰς ἀνάμνησιν τοῦ μεγάλου τούτου γεγονότος, καὶ εἰς ἐνδειξὴν καθιερώσεως ἐχύσεν ἔλαιον εἰς τὴν κορυφὴν αὐτῆς.
- Γεν. 28,19 καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Οἶκος Θεοῦ· καὶ Οὐλαμλοῦζ ἦν ὄνομα τῆ πόλει τὸ πρότερον.
- Γεν. 28,19 ὠνόμασε δὲ τὸν τόπον ἐκεῖνον “Οἶκος Θεοῦ”. Ἡ πόλις, κοντὰ εἰς τὴν ὁποίαν ἐκοιμήθη, ὠνομάζετο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην Οὐλαμλοῦζ.
- Γεν. 28,20 καὶ ἠύξατο Ἰακώβ εὐχὴν λέγων· ἐάν ᾔ Κύριος ὁ Θεὸς μετ’ ἐμοῦ καὶ διαφυλάξῃ με ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐγὼ πορεύομαι, καὶ δῶ μοι ἄρτον φαγεῖν καὶ ἱμάτιον περιβαλέσθαι
- Γεν. 28,20 Ἐκαμε δὲ ἐκεῖ ὁ Ἰακώβ τάξιμον καὶ εἶπεν· “ἐάν ὁ Κύριος καὶ Θεὸς εἶναι μαζὴ μου καὶ με διαφυλάξῃ ἐν τῷ δρόμῳ μου, τὸν ὁποῖον ἐγὼ βαδίζω, καὶ μου δώσῃ ἄρτον πρὸς τροφήν καὶ ἱμάτιον εἰς ἐνδυμασίαν, μου δώσῃ ὅσα μου χρειάζονται κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ξενιτίας μου,
- Γεν. 28,21 καὶ ἀποστρέψῃ με μετὰ σωτηρίας εἰς τὸν οἶκόν τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἔσται Κύριός μου εἰς Θεόν,
- Γεν. 28,21 ἐάν με καθοδηγήσῃ καὶ ἐπιστρέψῃ πάλιν σῶος ἐν τῷ σπίτι τοῦ πατρὸς μου, αὐτός θα εἶναι ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου.
- Γεν. 28,22 καὶ ὁ λίθος οὗτος, ὃν ἔστησα στήλην, ἔσται μοι οἶκος Θεοῦ, καὶ πάντων, ὧν ἐάν μοι δῶς, δεκάτην ἀποδεκατώσω αὐτὰ σοι.
- Γεν. 28,22 Καὶ ὁ λίθος αὐτός, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἔστησα ὄρθιον εἰς ἀνάμνησιν τοῦ γεγονότος, θα γίνῃ ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ ὅλα δὲ τὰ ἀγαθὰ, ὅσα ἤθελε μου δώσῃ ὁ Θεός, ἐγὼ θα προσφέρω εἰς αὐτὸν τὸ ἐν δέκατον”.

- Γεν. 29,1 Καὶ ἐξάρας Ἰακώβ τοὺς πόδας ἐπορεύθη εἰς γῆν ἀνατολῶν πρὸς Λάβαν τὸν υἱὸν Βαθουήλ τοῦ Σύρου, ἀδελφὸν δὲ Ῥεβέκκας μητρὸς Ἰακώβ καὶ Ἡσαῦ.
- Γεν. 29,1 Ἐπειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτὰ ἐξεκίνησεν ὁ Ἰακώβ πεζῆ, ἐβάδισεν εἰς τὰς ἀνατολικὰς χώρας πρὸς τὸν Λάβαν, τὸν υἱὸν Βαθουήλ τοῦ Συροῦ, ἀδελφὸν τῆς Ῥεβέκκας τῆς μητρὸς τοῦ Ἰακώβ καὶ τοῦ Ἡσαῦ.
- Γεν. 29,2 καὶ ὄρᾳ καὶ ἰδοὺ φρέαρ ἐν τῷ πεδίῳ, ἦσαν δὲ ἐκεῖ τρία ποίμνια προβάτων ἀναπαυόμενα ἐπ’ αὐτοῦ· ἐκ γὰρ τοῦ φρέατος ἐκείνου ἐπότιζον τὰ ποίμνια, λίθος δὲ ἦν μέγας ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ φρέατος,
- Γεν. 29,2 Ὄταν δὲ ἐπλησίασε πρὸς τὴν πόλιν Χαρρὰν, παρατηρεῖ καὶ ἰδοὺ βλέπει ὅτι εἰς τὴν πεδιάδα ὑπῆρχε φρέαρ. Πλησίον δὲ αὐτοῦ ἦσαν τρία ποίμνια προβάτων, τὰ ὁποῖα ἀνεπαύοντο, διότι ἀπὸ τοῦ φρέατος ἐκεῖνο ἐπότιζον οἱ ποιμένες τὰ κοπάδια τῶν. Ἐνας δὲ μέγας λίθος ἐκλείει τὸ στόμιον τοῦ φρέατος.
- Γεν. 29,3 καὶ συνήγοντο ἐκεῖ πάντα τὰ ποίμνια καὶ ἀπεκύλιον τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος καὶ ἐπότιζον τὰ πρόβατα καὶ ἀποκαθίστων τὸν λίθον ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ φρέατος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
- Γεν. 29,3 Ἐμαζεύοντο ἐκεῖ ὅλα τὰ κοπάδια, οἱ δὲ ποιμένες ἀπεκύλιον τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόμιου τοῦ φρέατος, ἐπότιζον τὰ πρόβατα καὶ ἔπειτα ἐπανάφεραν τὸν λίθον εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ, ἐπὶ τὸ στόμιον τοῦ φρέατος.
- Γεν. 29,4 εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακώβ· ἀδελφοί, πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς; οἱ δὲ εἶπαν· ἐκ Χαρρὰν ἐσμεν.
- Γεν. 29,4 Ἠρώτησεν ὁ Ἰακώβ τοὺς ποιμένας καὶ εἶπεν· “ἀδελφοί, ἀπὸ ποῦ εἰσθε;” Ἐκεῖνοι δὲ ἀπήντησαν· “εἰμεθα ἀπὸ τῆς Χαρρὰν”.
- Γεν. 29,5 εἶπε δὲ αὐτοῖς· γινώσκετε Λάβαν τὸν υἱὸν Ναχώρ; οἱ δὲ εἶπαν· γινώσκομεν.
- Γεν. 29,5 Τους ἠρώτησε πάλιν· “γινώριζετε τὸν Λάβαν, τὸν ἀπόγονον τοῦ Ναχώρ;” Ἐκεῖνοι εἶπαν· “βεβαίως τὸν γινώριζομεν”.
- Γεν. 29,6 εἶπε δὲ αὐτοῖς· ὑγιαίνει; οἱ δὲ εἶπαν· ὑγιαίνει. καὶ ἰδοὺ Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων.
- Γεν. 29,6 Εἶπεν εἰς αὐτούς· “εἶναι καλὰ εἰς τὴν υγιάν σου;”. Ἐκεῖνοι εἶπαν· “Εἶναι καλὰ”. Κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἰδοὺ ἡ Ῥαχὴλ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Λάβαν, ἤρχετο μετὰ τὰ πρόβατά της εἰς τὸ φρέαρ.
- Γεν. 29,7 καὶ εἶπεν Ἰακώβ· ἔτι ἐστὶν ἡμέρα πολλή, οὐπω ὥρα συναχθῆναι τὰ κτήνη· ποτίσαντες τὰ πρόβατα ἀπελθόντες βόσκατε.
- Γεν. 29,7 Ὁ Ἰακώβ, θέλων προφανῶς νὰ ομιλήσῃ ἰδιαιτέρως μετὰ τὴν κόρην τοῦ Λάβαν, εἶπεν τοῖς ποιμένας· “ὑπολείπονται ὥραι πολλαὶ τῆς ἡμέρας καὶ δὲν εἶναι ἀκόμη καιρὸς νὰ συγκεντρωθῶν τὰ ζῶα εἰς τὰς μάνδρας τῶν. Ποτίσατέ τὰ λουπόν, καὶ πηγαίνετε νὰ τὰ βοσκήσετε”.
- Γεν. 29,8 οἱ δὲ εἶπαν· οὐ δύνησόμεθα ἕως τοῦ συναχθῆναι πάντας τοὺς ποιμένας, καὶ ἀποκυλίσει τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, καὶ ποτιοῦμεν τὰ πρόβατα.
- Γεν. 29,8 Ἐκεῖνοι ὁμῶς τοῦ ἀπήντησαν· “δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὰ ποτίσωμεν, πρὶν ἢ μαζευθῶν ἐδῶ ὅλοι οἱ ποιμένες καὶ μαζῆ ἀποκυλίσει τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόμιου τοῦ φρέατος, ὁπότε καὶ θὰ ποτίσωμεν τὰ πρόβατα”.
- Γεν. 29,9 ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς καὶ ἰδοὺ Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ Λάβαν ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς· αὐτὴ γὰρ ἔβοσκε τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῆς.
- Γεν. 29,9 Καθ’ ὃν χρόνον αὐτὸς συνωμίλει μετὰ τοὺς ποιμένας, ἰδοὺ ἡ Ῥαχὴλ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Λάβαν, ἤρχετο μετὰ τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς τῆς εἰς τὸ φρέαρ, διὰ νὰ τὰ ποτίσῃ, διότι αὐτὴ τὰ ἔβοσκεν.
- Γεν. 29,10 ἐγένετο δὲ, ὡς εἶδεν Ἰακώβ τὴν Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ προσελθὼν Ἰακώβ ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος καὶ ἐπότιζε τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.
- Γεν. 29,10 Ὄτε δὲ ὁ Ἰακώβ εἶδε τὴν Ῥαχὴλ, τὴν θυγατέρα τοῦ Λάβαν, τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα τοῦ Λάβαν, ἐπλησίασεν εἰς τὸ φρέαρ, ἀπεκύλισε μόνος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ στόμιου τὸν λίθον καὶ ἐπότιζε τὰ πρόβατα τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.
- Γεν. 29,11 καὶ ἐφίλησεν Ἰακώβ τὴν Ῥαχὴλ· καὶ βοήσας τῇ φωνῇ αὐτοῦ ἔκλαυσε.
- Γεν. 29,11 Ἐπλησίασεν τὴν Ῥαχὴλ, τὴν ἠσπάσθη καὶ βαθύτατα συγκινημένος ἐκράζε καὶ ἔκλαυσε.
- Γεν. 29,12 καὶ ἀπήγγειλε τῇ Ῥαχὴλ, ὅτι ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐστὶ καὶ ὅτι υἱὸς Ῥεβέκκας ἐστὶ, καὶ δραμοῦσα ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.
- Γεν. 29,12 Ἐπληροφόρησε τὴν Ῥαχὴλ ὅτι εἶναι ἀνεπιὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, υἱὸς τῆς Ῥεβέκκας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ. Ἐκείνη δὲ ἔτρεξε καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ τὰ λόγια ταῦτα.
- Γεν. 29,13 ἐγένετο δὲ, ὡς ἤκουσε Λάβαν τὸ ὄνομα Ἰακώβ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, ἔδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ περιλαβὼν αὐτὸν ἐφίλησεν καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ διηγήσατο τῷ Λάβαν πάντα τοὺς λόγους τούτους.
- Γεν. 29,13 Ἀμέσως δὲ μόλις ὁ Λάβαν ἤκουσε τὸ ὄνομα τοῦ Ἰακώβ, τοῦ παιδιοῦ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, ἔτρεξεν εἰς συνάντησίν αὐτοῦ, τὸν ἐνηγκαλίσθη, τὸν ἐφίλησεν καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ. Ἐκεῖ δὲ διηγήθη ὁ Ἰακώβ εἰς τὸν Λάβαν ὅλα, ὅσα αὐτῷ εἶχον συμβῆ.
- Γεν. 29,14 καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν· ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ ἐκ τῆς σαρκὸς μου εἶ σύ. καὶ ἦν μετ’ αὐτοῦ μῆνα ἡμερῶν.
- Γεν. 29,14 Ὁ Λάβαν εἶπε τότε εἰς τὸν Ἰακώβ· “εἶσαι συ ἀπὸ τῶν δικῶν μας κόκκαλα καὶ ἀπὸ τῆς ἰδικῆς μας σάρκα. Εἰμεθα

συγγενείς εξ αίματος”. Ο Ιακώβ έμεινε μαζί του ένα μήνα.

- Γεν. 29,15 Είπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ· ὅτι γὰρ ἀδελφός μου εἶ, οὐ δουλεύσεις μοι δωρεάν· ἀπάγγελόν μοι, τίς ὁ μισθός σου ἐστί;
- Γεν. 29,15 Μετὰ την ἀπόδοτον του μηνός ο Λαβαν εἶπεν στον Ιακώβ· “επειδὴ εἶσαι συγγενής μου, αὐτὸ δεν σημαίνει ὅτι πρέπει να ἐργάζεσαι εἰς ἐμὲ δωρεάν, ὡσάν δούλος. Πῆς μου ποῖος πρέπει να εἶναι ὁ μισθός σου”.
- Γεν. 29,16 τῷ δὲ Λάβαν ἦσαν δύο θυγατέρες, ὄνομα τῇ μείζονι Λεία, καὶ ὄνομα τῇ νεωτέρῃ Ῥαχὴλ.
- Γεν. 29,16 Ὁ Λαβαν εἶχε δύο θυγατέρας· ἡ μεγαλύτερα ὀνομάζετο Λεία καὶ ἡ μικρότερα ὀνομάζετο Ῥαχὴλ.
- Γεν. 29,17 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Λείας ἀσθενεῖς, Ῥαχὴλ δὲ ἦν καλὴ τῷ εἶδει καὶ ὠραία τῇ ὄψει σφόδρα.
- Γεν. 29,17 Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Λείας ἦσαν ἀδύνατοι, ἡ δὲ Ῥαχὴλ ἦτο ὠραία εἰς ὅλην τῆς τῆς ἐμφάνισιν καὶ ἐξαιρετικῶς ὠραία στο, πρόσωπον.
- Γεν. 29,18 ἠγάπησε δὲ Ἰακώβ τὴν Ῥαχὴλ καὶ εἶπε· δουλεύσω σοι ἑπτὰ ἔτη περὶ Ῥαχὴλ τῆς θυγατρὸς σου τῆς νεωτέρας.
- Γεν. 29,18 Ὁ Ιακώβ ἠγάπησε τὴν Ῥαχὴλ καὶ εἶπε· “θα ἐργασθῶ εἰς σε ἐπτὰ ἔτη δια τὴν Ῥαχὴλ τὴν νεωτέραν θυγατέρα σου, τὴν ὁποῖαν μετὰ τα ἐπτὰ αὐτὰ ἔτη θα λάβω ὡς σύζυγον”.
- Γεν. 29,19 εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν· βέλτιον δοῦναί με αὐτὴν σοι, ἢ δοῦναί με αὐτὴν ἀνδρὶ ἑτέρῳ· οἴκησον μετ’ ἐμοῦ.
- Γεν. 29,19 Ὁ Λαβαν τοῦ ἀπήντησεν· “εἶναι βεβαίως πολὺ προτιμότερον γιὰ μένα να δώσω αὐτὴν σύζυγον εἰς σέ, παρά εἰς οἰονδήποτε ἀνδρα. Μείνε μαζί μας καὶ ἐργάσου, ὅπως εἶπες”.
- Γεν. 29,20 καὶ ἐδούλευσεν Ἰακώβ περὶ Ῥαχὴλ ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἦσαν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς ἡμέραι ὀλίγαι, παρά τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν αὐτὴν.
- Γεν. 29,20 Ὁ Ιακώβ ἐργάσθη πράγματι ἐπὶ ἑπτὰ κατὰ συνέχειαν ἔτη, δια να λάβῃ ὡς σύζυγον τὴν Ῥαχὴλ. Μαλιστα δε του ἐφάνησαν καὶ ὀλίγα τα ἔτη αὐτά. Διότι ἀγαποῦσε τὴν Ῥαχὴλ.
- Γεν. 29,21 εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Λάβαν· δός μοι τὴν γυναῖκά μου, πεπληρῶνται γὰρ αἱ ἡμέραι, ὅπως εἰσέλθω πρὸς αὐτὴν.
- Γεν. 29,21 Μετὰ δε τὴν παρέλευσιν των ἐτῶν αὐτῶν εἶπεν ὁ Ιακώβ στον Λαβαν· “τα ἐπτὰ ἔτη τῆς ἐργασίας μου συνεπληρώθησαν· δός μοι λοιπὸν τὴν Ῥαχὴλ, δια να τὴν νυμφευθῶ καὶ να τὴν ἔχω ὡς σύζυγον”.
- Γεν. 29,22 συνήγαγε δὲ Λάβαν πάντας τοὺς ἀνδρας τοῦ τόπου καὶ ἐποίησε γάμον.
- Γεν. 29,22 Ὁ Λαβαν συνεκέντρωσεν ὅλους τοὺς ἀνδρας τοῦ τόπου καὶ ἔκαμε τὸν γάμον.
- Γεν. 29,23 καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ λαβὼν Λείαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰσήγαγε πρὸς Ἰακώβ καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν Ἰακώβ.
- Γεν. 29,23 Ὅταν ἐνύκτωσεν, ἐπῆρε ὁ Λαβαν τὴν Λείαν, τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν ὠδήγησεν πρὸς τὸν Ιακώβ στον νυμφικὸν θάλαμον.
- Γεν. 29,24 ἔδωκε δὲ Λάβαν Λεία τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Ζελφάν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῇ παιδίσκην.
- Γεν. 29,24 Ἐδωσε δε εἰς τὴν θυγατέρα του τὴν Λείαν ὡς δούλην τῆς τῆς Ζελφάν, ἰδικὴν του ἕως τότε δούλην.
- Γεν. 29,25 ἐγένετο δὲ πρωΐ, καὶ ἰδοὺ ἦν Λεία. εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Λάβαν· τί τοῦτο ἐποίησάς μοι; οὐ περὶ Ῥαχὴλ ἐδούλευσα παρά σοι; καὶ ἵνατί παρελογίσω με;
- Γεν. 29,25 Ὅταν ἐξημέρωσε, εἶδεν ἔξαφνα ὁ Ιακώβ ὅτι σύζυγός του ἐγένετο ἡ Λεία. Διεμαρτυρήθη δε πρὸς τὸν Λαβαν καὶ του εἶπε· “τι εἶναι αὐτὸ, που μου ἔκαμες; Ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη συνεχῶς δεν ἐργάσθην κατὰ τὴν συμφωνίαν μας κοντὰ σου δια τὴν Ῥαχὴλ; Διατί με ἐξηπάτησες;”
- Γεν. 29,26 ἀπεκρίθη δὲ Λάβαν· οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, δοῦναί τὴν νεωτέραν πρὶν ἢ τὴν πρεσβυτέραν·
- Γεν. 29,26 Ὁ Λαβαν τοῦ ἀπήντησε· “δεν ὑπάρχει στον τόπον μας συνήθεια να δίδωμεν εἰς γάμον τὴν νεωτέραν κόρην, πρὶν ὑπανδρεύσωμεν τὴν μεγαλύτεραν.
- Γεν. 29,27 συντέλεσον οὖν τὰ ἑβδομα ταύτης, καὶ δώσω σοι καὶ ταύτην ἀντὶ τῆς ἐργασίας, ἧς ἐργᾶ παρ’ ἐμοί, ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη ἕτερα.
- Γεν. 29,27 Ἀς περᾶση λοιπὸν ἡ ἐβδομάς του γάμου σου με τὴν Λείαν καὶ, θα δώσω εἰς σε καὶ τὴν Ῥαχὴλ ἐναντὶ τῆς ἐργασίας, τὴν ὁποῖον θα μου προσφέρῃς ἐπὶ ἑπτὰ ἀκόμη ἔτη”.
- Γεν. 29,28 ἐποίησε δὲ Ἰακώβ οὕτως καὶ ἀνεπλήρωσε τὰ ἑβδομα ταύτης, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Λάβαν Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖκα.
- Γεν. 29,28 Ἐδέχθη ὁ Ιακώβ τὴν νέαν αὐτὴν συμφωνίαν, καὶ ἔκαμεν, ὅπως του εἶπεν ὁ Λαβαν. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐβδομάδος του γάμου του με τὴν Λείαν, ἔδωκεν ὁ Λαβαν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν θυγατέρα του Ῥαχὴλ ὡς σύζυγον.
- Γεν. 29,29 ἔδωκε δὲ Λάβαν τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Βαλλάν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῇ παιδίσκην.
- Γεν. 29,29 Ἐδωσε δε τὴν δούλην του Βαλλάν ὡς δούλην εἰς τὴν θυγατέρα του Ῥαχὴλ.
- Γεν. 29,30 καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ῥαχὴλ· ἠγάπησε δὲ Ῥαχὴλ μᾶλλον ἢ Λείαν· καὶ ἐδούλευσεν αὐτῷ ἑπτὰ ἔτη ἕτερα.
- Γεν. 29,30 Ὁ Ιακώβ ἦλθεν εἰς γάμου κοινωνίαν με τὴν Ῥαχὴλ. ἠγάπησε δε περισσότερον τὴν Ῥαχὴλ ἀπὸ τὴν Λείαν. Ἐν συνεχείᾳ δε ἐργάσθη ἄλλα ἑπτὰ ἔτη στον πενθερόν του τὸν Λαβαν.
- Γεν. 29,31 Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεός ὅτι ἐμισεῖτο Λεία, ἠνοιξε τὴν μήτραν αὐτῆς· Ῥαχὴλ δὲ ἦν στεῖρα·
- Γεν. 29,31 Ὁ Κύριος καὶ Θεός ἰδὼν ὅτι ἡ Λεία περιεφρονεῖτο ἀπὸ τὸν Ιακώβ ὡς ἀσχημῆ, τῆς ἔδωσε τὸ χάρισμα τῆς

τεκνογονίας, ενώ η Ραχήλ έμενε στείρα.

- Γεν. 29,32 και συνέλαβε Λεία και έτεκεν υιόν τῷ Ἰακώβ· ἐκάλεσε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ῥουβὴν λέγουσα· διότι εἶδέν μου Κύριος τὴν ταπείνωσιν, καὶ ἔδωκέ μοι υἱόν· νῦν οὖν ἀγαπήσει με ὁ ἀνὴρ μου.
- Γεν. 29,32 Ἡ Λεία κατέστη ἐγκυος καὶ ἐγέννησεν στον Ἰακώβ υἱόν. Ὠνόμασε δε αὐτὸν Ῥουβὴν λέγουσα· “ὁ Κύριος μου ἔδωκεν υἱόν, διότι εἶδε τὴν περιφρόνησίν μου ἀπὸ τον ἀνδρα μου. Τώρα λοιπὸν θα με ἀγαπήσει ὁ σύζυγός μου”.
- Γεν. 29,33 καὶ συνέλαβε πάλιν καὶ ἔτεκεν υἱόν δεῦτερον τῷ Ἰακώβ καὶ εἶπεν· ὅτι ἤκουσε Κύριος ὅτι μισοῦμαι, καὶ προσέδωκέ μοι καὶ τοῦτον· ἐκάλεσε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Συμεών·
- Γεν. 29,33 Ἐμεινε πάλιν ἐγκυος, ἐγέννησε δεῦτερον υἱόν καὶ εἶπεν· “ἤκουσεν ὁ Κύριος ὅτι περιφρονούμαι ἀκόμη ἀπὸ τον σύζυγόν μου καὶ μου ἔδωσε καὶ αὐτὸν τον υἱόν”. Δια τοῦτο ὠνόμασε τον δεῦτερον υἱόν της Συμεών.
- Γεν. 29,34 καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ εἶπεν· ἐν τῷ νῦν καιρῷ πρὸς ἐμοῦ ἔσται ὁ ἀνὴρ μου, τέτοκα γὰρ αὐτῷ τρεῖς υἱούς· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Λευεὶ.
- Γεν. 29,34 Ἐμεινε καὶ πάλιν ἐγκυος, ἐγέννησε υἱόν καὶ εἶπε· “τώρα πλέον θα εἶναι μαζὴ μου ὁ ἀνδρας μου, διότι του ἐγέννησα τρεις υἱούς”. Δια τοῦτο ὠνόμασεν αὐτὸν Λευεὶ.
- Γεν. 29,35 καὶ συλλαβοῦσα ἔτι ἔτεκεν υἱόν καὶ εἶπε· νῦν ἔτι τοῦτο ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰούδαν. καὶ ἔσθη τοῦ τίκτειν.
- Γεν. 29,35 Κατέστη καὶ πάλιν ἐγκυος, ἐγέννησε καὶ ἄλλον υἱόν καὶ εἶπε· “καὶ πάλιν τώρα θα δοξολογήσω δια τοῦτο το γεγονός τον Κυριον”. Δια τοῦτο ὠνόμασε το παιδί της αὐτό Ἰούδαν καὶ ἔπαυσε να γεννά.

ΓΕΝΕΣΙΣ 30

- Γεν. 30,1 Ἴδοῦσα δὲ Ῥαχήλ ὅτι οὐ τέτοκε τῷ Ἰακώβ, καὶ ἐζήλωσε Ῥαχήλ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ εἶπε τῷ Ἰακώβ· δὸς μοι τέκνα· εἰ δὲ μή, τελευτήσω ἐγώ.
- Γεν. 30,1 Ὅταν ἡ Ῥαχήλ εἶδεν ὅτι δεν ἐγέννησεν τσoton Ἰακώβ παιδί, ἐφθόνησε τὴν ἀδελφὴν της Λείαν καὶ εἶπεν στον Ἰακώβ· “δος μου τέκνα, εἰ δ' ἄλλως θα ἀποθάνω”.
- Γεν. 30,2 Ἐθυμωθεὶς δὲ Ἰακώβ τῇ Ῥαχήλ εἶπεν αὐτῇ· μὴ ἀντὶ Θεοῦ ἐγὼ εἰμι, ὅς ἐστέρησέ σε καρπὸν κοιλίας·
- Γεν. 30,2 Ἐθύμωσεν ὁ Ἰακώβ ἐναντίον της Ῥαχήλ καὶ της εἶπε· “μήπως ἐγὼ υπέχω θεσιν Θεοῦ, ὁ ὁποῖος δεν σου ἔδωσε καρπὸν κοιλίας;”
- Γεν. 30,3 εἶπε δὲ Ῥαχήλ τῷ Ἰακώβ· ἰδοὺ ἡ παιδίσκη μου Βαλλὰ· εἴσελθε πρὸς αὐτήν, καὶ τέξεται ἐπὶ τῶν γονάτων μου, καὶ τεκνοποιήσομαι κάγώ ἐξ αὐτῆς.
- Γεν. 30,3 Εἶπεν ἡ Ῥαχήλ στον Ἰακώβ· “Ἴδου, ἡ δούλη μου ἡ Βαλλὰ, πάρε τὴν καὶ θα γεννήσει παιδί εἰς τα γονατά μου καὶ θα εἶναι σαν να ἔχω γενήσει ἐγώ. Το τέκνον της θα εἶναι ἰδικόν μου”.
- Γεν. 30,4 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Βαλλὰν τὴν παιδίσκην αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν Ἰακώβ.
- Γεν. 30,4 Παρέδωσε τὴν δούλην της τὴν Βαλλὰν εἰς αὐτὸν ὡς γυναῖκα του, ἦλθεν ἐκεῖνος πρὸς αὐτὴν εἰς συζυγικὴν συνάφειαν,
- Γεν. 30,5 καὶ συνέλαβε Βαλλὰ ἡ παιδίσκη Ῥαχήλ καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱόν.
- Γεν. 30,5 ἔμεινεν ἐγκυος ἡ Βαλλὰ ἡ δούλη της Ῥαχήλ καὶ ἐγέννησεν στον Ἰακώβ υἱόν.
- Γεν. 30,6 καὶ εἶπε Ῥαχήλ· ἔκρινέ μοι ὁ Θεὸς καὶ ἐπήκουσε τῆς φωνῆς μου καὶ ἔδωκέ μοι υἱόν· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Δάν.
- Γεν. 30,6 Εἶπε δε ἡ Ῥαχήλ· “ὁ Θεὸς μου ἔδωσε το δίκαιόν μου, ἤκουσε τὴν προσευχὴν μου καὶ μου ἐχάρισε παιδί”. Δια τοῦτο ὠνόμασεν αὐτὸν Δαν.
- Γεν. 30,7 καὶ συνέλαβεν ἔτι Βαλλὰ ἡ παιδίσκη Ῥαχήλ καὶ ἔτεκεν υἱόν δεῦτερον τῷ Ἰακώβ.
- Γεν. 30,7 Ἐμεινε πάλιν ἐγκυος ἡ Βαλλὰ, ἡ δούλη της Ῥαχήλ, καὶ ἐγέννησε δεῦτερον υἱόν στον Ἰακώβ.
- Γεν. 30,8 καὶ εἶπε Ῥαχήλ· συναντελάβετό μου ὁ Θεός, καὶ συνανεστράφην τῇ ἀδελφῇ μου καὶ ἠδυνάσθη· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νεφθαλεὶμ.
- Γεν. 30,8 Εἶπε τότε ἡ Ῥαχήλ· “με ἐβοήθησεν ὁ Θεός, ἠγωνίσθην σκληρῶς κατὰ της ἀδελφῆς μου καὶ τὴν ἐνίκησα”. Καὶ ὠνόμασε τον υἱόν της Νεφθαλεὶμ.
- Γεν. 30,9 Εἶδε δὲ Λεία ὅτι ἔσθη τοῦ τίκτειν, καὶ ἔλαβε Ζελφάν τὴν παιδίσκην αὐτῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἰακώβ γυναῖκα. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν
- Γεν. 30,9 Εἶδεν ἡ Λεία, ὅτι εσταμάτησεν ἡ τεκνογονία της καὶ ἔλαβε τὴν δούλην της τὴν Ζελφάν, τὴν παρέδωκεν στον Ἰακώβ ὡς γυναῖκα του, καὶ ἦλθεν ἐκεῖνος εἰς συνάφειαν με αὐτήν.
- Γεν. 30,10 καὶ συνέλαβε Ζελφὰ ἡ παιδίσκη Λείας καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱόν.
- Γεν. 30,10 Ἡ Ζελφὰ, ἡ δούλη της Λείας, ἔμεινεν ἐγκυος, καὶ ἐγέννησεν υἱόν στον Ἰακώβ.
- Γεν. 30,11 καὶ εἶπε Λεία· ἐν τύχη· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γάδ.
- Γεν. 30,11 Εἶπε τότε ἡ Λεία· “εἶμαι ευτυχῆς” ! Ὠνόμασε δε τον υἱόν της αὐτὸν Γαδ.

- Γεν. 30,12 και συνέλαβεν ἔτι Ζελφὰ ἡ παιδίσκη Λείας καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱὸν δεῦτερον.
- Γεν. 30,12 Ἐμεινε καὶ πάλιν ἐγκυος ἡ Ζελφά, ἡ δούλη τῆς Λείας, καὶ ἐγέννησε δεῦτερον υἱὸν τοῦ Ἰακώβ.
- Γεν. 30,13 καὶ εἶπε Λεία· μακαρία ἐγώ, ὅτι μακαριοῦσί με αἱ γυναῖκες· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀσήρ.
- Γεν. 30,13 Καὶ ἡ Λεία εἶπε· “εἶμαι ἐγὼ εὐτυχησμένη, διότι θὰ με μακαρίζουν αἱ γυναῖκες”. Δια τοῦτο ὠνόμασε τούτον τὸν υἱὸν Ἀσήρ.
- Γεν. 30,14 Ἐπορεύθη δὲ Ῥουβὴν ἐν ἡμέρᾳ θερισμοῦ πυρῶν καὶ εὔρε μῆλα μανδραγορῶν ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ πρὸς Λείαν τὴν μητέρα αὐτοῦ· εἶπε δὲ Ῥαχὴλ Λεία τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς· δός μοι τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου.
- Γεν. 30,14 Καποῖαν ἡμέραν τοῦ θερισμοῦ τῶν σιτηρῶν ὁ Ῥουβὴν μετέβη εἰς ἀγρὸν. Εὔρεν ἐκεῖ καρπούς τοῦ φυτοῦ μανδραγόρου καὶ ἔφερεν αὐτοὺς πρὸς τὴν μητέρα τοῦ Ῥουβὴν Λείαν. Εἶπε δὲ ἡ Ῥαχὴλ πρὸς τὴν ἀδελφὴν τῆς Λείαν· “δός μοι καὶ μὲνα ἀπὸ τῶν καρπῶν τοῦ μανδραγόρου, ποῦ σου ἔφερε τὸ παιδί σου· (εζήτησε δὲ αὐτούς, διότι ἐπίστευεν ὅτι τρωγόμενοι αὐτοὶ λύουσι τὴν στειρώσιν).
- Γεν. 30,15 εἶπε δὲ Λεία· οὐχ ἰκανόν σοι ὅτι ἔλαβες τὸν ἄνδρα μου; μὴ καὶ τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ μου λήψῃ; εἶπε δὲ Ῥαχὴλ· οὐχ οὕτως· κοιμηθήτω μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου.
- Γεν. 30,15 Ἀπήντησεν ἡ Λεία· “δεν σου ἀρκεῖ ὅτι μου ἐπῆρες τὸν ἄνδρα; Μήπως θέλεις νὰ μου πάρῃς καὶ τοὺς μανδραγόρας τοῦ παιδιοῦ μου;” Ἡ Ῥαχὴλ ἀπήντησεν· “ὄχι. Ἄς μὴ ὑπάρῃ αὐτὴ ἡ διαφορά μετὰξὺ μας. Αὐτὴν τὴν νύκτα ἄς κοιμηθῇ μαζὶ σου ὁ ἄνδρας μου ἀντὶ τῶν καρπῶν τοῦ μανδραγόρου, ποῦ σου ἔφερε τὸ παιδί σου, τοὺς ὁποίους θὰ μου δώσῃς”.
- Γεν. 30,16 εἰσῆλθε δὲ Ἰακώβ ἐξ ἀγροῦ ἐσπέρας, καὶ ἐξῆλθε Λεία εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ εἶπε· πρὸς ἐμὲ εἰσελεύσῃ σήμερον· μεμίσθωμαι γὰρ σε ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ μου. καὶ ἐκοιμήθη μετ’ αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην.
- Γεν. 30,16 Τὴν ἐσπέραν ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ ὁ Ἰακώβ καὶ ἡ Λεία ἐξῆλθεν εἰς συνάντησίν του καὶ του εἶπεν· “αὐτὴν τὴν νύκτα θὰ ἐλθῃς πρὸς ἐμὲ, διότι σε ἔχω εξαγοράσει με τοὺς μανδραγόρας τοῦ παιδιοῦ μου”. Καὶ πράγματι ὁ Ἰακώβ ἐκοιμήθη μαζὶ τῆς τῆς νύκτα ἐκείνην.
- Γεν. 30,17 καὶ ἐπήκουσεν ὁ Θεὸς Λείας, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱὸν πέμπτον.
- Γεν. 30,17 Ἦκουσεν ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν τῆς Λείας, ἐμεινεν αὐτὴ ἐγκυος καὶ ἐγέννησεν στὸν Ἰακώβ πέμπτον τέκνον.
- Γεν. 30,18 καὶ εἶπε Λεία· δέδωκέ μοι ὁ Θεὸς τὸν μισθόν μου, ἀνθ’ οὗ ἔδωκα τὴν παιδίσκην μου τῷ ἀνδρὶ μου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσάαχ, ὃ ἔστι μισθός.
- Γεν. 30,18 Εἶπε δὲ ἡ Λεία· “ὁ Θεὸς μου ἔδωκε τὴν ἀμοιβὴν μου δια τὸ γεγονὸς ὅτι ἐγὼ εἶχα δώσει τὴν δούλην μου ὡς σύζυγον στὸν ἄνδρα μου”. Δια τοῦτο ἔδωκεν εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομα Ἰσάαχ τὸ ὁποῖον σημαίνει μισθός.
- Γεν. 30,19 καὶ συνέλαβεν ἔτι Λεία καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἕκτον τῷ Ἰακώβ.
- Γεν. 30,19 Καὶ πάλιν ἡ Λεία ἐμεινεν ἐγκυος, ἐγέννησεν ἕκτον υἱὸν στὸν Ἰακώβ,
- Γεν. 30,20 καὶ εἶπε Λεία· δεδώρηται ὁ Θεὸς μοι δῶρον καλὸν ἐν τῷ νῦν καιρῷ· αἰρετιεῖ με ὁ ἀνὴρ μου, τέτοκα γὰρ αὐτῷ υἱοὺς ἕξ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαβουλών.
- Γεν. 30,20 καὶ εἶπε· “μου ἐχάρισεν ὁ Θεὸς κατὰ τὸν καιρὸν τούτον ἕνα καλὸν δῶρον. Ἐμὲ πλέον θὰ προτιμᾷ ὁ σύζυγός μου, διότι του ἔχω γεννήσει ἕως τῶρα ἕξ παιδιά”. Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ ἕκτου αὐτοῦ τέκνου Ζαβουλών.
- Γεν. 30,21 καὶ μετὰ τοῦτο ἔτεκε θυγατέρα καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Δείνα.
- Γεν. 30,21 Κατόπιν ἐγέννησεν ἡ Λεία θυγατέρα, τὴν ὁποῖαν ὠνόμασε Δείνα.
- Γεν. 30,22 Ἐμνήσθη δὲ ὁ Θεὸς τῆς Ῥαχὴλ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ Θεὸς καὶ ἀνέωξεν αὐτῆς τὴν μήτραν,
- Γεν. 30,22 Ὁ Θεὸς ἐνεθυμήθη τὴν Ῥαχὴλ, ἤκουσε τὴν προσευχὴν τῆς καὶ τῆς ἔδωκε τὸ δῶρον τῆς τεκνογονίας.
- Γεν. 30,23 καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱόν. εἶπε δὲ Ῥαχὴλ· ἀφείλεν ὁ Θεὸς μου τὸ ὄνειδος·
- Γεν. 30,23 Ἐμεινε καὶ αὐτὴ ἐγκυος, ἐγέννησεν στὸν Ἰακώβ υἱὸν καὶ εἶπεν· “ὁ Θεὸς μου ἀφῆρεσε τὴν ἐντροπὴν τῆς ἀτεκνίας μου”.
- Γεν. 30,24 καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωσήφ λέγουσα· προσθέτω ὁ Θεὸς μοι υἱὸν ἕτερον.
- Γεν. 30,24 Δια τοῦτο ὠνόμασε τὸ τέκνον τῆς αὐτῆς Ἰωσήφ λέγουσα· “ἄς μοι δώσῃ ὁ Θεὸς καὶ ἄλλον υἱόν”.
- Γεν. 30,25 Ἐγένετο δὲ ὡς ἔτεκε Ῥαχὴλ τὸν Ἰωσήφ, εἶπεν Ἰακώβ τῷ Λάβαν· ἀπόστειλόν με, ἵνα ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου καὶ εἰς τὴν γῆν μου.
- Γεν. 30,25 Ὅταν ἡ Ῥαχὴλ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ, εἶπεν ὁ Ἰακώβ στὸν Λάβαν· “κατεῦδόσω με τώρα, δια νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν πατρίδα μου καὶ εἰς τὴν χώραν μου”.
- Γεν. 30,26 ἀπόδος τὰς γυναῖκάς μου καὶ τὰ παιδιά μου, περὶ ὧν δεδούλευκά σοι, ἵνα ἀπέλθω· σὺ γὰρ γινώσκεις τὴν δουλείαν, ἣν δεδούλευκά σοι.
- Γεν. 30,26 Δός μοι τὰς γυναῖκάς μου καὶ τὰ παιδιά μου, δια τὰς ὁποίας ἐγὼ σε ἔχω δουλεύσει, ὥστε νὰ ἐπανεέλθω εἰς τὴν πατρίδα μου· διότι σὺ γνωρίζεις πολὺ καλὰ τὴν ἐργασίαν, ποῦ σου ἔχω προσφέρει”.
- Γεν. 30,27 εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν· εἰ εὔρον χάριν ἐναντίον σου, οἰωνισάμην ἄν· εὐλόγησε γὰρ με ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ σῆ εἰσόδῳ.

- Γεν. 30,27 Απήντησε προς αυτόν ο Λαβαν· “θα γίνη, όπως λέγεις. Εγώ και εις οιωνούς ακόμη θα κατέφευγα, δια να επιτύχω ειρηνικάς με σε σχέσεις. Διότι μόλις συ εισήλθες στον οίκον μου, με ευλόγησεν ο Θεός.
- Γεν. 30,28 διάστειλον τὸν μισθὸν σου πρὸς με, καὶ δώσω.
- Γεν. 30,28 Καθόρισέ μου λοιπὸν, τὸν μισθόν, που θέλεις, και εγὼ θα σου τον δώσω”.
- Γεν. 30,29 εἶπε δὲ Ἰακώβ· σὺ γινώσκεις ἃ δεδούλευκά σοι καὶ ὅσα ἦν κτήνη σου μετ’ ἐμοῦ·
- Γεν. 30,29 Απήντησεν ο Ἰακώβ· “συ γνωρίζεις τας υπηρεσίας που σου προσέφερα, όπως επίσης και τα ζῶα που είχες, όταν εγὼ ἦλθα κοντά σου.
- Γεν. 30,30 μικρὰ γὰρ ἦν ὅσα σοι ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ ηῤυξήθη εἰς πλῆθος, καὶ εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ Θεὸς ἐπὶ τῷ ποδί μου. νῦν οὖν πότε ποιήσω κἀγὼ ἐμαυτῷ οἶκον;
- Γεν. 30,30 Ολίγα ἦσαν τότε τα πρόβατά σου, που μου ἔδωσες να βόσκω. Τωρα ὁμως ἐγιναν πολυάρθιμα, διότι καθὼς ἐπάτησα το πόδι μου στο σπίτι σου, σε ευλόγησεν ο Θεός. Τωρα, λοιπὸν, δεν νομίζεις ὅτι εἶναι καιρός να φτιάσω και εγὼ το σπίτι μου;”
- Γεν. 30,31 καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν· τί σοι δώσω; εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰακώβ· οὐ δώσεις μοι οὐδέν· ἐὰν ποιήσης μοι τὸ ῥῆμα τοῦτο, πάλιν ποιμανῶ τὰ πρόβατά σου καὶ φυλάξω.
- Γεν. 30,31 Ο Λαβαν του εἶπε· “τι θέλεις να σου δώσω;” Και ο Ἰακώβ του ἀπήντησε· “δεν θέλω να μου δώσης τίποτε. Εὰν δεχθῆς την πρότασιν, την οποίαν θα σου κάμω, πάλιν εγὼ θα βόσκω και θα φυλάττω τα πρόβατά σου.
- Γεν. 30,32 παρελθέτω πάντα τὰ πρόβατά σου σήμερον, καὶ διαχώρισον ἐκεῖθεν πᾶν πρόβατον φαιὸν ἐν τοῖς ἄρνασι καὶ πᾶν διάλευκον καὶ ῥαντὸν ἐν ταῖς αἰξίν· ἔσται μοι μισθός.
- Γεν. 30,32 Ἀς περάσουν ἀπὸ εμπρὸς μας σήμερον ὅλα τα πρόβατά σου. Ξεχώρισε ἀπὸ αυτά κάθε πρόβατον φαιὸν, ἀπὸ δε τα γίδια κάθε αἶγα λευκὴν η διάστικτον. Αυτά θα εἶναι ο μισθός μου.
- Γεν. 30,33 καὶ ἐπακουσεταιί μοι ἡ δικαιοσύνη μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπαύριον, ὅτι ἐστὶν ὁ μισθός μου ἐνώπιόν σου· πᾶν, ὃ ἐὰν μὴ ἦ ῥαντὸν καὶ διάλευκον ἐν ταῖς αἰξί καὶ φαιὸν ἐν τοῖς ἄρνασι, κεκλεμμένον ἔσται παρ’ ἐμοί.
- Γεν. 30,33 Η τιμιότης μου προς σε θα φανῆ και θα ακουσθῆ και στο μέλλον, ὅτι δηλαδὴ αὐτός θα εἶναι, ο μισθός μου ἀπὸ σέ. Θα εἶμαι δε κλέπτης, ἐὰν κρατήσω ἀπὸ το κοπάδι σου γίδια, που δεν θα εἶναι διάστικτα η λευκά και αρνιά που δεν θα εἶναι φαια”.
- Γεν. 30,34 εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν· ἔστω κατὰ τὸ ῥῆμά σου.
- Γεν. 30,34 Ο Λαβαν, ἔχων υπ’ ὄφιν του ὅτι τα αρνιά και τα γίδια του χρώματος που ἐζητούσεν ο Ἰακώβ εἶναι σπάνια, του εἶπεν· “ας γίνη το θέλημά σου”.
- Γεν. 30,35 καὶ διέστειλεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοὺς τράγους τοὺς ῥαντούς καὶ τοὺς διαλεύκους καὶ πάσας τὰς αἰγὰς τὰς ῥαντὰς καὶ τὰς διαλεύκους καὶ πᾶν, ὃ ἦν φαιὸν ἐν τοῖς ἄρνασι, καὶ πᾶν ὃ ἦν λευκὸν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔδωκε διὰ χειρὸς τῶν υἱῶν αὐτοῦ.
- Γεν. 30,35 Και ἐξεχώρισε κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην τους τράγους, που εἶχαν διάστικτον χρωματισμὸν και τους λευκοὺς, ὅλας τας αἰγὰς τας διαστικτους και λευκάς, κάθε ζῶον στο κοπάδι των αἰγῶν που ἦτο λευκὸν, ὅπως επίσης και κάθε πρᾶβατον φαιὸν ἀνάμεσα εις τα ἄλλα πρόβατα, και τα παρεχώρησεν εις την ἐξουσίαν των παιδιῶν του.
- Γεν. 30,36 καὶ ἀπέστησεν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ ἀνὰ μέσον Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐποίμανε τὰ πρόβατα Λάβαν τὰ ὑπολειφθέντα.
- Γεν. 30,36 Ο Λαβαν ἀπεμάκρυνεν εις ἀπόστασιν τριῶν ἡμερῶν τα ολίγα αυτά γιδοπρόδατα, ἀπὸ ἐκεῖνα που θα ἐξακολουθοῦσε να φυλάττη ο Ἰακώβ. Πράγματι ο Ἰακώβ, ἐξακολουθοῦσε να ποιμαίνη τα υπολειφθέντα πρόβατα του Λαβαν.
- Γεν. 30,37 ἔλαβε δὲ ἑαυτῷ Ἰακώβ ῥάβδον στυρακίνην χλωρὰν καὶ καρυῖνην καὶ πλατάνου, καὶ ἐλέπισεν αὐτὰς Ἰακώβ λεπίσματα λευκὰ περισύρων τὸ χλωρόν· ἐφαινετο δὲ ἐπὶ ταῖς ῥάβδοις τὸ λευκόν, ὃ ἐλέπισε, ποικίλον.
- Γεν. 30,37 Ἐπῆρε τότε ο Ἰακώβ ῥάβδους χλωράς στύρακος, καρυδιάς και πλατάνου, ἀφῆρσεν ἀπὸ αὐτὰς ἕνα μέρος του φλοιού των, ὡστε να φαίνεται και τα λευκὸν ξυλῶδες αὐτῶν μέρος. Ἐτσι δε παρουσιάζοντο αι ῥάβδοι αὐταὶ εις ποικίλον χρωματισμὸν, εις λευκὸν ἀπὸ το ξύλον και εις φαιοπράσινον ἀπὸ τον απομειναντα φλοιόν.
- Γεν. 30,38 καὶ παρέθηκε τὰς ῥάβδους, ἃς ἐλέπισεν ἐν τοῖς ληνοῖς τῶν ποτιστηρίων τοῦ ὕδατος, ἵνα ὡς ἂν ἔλθωσι τὰ πρόβατα πιεῖν ἐνώπιον τῶν ῥάβδων, ἐλθόντων αὐτῶν πιεῖν, ἐγκισσῆσῃσι τὰ πρόβατα εἰς τὰς ῥάβδους·
- Γεν. 30,38 Αὐτὰς δε τας ῥάβδους, τας οποίας ἔτσι εἶχεν μισοαποφλοιῶσει, τας ετοποθέτησεν εις τα ποτιστήρια, ὡστε ὅταν τα πρόβατα του Λαβαν ἐλθουν δια πότισμα να ἔχουν ἐνώπιόν των αὐτὰς τας ῥάβδους. Κατὰ δε το πότισμα, διασταυρούμενα και γονιμοποιούμενα, θα βλέπουν τας ῥάβδους.
- Γεν. 30,39 καὶ ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα εἰς τὰς ῥάβδους καὶ ἔτικτον τὰ πρόβατα διάλευκα καὶ ποικίλα καὶ σποδοειδῆ ῥαντά.
- Γεν. 30,39 Πράγματι δε τα αἰγοπρόβατα συζευγνύμενα ἐγονιμοποιούντο βλέποντα αὐτὰς τας ῥάβδους. Τα περισσότερα δε αρνιά, τα οποῖα ἔτσι ἐγεννῶντο, ἦσαν λευκά, ποικιλόχρωμα και διάστικτα, αρνιά στακτιά.
- Γεν. 30,40 τοὺς δὲ ἄμνοὺς διέστειλεν Ἰακώβ καὶ ἔστησεν ἐναντίον τῶν προβάτων κριὸν διάλευκον καὶ πᾶν ποικίλον ἐν τοῖς ἄμνοῖς· καὶ διεχώρισεν ἑαυτῷ ποίμνια καθ’ ἑαυτὸν καὶ οὐκ ἔμιξεν αὐτὰ εἰς τὰ πρόβατα Λάβαν.

- Γεν. 30,40 Εξεχώριζε δε ο Ιακώβ τα διάστικτα αυτά πρόβατα από τα άλλα. Ετοποθετούσε δε ενώπιον των διαστίκτων προβάτων κριον λευκόν και έτσι εγεννώντο τα περισσότερα πρόβατα διάστικτα. Εξεχώριζεν έπειτα τα διάστικτα πρόβατα, τα οποία κατά την προηγηθείσαν συμφωνίαν ήσαν ιδικά του και δεν τα αναμίγνυε με τα άλλα τα λευκά, που ανήκον στον Λαβαν.
- Γεν. 30,41 έγένητο δέ έν τῷ καιρῷ, ᾧ ένεκίσσων τὰ πρόβατα έν γαστρί λαμβάνοντα, ἔθηκην Ἰακώβ τὰς ράβδους έναντίον τῶν προβάτων έν τοῖς ληνοῖς τοῦ ἐγκισσῆσαι αὐτὰ κατά τὰς ράβδους·
- Γεν. 30,41 Κατά δε την κατάλληλον εποχήν, κατά την οποίαν εγονιμοποιούνται τα πρόβατα ετοποθετούσεν ο Ιακώβ τας ποικιλοχρώμους ράβδους εις τα ποτιστήρια ενώπιόν των ώστε να γίνεται η γονιμοποίησις των τη ώραν, που θα έβλεπαν τας ράβδους.
- Γεν. 30,42 ήνικα δ' αν έτεκε τὰ πρόβατα, οὐκ έτίθει· έγένητο δέ τὰ μέν ἄσημα τοῦ Λάβαν, τὰ δέ έπίσημα τοῦ Ἰακώβ.
- Γεν. 30,42 Όταν δε ήρχετο ο καιρός να γενήσουν τα πρόβατα και να συλλάβουν εκ νέου και γεννήσουν, όπως ήτο επόμενον, ασθενέστερα αρνιά, δεν ετοποθετούσε τας ράβδους ενώπιον αυτών. Κατ' αυτόν τον τρόπον τα μεν πρόβατα του Λαβαν εγεννώντο ασθενικά, τα δε πρόβατα του Ιακώβ ευρωστα.
- Γεν. 30,43 και έπλούτισεν ὁ άνθρωπος σφόδρα σφόδρα, και έγένητο αὐτῷ κτήνη πολλά και βόες και παῖδες, και παιδίσκαι και κάμηλοι και ὄνοι.
- Γεν. 30,43 Εγινε δε ο Ιακώβ πάρα πολὺ πλούσιος, απέκτησε ζωα πολλά και βόδια, δούλους και δούλας, καμήλους και ὄνους.

ΓΕΝΕΣΙΣ 31

- Γεν. 31,1 Ἦκουσε δέ Ἰακώβ τὰ ρήματα τῶν υἱῶν Λάβαν λεγόντων· εἴληφεν Ἰακώβ πάντα τὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν και ἕκ τῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν πεποίηκε πᾶσαν τήν δόξαν ταύτην.
- Γεν. 31,1 Εφθασαν εις τα αυτιά του Ιακώβ πληροφορίες, ότι τα παιδιά του Λαβαν ελεγαν· “ο Ιακώβ επήρε όλα τα υπάρχοντα του πατρός μας και από αυτά έκαμε όλην αυτού την μεγάλην περιουσίαν”.
- Γεν. 31,2 και εἶδεν Ἰακώβ τὸ πρόσωπον τοῦ Λάβαν, και ἰδοὺ οὐκ ἦν πρὸς αὐτὸν ὡσεὶ ἔχθές και τρίτην ήμέραν.
- Γεν. 31,2 Εἶδε δε και ο Ιακώβ σκυθρωπὸν το πρόσωπον του Λαβαν και αντελήφθη ότι η διάθεσις του απέναντι αυτού δεν ήτο όπως προηγουμένως φιλική, αλλ' ειχε γίνει δυσμενής και εχθρική εξ αιτίας του φθόνου του.
- Γεν. 31,3 εἶπε δέ Κύριος πρὸς Ἰακώβ· ἀποστρέφου εις τήν γῆν τοῦ πατρὸς σου και εις τήν γενεάν σου, και ἔσομαι μετὰ σοῦ.
- Γεν. 31,3 Τότε ειπεν ο Κυριος προς τον Ιακώβ· “να επιστρέψης εις την γην του πατρός σου, εις την γενεάν σου, και εγώ θα εἶμαι μαζί σου υπερασπιστής και βοηθός”.
- Γεν. 31,4 ἀποστείλας δέ Ἰακώβ ἐκάλεσε Λείαν και Ῥαχήλ εις τὸ πεδιον, οὗ ἦν τὰ ποιμνια.
- Γεν. 31,4 Εστειλεν ο Ιακώβ άνθρωπον και εκάλεσε την Λείαν και την Ραχήλ να έλθουν εις την πεδιάδα, όπου αυτός έβασκε τα πρόβατα.
- Γεν. 31,5 και εἶπεν αὐταῖς· ὁρῶ ἐγὼ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι πρὸς ἐμοῦ ὡς ἔχθές και τρίτην ήμέραν· ὁ δέ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου ἦν μετ' ἐμοῦ.
- Γεν. 31,5 Εἶπε δε εις τας γυναίκας του· “εγώ βλέπω το πρόσωπον του πατρός σας σκυθρωπὸν· η διάθεσις του απέναντί μου δεν είναι πλέον φιλική, όπως προηγουμένως. Ο Θεός όμως του πατρός μου ήτο και είναι μαζί μου.
- Γεν. 31,6 και αὐταὶ δέ οἶδατε, ὅτι έν πάση τῇ ἰσχύϊ μου δεδούλευκα τῷ πατρί ὑμῶν.
- Γεν. 31,6 Και σεις αι ιδιαι γνωρίζετε καλά ότι, με όλην, μου την δύναμιν, με ευσυνειδησίαν και τιμιότητα, εδούλευσα στον πατέρα σας.
- Γεν. 31,7 ὁ δέ πατήρ ὑμῶν παρεκρούσατό με και ἥλλαξε τὸν μισθὸν μου τῶν δέκα ἀμνῶν, και οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς κατοποιῆσαι με.
- Γεν. 31,7 Ο πατήρ σας όμως με ηπάτησε και τον ευτελή μισθόν των δέκα προβάτων τον ήλλαξε· αλλὰ ο Θεός δεν του επέτρεψε να μου κάμη κάτι κακόν.
- Γεν. 31,8 ἐάν οὕτως εἶπη, τὰ ποικίλα ἔσται σου μισθός, και τέξεται πάντα τὰ πρόβατα ποικίλα· ἐάν δέ εἶπη, τὰ λευκὰ ἔσται σου μισθός, και τέξεται πάντα τὰ πρόβατα λευκὰ·
- Γεν. 31,8 Ο Θεός ήτο μαζί μου· εάν δε ο Λαβαν ελεγε τα ποικιλόχρωμα πρόβατα θα είναι ο μισθός σου, όλα τα πρόβατα θα εγεννούσαν ποικιλόχρωμα. Εάν δε ελεγεν ότι τα λευκά πρόβατα θα είναι ο μισθός σου, όλα τα πρόβατα θα εγεννούσαν λευκά αρνιά.
- Γεν. 31,9 και ἀφείλετο ὁ Θεὸς πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς ὑμῶν και ἔδωκέ μοι αὐτὰ.
- Γεν. 31,9 Ο δικαιος Θεός αφήρεσεν όλα τα ζωα του πατρός σας και τα εδωσεν εις εμέ·
- Γεν. 31,10 και έγένητο ήνικα ένεκίσσων τὰ πρόβατα έν γαστρί λαμβάνοντα, και εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου έν τῷ ὕπνῳ, και ἰδοὺ οἱ τράγοι και οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἐπὶ τὰ πρόβατα και τὰς αἴγας διάλευκοι και ποικίλοι και σποδοειδεῖς ῥαντοῖ.

- Γεν. 31,10 και συνέβη, ώστε, όταν τα πρόβατα συζευγνύμενα έμεναν έγκυα, είδον στον ύπνον μου με τα ίδια μου τα μάτια, ότι οι τράγοι και οι κριοι αναβαίνοντες επάνω εις τα πρόβατα και τας αίγας ήσαν όλοι λευκοί, παρδαλοί, άτακτοι, διάστικτοι.
- Γεν. 31,11 και είπέ μοι ό άγγελος του Θεού καθ' ύπνον· 'Ιακώβ· έγώ δε είπα· τί έστι;
- Γεν. 31,11 Και μου είπεν ο άγγελος του Θεού στον ύπνον μου· "Ιακώβ" ! Εγώ δε απήντησα· "τι είναι;"
- Γεν. 31,12 και είπεν· ανάβλεψον τοίς όφθαλμοίς σου, και ιδε τους τράγους και τους κριους αναβαίνοντας επί τα πρόβατα και τας αίγας διαλευκους και ποικίλους και σποδοειδείς ραντούς· έώρακα γάρ όσα σοι Λάβαν ποιεί·
- Γεν. 31,12 "Σηκωσε τα βλέματά σου, μου απήντησιν ο άγγελος. και κύτταξε ότι οι τράγοι και οι κριοι αναβαίνοντες εις τα πρόβατα και τας αίγας είναι λευκοί και ποικιλόχρωμοι και στακτοί και διάστικτοι. Αυτό είναι σημειον ότι θα πολλαπλασιάσω τα ιδικά σου πρόβατα, διότι ειδα τας αδικίας, τας οποίας εν συνεχεία σου έχει κάμει ο Λαβαν.
- Γεν. 31,13 έγώ ειμι ό Θεός ό όφθεις σοι έν τόπω Θεού, ου ήλειψάς μοι εκεί στήλην και ηύξω μοι εκεί ευχήν· νυν ουν ανάστηθι και ξεελθε εκ τής γής ταύτης και απελθε εις την γην τής γενέσεώς σου, και έσομαι μετά σοϋ.
- Γεν. 31,13 Εγώ ειμαι ο Θεός, ο οποίος εφανερώθην εις σε στον ιερόν εκείνον τόπον, τον οποίον ωνόμασες συ "Όικον Θεού", εις την Βαιθήλ, όπου συ μου έστησες στήλην, την οποίαν έχρισες με έλαιον και μου έκαμες ένα τάμα. Σηκω, λοιπόν, τώρα και φύγε από την γην αυτήν και πήγαινε στον τόπον, όπου εγεννήθης, και εγώ θα ειμαι μαζή σου".
- Γεν. 31,14 και άποκριθεΐσαι 'Ραχήλ και Λεία είπαν αύτῶ· μή έστιν ήμίν έτι μερίς ή κληρονομία έν τῷ οίκῳ του πατρός ήμῶν;
- Γεν. 31,14 Η Ραχήλ και η Λεία απεκρίθησαν εις αυτόν· "μήπως και έχομεν τάχα ημεις μερίδιον η κληρονομίαν εις τα υπάρχοντα του πατρός μας;
- Γεν. 31,15 ουχ ως αί άλλότριαι λελογισμεθα αύτῶ; πέπρακε γάρ ήμῶς και καταβρώσει κατέφαγε τό άργύριον ήμῶν.
- Γεν. 31,15 Δεν μας εθεώρησεν ως ξένας πλέον απέναντί του; Διότι μας επώλησε και κατέφαγεν αδικως και παρανόμως το αργύριόν μας.
- Γεν. 31,16 πάντα τον πλοϋτον και την δόξαν, ην αφείλετο ό Θεός του πατρός ήμῶν, ήμίν έσται και τοίς τέκνοις ήμῶν. νυν ουν όσα σοι είρηκεν ό Θεός, ποιεί.
- Γεν. 31,16 Όλος ο πλοϋτος και η δόξα, που αφήρσεν ο Θεός από τον πατέρα μας, ανήκει πλέον κατά λόγον δικαιοσύνης εις ημάς και εις τα παιδιά μας. Πράξε λοιπόν τώρα, όπως σου είπεν ο Θεός".
- Γεν. 31,17 Άναστάς δε 'Ιακώβ έλαβε τας γυναϊκας αυτου και τα παιδια αυτου επί τας καμήλους,
- Γεν. 31,17 Ηγέρθη ο Ιακώβ, επήρε τας γυναϊκας του, εφόρτωσε τα παιδια του εις τας καμήλους,
- Γεν. 31,18 και άπήγαγε πάντα τα υπάρχοντα αυτῶ, και πᾶσαν την άποσκευήν αυτου, ην περιεποιήσατο έν τῇ Μεσοποταμίᾳ, και πάντα τα αυτου απελθειν προς 'Ισαάκ τον πατέρα αυτου εις γην Χαναάν.
- Γεν. 31,18 επήρην όλα τα υπάρχοντά του και τα παιδια του, που απέκτησεν εις Μεσοποταμίαν, και όλα τα πράγματά του, δια να επιστρέψη προς τον Ισαάκ, τον πατέρα του, εις την γην Χαναάν.
- Γεν. 31,19 Λάβαν δε ώχρητο κείραι τα πρόβατα αυτου· εκλεψε δε 'Ραχήλ τα ειδωλα του πατρός αυτης.
- Γεν. 31,19 Τοτε ακριβώς ο Λαβαν ειχε μεταβή, δια να κουρεύση τα πρόβατά του. Η δε Ραχήλ εκλεψε τα ειδωλολατρικά αγαλμάτια του πατρός της.
- Γεν. 31,20 εκρυψε δε 'Ιακώβ Λάβαν τον Σύρον του μη αναγγείλαι αυτῶ, ότι άποδιδράσκει.
- Γεν. 31,20 Ο Ιακώβ απέκρυψε την αναχώρησίν του και απέφυγε να αναγγείλη στον Λαβαν τον Συρον, ότι φεύγει από εκεί δια την πατρίδα του.
- Γεν. 31,21 και απέδρα αυτός και τα αυτου πάντα και διέβη τον ποταμόν και ώρμησεν εις τό όρος Γαλαάδ.
- Γεν. 31,21 Εφυγε κρυφίως αυτός και όλα τα μετ' αυτου, διέβη τον Ευφράτην ποταμόν και κατηυθύνθη ταχέως στο όρος Γαλαάδ.
- Γεν. 31,22 ανηγγέλη δε Λάβαν τῷ Σύρῳ τῇ ήμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ότι απέδρα 'Ιακώβ,
- Γεν. 31,22 Αλλά την τρίτην ημέραν από της αναχωρήσεώς του ανηγγειλαν στον Λαβαν, ότι ο Ιακώβ έφυγε.
- Γεν. 31,23 και παραλαβών τους αδελφους αυτου μεθ' έαυτου, έδιώξεν όπισω αυτου όδον ήμερῶν επτά και κατέλαβεν αυτόν έν τῷ ὄρει Γαλαάδ.
- Γεν. 31,23 Ωργισμένος ο Λαβαν επήρε μαζή του τους συγγενεις του, κατεδιώξε τον Ιακώβ επί επτά ημέρας και τον επρόφθασεν στο όρος Γαλαάδ.
- Γεν. 31,24 ήλθε δε ό Θεός προς Λάβαν τον Σύρον καθ' ύπνον την νύκτα και είπεν αυτῶ· φύλαξε σεαυτόν, μήποτε λαλήσης μετά 'Ιακώβ πονηρά.
- Γεν. 31,24 Ο Θεός όμως παρουσιάσθη στον ύπνον κατά την νύκτα προς τον Λαβαν και του είπε· "φυλάξου, μήπως τυχόν και είπης απειλητικά και εχθρικά λόγια προς τον Ιακώβ".
- Γεν. 31,25 και κατέλαβε Λάβαν τον 'Ιακώβ· 'Ιακώβ δε έπηξε την σκηνήν αυτου έν τῷ ὄρει· Λάβαν δε έστησε τους αδελφους αυτου έν τῷ ὄρει Γαλαάδ.
- Γεν. 31,25 Κατέφθασεν ο Λαβαν τον Ιακώβ. Ο Ιακώβ ειχε στήσει την σκηνήν του στο όρος Γαλαάδ, και ο Λαβαν

κατεσκήνωσε τους συγγενείς του στο ίδιο όρος.

- Γεν. 31,26 εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ· τί ἐποίησας; ἵνατί κρυφῆ ἀπέδρας καὶ ἐκλοποφόρησάς με καὶ ἀπήγαγες τὰς θυγατέρας μου ὡς αἰχμαλώτιδας μαχαίρα;
- Γεν. 31,26 Εἶπε δε ο Λαβαν στον Ιακώβ· “τι είναι αυτό που έκαμες; Διατί εδραπέτευες κρυφίως και με έκλεπες και απήγαγες μαζί σου τας θυγατέρας μου, ως εάν συνέλαβες αυτές αιχμαλώτους εις πόλεμον;
- Γεν. 31,27 καὶ εἰ ἀνήγγειλάς μοι, ἐξαπέστειλα ἄν σε μετ’ εὐφροσύνης καὶ μετὰ μουσικῶν καὶ τυμπάνων καὶ κιθάρας,
- Γεν. 31,27 Εάν μου έλεγες ότι ειχες αποφασίσει να φύγης, θα σε προέπεμπα με χαράν, με μουσικά όργανα, με τύμπανα και με κιθάρας.
- Γεν. 31,28 καὶ οὐκ ἠξιώθην καταφιλήσαι τὰ παιδία μου καὶ τὰς θυγατέρας μου. νῦν δὲ ἀφρόνως ἔπραξας.
- Γεν. 31,28 Ετσι όμως που έφυγες, δεν αξιώθηκα να φιλήσω τα εγγόνια μου και τας θυγατέρας μου. Ενήργησες λοιπόν κατά ένα τρόπον απερίσκεπτον και προσβλητικόν δι' εμέ.
- Γεν. 31,29 καὶ νῦν ἰσχύει ἡ χεὶρ μου κακοποιήσαί σε· ὁ δὲ Θεὸς τοῦ πατρὸς σου ἐχθὲς εἶπε πρὸς με λέγων· φύλαξε σεαυτὸν, μὴ ποτε λαλήσῃς μετὰ Ἰακώβ πονηρά.
- Γεν. 31,29 Και τώρα έως την δύναμιν να σε τιμωρήσω. Δεν σου κάμνω όμως κανένα κακόν, διότι ο Θεός του πατρός σου μου ώμιλησε χθες λέγων· Φυλάξου μήπως τυχόν είτης λόγια εχθρικά και απειλητικά εναντίον του Ιακώβ.
- Γεν. 31,30 νῦν οὖν πεπόρευσαι· ἐπιθυμία γὰρ ἐπεθύμησας ἀπελθεῖν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου· ἵνατί ἔκλεψας τοὺς θεοὺς μου;
- Γεν. 31,30 Αλλά πολύ καλά· τώρα έχεις πλέον αναχωρήσει, διότι σφοδρώς επεθύμησες να επιστρέψης στον οίκον του πατρός σου. Διατί όμως έκλεπες τα αγαλμάτια των θεών μου;”
- Γεν. 31,31 ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακώβ εἶπε τῷ Λάβαν· ὅτι ἐφοβήθην· εἶπα γάρ· μὴ ποτε ἀφέλῃς τὰς θυγατέρας σου ἀπ’ ἐμοῦ καὶ πάντα τὰ ἐμά.
- Γεν. 31,31 Απεκρίθη ο Ιακώβ και ειπεν στον Λαβαν· “ανεχώρησα κρυφίως, διότι εφοβήθηκα. Εσκέφθηκα ότι, εάν σου ανεκοίωνα την αναχώρησίν μου, ίσως συ θα μου κρατούσες τας θυγατέρας σου και όλα τα υπάρχοντά μου.
- Γεν. 31,32 καὶ εἶπεν Ἰακώβ· παρ’ ᾧ ἂν εὖρης τοὺς θεοὺς σου, οὐ ζήσεται ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν· ἐπίγνωθι τί ἐστι παρ’ ἐμοὶ τῶν σῶν καὶ λαβέ. καὶ οὐκ ἐπέγνω παρ’ αὐτῷ οὐδέν. οὐκ ᾔδει δὲ Ἰακώβ, ὅτι Ῥαχὴλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἔκλεψεν αὐτούς.
- Γεν. 31,32 Ως προς δε την κλοπὴν των αγαλαμάτων σου, ειπεν ο Ιακώβ, σου λέγω τούτο ότι δεν θα ζήση αλλά θα φονευθῆ ενώπιον όλων ημών εκείνος, στον οποίον θα εὔρης τους θεούς σου. Ερεῦνησε λοιπόν, τι από τα ιδικά σου πράγματα υπάρχει μεταξύ εκείνων, που μου ανήκουν, και πάρε τα”. Ελεγε δε αυτά ο Ιακώβ, διότι δεν εγνώριζεν ότι η σύζυγός του η Ραχήλ ειχε κλέψει τα ειδωλολατρικά αγαλαμάτια.
- Γεν. 31,33 εἰσελθὼν δὲ Λάβαν ἠρεῦνησεν εἰς τὸν οἶκον Λείας καὶ οὐχ εὔρεν· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ οἴκου Λείας καὶ ἠρεῦνησεν τὸν οἶκον Ἰακώβ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν δύο παιδισκῶν καὶ οὐχ εὔρεν. εἰσῆλθε δὲ καὶ εἰς τὸν οἶκον Ῥαχὴλ.
- Γεν. 31,33 Εισήλθεν ο Λαβαν εις την σκηνήν της Λείας, ηρεῦνησε και δεν ευρήκε τίποτε. Εξήλθεν από την σκηνήν της Λείας, ηρεῦνησε την σκηνήν του Ιακώβ, όπως επίσης και την σκηνήν των δυο θεραπεινίδων, και σκηνήν της Ραχήλ, όπου επίσης δεν ευρήκε τίποτε,
- Γεν. 31,34 Ῥαχὴλ δὲ ἔλαβε τὰ εἶδωλα καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς τὰ σάγματα τῆς καμήλου καὶ ἐπεκάθισεν αὐτοῖς,
- Γεν. 31,34 διότι η Ραχήλ επήρε τα ειδωλολατρικά αγαλμάτια, τα ετοποθέτησεν στο σάγμα της καμήλου, εκάθισεν επάνω εις αυτό,
- Γεν. 31,35 καὶ εἶπε τῷ πατρὶ αὐτῆς· μὴ βαρέως φέρε, κύριε· οὐ δύναμαι ἀναστῆναι ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ κατ’ ἐθισμόν τῶν γυναικῶν μοι ἐστίν· ἠρεῦνησεν δὲ Λάβαν ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ καὶ οὐχ εὔρε τὰ εἶδωλα.
- Γεν. 31,35 και ειπεν στον πατέρα της· “μη οργισθῆς εναντίον μου, κύριε, που κάθομαι. Δεν ημπορώ να σηκωθῶ ενώπιόν σου, διότι μου συμβαίνουν τα συνήθη εις τας γυναίκας φαινόμενα”. Ο Λαβαν έφυγεν από αυτην, ηρεῦνησεν όλην την σκηνήν και δεν ευρήκε τα είδωλα.
- Γεν. 31,36 ὠργίσθη δὲ Ἰακώβ καὶ ἐμαχέσατο τῷ Λάβαν· ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακώβ εἶπε τῷ Λάβαν· τί τὸ ἀδίκημά μου καὶ τί τὸ ἀμάρτημά μου, ὅτι κατεδίωξας ὀπίσω μου
- Γεν. 31,36 Ωργίσθη τότε ο Ιακώβ και απηθύθυε δριμείαις φράσεις εναντίον του Λαβαν. Του ειπεν· “ποιό είναι λοιπόν το αδίκημά μου και ποιό είναι το αμάρτημά μου, ένεκα του οποίου με εκυνήγησες έως εδώ;
- Γεν. 31,37 καὶ ὅτι ἠρεῦνησας πάντα τὰ σκευὴ τοῦ οἴκου μου; τί εὔρες ἀπὸ πάντων τῶν σκευῶν τοῦ οἴκου σου; θὲς ᾧδε ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν σου καὶ τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ ἐλεγγάτωσαν ἀνὰ μέσον τῶν δύο ἡμῶν.
- Γεν. 31,37 Ηρεῦνησες όλα τα πράγματα των σκηνών μου, τι από τα ιδικά σου σκευη ευρήκες εις τα πράγματά μου; Ειπέ εδώ ενώπιον των ιδικών σου και των ιδικών μου ανθρώπων τα παράπονά σου. Ας κρίνουν και ας δικάσουν αυτοί μεταξύ μας.
- Γεν. 31,38 ταῦτά μοι εἴκοσιν ἔτη ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ· τὰ πρόβατά σου καὶ αἱ αἰγῆς σου οὐκ ἠτεκνώθησαν· κριοὺς τῶν προβάτων σου οὐ κατέφαγον·

- Γεν. 31,38 Εγώ είκοσιν ολόκληρα ἔτη ἔμεινα και ειργάσθην μαζί σου. Τα πρόβατά σου και τα γίδια σου δεν ἔμειναν στείρα, αλλά επολλαπλασιάσθησαν. Τους κριους και τα πρόβατά σου δεν ἔφαγον.
- Γεν. 31,39 **Θηριάλωτον οὐκ ἐνήνοχά σοι, ἐγὼ ἀπετίγγυον παρ' ἑμαυτοῦ κλέμματα ἡμέρας καὶ κλέμματα νυκτός:**
Γεν. 31,39 Δεν σου ἔφερα ποτέ πρόβατον κατασπαραχθέν ἀπὸ τα θηρία, διότι ἐφύλαττα ἀγρυπνος τα κοπάδια σου. Επλήρωνα ἀπὸ τα ἰδικά μου κάθε τι, που συνέβαινε να κλαπῆ είτε ἡμέραν είτε νύκτα.
- Γεν. 31,40 ἐγενόμην τῆς ἡμέρας συγκαιόμενος τῷ καύματι καὶ τῷ παγετῷ τῆς νυκτός, καὶ ἀφίστατο ὁ ὕπνος μου ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου.
- Γεν. 31,40 Δια να φυλάσω τα πρόβατά σου, εφλογιζόμουν κατὰ το διάστημα της ἡμέρας ἀπὸ το καῦμα του ἡλίου και κατὰ την νύκτα ἐξεπάγιαζα ἀπὸ το ψύχος και ἔφευγεν ὁ ὕπνος ἀπὸ τα μάτια μου.
- Γεν. 31,41 ταυτὰ μοι εἴκοσιν ἔτη ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου· ἐδοῦλευσά σοι δεκατέσσαρα ἔτη ἀντὶ τῶν δύο θυγατέρων σου καὶ ἕξ ἔτη ἐν τοῖς προβάτοις σου, καὶ παρελόγισω τὸν μισθὸν μου δέκα ἀμνάσιν.
- Γεν. 31,41 Ολα αυτά τα είκοσιν ἔτη με τέτοια πίστιν και ἀφοσίωσιν ἔμεινα και ἐδοῦλευσα εἰς σέ. Δέκα τέσσαρα ἔτη σε ἐδοῦλευσα δια τας δύο θυγατέρας σου και ἕξ ἔτη δια τα πρόβατά σου. Και παρ' ὅλα αυτά συ δια τον μισθὸν της ποιμάνσεως των προβάτων σου με ἠπάτησες και μου ἔδωσες δέκα, ελάχιστα δηλαδή, πρόβατα.
- Γεν. 31,42 εἰ μὴ ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἀβραάμ καὶ ὁ φόβος Ἰσαὰκ ἦν μοι, νῦν ἂν κενὸν με ἔξαπέστειλας· τὴν ταπεινώσιν μου καὶ τὸν κόπον τῶν χειρῶν μου εἶδεν ὁ Θεὸς καὶ ἤλεγξέ σε ἔχθές.
- Γεν. 31,42 Εάν δε δεν ἦτο μαζί μου ὁ Θεὸς του πάππου μου Ἀβραάμ, ὁ Θεὸς τον ὁποῖον εφοβεῖτο ὁ πατήρ μου Ἰσαάκ, θα με ἔδιωχνες με ἀδειανά τα χέρια. Την ἀδικίαν σου ὁμως αὐτὴν και τον κόπον των χειρῶν μου εἶδεν ὁ Θεός. Δι' αὐτὸ και σε ἤλεγξε χθές”.
- Γεν. 31,43 ἀποκριθεὶς δὲ Λάβαν εἶπε τῷ Ἰακώβ· αἱ θυγατέρες θυγατέρες μου, καὶ οἱ υἱοὶ υἱοὶ μου, καὶ τὰ κτήνη κτήνη μου, καὶ πάντα, ὅσα σὺ ὄρῃς, ἐμὰ ἐστὶ καὶ τῶν θυγατέρων μου· τί ποιήσω ταύταις σήμερον ἢ τοῖς τέκνοις αὐτῶν, οἷς ἔτεκον;
- Γεν. 31,43 Ἐντροπασμένος ὁ Λάβαν, και θέλων να δικαιολογηθῆ εἶπεν στον Ἰακώβ· “αἱ θυγατέρες σου εἶναι θυγατέρες μου, τα παιδιὰ σου παιδιὰ μου, τα κτήνη σου κτήνη μου και ὅλα ὅσα συ βλέπεις εἶναι ἰδικά μου και των θυγατέρων μου. Τι λοιπὸν κακὸν ἠμπορῶ να κάμω ἐγὼ σήμερον εἰς αὐτάς, και εἰς τα ἐγγόνια μου, τα ὁποῖα αὐταὶ ἐγέννησαν;
- Γεν. 31,44 νῦν οὖν δεῦρο διαθώμεθα διαθήκην ἐγὼ τε καὶ σὺ, καὶ ἔσται εἰς μαρτύριον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ και σοῦ, εἶπε δὲ αὐτῷ· ἰδοὺ οὐδεὶς μεθ' ἡμῶν ἐστίν, ἰδὲ, ὁ Θεὸς μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ και σοῦ.
- Γεν. 31,44 Ελα λοιπὸν και ας κάμωμεν μίαν ἐπίσημον συμφωνίαν ἐγὼ και συ, ἡ ὁποία θα μὲνη ὡς τρανὴ μαρτυρία φιλίας μεταξύ ἐμοῦ και σου”. Προσέθεσεν ἀκόμη ὁ Λάβαν· “ἰδοὺ κανένας μάρτυς δεν ὑπάρχει μεταξύ μας, ἀλλά ὡς μάρτυς ὑπάρχει μεταξύ ἐμοῦ και σου ὁ Θεός”.
- Γεν. 31,45 λαβὼν δὲ Ἰακώβ λίθον ἔστησεν αὐτὸν στήλην.
- Γεν. 31,45 Ἐπήρην λοιπὸν ὁ Ἰακώβ ἓνα λίθον τον ἔστησεν ὡς ἀναμνηστικὴν στήλην της συμφωνίας,
- Γεν. 31,46 εἶπε δὲ Ἰακώβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· συλλέγετε λίθους, καὶ συνέλεξαν λίθους καὶ ἐποίησαν βουνόν, καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ βουνοῦ.
- Γεν. 31,46 και εἶπεν στους ἀνθρώπους του· “συλλέξατε λίθους”. Εκείνοι συνέλεξαν λίθους και ἔκαμαν σωρὸν. Πλησίον δε αὐτοῦ του σωροῦ ἔφαγον ὁ Ἰακώβ και ὁ Λάβαν και οἱ ἀνθρωποὶ των εἰς πίστωσιν της φιλίας των.
- Γεν. 31,47 καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν· ὁ βουνὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ και σοῦ σήμερον.
- Γεν. 31,47 Εἶπε δε ὁ Λάβαν προς τον Ἰακώβ· “ὁ σωρὸς αὐτὸς των λίθων εἶναι μάρτυς της συμφωνίας, ἡ ὁποία συνήφθη σήμερον μεταξύ ἐμοῦ και σου”.
- Γεν. 31,48 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Λάβαν Βουνὸς τῆς μαρτυρίας. Ἰακώβ δὲ ἐκάλεσεν αὐτὸν Βουνὸς μάρτυς. εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ· ἰδοὺ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ ἡ στήλη, ἦν ἔστησα ἀνὰ μέσον ἐμοῦ και σοῦ, μαρτυρεῖ ὁ βουνὸς οὗτος, καὶ μαρτυρεῖ ἡ στήλη αὕτη· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Βουνὸς μαρτυρεῖ.
- Γεν. 31,48 Ὠνόμασε δε ὁ Λάβαν τον σωρὸν αὐτὸν “Βουνὸν της μαρτυρίας”, ὁ δε Ἰακώβ τον ὠνόμασε “Βουνὸς μάρτυς”. Εἶπε δε Λάβαν στον Ἰακώβ· “ἰδοὺ, ὁ σωρὸς αὐτὸς και ἡ στήλη, την ὁποῖαν ἔστησα μεταξύ ἐμοῦ και σου, εἶναι μάρτυς της συμφωνίας, την ὁποῖαν ἐκλείσαμεν ἐδῶ”. Δια τοῦτο ὠνομάσθη ὁ τόπος ἐκεῖνος “Βουνὸς μαρτυρεῖ” (Γαλαάδ).
- Γεν. 31,49 καὶ ἡ Ὅρασις, ἦν εἶπεν· ἐπίδοι ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ και σοῦ, ὅτι ἀποστησόμεθα ἕτερος ἀφ' ἑτέρου.
- Γεν. 31,49 “Τὸ βλέμμα του Θεοῦ εἶναι ἐπάνω μας”. Και εἶπεν ὁ Λάβαν στον Ἰακώβ· “εἶθε να ἰδῆ και να κρίνῃ ὁ Θεός την διαγωγὴν, που θα δεῖξωμεν ὁ ἓνας ἀπέναντι του ἀλλοῦ, διότι μετ' ὀλίγον θα χωρίσωμεν ὁ ἓνας ἀπὸ τον ἄλλον.
- Γεν. 31,50 εἰ ταπεινώσεις τὰς θυγατέρας μου, εἰ λήψῃ γυναῖκας πρὸς ταῖς θυγατράσι μου, ὄρα, οὐδεὶς μεθ' ἡμῶν ἐστὶν ὄρων· Θεὸς μάρτυς μεταξύ ἐμοῦ και μεταξύ σοῦ.
- Γεν. 31,50 Πρόσεξε, μήπως κακομεταχειρισθῆς τας θυγατέρας μου, μήπως τυχόν και λάβῃς ἄλλας συζύγους κοντά εἰς αὐτάς. Πρόσεξε! Κανεὶς δεν ὑπάρχει μεταξύ μας ὡς μάρτυς, ὁ ὁποῖος μας βλέπει. Ὁ Θεός μόνον εἶναι μάρτυς μεταξύ ἐμοῦ και σου και Εκείνος θα σε τιμωρήσῃ, ἐάν παραβῆς την συμφωνίαν μας
- Γεν. 31,51 καὶ εἶπε Λάβαν τῷ Ἰακώβ· ἰδοὺ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ μάρτυς ἡ στήλη αὕτη.
- Γεν. 31,51 Εἶπεν ἀκόμη ὁ Λάβαν στον Ἰακώβ· “ἰδοὺ ὁ σωρὸς αὐτὸς των λίθων και ἡ στήλη αὐτὴ εἶναι μάρτυρες της

- συμφωνίας μας,
Γεν. 31,52 ἐὰν τε γὰρ ἐγὼ μὴ διαβῶ πρὸς σέ μηδὲ σὺ διαβῆς πρὸς με τὸν βουνὸν τοῦτον καὶ τὴν στήλην ταύτην ἐπὶ κακίᾳ,
Γεν. 31,52 ὅτι οὔτε ἐγὼ θα διαβῶ πρὸς το μέρος σου ἐναντίον σου οὔτε καὶ σὺ θα περάσῃς τον σωρόν αυτόν καὶ τὴν στήλην αὐτήν με εχθρικός διαθέσεις ἐναντίον μου.
Γεν. 31,53 ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς Ναχώρ κρινεῖ ἀνὰ μέσον ἡμῶν.
Γεν. 31,53 Ὁ Θεὸς του Αβραάμ καὶ ὁ Θεὸς του Ναχώρ θα εἶναι κριτὴς μεταξύ μας”.
Γεν. 31,54 καὶ ὤμοσεν Ἰακώβ κατὰ τοῦ φόβου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ, καὶ ἔθυσσε θυσίαν ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν τῷ ὄρει.
Γεν. 31,54 Καὶ ὠρκίσθη ὁ Ἰακώβ ἐνώπιον του Θεοῦ, τον ὁποῖον ἐπίστευε καὶ ἐσέβετο ὁ πατήρ του Ἰσαάκ, προσέφερε θυσίαν στο ὄρος ἐκεῖνο, προσεκάλεσε τους ἰδικούς του καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἐκοιμήθησαν στο ὄρος ἐκεῖνο.
Γεν. 31,55 ἀναστὰς δὲ Λάβαν τὸ πρωτὶ κατεφίλησε τοὺς υἱούς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἀποστραφεὶς Λάβαν ἀπῆλθεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
Γεν. 31,55 Το πρωτὶ ἠγερθη ὁ Λαβαν, κατεφίλησε τὰ ἐγγόνια του καὶ τὰς θυγατέρας του, τους ηυχήθη καὶ ἐπιστρέψας ἐπανῆλθεν στον τόπον του.

ΓΕΝΕΣΙΣ 32

- Γεν. 32,1 Καὶ Ἰακώβ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν ἑαυτοῦ. καὶ ἀναβλέψας εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν, καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.
Γεν. 32,1 Ἐπειτα ἀπὸ τὰ γεγονότα αὐτὰ συνέχισεν ὁ Ἰακώβ τὴν πορείαν του δια τὴν Χαναάν. Εἰς κάποιαν στιγμὴν ἐσῆκωσε τὰ βλέμματά του καὶ εἶδε παρατεταγμένον ἕνα θεῖον στράτευμα, που ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἀγγέλους Θεοῦ, καὶ οἱ ὁποῖοι τον συνήντησαν.
Γεν. 32,2 εἶπε δὲ Ἰακώβ, ἠνίκα εἶδεν αὐτούς· παρεμβολὴ Θεοῦ αὕτη· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Παρεμβολαί.
Γεν. 32,2 Ὅταν τους εἶδεν ὁ Ἰακώβ εἶπε· “τοῦτο τὸ στράτευμα εἶναι στράτευμα Θεοῦ”. Δια τοῦτο ὠνόμασε τον τόπον ἐκεῖνον “Παρεμβολαί”, δηλαδὴ στρατόπεδα.
Γεν. 32,3 Ἀπέστειλε δὲ Ἰακώβ ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς γῆν Σηεῖρ, εἰς χώραν Ἐδώμ.
Γεν. 32,3 Ὅταν δε ἐπλησίαζε πρὸς τὰ μέρη τῆς Χαναάν, ἐστειλε πρὸς τον ἀδελφὸν του Ἡσαῦ εἰς τὴν περιοχὴν Σηεῖρ- ἡ ὁποία ἀργότερα ὠνομάσθη Ἐδώμ- ἀγγελιαφόρους,
Γεν. 32,4 καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων· οὕτως ἐρέετε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαῦ· οὕτως λέγει ὁ παῖς σου Ἰακώβ· μετὰ Λάβαν παρῶκησα, καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν,
Γεν. 32,4 στους ὁποῖους ἔδωσεν ἐντολήν· “ἔτσι θα ομιλήσετε πρὸς τον κύριόν μου τον Ἡσαῦ· Ὁ δούλος σου ὁ Ἰακώβ σου ἀνακοινῶναι· παρέμεινα ὡς ξένος καὶ πάροικος μαζὴ με τον Λαβαν καὶ ἐβράδυνα πλησίον του ἕως τώρα.
Γεν. 32,5 καὶ ἐγένοντό μοι βόες καὶ ὄνοι καὶ πρόβατα καὶ παῖδες καὶ παιδίσκαι, καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ κυρίῳ μου Ἡσαῦ, ἵνα εὕρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου.
Γεν. 32,5 Ἀπέκτησα βόδια καὶ ὄνους καὶ πρόβατα καὶ δούλους καὶ δούλας· ἐστειλα δε ἀγγελιαφόρους να ἀναγγεῖλουν τοῦτο στον κύριόν μου τον Ἡσαῦ, δια να εὕρω ἐγὼ, ὁ δούλος σου, χάριν ἐνώπιόν σου καὶ γίνω ευμενῶς δεκτὸς ἀπὸ σέ”.
Γεν. 32,6 καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακώβ λέγοντες· ἦλθομεν πρὸς τὸν ἀδελφόν σου Ἡσαῦ, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σοι καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ’ αὐτοῦ.
Γεν. 32,6 Οἱ ἀγγελιαφόροι ἐξετέλεσαν τὴν παραγγελίαν καὶ ἐπέστρεψαν πρὸς τον Ἰακώβ λέγοντες· “μετέβημεν πρὸς τον ἀδελφόν σου τον Ἡσαῦ, του ἀνηγγεῖλαμεν ὅσα μας εἶπες καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου μαζὴ με τετρακοσίους ἄνδρας”.
Γεν. 32,7 ἐφοβήθη δὲ Ἰακώβ σφόδρα, καὶ ἠπορεῖτο. καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μεθ’ ἑαυτοῦ καὶ τοὺς βόας καὶ τὰς καμήλους καὶ τὰ πρόβατα εἰς δύο παρεμβολάς,
Γεν. 32,7 Ὁ Ἰακώβ ἐφοβήθη πολὺ καὶ περιέπεσεν εἰς μεγάλην ἀπορίαν. Διεχώρισε τους ἀνθρώπους του καὶ τὰ βόδια καὶ τὰς καμήλους καὶ τὰ πρόβατα εἰς δύο μεγάλας ομάδας.
Γεν. 32,8 καὶ εἶπεν Ἰακώβ· ἐὰν ἔλθῃ Ἡσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν καὶ κόψῃ αὐτήν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σῶζεσθαι.
Γεν. 32,8 Φοβούμενος δε ἐκδίκησιν ἐκ μέρους του ἀδελφοῦ του εἶπεν· “ἐὰν ἐπιτεθῇ ὁ Ἡσαῦ ἐναντίον τῆς πρώτης ομάδος καὶ τὴν κατακόψῃ, θα εἶναι δυνατόν να διασωθῇ ἡ δευτέρα ομάδα”.
Γεν. 32,9 εἶπε δὲ Ἰακώβ· ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἰσαάκ, Κύριε σὺ ὁ εἰπὼν μοι, ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου καὶ εἶ σε ποιήσω,

- Γεν. 32,9 Προσηυχήθη δε προς τον Θεόν και είπεν· “ὦ Θεέ του πάπτου μου Αβραάμ και του πατρός μου του Ισαάκ, συ Κυριε, ο οποίος μου είπες γύρισε ταχέως στον τόπον της γεννήσεώς σου και εγώ θα σε προστατεύσω και θα σε ευλογήσω,
- Γεν. 32,10 ικανούσθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης και ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἥς ἐποίησας τῷ παιδί σου· ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτη διέβην τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, νυνὶ δὲ γέγονα εἰς δύο παρεμβολάς,
- Γεν. 32,10 ὅπως προηγουμένως με ηυλόγησες και ἔμεινα ευχαριστημένος ἀπὸ ὅλας τας ευεργεσίας που μου ἔκαμες, ἔτσι δέειξε και τώρα εἰς ἐμέ το ἐλεός σου. Τότε με μόνην περιουσίαν το ραβδί μου αὐτὸ ἐπέρασα τον ποταμὸν τοῦτον τον Ἰορδάνην. Τώρα δε επιστρέφω κύριος δύο στρατοπέδων.
- Γεν. 32,11 ἔξελοῦ με ἐκ χειρός τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἐκ χειρός Ἡσαῦ, ὅτι φοβοῦμαι ἐγὼ αὐτόν, μὴ ποτε ἐλθὼν πατάξῃ με και μητέρα ἐπὶ τέκνοις,
- Γεν. 32,11 Γλύτωσέ με και τώρα, Κυριε, ἀπὸ τα χέρια του ἀδελφοῦ μου Ησαῦ, διότι ἐγὼ τον φοβοῦμαι, μήπως και ἐπέλθῃ ἐναντίον μας και φονεύσῃ ἐμέ και μητέρας και τέκνα.
- Γεν. 32,12 σὺ δὲ εἶπας· εἶ σε ποιήσω και θήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης, ἡ οὐκ ἀριθμηθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους,
- Γεν. 32,12 Σὺ μου ἔχεις υποσχεθῆ· Ἐγὼ θα σε ευλογήσω και θα αὐξήσω τους απογόνους σου ὡσάν την ἄμμον της θαλάσσης, ἡ οποία δια το πλήθος αὐτῆς δεν εἶναι δυνατόν να ἀριθμηθῆ” !
- Γεν. 32,13 και ἐκοιμήθη ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην. και ἔλαβεν ὧν ἔφερε δῶρα και ἐξαπέστειλεν Ἡσαῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ,
- Γεν. 32,13 Ἐκοιμήθη ο Ἰακώβ ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην. Ἀπὸ τα δῶρα δέ, τα οποία ἔφερε μαζί του, ἐπῆρε και ἔστειλε προς τον ἀδελφόν του τον Ησαῦ, δια να τον ἐξευμενίσῃ,
- Γεν. 32,14 αἶγας διακοσίας, τράγους εἴκοσι, πρόβατα διακόσια, κριοὺς εἴκοσι,
- Γεν. 32,14 διακοσίας αἶγας, εἴκοσι τράγους, διακόσια πρόβατα, εἴκοσι κριοὺς,
- Γεν. 32,15 καμήλους θηλαζούσας, και τὰ παιδία αὐτῶν τριάκοντα, βόας τεσσαράκοντα, ταύρους δέκα, ὄνους εἴκοσι και πῶλους δέκα.
- Γεν. 32,15 τριάκοντα καμήλους με τα νεογέννητα παιδία των, τα οποία και ἐθήλαζον, τεσσαράκοντα βόδια, δέκα ταύρους, εἴκοσιν ὄνους και δέκα πωλάρια.
- Γεν. 32,16 και ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς παισὶν αὐτοῦ ποιμνιον κατὰ μόνας. εἶπε δὲ τοῖς παισὶν αὐτοῦ· προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, και διάστημα ποιεῖτε ἀνά μέσον ποιμνης και ποιμνης,
- Γεν. 32,16 Ἐδωκεν εἰς ἓνα ἕκαστον ἀπὸ τους δούλους του ὠρισμένον ἀριθμὸν ἀπὸ αὐτὰ και τους εἶπεν· “προχωρεῖτε ἐμπρός ἀπὸ ἐμέ· ἀφήνετε διαστήματα μεταξύ της μιας ἀγέλης των ζῶων και της ἄλλης.
- Γεν. 32,17 και ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ, λέγων· ἐάν σοι συναντήσῃ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου και ἐρωτᾷ σε, λέγων· τίνος εἶ και ποῦ πορεύῃ, και τίνος ταῦτα τὰ προπορευόμενά σου;
- Γεν. 32,17 Ἐδωσε δε ἐντολήν στον δούλον, ο οποίος θα ἐπροχωροῦσε πρώτος λέγων· “ἐάν σε συναντήσῃ ο ἀδελφός μου ο Ησαῦ και σε ἐρωτήσῃ, τίνος εἶσαι και που πηγαίνεις και εἰς ποῖον ἀνήκουν αὐτὰ τα ζῶα, που οδηγεῖς ἐμπρός σου;
- Γεν. 32,18 ἐρεῖς· τοῦ παιδός σου Ἰακώβ· δῶρα ἀπέσταλκε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαῦ, και ἴδου αὐτὸς ὀπίσω ἡμῶν.
- Γεν. 32,18 Θα ἀπαντήσῃ· Ἀνήκουν στον δούλον σου τον Ἰακώβ· εἶναι δῶρα, τα οποία ἀποστέλλει στον κύριόν του, τον Ησαῦ. Αὐτὸς δε ο ἴδιος ἐρχεται πίσω ἀπὸ ἡμᾶς”.
- Γεν. 32,19 και ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ και τῷ δευτέρῳ και τῷ τρίτῳ και πᾶσι τοῖς προπορευομένοις ὀπίσω τῶν ποιμνίων τούτων, λέγων· κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λαλήσατε Ἡσαῦ ἐν τῷ εὐρεῖν ὑμᾶς αὐτόν
- Γεν. 32,19 Ἐδωσεν ἐντολήν στον πρώτον και στον δευτερον και στον τρίτον και εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ οποίοι ἐπορευόντο ἐμπρός ἀπὸ αὐτόν, πίσω ἀπὸ τα κοπάδια τούτων των ζῶων λέγων· “ἔτσι θα ομιλήσετε ὅλοι σας προς τον Ησαῦ, ὅταν αὐτὸς σας συναντήσῃ.
- Γεν. 32,20 και ἐρεῖτε· ἴδου ὁ παῖς σου Ἰακώβ παραγίνεται ὀπίσω ἡμῶν. εἶπε γάρ· ἐξιλάσομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τοῖς δώροις τοῖς προπορευομένοις αὐτοῦ, και μετὰ τοῦτο ὄψομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἴσως γὰρ προσδέξεται τὸ πρόσωπόν μου.
- Γεν. 32,20 Θα του εἰπέτε· Ἰδὺ ο δούλος σου. Ο Ἰακώβ, ἐρχεται ἐπειτα ἀπὸ ἡμᾶς”. Ἐπραξε δε τοιουτοτρόπως ο Ἰακώβ, διότι ἐσκέφθη· Θα ἐξευμενίσω τον ἀδελφόν μου με τα δῶρα, που θα προηγηθούν και κατόπιν θα ἴδω αὐτόν προσωπικῶς. Διότι ἴσως συγκινημένος ἀπὸ τα δῶρα της ἀγάπης μου με υποδεχθῆ με ευμένειαν.
- Γεν. 32,21 και προεπορεύετο τὰ δῶρα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῇ παρεμβολῇ.
- Γεν. 32,21 Οἱ φέροντες τα κοπάδια ὡς δῶρα ἐπροπορευόντο ἀπὸ τον Ἰακώβ. Αὐτὸς δέ, κατὰ την ἐσπέραν ἐκείνην, ἐκοιμήθη εἰς την κατασκήνωσιν.
- Γεν. 32,22 Ἀναστὰς δὲ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔλαβε τὰς δύο γυναῖκας και τὰς δύο παιδίσκας και τὰ ἔνδεκα παιδία αὐτοῦ και διέβη τὴν διάβασιν τοῦ Ἰαβώκ·
- Γεν. 32,22 Κατὰ τὴν νύκτα ὁμως ἐσηκώθη, ἐπῆρε τας δύο γυναῖκας του, τας δύο θεραπαινίδας και τα ἔνδεκα παιδία του και

- επέρασε μαζί με αυτά εις βατόν σημείον τον παραπόταμον του Ιορδάνου, τον Ιαβώκ.
καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς καὶ διέβη τὸν χειμάρρουν καὶ διεβίβασε πάντα τὰ αὐτοῦ.
- Γεν. 32,23 Μαζή δε με τους ανθρώπους του αυτού διεβίβασε εις την αντίπεραν ὄχθην του Ιαβώκ και ὅλα τα υπάρχοντά του ὑπελείφθη δὲ Ἰακώβ μόνος, καὶ ἐπάλαιεν ἄνθρωπος μετ' αὐτοῦ ἕως πρωῖ.
- Γεν. 32,24 Αὐτός δε ο ἴδιος ἔμεινε μόνος του ἐδώθε ἀπὸ τον Ιαβώκ. Εκεί δε ἕνας ἄνθρωπος ἐπάλαιεν ἐναντίον του καθ' ὄλην την νύκτα, ἕως το πρωῖ.
- Γεν. 32,25 εἶδε δὲ, ὅτι οὐ δύναται πρὸς αὐτόν, καὶ ἤψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνάρκησε τὸ πλάτος τοῦ μηροῦ Ἰακώβ ἐν τῷ παλαίειν αὐτόν μετ' αὐτοῦ.
- Γεν. 32,25 Εἶδε δε ο ἀντίπαλος αὐτός ὅτι δεν δύναται να νικήση τον Ιακώβ. Ηγγισε τότε το πλατύ ἄνω μέρος του μηροῦ του Ιακώβ και καθὼς συνέχιζε την πάλην κατὰ του Ιακώβ ἐνάρκωσε το μέρος αὐτό του μηροῦ.
- Γεν. 32,26 καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀποστείλόν με· ἀνέβη γὰρ ὁ ὄρθρος· ὁ δὲ εἶπεν· οὐ μὴ σε ἀποστείλω, ἐὰν μὴ με εὐλογήσης.
- Γεν. 32,26 Ο ἄνθρωπος ἐκεῖνος εἶπε τότε στον Ιακώβ· “ἀφῆσέ με να φύγω, διότι ἐξημέρωσε”. Ο δε Ιακώβ του ἀπήντησε· “δεν θα σε ἀφήσω να φύγης, ἐὰν πρώτον δεν με εὐλογήσης”.
- Γεν. 32,27 εἶπε δὲ αὐτῷ· τί τὸ ὄνομά σου ἐστίν, ὁ δὲ εἶπεν· Ἰακώβ.
- Γεν. 32,27 Ο ἄνθρωπος ἐκεῖνος του εἶπε· “ποῖον εἶναι τὸ ὄνομά σου;” Εκείνος του ἀπήντησεν· “Ἰακώβ”.
- Γεν. 32,28 καὶ εἶπεν αὐτῷ· οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἰακώβ, ἀλλ' Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ Θεοῦ, καὶ μετ' ἀνθρώπων δυνατὸς ἔση.
- Γεν. 32,28 Εἶπε δε εις αὐτόν ο ἄγνωστος ἐκεῖνος ἄνθρωπος· “δεν θα ὀνομάζεις πλέον Ιακώβ, ἀλλὰ θα λέγεις Ισραὴλ, διότι ἐφάνης ἰσχυρὸς ἀέναντι του Θεοῦ. Επομένως μη φοβῆσαι θα εἶσαι ἰσχυρὸς και ἀέναντι των ἀνθρώπων”.
- Γεν. 32,29 ἠρώτησε δὲ Ἰακώβ καὶ εἶπεν· ἀνάγγελόν μοι τὸ ὄνομά σου. καὶ εἶπεν· ἵνατί τοῦτο ἐρωτᾷς σὺ τὸ ὄνομά μου; καὶ εὐλόγησεν αὐτόν ἐκεῖ.
- Γεν. 32,29 Τότε ἠρώτησεν αὐτόν ο Ιακώβ και του εἶπε· “πὲς μου τὸ ὄνομά σου”. Εκείνος του εἶπε· “διατί συ ἐρωτᾷς και ἔχεις την περιέργειαν να μάθης τὸ ὄνομά μου;” Ο ἄγνωστος ἐκεῖνος ἄνθρωπος, ἄγγελος Θεοῦ, ἠλόγησε τον Ιακώβ στον τόπον ἐκεῖνον.
- Γεν. 32,30 καὶ ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνου, Εἶδος Θεοῦ· εἶδον γὰρ Θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ ἐσώθη μου ἡ ψυχὴ.
- Γεν. 32,30 Και ἐκάλεσεν ο Ιακώβ τον τόπον ἐκεῖνον· “ἐμφάνισιν Θεοῦ” (Φανουήλ), διότι εἶπεν· “εἶδον τον Θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον και παρ' ὅλον τούτο ἐσώθη η ζωη μου και δεν ἀπέθανον”.
- Γεν. 32,31 ἀνέτειλε δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος, ἠνίκα παρήλθε τὸ εἶδος τοῦ Θεοῦ· αὐτὸς δὲ ἐπέσκαζε τῷ μηρῷ αὐτοῦ·
- Γεν. 32,31 Όταν δε ἀπῆλθεν η θεία ἐμφάνισις, ἀνέτειλεν ο ἥλιος. Ο δε Ιακώβ ἐχώλαινεν στον μηρόν του.
- Γεν. 32,32 ἔνεκεν τούτου οὐ μὴ φάγωσιν υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ νεῦρον, ὃ ἐνάρκησεν, ὃ ἐστίν ἐπὶ τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι ἤψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ Ἰακώβ τοῦ νεύρου, ὃ ἐνάρκησεν.
- Γεν. 32,32 Δια τούτο οἱ Ιουδαῖοι δεν τρώγουν τὸ νεῦρον μέχρι σήμερον ἀπὸ τον μηρόν των ζώων εις ἐκεῖνο τὸ σημεῖον, τὸ ὁποῖον ἐναρκώθη κατὰ την πάλην, διότι ο Θεὸς ἠγγισε τὸ νεῦρον στο πλάτος τούτου του μηροῦ, τὸ ὁποῖον και ἐναρκώθη.

ΓΕΝΕΣΙΣ 33

- Γεν. 33,1 Ἀναβλέψας δὲ Ἰακώβ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε καὶ ἰδοὺ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐρχόμενος καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. καὶ διεῖλεν Ἰακώβ τὰ παιδία ἐπὶ Λεῖαν καὶ ἐπὶ Ραχήλ καὶ τὰς δύο παιδίσκας.
- Γεν. 33,1 Ἐπειτα ἀπὸ τὸ γεγονός αὐτὸ και ἀφού πλέον εἶχεν ἀνατεῖλει ο ἥλιος, ἐσήκωσε τα μάτια του ο Ιακώβ και εἶδε· και ἰδοὺ ο Ησαῦ ο ἀδελφός του ἤρχετο και μαζί με αὐτόν τετρακόσιοι ἄνδρες, Ο Ιακώβ ἐμοίρασε τα παιδία του εις τρεις ομάδας, την μίαν με την Λεῖαν, την ἄλλην με την Ραχήλ και την τρίτην με τας δύο δούλας.
- Γεν. 33,2 καὶ ἔθετο τὰς δύο παιδίσκας καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πρώτοις καὶ Λεῖαν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς ὀπίσω καὶ Ραχήλ καὶ Ἰωσήφ ἐσχάτους.
- Γεν. 33,2 Ἐβαλε τας δύο δούλας μαζί με τα παιδία, που εἶχεν ἀποκτήσει ἀπὸ αὐτάς, εις την πρώτην σειράν, την Λεῖαν και τα παιδία της πίσω ἀπὸ αὐτήν, την δε Ραχήλ με τον Ἰωσήφ ἔθεσε τελευταία.
- Γεν. 33,3 αὐτὸς δὲ προῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπτάκις ἕως τοῦ ἐγγίσει τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.
- Γεν. 33,3 Ο ἴδιος δε ο Ιακώβ ἐπροχώρησεν ἐμπρός ἀπὸ αὐτούς. Ἐπτά φορές ἐπρασκύνησε μέχρις ἐδάφους, ἕως ὅτου πλησιάσῃ τον ἀδελφόν του.
- Γεν. 33,4 καὶ προσέδραμεν Ἡσαῦ εις συνάντησιν αὐτῷ και περιλαβὼν αὐτόν προσέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ και

- κατεφίλησεν αὐτὸν καὶ ἔκλαυσαν ἀμφότεροι.
Γεν. 33,4 Ο δε Ησαῦ ἐτρεξεν εἰς συνάντησιν του ἀδελφοῦ του, τον ἐνηγκαλίσθη, ἔπεσεν στον τράχηλον αὐτοῦ και τον κατεφίλησε. Και οι δύο με βαθεῖαν συγκίνησιν ἔκλαυσαν.
- Γεν. 33,5 καὶ ἀναβλέψας Ἡσαῦ εἶδε τὰς γυναῖκας και τὰ παιδιὰ και εἶπε· τί ταῦτά σοι ἐστίν; ὁ δὲ εἶπε· τὰ παιδιὰ, οἷς ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν παῖδά σου.
- Γεν. 33,5 Εσήκωσε τα μάτια του τότε ο Ησαῦ, εἶδε τας γυναῖκας και τα παιδιὰ και τον ῥώτησε· “τι σου εἶναι αὐτά;” Και ο Ιακώβ ἀπήνησεν· “εἶναι τα παιδιὰ, τα οποία ο Θεὸς ἠλέησε τον δούλον σου να ἀποκτήσῃ”.
- Γεν. 33,6 καὶ προσήγγισαν αἱ παιδίσκαι καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν,
Γεν. 33,6 Ἐπλησίασαν τον Ησαῦ αἱ δούλαι και τα τέκνα των, και τον προσεκύνησαν.
- Γεν. 33,7 καὶ προσήγγισε Λεία και τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ προσεκύνησαν. καὶ μετὰ ταῦτα προσήγγισε Ῥαχὴλ καὶ Ἰωσήφ καὶ προσεκύνησαν.
Γεν. 33,7 Ἐπλησίασεν η Λεία και τα τέκνα της και τον προσεκύνησαν. Ἐπειτα δε ἐπλησίασεν η Ραχὴλ και ο Ιωσήφ και τον προσεκύνησαν.
- Γεν. 33,8 καὶ εἶπε· τί ταῦτά σοι ἐστί, πᾶσαι αἱ παρεμβολαὶ αὗται, αἷς ἀπήνητα; ὁ δὲ εἶπεν· ἴνα εὖρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου, κύριε.
Γεν. 33,8 Ῥώτησεν ἔπειτα ο Ησαῦ· “τι εἶναι ὅλα αὐτὰ τα κοπάδια των ζῶων, τα οποία καθὼς ἤρχομην συνήνητα;” Ο δε Ιακώβ ἀπήνησεν· “σου τα προσέφερα, κύριε, ἐγὼ ὁ δούλος σου, δια να εὖρω χάριν ἐνώπιόν σου και γίνω ευμενῶς δεκτός”.
- Γεν. 33,9 εἶπε δὲ Ἡσαῦ· ἔστι μοι πολλὰ, ἀδελφέ· ἔστω σοι τὰ σά.
Γεν. 33,9 “Ἀδελφέ, εἶπεν ο Ησαῦ, ἔχω και ἐγὼ πολλὰ. Κράτησε τα ἰδικά σου.
- Γεν. 33,10 εἶπε δὲ Ἰακώβ· εἰ εὖρον χάριν ἐναντίον σου, δέξαι τὰ δῶρα διὰ τῶν ἐμῶν χειρῶν· ἔνεκεν τούτου εἶδον τὸ πρόσωπόν σου, ὡς ἂν τις ἴδοι πρόσωπον Θεοῦ, και εὐδοκήσεις με.
Γεν. 33,10 Εἶπεν ο Ιακώβ· “ἐπειδὴ εὐρήκα καλωσύνην και ευμένειαν ἐνώπιόν σου, δέξου σε παρακαλῶ τα δῶρα, που με τα ἴδια μου τα χέρια σου προσφέρω. Δια την ευμενὴ αὐτὴν υποδοχὴν, που μου ἔκαμες, εἶδα το πρόσωπόν σου, ὅπως βλέπει κανεὶς το πρόσωπον του Θεοῦ.
- Γεν. 33,11 λαβὲ τὰς εὐλογίας μου, ἃς ἤνεγκά σοι, ὅτι ἠλέησέ με ὁ Θεὸς και ἔστι μοι πάντα. καὶ ἐβίασάτο αὐτὸν και ἔλαβε·
Γεν. 33,11 Παρε λοιπὸν τα δῶρα αὐτὰ της ἀγάπης και του σεβασμοῦ μου, τα οποία σου προσφέρω, διότι ο Θεὸς με ἠλέησε και ἔχω πλούσια τα πάντα”. Ἐπέμεινε πολὺ ο Ιακώβ, ὥστε ο Ησαῦ υπεχώρησε και τα ἔλαβε.
- Γεν. 33,12 καὶ εἶπεν· ἀπάραντες πορευσώμεθα ἐπ’ εὐθείαν.
Γεν. 33,12 Ο Ησαῦ εἶπε· “λοιπὸν, ας σηκωθῶμεν τώρα και ας βαδίσωμεν μαζὴ ἐπὶ της ευθείας αὐτῆς οδοῦ”.
- Γεν. 33,13 εἶπε δὲ αὐτῶ· ὁ κύριός μου γινώσκει, ὅτι τὰ παιδιὰ ἀπαλώτερα και τὰ πρόβατα και αἱ βόες λοχεύονται ἐπ’ ἐμέ· ἐὰν οὖν καταδιώξω αὐτὰ ἡμέραν μίαν, ἀποθανοῦνται πάντα τὰ κτήνη.
Γεν. 33,13 Ο δε Ιακώβ ἀπήνησεν· “Ο Ησαῦ, ὁ κύριός μου, βλέπει ὅτι τα παιδιὰ μου εἶναι μικρά και τρυφερά, τα πρόβατα και τα βόδια μου μόλις ἔχουν γεννησεί· ἐὰν λοιπὸν τα ἐξαναγκάσω να βαδίσουν, ἔστω και μίαν ἡμέραν, θα ἀποθάνουν ὅλα τα ζῶα μου ἀπὸ την κόπωσιν.
- Γεν. 33,14 προελθέτω ὁ κύριός μου ἔμπροσθεν τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, ἐγὼ δὲ ἐνισχύσω ἐν τῇ ὁδῷ κατὰ σχολὴν τῆς πορεύσεως τῆς ἐναντίον μου και κατὰ πόδα τῶν παιδαρίων, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς τὸν κύριόν μου εἰς Σηεῖρ.
Γεν. 33,14 Ἀς προχωρήσῃ ὁ κύριός μου ἐμπρὸς ἀπὸ τον δούλον του και ἐγὼ θα καταβάλω προσπάθειαν να τον ἀκολουθήσω στον δρόμον, ἀνάλογα με την πορείαν των ζῶων, που θα προπορεύονται ἀπὸ ἐμὲ και ἀνάλογα της ἀντοχῆς, που θα ἔχουν τα παιδιὰ μου στο βάδισμα, ἕως ὅτου καταφθάσω και συναντήσω τον κύριόν μου στο ὄρος Σηεῖρ.
- Γεν. 33,15 εἶπε δὲ Ἡσαῦ· καταλείψω μετὰ σοῦ ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ μετ’ ἐμοῦ. ὁ δὲ εἶπεν· ἴνατί τοῦτο; ἰκανόν, ὅτι εὖρον χάριν ἐναντίον σου, κύριε.
Γεν. 33,15 Ο Ησαῦ εἶπεν στον Ιακώβ· “θα ἀφήσω τότε μαζὴ σου μερικούς ἀπὸ τους ἀνθρώπους μου, δια να σε συνοδεύσουν”. Ο δε Ιακώβ εἶπε· “διατί να κάμῃς τοῦτο; Εἶναι ἀρκετόν, κύριε, ὅτι ἐγὼ εὐμενῶς δεκτός ἀπὸ σέ”.
- Γεν. 33,16 ἀπέστρεψε δὲ Ἡσαῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς Σηεῖρ.
Γεν. 33,16 Ἐπέστρεψεν ο Ησαῦ κατὰ την ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν εἰς Σηεῖρ δια της αὐτῆς οδοῦ, ἀπὸ την ὁποῖαν εἶχεν ἔλθει.
- Γεν. 33,17 Καὶ Ἰακώβ ἀπαίρει εἰς σκηνάς· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ οἰκίας και τοῖς κτήνεσιν αὐτοῦ ἐποίησε σκηνάς· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Σκηναί.
Γεν. 33,17 Ο Ιακώβ ἐπορεύθη τότε στοποθεσίαν, την ὁποῖαν ὠνόμασε “Σκηναί”. Ἐκεῖ δε ἀνοικοδόμησε οἰκίας δια τον εαυτὸν του, δια δε τα κτήνη του κατεσκεύασε στάνες. Δια τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα του τόπου ἐκείνου “Σκηναί”.
- Γεν. 33,18 καὶ ἦλθεν Ἰακώβ εἰς Σαλήμ πόλιν Σικίμων, ἣ ἐστὶν ἐν γῆ Χαναάν, ὅτε ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς Μεσοποταμίας Συρίας, καὶ παρενέβαλε κατὰ πρόσωπον τῆς πόλεως.
Γεν. 33,18 Μετέβη κατόπιν ο Ιακώβ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς την Σαλήμ, πλησίον της πόλεως των Σικίμων (Συχεμιτῶν), η ὁποῖα

ευρίσκεται εις την χώραν Χαναάν. Αυτά δε έγιναν, όταν επέστρεψεν από την Μεσοποταμίαν της Συρίας και εγκατεστάθη πλησίον αυτής της πόλεως.

- Γεν. 33,19 και έκτήσατο τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ, οὗ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, παρὰ Ἐμὼρ πατρὸς Συχέμ ἑκατὸν ἀμνῶν.
- Γεν. 33,19 Ἠγόρασε δε το τμήμα του αγρού, όπου εγκατεστάθη, από τον Εμμώρ τον πατέρα του Συχέμ, αντί εκατὸν ἀμνῶν.
- Γεν. 33,20 και ἔστησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον και ἐπεκαλέσατο τὸν Θεὸν Ἰσραήλ.
- Γεν. 33,20 Εκεί δε ἔκτισε και αφιέρωσε θυσιαστήριον και προσηυχήθη στον Θεὸν του Ἰσραήλ.

ΓΕΝΕΣΙΣ 34

- Γεν. 34,1 Ἐξήλθε δὲ Δείνα ἡ θυγάτηρ Λείας, ἣν ἔτεκε τῷ Ἰακώβ, καταμαθεῖν τὰς θυγατέρας τῶν ἐγγχωρίων.
- Γεν. 34,1 Ἡ Δείνα, ἡ θυγάτηρ του Ἰακώβ και της Λείας, εβγήκεν από την περιοχὴν, όπου εἶχεν εγκατασταθῆ ὁ πατήρ της, δια να γνωρίσῃ τὰς γυναῖκας της πόλεως Συχέμ.
- Γεν. 34,2 και εἶδεν αὐτὴν Συχέμ ὁ υἱὸς Ἐμμώρ ὁ Εὐαῖος, ὁ ἄρχων τῆς γῆς και λαβὼν αὐτὴν, ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς και ἐταπεινώσεν αὐτὴν.
- Γεν. 34,2 Ὁ Συχέμ, ὁ υἱὸς του Εμμώρ, ὁ ἀνήκων εις την φυλὴν των Ευαίων, ἀρχων της χώρας εκείνης, ἤρπασε την Δείναν, ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς και την διέφθειρε.
- Γεν. 34,3 και προσέσχε τῇ ψυχῇ Δείνας τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ και ἠγάπησε τὴν παρθένον και ἐλάλησε κατὰ τὴν διάνοιαν τῆς παρθένου αὐτῆς.
- Γεν. 34,3 Και προσεκολλήθη με ὅλην του την ψυχὴν εις την Δείναν, την θυγατέρα του Ἰακώβ, ὠμίλησε προς αὐτὴν κατὰ την καρδίαν της, ὥστε την κατέκτησε.
- Γεν. 34,4 εἶπε Συχέμ πρὸς Ἐμμώρ τὸν πατέρα αὐτοῦ λέγων· λαβέ μοι τὴν παῖδα ταύτην εἰς γυναῖκα.
- Γεν. 34,4 Εἶπε δε ὁ Συχέμ προς τον πατέρα του τον Εμμώρ· “φρόντισε με κάθε τρόπον, να πάρω σύζυγόν μου την κόρην αὐτὴν”.
- Γεν. 34,5 Ἰακώβ δὲ ἤκουσεν, ὅτι ἐμίανεν ὁ υἱὸς Ἐμμώρ Δείναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ. παρεσιώπησε δὲ Ἰακώβ ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτούς.
- Γεν. 34,5 Ὁ Ἰακώβ ἐπληροφόρηθη ὅτι ὁ υἱὸς του Εμμώρ διέφθειρε την θυγατέρα του, την Δείναν. Τα παιδιά του ευρίσκοντο με τα κοπάδια εις την πεδιάδα. Δεν εἶπε δε τίποτε, ἕως ὅτου επέστρεψαν τα παιδιά του.
- Γεν. 34,6 ἐξήλθε δὲ Ἐμμώρ ὁ πατήρ Συχέμ πρὸς Ἰακώβ λαλῆσαι αὐτῷ.
- Γεν. 34,6 Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Εμμώρ, ὁ πατήρ του Συχέμ, μετέβη προς τον Ἰακώβ, δια να συνομιλήσῃ μαζὴ του σχετικά με την υπόθεσιν αὐτὴν.
- Γεν. 34,7 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακώβ ἦλθον ἐκ τοῦ πεδίου· ὡς δὲ ἤκουσαν, κατενύγησαν οἱ ἄνδρες, και λυπηρόν ἦν αὐτοῖς σφόδρα, ὅτι ἄσχημον ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ κοιμηθεῖς μετὰ τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ, και οὐχ οὕτως ἔσται.
- Γεν. 34,7 Τότε δε τα παιδιά του Ἰακώβ επέστρεψαν από την πεδιάδα. Ὄταν δε ἤκουσαν το γεγονός, ἐπληρώθησαν και ηγανάκτησαν, διότι τους εφάνη πάρα πολὺ ὀδυνηρόν το κακόν, το οποίον ὁ Συχέμ ἔκαμεν ἐναντίον της οικογενείας Ἰσραὴλ κοιμηθεῖς με την θυγατέρα του Ἰακώβ. Κατ' οὐδένα λόγον δεν ἔπρεπε να ἐχθὴ γίνῃ τούτο.
- Γεν. 34,8 και ἐλάλησεν Ἐμμώρ αὐτοῖς λέγων· Συχέμ ὁ υἱὸς μου προείλετο τῇ ψυχῇ τὴν θυγατέρα ὑμῶν· δότε οὖν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα
- Γεν. 34,8 Ὁ Εμμώρ ὠμίλησε τότε προς τον πατέρα και τους ἀδελφούς της Δείνας και εἶπεν· “ἡ καρδιά του παιδιοῦ μου, του Συχέμ, ἔχει ἰσχυρότητα προσκολληθῆ εις την θυγατέρα αας. Δώστε λοιπόν, σας παρακαλῶ, αὐτὴν ὡς σύζυγόν του.
- Γεν. 34,9 και ἐπιγαμβρεύσασθε ἡμῖν· τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἡμῖν και τὰς θυγατέρας ἡμῶν λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν.
- Γεν. 34,9 Ἀπὸ ἐδῶ δε και στο εξῆς ας γίνωνται ἀμοιβαῖοι γάμοι μεταξύ των λαῶν μας. Δώστε μας τὰς θυγατέρας σας ὡς συζύγους και πάρτετε τὰς θυγατέρας μας ὡς συζύγους των υἱῶν σας.
- Γεν. 34,10 και ἐν ἡμῖν κατοικεῖτε, και ἡ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον ὑμῶν· κατοικεῖτε και ἐμπορεῦσεθε ἐπ' αὐτῆς και ἐγκτᾶσθε ἐν αὐτῇ.
- Γεν. 34,10 Να κατοικήτε δε ἐλευθέρως μαζὴ μας. Ἡ ἰδικὴ μας χώρα εἶναι μεγάλη και ευρύχωρος ἐνώπιόν σας. Κατοικεῖτε εις αὐτὴν και κινεῖσθε με ἐλευθερίαν όπου θέλετε, και ἀποκτήσατε ἰδιοκτησίαν εις αὐτὴν”.
- Γεν. 34,11 εἶπε δὲ Συχέμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς και πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς· εὐρύοιμι χάριν ἐναντίον ὑμῶν, και ὃ ἐὰν εἴπητε, δώσομεν.
- Γεν. 34,11 Ὁ ἴδιος δε ὁ Συχέμ παρεκάλεσε τον πατέρα της Δείνας και τους ἀδελφούς της λέγων· “ας εὐρω χάριν ἐνώπιόν σας και ας γίνῃ δεκτὴ ἡ αἰτησίς μας, και ὅ,τι μας ζητήσετε θα σας το δώσωμεν.
- Γεν. 34,12 πληθύνατε τὴν φερνὴν σφόδρα, και δώσω καθότι ἂν εἴπητέ μοι, και δώσατέ μοι τὴν παῖδα ταύτην εἰς γυναῖκα.

- Γεν. 34,12 Αυξήσατε πολύ την προίκα και θα σας δώσω ο,τι μου είπετε, αρκεί να μου δώσετε την κόρην αυτήν ως σύζυγον”.
- Γεν. 34,13 ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακώβ τῷ Συχέμ καὶ Ἐμμώρ τῷ πατρὶ αὐτοῦ μετὰ δόλου καὶ ἐλάλησαν αὐτοῖς, ὅτι ἐμίαναν Δεῖνα τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν,
- Γεν. 34,13 Τα παιδιά του Ιακώβ απεκρίθησαν με δολιότητα στον Συχέμ και τον Εμμώρ, διότι ήθελαν να τους εκδικηθούν, επειδή διέφθειραν την αδελφήν των την Δείναν,
- Γεν. 34,14 καὶ εἶπαν αὐτοῖς Συμεὼν καὶ Λευὶ οἱ ἀδελφοὶ Δείνας· οὐ δυνασόμεθα ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, δοῦναι τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν ἀνθρώπῳ, ὃς ἔχει ἀκροβυστίαν· ἔστι γὰρ ὄνειδος ἡμῖν.
- Γεν. 34,14 και ειπαν προς αυτους οι αδελφοι της Δείνας, ο Συμεών και ο Λευϊ· “δεν θα ημπορέσωμεν να εκπληρώσωμεν το αίτημά σας, να δώσωμεν την αδελφήν μας εις άνθρωπον απερίτμητον, διότι τούτο αποτελεί μεγάλην εντροπήν δι’ ημάς.
- Γεν. 34,15 μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθησόμεθα ὑμῖν καὶ κατοικήσομεν ἐν ὑμῖν, ἐὰν γέννησθε ὡς ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ περιτμηθῆναι ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν.
- Γεν. 34,15 Μονον δια της πράξεως αυτής θα γίνωμεν ὁμοιοί σας και θα κατοικήσωμεν μαζί σας, εἰάν δηλαδή σεις γίνετε ὅπως ημεῖς, εἰάν περιτμηθῆ κάθε αρσενικόν τέκνον σας.
- Γεν. 34,16 καὶ δώσομεν τὰς θυγατέρας ἡμῶν ὑμῖν καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων ὑμῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας καὶ οἰκήσομεν παρ’ ὑμῖν καὶ ἐσόμεθα ὡς γένος ἕν.
- Γεν. 34,16 Τοτε θα δώσωμεν τας θυγατέρας μας εις σας ως συζύγους, και ημεῖς θα πάρωμεν ἀπὸ τας θυγατέρας σας ως συζύγους, θα κατοικήσωμεν κοντά σας και θα γίνωμεν ως εἰμεθα μία φυλή.
- Γεν. 34,17 ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητε ἡμῶν τοῦ περιτεμέσθαι, λαβόντες τὴν θυγατέρα ἡμῶν ἀπελευσόμεθα.
- Γεν. 34,17 Εἰάν ὁμως δεν δεχθῆτε την πρότασίν μας και δεν θελήσετε να περιτμηθῆτε, ημεῖς θα πάρωμεν την κόρην μας την Δείναν και θα φύγωμεν”.
- Γεν. 34,18 καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι ἐναντίον Ἐμμώρ καὶ ἐναντίον Συχέμ τοῦ υἱοῦ Ἐμμώρ.
- Γεν. 34,18 Ηρεσαν οι λόγοι αυτοῖ στον Εμμώρ και τον υἱόν του Συχέμ.
- Γεν. 34,19 καὶ οὐκ ἐχρόνισεν ὁ νεανίσκος τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο· ἐνέκειτο γὰρ τῇ θυγατρὶ Ἰακώβ· αὐτὸς δὲ ἦν ἐνδοξότατος πάντων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
- Γεν. 34,19 Δεν εβράδυνε δε ο νεαρός Συχέμ να περιτμηθῆ, διότι εἶχε δώσει πλέον την καρδιά του εις την θυγατέρα του Ιακώβ. Αυτός δε ἦτο ενδοξότατος μεταξὺ ὄλων εις την οικογένειαν του πατρὸς του.
- Γεν. 34,20 ἦλθε δὲ Ἐμμώρ καὶ Συχέμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως αὐτῶν λέγοντες·
- Γεν. 34,20 Ο Εμμώρ και ο Συχέμ, ο υἱὸς του, ἦλθον εις την πύλην της πόλεως, στον τόπον της συγκεντρώσεως των ἀνδρῶν, ἐλάλησαν προς τους ἀνδρας της πόλεως και ειπαν προς αυτους·
- Γεν. 34,21 οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰρηνικοὶ εἰσι, μεθ’ ἡμῶν οἰκείτωσαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐμπορευέσθωσαν αὐτήν, ἡ δὲ γῆ ἰδοῦ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν. τὰς θυγατέρας αὐτῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν δώσομεν αὐτοῖς.
- Γεν. 34,21 “Αυτοῖ οι ἄνθρωποι εἶναι εἰρηνικοί, ας κατοικήσουν μαζί με ημάς εις την χώραν αυτήν, ας κινούνται ελευθέρως εις αυτήν και ας την εκμεταλλεύονται. Η χώρα μας ἄλλωστε εἶναι ευρύχωρος ἐνώπιον αυτῶν και ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ την εργασίαν των. Τας θυγατέρας των θα τας λάβωμεν ημεῖς ως συζύγους και θα δώσωμεν εις αυτους ως συζύγους τας θυγατέρας μας.
- Γεν. 34,22 ἐν τούτῳ μόνον ὁμοιωθήσονται ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι τοῦ κατοικεῖν μεθ’ ἡμῶν, ὥστε εἶναι λαὸν ἕνα, ἐν τῷ περιτεμέσθαι ἡμῶν πᾶν ἀρσενικόν, καθὰ καὶ αὐτοὶ περιτέμνηται.
- Γεν. 34,22 Κατὰ τούτο μόνον θα γίνουν οι ἄνθρωποι αυτοῖ ὁμοιοι με ημάς, δια να κατοικούν μαζί μας, ὥστε να γίνωμεν ἕνας λαός, εἰάν περιτμηθῆ κάθε αρσενικόν τέκνον μας, ὅπως και αυτοῖ ἔχουν περιτμηθῆ.
- Γεν. 34,23 καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὰ τετράποδα καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν οὐχ ἡμῶν ἔσται· μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθῶμεν αὐτοῖς, καὶ οἰκήσουσι μεθ’ ἡμῶν.
- Γεν. 34,23 Ετσι δε και τα ζῶα των, γενικῶς δε τα τετράποδά των και ὅλα τα ὑπάρχοντά των, δεν θα εἶναι ιδικά μας; Μονον ως προς τούτο, ως προς την περιτομήν, ας γίνωμεν ὁμοιοι με αυτους και εκείνοι θα κατοικούν μαζί μας”.
- Γεν. 34,24 καὶ εἰσήκουσαν Ἐμμώρ καὶ Συχέμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πάντες οἱ ἐμπορευόμενοι τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ περιετέμοντο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν πᾶς ἄρσην.
- Γεν. 34,24 Ολοι οι ευρισκόμενοι τότε εις την πύλην της πόλεως και οι διερχόμενοι εδέχθησαν την πρότασιν του Εμμώρ και του υἱοῦ του Συχέμ και ἔτσι κάθε αρσενικόν των Συχεμιτῶν περιετμήθη.
- Γεν. 34,25 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ὅτε ἦσαν ἐν τῷ πόνῳ, ἔλαβον οἱ δύο υἱοὶ Ἰακώβ Συμεὼν καὶ Λευὶ ἀδελφοὶ Δείνας ἕκαστος τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν ἀσφαλῶς καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν·
- Γεν. 34,25 Κατὰ την τρίτην ἡμέραν, ὅταν ευρίσκοντο στον παροξυσμόν του πόνου των, οι δύο υἱοὶ του Ιακώβ, ο Συμεών και ο Λευϊ, οι αδελφοὶ της Δείνας ἐπῆραν ο καθένας την μάχαιράν του, εισώρμησαν εις την πόλιν, χωρὶς να

συναντήσουν δυσκολίαν, και εφόνευσαν κάθε αρσενικόν.

- Γεν. 34,26 τὸν τε Ἐμμὼρ καὶ Συχέμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ ἔλαβον τὴν Δεῖναν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Συχέμ καὶ ἐξήλθον.
- Γεν. 34,26 Εφόνευσαν δια τῆς μαχαίρας των και αυτὸν ἀκόμη τον Εμμὼρ και τον υἱὸν του τον Συχέμ. Επήραν την Δεῖναν ἀπὸ τον οἶκον του Συχέμ και ἐφυγαν.
- Γεν. 34,27 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακώβ εἰσῆλθον ἐπὶ τοὺς τραυματίας καὶ διήρπασαν τὴν πόλιν, ἐν ἧ ἔμίαναν Δεῖναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν,
- Γεν. 34,27 Οἱ δε ἄλλοι υἱοὶ του Ἰακώβ εἰσῆλθον εἰς την πόλιν, ὅπου κατέκειντο οἱ σφαγιασθέντες και την ελεηλάτησαν ἐκδικούμενοι, διότι εἰς την πόλιν αὐτὴν εἶχον μῖανει την ἀδελφὴν των.
- Γεν. 34,28 καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς βόας αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει καὶ ὅσα ἦν ἐν τῷ πεδίῳ, ἔλαβον.
- Γεν. 34,28 Επήραν ἀκόμη και τα πρόβατα αυτῶν και τα βόδια των και τους ὄνους των, ὅλα ὅσα υπήρχον εἰς την πόλιν και εἰς την πεδιάδα.
- Γεν. 34,29 καὶ πάντα τὰ σώματα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἠχμαλώτευσαν, καὶ διήρπασαν ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει καὶ ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις.
- Γεν. 34,29 Συνέλαβαν δε και ἐσυραν αιχμαλώτους ὅλους τους μη φονευθέντας, τα παιδιὰ και τας γυναῖκας των, και διήρπασαν ὅσα υπήρχον εἰς την πόλιν και ὅσα υπήρχον εἰς τας οἰκίας.
- Γεν. 34,30 εἶπε δὲ Ἰακώβ πρὸς Συμεὼν καὶ Λευὶ· μισητὸν με πεποιθήκατε, ὥστε πονηρὸν με εἶναι πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν, ἐν τε τοῖς Χαναναίοις καὶ ἐν τοῖς Φερεζαίοις· ἐγὼ δὲ ὀλιγοστός εἰμι ἐν ἀριθμῷ, καὶ συναχθέντες ἐπ’ ἐμὲ συγκόπουσί με, καὶ ἐκτριβήσομαι ἐγὼ καὶ ὁ οἶκός μου.
- Γεν. 34,30 Καταστενοχωρημένος δε ο Ἰακώβ εἶπε πρὸς τον Συμεὼν και τον Λευὶ “μισητὸν με καταστήσατε με αὐτὸ, που ἐκάματε, ὥστε να θεωροῦμαι κακὸς και δόλιος ἀπὸ ὅλους τους κατοίκους της χώρας αὐτῆς, ἀπὸ τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους. Ἡμεῖς δε εἰμεθα ολιγάριθμοι, ἐνὼ αὐτοὶ εἶναι πολυάριθμοι, και εἰάν συγκεντρωθοῦν και ἐπιτεθοῦν ἐναντίον μας, θα μας κατακόψουν. Ἐτσι δε θα καταστραφῶ ἐγὼ και ὅλον μου το σπίτι”.
- Γεν. 34,31 οἱ δὲ εἶπαν· ἀλλ’ ὡσεὶ πόρνη χρήσονται τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν;
- Γεν. 34,31 Εκείνοι ἀπήντησαν· “ἢμπορεῖ να εἶναι βάσιμοι οἱ φόβοι σου. Ἀλλὰ τι; Ἐπρεπε να μεταχειρισθοῦν την ἀδελφὴν μας ὡς πόρνην;”

ΓΕΝΕΣΙΣ 35

- Γεν. 35,1 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Ἰακώβ· ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς τὸν τόπον Βαιθήλ καὶ οἶκει ἐκεῖ καὶ ποιήσον ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Θεῷ τῷ ὀφθέντι σοι ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν σε ἀπὸ προσώπου Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
- Γεν. 35,1 Εἶπε τότε ο Θεὸς πρὸς τον Ἰακώβ· “σῆκω και πήγαινε στον τόπον Βαιθήλ, μένε ἐκεῖ και οικοδόμησε θυσιαστήριον στον Θεόν, ο οποίος σου παρουσιάσθη ἐκεῖ, ὅταν φοβισμένος ἐφευγες ἀπὸ τον ἀδελφόν σου τον Ἡσαῦ δια την Χαρράν”.
- Γεν. 35,2 εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ πᾶσι τοῖς μετ’ αὐτοῦ· ἄρατε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους τοὺς μεθ’ ὑμῶν ἐκ μέσου ὑμῶν καὶ καθαρίσθητε καὶ ἀλλάξατε τὰς στολὰς ὑμῶν,
- Γεν. 35,2 Ο δε Ἰακώβ, εφ’ ὅσον σύμφωνα με την ἐντολὴν του Θεοῦ θα μετέβαινεν στον ἱερόν ἐκεῖνον τόπον, εἶπεν εἰς ὅλα τα μέλη της οικογενείας του και εἰς ὅλους ὅσοι ἦσαν μαζὴ του· “πετάξτε τα εἰδῶλα των ξένων θεῶν, που ἔχετε μαζὴ σας, πλυθῆτε και καθαρῖσατε το σῶμα σας, ἀλλάξατε τα ἐνδύματά σας,
- Γεν. 35,3 καὶ ἀναστάντες ἀναβῶμεν εἰς Βαιθήλ καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Θεῷ τῷ ἐπακούσαντί μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὃς ἦν μετ’ ἐμοῦ καὶ διέσωσέ με ἐν τῇ ὁδοῦ, ἧ ἐπορεύθην.
- Γεν. 35,3 και κατόπιν ας ξεκινήσωμεν να μεταβῶμεν εἰς την Βαιθήλ. Εκεί ας κτίσωμεν θυσιαστήριον πρὸς τιμὴν του Θεοῦ, ο οποίος ἤκουσε την προσευχὴν μου κατὰ την ἡμέραν της θλίψεώς, μου, ὅταν δραπέτης ἐφυγα δια την Χαρράν και ο οποίος ἦτο μαζὴ μου και με διεφύλαξε καθ’ ὅλον το ταξιδιόν μου”.
- Γεν. 35,4 καὶ ἔδωκαν τῷ Ἰακώβ τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους, οἳ ἦσαν ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν, καὶ τὰ ἐνώπια τὰ ἐν τοῖς ὤσιν αὐτῶν, καὶ κατέκρυπεν αὐτὰ Ἰακώβ ὑπὸ τὴν τερέβινθον τὴν ἐν Σικίμοις καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
- Γεν. 35,4 Ἐδωσαν στον Ἰακώβ οἱ οικεῖοι του τα εἰδῶλα των ξένων θεῶν, που εἶχον εἰς χεῖρας των, και τα σκουλαρίκια των με τας εἰδωλοατρικὰς μορφὰς, που ἐκρέμοντο εἰς τα αυτιά των. Ο δε Ἰακώβ τα ἔχωσε και τα ἀπέκρυψε κάπου περὶ την τερέβινθον, που υπήρχεν εἰς την Συχέμ, και τα ἐξηφάνισεν, ὥστε να μη ἔχουν ἀνευρεθῆ μέχρι της ἡμέρας αὐτῆς.
- Γεν. 35,5 καὶ ἐξῆρεν Ἰσραὴλ ἐκ Σικίμων, καὶ ἐγένετο φόβος Θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῶν, καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

- Γεν. 35,5 Ανεχώρησεν ο Ιακώβ από την Συχέμ και φόβος Θεού κατέλαβε τους κατοίκους των γύρω από την Συχέμ πόλεων και δεν ετόλμησαν να καταδιώξουν τον Ιακώβ και τους ανθρώπους του δια την σφαγήν των ανδρών της Συχέμ και δια την ληλασίαν.
- Γεν. 35,6 ἦλθε δὲ Ἰακώβ εἰς Λουζά, ἣ ἔστιν ἐν γῆ Χαναάν, ἣ ἔστι Βαιθήλ, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαός, ὃς ἦν μετ' αὐτοῦ.
- Γεν. 35,6 Εφθασεν ο Ιακώβ και ὅλος ο λαός, που ευρίσκετο μαζί του, εις την Λουζά της Χαναάν, η οποία είναι η αυτη με την Βαιθήλ.
- Γεν. 35,7 καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θουσιαστήριον καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Βαιθήλ. ἐκεῖ γὰρ ἐφάνη αὐτῷ ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
- Γεν. 35,7 Οικοδόμησεν εκεί θουσιαστήριον και εκάλεσε το ὄνομα του τόπου εκείνου Βαιθήλ, διότι εκεί είχε παρουσιασθή εις αυτὸν ο Θεός, ὅταν αὐτὸς φοβισμένος ἐφευγεν ἀπὸ τον ἀδελφὸν του τον Ησαῦ.
- Γεν. 35,8 ἀπέθανε δὲ Δεδῶρα ἡ τροφὸς Ῥεβέκκας καὶ ἐτάφη κατώτερον Βαιθήλ ὑπὸ τὴν βάλανον, καὶ ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸ ὄνομα αὐτῆς Βάλανος πένθους.
- Γεν. 35,8 Απέθανε δε εκεί η Δεδώρα, η τροφός της Ρεβέκκας, και ετάφη παρακάτω από την Βαιθήλ, κάτω από μίαν βαλανιδιάν. Ο Ιακώβ ὠνόμασε το σημεῖον εκείνο “Βαλανιδιά πένθους”.
- Γεν. 35,9 Ὦφθη δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἰακώβ ἔτι ἐν Λουζᾶ, ὅτε παρεγένετο ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ Θεός.
- Γεν. 35,9 Παρουσιάσθη δε ο Θεός στον Ιακώβ και πάλιν εις Λουζά τώρα, που είχαν επιστρέψει από την Μεσοποταμίαν της Συρίας, και τον ευλόγησε.
- Γεν. 35,10 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· τὸ ὄνομά σου οὐ κληθήσεται ἔτι Ἰακώβ, ἀλλ' Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραὴλ.
- Γεν. 35,10 Εἶπε δε προς αυτὸν ο Θεός· “το ὄνομά σου δεν θα λέγεται πλέον Ιακώβ, αλλά θα ονομασθῆς Ισραήλ”. Και εκάλεσε το ὄνομα αὐτοῦ Ισραήλ.
- Γεν. 35,11 εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· ἐγὼ ὁ Θεός σου· αὐξάνου καὶ πληθύνου· ἔθνη καὶ συναγωγὰ ἐθνῶν ἔσονται ἐκ σοῦ, καὶ βασιλεῖς ἐκ τῆς ὀσφύος σου ἐξελεύσονται.
- Γεν. 35,11 Εἶπε δε προς αυτὸν πάλιν ο, Θεός· “εγὼ εἶμαι ο Θεός σου, σου δίδω την ευλογίαν μου· να αυξάνεσαι και να πληθύνεσαι. Εθνη και ομάδες εθνῶν θα προέλθουν από σέ, και βασιλεῖς θα ἐξέλθουν από την οσφύν σου.
- Γεν. 35,12 καὶ τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ, σοὶ δέδωκα αὐτήν· σοὶ ἔσται, καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ δώσω τὴν γῆν ταύτην.
- Γεν. 35,12 Την χώραν αυτην, την ὁποίαν ἔδωκα στον Αβραάμ και τον Ισαάκ, την ἔχω δώσει και εις σέ. Ἰδική σου θα εἶναι. Και ὑστερα από σε θα την δώσω στους απογόνους σου.
- Γεν. 35,13 ἀνέβη δὲ ὁ Θεὸς ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ.
- Γεν. 35,13 Μετὰ την εμφάνισιν αυτην ἀπήλθεν ο Θεός από τον τόπον εκείνον, ὅπου ὠμίλησε με τον Ιακώβ.
- Γεν. 35,14 καὶ ἔστησεν Ἰακώβ στήλην ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ὁ Θεός, στήλην λιθίνην, καὶ ἔσπεισεν ἐπ' αὐτήν σπονδὴν καὶ ἐπέχεεν ἐπ' αὐτήν ἔλαιον.
- Γεν. 35,14 Ο Ιακώβ ἔστησε μίαν λιθίνην στήλην στον τόπον εκείνον, ὅπου ὠμίλησε με αυτὸν ο Θεός, προσέφερε θυσίαν οἴνου και ἔχυσεν ἐπάνω εις αυτην ἔλαιον, δια να την καθιερώση προς τον Θεόν.
- Γεν. 35,15 καὶ ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ ὁ Θεός, Βαιθήλ.
- Γεν. 35,15 ὠνόμασε δε το μέρος εκείνο, στο ὁποῖον ὠμίλησε προς αυτὸν ο Θεός, “Βαιθήλ”.
- Γεν. 35,16 Ἀπάρας δὲ Ἰακώβ ἐκ Βαιθήλ, ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπέκεινα τοῦ πύργου Γαδέρ. ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἦγγισεν εἰς Χαβραθὰ τοῦ ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἐφραθᾶ, ἔτεκε Ῥαχὴλ καὶ ἐδυστόκησεν ἐν τῷ τοκετῷ.
- Γεν. 35,16 Ανεχώρησε πάλιν ο Ιακώβ από την Βαιθήλ και ἔστησε την σκηνήν αυτου πέραν από τον πύργον Γαδέρ. Οταν δε ἐπλησίασεν εις την τοποθεσίαν Χαβραθά, δηλαδὴ εις την Βηθλεέμ, ἐγέννησεν η Ραχήλ και εταλαιπωρήθη πολὺ κατὰ τον τοκετόν.
- Γεν. 35,17 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ σκληρῷ αὐτὴν τίκτειν, εἶπεν αὐτῇ ἡ μαῖα· θάρσει, καὶ γὰρ οὗτός σοι ἔστιν υἱός.
- Γεν. 35,17 Την ὥραν δε που υπέφερε σκληρά κατὰ τον τοκετόν, της εἶπεν η μαία· “ἔχε θάρρος, διότι το τέκνον σου αὐτό εἶναι ἀγόρι”.
- Γεν. 35,18 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀφιέναι αὐτὴν τὴν ψυχὴν, ἀπέθνησκε γὰρ, ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Υἱὸς ὀδύνης μου· ὁ δὲ πατὴρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βενιαμίν.
- Γεν. 35,18 Οτε δε πλέον η Ραχήλ ἀφηνε την ψυχὴν της, διότι ἀπέθνησεν από τον τοκετόν, ἐκάλεσε τα ὄνομα του βρέφους “Υἱὸς οδύνης”. Ο δε πατήρ το ὠνόμασε Βενιαμίν.
- Γεν. 35,19 ἀπέθανε δὲ Ῥαχὴλ καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἵπποδρόμου Ἐφραθᾶ (αὕτη ἔστι Βηθλεέμ).
- Γεν. 35,19 Απέθανε δε εκεί η Ραχήλ και ετάφη κοντά εις την ευρείαν οδόν, ὅπου ἀνεμποδιστως ηδύναντο να τρέχουν οι ἵπποι. Η δε Εφραθά εἶναι αυτη, που σημερον λέγεται Βηθλεέμ.
- Γεν. 35,20 καὶ ἔστησεν Ἰακώβ στήλην ἐπὶ τοῦ μνημείου αὐτῆς· αὕτη ἔστιν ἡ στήλη ἐπὶ τοῦ μνημείου Ῥαχὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

- Γεν. 35,20 Ο Ιακώβ έστησε μίαν στήλην επάνω στον τάφον της Ραχήλ. Αυτή δε η επί του μνημείου της Ραχήλ στήλη υπάρχει μέχρι της ημέρας που γράφονται αυτά.
- Γεν. 35,21 έγένετο δέ ήνίκα κατώκησεν Ίσραήλ έν τῇ γῆ εκείνη, έπορεύθη Ρουβήν και έκοιμήθη μετά Βαλλᾶς τῆς παλλακῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ίακώβ· και ἤκουσεν Ίσραήλ, και πονηρὸν έφάνη εναντίον αὐτοῦ.
- Γεν. 35,21 Όταν δε εγκατεστάθη ο Ισραήλ εις την περιοχὴν εκείνην της Βηθλεέμ, επήγεν ο Ρουβήν και εκοιμήθη με την Βαλλάν, την δευτέρας σειράς σύζυγον του πατρὸς του Ιακώβ. Επληροφορήθη ο Ιακώβ το αμάρτημα αὐτοῦ του παιδιού του και του εφάνη, ὅπως ήτο φυσικόν, πολὺ κακόν.
- Γεν. 35,22 Ἦσαν δέ οί υιοί Ιακώβ δώδεκα.
- Γεν. 35,22 Οί υιοί του Ιακώβ ήσαν δώδεκα, οί εξής·
- Γεν. 35,23 υιοί Λείας· πρωτότοκος Ίακώβ Ρουβήν, Συμεών, Λευί, Ίούδας, Ίσάχαρ, Ζαβουλών.
- Γεν. 35,23 Υιοί από την Λείαν· πρωτότοκος του Ιακώβ ήτο ο Ρουβήν, έπειτα από αὐτὸν ο Συμεών, ο Λευί, ο Ιούδας, ο Ισάχαρ και ο Ζαβουλών.
- Γεν. 35,24 υιοί δέ Ραχήλ· Ίωσήφ και Βενιαμίν.
- Γεν. 35,24 Υιοί από την Ραχήλ, ο Ιωσήφ και ο Βενιαμίν.
- Γεν. 35,25 υιοί δέ Βαλλᾶς παιδίσκης Ραχήλ· Δάν και Νεφθαλείμ.
- Γεν. 35,25 Υιοί δε από την Βαλλάν, την θεραπεινίδα της Ραχήλ, ήσαν ο Δαν και ο Νεφθαλείμ.
- Γεν. 35,26 υιοί δέ Ζελφᾶς παιδίσκης Λείας· Γάδ και Ἀσήρ. οὔτοι υιοί Ιακώβ, οἱ έγένοντο αὐτῷ έν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας.
- Γεν. 35,26 Υιοί δε από την Ζελφάν, την θεραπεινίδα της Λείας, ήσαν ο Γαδ και ο Ασήρ. Αυτά είναι τα παιδιά του Ιακώβ, τα οποία απέκτησεν εις την Μεσοποταμίαν της Συρίας.
- Γεν. 35,27 Ἦλθε δέ Ίακώβ πρὸς Ίσαάκ τὸν πατέρα αὐτοῦ εις Μαμβρῆ, εις πόλιν τοῦ πεδίου (αὕτη έστὶ Χεβρών) έν γῆ Χαναάν, οὔ παρώκησεν Ἀβραάμ και Ίσαάκ.
- Γεν. 35,27 Από την Βηθλεέμ μετέβη ο Ιακώβ προς τον πατέρα του, τον Ισαάκ, εις την Δρυν Μαμβρῆ, εις την πόλιν Χεβρών της πεδιάδος εν Χαναάν, ὅπου είχαν παροικήσει ο Αβραάμ και ο Ισαάκ.
- Γεν. 35,28 έγένοντο δέ αὶ ήμέραι Ίσαάκ, ἃς έζησεν, ἔτη εκατὸν ὀγδοήκοντα,
- Γεν. 35,28 Ολοι αι ήμέραι της ζωῆς του Ισαάκ έφθασαν τα εκατὸν ὀγδοήκοντα έτη.
- Γεν. 35,29 και έκλείπων Ίσαάκ απέθανε και προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ πρεσβύτερος και πλήρης ήμερῶν, και έθαψαν αὐτὸν Ησαῦ και Ίακώβ οί υιοί αὐτοῦ.
- Γεν. 35,29 Τότε πλέον εξηντλήθησαν αι δυνάμει του Ισαάκ, απέθανε και γέρων πλέον πλήρης ημερῶν προσετέθη στους προγόνους αὐτοῦ, οί οποίοι είχαν απέλθει ενωρίτερον. Εθαψαν δε αὐτὸν ο Ησαῦ και ο Ιακώβ, τα παιδιά του.

ΓΕΝΕΣΙΣ 36

- Γεν. 36,1 Αὔται δέ αὶ γενέσεις Ησαῦ (αὐτός έστιν Ἐδώμ)·
- Γεν. 36,1 Αι απόγονοι δε του Ησαῦ, ο οποίος λέγεται και Εδώμ, γενάρχης των Ιδουμαίων, είναι οί εξής·
- Γεν. 36,2 Ἦσαῦ δέ έλαβε τὰς γυναῖκας έαυτῷ από τῶν θυγατέρων τῶν Χαναανίων, τὴν Ἀδὰ θυγατέρα Αἰλώμ τοῦ Χετταίου και τοῦ Ὀλιβεμὰ θυγατέρα Ἀνά τοῦ υιοῦ Σεβεγῶν τοῦ Εὐαίου
- Γεν. 36,2 Ο Ησαῦ επήρεν ως συζύγους από τας θυγατέρας των Χαναανίων την Αδὰ, κόρην Αιλώμ του Χετταίου, και την Ολιβεμὰ, κόρην του Ανά, υιοῦ Σεβεγῶν του Ευαίου,
- Γεν. 36,3 και τὴν Βασεμάθ θυγατέρα Ίσμαήλ ἀδελφὴν Ναβεώθ.
- Γεν. 36,3 και την Βασεμάθ, θυγατέρα του Ισμαήλ και αδελφὴν του Ναβαιώθ.
- Γεν. 36,4 έτεκε δέ αὐτῷ Ἀδὰ τὸν Ἐλιφάς, και Βασεμάθ έτεκε τὸν Ραγουήλ,
- Γεν. 36,4 Απέκτησε δε ο Ησαῦ από την Αδὰ υιὸν τον Ελιφάς, και από την Βασεμάθ τον Ραγουήλ,
- Γεν. 36,5 και Ὀλιβεμὰ έτεκε τὸν Ίεούς και τὸν Ίεγλόμ και τὸν Κορέ· οὔτοι υιοί Ησαῦ, οἱ έγένοντο αὐτῷ έν γῆ Χαναάν.
- Γεν. 36,5 από δε την Ολιβεμὰ απέκτησε τον Ιεούς, τον Ιεγλόμ και τον Κορέ. Αυτοί ήσαν οί υιοί του Ησαῦ, οί οποίοι εγεννήθησαν εις την χώραν της Χαναάν.
- Γεν. 36,6 έλαβε δέ Ησαῦ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ και τοὺς υιοὺς αὐτοῦ και τὰς θυγατέρας αὐτοῦ και πάντα τὰ σώματα τοῦ οἴκου αὐτοῦ και πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ και πάντα τὰ κτήνη και πάντα ὅσα έκτήρησεν και πάντα ὅσα περιποιήσαστο έν γῆ Χαναάν, και έπορεύθη Ησαῦ εκ τῆς γῆς Χαναάν από προσώπου Ίακώβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
- Γεν. 36,6 Επήρεν ο Ησαῦ τας γυναῖκας του και τους υιοὺς του και τας θυγατέρας του, ὅλους τους ανθρώπους του σπιτιού του και ὅλα τα ὑπάρχοντά του, ὅλα τα κτήνη, ὅλην την κινητὴν περιουσίαν του και ὅλα ὅσα εἶχεν αποκτήσει εις την χώραν Χαναάν, και ανεχώρησεν από την γῶραν αὐτὴν και από τον ἀδελφόν του τον Ιακώβ.

- Γεν. 36,7 ἦν γὰρ αὐτῶν τὰ ὑπάρχοντα πολλὰ τοῦ οἰκεῖν ἄμα, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἡ γῆ τῆς παροικήσεως αὐτῶν φέρειν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν.
- Γεν. 36,7 Ανεχώρησε δε πρὸς ἄλλην περιοχὴν, διότι τα κοπάδια των ζώων, που εἶχαν οι δύο ἀδελφοί, ἦσαν πολλὰ και δεν ἦτο δυνατόν να μένουν μαζί· δεν επαρκούσεν η περιοχὴ, ὅπου ἔμεναν, να θρέψη αὐτοὺς λόγω του πλήθους των ζώων, που εἶχαν.
- Γεν. 36,8 κατώκησε δὲ Ἡσαῦ ἐν τῷ ὄρει Σηεῖρ (Ἡσαῦ αὐτός ἐστιν Ἐδώμ).
- Γεν. 36,8 Κατώκησεν ο Ἡσαῦ στο ὄρος Σηεῖρ, ο δε Ἡσαῦ εἶναι αὐτός, που ονομάζεται και Εδώμ.
- Γεν. 36,9 Αὔται δὲ αἱ γενέσεις Ἡσαῦ πατρὸς Ἐδώμ ἐν τῷ ὄρει Σηεῖρ,
- Γεν. 36,9 Οι δε ἀπόγονοι του Ἡσαῦ, γενάρχου των Εδωμιτῶν η Ἰδουμαίων, στο ὄρος Σηεῖρ, εἶναι οι ἐξής·
- Γεν. 36,10 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἡσαῦ· Ἐλιφὰς υἱὸς Ἀδάς γυναικὸς Ἡσαῦ καὶ Ῥαγουήλ υἱὸς Βασεμάθ γυναικὸς Ἡσαῦ.
- Γεν. 36,10 Αυτὰ εἶναι τα ὀνόματα των υἱῶν Ἡσαῦ· Ο Ελιφὰς, ο υἱὸς της Αδάς και ο Ραγουήλ ο υἱὸς της Βασεμάθ.
- Γεν. 36,11 ἐγένοντο δὲ Ἐλιφὰς υἱοί· Θαιμάν, Ὠμάρ, Σωφάρ, Γοθῶμ καὶ Κενέζ·
- Γεν. 36,11 Ο Ελιφὰς ἀπέκτησεν υἱοὺς τον Θαιμάν, τον Ὠμάρ, τον Σωφάρ, τον Γοθῶμ και τον Κενέζ.
- Γεν. 36,12 Θαμνά δὲ ἦν παλλακὴ Ἐλιφὰς τοῦ υἱοῦ Ἡσαῦ καὶ ἔτεκε τῷ Ἐλιφὰς τὸν Ἀμαλήκ· οὔτοι υἱοὶ Ἀδάς γυναικὸς Ἡσαῦ.
- Γεν. 36,12 Η Θαμνά ἦτο η δευτέρας σειρὰς σύζυγος του Ελιφὰς, υἱοῦ της Αδάς, της γυναικὸς του Ἡσαῦ.
- Γεν. 36,13 οὔτοι δὲ υἱοὶ Ῥαγουήλ· Ναχόθ, Ζαρέ, Σομέ, καὶ Μοζέ· οὔτοι ἦσαν υἱοὶ Βασεμάθ γυναικὸς Ἡσαῦ.
- Γεν. 36,13 Οι δε υἱοὶ του Ραγουήλ ἦσαν· Ο Ναχόθ, ο Ζαρέ, ο Σομέ και ο Μοζέ, ἐγγονοι της Βασεμάθ, συζύγου του Ἡσαῦ.
- Γεν. 36,14 οὔτοι δὲ υἱοὶ Ὀλιβεμᾶς θυγατρὸς Ἀνά τοῦ υἱοῦ Σεβεγῶν, γυναικὸς Ἡσαῦ· ἔτεκε δὲ τῷ Ἡσαῦ τὸν Ἰεοὺς καὶ τὸν Ἰεγλόμ καὶ τὸν Κορέ.
- Γεν. 36,14 Οι δε υἱοὶ της Ὀλιβεμᾶς, συζύγου του Ἡσαῦ, θυγατρὸς Ἀνά, του υἱοῦ του Σεβεγῶν, ἦσαν ο Ἰεοὺς, ο Ἰεγλόμ και ο Κορέ.
- Γεν. 36,15 οὔτοι ἡγεμόνες υἱοὶ Ἡσαῦ· υἱοὶ Ἐλιφὰς πρωτοτόκου Ἡσαῦ· ἡγεμῶν Θαιμάν, ἡγεμῶν Ὠμάρ, ἡγεμῶν Σωφάρ, ἡγεμῶν Κενέζ,
- Γεν. 36,15 Αυτοὶ ἦσαν οι ἀπόγονοι του Ἡσαῦ, οι ἄρχοντες των φυλῶν, υἱοὶ του Ελιφὰς πρωτοτόκου του Ἡσαῦ· Ο φύλαρχος Θαιμάν, ο φύλαρχος Ὠμάρ, ο φύλαρχος Σωφάρ, ο φύλαρχος Κενέζ,
- Γεν. 36,16 ἡγεμῶν Κορέ, ἡγεμῶν Γοθῶμ, ἡγεμῶν Ἀμαλήκ· οὔτοι ἡγεμόνες Ἐλιφὰς ἐν γῆ Ἰδουμαία· οὔτοι υἱοὶ Ἀδάς.
- Γεν. 36,16 ο φύλαρχος Κορέ, ο φύλαρχος Γοθῶμ ο φύλαρχος Ἀμαλήκ. Αυτοὶ ἦσαν οι φύλαρχοι του Ελιφὰς εἰς την χώραν των Ἰδουμαίων, παιδιὰ της Αδάς.
- Γεν. 36,17 καὶ οὔτοι υἱοὶ Ῥαγουήλ υἱοῦ Ἡσαῦ· ἡγεμῶν Ναχόθ, ἡγεμῶν Ζαρέ, ἡγεμῶν Σομέ, ἡγεμῶν Μοζέ· οὔτοι ἡγεμόνες Ῥαγουήλ ἐν γῆ Ἐδώμ· οὔτοι υἱοὶ Βασεμάθ γυναικὸς Ἡσαῦ.
- Γεν. 36,17 Οι δε υἱοὶ του Ραγουήλ, υἱοῦ του Ἡσαῦ, ἦσαν· Ο φύλαρχος Ναχόθ, ο φύλαρχος Ζαρέ, ο φύλαρχος Σομέ, ο φύλαρχος Μοζέ. Αυτοὶ εἶναι οι φύλαρχοι του Ραγουήλ εἰς την γην Εδώμ, ἐγγονοι της Βασεμάθ, συζύγου του Ἡσαῦ.
- Γεν. 36,18 οὔτοι δὲ υἱοὶ Ὀλιβεμᾶς γυναικὸς Ἡσαῦ· ἡγεμῶν Ἰεοὺλ, ἡγεμῶν Ἰεγλόμ, ἡγεμῶν Κορέ· οὔτοι ἡγεμόνες Ὀλιβεμᾶς θυγατρὸς Ἀνά γυναικὸς Ἡσαῦ.
- Γεν. 36,18 Οι δε υἱοὶ της Ὀλιβεμᾶς, συζύγου του Ἡσαῦ, ἦσαν· Ο φύλαρχος Ἰεοὺλ, ο φύλαρχος Ἰεγλόμ, ο φύλαρχος Κορέ. Αυτοὶ ἦσαν φύλαρχοι εκ της Ὀλιβεμᾶς, συζύγου του Ἡσαῦ, κόρης του Ἀνά.
- Γεν. 36,19 οὔτοι υἱοὶ Ἡσαῦ, καὶ οὔτοι ἡγεμόνες αὐτῶν. οὔτοι εἰσιν υἱοὶ Ἐδώμ.
- Γεν. 36,19 Οι ἀνωτέρω ἦσαν υἱοὶ του Ἡσαῦ και αυτοὶ εἶναι οι φύλαρχοι τούτων, οι ἄλλως λεγόμενοι Ἰδουμαῖοι.
- Γεν. 36,20 Οὔτοι δὲ υἱοὶ Σηεῖρ τοῦ Χορράιου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν· Λωτά, Σωβάλ, Σεβεγῶν, Ἀνά
- Γεν. 36,20 Οι δε κατωτέρω εἶναι τέκνα του Σεῖρ, υἱοῦ του Χορραίου, ο οποίος κατοικοῦσεν εἰς την περιοχὴν του ὄρους Σηεῖρ· Ο Λωτάν, ο Σωβάλ, ο Σεβεγῶν, ο Ἀνά,
- Γεν. 36,21 καὶ Δησῶν καὶ Ἀσάρ καὶ Ρισῶν· οὔτοι ἡγεμόνες τοῦ Χορράιου τοῦ υἱοῦ Σηεῖρ ἐν τῇ γῆ Ἐδώμ.
- Γεν. 36,21 ο Δησῶν, ο Ἀσάρ και ο Ρισῶν. Αυτοὶ εἶναι φύλαρχοι του Χορραίου, υἱοῦ του Σηεῖρ εἰς την χώραν της Εδώμ.
- Γεν. 36,22 ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Λωτάν· Χορρί καὶ Αἰμάν· ἀδελφὴ δὲ Λωτάν Θαμνά.
- Γεν. 36,22 Ο δε Λωτάν ἀπέκτησεν υἱοὺς· Τον Χορρί και τον Αἰμάν. Ἀδελφὴ δε του Λωτάν ἦτο η Θαμνά.
- Γεν. 36,23 οὔτοι δὲ υἱοὶ Σωβάλ· Γωλάμ καὶ Μαναχάθ καὶ Γαιβήλ καὶ Σωφάρ καὶ Ὠμάρ.
- Γεν. 36,23 Υἱοὶ δε του Σωβάλ ἦσαν· Ο Γωλάμ, ο Μαναχάθ, ο Γαιβήλ, ο Σωφάρ και ο Ὠμάρ.
- Γεν. 36,24 καὶ οὔτοι υἱοὶ Σεβεγῶν· Αἰέ καὶ Ἀνά· οὔτος ἐστιν Ἀνά, ὃς εὔρε τὸν Ἰαμείν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε ἔνεμε τὰ ὑποζύγια Σεβεγῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
- Γεν. 36,24 Υἱοὶ δε του Σεβεγῶν ἦσαν· Ο Αἰέ και ο Ἀνά. Αὐτός δε ο Ἀνά εἶναι ἐκεῖνος που εὔρε τον Ἰαμείν εἰς την ἐρημον, ὅταν ἐβοσκε τα υποζύγια του πατρὸς του Σεβεγῶν.
- Γεν. 36,25 οὔτοι δὲ υἱοὶ Ἀνά· Δησῶν καὶ Ὀλιβεμᾶ θυγάτηρ Ἀνά.
- Γεν. 36,25 Υἱοὶ δε του Ἀνά ἦσαν· Ο Δησῶν και η Ὀλιβεμᾶ, θυγάτηρ του Ἀνά.

Γεν. 36,26 οὔτοι δὲ υἱοὶ Δησῶν· Ἀμαδὰ καὶ Ἀσβάν καὶ Ἰθράν καὶ Χαρράν.
 Γεν. 36,26 Οι δε υιοί του Δησών ήσαν· Ο Ἀμαδα, ο Ασβάν, ο Ιθράν και ο Χαρράν.
 Γεν. 36,27 οὔτοι δὲ υἱοὶ Ἀσάρ· Βαλαάμ καὶ Ζουκάμ καὶ Ἰουκάμ.
 Γεν. 36,27 Οι υιοί του Ασάρ ήσαν· Ο Βαλαάμ, ο Ζουκάμ και ο Ιουκάμ.
 Γεν. 36,28 οὔτοι δὲ υἱοὶ Ρισῶν· ὼς καὶ Ἀράν.
 Γεν. 36,28 Οι υιοί του Ρισών ήσαν· Ο Ως και ο Αράν.
 Γεν. 36,29 οὔτοι δὲ ἡγεμόνες Χορρί· ἡγεμῶν Λωτάν, ἡγεμῶν Σωβάλ, ἡγεμῶν Σεβεγῶν, ἡγεμῶν Ἀνά,
 Γεν. 36,29 Οι φύλαρχοι δε του Χορρί ήσαν· Ο φύλαρχος Λωτάν, ο φύλαρχος Σωβάλ, ο φύλαρχος Σεβεγών, ο φύλαρχος Ανά,
 Γεν. 36,30 ἡγεμῶν Δησῶν, ἡγεμῶν Ἀσάρ, ἡγεμῶν Ρισῶν. οὔτοι ἡγεμόνες Χορρί ἐν ταῖς ἡγεμονίαις αὐτῶν ἐν γῆ Ἐδῶμ.
 Γεν. 36,30 ο φύλαρχος Δησών, ο φύλαρχος Ασάρ, ο φύλαρχος Ρισών. Αυτοί είναι φύλαρχοι, απόγονοι του Χορρί, εις τας
 Γεν. 36,31 Καὶ οὔτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδῶμ πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι βασιλέα ἐν Ἰσραήλ.
 Γεν. 36,31 Οι κατωτέρω είναι βασιλεῖς, οι οποίοι εβασίλευσαν εις την Ιδουμαίαν, πριν βασιλεύση μεταξύ των Ισραηλιτῶν
 Γεν. 36,32 καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἐδῶμ Βαλάκ υἱὸς Βεῶρ, καὶ ὄνομα τῆ πόλει αὐτοῦ Δενναβά.
 Γεν. 36,32 Εβασίλευσεν εις την Ιδουμαίαν ο Βαλάκ, ο υἱὸς Βεῶρ, και η πόλις του ωνομάσθη Δενναβά.
 Γεν. 36,33 ἀπέθανε δὲ Βαλάκ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωβάβ υἱὸς Ζαρά ἐκ Βοσόρρας.
 Γεν. 36,33 Μετά δε τον θάνατον του Βαλάκ εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Ιωβάβ, ο υἱὸς του Ζαρά και της Βοσόρρας.
 Γεν. 36,34 ἀπέθανε δὲ Ἰωβάβ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀσῶμ ἐκ τῆς γῆς Θαιμανῶν.
 Γεν. 36,34 Μετά τον θάνατον του Ιωβάβ εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Ασῶμ, ο καταγόμενος από την χώραν Θαιμανῶν.
 Γεν. 36,35 ἀπέθανε δὲ Ἀσῶμ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀδάδ υἱὸς Βαράδ ὁ ἐκκόψας Μαδιάμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ,
 Γεν. 36,35 καὶ ὄνομα τῆ πόλει αὐτοῦ Γετθαίμ.
 Γεν. 36,35 Μετά τον θάνατον του Ασῶμ εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Αδάδ, υἱὸς του Βαράδ, ο οποίος ειχε κατακόψει τους
 Γεν. 36,36 ἀπέθανε δὲ Ἀδάδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαμαδά ἐκ Μασεκκάς.
 Γεν. 36,36 Μετά τον θάνατον του Αδάδ εβασίλευσεν ο Σαμαδά, ο καταγόμενος εκ της Μασεκκάς.
 Γεν. 36,37 ἀπέθανε δὲ Σαμαδά, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαούλ ἐκ Ρωβῶθ τῆς παρὰ ποταμῶν.
 Γεν. 36,37 Μετά τον θάνατον του Σαμαδά, εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Σαούλ, ο οποίος κατήγετε από την Ρωβῶθ, την
 Γεν. 36,38 ἀπέθανε δὲ Σαούλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βαλαεννῶν υἱὸς Ἀχοβῶρ.
 Γεν. 36,38 Μετά τον θάνατον του Σαούλ εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Βαλαεννῶν, υἱὸς του Αχοβῶρ.
 Γεν. 36,39 ἀπέθανε δὲ Βαλαεννῶν υἱὸς Ἀχοβῶρ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀράδ υἱὸς Βαράδ, καὶ ὄνομα τῆ πόλει
 Γεν. 36,39 αὐτοῦ Φογῶρ, ὄνομα δὲ τῆ γυναικὶ αὐτοῦ Μετεβεήλ, θυγάτηρ Ματραῖθ, υἱοῦ Μαιζοῶβ.
 Γεν. 36,39 Μετά τον θάνατον του Βαλαεννῶν, υἱοῦ Αχοβῶρ εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Αράδ, υἱὸς του Βαράδ. Η δε πόλις του
 Γεν. 36,40 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἡγεμόνων Ἡσαῦ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν κατὰ τόπον αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν
 Γεν. 36,40 καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν. ἡγεμῶν Θαμνά, ἡγεμῶν Γωλά, ἡγεμῶν Ἰεθέρ,
 Γεν. 36,40 Αυτά ήσαν τα ονόματα των φυλάρχων, απογόνων του Ησαῦ, του καθ' ενός εις την φυλήν και στον τόπον του, εις
 Γεν. 36,41 ἡγεμῶν Ὀλιβεμάς, ἡγεμῶν Ἠλάς, ἡγεμῶν Φινῶν,
 Γεν. 36,41 ο φύλαρχος Ολιβεμάς, ο φύλαρχος Ηλάς, ο φύλαρχος Φινῶν,
 Γεν. 36,42 ἡγεμῶν Κενέζ, ἡγεμῶν Θαιμάν, ἡγεμῶν Μαζάρ,
 Γεν. 36,42 ο φύλαρχος Κενέζ, ο φύλαρχος Θαιμάν, ο φύλαρχος Μαζάρ,
 Γεν. 36,43 ἡγεμῶν Μαγεδιήλ, ἡγεμῶν Ζαφωῖν. οὔτοι ἡγεμόνες Ἐδῶμ ἐν ταῖς κατωκοδομημέναις ἐν τῇ γῆ τῆς κτήσεως
 Γεν. 36,43 αὐτῶν. οὗτος Ἡσαῦ πατήρ Ἐδῶμ.
 Γεν. 36,43 ο φύλαρχος Μαγεδιήλ, ο φύλαρχος Ζαφωῖν. Αυτοί ήσαν Ιδουμαῖοι φύλαρχοι, οι οποίοι κατοικοῦσαν εις πόλεις
 Γεν. 36,43 οικοδομημένας εις περιοχάς της ιδιοκτησίας των. Ο δε Ησαῦ είναι ο γενάρχης των Εδωμιτῶν, οι οποίοι εκαλούντο
 και Ιδουμαῖοι.

ΓΕΝΕΣΙΣ 37

Γεν. 37,1 Κατῶκει δὲ Ἰακώβ ἐν τῇ γῆ, οὗ παρῶκησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ, ἐν γῆ Χαναάν.
 Γεν. 37,1 Ο Ιακώβ έμενεν εις την χώραν, όπου και ο πατήρ του ο Ισαάκ ειχε παροικήσει, δηλαδή εις την Χαναάν.
 Γεν. 37,2 αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Ἰακώβ· Ἰωσήφ δὲ δέκα καὶ ἑπτὰ ἐτῶν ἦν, ποιμαίνων τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ

- μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὧν νέος, μετὰ τῶν υἱῶν Βαλλᾶς καὶ μετὰ τῶν υἱῶν Ζελφᾶς τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· κατήνεγκαν δὲ Ἰωσήφ ψόγον πονηρὸν πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν.
- Γεν. 37,2 Αὐτὴ δε εἶναι ἐν συνεχείᾳ ἡ ἱστορία τῆς οικογενείας τοῦ Ἰακώβ. Ὁ Ἰωσήφ εἰς ηλικίαν δέκα ἐπτὰ ἐτῶν, ἔφηβος, ἔβοσκε τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς του, μαζὴ με τοὺς ἀδελφούς του, τοὺς υἱούς τοὺς ὁποίους εἶχεν ἀποκτήσει ὁ ποτὴρ του ἐκ τῆς Βαλλᾶς καὶ Ζελφᾶς. Ἐκεῖνοι διέβησαν τὸν Ἰωσήφ πρὸς τὸν πατέρα των, ὅτι δὴθεν εἶχε διαπράξει κάποιον μεγάλο ἀμάρτημα.
- Γεν. 37,3 Ἰακώβ δὲ ἠγάπα τὸν Ἰωσήφ παρὰ πάντας τοὺς υἱούς αὐτοῦ, ὅτι υἱὸς γήρως ἦν αὐτῷ· ἐποίησε δὲ αὐτῷ χιτῶνα ποικίλον.
- Γεν. 37,3 Ὁ Ἰακώβ ὁμως ἀγαποῦσε τὸν Ἰωσήφ περισσότερον ἀπὸ ὅλα τα ἀλλὰ παιδιά του, καὶ δια τὸν λόγον ὅτι ἦτο υἱὸς γεννηθεὶς κατὰ τὸ γῆρας αὐτοῦ. Ἀπὸ τὴν ἀγάπην δε αὐτὴν κινούμενος τοῦ κατεσκεύασεν ἓνα πολυχρῶμον χιτῶνα.
- Γεν. 37,4 ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸν ὁ πατὴρ φιλεῖ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐμίσησαν αὐτὸν καὶ οὐκ ἠδύναντο λαλεῖν αὐτῷ οὐδὲν εἰρηνικόν.
- Γεν. 37,4 Ὅταν οἱ ἀδελφοὶ του εἶδον ὅτι ὁ πατέρας των ἀγαπᾷ περισσότερον ἀπὸ ὅλα τα ἀλλὰ παιδιά του τὸν Ἰωσήφ, τὸν ἐφθόνησαν καὶ τὸν ἐμίσησαν. Δὲν ἠθελαν νὰ ἔχουν με αὐτὸν σχέσεις ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ φθόνου των δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ομιλήσουν πρὸς αὐτὸν τίποτε το εἰρηνικόν καὶ φιλικόν.
- Γεν. 37,5 Ἐνυπνιασθεὶς δὲ Ἰωσήφ ἐνύπνιον ἀπήγγειλεν αὐτὸ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.
- Γεν. 37,5 Καποτε ὁ Ἰωσήφ εἶδεν ἓνα παράδοξον ὄνειρον, τὸ ὁποῖον καὶ ἀνέφερον στοὺς ἀδελφούς του.
- Γεν. 37,6 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀκούσατε τοῦ ἐνυπνίου τούτου, οὗ ἐνυπνιασθην·
- Γεν. 37,6 Εἶπεν εἰς αὐτούς· “ἀκούσατε αὐτὸ τὸ ὄνειρον, τὸ ὁποῖον εἶδα ἀπὸψε στὸν ὕπνον μου.
- Γεν. 37,7 ὦμην ὑμᾶς δεσμεύειν δράγματα ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ, καὶ ἀνέστη τὸ ἐμὸν δράγμα καὶ ὠρθώθη, περιστραφέντα δὲ τὰ δράγματα ὑμῶν προσεκύνησαν τὸ ἐμὸν δράγμα.
- Γεν. 37,7 Μου ἐφαίνετο ὅτι σεις ἐδένατε δεμάτια ἀπὸ στάχυα στὸ μέσον των χωραφιών τῆς πεδιάδος. Ἐσηκώθη τὸ ἰδικόν μου δέμα καὶ ἐμεινεν ὄρθιον, τα δε ἰδικὰ σας δεμάτια ἐστράφησαν πρὸς τὸ ἰδικόν μου δεμάτι καὶ τὸ ἐπροσκύνησαν”.
- Γεν. 37,8 εἶπαν δὲ αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· μὴ βασιλεύων βασιλεύσεις ἐφ’ ἡμᾶς ἢ κυριεύων κυριεύσεις ἡμῶν; καὶ προσέθεντο ἔτι μισεῖν αὐτὸν ἕνεκεν τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ καὶ ἕνεκεν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ.
- Γεν. 37,8 Ἀπήνησαν δε εἰς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ του· “μήπως θὰ γίνης βασιλεὺς, δια νὰ βασιλεύσης ἐπάνω μας ἡ κύριος καὶ ἀφέντης μας;” Ἐξ αἰτίας τοῦ ονειρίου αὐτοῦ καὶ των λόγων, που τοὺς εἶπε, τὸν ἐμίσησαν ἀκόμη περισσότερον.
- Γεν. 37,9 εἶδε δὲ ἐνύπνιον ἕτερον καὶ διηγήσατο αὐτῷ τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον ἕτερον, ὡσπερ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ἕνδεκα ἀστέρες προσεκύνουν με.
- Γεν. 37,9 Εἶδεν ὁμως καὶ ἓνα ἄλλο ὄνειρον, τὸ ὁποῖον διηγήθη στὸν πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς του, καὶ εἶπεν· “ἰδοὺ εἰς ἓνα ἄλλο ὄνειρον, που εἶδον, μου ἐφάνη ὡς εἴαν ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ἕνδεκα ἀστέρες με προσκυνούσαν”.
- Γεν. 37,10 καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί τὸ ἐνύπνιον τοῦτο, ὃ ἐνυπνιασθης; ἄρα γε ἐλθόντες ἐλευσόμεθα ἐγὼ τε καὶ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου προσκυνῆσαι σοὶ ἐπὶ τὴν γῆν;
- Γεν. 37,10 Ὁ πατὴρ του τὸν ἐπέπληξε (διότι ἐσπευσε νὰ ἀνακοινώσῃ καὶ αὐτὸ τὸ ὄνειρον) καὶ του εἶπε· “τί νομίζεις ὅτι σημαίνει αὐτὸ τὸ ὄνειρον, που εἶδες; Μήπως θέλεις νὰ πῆς ὅτι ἐγὼ, ἡ μητέρα σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου θὰ ἐλθωμεν νὰ σε προσκυνήσωμεν μέχρις ἐδάφους;”
- Γεν. 37,11 ἐζήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὃ δὲ πατὴρ αὐτοῦ διετήρησε τὸ ῥῆμα.
- Γεν. 37,11 Καὶ δια τὸν λόγον αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ του τὸν ἐφθόνησαν ἀκόμη περισσότερον. Ἀλλὰ ὁ πατὴρ ἐφύλαξε μέσα εἰς τὴν καρδιά του τα λόγια αὐτά του Ἰωσήφ.
- Γεν. 37,12 Ἐπορεύθησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ βόσκουν τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἰς Συχέμ.
- Γεν. 37,12 Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας μετέβησαν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ νὰ βοσκῆσουν τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς των εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Συχέμ.
- Γεν. 37,13 καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ· οὐχὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ποιμαίνουσιν εἰς Συχέμ; δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς αὐτούς. εἶπε δὲ αὐτῷ· ἰδοὺ ἐγὼ.
- Γεν. 37,13 Ὁ Ἰακώβ (ἔπειτα ἴσως ἀπὸ μερικὰς εβδομάδας) εἶπε πρὸς τὸν Ἰωσήφ· “οἱ ἀδελφοὶ σου δὲν βόσκουν τὰ πρόβατα εἰς τὴν Συχέμ; Λοιπὸν θὰ σε στείλω πρὸς αὐτούς”. “Εἶμαι πρόθυμος νὰ μεταβῶ” εἶπεν ὁ Ἰωσήφ.
- Γεν. 37,14 εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσραὴλ· πορευθεὶς ἰδὲ, εἰ ὑγιαίνουσιν οἱ ἀδελφοὶ σου καὶ τὰ πρόβατα, καὶ ἀνάγγειλόν μοι. καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐκ τῆς κοιλάδος τῆς Χεβρών, καὶ ἦλθεν εἰς Συχέμ.
- Γεν. 37,14 Εἶπε δε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰακώβ· “πῆγαινε ἐκεῖ νὰ ἰδῆς, εἴαν εἶναι καλὰ εἰς τὴν υγιάν των οἱ ἀδελφοὶ σου, πῶς εἶναι τὰ πρόβατα καὶ ἔλα κατόπιν νὰ με πληροφορήσῃς”. Ἐστειλε δε αὐτὸν ἀπὸ τὴν κοιλάδα τῆς Χεβρών, εἰς τὴν ὁποίαν ἔμενε, καὶ ὁ Ἰωσήφ μετέβη εἰς τὴν Συχέμ.
- Γεν. 37,15 καὶ εἶρεν αὐτὸν ἄνθρωπος πλανώμενον ἐν τῷ πεδίῳ· ἠρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος λέγων· τί ζητεῖς;
- Γεν. 37,15 Καθὼς περιεπλανάτο εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Συχέμ τὸν συνήτησε κάποιος ἄνθρωπος καὶ τὸν ἠρώτησε· “τί ζητεῖς ἐδῶ;”

- Γεν. 37,16 ὁ δὲ εἶπε· τοὺς ἀδελφούς μου ζητῶ· ἀπάγγειλόν μοι, ποῦ βόσκουσιν.
Γεν. 37,16 Εκείνος ἀπήντησε· “ζητῶ να εὕρω τους ἀδελφούς μου. Πές μου, ἐὰν γνωρίζεις που βόσκουν τα πρόβατα”.
- Γεν. 37,17 εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος· ἀπήρκασιν ἐντεῦθεν, ἤκουσα γὰρ αὐτῶν λεγόντων· πορευθῶμεν εἰς Δωθαεῖμ.
καὶ ἐπορευθῆ Ἰωσήφ κατόπισθεν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἐν Δωθαεῖμ.
Γεν. 37,17 Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος του εἶπεν· “ἔχουν ἀναχωρήσει ἀπὸ ἐδῶ, διότι τους ἤκουσα να λέγουν ὅτι θα πορευθοῦν εἰς Δωθαεῖμ”. Καὶ ὁ Ἰωσήφ μετέβη πρὸς τὴν κατεῦθυνσιν των ἀδελφῶν του καὶ τους εὐρήκε πράγματι εἰς τὴν Δωθαεῖμ.
- Γεν. 37,18 προεῖδον δὲ αὐτὸν μακρόθεν πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπονηρεύοντο τοῦ ἀποκτεῖναι αὐτόν.
Γεν. 37,18 Εκείνοι τον εἶδον ἀπὸ μακρὰν, πρὶν ὅμως πλησιάσει πρὸς αὐτοὺς καὶ ὑπὸ του φθόνου κινούμενοι ἐσκέφθησαν πονηρὰ ἐναντίον του, ἐσκέφθησαν δηλαδὴ καὶ ἀπεφάσισαν να τον φονεύσουν.
- Γεν. 37,19 εἶπε δὲ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· ἰδοὺ ὁ ἐνυπνιαστής ἐκεῖνος ἔρχεται·
Γεν. 37,19 Εἶπε δε ὁ ἕνας ἀδελφός πρὸς τὸν ἄλλον· “να, ἔρχεται ἐκεῖνος που βλέπει τα ὄνειρα !
Γεν. 37,20 νῦν οὖν δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ ῥίψωμεν αὐτὸν εἰς ἕνα τῶν λάκκων καὶ ἐροῦμεν· θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν· καὶ ὀψόμεθα, τί ἔσται τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ.
- Γεν. 37,20 Λοιπὸν, ἐλάτε τώρα να τον φονεύσωμεν, να τον ῥίψωμεν εἰς ἕνα ἀπὸ τους λάκκους αὐτοὺς καὶ θα εἰπώμεν στον πατέρα ὅτι ἀγρίον θηρίον τον κατέφαγε. Καὶ ἔτσι θα ἰδοῦμε τι θα πουν τα ὄνειρά του καὶ ποιά θα εἶναι ἡ ἀξία των”!
- Γεν. 37,21 ἀκούσας δὲ Ρουβὴν ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ εἶπεν· οὐ πατάξωμεν αὐτὸν εἰς ψυχὴν.
Γεν. 37,21 Ὁ Ρουβὴν, ὁ πρωτότοκος, ὅταν ἤκουσε τὰς πονηρὰς αὐτὰς ἀποφάσεις των ἀδελφῶν του, ἐγλύτωσε τον Ἰωσήφ ἀπὸ τα ἀδελφοκτόνα χέρια των εἰπών· “ποτε να μὴ φθάσωμεν μέχρι του σημείου, ὥστε να του ἀφαιρέσωμεν τὴν ζωὴν.
Γεν. 37,22 εἶπε δὲ αὐτοῖς Ρουβὴν· μὴ ἐκχέητε αἷμα· ἐμβάλλετε αὐτὸν εἰς ἕνα τῶν λάκκων τούτων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, χεῖρα δὲ μὴ ἐπενέγκητε αὐτῷ· ὅπως ἐξέλθαι αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀποδῶ αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.
- Γεν. 37,22 Μὴ θελήσετε να χύσετε ἀδελφικὸν αἷμα. Ριψατε καλύτερα αὐτὸν εἰς ἕνα ἀπὸ αὐτοὺς τους λάκκους τῆς ἐρήμου καὶ μὴ ἀπλώσετε τὸ χεῖρι σας ἐναντίον του”. Αὐτὸς δε τα ἔλεγε με τον σκοπὸν να σώσῃ τον Ἰωσήφ ἀπὸ τα χέρια των, να τον ἀνασύρῃ κρυφίως ἀπὸ τον λάκκον καὶ να τον ἀποδώσῃ σῶον στον πατέρα των.
- Γεν. 37,23 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἦλθεν Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐξέδυσαν Ἰωσήφ τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον τὸν περὶ αὐτόν
Γεν. 37,23 Συνέβησαν δε τα πράγματα ὡς ἐξῆς· Ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰωσήφ στους ἀδελφούς του, ἐκεῖνοι του ἀφῆρεσαν τον ποικιλόχρωμον χιτῶνα, που ἐφοροῦσε.
- Γεν. 37,24 καὶ λαβόντες αὐτὸν ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον· ὁ δὲ λάκκος κενός, ὕδωρ οὐκ εἶχεν.
Γεν. 37,24 Ἐπειτα τον ἐπῆραν καὶ τον ἔρριψαν εἰς ἕνα λάκκον. Ὁ λάκκος ἦτο ξηρός, δὲν εἶχε νερό.
Γεν. 37,25 Ἐκάθισαν δὲ φαγεῖν ἄρτον καὶ ἀναβλέψαντες τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὀδοιπόροι Ἰσμαηλίται ἤρχοντο ἐκ Γαλαάδ, καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν ἔγεμαν θυμιαμάτων καὶ ῥητίνης καὶ στακτῆς· ἐπορεύοντο δὲ καταγαγεῖν εἰς Αἴγυπτον.
- Γεν. 37,25 Καθὼς ὅμως ἐκάθισαν να φάγουν ἐσῆκωσαν τα μάτια των καὶ, να, εἶδον ὅτι ταξιδιώται Ἰσμαηλίται ἤρχοντο ἀπὸ τὴν χώραν Γαλαάδ με τὰς καμήλους των φορτωμένους ἀπὸ θυμιάματα, ἀπὸ ρητινώδη καὶ ἀρωματώδη εἶδη. Ἐπορεύοντο δὲ, να φθάσουν εἰς τὴν Αἴγυπτον, δια να πωλήσουν τὸ ἐμπόρευμά των.
- Γεν. 37,26 εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· τί χρήσιμον, ἐὰν ἀποκτείνωμεν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ;
Γεν. 37,26 Εἶπε τότε ὁ Ἰούδας πρὸς τους ἀδελφούς του· “τι ἔχομεν να ὠφεληθῶμεν, ἐὰν φονεύσωμεν τον ἀδελφὸν μας καὶ ἀποκρύψωμεν τον φόνον του;
- Γεν. 37,27 δεῦτε ἀποδώμεθα αὐτὸν τοῖς Ἰσμαηλίταις τούτοις, αἱ δὲ χεῖρες ἡμῶν μὴ ἔστωσαν ἐπ’ αὐτόν, ὅτι ἀδελφός ἡμῶν καὶ σὰρξ ἡμῶν ἐστίν. ἤκουσαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ.
Γεν. 37,27 Ἐλάτε να τον πωλήσωμεν καλύτερα στους Ἰσμαηλίτας αὐτοὺς ἐμπόρους καὶ ας μὴ ἀπλώσωμεν φονικά τα χέρια μας ἐναντίον του, διότι εἶναι ἀδελφός μας, εἶναι σαρξ καὶ αἷμα μας”. Οἱ ἄλλοι ἀδελφοὶ ἐδέχθησαν τὴν πρότασιν αὐτῆν του Ἰούδα.
- Γεν. 37,28 καὶ παρεπορεύοντο οἱ ἄνθρωποι οἱ Μαδιναῖοι ἔμποροι, καὶ ἐξείλκυσαν καὶ ἀνεβίβασαν τὸν Ἰωσήφ ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἀπέδοντο τὸν Ἰωσήφ τοῖς Ἰσμαηλίταις εἴκοσι χρυσῶν, καὶ κατήγαγον τὸν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον.
Γεν. 37,28 Ὅταν δε ἐπλησίασαν οἱ Μαδιανῖται αὐτοὶ ἔμποροι, οἱ ἀδελφοὶ ἀνέστυραν καὶ ἀνέβασαν τον Ἰωσήφ ἀπὸ τον λάκκον καὶ τον ἐπώλησαν στους Ἰσμαηλίτας ἀντὶ εἴκοσι χρυσῶν νομισμάτων. Εκείνοι δε ἔφεραν τον Ἰωσήφ ὡς δούλον πρὸς πώλησιν εἰς τὴν Αἴγυπτον.
- Γεν. 37,29 ἀνέστρεψε δὲ Ρουβὴν ἐπὶ τὸν λάκκον καὶ οὐχ ὄρᾳ τὸν Ἰωσήφ ἐν τῷ λάκκῳ. καὶ διέρρηξε τὰ ἰμάτια αὐτοῦ.
Γεν. 37,29 Ὁ Ρουβὴν, ὁ ὁποῖος ἀπουσίαζεν, ὅταν ἐπωλείτο ὁ ἀδελφός του, ἐπέστρεψεν στον λάκκον καὶ δὲν εἶδεν ἐκεῖ τον Ἰωσήφ. Ἐσχισε τα ἐνδύματα αὐτοῦ ἀπὸ λύπην καὶ ἀγανάκτησιν,

- Γεν. 37,30 και επέστρεψε προς τους αδελφούς αυτού. και εἶπε· τὸ παιδάριον οὐκ ἔστιν, ἐγὼ δὲ ποῦ πορεύομαι ἔτι; ἔτρεξε προς τους αδελφούς του και τους εἶπε· “το παιδάριον Ἰωσήφ δεν υπάρχει στον λάκκον. Τι θα γίνω λοιπὸν ἐγὼ τώρα, ο πρωτότοκος και υπεύθυνος αδελφός, και που θα υπάγω;”
- Γεν. 37,31 Λαβόντες δὲ τὸν χιτῶνα τοῦ Ἰωσήφ ἔσφαξαν ἔριφον αἰγῶν και ἐμόλυναν τὸν χιτῶνα τῷ αἵματι.
- Γεν. 37,32 Οι αδελφοὶ ἔσφαξαν ἓνα ἐρίφιον ἀπὸ τα γίδια των, ἐπήραν τὸν χιτῶνα του Ἰωσήφ και τὸν εβούτηξαν μέσα στο αἷμα.
- Γεν. 37,32 και ἀπέστειλαν τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον και εἰσήνεγκαν τῷ πατρὶ αὐτῶν. και εἶπαν· τοῦτον εὔρομεν, ἐπίγνωθι εἰ χιτῶν τοῦ υἱοῦ σου ἔστιν ἢ οὐ.
- Γεν. 37,32 Με ἄνθρωπον δε ἔστειλαν στον Ἰακώβ, τὸν πατέρα αὐτῶν, τὸν πολυχρῶμον χιτῶνα και του εἶπαν· “αὐτὸν τὸν χιτῶνα τὸν εὐρήκαμεν κάπου εἰς τὴν πεδιάδα. Εξέτασέ τον, μήπως εἶναι ὁ χιτῶν του παιδιοῦ σου ἢ ὄχι”.
- Γεν. 37,33 και ἐπέγνω αὐτὸν και εἶπε· χιτῶν τοῦ υἱοῦ μου ἔστι· θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν, θηρίον ἤρπασε τὸν Ἰωσήφ.
- Γεν. 37,33 Ο Ἰακώβ ἀνεγνώρισεν ἀμέσως τὸν χιτῶνα του Ἰωσήφ και ἐφώνησεν· “αὐτός ὁ χιτῶν εἶναι του παιδιοῦ μου ! Θηρίον ἀγριὸν θα κατέφαγε τὸν Ἰωσήφ ! Θηρίον θα τὸν ἤρπασε και θα τὸν κατεσπάραξε” !
- Γεν. 37,34 διῆρρηξε δὲ Ἰακώβ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και ἐπέθετο σάκκον ἐπὶ τὴν ὄσφυν αὐτοῦ και ἐπένησε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡμέρας πολλὰς.
- Γεν. 37,34 Γεμάτος δε πόνου ὁ Ἰακώβ ἔσχισε τα ἐνδύματα αὐτοῦ, ἐζῶσε ἀπὸ τὴν μέσην του τρίχινον σάκκον και ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐθρηνοῦσε και ἐκλαίει τὸν Ἰωσήφ.
- Γεν. 37,35 συνήχθησαν δὲ πάντες οἱ υἱοὶ αὐτοῦ και αἱ θυγατέρες και ἦλθον παρακαλέσαι αὐτόν, και οὐκ ἤθελε παρακαλεῖσθαι λέγων ὅτι· καταβήσομαι πρὸς τὸν υἱὸν μου πενθῶν εἰς ἄδου. και ἔκλαυσεν αὐτόν ὁ πατήρ αὐτοῦ.
- Γεν. 37,35 Συνκεντρώθησαν δε γύρω ἀπὸ αὐτόν ὅλοι οἱ υἱοὶ του και αἱ θυγατέρες του και ἦλθον να τὸν παρηγορήσουν. Εκείνος ὁμως ἐμενεν ἀπαρηγόρητος. Δεν ἤθελε να ἀκούσῃ λόγου παρηγορίας και ἔλεγε συνεχῶς· “θρηνῶν και οδυρόμενος θα καταβῶ στον ἄδην, πρὸς τὸν υἱὸν μου τὸν Ἰωσήφ”. Και ἐκλαυσεν αὐτόν ὁ πατήρ αὐτοῦ.
- Γεν. 37,36 οἱ δὲ Μαδιηναῖοι ἀπέδοντο τὸν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον τῷ Πετεφρῆ τῷ σπάδοντι Φαραῶ, ἀρχιμαγεῖρω.
- Γεν. 37,36 Οι δε Μαδιανῖται ἐμποροὶ, ὅταν ἐφθασαν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐπώλησαν τὸν Ἰωσήφ στον Πετεφρῆ, τὸν αὐλικὸν και ἀρχιμάγειρον του Φαραῶ.

ΓΕΝΕΣΙΣ 38

- Γεν. 38,1 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, κατέβη Ἰούδας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ και ἀφίκετο ἕως πρὸς ἄνθρωπον τινα Ὀδολλαμίτην, ὃ ὄνομα Εἰράς.
- Γεν. 38,1 Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ὁ Ἰούδας, ἓνας ἀπὸ τοὺς υἱοὺς του Ἰακώβ ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τα μέρη, ὅπου ἦσαν οἱ ἀδελφοὶ του, και μετέβη πρὸς κάποιον ἄνθρωπον, κάτοικον τῆς πόλεως Ὀδολλάμ, ὀνομαζόμενον Εἰράς.
- Γεν. 38,2 και εἶδεν ἐκεῖ Ἰούδας θυγατέρα ἀνθρώπου Χαναναίου, ἣ ὄνομα Σαυά, και ἔλαβεν αὐτὴν και εἰσηλθε πρὸς αὐτήν.
- Γεν. 38,2 Εἶδεν ἐκεῖ ὁ Ἰούδας τὴν θυγατέρα ἐνός Χαναναίου, ἣ ὀνομαζέτο Σαυα, τὴν ἔλαβεν ὡς σύζυγόν του και ἦλθεν εἰς συνάφειαν με αὐτήν.
- Γεν. 38,3 και συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν και ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἡρ.
- Γεν. 38,3 Εκείνη δε ἐμεινεν ἐγκυος, ἐγέννησεν υἱὸν και ἔδωκεν εἰς αὐτόν τὸ ὄνομα Ἡρ.
- Γεν. 38,4 και συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν ἔτι και ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αὐνάν.
- Γεν. 38,4 Μείνασα αὐτὴ και πάλιν ἐγκυος, ἐγέννησεν υἱὸν, τὸν ὀνομαζόμενον Αὐνάν.
- Γεν. 38,5 και προσθεῖσα ἔτεκεν υἱὸν και ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηλώμ. αὕτη δὲ ἦν ἐν Χασβί, ἡνίκα ἔτεκεν αὐτούς.
- Γεν. 38,5 Και πάλιν ἐγέννησεν ἄλλον υἱὸν, τὸν ὀνομαζόμενον Σηλώμ. Ἡ δε γυναῖκα αὐτὴ εὐρίσκετο εἰς τὴν πόλιν Χασβί, ὅταν ἐγέννησεν αὐτὰ τα παιδιά της.
- Γεν. 38,6 και ἔλαβεν Ἰούδας γυναῖκα Ἡρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ, ἣ ὄνομα Θάμαρ.
- Γεν. 38,6 Ὁ Ἰούδας ἐξέλεξε και ἐπῆρε δια τὸν πρωτότοκόν του υἱόν, τὸν Ἡρ, σύζυγον, ἣ ὀνομαζέτο Θαμαρ.
- Γεν. 38,7 ἐγένετο δὲ Ἡρ πρωτότοκος Ἰούδα πονηρὸς ἐναντι Κυρίου, και ἀπέκτεινε αὐτόν ὁ Θεός.
- Γεν. 38,7 Ὁ πρωτότοκος ὁμως αὐτός υἱὸς του Ἰούδα ἐγινε φαῦλος και κακός ἐνώπιον του Κυρίου, δι' αὐτὸ και ὁ Θεός τὸν ἐθανάτωσε.
- Γεν. 38,8 εἶπε δὲ Ἰούδας τῷ Αὐνάν· εἴσελθε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου και ἐπιγάμβρευσαι αὐτήν και ἀνάστησον σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σου.
- Γεν. 38,8 Μετὰ τὸν θάνατον του Ἡρ εἶπεν ὁ Ἰούδας στον υἱὸν του τὸν Αὐνάν· “πάρε ὡς σύζυγον τὴν χήραν του ἀδελφοῦ σου, τὴν Θαμαρ, ἐλθέ εἰς συνάφειαν με αὐτήν και ἀπόκτησε τέκνον δια τὸν ἀδελφόν σου, ὁ ὀποῖος ἀπέθανεν ἀτεκνός”.

- Γεν. 38,9 γνούς δὲ Αὐνάν ὅτι οὐκ αὐτῷ ἔσται τὸ σπέρμα, ἐγένετο ὅταν εἰσῆρχετο πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ μὴ δοῦναι σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.
- Γεν. 38,9 Ὁ Αὐνάν, γνωρίζων πολὺ καλὰ ὅτι τὸ τέκνον, που θα ἐγεννάτο ἀπὸ τὴν συνάφειάν του πρὸς τὴν γυναῖκα του ἀδελφοῦ του, δεν θα ἦτο ἰδικόν του, ὅταν ἤρχετο εἰς συνάφειαν πρὸς αὐτήν, ἀφηνε τὸ σπέρμα του νὰ χύνεται εἰς τὴν γῆν, δια νὰ μὴ δώσῃ τέκνον στον ἀτεκνον ἀδελφόν του.
- Γεν. 38,10 πονηρὸν δὲ ἐφάνη ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐποίησε τοῦτο, καὶ ἐθανάτωσε καὶ τοῦτον.
- Γεν. 38,10 Το γεγονός αὐτὸ ἐφάνη στον Θεὸν πολὺ κακόν, ὁ δε Θεὸς ἐθανάτωσε τὸν Αὐνάν δια τὴν κακὴν αὐτὴν πράξιν.
- Γεν. 38,11 εἶπε δὲ Ἰούδας Θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ· κάθου χήρα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου ἕως μέγας γένηται Σηλὼμ ὁ υἱός μου. εἶπε γάρ· μὴ ποτε ἀποθάνῃ καὶ οὗτος, ὡπερ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. ἀπελθοῦσα δὲ Θάμαρ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς.
- Γεν. 38,11 Ὁ δε Ἰούδας εἶπε τότε εἰς τὴν Θαμαρ· “κάθισε στο πατρικόν σου σπίτι χήρα, ἕως ὅτου ἀνδρωθῇ ὁ τρίτος μου υἱὸς ὁ Σηλὼμ”. Εἶπε δε ὁ Ἰούδας τα λόγια αὐτά, χωρὶς καὶ νὰ ἔχῃ κατὰ νουν νὰ δώσῃ τὴν Θαμαρ σύζυγον τοῦ Σηλὼμ, ἐπειδὴ ἐφοβήθη μήπως καὶ αὐτὸς ἀποθάνῃ, ὅπως καὶ οἱ δύο ἄλλοι ἀδελφοὶ του. Ἡ Θαμαρ ὑπακούουσα εἰς τὴν ἐντολὴν τοῦ πενθεροῦ τῆς μετέβη καὶ ἐμενεν στο πατρικὸ τῆς σπίτι.
- Γεν. 38,12 Ἐπληθύνθησαν δὲ αἱ ἡμέραι καὶ ἀπέθανε Σαυὰ ἡ γυνὴ Ἰούδα· καὶ παρακληθεὶς Ἰούδας ἀνέβη ἐπὶ τοὺς κείροντας τὰ πρόβατα αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ Εἰρὰς ὁ ποιμὴν αὐτοῦ ὁ Ὀδολλαμίτης εἰς Θαμνὰ.
- Γεν. 38,12 Ἐπέρασεν ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα καὶ ἀπέθανεν ἡ Σαυα, ἡ σύζυγος τοῦ Ἰούδα. Ἀφοῦ ἐπέρασε τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ πένθους τοῦ κατὰ τα κρατοῦντα ἔθιμα, μετέβη ὁ Ἰούδας καὶ ὁ ποιμὴν τοῦ Εἰράς ὁ Ὀδολλαμίτης εἰς Θαμνὰ πρὸς τοὺς κουρευόντας τὰ πρόβατά του.
- Γεν. 38,13 καὶ ἀπηγγέλη Θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ λέγοντες· ἴδου ὁ πενθερός σου ἀναβαίνει εἰς Θαμνὰ κείραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ.
- Γεν. 38,13 καὶ ἀπηγγέλην ἡ Θαμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ λέγοντες· “ἴδου ὁ πενθερός σου μεταβαίνει εἰς Θαμνὰ δια τὸ κούρεμα τῶν προβάτων του”.
- Γεν. 38,14 καὶ περιελομένη τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως ἀφ’ ἑαυτῆς, περιεβάλετο θέριστρον καὶ ἐκαλλωπίσατο καὶ ἐκάθισε πρὸς ταῖς πύλαις Αἰνάν, ἣ ἔστιν ἐν παρόδῳ Θαμνὰ· εἶδε γάρ ὅτι μέγας γέγονε Σηλὼμ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα.
- Γεν. 38,14 Ἀυτὴ δε ἀφήρεσε τὰ ἱμάτια τῆς χηρείας τῆς, ἔβαλε καλύπτραν στο πρόσωπόν τῆς, ἐκαλλωπίσθη καὶ ἐκάθισε πλησίον εἰς τὰς πύλας τῆς πόλεως Αἰνάν, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς Θαμνὰ. Ἐκαλλωπίσθη δε κατὰ τὸν προκλητικὸν αὐτὸν τρόπον, δια νὰ δελεάσῃ καὶ παρασύρῃ τὸν Ἰούδαν, ἐπειδὴ εἶδεν ὅτι αὐτὸς δεν τῆς εἶχε δώσει ὡς σύζυγον τὸν Σηλὼμ ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μεταξύ εἶχεν ἀνδρωθῆ.
- Γεν. 38,15 καὶ ἰδὼν αὐτὴν Ἰούδας ἔδοξεν αὐτὴν πόρνην εἶναι· κατεκαλύψατο γάρ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτήν.
- Γεν. 38,15 Ὁ Ἰούδας, ὅταν εἶδεν αὐτὴν τὴν ἐξέλαβεν ὡς κοινήν γυναῖκα, διότι ἐκείνη εἶχε κατακρύψει τὸ πρόσωπον με τὴν καλύπτραν καὶ δεν τὴν ἀνεγνώρισε.
- Γεν. 38,16 ἐξέκλινε δὲ πρὸς αὐτὴν τὴν ὁδὸν καὶ εἶπεν αὐτῇ· ἔασόν με εἰσελθεῖν πρὸς σέ· οὐ γὰρ ἔγνω ὅτι νύμφη αὐτοῦ ἐστίν. ἡ δὲ εἶπε· τί μοι δώσεις, ἐὰν εἰσέλθῃς πρὸς με;
- Γεν. 38,16 Ἐλοξοδόμησε λοιπὸν πρὸς αὐτὴν καὶ τῆς εἶπεν· “ἀφῆσέ με νὰ ἔλθω εἰς συνάφειαν μαζὴ σου”- δεν εἶχεν ἀντιληφθῆ ὅτι αὐτὴ ἦτο ἡ νύμφη του- ἐκείνη τὸν ἠρώτησε. “Τι θα μοι δώσῃς ἐὰν ἔλθῃς εἰς συνάφειαν μαζὴ μου;”
- Γεν. 38,17 ὁ δὲ εἶπεν· ἐγὼ σοι ἀποστελῶ ἔριφον αἰγῶν ἐκ τῶν προβάτων μου, ἡ δὲ εἶπεν· ἐὰν δῶς μοι ἀρράβωνά, ἕως τοῦ ἀποστεῖλαί σε.
- Γεν. 38,17 Ἐκεῖνος ἀπήντησε· “θα σου στείλω ἕνα κατσίκι ἀπὸ τὰ γιδοπρόβατά μου”. Ἐκείνη του εἶπε· “θα δεχθῶ νὰ ἔλθῃς εἰς συνάφειαν μαζὴ μου, ἐὰν μέχρις ὅτου μοι στείλῃς τὸ κατσίκι, μου δώσῃς κάποιαν ἐγγύησιν”.
- Γεν. 38,18 ὁ δὲ εἶπε· τίνα τὸν ἀρράβωνά σοι δώσω; ἡ δὲ εἶπε· τὸν δακτύλιόν σου καὶ τὸν ὀρμίσκον, καὶ τὴν ράβδον τὴν ἐν τῇ χειρὶ σου. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ.
- Γεν. 38,18 Ἐκεῖνος τῆς εἶπεν· “τι ἐγγύησιν θέλεις νὰ σοὺ δώσω;” “Ἐλὼ νὰ ἐμοὺ δώσῃς, ἀπήντησεν ἐκείνη, τὸ δακτυλίδι σου, τὴν ἀλυσίδα που φέρεις εἰς τὸν λαιμόν σου, καὶ τὸ ραβδί που κρατᾷς εἰς τὰ χέρια σου”. Ἐκεῖνος τῆς ἔδωκεν αὐτάς τας ἐγγύησεις, ἦλθεν εἰς συνάφειαν με αὐτὴν καὶ τὴν ἀφήκεν ἐγκυον.
- Γεν. 38,19 καὶ ἀναστᾶσα ἀπῆλθε καὶ περιείλετο τὸ θέριστρον αὐτῆς ἀφ’ ἑαυτῆς καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως αὐτῆς.
- Γεν. 38,19 Ἡ Θαμαρ ἀμέσως μετὰ τὴν πράξιν ἐσηκώθη καὶ ἀνεχώρησε. Ἀφήρεσε τὴν καλύπτραν τῆς καὶ ἐφόρεσε πάλιν τὰ ἐνδύματα τῆς χηρείας τῆς.
- Γεν. 38,20 ἀπέστειλε δὲ Ἰούδας τὸν ἔριφον ἐξ αἰγῶν ἐν χειρὶ τοῦ ποιμένους αὐτοῦ τοῦ Ὀδολλαμίτου κομίσασθαι παρὰ τῆς γυναικὸς τὸν ἀρράβωνά, καὶ οὐχ εὔρεν αὐτήν.
- Γεν. 38,20 Ὁ Ἰούδας ἐστειλε πρὸς αὐτὴν με τὸν ποιμένα αὐτοῦ τὸν Ὀδολλαμίτην ἕνα ἀπὸ τὰ κατσίκια του, δια νὰ πάρῃ πίσω τὴν ἐγγύησιν, που τῆς εἶχε δώσει, ἀλλὰ δεν τὴν εὐρήκε.

- Γεν. 38,21 ἐπηρώτησε δὲ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκ τοῦ τόπου· ποῦ ἐστὶν ἡ πόρνη ἢ γενομένη ἐν Αἴναν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ; καὶ εἶπαν· οὐκ ἦν ἐνταῦθα πόρνη.
- Γεν. 38,21 Εζήτησε πληροφορίας ἀπὸ τοὺς ἄνδρας τοῦ τόπου ἐκείνου “που εἶναι ἡ κοινὴ ἐκείνη γυναῖκα, ἡ ὁποία ἐκάθητο εἰς τὴν ὁδὸν πλησίον τῆς πόλεως Αἴναν;” Ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· “δεν ὑπάρχει ἐδῶ κοινὴ γυναῖκα”.
- Γεν. 38,22 καὶ ἀπεστράφη πρὸς Ἰούδαν καὶ εἶπεν· οὐχ εὔρον, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐκ τοῦ τόπου λέγουσι μὴ εἶναι ὧδε πόρνην.
- Γεν. 38,22 Επέστρεψε δε πρὸς τον Ιούδαν και του εἶπε· “δεν την ευρήκα, οἱ δε ἄνθρωποι τοῦ τόπου ἐκείνου λέγουν, ὅτι δεν ὑπάρχει καμμία κοινὴ γυναῖκα ἐκεῖ”.
- Γεν. 38,23 εἶπε δὲ Ἰούδας· ἐχέτω αὐτά, ἀλλὰ μὴ ποτε καταγελασθῶμεν· ἐγὼ μὲν ἀπέσταλκα τὸν ἔριφον τοῦτον, σὺ δὲ οὐχ εὔρηκας.
- Γεν. 38,23 Ο Ιούδας εἶπεν· “ας κρατήση εἰς τα χέρια αὐτῆς τα ἐνέχυρα που της ἔδωσα. Ἀλλὰ μόνον να μη γελοιοποιηθῶμεν. Εγώ, ὅπως υπεσχέθην, της ἔστειλα αὐτὸ το κασιόκι· εσύ ὁμως δεν την ευρήκεις. Ἀρα εἶμαι εν τάξει ἀπέναντί της”.
- Γεν. 38,24 Ἐγένετο δὲ μετὰ τρίμηνον ἀνηγγέλη τῷ Ἰούδα λέγοντες· ἐκπεπόρνευκε Θάμαρ ἡ νύμφη σου καὶ ἰδοὺ ἐν γαστρὶ ἔχει ἐκ πορνείας. εἶπε δὲ Ἰούδας· ἐξαγάγετε αὐτήν, καὶ κατακαυθήτω.
- Γεν. 38,24 Ἀφού ἐπέρασαν τρεις μήνες ἐπληροφόρησαν μερικοί τον Ιούδαν, ὅτι ἡ νύμφη του ἡ Θαμαρ παρεστράτησε και να ὅτι ἐμεινεν ἐγκυος εκ πορνείας. Εἶπε δε ο Ιούδας· “βγάλτε την ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ καύσατέ την”.
- Γεν. 38,25 αὐτὴ δὲ ἀγομένη ἀπέστειλε πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτῆς λέγουσα· ἐκ τοῦ ἀνθρώπου, οὔτινος ταῦτα ἐστίν, ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔχω. καὶ εἶπεν· ἐπίγνωθι, τίνος ὁ δακτύλιος καὶ ὁ ὀρμίσκος καὶ ἡ ράβδος αὐτῆ.
- Γεν. 38,25 Ἡ Θαμαρ, ὅταν ὠδηγεῖτο ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν δια να τὴν παραδώσουν στο πυρ, ἔστειλε πρὸς τον πενθερὸν της τα ἐνέχυρα τα ὁποία εἶχεν ἀπὸ αὐτὸν και του παρήγγειλε· “εγώ αν εἶμαι ἐγκυος, ἐμεινα ἀπὸ τον ἄνδρα, στον ὁποιον ἀνήκουν αὐτά. Φρόντισε να μάθης εἰς ποῖον ἀνήκει το δακτυλίδι, ἡ αλυσίδα και αὐτὴ ἡ ράβδος”.
- Γεν. 38,26 ἐπέγνω δὲ Ἰούδας καὶ εἶπε· δεδικαίωται Θάμαρ ἢ ἐγώ, οὗ ἔνεκεν οὐκ ἔδωκα αὐτὴν Σηλὼν τῷ υἱῷ μου. καὶ οὐ προσέθετο ἔτι τοῦ γνῶναι αὐτήν.
- Γεν. 38,26 Ο Ιούδας τα ανεγνώρισε και εἶπεν· “ἡ Θαμαρ ἔχει δίκαιον και ὄχι ἐγώ, διότι δεν ἔδωκα αὐτὴν ὡς σύζυγον στον υἱὸν μου τον Σηλώμ, ὅπως της εἶχα υποσχεθῆ”. Μετενόησε δε δια το λάθος του και δεν ἦλθεν ἄλλην φορὰν εἰς συνάφειαν με αὐτήν.
- Γεν. 38,27 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἔτικτε, καὶ τῆδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ γαστρὶ αὐτῆς.
- Γεν. 38,27 Ὄταν δε ἡ Θαμαρ ἐπρόκειτο να γεννήση, υπήρχον δίδυμα εἰς τὴν κοιλίαν της.
- Γεν. 38,28 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τίκτειν αὐτήν, ὁ εἷς προεξήνεγκε τὴν χεῖρα· λαβοῦσα δὲ ἡ μαῖα ἔδησεν ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κόκκινον λέγουσα· οὗτος ἐξελεύσεται πρότερος.
- Γεν. 38,28 Ὄταν δε ἐγεννοῦσε, το ἕνα παιδί ἐπρόβαλε το χέρι του. Ἡ μαῖα ἔδεσε το χέρι αὐτὸ με κοκκίνη κλωστή λέγουσα· “αὐτὸς θα βγῆ πρώτος και θα εἶναι ο πρωτότοκος”.
- Γεν. 38,29 ὡς δὲ ἐπισυνήγαγε τὴν χεῖρα, καὶ εὐθύς ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. ἢ δὲ εἶπε· τί διεκόπη διὰ σὲ φραγμός; καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρές.
- Γεν. 38,29 Ἐπειδὴ ὁμως ἐκεῖνος ἀπέσυρε το χέρι του, ἀμέσως δε ἐγεννήθη ο ἄλλος ἀδελφός του, ἡ μαῖα εἶπε· “διατί ἐφυγεν ἀπὸ το μέσον ο φραγμός του προηγουμένου ἀδελφού και ἠνοιξε δια σε ο δρόμος;” Δια τοῦτο ἐκάλεσε το ὄνομα του δευτέρου υἱοῦ Φαρές.
- Γεν. 38,30 καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐφ’ ᾧ ἦν ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κόκκινον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαρά.
- Γεν. 38,30 Ἐπειτα ἀπὸ τον Φαρές ἐγεννήθη ο ἀδελφός του, ο ὁποῖος εἶχεν στο χέρι του τὴν κόκκινη κλωστή. Δια τοῦτο ἡ μαῖα τον ὠνόμασε Ζαρά.

ΓΕΝΕΣΙΣ 39

- Γεν. 39,1 Ἰωσήφ δὲ κατήχθη εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν Πετεφρῆς ὁ εὐνοῦχος Φαραῶ, ὁ ἀρχιμάγειρος, ἀνὴρ Αἰγύπτιος, ἐκ χειρῶν τῶν Ἰσμηλιτῶν, οἱ κατήγαγον αὐτὸν ἐκεῖ.
- Γεν. 39,1 Ο Ιωσήφ μετεφέρθη ἀπὸ τοὺς Ἰσμηλίτας εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἐκεῖ δε ἠγόρασεν αὐτὸν ἀπὸ τοὺς Ἰσμηλίτας ο Πετεφρῆς, ἕνας ἀπὸ τοὺς αὐλικούς, ο ἀρχιμάγειρος του Φαραῶ.
- Γεν. 39,2 καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰωσήφ, καὶ ἦν ἀνὴρ ἐπιτυχάνων καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ τῷ Αἰγυπτίῳ.
- Γεν. 39,2 Ο δε Θεός ἦτο πάντοτε μαζί με τον Ιωσήφ. Δια τοῦτο και ἤρχοντο ὅλα εἰς αὐτὸν κατ’ ευχὴν. Ἐμενε δε στον οἶκον του Πετεφρῆ του Αιγυπτίου αὐτοῦ κυρίου του.
- Γεν. 39,3 ἦδει δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, ὅτι ὁ Κύριος ἦν μετ’ αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐὰν ποιῆ, Κύριος εὐοδοῖ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.
- Γεν. 39,3 Ο δε κύριος του Ιωσήφ ἐγνώριζεν ὅτι ο Θεός ἦτο μαζί με τον Ιωσήφ και ὅτι ὅσα αὐτὸς ἐπραττε, τα ἐφερεν ο Θεός

εις αίσιον πέρας.

- Γεν. 39,4 καὶ εἶπεν Ἰωσήφ χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εὐηρέστησεν αὐτῷ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ πάντα, ὅσα ἦν αὐτῷ, ἔδωκε διὰ χειρὸς Ἰωσήφ.
- Γεν. 39,4 Ἀπέκτησεν ὁ Ἰωσήφ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κυρίου του, ἦτο εὐάρεστος καὶ ἀφωσιωμένος εἰς αὐτὸν καὶ ἐκεῖνος τὸν διώρισεν ἐπιστάτην εἰς ὅλον τὸ σπίτι του· καὶ ὅλα ὅσα εἶχε τα παρέδωκε με ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ χέρια τοῦ Ἰωσήφ.
- Γεν. 39,5 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ καταστῆναι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πάντα, ὅσα ἦν αὐτῷ, καὶ ἠλόγησε Κύριος τὸν οἶκον τοῦ Αἰγυπτίου διὰ Ἰωσήφ, καὶ ἐγενήθη εὐλογία Κυρίου ἐν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.
- Γεν. 39,5 Συνέβη δὲ, ὥστε, ὅταν ὁ Πετεφρὴς διώρισεν αὐτὸν ἐπιστάτην στον οἶκον του καὶ εἰς ὅλα ὅσα εἶχεν, ἠλόγησεν ὁ κύριος τὸν οἶκον τοῦ Αἰγυπτίου αὐτοῦ ἀρχοντος πρὸς χάριν τοῦ Ἰωσήφ. Καὶ ἡ εὐλογία αὐτῆ ἀπλώθηκε εἰς ὅλα ὅσα ὑπῆρχον στον οἶκον του καὶ στους ἀγροὺς του.
- Γεν. 39,6 καὶ ἐπέτρεψε πάντα, ὅσα ἦν αὐτῷ, εἰς χεῖρας Ἰωσήφ καὶ οὐκ ἤδει τῶν καθ' αὐτὸν οὐδὲν πλὴν τοῦ ἄρτου, οὗ ἤσθιεν αὐτός. Καὶ ἦν Ἰωσήφ καλὸς τῷ εἶδει καὶ ὠραῖος τῇ ὄψει σφόδρα.
- Γεν. 39,6 Διὰ τοῦτο ὁ Πετεφρὴς ἐνεπιστεύθη ὅλα ὅσα εἶχε πλήρως εἰς τὰ χέρια τοῦ Ἰωσήφ καὶ δὲν ἐγνώριζεν οὔτε ἐφρόντιζε νὰ μάθῃ τίποτε ἄλλο πλὴν τῆς τροφῆς αὐτοῦ. Εἶχε δὲ ὁ Ἰωσήφ καλὴν καὶ ἐλκυστικὴν ἐμφάνισιν, ὠραιότατον δὲ τὸ πρόσωπον.
- Γεν. 39,7 καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐπέβαλεν ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ Ἰωσήφ καὶ εἶπε· κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ.
- Γεν. 39,7 Ἐπειτα ἀπὸ τὰ γεγονότα αὐτά, ἡ γυναῖκα τοῦ Πετεφρῆ ἐστρεψε με ἐπιμονὴν καὶ με πόθον τὰ βλέμματά της στον Ἰωσήφ καὶ του εἶπε· “κοιμήσου μαζί μου”.
- Γεν. 39,8 ὁ δὲ οὐκ ἠθέλεν, εἶπε δὲ τῇ γυναικὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ὁ κύριός μου οὐ γινώσκει δι' ἐμὲ οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πάντα, ὅσα ἐστὶν αὐτῷ, ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖράς μου
- Γεν. 39,8 Αὐτός ὅμως δὲν ἠθέλε καὶ ἠρνεῖτο συνεχῶς λέγων εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ Πετεφρῆ· “αφοῦ ὁ κύριός μου ἔχει τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς ἐμὲ, ὥστε τίποτε πλεόν δὲν γνωρίζει καὶ δὲν παρακολουθεῖ ἀπὸ τὰ ἐν τῷ οἴκῳ του, μου ἔχει δὲ παραδώσει τὰ πάντα εἰς τὰ χέρια μου
- Γεν. 39,9 καὶ οὐχ ὑπερέχει ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ οὐδὲν ἐμοῦ, οὐδὲ ὑπεξήρηται ἀπ' ἐμοῦ οὐδὲν πλὴν σοῦ, διὰ τὸ σὲ γυναῖκα αὐτοῦ εἶναι, καὶ πῶς ποιήσω τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο, καὶ ἀμαρτήσομαι ἐναντίον τοῦ Θεοῦ;
- Γεν. 39,9 καὶ κανεὶς δὲν εἶναι ἀνώτερός μου εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν οὔτε ἔχει ἐξαίρεθὴ ἀπὸ τὴν δικαιοδοσίαν μου κανεὶς, πλὴν σου ἡ ὁποία εἶσαι σύζυγός του, πῶς ἐγὼ θὰ πράξω τὴν πονηρὰν αὐτὴν πράξιν καὶ θὰ ἀμαρτήσω ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;”
- Γεν. 39,10 ἠνίκα δὲ ἐλάλει τῷ Ἰωσήφ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ οὐχ ὑπήκουεν αὐτῇ καθεύδειν μετ' αὐτῆς τοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ.
- Γεν. 39,10 Μολονότι δὲ ἐκεῖνη κάθε ἡμέραν ὠμίλει δελεαστικῶς πρὸς τὸν Ἰωσήφ καὶ προσεπάθει νὰ τὸν παρασύρῃ, ἐκεῖνος δὲν ὑπεχώρει, ὥστε νὰ κοιμηθῇ μαζί της καὶ νὰ ἐλθῇ εἰς συνάφειαν με αὐτὴν.
- Γεν. 39,11 ἐγένετο δὲ τοιαύτη τις ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἦν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔσω,
- Γεν. 39,11 Καποῖαν ὅμως ἡμέραν, ὅταν ὁ Ἰωσήφ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, δια νὰ ἀσχοληθῇ με τὰ συνήθη ἔργα του, καὶ κανεὶς ἄλλος δὲν εὐρίσκετο στο ἐσωτερικόν του σπιτιοῦ,
- Γεν. 39,12 καὶ ἐπεσπάσατο αὐτὸν τῶν ἱματίων λέγουσα· κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ. καὶ καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.
- Γεν. 39,12 ἡ γυνὴ τοῦ Πετεφρῆ ἐπωφελήθη ἀπὸ τὴν ευκαιρίαν αὐτὴν, ἐτράβηξεν αὐτὸν ἀπὸ τὸ ἐνδύμα καὶ του ἔλεγε· “κοιμήσου μαζί μου”. Ὁ Ἰωσήφ ἀφῆκεν εἰς τὰ χέρια της τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἔφυγε, καὶ ἐβγήκεν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι.
- Γεν. 39,13 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν, ὅτι καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω,
- Γεν. 39,13 Ἐκεῖνη, ὅταν εἶδεν ὅτι ὁ Ἰωσήφ ἀφῆσας εἰς τὰ χέρια της τὸ ἱμάτιόν του, ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ σπίτι, κατελήφθη ἀπὸ ἀγρίαν μανίαν ἐκδικήσεως,
- Γεν. 39,14 καὶ ἐκάλεσε τοὺς ὄντας ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγουσα· ἴδετε, εἰσήγαγεν ἡμῖν παῖδα Ἑβραῖον ἐμπαίζειν ἡμῖν· εἰσῆλθε πρὸς με λέγων· κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ, καὶ ἐβόησα φωνῇ μεγάλῃ·
- Γεν. 39,14 ἐφώνασε τοὺς ἀνθρώπους, πού εὐρισκοντο εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τοὺς εἶπεν· “ἴδετε, τὸ σύζυγός μου ἔβαλε μέσα στο σπίτι μας αὐτὸν τὸν Ἑβραῖον δούλον, δια νὰ μας ἐξευτελίσῃ. Αὐτὸς εἰσῆλθεν στον κοιτώνα μου καὶ μου εἶπε· κοιμήσου μαζί μου. Ἐγὼ ὅμως ἐβγάλα μεγάλην φωνήν.
- Γεν. 39,15 ἐν δὲ τῷ ἀκοῦσαι αὐτὸν ὅτι ὑψώσα τὴν φωνὴν μου καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοῦ ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.
- Γεν. 39,15 Ἐκεῖνος ὅταν ἤκουσεν ὅτι ὑψώσα τὴν φωνὴν μου καὶ ἐκράξα, ἀφῆκεν εἰς τὰ χέρια μου τὸ ἱμάτιόν του, ἔφυγε καὶ ἐβγήκεν ἀπὸ τὸ σπίτι”.
- Γεν. 39,16 καὶ καταλιμπάνει τὰ ἱμάτια παρ' ἐαυτῆς, ἔξω ἦλθεν ὁ κύριος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

- Γεν. 39,16 Η γυναίκα αυτή αφήκε πλησίον της το ιμάτιον του Ιωσήφ, μέχρις ότου ήλθεν ο σύζυγός της εις την οικίαν, και έλάλησεν αὐτῷ κατὰ τὰ ρήματα ταῦτα λέγουσα· εἰσήλθε πρὸς με ὁ παῖς ὁ Ἑβραῖος, ὃν εἰσήγαγες πρὸς ἡμᾶς, ἐμπαῖζαί μοι καὶ εἶπέ μοι· κοιμηθήσομαι μετὰ σοῦ·
- Γεν. 39,17 πρὸς τον οποιον αυτη ειπε τα ιδια λογια· “Ο Εβραῖος αυτός δούλος, τον οποιον συ εισηγαγες γενικόν εποπτην στον οικον, εισηλθεν στον κοιτώνα μου, δια να με εξευτελιση και μου ειπε· θα κοιμηθῶ μαζή σου. Αλλά εγώ εφώναξα με ὄλην μου την δύναμιν.
- Γεν. 39,18 ὡς δὲ ἤκουσεν ὅτι ὑψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ’ ἐμοὶ ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.
- Γεν. 39,18 Όταν δε εκείνος ήκουσεν ότι ύψωσα την φωνήν μου και εφώναξα, αφήκε το ιμάτιόν του κοντά μου, έφυγε και εβγήκε έξω από το σπίτι”.
- Γεν. 39,19 ἐγένετο δὲ, ὡς ἤκουσεν ὁ κύριος αὐτοῦ τὰ ρήματα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτόν, λέγουσα· οὕτως ἐποίησέ μοι ὁ παῖς σου, καὶ ἐθυμώθη ὀργῆ.
- Γεν. 39,19 Όταν ο κύριος του Ιωσήφ ήκουσε τα λόγια αυτά της γυναικός του, η οποία του είπεν ότι αυτά μου έκαμεν ο δούλος σου, κατελήφθη από μεγάλην οργήν.
- Γεν. 39,20 καὶ λαβὼν ὁ κύριος Ἰωσήφ ἐνέβαλεν αὐτόν εἰς τὸ ὄχυρῶμα, εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ οἱ δεσμῶται τοῦ βασιλέως κατέχονται ἐκεῖ ἐν τῷ ὄχυρῶματι.
- Γεν. 39,20 και λαβών τον Ιωσήφ τον έρριψεν εις την οχυράν φυλακήν, στον τόπον, όπου οι φυλακισμένοι του βασιλέως κρατούνται κλεισμένοι.
- Γεν. 39,21 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰωσήφ καὶ κατέχεεν αὐτοῦ ἔλεος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος,
- Γεν. 39,21 Ο Κυριος όμως και Θεός ήτο μαζή με τον Ιωσήφ, έστειλεν εις αυτόν το έλεός του, ώστε να βρη ο Ιωσήφ ευμενή υποδοχήν από τον αρχιδεσμοφύλακα.
- Γεν. 39,22 καὶ ἔδωκεν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τὸ δεσμοτῆριον διὰ χειρὸς Ἰωσήφ καὶ πάντας τοὺς ἀπηγγέμενους, ὅσοι ἐν τῷ δεσμοπηριῷ, καὶ πάντα ὅσα ποιοῦσιν ἐκεῖ, αὐτὸς ἦν ποιῶν.
- Γεν. 39,22 Ο αρχιδεσμοφύλαξ, επειδή εγνώρισε την εντιμότητα του Ιωσήφ, του ενεπιστεύθη την φυλακήν και όλους τους εγκλειστους στο δεσμοπήριον. Και έτσι περιήλθον εις τα χέρια του Ιωσήφ όλα, ὅσα γίνονται στο δεσμοπήριον.
- Γεν. 39,23 οὐκ ἦν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τοῦ δεσμοπηρίου γινώσκων δι’ αὐτόν οὐδέν· πάντα γὰρ ἦν διὰ χειρὸς Ἰωσήφ διὰ τὸ τὸν Κύριον μετ’ αὐτοῦ εἶναι, καὶ ὅσα αὐτὸς ἐποίει, ὁ Κύριος εὐώδου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.
- Γεν. 39,23 Ο δε αρχιδεσμοφύλαξ δια την εμπιστοσύνην που ειχεν στον Ιωσήφ, τίποτε πλέον δεν εγνώριζεν από ὅσα εγίνοντο εις την φυλακήν διότι όλα ευρίσκοντο εις την συνετήν διαχείρισιν του Ιωσήφ, επειδή ο Κυριος ήτο μαζή του. Ολα δε ὅσα έπραττεν ο Ιωσήφ, τα κατευώδωνεν ο Κυριος και ευλογούσε τα έργα των χειρών του.

ΓΕΝΕΣΙΣ 40

- Γεν. 40,1 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ρήματα ταῦτα ἡμαρτεν ὁ ἀρχιοινοχὸς τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ ὁ ἀρχιστοποιοὺς τῷ κυρίῳ αὐτῶν βασιλεῖ Αἰγύπτου.
- Γεν. 40,1 Επειτα από τα γεγονότα αυτά συνέβη το εξής επεισόδιον· ο αρχιοινοχός του βασιλέως της Αιγύπτου, ὅπως επίσης και ο αρχιστοποιοὺς παρηγόμησαν απέναντι του κυρίου των, του βασιλέως της Αιγύπτου, του Φαραῶ.
- Γεν. 40,2 καὶ ὠργίσθη Φαραῶ ἐπὶ τοῖς δυσὶν εὐνούχοις αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ ἀρχιοινοχῷ καὶ ἐπὶ τῷ ἀρχιστοποιοῦ,
- Γεν. 40,2 Ωργίσθη ο Φαραῶ εναντίον των δύο αυτών αυλικών του, του αρχιοινοχού και του αρχιστοποιοῦ,
- Γεν. 40,3 καὶ ἔθετο αὐτούς ἐν φυλακῇ εἰς τὸ δεσμοτῆριον, εἰς τὸν τόπον, οὗ Ἰωσήφ ἀπῆκτο ἐκεῖ.
- Γεν. 40,3 και έρριψεν αυτούς στο δεσμοπήριον να τους φρουρούν εκεί, όπου ειχεν οδηγηθή και ο Ιωσήφ.
- Γεν. 40,4 καὶ συνέστησεν ὁ ἀρχιδεσμῶτης τῷ Ἰωσήφ αὐτούς, καὶ παρέστη αὐτοῖς· ἦσαν δὲ ἡμέρας ἐν τῇ φυλακῇ.
- Γεν. 40,4 Ο αρχιδεσμοφύλαξ ανέθεσεν αυτούς στον Ιωσήφ, ο οποίος και εφρόντισε δι' αυτούς. Ευρίσκοντο μερικὰς ημέρας εις την φυλακήν.
- Γεν. 40,5 καὶ εἶδον ἀμφότεροι ἐνύπνιον ἐν μιᾷ νυκτί· ἡ δὲ ὄρασις τοῦ ἐνυπνίου τοῦ ἀρχιοινοχού καὶ ἀρχιστοποιοῦ, οἱ ἦσαν τῷ βασιλεῖ Αἰγύπτου, οἱ ὄντες ἐν τῷ δεσμοπηριῷ, ἦν αὕτη.
- Γεν. 40,5 Και οι δύο ειδον κατὰ την ιδίαν νύκτα ὄνειρον. Τα δε ὄνειρα, που ειδον ο αρχιοινοχός και ο αρχιστοποιοὺς, οι αυλικοί του βασιλέως που ευρίσκοντο εις την φυλακήν, ήσαν τα εξής, ὅπως τα απεκάλυπαν στον Ιωσήφ.
- Γεν. 40,6 εἰσήλθε δὲ πρὸς αὐτούς Ἰωσήφ τῷ πρῶτῳ καὶ εἶδεν αὐτούς, καὶ ἦσαν τεταραγμένοι.
- Γεν. 40,6 Επλησίασεν ο Ιωσήφ προς αυτούς κατὰ την πρωϊαν και ειδεν ότι ήσαν τεταραγμένοι.
- Γεν. 40,7 καὶ ἠρώτα τοὺς εὐνούχους Φαραῶ, οἱ ἦσαν μετ’ αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, λέγων· τί ὅτι τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπὰ σήμερον;
- Γεν. 40,7 Η ρώτησε τους δύο αυτούς αυλικούς του Φαραῶ, τους φυλακισμένους εις την φυλακήν του οίκου Πετεφρή, λέγων·

- “διατί είναι σήμερον σκυθρωπά τα πρόσωπά σας;”
- Γεν. 40,8 οί δὲ εἶπαν αὐτῷ· ἐνύπνιον εἶδομεν, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό. εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ· οὐχὶ διὰ τοῦ Θεοῦ ἡ διασάφησις αὐτῶν ἐστὶ; διηγήσασθε οὖν μοι.
- Γεν. 40,8 Εκείνοι του ἀπήντησαν· “εἶδομεν ἓνα ὄνειρον καὶ δεν ὑπάρχει κανεὶς να μας το ερμηνεύσῃ”. Ο Ἰωσήφ τους εἶπεν· “με τον φωτισμόν του Θεοῦ δεν γίνεται η ερμηνεία αὐτῶν των ονειρῶν; Διηγηθήτε μου λοιπόν ποία εἶναι αὐτά τα ὄνειρα”.
- Γεν. 40,9 καὶ διηγήσατο ὁ ἀρχιοινοχόος τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ τῷ Ἰωσήφ καὶ εἶπεν· ἐν τῷ ὕπνῳ μου ἦν ἄμπελος ἐναντίον μου·
- Γεν. 40,9 Ο ἀρχιοινοχόος διηγήθηκε τὸ ὄνειρόν του στον Ἰωσήφ καὶ του εἶπεν· “εἶδα στον ὕπνον, μου ὅτι εὐρίσκετο μία κληματαριά ἐνώπιόν μου.
- Γεν. 40,10 ἐν δὲ τῇ ἄμπέλῳ τρεῖς πυθμένες, καὶ αὐτὴ θάλλουσα ἀνενηνοχῶϊα βλαστούς· πέπειροι οἱ βότρυες σταφυλῆς.
- Γεν. 40,10 Εἰς τὴν κληματαριάν αὐτὴν ὑπῆρχον τρεῖς κλάδοι. Ἡ κληματαριά ἐβλάστησεν, ἐπέταξε βλαστάρια καὶ ἔφερε φύλλα, ἔπειτα δε ὠριμα σταφύλια.
- Γεν. 40,11 καὶ τὸ ποτήριον Φαραῶ ἐν τῇ χειρὶ μου· καὶ ἔλαβον τὴν σταφυλὴν καὶ ἐξέθλιψα αὐτὴν εἰς τὸ ποτήριον καὶ ἔδωκα τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραῶ.
- Γεν. 40,11 Το ποτήριον του Φαραῶ εὐρίσκετο στο χέρι μου. Επῆρα τὸ σταφύλι, τὸ ἐστίψα στο ποτήρι καὶ ἔδωσα αὐτὸ στο χέρι του Φαραῶ.
- Γεν. 40,12 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωσήφ· τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ· οἱ τρεῖς πυθμένες τρεῖς ἡμέραι εἰσὶν·
- Γεν. 40,12 Εἶπεν εἰς αὐτόν ο Ἰωσήφ· “ἰδοὺ ποία εἶναι ἡ ερμηνεία του ονειροῦ σου· οἱ τρεῖς βλαστοὶ τῆς κληματαριάς εἶναι τρεῖς ἡμέραι.
- Γεν. 40,13 ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ μνησθήσεται Φαραῶ τῆς ἀρχῆς σου καὶ ἀποκαταστήσει σε ἐπὶ τὴν ἀρχιοινοχοῖαν σου, καὶ δώσεις τὸ ποτήριον Φαραῶ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀρχὴν σου τὴν προτέραν, ὡς ἦσθα οἰνοχοῶν.
- Γεν. 40,13 Ἐπειτα ἀπὸ τὰς τρεῖς αὐτὰς ἡμέρας ὁ Φαραῶ θα ἐνθυμηθῇ τὸ ἀξίωμα, πὺ κατεῖχες, θα σε ἀποκαταστήσῃ πάλιν στο ἀξίωμα του ἀρχιοινοχοῦ καὶ θα δώσῃς τὸ ποτήρι με τὸ κρασί στο χέρι του, ὅπως ἔπραττες καὶ προηγουμένως, ὅταν ἦσο ὁ οἰνοχόος του.
- Γεν. 40,14 ἀλλὰ μνήσθητί μου διὰ σεαυτοῦ, ὅταν εὖ γένηται σοι, καὶ ποιήσεις ἐν ἐμοὶ ἔλεος καὶ μνησθήσει περὶ ἐμοῦ πρὸς Φαραῶ καὶ ἐξάξει με ἐκ τοῦ ὄχυρώματος τούτου·
- Γεν. 40,14 Ἀλλὰ, σε παρακαλῶ, ὅταν θα εὐτυχήσῃς πάλιν, να ἐνθυμηθῆς καὶ ἐμέ, να θελήσῃς να δεῖξῃς συμπάθειαν καὶ καλωσύνην πρὸς ἐμέ καὶ να μὴ με λησμονήσῃς ἐνώπιον του Φαραῶ. Φρόντισε, ὥστε να με βγάλῃς ἀπὸ τὴν φυλακὴν αὐτὴν.
- Γεν. 40,15 ὅτι κλοπῆ ἐκλάπην ἐκ γῆς Ἑβραίων καὶ ὧδε οὐκ ἐποίησα οὐδὲν, ἀλλ’ ἐνέβαλόν με εἰς τὸν λάκκον τοῦτον.
- Γεν. 40,15 Ἀν εἶμαι δούλος, εἶμαι διότι μερικοὶ ἄνθρωποι με ἐκλεψαν ἀπὸ τὴν χώραν των Ἑβραίων καὶ ἐδῶ εἰς τὴν χώραν αὐτὴν δεν ἔχω κάμει κανένα κακόν καὶ με ἐρριψαν εἰς αὐτὴν τὴν φυλακὴν ἀδίκως”.
- Γεν. 40,16 καὶ εἶδεν ὁ ἀρχισιτοποιός, ὅτι ὀρθῶς συνέκρινε, καὶ εἶπε τῷ Ἰωσήφ· κάγῳ εἶδον ἐνύπνιον καὶ ὥμην τρία κανᾶ χονδριπῶν αἶρειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου·
- Γεν. 40,16 Ἐνόησεν ὁ ἀρχισιτοποιός ὅτι ὀρθῶς ἠρμήνευσε τὸ ὄνειρον του ἀρχιοινοχοῦ ὁ Ἰωσήφ καὶ του εἶπε· “καὶ ἐγὼ εἶδα ἐπίσης ἓνα ὄνειρον· μου ἐφάνη ὅτι ἐσῆκωνα ἐπάνω στο κεφάλι μου τρία κάνιστρα χονδροαλεσμένου αλεύρου.
- Γεν. 40,17 ἐν δὲ κανῶ τῷ ἐπάνω ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν, ὧν Φαραῶ ἐσθίει ἔργον σιτοποιοῦ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατήσθιεν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τοῦ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς μου.
- Γεν. 40,17 Εἰς τὸ ἐπάνω κάνιστρον ὑπῆρχον ἀπὸ ὅλα τα εἶδη των φαγητῶν, τα ὁποῖα τρώγει ὁ Φαραῶ καὶ τα ὁποῖα του ετοιμάζει ὁ ἀρτοποιός. Τα πτηνὰ του ουρανοῦ κατήρχοντο καὶ ἐτρώγαν αὐτὰ τα φαγητὰ ἀπὸ τὸ κάνιστρον, πὺ εὐρίσκετο εἰς τὴν κεφαλὴν μου”.
- Γεν. 40,18 ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσήφ εἶπεν αὐτῷ· αὕτη ἡ σύγκρισις αὐτοῦ· τὰ τρία κανᾶ τρεῖς ἡμέραι εἰσὶν·
- Γεν. 40,18 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωσήφ καὶ του εἶπεν· “ἡ ερμηνεία του ονειροῦ σου εἶναι αὕτη· Τα τρία κάνιστρα σημαίνουν τρεῖς ἡμέρας.
- Γεν. 40,19 ἔτι τριῶν ἡμερῶν καὶ ἀφελεῖ Φαραῶ τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σοῦ καὶ κρεμάσει σε ἐπὶ ξύλου, καὶ φάγεται τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας σου ἀπὸ σοῦ.
- Γεν. 40,19 Ἐπειτα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας θα διατάξῃ ὁ Φαραῶ να σου κόψουν τὴν κεφαλὴν, θα σε κρεμάσῃ ἐπάνω εἰς ἓνα ξύλον καὶ τα ὄρνια του ουρανοῦ θα καταφάγουν τὰς σάρκας σου”.
- Γεν. 40,20 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρῳ τῇ τρίτῃ, ἡμέρα γενέσεως ἦν Φαραῶ, καὶ ἐποίησε πότον πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ. καὶ ἐμνήσθη τῆς ἀρχῆς τοῦ οἰνοχοῦ καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ σιτοποιοῦ ἐν μέσῳ τῶν παιδῶν αὐτοῦ,
- Γεν. 40,20 Ὅπως εἶπεν ὁ Ἰωσήφ ἔτσι καὶ ἐγένε. Τὴν τρίτην, δηλαδὴ, ἡμέραν, ἡμέραν των γενεθλίων του Φαραῶ, παρέθεσεν αὐτὸς συμπόσιον εἰς ὅλους τους δούλους του. Ἐνεθυμήθη τότε μεταξύ των ἄλλων αὐλικῶν του τὸν ἀρχιοινοχόον καὶ τὸν ἀρχισιτοποιόν.

- Γεν. 40,21 και άποκατέστησε τόν άρχιοινοχόν επί τήν άρχήν αύτοϋ, και έδωκε τὸ ποτήριον εἰς τήν χεῖρα Φαραώ, Διέταξε και αποκατέστησεν στο προηγούμενον αξίωμα τον αρχιοινοχόν, ο οποίος και έδωσε το ποτήρι στο χέρι του Φαραώ.
- Γεν. 40,22 τὸν δὲ άρχισιτοπιόν έκρέμασε, καθά συνέκρινεν αύτοῖς Ἰωσήφ. Τον δε αρχισιτοπιόν τον εκρέμασε και έγιναν έτσι τα πράγματα, όπως ακριβώς είχαν ερμηνεύσει εις αυτούς τα όνειρά των ο Ιωσήφ.
- Γεν. 40,23 και οὐκ έμνήσθη ὁ άρχιοινοχός τοϋ Ἰωσήφ, άλλ' έπελάθετο αύτοϋ. Ο αρχιοινοχός όμως μέσα εις την χαράν της αποφυλακίσεως και της αποκαταστάσεώς του δεν ενεθυμήθη τον Ιωσήφ, αλλά τον ελησμόνησε.

ΓΕΝΕΣΙΣ 41

- Γεν. 41,1 Ἐγένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ήμερῶν, Φαραώ εἶδεν ένύπνιον· ᾤετο εἶσταναι επί τοϋ ποταμοϋ, Μετὰ πάροδον όμως δύο ετών ειδεν ο Φαραώ ένα όνειρον. Του εφάνη ότι εστέκετο όρθιος κοντά στον Νείλον ποταμόν.
- Γεν. 41,2 και ἰδοϋ ᾠσπερ εκ τοϋ ποταμοϋ άνέβαινον επτά βόες καλαι τῷ εἶδει και εκλεκται ταῖς σαρξὶ και έβόσκοντο έν τῷ Ἄχει. Και αίφνης του εφάνη, ότι από τον ποταμόν ανέβαιναν επτά αγελάδες ωραιάι κατά την εμφάνισιν και παχείαι, αι οποίαι έβοσκον στο λεπτόν και τρυφερόν χορτάρι του λειβαδιού παρά τον ποταμόν.
- Γεν. 41,3 ἄλλαι δὲ επτά βόες άνέβαινον μετὰ ταύτας εκ τοϋ ποταμοϋ αἰσχροὶ τῷ εἶδει και λεπται ταῖς σαρξὶ και ένέμοντο παρά τὰς βόας επί τὸ χεῖλος τοϋ ποταμοϋ· Ἐπειτα από αυτάς, ανέβησαν από τον ποταμόν άλλαι επτά αγελάδες άσχημοι κατά την εμφάνισιν και αποσκελετωμέναι και έβοσκαν εις την όχθην του ποταμού, κοντά εις τας προηγούμενας.
- Γεν. 41,4 και κατέφαγον αι επτά βόες αι αἰσχροὶ και λεπται ταῖς σαρξὶ τὰς επτά βόας τὰς καλὰς τῷ εἶδει και τὰς εκλεκτὰς ταῖς σαρξὶ. ήγέρθη δὲ Φαραώ. Αι επτά αυται άσχημοι και αδύνατοι αγελάδες κατέφαγον τας επτά ωραιάς κατά την εμφάνισιν και καλοθρεμμένας αγελάδας. Ο Φαραώ, έκπληκτος δια το όνειρον αυτό εξύπνησεν.
- Γεν. 41,5 και ένυπνιάσθη τὸ δεύτερον, και ἰδοϋ επτά στάχυες άνέβαινον έν τῷ πυθμῆνι ένὶ εκλεκτοῖ και καλοῖ· Εκοιμήθη όμως πάλιν και ειδε δεύτερον όνειρον. Ειδε να φυτρώνουν από το αυτό στέλεχος επτά γεροῖ, ωραιοι και μεστωμένοι στάχυες.
- Γεν. 41,6 και ἰδοϋ επτά στάχυες λεπτοὶ και άνεμόφθοροι άνεφύοντο μετ' αύτούς· Επειτα δε από αυτούς εφύτρωσαν άλλοι επτά στάχυες μαραμμένοι από τον καυστικόν άνεμον, ατροφικοὶ και χωρὶς κόκκους.
- Γεν. 41,7 και κατέπιον οἱ επτά στάχυες οἱ λεπτοὶ και άνεμόφθοροι τοὺς επτά στάχους τοὺς εκλεκτοὺς και τοὺς πλήρεις. ήγέρθη δὲ Φαραώ, και ἦν ένύπνιον. Αίφνης οι επτά ατροφικοὶ και ανεμόδαρτοι στάχυες κατέπιον τους καλοὺς και μεστωμένους. Εξύπνησε παραγμένος ο Φαραώ, αλλά ειδεν ότι αυτό ήτο όνειρον. Δεν εξανακοιμήθη όμως.
- Γεν. 41,8 Ἐγένετο δὲ πρωὶ και εταράχθη ή ψυχή αύτοϋ, και άποστείλας εκάλεσε πάντας τοὺς εξηγητὰς Αιγύπτου και πάντας τοὺς σοφοὺς αύτῆς, και διηγήσατο αύτοῖς Φαραώ τὸ ένύπνιον αύτοϋ, και οὐκ ἦν ὁ άπαγγέλλων αύτὸ τῷ Φαραώ. Ανέτειλεν η πρωῖαν και το πνεύμα του Φαραώ ήτο τεταραγμένον. Απέστειλεν ανθρώπους και εκάλεσεν εις τα ανάκτορά του όλους τους εξηγητάς της Αιγύπτου και όλους τους σοφοὺς, στους οποίους και διηγήθη το όνειρόν του. Κανείς όμως δεν ευρέθη ικανός να ερμηνεύση αυτό στον Φαραώ.
- Γεν. 41,9 και έλάλησεν ὁ άρχιοινοχός πρὸς Φαραώ λέγων· τήν άμαρτίαν μου άναμιμνήσκω σήμερον. Τότε ωμίλησεν ο αρχιοινοχός προς τον Φαραώ και του ειπε· “σήμερον έρχεται στον νουν μου η αμαρτία, την οποίαν εἶχα διαπράξει.
- Γεν. 41,10 Φαραώ ώργίσθη τοῖς παισὶν αύτοϋ και έθετο ήμᾶς έν φυλακῇ έν τῷ οἴκῳ τοϋ άρχιμαγεῖρου, έμέ τε και τὸν άρχισιτοπιόν. Ο Φαραώ ειχεν οργισθῆ εναντίον των δούλων του και μας έβαλε εις την φυλακήν, στον οίκον του αρχιμαγεῖρου, εμέ και τον αρχισιτοπιόν.
- Γεν. 41,11 και εἶδομεν ένύπνιον άμφοτεροι έν νυκτὶ μιᾷ εγὼ και αύτός, έκαστος κατά τὸ αύτοϋ ένύπνιον εἶδομεν. Οι δυο μας, εγὼ και ο αρχισιτοπιός, κατά την ιδίαν νύκτα, ειδομεν ένα όνειρον, ο καθένας το ιδικόν του.
- Γεν. 41,12 ἦν δὲ εκεί μεθ' ήμῶν νεανίσκος παῖς Ἐβραῖος τοϋ άρχιμαγεῖρου, και διηγησάμεθα αύτῷ, και συνέκρινεν ήμῖν.

- Γεν. 41,12 Εκεί, μαζί μας ήτο φυλακισμένος ένας νεαρός Εβραίος, δούλος του αρχιμαγείρου, στον οποίον και διηγήθημεν τα όνειρά μας. Εκείνος δε μας τα εξήγησε.
- Γεν. 41,13 ἐγενήθη δέ, καθὼς συνέκρινεν ἡμῖν, οὕτω καὶ συνέβη, ἐμέ τε ἀποκατασταθῆναι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν μου, ἐκεῖνον δὲ κρεμασθῆναι.
- Γεν. 41,13 Ὅπως μας τα εξήγησεν, ἔτσι ακριβῶς και ἐγιναν τα γεγονότα· ἐγὼ μὲν ἀποκατεστάθην στο ἀξίωμά μου, ο δε ἀρχιστοιτοῖός εκρεμάσθη”.
- Γεν. 41,14 Ἀποστείλας δὲ Φαραὼ ἐκάλεσε τὸν Ἰωσήφ, καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχυρώματος καὶ ἐξύρῃσαν αὐτὸν καὶ ἥλλαξαν τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἦλθε πρὸς Φαραῶ.
- Γεν. 41,14 Ἀμέσως ο Φαραῶ ἀπέστειλεν ἄνθρωπον εἰς τὴν φυλακὴν καὶ προσεκάλεσε τὸν Ἰωσήφ. Τὸν ἐβγαλαν ἀπὸ αὐτὴν, τὸν ἐξύρσαν, τοῦ ἐδωσαν ἄλλην στολὴν νὰ φορέσῃ καὶ ἔτσι εὐπαρουσίαστος ἦλθεν ἐνώπιον τοῦ Φαραῶ.
- Γεν. 41,15 εἶπε δὲ Φαραῶ πρὸς Ἰωσήφ· ἐνύπνιον ἐώρακα, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό· ἐγὼ δὲ ἀκήκοα περὶ σοῦ λεγόντων, ἀκούσαντά σε ἐνύπνια συγκρίῃναι αὐτά.
- Γεν. 41,15 Εἶπεν ο Φαραῶ πρὸς τὸν Ἰωσήφ· “εἶδα ἓνα ὄνειρον καὶ δὲν ὑπάρχει κανεὶς, πὺ νὰ μου το ἐξηγήσῃ. Ἐπληροφορήθην δια σε ἀπὸ μερικοῦς, οἱ ὁποῖοι λέγουν ὅτι, ὅταν ἀκούσης τὰ ὄνειρα, ἠμπορεῖς καὶ τὰ ἐρμηνεύεις”.
- Γεν. 41,16 ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσήφ τῷ Φαραῶ εἶπεν· ἄνευ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀποκριθήσεται τὸ σωτήριον Φαραῶ.
- Γεν. 41,16 Ἀπεκρίθη ο Ἰωσήφ στὸν Φαραῶ καὶ τοῦ εἶπε· “χωρὶς τὸν φωτισμὸν τοῦ Θεοῦ τίποτε το ωφέλιμον δὲν ἠμπορῶ νὰ ἀπαντήσω στὸν Φαραῶ”.
- Γεν. 41,17 ἐλάλησε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ λέγων· ἐν τῷ ὕπνῳ μου ὤμην ἐστάναι παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ,
- Γεν. 41,17 Εἶπεν ο Φαραῶ τότε στὸν Ἰωσήφ· “κατὰ τὸν ὕπνον μου ἐφάνη, ὅτι ἐστεκόμουν ὀρθίος κοντὰ εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ,
- Γεν. 41,18 καὶ ὡσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἶδει καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρκί, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχει.
- Γεν. 41,18 καὶ ὅτι σαν νὰ ἀνέβαιναν ἀπὸ τὸ ποτάμι ἑπτὰ ἀγελάδες ωραία κατὰ τὴν ἐμφάνισιν καὶ καλοθρεμμένοι, αἱ ὁποῖα ἐβοσκὰν εἰς τὰ χορτάρια τοῦ λειβαδιοῦ.
- Γεν. 41,19 καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ βόες ἕτεραι ἀνέβαινον ὀπίσω αὐτῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ πονηραὶ καὶ αἰσχροὶ τῷ εἶδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρκί, οἷας οὐκ εἶδον τοιαύτας ἐν ὅλῃ γῆ Αἰγύπτου αἰσχροτέρας·
- Γεν. 41,19 Καὶ ἰδοὺ, ὀπίσω ἀπὸ αὐτὰς ἀνέβαιναν ἀπὸ τὸν Νεῖλον ἄλλαι ἑπτὰ ἀγελάδες ἐλεειναὶ, ἀσχημοὶ κατὰ τὴν ἐμφάνισιν καὶ ἀπροσκελετωμένοι, χειροτέρας ἀπὸ τὰς ὁποῖας δὲν εἶδα ποτὲ εἰς ὅλην τὴν Αἰγύπτου.
- Γεν. 41,20 καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχροὶ καὶ λεπταὶ τὰς ἑπτὰ βόας τὰς πρώτας τὰς καλὰς καὶ τὰς ἐκλεκτάς,
- Γεν. 41,20 Αἱ ἑπτὰ δε αὐταὶ ἀσχημοὶ καὶ λιπόσαρκοὶ ἀγελάδες κατέφαγον τὰς πρώτας τὰς ωραίας καὶ ἐκλεκτάς.
- Γεν. 41,21 καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν καὶ οὐ διάδηλοι ἐγένοντο, ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν, καὶ αἱ ὄψεις αὐτῶν αἰσχροὶ, καθὰ καὶ τὴν ἀρχὴν· ἐξεγερθεὶς δὲ ἐκοιμήθην
- Γεν. 41,21 Αἱ παχεῖαι ἀγελάδες εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας τῶν ἰσχνῶν. Ἀλλὰ δὲν ἐφάνη καθόλου ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν, διότι ἡ ἐμφάνισις τῶν ἰσχνῶν ἀγελάδων ἐμεινεν ἡ ἴδια· ἦσαν αὐταὶ καὶ πάλιν ἀδύνατοι ὅπως καὶ προηγουμένως. Ἐξύπνησα ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐκοιμήθην.
- Γεν. 41,22 καὶ εἶδον πάλιν ἐν τῷ ὕπνῳ μου, καὶ ὡσπερ ἑπτὰ στάχυες ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἐνὶ πλήρεις καὶ καλοὶ·
- Γεν. 41,22 Εἶδον πάλιν στὸν ὕπνον μου ἄλλο ὄνειρον· ὅτι δηλαδὴ ἑπτὰ στάχυα ωραία εἰς τὴν ἐμφάνισιν καὶ μεστωμένα ὑψώνοντο ἐπάνω εἰς μίαν μόνην καλαμιάν.
- Γεν. 41,23 ἄλλοι δὲ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνεφύοντο ἐχόμενοι αὐτῶν.
- Γεν. 41,23 Ἀλλὰ δε ἑπτὰ ἀτροφικὰ, κτυπημένα ἀπὸ τὸν καυστικὸν ἀνεμὸν, ἐφύτρωναν κατόπιν ἀπὸ αὐτὰ.
- Γεν. 41,24 καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ στάχους τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς πλήρεις. εἶπα οὖν τοῖς ἐξηγηταῖς, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων μοι αὐτό.
- Γεν. 41,24 Τα ἑπτὰ αὐτὰ στάχυα τὰ ἀτροφικὰ καὶ τὰ ἀνεμοδαρμένα κατέπιαν τὰ ἑπτὰ ωραία καὶ μεστωμένα στάχυα. Εἶπα, λοιπὸν, στοὺς ἐρμηνευτὰς τῶν ονειρῶν αὐτὰ καὶ δὲν ἠμπόρεσε κανεὶς νὰ μου τὰ ἐρμηνεύσῃ”.
- Γεν. 41,25 Καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τῷ Φαραῶ· τὸ ἐνύπνιον Φαραῶ ἐν ἔστιν· ὅσα ὁ Θεὸς ποιεῖ, ἔδειξε τῷ Φαραῶ.
- Γεν. 41,25 Εἶπε τότε ο Ἰωσήφ στὸν Φαραῶ· “τὰ δύο ὄνειρα τοῦ Φαραῶ εἶναι ἓνα καὶ τὸ αὐτό. Με αὐτὰ ἐδειξεν ὁ Θεὸς στὸν Φαραῶ ὅσα μέλλει νὰ πράξῃ.
- Γεν. 41,26 αἱ ἑπτὰ βόες αἱ καλαὶ ἑπτὰ ἔτη ἐστί, καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ καλοὶ ἑπτὰ ἔτη ἐστί· τὸ ἐνύπνιον Φαραῶ ἐν ἔστι,
- Γεν. 41,26 Αἱ ἑπτὰ καλαὶ ἀγελάδες σημαίνουν ἑπτὰ ἔτη, καὶ οἱ ἑπτὰ καλοὶ στάχυες σημαίνουν πάλιν ἑπτὰ ἔτη. Τὸ διπλοῦν ὄνειρον τοῦ Φαραῶ εἶναι ἓνα.
- Γεν. 41,27 καὶ αἱ ἑπτὰ βόες αἱ λεπταὶ αἱ ἀναβαίνουσαι ὀπίσω αὐτῶν ἑπτὰ ἔτη ἐστί, καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἔσονται ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ.
- Γεν. 41,27 Αἱ ἑπτὰ ἰσχνὰ ἀγελάδες, αἱ ὁποῖα ἀνέβαινον κατόπιν ἀπὸ τὰς παχεῖας δηλώνουν ἑπτὰ ἔτη καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ ἀτροφικοὶ καὶ οἱ ἀνεμόπληκτοι δηλώνουν ἑπτὰ ἔτη πείνας.

Γεν. 41,28 τὸ δὲ ῥῆμα, ὃ εἶρηκα Φαραώ, ὅσα ὁ Θεὸς ποιεῖ, ἔδειξε τῷ Φαραώ,
Γεν. 41,28 Ἡ ἐξήγησις, τὴν ὁποίαν εἶπα στον Φαραώ, μαρτυρεῖ ὅτι ὁ Θεὸς ἐφανερώσεν στον Φαραώ ὅσα πρόκειται νὰ κάμῃ.
Γεν. 41,29 ἰδοὺ ἑπτὰ ἔτη ἔρχεται εὐθηνία πολλή ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου·
Γεν. 41,29 Ἰδοὺ ἔρχονται ἑπτὰ ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα μεγάλη εὐφορία θὰ ἀπλωθῇ εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.
Γεν. 41,30 ἦξει δὲ ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπιλήσονται τῆς πλησμονῆς τῆς ἐσομένης ἐν ὅλῃ Αἰγύπτῳ, καὶ ἀναλώσει ὁ λιμὸς τὴν γῆν,
Γεν. 41,30 Κατόπιν ὁμως ἀπὸ αὐτὰ θὰ ἔλθουν ἑπτὰ ἔτη πείνας. Αὐτὴ θὰ εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε θὰ λησμονήσουν οἱ ἄνθρωποι τὴν εὐφροσύνην, ποῦ ἐγένετο προηγουμένως εἰς ὅλην τὴν Αἰγύπτου. Καὶ ἡ πείνα θὰ ἐρημώσῃ τὴν γῶραν.
Γεν. 41,31 καὶ οὐκ ἐπιγνωσθήσεται ἡ εὐθηνία ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐσομένου μετὰ ταῦτα· ἰσχυρὸς γὰρ ἔσται σφόδρα.
Γεν. 41,31 Ἐνεκα δὲ αὐτῆς τῆς πείνας, ποῦ θὰ ἐπακολουθήσῃ, θὰ σβῆσῃ ἀπὸ τὴν μνήμην τῶν ἀνθρώπων ἡ προηγουμένη εὐφορία τῆς χώρας· διότι ἡ πείνα θὰ εἶναι πολὺ μεγάλη.
Γεν. 41,32 περὶ δὲ τοῦ δευτερώσαι τὸ ἐνύπνιον Φαραώ δις, ὅτι ἀληθὲς ἔσται τὸ ῥῆμα τὸ παρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταχυνεῖ ὁ Θεὸς τοῦ ποιῆσαι αὐτό.
Γεν. 41,32 Ἡ δευτέρα δὲ ἐπανάληψις τοῦ οὐρανοῦ σημαίνει ὅτι εἶναι ἀληθινὸν καὶ βέβαιον τὸ ἀποκαλυφθὲν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ δια τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὅτι συντόμως θὰ πράξῃ ὁ Θεὸς αὐτό, ποῦ προανήγγειλε.
Γεν. 41,33 νῦν οὖν σκέψαι ἄνθρωπον φρόνιμον καὶ συνετὸν καὶ κατάστησον αὐτὸν ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου·
Γεν. 41,33 Ἦδη, λοιπόν, ποῦ εἶναι καιρὸς, σκέψου καὶ ἐκλεξε ἄνθρωπον ἐξυπνον καὶ συνετὸν καὶ διόρισε αὐτὸν εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.
Γεν. 41,34 καὶ ποιησάτω Φαραώ καὶ καταστησάτω τοπάρχας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀποπεμπωσάτωσαν πάντα τὰ γεννήματα τῆς γῆς Αἰγύπτου τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῆς εὐθηνίας
Γεν. 41,34 Συγχρόνως δὲ ὁ Φαραώ ἀς ἐκλέξῃ καὶ ἀς καταστήσῃ ἐπόπτας εἰς τὰς περιοχὰς τῆς χώρας, δια νὰ κρατοῦν τὸ πᾶν ἀπὸ ὅλα τὰ προϊόντα τῆς γῆς Αἰγύπτου κατὰ τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς εὐθηνίας.
Γεν. 41,35 καὶ συναγαγέτωσαν πάντα τὰ βρώματα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῶν ἐρχομένων τῶν καλῶν τούτων, καὶ συναχθήτω ὁ σῖτος ὑπὸ χεῖρα Φαραώ, βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι φυλαχθήτω·
Γεν. 41,35 Ὅλα δὲ αὐτὰ τὰ τρόφιμα τῶν ἑπτὰ ἐρχομένων ἐτῶν τῆς εὐθηνίας ἀς συγκεντρωθῶν εἰς ἀποθήκας. Ἀς συγκεντρωθῇ ὁ σῖτος καὶ ἀς τεθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ Φαραώ. Τα τρόφιμα ἀς ἀποθηκευθῶν ἀσφαλῶς εἰς τὰς πόλεις.
Γεν. 41,36 καὶ ἔσται τὰ βρώματα τὰ πεφυλαγμένα τῆ γῆ εἰς τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ, ἃ ἔσονται ἐν γῆ Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἐκτριβήσεται ἡ γῆ ἐν τῷ λιμῷ.
Γεν. 41,36 Καὶ θὰ εἶναι αὐτὰ φυλαγμένα εἰς ὅλην τὴν γῶραν δια τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς πείνας, ἡ ὁποία θὰ ἀπλωθῇ εἰς τὴν γῶραν τῆς Αἰγύπτου. Ἔτσι δὲ ἡ γῶρα αὐτὴ δὲν θὰ ἐξολοθρευθῇ ἀπὸ τὴν πείναν.
Γεν. 41,37 Ἦρσε δὲ τὸ ῥῆμα ἐναντίον Φαραώ καὶ ἐναντίον πάντων τῶν παίδων αὐτοῦ,
Γεν. 41,37 Ὁ λόγος αὐτὸς ἤρσεν στον Φαραώ καὶ εἰς ὅλους τοὺς αὐλικούς του.
Γεν. 41,38 καὶ εἶπε Φαραώ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ· μὴ εὐρήσομεν ἄνθρωπον τοιοῦτον, ὃς ἔχει πνεῦμα Θεοῦ ἐν αὐτῷ;
Γεν. 41,38 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· “μήπως τάχα θὰ εὕρωμεν τέτοιον ἄνθρωπον σαν τὸν Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος ἔχει Πνεῦμα Θεοῦ ἐντός του;”
Γεν. 41,39 εἶπε δὲ Φαραώ τῷ Ἰωσήφ· ἐπειδὴ ἔδειξεν ὁ Θεὸς σοὶ πάντα ταῦτα, οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος φρονιμώτερος καὶ συνετώτερός σου·
Γεν. 41,39 Δια τοῦτο εἶπεν ὁ Φαραώ στον Ἰωσήφ· “ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἐφανερώσεν εἰς σε ὅλα αὐτὰ, ἄλλος δὲ ἄνθρωπος ἐξυπνότερος καὶ σοφώτερος ἀπὸ σε δὲν ὑπάρχει,
Γεν. 41,40 σὺ ἔσῃ ἐπὶ τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἐπὶ τῷ στόματί σου ὑπακούσεται πᾶς ὁ λαὸς μου· πλὴν τὸν θρόνον ὑπερέξω σου ἐγώ.
Γεν. 41,40 σὺ θὰ γίνῃς ἄρχων εἰς ὅλον τὸν οἶκόν μου καὶ εἰς τὰς διαταγὰς σου θὰ ὑπακούῃ ὁ λαὸς μου. Μόνον δὲ κατὰ τὸν βασιλικὸν θρόνον θὰ εἶμαι ἐγὼ ἀνώτερός σου”.
Γεν. 41,41 εἶπε δὲ Φαραώ τῷ Ἰωσήφ· ἰδοὺ καθίστημί σε σήμερον ἐπὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου.
Γεν. 41,41 Του εἶπε δὲ ἀκόμη ὁ Φαραώ· “ἰδοὺ σε διορίζω σήμερον καὶ σε ἐγκαθιστῶ ἀντιβασιλεῖα εἰς ὅλην τὴν γῶραν τῆς Αἰγύπτου”.
Γεν. 41,42 καὶ περιελόμενος Φαραώ τὸν δακτύλιον ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, περιέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν χεῖρα Ἰωσήφ καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν στολὴν βυσσίνην καὶ περιέθηκε κλοιὸν χρυσοῦν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ·
Γεν. 41,42 Ἐβγαλε δὲ ὁ Φαραώ ἀπὸ τὸ χεῖρι του τὸ δακτυλίδι, τὸ ἔθεσεν στο χεῖρι του Ἰωσήφ, ἐνέδυσεν αὐτὸν πολὺτιμον λινὴν στολὴν ἀπὸ βύσσον καὶ περιέβαλε στον τράχηλον αὐτοῦ ἀλυσὶν χρυσοῦν.
Γεν. 41,43 καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δεύτερον τῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ κήρυξ· καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐφ’ ὅλης γῆς Αἰγύπτου.
Γεν. 41,43 Ἀνεβίβασε δὲ αὐτὸν στο δεύτερον ἀπὸ τὰ βασιλικά του ἄρματα καὶ ἕνας κήρυξ ἐπροπορεύετο ἔμπροσθεν ἀπὸ

αυτόν και τον ανήγγειλεν στον λαόν. Ετσι δε ανέδειξεν αυτόν ο Φαραώ αντιβασιλέα εις όλην την χώραν της Αιγύπτου.

Γεν. 41,44

εἶπε δὲ Φαραώ τῷ Ἰωσήφ· ἐγὼ Φαραώ, ἄνευ σοῦ οὐκ ἔξαρεί οὐδεὶς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου.

Γεν. 41,44

Εἶπε δε στον Ιωσήφ· “εγὼ ο Φαραώ διατάσσω· Κανείς δεν θα κινήση το χέρι του να κάμη κάτι εις όλην την γην της Αιγύπτου χωρὶς την ἐγκρισίν σου”.

Γεν. 41,45

καὶ ἐκάλεσε Φαραώ τὸ ὄνομα Ἰωσήφ, Ψονθομφανήχ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀσεννέθ θυγατέρα Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλιουπόλεως αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

Γεν. 41,45

Ὠνόμασε δε ο Φαραώ τον Ιωσήφ Ψονθομφανήχ, δηλαδή τροφοδότην της γης. Εδωσε δε εις αυτόν ως σύζυγον την Ασεννέθ, θυγατέρα του Πετεφρῆ, ὄχι του αρχιμαγειρου, ἀλλα του ιερέως της Ηλιουπόλεως.

Γεν. 41,46

Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐτῶν τριάκοντα, ὅτε ἔστη ἐναντίον Φαραώ βασιλέως Αἰγύπτου. Ἐξῆλθε δὲ Ἰωσήφ ἀπὸ προσώπου Φαραώ, καὶ διήλθε πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου.

Γεν. 41,46

Ἦτο δε τότε ο Ιωσήφ τριάκοντα ετών, ὅταν ενεφανίσθη ενώπιον του Φαραώ βασιλέως της Αιγύπτου. Εξήλθε δε ο Ιωσήφ ἀπὸ τα ἀνάκτορα του Φαραώ και, ως αντιβασιλεὺς πλέον, περιώδευσεν ὅλην την χώραν της Αιγύπτου.

Γεν. 41,47

καὶ ἐποίησεν ἡ γῆ ἐν τοῖς ἐπτὰ ἔτεσι τῆς εὐθηνίας δράγματα·

Γεν. 41,47

Ἡ δε χώρα της Αιγύπτου ἀπέδωσε κατὰ τα ἐπτὰ ἔτη της ευφορίας πλούσια τα προϊόντα.

Γεν. 41,48

καὶ συνήγαγε πάντα τὰ βρώματα τῶν ἐπτὰ ἐτῶν, ἐν οἷς ἦν ἡ εὐθηνία ἐν τῇ γῆ Αἰγύπτου, καὶ ἔθηκε τὰ βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι, βρώματα τῶν πεδίων τῆς πόλεως τῶν κύκλῳ αὐτῆς ἔθηκεν ἐν αὐτῇ.

Γεν. 41,48

Και συνεκέντρωσεν ο Ιωσήφ ὅλα τα εἶδη των τροφίμων κατὰ τα ἐπτὰ αὐτὰ ἔτη, κατὰ τα ὁποῖα επεκράτει ευφορία εις την χώραν της Αιγύπτου και τα αποθήκευσεν εις τας πόλεις. Τα δε προϊόντα των πεδιάδων, που ἦσαν γύρω ἀπὸ κάθε πόλιν, τα αποθήκευσεν εις αὐτὴν την ἰδίαν πόλιν.

Γεν. 41,49

καὶ συνήγαγεν Ἰωσήφ σῖτον ὡσεὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης πολὺν σφόδρα, ἕως οὐκ ἠδύνατο ἀριθμηθῆναι, οὐ γὰρ ἦν ἀριθμὸς.

Γεν. 41,49

Και συνεκέντρωσεν ο Ιωσήφ σῖτον πάρα πολὺν ὡσάν την ἄμμον της θαλάσσης, τόσον ὡστε δεν ἦτο δυνατόν πλέον να μετρηθῆ, διότι ἦτο ἀνυπολόγιστος.

Γεν. 41,50

Τῷ δὲ Ἰωσήφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὰ ἐπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἀσεννέθ ἡ θυγάτηρ Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλιουπόλεως.

Γεν. 41,50

Πριν δε ἐλθουν τα ἔτη της πείνας ἀπέκτησεν ο Ιωσήφ ἀπὸ την Ασεννέθ την θυγατέρα του Πετεφρῆ, ιερέως της Ηλιουπόλεως, δύο παιδιά.

Γεν. 41,51

ἐκάλεσε δὲ Ἰωσήφ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου Μανασσῆ, ὅτι ἐπιλαθέσθαι με ἐποίησεν ὁ Θεὸς πάντων τῶν πόνων μου καὶ πάντων τῶν τοῦ πατρός μου.

Γεν. 41,51

Ὠνόμασε δε τον πρωτότοκον Μανασσῆν λέγων· “ο Θεὸς με ἔκαμεν, ὡστε να λησμονήσω ὅλας τας ταλαιπωρίας μου και την στέρησιν του πατρός μου”.

Γεν. 41,52

τὸ δὲ ὄνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν Ἐφραῖμ, ὅτι ἠὔξησέ με ὁ Θεὸς ἐν γῆ ταπεινώσεώς μου.

Γεν. 41,52

Το δε δευτερον τέκνον του ὠνόμασεν Εφραῖμ λέγων ὅτι· “ο Θεὸς με ἐμεγάλυνεν εις την χώραν αὐτὴν της ταπεινώσεώς μου”.

Γεν. 41,53

Παρήλθε δὲ τὰ ἐπτὰ ἔτη τῆς εὐθηνίας, ἃ ἐγένοντο ἐν τῇ γῆ Αἰγύπτου,

Γεν. 41,53

Επέρασαν τα ἐπτὰ ἔτη της ευφορίας, που ἐγένεν εις την χώραν της Αιγύπτου.

Γεν. 41,54

καὶ ἤρξατο τὰ ἐπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ ἔρχεσθαι, καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ. καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῆ, ἐν δὲ πάσῃ τῇ γῆ Αἰγύπτου ἦσαν ἄρτοι.

Γεν. 41,54

Ἦρχισαν δε να ἐρχωνται τα ἐπτὰ ἔτη της πείνας, ὅπως εἶχεν εἶπει ο Ιωσήφ και ηπλώθη πείνα εις ὅλην την γην. Εις την χώραν ὁμως της Αιγύπτου υπήρχον ἄρτοι.

Γεν. 41,55

καὶ ἐπεινάσε πᾶσα ἡ γῆ Αἰγύπτου, ἔκραξε δὲ ὁ λαὸς πρὸς Φαραώ περὶ ἄρτων· εἶπε δὲ Φαραώ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις· πορεύεσθε πρὸς Ἰωσήφ, καὶ ὃ ἐὰν εἴπη ὑμῖν, ποιήσατε.

Γεν. 41,55

Ἀλλὰ και ὅλη η χώρα της Αιγύπτου επείνασεν, ο δε λαὸς ἔκραξε προς τον Φαραώ ζητῶν ἄρτους. Ο δε Φαραώ εἶπε προς ὅλους τους Αιγυπτίους· “πηγαίνετε προς τον Ιωσήφ και ο,τι σας πη, εκείνο πράξατε”.

Γεν. 41,56

καὶ ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς· ἀνέφξε δὲ Ἰωσήφ πάντας τοὺς σιτοβολῶνας καὶ ἐπώλει πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις.

Γεν. 41,56

Ἡ πείνα ἦτο ἀπλωμένη εις ὅλην την γην. Ἦνοιξε τότε ο Ιωσήφ ὅλας τας αποθήκας και ἤρχισε να πωλῆ σῖτον εις ὅλους τους Αιγυπτίους.

Γεν. 41,57

καὶ πᾶσαι αἱ χῶραι ἦλθον εις Αἴγυπτον ἀγοράζειν πρὸς Ἰωσήφ· ἐπεκράτησε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

Γεν. 41,57

Ἀλλὰ και αι ἄλλαι χῶραι ἦλθον εις την Αἴγυπτον προς τον Ιωσήφ, δια να αγοράσουν σῖτον, διότι η πείνα επικρατούσεν εις ὅλην την γην.

- Γεν. 42,1 Ἰδὼν δὲ Ἰακώβ ὅτι ἐστὶ πρᾶσις ἐν Αἰγύπτῳ, εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· ἵνατί ῥαθυμεῖτε;
- Γεν. 42,1 Ἡ πείνα εἶχεν ἀπλωθῆ και εἰς την γην Χαναάν, όπου κατοικοῦσεν ο Ἰακώβ. Πληροφορηθεῖς δε ο Ἰακώβ ὅτι εἰς την Αἰγυπτον πωλεῖται σῖτος εἶπεν εἰς τα παιδιὰ του· “διατί ἀμελεῖτε;
- Γεν. 42,2 ἰδοῦ ἀκήκοα ὅτι ἐστὶ σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ· κατὰβητε ἐκεῖ και πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα, ἵνα ζήσωμεν και μὴ ἀποθάνωμεν.
- Γεν. 42,2 Ἰδοῦ, εχω, πληροφορηθῆ, ὅτι υπάρχει σιτάρι εἰς τη Αἰγυπτον. Πηγαίνετε ἐκεῖ και αγοράσατε δι' ἡμᾶς ολίγα τρόφιμα, δια να ζήσωμεν και μη ἀποθάνωμεν ἀπὸ την πείναν”.
- Γεν. 42,3 κατέβησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ οἱ δέκα πρίασθαι σῖτον ἐξ Αἰγύπτου·
- Γεν. 42,3 Οἱ δέκα ἀδελφοὶ του Ἰωσήφ ἀνεχώρησαν, δια να αγοράσουν σῖτον ἀπὸ την Αἰγυπτον.
- Γεν. 42,4 τὸν δὲ Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν Ἰωσήφ οὐκ ἀπέστειλε μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, εἶπε γάρ· μὴ ποτε συμβῆ αὐτῷ μαλακία.
- Γεν. 42,4 Ο Ἰακώβ δεν ἔστειλε μαζί με τους ἀδελφούς του τον Βενιαμὴν, τον ἀδελφὸν του Ἰωσήφ εκ της Ραχήλ, διότι εφοβήθη σκεφθεῖς μήπως τυχὸν συμβῆ και εἰς αὐτὸν κανένα δυστύχημα.
- Γεν. 42,5 Ἦλθον δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀγοράζειν μετὰ τῶν ἐρχομένων· ἦν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῆ Χαναάν.
- Γεν. 42,5 Οἱ υἱοὶ του Ἰακώβ ἦλθον εἰς την Αἰγυπτον μαζί με ἄλλους, οἱ οἱποῖοι μετέβαιναν ἐπίσης ἐκεῖ, δια να αγοράσουν τρόφιμα, ἐπειδὴ ἡ πείνα επικρατοῦσε και εἰς την χώραν Χαναάν.
- Γεν. 42,6 Ἰωσήφ δὲ ἦν ὁ ἄρχων τῆς γῆς, οὗτος ἐπῶλει παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς· ἐλθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν.
- Γεν. 42,6 Ο Ἰωσήφ ἦτο ἀντιβασιλεὺς της Αἰγύπτου· αὐτὸς δια των ὀργάνων του ἐπωλοῦσε σῖτον εἰς ὅλον τον λαὸν της Αἰγύπτου. Οἱ δε ἀδελφοὶ του ἐλθόντες εἰς την Αἰγυπτον τον προσεκύνησαν μέχρις ἐδάφους.
- Γεν. 42,7 ἰδὼν δὲ Ἰωσήφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐπέγνω και ἠλλοτριοῦτο ἀπ’ αὐτῶν και ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρὰ και εἶπεν αὐτοῖς· πόθεν ἦκατε; οἱ δὲ εἶπον· ἐκ γῆς Χαναάν ἀγοράσαι βρώματα.
- Γεν. 42,7 Ὅταν εἶδεν ο Ἰωσήφ τους ἀδελφούς του, τους ἀνεγνώρισεν, ἀλλὰ ἐφέρετο προς αὐτούς ὡσαν ξένος. Τους ὠμίλησε μάλιστα κατὰ τρόπον τραχὺν και τους εἶπεν· “ἀπὸ που ἦλθατε;” Ἐκεῖνοι εἶπον· “ἀπὸ την γην Χαναάν, δια να αγοράσωμεν τροφάς”.
- Γεν. 42,8 ἐπέγνω δὲ Ἰωσήφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν.
- Γεν. 42,8 Ο Ἰωσήφ ἀνεγνώρισε τους ἀδελφούς του, ἐκεῖνοι ὁμως δεν τον ἀνεγνώρισαν.
- Γεν. 42,9 και ἐμνήσθη Ἰωσήφ τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ, ὧν εἶδεν αὐτός, και εἶπεν αὐτοῖς· κατάσκοποι ἐστε, κατανοῆσαι τὰ ἴχνη τῆς χώρας ἦκατε.
- Γεν. 42,9 Ὅταν δε εἶδε τους ἀδελφούς του να τον προσκυνοῦν ἐνεθυμήθη τα ὄνειρα, τα οἱποῖα εἶχεν ἰδει. Ἐπειτα τους εἶπεν· “εἴσθε κατάσκοποι· ἦλθατε ἐδῶ, δια να κατασκοπεύσετε τα ἐπικαιρα σημεῖα της χώρας μου”.
- Γεν. 42,10 οἱ δὲ εἶπαν· οὐχί, κύριε, οἱ παῖδές σου ἦλθομεν πρίασθαι βρώματα·
- Γεν. 42,10 Ἐκεῖνοι του ἀπήντησαν· “ὄχι, κύριε, δεν εἴμεθα κατάσκοποι. Οἱ δούλοι σου ἦλθομεν ἐδῶ να αγοράσωμεν τροφάς.
- Γεν. 42,11 πάντες ἐσμέν υἱοὶ ἐνὸς ἀνθρώπου· εἰρηνικοὶ ἐσμεν, οὐκ εἰσὶν οἱ παῖδές σου κατάσκοποι.
- Γεν. 42,11 Ὅλοι εἴμεθα παιδιὰ ἐνὸς πατρός· εἴμεθα εἰρηνικοὶ και τίμιοι ἀνθρώποι· οἱ δούλοι σου δεν εἶναι κατάσκοποι”.
- Γεν. 42,12 εἶπε δὲ αὐτοῖς· οὐχί, ἀλλὰ τὰ ἴχνη τῆς γῆς ἦλθετε ἰδεῖν.
- Γεν. 42,12 Εἶπε δε ἐκεῖνος προς αὐτούς· “ὄχι ! δεν σας πιστεύω· ἦλθατε να ἀνιχνεύσετε τα ἀσθενὴ και ἐπικαιρα σημεῖα της χώρας μου”.
- Γεν. 42,13 οἱ δὲ εἶπαν· δῶδεκά ἐσμεν οἱ παῖδες σου ἀδελφοὶ ἐν γῆ Χαναάν, και ἰδοῦ ὁ νεώτερος μετὰ τοῦ πατρός ἡμῶν σήμερον, ὁ δὲ ἕτερος οὐχ υπάρχει.
- Γεν. 42,13 Ἐκεῖνοι πάλιν ἀπήντησαν· “ἡμεῖς, οἱ δούλοι σου, εἴμεθα δῶδεκα ἀδελφοὶ και κατοικοῦμεν εἰς την χώραν Χαναάν. Και ἰδοῦ, ο νεώτερος ἀπὸ ἡμᾶς εὐρίσκεται σήμερον μαζί με τον πατέρα μας εἰς την Χαναάν, ο δε ἄλλος δεν υπάρχει πλέον”.
- Γεν. 42,14 εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ· τοῦτό ἐστιν ὃ εἶρηκα ὑμῖν λέγων, ὅτι κατάσκοποι ἐστε·
- Γεν. 42,14 Εἶπε δε προς αὐτούς, ἐπιμένων ο Ἰωσήφ· “αὐτὸ που σας εἶπα αὐτὸ εἶναι· εἴσθε κατάσκοποι.
- Γεν. 42,15 ἐν τούτῳ φανεῖσθε· νῆ τὴν ὑγίειαν Φαραῶ, οὐ μὴ ἐξέλθητε ἐντεῦθεν, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἔλθῃ ὧδε.
- Γεν. 42,15 Ἀν λέγετε την ἀλήθειαν θα μου το ἀποδείξετε με τούτο· εἶπατε ὅτι ἐχετε ἕνα νεώτερον ἀδελφόν. Μα την υγείαν του Φαραῶ, δεν θα φύγετε ἀπὸ ἐδῶ, ἐὰν αὐτὸς ο νεώτερος ἀδελφός σας δεν ἔλθῃ ἐδῶ.
- Γεν. 42,16 ἀποστείλατε ἐξ ὑμῶν ἕνα και λάβετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν, ὑμεῖς δὲ ἀπάχθητε ἕως τοῦ φανερὰ γενέσθαι τὰ ῥήματα ὑμῶν, εἰ ἀληθεύετε ἢ οὐ· εἰ δὲ μὴ, νῆ τὴν ὑγίειαν Φαραῶ, ἢ μὴν κατάσκοποι ἐστε.
- Γεν. 42,16 Στείλτε λοιπὸν ἕνα ἀπὸ σας και φέρετε ἐδῶ τον ἀδελφὸν σας. Σεις δε οἱ ἄλλοι πηγαίνετε εἰς την φυλακὴν, ἕως ὅτου ἀποδειχθῶν, ἀν εἶναι ἡ δεν εἶναι ἀληθινὰ τα λόγια σας. Ἐὰν δε δεν φέρετε τον νεώτερον ἀδελφόν σας, μα την

- υγείαν του Φαραώ, εἰσθε πράγματι κατάσκοποι”.
- Γεν. 42,17 καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ ἡμέρας τρεῖς.
- Γεν. 42,17 Διέταξε δε καὶ ἔβαλαν αὐτοὺς τρεῖς ἡμέρας εἰς τὴν φυλακὴν.
- Γεν. 42,18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ· τοῦτο ποιήσατε καὶ ζήσεσθε, τὸν Θεὸν γὰρ ἐγὼ φοβοῦμαι·
- Γεν. 42,18 Κατὰ δε τὴν τρίτην ἡμέραν τοὺς εἶπε· “κάμετε αὐτό, που σας εἶπα, δια να μη χάσετε τὴν ζωὴν σας ὡς κατάσκοποι, διότι ἐγὼ φοβοῦμαι τὸν Θεόν.
- Γεν. 42,19 εἰ εἰρηνικοὶ ἐστέ, ἀδελφὸς ὑμῶν κατασχεθῆτω εἷς ἐν τῇ φυλακῇ, αὐτοὶ δὲ βαδίσατε καὶ ἀπαγάγετε τὸν ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας ὑμῶν,
- Γεν. 42,19 Εἰ εἰσθε πράγματι εἰρηνικοὶ ἄνθρωποι, ἓνας ἀδελφὸς σας ας μείνη εἰς τὴν φυλακὴν, σεις δε πηγαίνατε πρὸς τὴν χώραν σας καὶ φέρετε ἐκεῖ τὸν σίτον, τὸν ὁποῖον ἠγοράσατε.
- Γεν. 42,20 καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον ἀγάγετε πρὸς με, καὶ πιστευθήσονται τὰ ῥήματα ὑμῶν· εἰ δὲ μή, ἀποθανεῖσθε. ἐποίησαν δὲ οὕτως.
- Γεν. 42,20 Καὶ τὸν ἀδελφὸν σας τὸν νεώτερον φέρετέ τὸν πρὸς ἐμέ. Ὄταν δε τὸν ἴδω, τότε θα πιστεύσω εἰς τὰ λόγια σας. Εἰ ὅμως καὶ δὲν τὸν φέρετε, θα θανατωθῆτε”. Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ ἔκαμαν, ὅπως ἐκεῖνος τοὺς εἶπε.
- Γεν. 42,21 καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· ναί, ἐν ἁμαρτίαις γὰρ ἐσμεν περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν, ὅτι ὑπερεῖδομεν τὴν θλίψιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ὅτε κατεδέετο ἡμῶν, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν αὐτοῦ· καὶ ἔνεκεν τούτου ἐπῆλθεν ἐφ’ ἡμᾶς ἡ θλίψις αὕτη.
- Γεν. 42,21 Ἐκεῖ δε ἐμπρὸς στὸν Ἰωσήφ εἶπαν ὁ ἓνας πρὸς τὸν ἄλλον· “ναί, τιμωροῦμεθα τώρα διότι διεπράξαμεν μεγάλην ἁμαρτίαν ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ μας. Δὲν ἐλάβομεν ὑπ’ ὄψει τὴν θλίψιν τῆς ψυχῆς του, ὅταν μας παρακαλοῦσε τότε, να τὸν λυπηθῶμεν. Δὲν ἐδώσαμεν καμμίαν προσοχὴν εἰς τὰ λόγια του. Ἐνεκα τῆς ἁμαρτίας μας αὐτῆς ἐπεσεν ἐπάνω μας αὕτη ἡ θλίψις”.
- Γεν. 42,22 ἀποκριθεὶς δὲ Ἰουβὴν εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἐλάλησα ὑμῖν λέγων, μὴ ἀδικήσητε τὸ παιδᾶριον; καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου; καὶ ἰδοὺ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητεῖται.
- Γεν. 42,22 Ἀποκριθεὶς δε ὁ Ρουβὴν τοὺς εἶπε· “δὲν σας εἶπα καὶ ξαναεἶπα ἐγὼ να μὴ διαπράξετε αὐτὴν τὴν μεγάλην ἀδικίαν ἐναντίον τοῦ παιδιοῦ καὶ δὲν με ἠκούσατε; Ἰδοὺ, ὅτι τὸ ἀθὼν αἷμα τοῦ ζητεῖ τώρα ἐκδικῆσιν ἐναντίον μας”.
- Γεν. 42,23 αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ· ὁ γὰρ ἐρμηνευτὴς ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἦν.
- Γεν. 42,23 Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ δὲν ἐγνώριζαν ὅτι ἐκεῖνος ἐκαταλάβαινε τὴν γλώσσαν των, ἐπειδὴ προηγουμένως συνεννοοῦντο με αὐτὸν δια μέσου διερμηνέως.
- Γεν. 42,24 ἀποστραφεὶς δὲ ἀπ’ αὐτῶν ἔκλαυσεν Ἰωσήφ. καὶ πάλιν προσῆλθε πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἔλαβε τὸν Συμεὼν ἀπ’ αὐτῶν καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν.
- Γεν. 42,24 Ὁ Ἰωσήφ, ὅταν ἠκούσεν αὐτὰ, συνεκινήθη, ἀπεμακρύνθη ἀπὸ αὐτοὺς, ἔκλαυσε καὶ πάλιν ἐπανήλθε καὶ συνωμίλησε μαζὴ των. Ἐπῆρε ἀπὸ αὐτοὺς τὸν Συμεὼν καὶ τὸν ἔδεσεν ἐνώπιόν των.
- Γεν. 42,25 ἐνετείλατο δὲ Ἰωσήφ ἐμπληῆσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου καὶ ἀποδοῦναι τὸ ἀργύριον αὐτῶν ἐκάστῳ εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ καὶ δοῦναι αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν. καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς οὕτως.
- Γεν. 42,25 Διέταξε δε να γεμίσουν τοὺς σάκκους των σιτᾶρι, να θέσουν κρυφίως στὸν σάκκον καθενὸς ἀπὸ αὐτοὺς τὰ χρήματά των καὶ να τοὺς δώσουν τροφὰς δια τὸ ταξίδι των. Ἔτσι καὶ ἐγένεν εἰς αὐτοὺς.
- Γεν. 42,26 καὶ ἐπιθέντες τὸν σῖτον ἐπὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ἀπῆλθον ἐκεῖθεν.
- Γεν. 42,26 Οἱ ἀδελφοὶ ἐφόρτωσαν τὸν σῖτον στοὺς ὄνους των καὶ ἀνεχώρησαν ἀπὸ ἐκεῖ.
- Γεν. 42,27 λύσας δὲ εἷς τὸν μάρσιππον αὐτοῦ δοῦναι χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτοῦ, οἳ κατέλυσαν, καὶ εἶδε τὸν δεσμὸν τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ, καὶ ἦν ἐπάνω τοῦ στόματος τοῦ μάρσιππου·
- Γεν. 42,27 Εἰς τὸν τόπον δὲ, ὅπου ἐπὶ ὀλίγον ἐστάθμευσαν, ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς ἔλυσε τὸν σάκκον του, δια να δώσῃ τροφὴν στοὺς ὄνους του. Καὶ εἶδεν ὅτι τὸ χρηματόδεμά του ἦτο στὸ στόμιον τοῦ σάκκου.
- Γεν. 42,28 καὶ εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· ἐπέδόθη μοι τὸ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ τοῦτο ἐν τῷ μάρσιππῳ μου, καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ ἐταράχθησαν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· τί τοῦτο ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἡμῖν;
- Γεν. 42,28 Εἶπε τότε στοὺς ἀδελφοὺς του· “τὰ χρήματά μου, αὐτὰ που ἐπλήρωσα δια τὴν ἀγορὰν τοῦ σίτου, μου ἐπεστράφησαν. Ἰδοὺ εὐρίσκονται στὸν σάκκον μου”. Ὅλοι τότε κατελήφθησαν ἀπὸ ἐκπληξίν, ἐταράχθησαν καὶ ἔλεγον μεταξύ των· “τι εἶναι αὐτό που μας ἔκαμεν ὁ Θεός;”
- Γεν. 42,29 Ἦλθον δὲ πρὸς Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς γῆν Χαναὰν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτοῖς, λέγοντες·
- Γεν. 42,29 Ἐξηκολούθησαν τὴν πορείαν των, ἐφθασαν εἰς τὴν γῆν Χαναὰν πρὸς τὸν πατέρα των καὶ ἐγνωστοποίησαν εἰς αὐτὸν ὅλα ὅσα τοὺς συνέβησαν, λέγοντες·
- Γεν. 42,30 λελάληκεν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς σκληρὰ καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ὡς κατασκοπεύοντας τὴν γῆν.
- Γεν. 42,30 “ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὁ ἄρχων τῆς Αἰγύπτου, ὠμίλησε καὶ ἐφέρθη πρὸς ἡμᾶς με πολλὴν σκληρότητα. Μας ἔβαλεν εἰς τὴν φυλακὴν, διότι τάχα εἴμεθα κατάσκοποι τῆς χώρας του.

- Γεν. 42,31 εἶπαμεν δὲ αὐτῶ· εἰρηνικοί ἐσμέν, οὐκ ἐσμέν κατάσκοποι·
 Γεν. 42,31 Ἡμεῖς του εἶτομεν· Εἴμεθα τίμιοι και φιλήσυχοι ἄνθρωποι και ὄχι κατάσκοποι.
 Γεν. 42,32 δώδεκα ἀδελφοί ἐσμεν, υἱοὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· ὁ εἷς οὐχ ὑπάρχει, ὁ δὲ μικρὸς μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ἐν γῆ Χαναάν.
 Γεν. 42,32 Εἴμεθα δώδεκα ἀδελφοί, τέκνα του ἰδίου πατρὸς· ο ἕνας δεν ὑπάρχει πλέον· ο δε μικρότερός μας ευρίσκεται σήμερον μαζί με τον πατέρα μας εις την Χαναάν.
 Γεν. 42,33 εἶπε δὲ ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς· ἐν τούτῳ γνώσομαι ὅτι εἰρηνικοί ἐστε· ἀδελφὸν ἕνα ἄφετε ὧδε μετ' ἐμοῦ, τὸν δὲ ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας τοῦ οἴκου ὑμῶν λαβόντες ἀπέλθατε.
 Γεν. 42,33 Ὁ ἄρχων αὐτὸς της Αἰγύπτου μας εἶπε τότε· Εγὼ θα μάθω και θα πεισθῶ ὅτι εἴσθε πράγματι εἰρηνικοί ἄνθρωποι, εἰάν κάμετε ὅπως σας πω. Αφήσατε εδῶ εις ἐμὲ ἕνα ἀδελφόν. Τον δε σίτον, που αγοράσατε δια τας οικογενεῖας σας, παρέτε τον και φύγετε δια την Χαναάν.
 Γεν. 42,34 καὶ ἀγάγετε πρὸς με τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον, καὶ γνώσομαι ὅτι οὐ κατάσκοποι ἐστε, ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοί ἐστε, καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἀποδώσω ὑμῖν, καὶ τῇ γῆ ἔμπορεύσεσθε.
 Γεν. 42,34 Ἐπειτα δέ, φέρετε προς ἐμὲ τον ἀδελφόν σας τον νεώτερον. Ἐτσι θα πεισθῶ ὅτι δεν εἴσθε κατάσκοποι, ἀλλ' ὅτι εἴσθε πράγματι τίμιοι και φιλήσυχοι, θα σας ἀποδώσω τον ἀδελφόν σας που ἐκράτησα ως ὄμηρον και θα σας επιτρέψω να εισέρχεσθε και να εξέρχεσθε ελεύθερα εις την χώραν”.
 Γεν. 42,35 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ κατακενοῦν αὐτοὺς τοὺς σάκκους αὐτῶν, καὶ ἦν ἐκάστου ὁ δεσμὸς τοῦ ἀργυρίου ἐν τῷ σάκκῳ αὐτῶν· καὶ εἶδον τοὺς δεσμοὺς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν αὐτοὶ καὶ ὁ πατήρ αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν.
 Γεν. 42,35 Ὄταν δε οι εννέα ἀδελφοί ἀδειασαν στο σπῖτι τους σάκκους με τον σίτον ευρέθη στον σάκκον του καθενός το χρηματόδεμά του, το ἀντίτιμον του σίτου. Εἶδον αὐτοὶ και ο πατήρ των τα χρηματοδέματα και εφοβήθησαν.
 Γεν. 42,36 εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακώβ ὁ πατήρ αὐτῶν· ἐμὲ ἠτεκνώσατε, Ἰωσήφ οὐκ ἔστι, Συμεὼν οὐκ ἔστι, καὶ τὸν Βενιαμὴν λήψεσθε; ἐπ' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα πάντα.
 Γεν. 42,36 Εἶπε δε προς αὐτοὺς ο Ἰακώβ, ο πατέρας των· “με ἀφήσατε χωρὶς παιδιὰ· ο Ἰωσήφ δεν ὑπάρχει πλέον εις την ζωὴν, ο Συμεὼν δεν ευρίσκεται μεταξύ μας. Θα μου πάρετε λοιπόν και τον Βενιαμίν; Ὄλα αὐτὰ τα κακά ἐπεσαν ἐπάνω μου”.
 Γεν. 42,37 εἶπε δὲ Ῥουβὴν τῷ πατρὶ αὐτῶν λέγων· τοὺς δύο υἱοὺς μου ἀπόκτεινον, εἰάν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ· δὸς αὐτὸν εις τὴν χεῖρά μου, κάγω ἀνάξω αὐτὸν πρὸς σέ.
 Γεν. 42,37 Εἶπε δε ο Ῥουβὴν προς τον πατέρα του· “ἐμπιστεύσου εις ἐμὲ τον Βενιαμίν και ἐγὼ σου ὑπόσχομαι ὅτι θα σου τον ἐπαναφέρω σῶον και υγιή. Εἰάν δε δεν τον ἐπαναφέρω, σκότωσε τα δυὸ παιδιὰ μου”.
 Γεν. 42,38 ὁ δὲ εἶπεν· οὐ καταβήσεται ὁ υἱὸς μου μεθ' ὑμῶν, ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανε και αὐτὸς μόνος καταλείπεται· καὶ συμβήσεται αὐτὸν μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ, ἢ εἰάν πορευθῆτε, καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εις ἄδου.
 Γεν. 42,38 Ὁ Ἰακώβ ἀπῆντησεν· “ὄχι, κατ' οὐδὲνα λόγον δεν θα ἀναχωρήση μαζί σας δια την Αἰγύπτου ο υἱὸς μου αὐτός· διότι ο ομομήτριος ἀδελφός του ἀπέθανε και αὐτός μόνος μου ἔχει ἀπομείνει, υἱὸς της Ραχὴλ. Φοβοῦμαι μήπως τυχόν και του συμβῆ τίποτε κακόν στον δρόμον, που θα βαδίζετε, και τότε θα κρημνίσετε καταλυτημένον το γῆρας μου στον ἄδην”.
 Γεν. 42,39 ὁ δὲ λιμὸς ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς.
 Γεν. 42,39 Ἡ πείνα ὁμως ἐγένετο ολοένα και περισσότερο μεγάλη και καταθλιπτική εις την χώραν των.

ΓΕΝΕΣΙΣ 43

- Γεν. 43,1 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα συνετέλεσαν καταφαγεῖν τὸν σῖτον, ὃν ἤνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατήρ αὐτῶν· πάλιν πορευθέντες πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα.
 Γεν. 43,1 Ὄταν τα τέκνα του Ἰακώβ ἐξῆντησαν τον σίτον, τον ὁποῖον ἔφεραν ἀπὸ την Αἰγύπτου, τους εἶπεν ο πατήρ των· “πηγαίνετε πάλιν εις την Αἰγύπτου και αγοράσατε δι' ὅλους μας ὀλίγας τροφάς”.
 Γεν. 43,2 εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰούδας λέγων· διαμαρτυρία μεμαρτύρηται ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς λέγων· οὐκ ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου, εἰάν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ἦ·
 Γεν. 43,2 Ὁ Ἰούδας, ἕνας εκ των ἀδελφῶν, του εἶπεν· “ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ο κύριος της χώρας Αἰγύπτου, ρητῶς και ἐπιμόνως ἐτόνισε λέγων· δεν θα παρουσιασθῆτε ἐνώπιόν μου, εἰάν δεν εἶναι μαζί σας και ο νεώτερος ἀδελφός σας.
 Γεν. 43,3 εἰ μὲν οὖν ἀποστέλλης τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, καταβησόμεθα, και ἀγοράσομέν σοι βρώματα.
 Γεν. 43,3 Εἰάν λοιπόν θελήσης και ἀποστείλης μαζί μας τον ἀδελφόν μας τον Βενιαμίν, θα μεταβῶμεν εις την Αἰγύπτου και θα σου αγοράσωμεν τροφάς.
 Γεν. 43,4 εἰ δὲ μὴ ἀποστέλλης τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, οὐ πορευσόμεθα. ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν ἡμῖν, λέγων· οὐκ ὄψεσθέ μου τὸ πρόσωπον, εἰάν μὴ ὁ ἀδελφός ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ἦ.

- Γεν. 43,4 Εάν όμως δεν τον αποστείλης μαζί μας, δεν θα μεταβώμεν, διότι θα είναι μάταιος ο κόπος μας. Ο άνθρωπος εκείνος είπε και ζαναιείπεν ότι δεν θα ιδήτε το πρόσωπόν μου, εάν δεν είναι μαζί σας ο αδελφός σας ο νεώτερος”.
- Γεν. 43,5 Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ· τί ἐκακοποιήσατέ με, ἀναγγείλαντες τῷ ἀνθρώπῳ ὅτι ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφός;
- Γεν. 43,5 Ο Ἰακώβ ἀπήντησεν· “αντιλαμβάνεσθε, πόσον μεγάλο κακόν μου ἐκάματε με το να αναγγείλετε στον άνθρωπον εκείνον ότι υπάρχει και άλλος αδελφός σας;”
- Γεν. 43,6 οἱ δὲ εἶπαν· ἐρωτῶν ἐπηρώτησεν ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὴν γενεὰν ἡμῶν λέγων· εἰ ἔτι ὁ πατήρ ὑμῶν ζῆ καὶ εἰ ἔστιν ὑμῖν ἀδελφός; καὶ ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπερώτησιν ταύτην. μὴ ᾔδειμεν ὅτι ἐρεῖ ἡμῖν· ἀγάγετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν;
- Γεν. 43,6 Εκείνοι εἶπαν· “επιμόνως ο ἄνθρωπος αυτός μας η ρώτησε, να μάθη δια την οικογένειάν μας λέγων, εάν ἀκόμη ο πατέρας σας ζη, και εάν εκτός από σας υπάρχει και άλλος αδελφός. Και του απαντήσαμεν σύμφωνα με τας ἐρωτήσους. Μήπως τάχα ἐγνωρίζαμεν ἡμεῖς, ὅτι θα μας πη· Φέρετε εδῶ και τον άλλον ἀδελφόν σας;”
- Γεν. 43,7 εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἀπόστειλον τὸ παιδάριον μετ’ ἐμοῦ, καὶ ἀναστάντες πορευσόμεθα, ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ σὺ καὶ ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν.
- Γεν. 43,7 Ο Ἰούδας εἶπε πρὸς τον Ἰακώβ τον πατέρα του· “στεῖλε μαζί μου το παιδίον τον Βενιαμίν, δια να ξεκινήσωμεν και μεταβῶμεν εἰς την Αἴγυπτον. Ἐτσι μόνον θα ἀγοράσωμεν τροφήμα, δια να ζήσωμεν και να μη ἀποθάνωμεν ἀπὸ την πείναν και ἡμεῖς και συ και τα παιδιὰ μας.
- Γεν. 43,8 ἐγὼ δὲ ἐκδέχομαι αὐτόν, ἐκ χειρὸς μου ζήτησον αὐτόν· ἐάν μὴ ἀγάγω αὐτόν πρὸς σὲ καὶ στήσω αὐτόν ἐναντίον σου, ἡμαρτηκῶς ἔσομαι εἰς σὲ πάσας τὰς ἡμέρας.
- Γεν. 43,8 Ἐγὼ ἀναλαμβάνω τον Βενιαμίν. Ἀπὸ τα χέρια μου να τον ζητήσης. Εάν τυχόν και δεν τον ἐπαναφέρω και δεν τον παρουσιάσω ἐνώπιόν σου, θα εἶμαι βαρύντατα ἐνοχος ἀπέναντί σου εἰς ὅλην μου την ζώην.
- Γεν. 43,9 εἰ μὴ γὰρ ἐβραδύναμεν, ἤδη ἂν ὑπεστρέψαμεν δις.
- Γεν. 43,9 Εάν ἔως τώρα δεν εχάναμεν τον καιρόν μας με τας συζητήσεις αὐτάς, θα εἶχομεν ἤδη μεταβῆ εἰς την Αἴγυπτον και θα εἶχομεν ἐπιστρέψει δύο φοράς”.
- Γεν. 43,10 εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰσραὴλ ὁ πατήρ αὐτῶν· εἰ οὕτως ἐστί, τοῦτο ποιήσατε· λάβετε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς ἐν τοῖς ἀγγείοις ὑμῶν καὶ καταγάγετε τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα τῆς ῥητίνης καὶ τοῦ μέλιτος, θυμιάμα τε καὶ στακτὴν καὶ τερέβινθον καὶ κάρυα.
- Γεν. 43,10 Ο Ἰσραὴλ, ο πατήρ των, τους εἶπε τότε· “αφοῦ ἔτσι ἔχουν τα πράγματα, κάμετε ὅπως εἶπατε. Παρτε ὁμως ἀπὸ τα προϊόντα της χώρας μας και φέρετε πρὸς τον ἄνθρωπον εκείνον ὡς δῶρα εὐόδη ρητίνην και μέλι, θυμιάμα και στακτὴν, (ἀρώμα ἀπὸ σμύρναν), τερέβινθον (τερεμεντίναν ἀπὸ σχίνον), και καρύδια.
- Γεν. 43,11 καὶ τὸ ἀργύριον δισσοὺν λάβετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν· καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν ἀποστρέψατε μεθ’ ὑμῶν· μὴ ποτε ἀγνόημά ἐστι.
- Γεν. 43,11 Παρτε ἐπίσης μαζί σας διπλά τα χρήματα της τιμῆς του σίτου, ὥστε να ἐπιστρέψετε στον ἄρχοντα της Αἰγύπτου τα χρηματοδέματα, που εὐρήκατε στους σάκκους σας, μήπως τυχόν και εἶχε γίνει κανένα λάθος.
- Γεν. 43,12 καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν λάβετε καὶ ἀναστάντες κατὰβητε πρὸς τὸν ἄνθρωπον.
- Γεν. 43,12 Παρτε και τον ἀδελφόν σας και ξεκινήσατε δια να μεταβήτε στον ἄρχοντα εκείνον της Αἰγύπτου.
- Γεν. 43,13 ὁ δὲ Θεὸς μου δῶν ὑμῖν χάριν ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀποστειλαὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν ἕνα καὶ τὸν Βενιαμίν· ἐγὼ μὲν γὰρ καθάπερ ἠτέκνωμαι, ἠτέκνωμαι.
- Γεν. 43,13 Ο Θεός να δώση να βρήτε ευμενὴ υποδοχὴν ἐνώπιον εκείνου του ἀνθρώπου και να ἀπαστείλη πρὸς ἐμὲ τον άλλον ἀδελφόν σας τον Συμεών, που ἐμεινεν εἰς την Αἴγυπτον, ὅπως ἐπίσης και τον Βενιαμίν. Ἀλλωστε εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως θεωρῶ πλεόν χαμένα και τα δύο παιδιὰ μου, που ἀπέκτησα ἀπὸ την Ραχὴλ”.
- Γεν. 43,14 Λαβόντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰ δῶρα ταῦτα καὶ τὸ ἀργύριον διπλοῦν ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ τὸν Βενιαμίν καὶ ἀναστάντες κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἰωσήφ.
- Γεν. 43,14 Ἐλαβον οἱ ἀδελφοὶ αὐτὰ τα δῶρα και διπλά τα χρήματα της τιμῆς του σίτου, τόσον εκείνου τον ὁποῖον θα ἀγοράσουν ὅσον και του προηγουμένου, ἐξεκίνησαν, ἐπήγαν εἰς την Αἴγυπτον και παρουσιάσθησαν ἐνώπιον του Ἰωσήφ.
- Γεν. 43,15 εἶδε δὲ Ἰωσήφ αὐτοὺς καὶ τὸν Βενιαμίν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον καὶ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· εἰσάγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν καὶ σφάξον θύματα καὶ ἐτοιμάσον· μετ’ ἐμοῦ γὰρ φάγονται οἱ ἄνθρωποι ἄρτους τὴν μεσημβρίαν.
- Γεν. 43,15 Τους εἶδεν ο Ἰωσήφ, εἶδε και τον ὁμομήτριον ἀδελφόν του τον Βενιαμίν και εἶπεν στον ἀρχηγόν του οἴκου του· “οδήγησε τους ἀνθρώπους αὐτοὺς εἰς την οἰκίαν, σφάξε ἐκλεκτὰ σφαχτὰ και ἐτοίμασε φαγητὰ, διότι σήμερον την μεσημβρίαν θα γευματίσουν μαζί μου αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι”.
- Γεν. 43,16 ἐποίησε δὲ ὁ ἄνθρωπος, καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ, καὶ εἰσήγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οἶκον Ἰωσήφ.
- Γεν. 43,16 Ο ἄνθρωπος εκείνος ἔκαμε, ὅπως του εἶπεν ο Ἰωσήφ και ὠδήγησε τους ἀδελφούς στο ἀνάκτορον του Ἰωσήφ.
- Γεν. 43,17 ἰδόντες δὲ οἱ ἄνδρες ὅτι εἰσήχθησαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰωσήφ, εἶπαν· διὰ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν τὴν ἀρχὴν ἡμεῖς εἰσαγόμεθα τοῦ συκοφαντῆσαι ἡμᾶς καὶ ἐπιθέσθαι ἡμῖν τοῦ λαβεῖν

- Γεν. 43,17 ἡμᾶς εἰς παῖδας καὶ τοὺς ὄνους ἡμῶν.
Ἰδόντες οἱ ἀδελφοί, ὅτι ὠδηγήθησαν στον οἶκον του Ἰωσήφ εἶπον· “οδηγοῦμεθα ἡμεῖς στον οἶκον τούτον ἐξ αἰτίας τῶν χρημάτων, που μας ἐπεστράφησαν στους σάκκους μας καὶ με τὰ ὁποῖα ἡμεῖς εἶχομεν πληρώσει τὴν πρώτην φοράν τον σίτον· αὐτὸ γίνεται δια νὰ μας συκοφαντήσουν, καὶ πρὸς τιμωρίαν μας νὰ μας πάρουν δούλους, νὰ κρατήσουν καὶ τοὺς ὄνους μας”.
- Γεν. 43,18 προσελθόντες δὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰωσήφ ἐλάλησαν αὐτῷ ἐν τῷ πυλῶνι τοῦ οἴκου
- Γεν. 43,18 Ἐπλησίασαν λοιπὸν πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀρχηγὸς τοῦ οἴκου τοῦ Ἰωσήφ, ὠμίλησαν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν μεγάλην θύραν τῆς αὐλῆς τοῦ οἴκου,
- Γεν. 43,19 λέγοντες· δεόμεθα, κύριε, κατέβημεν τὴν ἀρχὴν πρίασθαι βρώματα·
Γεν. 43,19 καὶ τοῦ εἶπαν· “κύριε, σὰς παρακαλοῦμεν ἀκούστε αὐτά, που θα σὰς πούμε. Ἡμεῖς ἤλθομεν εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν πρώτην φοράν νὰ αγοράσωμεν τροφίμα.
- Γεν. 43,20 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤλθομεν εἰς τὸ καταλῦσαι καὶ ἡνοίξαμεν τοὺς μαρσίππους ἡμῶν, καὶ τότε τὸ ἀργύριον ἐκάστου ἐν τῷ μαρσίππῳ αὐτοῦ· τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἐν σταθμῷ ἀπεστρέψαμεν νῦν ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν
- Γεν. 43,20 Ὅταν δε εφθάσαμεν κάπου, δια νὰ κάμωμεν κατάλυμα καὶ ἀνοιξαμε τοὺς σάκκους μας, εὐρέθη στον σάκκον ἐκάστου τὸ ἀργύριον, με τὸ ὁποῖον εἶχε πληρώσει τὸν σίτον. Τὸ ἀργύριον, λοιπὸν, αὐτὸ σὰς το ἐπιστρέφομεν ἰδιοχείρως μετρημένο καὶ ζυγισμένο.
- Γεν. 43,21 καὶ ἀργύριον ἕτερον ἡνέγκαμεν μεθ’ ἑαυτῶν ἀγοράσαι βρώματα· οὐκ οἶδαμεν, τίς ἐνέβαλε τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς μαρσίππους ἡμῶν.
- Γεν. 43,21 Ἐφέραμεν δε ἄλλα χρήματα μαζὴ μας, δια νὰ αγοράσωμεν πάλιν τροφάς. Δὲν γνωρίζομεν ποῖος εἶχε βαλεῖ τὸ ἀργύριον στους σάκκους μας”.
- Γεν. 43,22 εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἴλεως ὑμῖν, μὴ φοβεῖσθε· ὁ Θεὸς ὑμῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν θησαυροὺς ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν, καὶ τὸ ἀργύριον ὑμῶν εὐδοκιμοῦν ἀπέχω. καὶ ἐξήγαγε πρὸς αὐτοὺς τὸν Συμεὼν
- Γεν. 43,22 Εἶπεν ἐκεῖνος πρὸς αὐτοὺς· “ὁ Θεὸς σὰς ἠλέησε. Μὴ φοβεῖσθε. Ὁ Θεὸς σὰς καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σὰς ἔδωκεν αὐτοὺς τοὺς θησαυροὺς στους σάκκους σὰς. Τὸ δε ἀργύριον, τὸ ἀντίτιμον τοῦ σίτου που εἶχατε ἀγοράσει προηγουμένως, ἐγὼ τὸ ἔχω πάρει”. Ἐβγαλε δε τότε τὸν Συμεὼν ἀπὸ τὴν φυλακὴν καὶ τὸν ὠδήγησε πρὸς αὐτοὺς.
- Γεν. 43,23 καὶ ἤνεγκεν ὕδωρ νίψαι τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔδωκε χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτῶν.
- Γεν. 43,23 Διέταξε δε καὶ εἰς αὐτοὺς μεν ἔφεραν ὕδωρ δια νὰ νίψουν τοὺς πόδας τῶν, εἰς δε τοὺς ὄνους τῶν ἔδωκεν τροφάς.
- Γεν. 43,24 ἡτοίμασαν δὲ τὰ δῶρα ἕως τοῦ ἐλθεῖν τὸν Ἰωσήφ μεσημβρίας· ἤκουσαν γὰρ ὅτι ἐκεῖ μέλλει ἀριστᾶν.
- Γεν. 43,24 Οἱ ἀδελφοὶ ετοίμασαν τὰ δῶρα, δια νὰ τὰ προσφέρουν στον Ἰωσήφ καὶ τὸν ἐπερίμεναν, μέχρις ὅτου θα ἤρχετο κατὰ τὴν μεσημβρίαν στον οἶκόν του, διότι ἐπληροφόρηθησαν ὅτι ἐκεῖ θα ἐγευματίζε.
- Γεν. 43,25 Εἰσῆλθε δὲ Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ τὰ δῶρα, ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, εἰς τὸν οἶκον καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν.
- Γεν. 43,25 Ἦλθε πράγματι ὁ Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ἐκεῖνοι τοῦ προσέφεραν τὰ δῶρα, τὰ ὁποῖα ἐκρατοῦσαν εἰς τὰ χέρια τῶν, καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν κύψαντες τὸ πρόσωπόν τῶν μέχρις ἐδάφους.
- Γεν. 43,26 ἠρώτησε δὲ αὐτοὺς, πῶς ἔχετε; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰ ὑγιαίνει ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτερος, ὃν εἶπατε; ἔτι ζῆ;
- Γεν. 43,26 Ὁ Ἰωσήφ τοὺς ἠρώτησε με καλωσύνην· “πῶς ἔχετε;” Καὶ κατόπιν προσέθεσεν· “υγιαίνει ὁ γέρον πατέρας σὰς, δια τὸν ὁποῖον τὴν πρώτην φοράν μου ἐκάματε λόγον; Ζη ἀκόμη;”
- Γεν. 43,27 οἱ δὲ εἶπαν· ὑγιαίνει ὁ παῖς σου ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἔτι ζῆ· καὶ εἶπεν· εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῷ Θεῷ. καὶ κύψαντες προσεκύνησαν αὐτῷ.
- Γεν. 43,27 Ἐκεῖνοι τοῦ ἀπήντησαν· “ὁ δούλος σου, ὁ πατέρας μας, υγιαίνει, ζη ἀκόμη”. Εἶπε δε ὁ Ἰωσήφ· “ας εἶναι εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ”. Καὶ κύψαντες μέχρις ἐδάφους τὸν προσεκύνησαν.
- Γεν. 43,28 ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ Ἰωσήφ εἶδε Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὀμομήτριον καὶ εἶπεν· οὗτος ὁ ἀδελφός ὑμῶν ὁ νεώτερος, ὃν εἶπατε πρὸς με ἀγαγεῖν; καὶ εἶπεν· ὁ Θεὸς ἐλέησαι σε τέκνον.
- Γεν. 43,28 Ἐσήκωσε τὰ βλέμματά του ὁ Ἰωσήφ, εἶδε τὸν ὀμομήτριον ἀδελφόν του, τὸν Βενιαμὴν, καὶ ἠρώτησε τοὺς ἀδελφούς· “αὐτὸς εἶναι ὁ νεώτερος ἀδελφός σὰς, τὸν ὁποῖον εἶπατε ὅτι θα ἀγαγήσετε πρὸς ἐμὲ;” Καὶ στραφείς πρὸς τὸν Βενιαμὴν τοῦ εἶπε· “ὁ Θεὸς νὰ σε ἐλεήσῃ, τέκνον μου”.
- Γεν. 43,29 ἐταράχθη δὲ Ἰωσήφ, συνεστρέφετο γὰρ τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ ἐζήτη κλαῦσαι· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμεῖον ἔκλαυσεν ἐκεῖ.
- Γεν. 43,29 Συνεκινηθὴ βαθύτατα ὁ Ἰωσήφ, ἀνεστράφησαν τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ, ὅταν εἶδε τὸν ἀδελφόν του τὸν Βενιαμὴν, καὶ ἐζήτη νὰ εὕρῃ ἰδιαίτερον τινὰ ἀπόκρυφον τόπον, δια νὰ κλαύσῃ. Εἰσῆλθε πράγματι στο ἐσωτερικὸν δωμάτιόν του καὶ ἐκεῖ ἀνελύθη εἰς δάκρυα.
- Γεν. 43,30 καὶ νιψάμενος τὸ πρόσωπον ἐξεληθὼν ἐνεκρατεύσατο καὶ εἶπε· παράθετε ἄρτους,

- Γεν. 43,30 Μετ' ολίγον ένιψε το πρόσωπόν του, συνεκράτησε την συγκίνησίν του, εξήλθεν από το δωμάτιον και είπεν στους ανθρώπους του· “παραθέσατε το φαγητόν”.
- Γεν. 43,31 και παρέθηκαν αὐτῷ μόνῳ καὶ αὐτοῖς καθ' ἑαυτοὺς καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις τοῖς συνδειπνοῦσι μετ' αὐτοῦ καθ' ἑαυτοὺς· οὐ γὰρ ἐδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι συνεσθίειν μετὰ τῶν Ἑβραίων ἄρτους, βδέλυγμα γάρ ἐστι τοῖς Αἰγυπτίοις.
- Γεν. 43,31 Εκείνοι παρέθεσαν φαγητόν δια τον Ιωσήφ ιδιαιτέρως, δια τους αδελφούς αυτού ιδιαιτέρως, και δια τους Αιγυπτίους, οι οποίοι συνέτρωγαν με αυτόν, επίσης ιδιαιτέρως· διότι δεν ηνείχοντο οι Αιγύπτιοι να συντρώγουν με τους Εβραίους, επειδή ήτο τούτο αποτροπιαστικόν δι'αυτούς.
- Γεν. 43,32 ἐκάθισαν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, ὁ πρωτότοκος κατὰ τὰ πρεσβεΐα αὐτοῦ καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητά αὐτοῦ· ἐξίσταντο δὲ οἱ ἄνθρωποι ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
- Γεν. 43,32 Εκάθισαν λοιπόν ενώπιόν του οι αδελφοί του Ιωσήφ κατά την σειράν της ηλικίας των, ώστε ο πρωτότοκος να κάθεται εις θέσιν ανάλογον της μεγαλυτέρας του ηλικίας και ο νεώτερος εις θέσιν ανάλογον της μικροτέρας του ηλικίας. Οι αδελφοί παρετήρουν ο ένας τον άλλον και απορούσαν δια την τακτοποίησίν των εις την τράπεζαν ανάλογα με την ηλικίαν των.
- Γεν. 43,33 ἦραν δὲ μερίδας παρ' αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· ἐμεγαλύνθη δὲ ἡ μερίς Βενιαμὶν παρὰ τὰς μερίδας πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων, ἔπιον δὲ καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ.
- Γεν. 43,33 Οι υπηρεταί έφεραν μερίδας φαγητού από την τράπεζαν του Ιωσήφ προς τους αδελφούς. Η μερίς του Βενιαμίν ήτο πέντε φορές μεγαλύτερα από τας μερίδας των άλλων αδελφών. Εφαγον όλοι μαζί με τον Ιωσήφ, έπιον και ήλθον εις ευθυμίαν μαζί με αυτόν.

ΓΕΝΕΣΙΣ 44

- Γεν. 44,1 Καὶ ἐνετείλατο ὁ Ἰωσήφ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ λέγων· πλήσατε τοὺς μαρσίππους τῶν ἀνθρώπων βρωμάτων, ὅσα ἐὰν δύνωνται ἄραι, καὶ ἐμβάλετε ἐκάστου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ μαρσίπου
- Γεν. 44,1 Επειτα απ' αυτά διέταξεν ο Ιωσήφ τον αρχηγόν του οίκου του λέγων· “γεμίσατε τους σάκκους των ανθρώπων αυτών από τρόφιμα, όσα ημπορούν να πάρουν. Βαλτε το αργύριον ενός εκάστου στο στόμιον του σάκκου του,
- Γεν. 44,2 καὶ τὸ κόνδου μου τὸ ἀργυροῦν ἐμβάλετε εἰς τὸν μάρσιππον τοῦ νεωτέρου καὶ τὴν τιμὴν τοῦ σίτου αὐτοῦ. ἐγενήθη δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἰωσήφ, καθὼς εἶπε.
- Γεν. 44,2 και το αργυροῦν ποτήριόν μου θέσατε στον σάκκον του νεωτέρου αδελφού όπως και το αντίτιμον της αγοράς του σίτου του”. Οπως διέταξεν ο Ιωσήφ, έτσι και έγινε.
- Γεν. 44,3 τὸ πρῶτ' διέφραυσε, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν, αὐτοὶ καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν.
- Γεν. 44,3 Την επομένην ημεράν κατά το γλυκοχάραμα αφέθησαν ελεύθεροι οι άνθρωποι αυτοι με τους φορτωμένους όνους των, δια να αναχωρήσουν.
- Γεν. 44,4 ἐξεληθόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν, οὐκ ἀπέσχον μακράν, καὶ Ἰωσήφ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· ἀναστὰς ἐπιδίωξον ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων καὶ καταλήψῃ αὐτοὺς καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· τί ὅτι ἀνταπεδώκατε πονηρὰ ἀντὶ καλῶν; ἵνατί ἐκλέψατέ μου τὸ κόνδου τὸ ἀργυροῦν;
- Γεν. 44,4 Οταν εξήλθον από την πόλιν και δεν απείχον πολύ, είπεν ο Ιωσήφ στον αρχηγόν του οίκου του· “σήκω και τρέξε όπισθεν αυτών των ανθρώπων, πρόφθασέ τους και θα τους πης· διατί ανταπεδώσατε κακά αντί των καλών που ελάβατε; Διατί μου εκλέψατε το ασημένιο ποτήρι;
- Γεν. 44,5 οὐ τοῦτ' ἔστιν, ἐν ᾧ πίνει ὁ κύριός μου; αὐτὸς δὲ οἰωνισμῷ οἰωνίζεται ἐν αὐτῷ. πονηρὰ συντετελέκατε, ἃ πεποιήκατε.
- Γεν. 44,5 Δεν είναι αυτό το ποτήρι, με το οποίον πίνει ο κύριός μου; Με αυτό το ποτήρι εκείνος προμαντεύει τα μέλλοντα. Είναι πολύ κακόν αυτό, που εκάματε κλέφαντες το ποτήρι”.
- Γεν. 44,6 εὐρῶν δὲ αὐτοὺς εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.
- Γεν. 44,6 Ο αρχηγός του οίκου του Ιωσήφ κατέφθασε τους αδελφούς και τους είπε τα λόγια αυτά.
- Γεν. 44,7 οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· ἵνατί λαλεῖ ὁ κύριος κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα; μὴ γένοιτο τοῖς παισὶ σου ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο.
- Γεν. 44,7 Εκείνοι του απήντησαν· “διατί ο κύριος μας λέγει αυτά τα λόγια; Μη γένοιτο να πράξουν οι δούλοι σου αυτήν την πράξιν, δια την οποίαν κατηγοροῦνται.
- Γεν. 44,8 εἰ τὸ μὲν ἀργύριον, ὃ εὐρομεν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν, ἀπεστρέψαμεν πρὸς σὲ ἐκ γῆς Χαναάν, πῶς ἂν κλέψαιμεν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου σου ἀργύριον ἢ χρυσίον;
- Γεν. 44,8 'Εαν ημεῖς τα χρήματα, τα οποία ευρήκαμεν στους σάκκους μας κατά το πρώτον μας ταξίδι τα επεστρέψαμεν από την χώραν Χαναάν, πως ήτο δυνατόν να κλέψωμεν άργυρον η χρυσόν από τον οίκον του κυρίου σου;
- Γεν. 44,9 παρ' ᾧ ἂν εὔρῃς τὸ κόνδου τῶν παιδῶν σου, ἀποθνησκέτω· καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα παῖδες τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

- Γεν. 44,9 Εκείνος στον οποίον από ημάς τους δούλους σου θα εύρης το ποτήρι, να θανατωθή· ημείς δε οι άλλοι θα γίνωμεν δούλοι στον κύριόν μας”.
- Γεν. 44,10 ὁ δὲ εἶπε· καὶ νῦν ὡς λέγετε, οὕτως ἔσται· παρ’ ὧ ἂν εὕρεθῆ τὸ κόνδου, ἔσται μου παῖς, ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε καθαροί.
- Γεν. 44,10 Εκείνος ἀπήντησεν· “ὅπως τώρα λέγετε ἔτσι και θα γίνη· εκείνος στον οποίον θα ευρεθῆτο ποτήρι θα γίνη δούλος μου· αλλά σεις οι άλλοι θα εἰσθε ανεύθυνοι και ελεύθεροι να επιστρέψετε εις την πατρίδα σας”.
- Γεν. 44,11 καὶ ἔσπευσαν καὶ καθεῖλαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἤνοιξαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ.
- Γεν. 44,11 Ἐσπευσαν οι ἀδελφοί και κατέβασαν ἕκαστος τον σάκκον αὐτοῦ στο ἔδαφος και ο καθένας ἤνοιξε τον ἰδικόν του σάκκον.
- Γεν. 44,12 ἠρέυνησε δὲ ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀρξάμενος, ἕως ἦλθεν ἐπὶ τὸν νεώτερον, καὶ εὔρε τὸ κόνδου ἐν τῷ μαρσιππῷ τοῦ Βενιαμίν.
- Γεν. 44,12 Ο ἀρχηγός του οἴκου του Ἰωσήφ ἤρχισε να ερευνά ἀπὸ τον σάκκον του πρεσβυτέρου μέχρις ὅτου ἐφθασεν στον σάκκον του νεωτέρου, του Βενιαμίν, ὅπου και ευρήκε το ποτήριον.
- Γεν. 44,13 καὶ διέβρῆξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐπέθηκαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν.
- Γεν. 44,13 Οι ἀδελφοί κατάπληκτοι και κατώδυνοι ἔσχισαν τα ἱμάτιά των ἀπὸ την λύπη, ἐφόρτωσαν ο καθένας τον σάκκον του στον ὄνον του και ἐπέστρεψαν ὅλοι εις την πόλιν.
- Γεν. 44,14 εἰσῆλθε δὲ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς Ἰωσήφ, ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ, καὶ ἔπεσον ἐναντίον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.
- Γεν. 44,14 Ο Ἰούδας και οι ἀδελφοί του εἰσῆλθον στον οἶκον του Ἰωσήφ, ὅπου αὐτὸς ευρίσκετο ἀκόμη ἐκεῖ, και ἔπεσαν κατὰ γης ἐνώπιόν του.
- Γεν. 44,15 εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ· τί τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐποιήσατε; οὐκ οἶδατε ὅτι οἰωνισμῶ οἰωνιεῖται ὁ ἄνθρωπος, οἷος ἐγώ;
- Γεν. 44,15 Τους εἶπε δε ο Ἰωσήφ· “τι εἶναι αὐτὸ που ἐκάματε; Δεν γνωρίζετε ὅτι ἄνθρωπος, ὅπως ἐγώ, ἔχει την δύναμιν να μαντεύη και να γνωρίζη και τας κρυφίας πράξεις;”
- Γεν. 44,16 εἶπε δὲ Ἰούδας· τί ἀντεροῦμεν τῷ κυρίῳ, ἢ τί λαλήσομεν, ἢ τί δικαιωθῶμεν; ὁ Θεὸς δὲ εὔρε τὴν ἀδικίαν τῶν παιδῶν σου. Ἰδοὺ ἔσμεν οἰκέται τῷ κυρίῳ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς καὶ παρ’ ὧ εὐρέθη τὸ κόνδου.
- Γεν. 44,16 Ἀπήντησεν ο Ἰούδας· “τι να ἀπαντήσωμεν στον κύριον, η τι να εἰπῶμεν, η ποῖαν δικαιολογίαν να εὐρώμεν, δια να δικαιωθῶμεν ἀπέναντί του; Ο Θεός ἐνεθυμήθη κάποιαν ἄλλην μεγάλην ἀμαρτίαν των δούλων σου και μας τιμῶρει τώρα δι’ αὐτήν. Ἰδοὺ εἴμεθα ὅλοι δούλοι στον κύριόν μας ημεῖς και ἐκεῖνος στον οποίον ευρέθη το ποτήριον”.
- Γεν. 44,17 εἶπε δὲ Ἰωσήφ· μὴ μοι γένοιτο ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο· ὁ ἄνθρωπος, παρ’ ὧ εὐρέθη τὸ κόνδου αὐτὸς ἔσται μου παῖς. ὑμεῖς δὲ ἀνάβητε μετὰ σωτηρίας πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν.
- Γεν. 44,17 Ἀπήντησε δε ο Ἰωσήφ· “δεν θα συγκατατεθῶ ποτέ να κάμω αὐτὸ, που μου προτείνετε· να κρατήσω δηλαδή ὅλους σας ως δούλους. Ἀλλά δούλος μου θα μείνη μόνον ἐκεῖνος, στον οποίον ευρέθη το ποτήρι μου. Σεις οι άλλοι πηγαίνετε σώοι και ελεύθεροι προς τον πατέρα σας”.
- Γεν. 44,18 Ἐγγίσας δὲ αὐτῷ Ἰούδας εἶπε· δέομαι, κύριε· λαλησάτω ὁ παῖς σου ῥῆμα ἐναντίον σου, καὶ μὴ θυμωθῆς τῷ παιδί σου, ὅτι σὺ εἶ μετὰ Φαραώ.
- Γεν. 44,18 Ἐπλησίασεν ο Ἰούδας προς τον Ἰωσήφ και του εἶπε· “κύριε, σε θερμοπαρακαλῶ ας επιτραπῆ εις ἐμὲ τον δούλον σου να ομιλήσω ἐνώπιόν σου και ας μη ὀργισθῆς ἐναντίον μου. Διότι συ εἶσαι ως προς την ἐξουσίαν πρῶτος μετὰ τον Φαραώ.
- Γεν. 44,19 κύριε, σὺ ἠρώτησας τοὺς παιδᾶς σου, λέγων· εἰ ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν;
- Γεν. 44,19 Ἀκουσε λοιπόν, κύριε, την ιστορίαν μας. Συ ἠρώτησας ημάς τους δούλους σου· ἔχετε πατέρα η ἀδελφόν;
- Γεν. 44,20 καὶ εἶπαμεν τῷ κυρίῳ· ἔστιν ἡμῖν πατὴρ πρεσβύτερος καὶ παιδίον γήρους νεώτερον αὐτῷ, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ μόνος ὑπελείφθη τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν ἠγάπησεν.
- Γεν. 44,20 Και ημεῖς ἀπηντήσαμεν στον κύριον· Ἐχομεν γέροντα πατέρα, ὅπως και ἓνα νεώτερον ἀδελφόν μας, παιδί των γηρατειῶν του πατρός μας. Αὐτοῦ ο ἀδελφός ἀπέθανε και ἔτσι ἐμεινεν ο μόνος ἀπὸ την μητέρα, που τους εἶχε γεννήσει. Ο πατήρ μας τον ἠγάπησε και τον ἀγαπᾷ ἰδιαιτέρως.
- Γεν. 44,21 εἶπας δὲ τοῖς παισὶ σου· καταγάγετε αὐτὸν πρὸς με, καὶ ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ.
- Γεν. 44,21 Συ εἶπες στους δούλους σου· Φέρτε αὐτὸν τον νεώτερον ἀδελφόν προς ἐμὲ και μη φοβηθῆτε, διότι ἐγώ θα φροντίσω δι’ αὐτόν.
- Γεν. 44,22 καὶ εἶπαμεν τῷ κυρίῳ· οὐ δυνήσεται τὸ παιδίον καταλιπεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἐὰν δὲ καταλίπη τὸν πατέρα, ἀποθανεῖται.
- Γεν. 44,22 Εἶπαμεν ημεῖς προς τον κύριον μας· Δεν εἶναι δυνατόν, αὐτὸ το παιδί να εγκαταλείψη τον πατέρα του· ἐὰν και τον εγκαταλείψη, ἐκεῖνος θα ἀποθάνη.

- Γεν. 44,23 οὐ δὲ εἶπας τοῖς παισὶ σου· ἐὰν μὴ καταβῆ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν, οὐ προσθήσεσθε ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου.
- Γεν. 44,23 Σὺ δε εἶπες εἰς ἡμᾶς τοὺς δούλους σου· Εἴαν δὲν ἔλθῃ ὁ νεώτερος ἀδελφός σας μαζὴ σας, δὲν πρόκειται νὰ ἴδετε ποτὲ τὸ πρόσωπόν μου καὶ νὰ πάρετε τροφάς ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.
- Γεν. 44,24 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἀνέβημεν πρὸς τὸν παῖδά σου πατέρα ἡμῶν, ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου ἡμῶν.
- Γεν. 44,24 Ὅταν λοιπὸν μετέβημεν στὸν πατέρα μας, τὸν δούλον σου, τοῦ ἀνεφέραμεν τὰ λόγια τοῦ κυρίου μας.
- Γεν. 44,25 εἶπε δὲ ὁ πατὴρ ἡμῶν· βαδίσσατε πάλιν καὶ ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα.
- Γεν. 44,25 Ὅταν αἱ τροφαὶ ἐτελείωσαν, ὁ πατὴρ μας εἶπε· Πηγαίνετε πάλιν εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἀγοράσατε δι' ὅλους μας ολίγας τροφάς.
- Γεν. 44,26 ἡμεῖς δὲ εἶπομεν· οὐ δύνησόμεθα καταβῆναι. ἀλλ' εἰ μὲν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος καταβαίνει μεθ' ἡμῶν, καταβησόμεθα· οὐ γὰρ δύνησόμεθα ἰδεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ νεωτέρου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν.
- Γεν. 44,26 Ἡμεῖς ὁμῶς τοῦ ἀπαντήσαμεν· εἶναι ἀδύνατον νὰ μεταβῶμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐκτὸς εἴαν ἔλθῃ μαζὴ μας καὶ ὁ νεώτερος ἀδελφός μας. Τότε θὰ μεταβῶμεν. Διότι δὲν θὰ ἠμπορέσωμεν νὰ παρουσιασθῶμεν ἐνώπιον τοῦ ἀρχοντος τῆς Αἰγύπτου, εἴαν ὁ νεώτερος ἀδελφός μας δὲν εἶναι μαζὴ μας.
- Γεν. 44,27 εἶπε δὲ ὁ παῖς σου, ὁ πατὴρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς· ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι δύο ἔτεκε μοι ἡ γυνὴ·
- Γεν. 44,27 Ὁ πατὴρ μας, ὁ δούλος σου, μας εἶπε· Γνωρίζετε καὶ σεις ὅτι δύο παιδιά μου ἐγέννησεν ἡ σύζυγός μου ἡ Ραχήλ.
- Γεν. 44,28 καὶ ἐξῆλθεν ὁ εἷς ἀπ' ἐμοῦ, καὶ εἶπατε ὅτι θηριόβρωτος γέγονε, καὶ οὐκ εἶδον αὐτὸν ἄχρι νῦν·
- Γεν. 44,28 Ὁ ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ἐφυγεν ἀπὸ τὸ σπίτι, δια νὰ ἔλθῃ εἰς συνάντησίν σας καὶ μου εἶπατε ὅτι ἄγριον θηρίον τὸν κατέφαγε. Δὲν τὸν ξαναεἶδα πλέον μέχρις αὐτῆς τῆς στιγμῆς.
- Γεν. 44,29 ἐὰν οὖν λάβητε καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ προσώπου μου καὶ συμβῆ αὐτῷ μαλακία ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ὄδου.
- Γεν. 44,29 Εἴαν λοιπὸν πάρετε καὶ τούτον ἀπὸ κοντὰ μου καὶ τοῦ συμβῆ στὸν δρόμον κάποιο δυστύχημα, θὰ κρημνίσετε τὰ γεράματά μου βαθύτατα λυπημένα στὸν ἄδη.
- Γεν. 44,30 νῦν οὖν ἐὰν εἰσπορεύωμαι πρὸς τὸν παῖδά σου, πατέρα δὲ ἡμῶν, καὶ τὸ παιδίον μὴ ᾗ μεθ' ἡμῶν, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς τούτου ψυχῆς,
- Γεν. 44,30 Κυριε, εἴαν λοιπὸν τώρα μεταβῶ καὶ παρουσιασθῶ πρὸς τὸν πατέρα μας, τὸν δούλον σου, τὸ δε παιδίον τούτο δὲν εἶναι μαζὴ μας, ἐφ' ὅσον ἡ ζωὴ τοῦ πατρός μας κρέμαται ἀπὸ τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ,
- Γεν. 44,31 καὶ ἔσται ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ ὄν τὸ παιδίον μεθ' ἡμῶν, τελευτήσει, καὶ κατάξουσιν οἱ παῖδες σου τὸ γῆρας τοῦ παιδός σου, πατρός δὲ ἡμῶν, μετὰ λύπης εἰς ὄδου.
- Γεν. 44,31 θὰ συμβῆ τούτο· ὅταν ὁ πατὴρ μας ἴδῃ ὅτι τὸ νεώτερον τούτο παιδί δὲν εἶναι μαζὴ μας, θὰ ἀποθάνῃ ἀμέσως. Καὶ ἔτσι ἡμεῖς οἱ δούλοι σου θὰ κρημνίσωμεν τὰ γεράματα τοῦ πατρός μας βαθύτατα λυπημένα στὸν ἄδη.
- Γεν. 44,32 ὁ γὰρ παῖς σου παρὰ τοῦ πατρός ἐκδέδεκται τὸ παιδίον λέγων· ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σὲ καὶ στήσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου, ἡμαρτηκῶς ἔσομαι εἰς τὸν πατέρα πάσας τὰς ἡμέρας.
- Γεν. 44,32 Ἐγὼ δε ὁ δούλος σου ἀνέλαβον ὑπ' εὐθύνην μου τὸ παιδίον λέγων πρὸς αὐτὸν· εἴαν δὲν ἐπαναφέρω σώων καὶ παρουσιάσω ἐνώπιόν σου τούτο, θὰ ἔχω διαπράξει βαρύντατον ἀμάρτημα ἐνώπιον τοῦ πατρός μου δι' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.
- Γεν. 44,33 νῦν οὖν παραμενῶ σοι παῖς ἀντὶ τοῦ παιδιοῦ, οἰκέτης τοῦ κυρίου· τὸ δὲ παιδίον ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.
- Γεν. 44,33 Τώρα λοιπὸν, θὰ μείνω ἐγὼ δούλος σου ἀντὶ τοῦ παιδιοῦ, ἰσόβιος ἰδικός σου υπηρέτης. Τὸ δε παιδίον τούτο ἀς ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν πατέρα μας μαζὴ με τοὺς ἀδελφούς του.
- Γεν. 44,34 πῶς γὰρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πατέρα, τοῦ παιδιοῦ μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν; ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακά, ἃ εὐρήσει τὸν πατέρα μου.
- Γεν. 44,34 Διότι πῶς εἶναι δυνατόν καὶ νοητὸν νὰ ἐπιστρέψω πρὸς τὸν πατέρα μας, χωρὶς νὰ εἶναι μαζὴ μας τούτο τὸ παιδίον; Δὲν θὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν χώραν μας, δια νὰ μὴ ἴδω τὰ δεινὰ, ποὺ θὰ εὐρουν τὸν πατέρα μου”.

ΓΕΝΕΣΙΣ 45

- Γεν. 45,1 Καὶ οὐκ ἠδύνατο Ἰωσήφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ, ἀλλ' εἶπεν· ἐξαποστείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ. καὶ οὐ παρεστήκει οὐδεὶς τῷ Ἰωσήφ, ἡνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.
- Γεν. 45,1 Κατασυνεκινήθη ὁ Ἰωσήφ, δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ κυριαρχήσῃ ἐπὶ τοῦ εαυτοῦ ἐνώπιον ὅλων τῶν ἀκολουθῶν του, ποὺ ἦσαν παρόντες, καὶ εἶπεν· “ἀπομακρύνετε ὅλους τοὺς Αἰγυπτίους ἀπ' ἐμπρός μου”. Καὶ ἔτσι κανεὶς ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους δὲν ἦτο παρὼν, ὅταν ὁ Ἰωσήφ ἀπεκαλύφθη στους ἀδελφούς του.

- Γεν. 45,2 καὶ ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ· ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον Φαραώ.
- Γεν. 45,2 Ὁ Ἰωσήφ ἀφῆκε μεγάλην φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ. Ἦκουσαν δε τοῦτο οἱ Αἰγύπτιοι, ἐγένε δε γνωστὸν και στον οἶκον του Φαραώ.
- Γεν. 45,3 εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· ἐγὼ εἰμι Ἰωσήφ. ἔτι ὁ πατὴρ μου ζῆ; καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ· ἐταράχθησαν γάρ.
- Γεν. 45,3 Εἶπε δε ο Ἰωσήφ προς τους αδελφούς του (εις την γλώσσαν των πλέον) “εγὼ εἰμαι ο Ἰωσήφ ! Ζη ἀκόμη ο πατήρ μου;” Οἱ ἀδελφοὶ ἐμειναν ἀναυδοι. Δεν ἠμποροῦσαν να ἀπαντήσουν οὔτε λέξιν διότι συνεταράχθησαν, τα ἔχασαν.
- Γεν. 45,4 εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· ἐγγίσατε πρὸς με, καὶ ἤγγισαν. καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι Ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον.
- Γεν. 45,4 Εἶπε προς τους αδελφούς του ο Ἰωσήφ· “πλησιάσατέ με”. Εκείνοι τον ἐπλησίασαν και ο Ἰωσήφ τους εἶπεν· “εγὼ εἰμαι ο Ἰωσήφ, ο ἀδελφός σας, τον οποιόν σεις ἐπωλήσατε δια την Αἴγυπτον.
- Γεν. 45,5 νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε, μηδὲ σκληρὸν ὑμῖν φανήτω, ὅτι ἀπέδοσθέ με ὧδε· εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέστειλέ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν·
- Γεν. 45,5 Ὁμως, μη λυπεῖσθε τώρα. Και το ὅτι, με ἐπωλήσατε ως δούλον, ὡστε να ἐλθω ἐδὼ εἰς την Αἴγυπτον, ας μη σας φανῆ πικρὸν και οδυνηρὸν διότι ο Θεὸς με ἐστειλεν ἐδὼ ἐνωρίτερον ἀπὸ σας, δια να σώσω και την ἰδικὴν σας ζωὴν.
- Γεν. 45,6 τοῦτο γὰρ δεῦτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε ἔτη, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἀροτρίασις οὐδὲ ἄμνητος·
- Γεν. 45,6 Το ἔτος τοῦτο εἶναι το δεῦτερον ἔτος του λιμοῦ εἰς την γην. Θα ἀκολουθήσουν και ἄλλα πέντε ἀκόμη, κατὰ τα οποιὰ οὔτε ὄργωμα θα γίνεται εἰς την γην οὔτε θερισμὸς θα υπάρχη, διότι οἱ ἀγροὶ θα μενοῦν ἀκαρποι.
- Γεν. 45,7 ἀπέστειλε γὰρ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν, ὑπολείπεσθαι ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην.
- Γεν. 45,7 Ὁ Θεὸς με ἐστειλεν ἐδὼ ἐνωρίτερα ἀπὸ σας, δια να διατηρήσω σας ἐν τη ζωῇ εἰς την γην αὐτὴν και να σας διαθρέψω κατὰ το διάστημα της μεγάλης αὐτῆς ἀνάγκης σας.
- Γεν. 45,8 νῦν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλακατε ὧδε, ἀλλ’ ἡ ὁ Θεὸς, καὶ ἐποίησέ με ὡς πατέρα Φαραώ καὶ κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου.
- Γεν. 45,8 Λοιπὸν, δεν με ἀπεστεῖλατε σεις ἐδὼ, ἀλλὰ ο ἴδιος ο Θεὸς, ο οποιός και με ἀνέδειξε πατέρα του Φαραώ και κύριον ὅλου του οἴκου του και ἄρχοντα ὅλης της Αἰγύπτου.
- Γεν. 45,9 σπεύσαντες οὖν ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ εἶπατε αὐτῷ· τὰδε λέγει ὁ υἱὸς σου Ἰωσήφ· ἐποίησέ με ὁ Θεὸς κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου· κατὰβηθι οὖν πρὸς με καὶ μὴ μείνης·
- Γεν. 45,9 Σπεύσατε λοιπὸν, πηγαίνετε προς τον πατέρα μου και εἰπέτε του· Αὐτὰ λέγει το παιδί σου ο Ἰωσήφ· Ὁ Θεὸς με κατέστησεν ἄρχοντα ὅλης της Αἰγύπτου. Ελα λοιπὸν προς ἐμὲ και μη μείνης ἄλλο εἰς την Χαναάν.
- Γεν. 45,10 καὶ κατοικήσεις ἐν γῆ Γεσέμ Ἀραβίας καὶ ἔση ἐγγύς μου σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου καὶ οἱ βόες σου καὶ ὅσα σοι ἐστί,
- Γεν. 45,10 Θα κατοικήσης εἰς την χώραν Γεσέμ της Αραβίας και θα εἶσαι κοντὰ μου συ και οἱ υἱοὶ σου και τα παιδιά των υἱῶν σου, τα πρόβατά σου και τα βόδια σου και ὅσα ἄλλα ἔχεις.
- Γεν. 45,11 καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ· ἔτι γὰρ πέντε ἔτη λιμὸς· ἵνα μὴ ἐκτριβῆς σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου.
- Γεν. 45,11 Εγὼ θα σε διαθρέψω ἐκεῖ· πέντε ἔτη θα κρατήση ἀκόμη ο λιμὸς. Ελα, δια να μην ἐξαφανισθῆτε ἀπὸ την πείναν συ και τα παιδιά σου και ὅλα τα ζῶα σου.
- Γεν. 45,12 ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσι καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς.
- Γεν. 45,12 Ἰδοὺ, οἱ οφθαλμοὶ σας και οἱ οφθαλμοὶ του ομομητριῦ ἀδελφοῦ μου, του Βενιαμίν, βλέπουν ὅτι το ἰδικόν μου το στόμα εἶναι που ομιλεῖ προς σας.
- Γεν. 45,13 ἀπαγγεῖλατε οὖν τῷ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὅσα εἶδετε, καὶ ταχύναντες καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε.
- Γεν. 45,13 Αναγγεῖλατε λοιπὸν προς τον πατέρα μου ὅλα τα μεγαλεῖα μου, που ἔχω εἰς την Αἴγυπτον και ὅσα εἶδατε. Λοιπὸν μη βραδύνετε σπεύσατε και οδηγήσατε ἐδὼ τον πατέρα μου”.
- Γεν. 45,14 καὶ ἐπιπεσῶν ἐπὶ τὸν τράχηλον Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ’ αὐτῷ, καὶ Βενιαμὶν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ.
- Γεν. 45,14 Επεσε κατόπιν με ὀρμὴν στον τράχηλον του ἀδελφοῦ του του Βενιαμίν, ἐκλαυσεν ἐπάνω του, ὅπως ἐπίσης και ο Βενιαμίν ἐκλαυσε σφικταγκαλιασμένος στον τράχηλον του ἀδελφοῦ του του Ἰωσήφ.
- Γεν. 45,15 καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ’ αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν.

- Γεν. 45,15 Κατεφίλησε κατόπιν ο Ιωσήφ όλους τους αδελφούς του και έκλαυσεν εναγκαλιζόμενος αυτούς. Επειτα δε από όλα αυτά τα συγκλονιστικά γεγονότα ανεθάρησαν και ωμίλησαν προς αυτόν οι αδελφοί του.
- Γεν. 45,16 Καί διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραὼ λέγοντες· ἦκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ. ἐχάρη δὲ Φαραὼ καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ.
- Γεν. 45,16 Ἐκαμε κρότον το γεγονός και διεδόθη αμέσως στον οίκον του Φαραώ, ὅτι ἦλθαν οἱ ἀδελφοὶ του Ἰωσήφ. Ὁ Φαραὼ και το περιβάλλον του ἐχάρησαν δι' αὐτό.
- Γεν. 45,17 εἶπε δὲ Φαραὼ πρὸς Ἰωσήφ· εἶπὸν τοῖς ἀδελφοῖς σου, τοῦτο ποιήσατε· γεμίσατε τὰ φορεῖα ὑμῶν και ἀπέλθετε εἰς γῆν Χαναάν
- Γεν. 45,17 Εἶπε δε ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ· “περ στους αδελφούς σου· Τούτο να κάμετε· γεμίσατε τους σάκκους, φορτώσατε τα μεταγωγικά σας ζῶα και πηγαίνετε εἰς την γην Χαναάν.
- Γεν. 45,18 καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν και τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν ἦκετε πρὸς με, καὶ δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου, καὶ φάγεσθε τὸν μισθὸν τῆς γῆς.
- Γεν. 45,18 Παρετε από εκεί τον πατέρα σας και ὅλα τα ὑπάρχοντά σας, ελάτε προς ἐμέ και ἐγώ θα σας δώσω από ὅλα τα αγαθά της Αἰγύπτου, θα φάτε το μεδούλι της χώρας, ο,τι δηλαδή εκλεκτόν ἔχει αὐτή.
- Γεν. 45,19 σὺ δὲ ἔντειλαι ταῦτα, λαβεῖν αὐτοῖς ἀμάξας ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑμῶν και ταῖς γυναῖξιν ὑμῶν. και ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν παραγίνεσθε·
- Γεν. 45,19 Σὺ δε δώσε αὐτήν την ἐντολήν στους αδελφούς σου· Παρετε ἀμάξας από την Αἰγύπτον και μεταφέρατε με αὐτάς τα παιδιά σας και τας γυναίκας σας. Παρετε ἰδιαίτερος τον πατέρα σας και ελάτε ἐδῶ.
- Γεν. 45,20 καὶ μὴ φείσησθε τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν σκευῶν ὑμῶν, τὰ γὰρ πάντα ἀγαθὰ Αἰγύπτου ὑμῖν ἔσται.
- Γεν. 45,20 Και μη λυπηθῆτε, ὅταν θα ἴδετε ὅτι εὐρεθήκατε εἰς την ἀνάγκην να ἀφήσετε και μερικά σκευὴ στο σπίτι σας, τα οποία θα σας εἶναι ἀδύνατον να πάρετε μαζί σας, διότι ὅλα τα αγαθά της Αἰγύπτου θα εἶναι ἰδικά σας”.
- Γεν. 45,21 ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· ἔδωκε δὲ Ἰωσήφ αὐτοῖς ἀμάξας κατὰ τὰ εἰρημένα ὑπὸ Φαραὼ τοῦ βασιλέως και ἔδωκεν αὐτοῖς ἐπισπισμὸν εἰς τὴν ὁδόν,
- Γεν. 45,21 Ἐτσι ἔκαμαν τα παιδιά του Ἰακώβ. Ὁ Ἰωσήφ τους ἔδωκεν ἀμάξας, ὅπως εἶχε διατάξει ο Φαραώ ο βασιλεὺς της Αἰγύπτου, και τροφάς δια το ταξιδιόν των.
- Γεν. 45,22 και πᾶσιν ἔδωκε δισσὰς στολάς, τῷ δὲ Βενιαμὴν ἔδωκε τριακοσίους χρυσοῦς και πέντε ἑξαλασσοῦσας στολάς,
- Γεν. 45,22 Εἰς ὅλους τους ἄλλους ἔδωσε διπλάς στολάς, εἰς δε τον Βενιαμὴν ἔδωσε τριακόσια χρυσὰ νομίσματα και πέντε διαφορετικὰς ωραιότατας στολάς.
- Γεν. 45,23 και τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀπέστειλε κατὰ τὰ αὐτὰ και δέκα ὄνους αἴροντας ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου και δέκα ἡμιόνους αἰρούσας ἄρτους τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἰς ὁδόν.
- Γεν. 45,23 Εἰς τον πατέρα του ἔστειλεν ἐπίσης τα ἐξῆς· Δέκα ὄνους φορτωμένους από ὅλα τα αγαθά της Αἰγύπτου και δέκα ἡμιόνους φορτωμένους τροφάς δια το ταξίδι.
- Γεν. 45,24 ἔξαπέστειλε δὲ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ και ἐπορεύθησαν· και εἶπεν αὐτοῖς· μὴ ὀργίζεσθε ἐν τῇ ὁδῷ.
- Γεν. 45,24 Κατεῶδωσε δε τους αδελφούς του και ὅταν ανεχώρουν τους εἶπε· “μη ὀργίζεσθε και μη φιλονεικῆτε ο ένας κατὰ του ἄλλου στον δρόμον δια την διαγωγὴν που εδειξατε προς ἐμέ”.
- Γεν. 45,25 Καὶ ἀνέβησαν ἐξ Αἰγύπτου και ἦλθον εἰς γῆν Χαναάν πρὸς Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν,
- Γεν. 45,25 Ἐκεῖνοι ανεχώρησαν από την Αἰγύπτον και ἦλθαν εἰς την γην Χαναάν προς τον πατέρα των.
- Γεν. 45,26 και ἀνήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες· ὅτι ὁ υἱός σου Ἰωσήφ ζῆ, και αὐτὸς ἄρχει πάσης γῆς Αἰγύπτου. και ἐξέστη τῇ διανοίᾳ Ἰακώβ· οὐ γὰρ ἐπίστευσεν αὐτοῖς.
- Γεν. 45,26 Ἐκεῖ, ἀνήγγειλαν εἰς αὐτόν τα γεγονότα και του εἶπαν· “ο υἱός σου ο Ἰωσήφ ζῆ και εἶναι ἀρχὼν ὅλης της Αἰγύπτου”. Ἐμεινε κατὰπληκτος ο Ἰακώβ και σαν να εσταμάτησεν ἡ διάνοιά του, διότι δεν τους ἐπίστευεν.
- Γεν. 45,27 ἐλάλησαν δὲ αὐτῷ πάντα τὰ ρηθέντα ὑπὸ Ἰωσήφ, ὅσα εἶπεν αὐτοῖς. ἰδὼν δὲ τὰς ἀμάξας, ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσήφ ὥστε ἀναλαβεῖν αὐτόν, ἀνεζωπύρησε τὸ πνεῦμα Ἰακώβ τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
- Γεν. 45,27 Ὅλα δε μαζί τα παιδιά του ἐγνωστοποίησαν εἰς αὐτόν ὅλα τα λόγια, τα οποία τους εἶχεν εἶπει ο Ἰωσήφ. Ὁ Ἰακώβ, ὅταν εἶδε τας ἀμάξας που ἔστειλεν ο Ἰωσήφ δια να τον παραλάβουν, συνήλθεν από την κατὰπληξιν του, ἀνεζωγονήθη το πνεῦμα του
- Γεν. 45,28 εἶπε δὲ Ἰσραὴλ· μέγα μοι ἔστιν, εἰ ἔτι Ἰωσήφ ὁ υἱός μου ζῆ· πορευθεὶς ὄψομαι αὐτόν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με.
- Γεν. 45,28 και εἶπεν· “εἶναι μεγάλο τούτο το γεγονός δι' ἐμέ, εἴ ἔτι Ἰωσήφ ζῆ ἀκόμη, θα μεταβῶ λοιπὸν προς αὐτόν, δια να τον ἴδω, πρὶν ἀποθάνω”.

- Γεν. 46,1 Ἀπάρας δὲ Ἰσραὴλ, αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἦλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου καὶ ἔθυσε θυσίαν τῷ Θεῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ.
- Γεν. 46,1 Ἐξεκίνησε, λοιπὸν, ὁ Ἰακώβ, αὐτός, με ὅλα τα υπάρχοντά του καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι μαζὴ του καὶ ἦλθεν στο “Φρέαρ του ὄρκου”, εἰς τὴν Βηρσαβεὲ καὶ ἐκεῖ προσέφερε θυσίαν στον Θεόν του πατρὸς του Ἰσαάκ.
- Γεν. 46,2 εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ ἐν ὄραματι τῆς νυκτός, εἰπὼν· Ἰακώβ, Ἰακώβ, ὁ δὲ εἶπε· τί ἐστίν;
- Γεν. 46,2 Ὁ δε Θεὸς εἶπεν στον Ἰακώβ δι’ ὀράματος κατὰ τὴν νύκτα· “Ἰακώβ Ἰακώβ” ! Ἐκεῖνος εἶπε· “τι εἶναι;”
- Γεν. 46,3 ὁ δὲ λέγει αὐτῷ· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου· μὴ φοβοῦ καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ,
- Γεν. 46,3 Ὁ ἰδὲ Θεὸς λέγει πρὸς αὐτόν· “ἐγὼ εἰμαι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου. Μὴ φοβηθῆς νὰ καταβῆς εἰς τὴν Αἴγυπτον, διότι ἐκεῖ θὰ σε ἀναδείξω μεγάλο ἔθνος.
- Γεν. 46,4 καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος, καὶ Ἰωσήφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς σου.
- Γεν. 46,4 Θὰ μεταβῶ καὶ ἐγὼ μαζὴ σου εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐγὼ πάλιν θὰ σε ἐπαναφέρω εἰς τὴν γῆν Χαναάν, ὅταν λάβῃ τέλος ὁ καθωρισμένος χρόνος τῆς παραμονῆς σου εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ὁ δε υἱὸς σου Ἰωσήφ με τὰ ἴδια του τὰ χέρια θὰ σου κλείσῃ τὰ μάτια.
- Γεν. 46,5 ἀνέστη δὲ Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἀμάξας ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσήφ ἄραι αὐτόν,
- Γεν. 46,5 Ἐσηκώθη ὁ Ἰακώβ, δια νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸ “Φρέαρ του ὄρκου”. Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ ἔβαλαν τὸν πατέρα των, τὰ παιδιὰ των καὶ τὰς γυναῖκας των εἰς τὰς ἀμάξας, τὰς ὁποίας εἶχεν ἀποστείλει ὁ Ἰωσήφ, δια νὰ τὸν μεταφέρουν εἰς τὴν Αἴγυπτον.
- Γεν. 46,6 καὶ ἀναλαβόντες τὰ υπάρχοντα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν κτήσιν, ἦν ἐκτῆσαντο ἐν γῇ Χαναάν, εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, Ἰακώβ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ,
- Γεν. 46,6 Ἐλαβον λοιπὸν, τὰ κοπάδια των καὶ ὅλην τὴν κινητὴν περιουσίαν, πού εἶχαν ἀποκτήσει εἰς τὴν Χαναάν, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν Αἴγυπτον. Εἰσῆλθεν ὁ Ἰακώβ καὶ μαζὴ με αὐτόν ὅλοι οἱ ἀπόγονοί του,
- Γεν. 46,7 υἱοὶ καὶ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ, θυγατέρες καὶ θυγατέρες τῶν θυγατέρων αὐτοῦ· καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἦγαγεν εἰς Αἴγυπτον.
- Γεν. 46,7 οἱ υἱοὶ του, τὰ παιδιὰ των υἱῶν του μαζὴ του, αἱ θυγατέρες του καὶ αἱ θυγατέρες των θυγατέρων του. Ὅλους τοὺς ἀπογόνους του παρέλαβε μαζὴ του ὁ Ἰακώβ καὶ τοὺς ὠδήγησεν εἰς τὴν Αἴγυπτον.
- Γεν. 46,8 Ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακώβ τῷ πατρὶ αὐτῶν. Ἰακώβ καὶ υἱοὶ αὐτοῦ· πρωτότοκος Ἰακώβ Ρουβὴν.
- Γεν. 46,8 Ἀυτὰ δε εἶναι τὰ ὀνόματα των παιδιῶν του Ἰσραὴλ, πού εἰσῆλθον εἰς τὴν Αἴγυπτον μαζὴ με τὸν πατέρα των· Ὁ Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ του. Πρωτότοκος του Ἰακώβ ἦτο ὁ Ρουβὴν.
- Γεν. 46,9 υἱοὶ δὲ Ρουβὴν· Ἐνώχ καὶ Φαλλοὺς, Ἀσρών καὶ Χαρμί.
- Γεν. 46,9 Υἱοὶ δε του Ρουβὴν ἦσαν, ὁ Ἐνώχ καὶ ὁ Φαλλοὺς, ὁ Ἀσρών καὶ ὁ Χαρμί.
- Γεν. 46,10 υἱοὶ δὲ Συμεὼν· Ἰεμουὴλ καὶ Ἰαμείν καὶ Ἀῶδ καὶ Ἰαχεῖν καὶ Σαάρ καὶ Σαοὺλ υἱὸς τῆς Χανανίτιδος.
- Γεν. 46,10 Υἱοὶ του Συμεὼν ἦσαν ὁ Ἰεμουὴλ, ὁ Ἰαμείν, ὁ Ἀῶδ, ὁ Ἰαχεῖν, ὁ Σααρ καὶ ὁ Σαοὺλ, ὁ υἱὸς τῆς Χανανίτιδος.
- Γεν. 46,11 υἱοὶ δὲ Λευὶ· Γηρῶν, Καὰθ καὶ Μεραρί.
- Γεν. 46,11 Υἱοὶ του Λευὶ ἦσαν ὁ Γηρῶν, ὁ Καὰθ καὶ ὁ Μεραρί.
- Γεν. 46,12 υἱοὶ δὲ Ἰούδα· Ἦρ καὶ Αὐνάν καὶ Σηλὼμ καὶ Φαρές καὶ Ζαρά· ἀπέθανε δὲ Ἦρ καὶ Αὐνάν ἐν γῇ Χαναάν· ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Φαρές· Ἐσρών καὶ Ἰεμουὴλ.
- Γεν. 46,12 Υἱοὶ του Ἰούδα ἦσαν ὁ Ἦρ, ὁ Αὐνάν, ὁ Σηλὼμ, ὁ Φαρές καὶ ὁ Ζαρά· ὁ Ἦρ δε καὶ ὁ Αὐνάν ἀπέθανον εἰς τὴν γῆν Χαναάν. Ὁ δε Φαρές ἀπέκτησεν υἱοὺς τὸν Ἐσρών καὶ τὸν Ἰεμουὴλ.
- Γεν. 46,13 υἱοὶ δὲ Ἰσάχαρ· Θωλὰ καὶ Φουὰ καὶ Ἰασοὺβ καὶ Ζαμβράμ.
- Γεν. 46,13 Υἱοὶ του Ἰσάχαρ ἦσαν ὁ Θωλὰ, ὁ Φουὰ, ὁ Ἰασοὺβ καὶ ὁ Ζαμβράμ.
- Γεν. 46,14 υἱοὶ δὲ Ζαβουλὼν· Σερέδ καὶ Ἀλλὼν καὶ Ἀχοήλ.
- Γεν. 46,14 Υἱοὶ του Ζαβουλὼν ἦσαν ὁ Σερέδ, ὁ Ἀλλὼν καὶ ὁ Ἀχοήλ.
- Γεν. 46,15 οὗτοι υἱοὶ Λείας, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας, καὶ Δείναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· πᾶσαι αἱ ψυχαί, υἱοὶ καὶ θυγατέρες, τριάκοντα τρεῖς.
- Γεν. 46,15 Ὅλοι αὐτοὶ ἦσαν υἱοὶ, τοὺς ὁποίους ἀπέκτησεν ὁ Ἰακώβ ἐκ τῆς Λείας εἰς τὴν Μεσοποταμίαν τῆς Συρίας· ἐπίσης εἶχε καὶ θυγατέρα του τὴν Δείναν. Ὅλοι αὐτὰ αἱ ψυχαί, υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ἦσαν τριάκοντα τρεῖς.
- Γεν. 46,16 υἱοὶ δὲ Γάδ· Σαφὼν καὶ Ἀγγίς καὶ Σαυνίς καὶ Θασοβάν καὶ Ἀηδεῖς καὶ Ἀροηδεῖς καὶ Ἀρηλεῖς.
- Γεν. 46,16 Υἱοὶ του Γαδ ἦσαν ὁ Σαφὼν, ὁ Ἀγγίς, ὁ Σαυνίς, ὁ Θασοβάν, ὁ Ἀηδεῖς, ὁ Ἀροειδεῖς καὶ ὁ Ἀρηλεῖς.
- Γεν. 46,17 υἱοὶ δὲ Ἀσήρ· Ἰεμνά, Ἰεσσοῦὰ καὶ Ἰεοὺλ καὶ Βαριά καὶ Σάρα ἀδελφὴ αὐτῶν. υἱοὶ δὲ Βαριά· Χοβὸρ καὶ Μελχιήλ.
- Γεν. 46,17 Υἱοὶ του Ἀσήρ ἦσαν ὁ Ἰεμνά, ὁ Ἰεσσοῦὰ, ὁ Ἰεοὺλ, ὁ Βαριά καὶ ἡ Σάρα ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν. Υἱοὶ δε του Βαριά ἦσαν ὁ

Χοβώρ και ο Μελχιλ.

Γεν. 46,18
Γεν. 46,18

οὔτοι υἱοὶ Ζελφᾶς, ἦν ἔδωκε Λάβαν Λεῖα τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Ἰακώβ δεκαεξὶ ψυχᾶς, Ὅλοι οἱ ανωτέρω ἦσαν υἱοὶ τῆς Ζελφᾶς, τὴν ὁποίαν εἶχε δώσει ὁ Λάβαν εἰς τὴν Λεῖαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ. Ἀπὸ αὐτὴν ὁ Ἰακώβ ἀπέκτησε τοὺς δεκαεξὶ αὐτοὺς απογόνους.

Γεν. 46,19
Γεν. 46,19
Γεν. 46,20

υἱοὶ δὲ Ῥαχὴλ γυναικὸς Ἰακώβ· Ἰωσήφ καὶ Βενιαμίν.
Υἱοὶ δε τῆς Ῥαχὴλ, τῆς γυναικὸς τοῦ Ἰακώβ, ἦσαν ὁ Ἰωσήφ καὶ ὁ Βενιαμίν.
ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Ἰωσήφ ἐν γῆ Αἰγύπτου, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἀσεννέθ θυγάτηρ Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλιουπόλεως, τὸν Μανασσῆ καὶ τὸν Ἐφραῖμ. ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Μανασσῆ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἡ παλλακὴ ἡ Σύρα, τὸν Μαχίρ· Μαχίρ δὲ ἐγέννησε τὸν Γαλαάδ. υἱοὶ δὲ Ἐφραῖμ ἀδελφοῦ Μανασσῆ· Σουταλαάμ καὶ Ταάμ. υἱοὶ δὲ Σουταλαάμ· Ἐδέμ.

Γεν. 46,20
Γεν. 46,21

Οἱ δε υἱοὶ τοῦ Ἰωσήφ, τοὺς ὁποίους ἀπέκτησεν εἰς τὴν Αἰγύπτου ἀπὸ τῆς σύζυγόν του τὴν Ἀσεννέθ, θυγατέρα τοῦ Πετεφρῆ ἱερέως τῆς Ἡλιουπόλεως, ἦσαν ὁ Μανασσῆς καὶ ὁ Εφραῖμ. Ὁ Μανασσῆς ἀπέκτησεν υἱοὺς ἀπὸ τῆς Σύραν, τὴν παλλακὴν αὐτοῦ, ἓνας ἐκ τῶν ὁποίων ἦτο ὁ Μαχίρ. Ὁ δε Μαχίρ ἀπέκτησε τὸν Γαλαάδ. Υἱοὶ τοῦ Εφραῖμ, ἀδελφοῦ τοῦ Μανασσῆ, ἦσαν ὁ Σουταλαάμ καὶ ὁ Ταάμ. Υἱὸς δε τοῦ Σουταλαάμ ἦτο ὁ Εδέμ.

Γεν. 46,21
Γεν. 46,21

υἱοὶ δὲ Βενιαμίν· Βαλά καὶ Χοβώρ καὶ Ἀσβήλ· ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Βαλά· Γηρά καὶ Νεομάν καὶ Ἀγχίς καὶ Ῥὼς καὶ Μαμφίμ καὶ Ὀφιμίν. Γηρά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράδ.
Υἱοὶ τοῦ Βενιαμίν ἦσαν ὁ Βαλά, ὁ Χοβώρ καὶ ὁ Ἀσβήλ. Υἱοὶ τοῦ Βαλά ἦσαν ὁ Γηρά, ὁ Νοεμάν, ὁ Αγχίς, ὁ Ρως, ὁ Μαμφίμ καὶ ὁ Οφιμίν. Ὁ Γηρά ἀπέκτησεν υἱὸν τὸν Ἀράδ.

Γεν. 46,22
Γεν. 46,22
Γεν. 46,23

οὔτοι υἱοὶ Ῥαχὴλ, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυχᾶι δεκαοκτώ.
Αὐτοὶ ἦσαν ἀπόγονοι τοῦ Ἰακώβ καὶ τῆς Ῥαχὴλ, ἐν συνόλῳ ψυχᾶι δέκα οκτώ.
υἱοὶ δὲ Δάν· Ἀσόμ.

Γεν. 46,23
Γεν. 46,23
Γεν. 46,24

Υἱὸς τοῦ Δαν ἦτο ὁ Ἀσόμ.
καὶ υἱοὶ Νεφθαλεὶμ· Ἀσιήλ καὶ Γωνὶ καὶ Ἰσσάαρ καὶ Συλλήμ.
Υἱοὶ τοῦ Νεφθαλεὶμ ἦσαν ὁ Ἀσιήλ, ὁ Γωνὶ, ὁ Ἰσσάαρ καὶ ὁ Συλλήμ.

Γεν. 46,24
Γεν. 46,25

οὔτοι υἱοὶ Βαλαῶς, ἦν ἔδωκε Λάβαν Ῥαχὴλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυχᾶι ἑπτά.

Γεν. 46,25
Γεν. 46,26

Αὐτοὶ ἦσαν τέκνα τῆς δούλης Βαλαῶς, τὴν ὁποίαν ὁ Λάβαν εἶχεν δώσει εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ Ῥαχὴλ. Ἀπὸ αὐτὴν ἀπέκτησεν ὁ Ἰακώβ τοὺς ανωτέρω απογόνους ἐν ὅλῳ ἑπτά.
πᾶσαι δὲ αἱ ψυχᾶι αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, οἱ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, χωρὶς τῶν γυναικῶν υἱῶν Ἰακώβ, πᾶσαι ψυχᾶι ἑξήκονταεξ.

Γεν. 46,26
Γεν. 46,27

Ὅλοι δε οἱ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι εἰσήλθον εἰς τὴν Αἰγύπτου μαζῇ με τὸν Ἰακώβ, οἱ γεννηθέντες ἀπὸ αὐτόν, πλὴν τῶν συζύγων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἦσαν ἐν συνόλῳ ἑξήκοντα εἴς.
υἱοὶ δὲ Ἰωσήφ οἱ γενόμενοι αὐτῷ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ψυχᾶι ἑννέα. πᾶσαι ψυχᾶι οἴκου Ἰακώβ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον ψυχᾶι ἑβδομηκονταπέντε.

Γεν. 46,27
Γεν. 46,28

Υἱοὶ δε καὶ ἔγγονοι τοῦ Ἰωσήφ, τοὺς ὁποίους ἀπέκτησεν εἰς τὴν Αἰγύπτου ἦσαν ἑννέα ἄνδρες. Ἐπομένως ὅλοι οἱ ἄνδρες, υἱοὶ καὶ ἀπόγονοι τοῦ Ἰακώβ, οἱ ὁποῖοι εἰσήλθον μαζῇ του εἰς τὴν Αἰγύπτου ἦσαν ἑβδομηκοντα πέντε.
Τὸν δὲ Ἰούδαν ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἰωσήφ συναντῆσαι αὐτῷ καθ' Ἡρώων πόλιν, εἰς γῆν Ῥαμεσσή.

Γεν. 46,28
Γεν. 46,29

Ὁ Ἰακώβ ἔστειλε πρὸς αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰωσήφ τὸν Ἰούδαν, δια να προετοιμάσῃ τὴν συνάντησίν του με τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἡρώων, εἰς τὴν χώραν “Ῥαμεσσή”, τὴν ἄλλως ὀνομαζομένην Γεσέμ.
ζεύξας δὲ Ἰωσήφ τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἀνέβη εἰς συνάντησιν Ἰσραὴλ τῷ πατρὶ αὐτοῦ καθ' Ἡρώων πόλιν καὶ ὄφθεις αὐτῷ ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσε κλαυθμῷ πῖονι.

Γεν. 46,29
Γεν. 46,30

Ὁ Ἰωσήφ ἔζευξε τὰ ἄρματά του καὶ μετέβη πρὸς συνάντησιν τοῦ πατρός του Ἰακώβ εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἡρώων. Ὄταν δε τὸν εἶδεν, ἔπεσεν στὸν τράχηλόν του, τὸν ἐνηγκαλίσθη καὶ ἔκλαυσε με ἀσυγκράτητα δάκρυα.
καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ· ἀποθανοῦμαι ἀπὸ τοῦ νῦν, ἐπεὶ εἶδρα τὸ πρόσωπόν σου· ἔτι γὰρ σὺ ζῆς. Ἐντυχισμένος ὁ γέρον Ἰακώβ εἶπε πρὸς τὸν Ἰωσήφ· “ἀς ἀποθάνω ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς, ἀφὸ εἶδα τὸ πρόσωπόν σου, διότι εἶδα ὅτι ἀκόμη σὺ ζῆς”.

Γεν. 46,30
Γεν. 46,31

εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· ἀναβάς ἀπαγγελάω τῷ Φαραῶ καὶ ἐρῶ αὐτῷ· οἱ ἀδελφοί μου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου, οἳ ἦσαν ἐν γῆ Χαναάν, ἤκασιν πρὸς με·
Εἶπεν ὁ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς του· “ἐγὼ θα μεταβῶ τώρα στὸν Φαραῶ καὶ θα τοῦ εἶπω· Οἱ ἀδελφοί μου καὶ ὅλη ἡ οἰκογένεια τοῦ πατρός μου, ποὺ ἦσαν εἰς τὴν γῆν Χαναάν, ἔχουν ἔλθει πρὸς ἐμὲ.

Γεν. 46,31
Γεν. 46,32

οἱ δὲ ἄνδρες εἰσὶ ποιμένες· ἄνδρες γὰρ κτηνοτρόφοι ἦσαν· καὶ τὰ κτήνη καὶ τοὺς βόας καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἀγρόχασιν.
Οἱ ἄνδρες αὐτοὶ εἶναι ποιμένες· ἦσαν πάντοτε κτηνοτρόφοι. Ἐφεραν δε μαζῇ τῶν τα κτήνη, τα βόδια τῶν καὶ ο,τι ἄλλο εἶχαν ἐκεῖ καὶ ὅλην τὴν ἄλλην κινητὴν περιουσίαν τῶν ἔφεραν μαζῇ τῶν.

Γεν. 46,32
Γεν. 46,32

Οἱ ἄνδρες αὐτοὶ εἶναι ποιμένες· ἦσαν πάντοτε κτηνοτρόφοι. Ἐφεραν δε μαζῇ τῶν τα κτήνη, τα βόδια τῶν καὶ ο,τι ἄλλο εἶχαν ἐκεῖ καὶ ὅλην τὴν ἄλλην κινητὴν περιουσίαν τῶν ἔφεραν μαζῇ τῶν.

- Γεν. 46,33 ἐὰν οὖν καλέσῃ ὑμᾶς Φαραώ καὶ εἴπῃ ὑμῖν· τί τὸ ἔργον ὑμῶν ἐστίν;
- Γεν. 46,33 Ἐὰν λοιπὸν σας καλέσῃ ὁ Φαραώ καὶ σας ἐρωτήσῃ, ποῖον εἶναι τὸ ἔργον σας;
- Γεν. 46,34 ἐρεῖτε· ἄνδρες κτηνοτρόφοι ἐσμέν οἱ παῖδές σου ἐκ παιδὸς ἕως τοῦ νῦν, καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἵνα κατοικήσῃτε ἐν γῆ Γεσέμ Ἀραβίας· βδέλυγμα γὰρ ἐστὶν Αἴγυπτιοῖς πᾶς ποιμὴν προβάτων.
- Γεν. 46,34 Σεις θα ἀπαντήσετε· Ἡμεῖς, οἱ δούλοι σου, εἰμεθα ἄνδρες κτηνοτρόφοι ἀπὸ τῆς παιδικῆς μας ἡλικίας μέχρι σήμερον, ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες μας. Θα πῆτε δε αὐτά, δια να σας ἀφήσῃ να κατοικήσῃτε εἰς τὴν Γεσέμ τῆς Ἀραβίας, μακράν ἀπὸ τὴν κεντρικὴν Αἴγυπτον, διότι οἱ Αἰγύπτιοι ἀποστρέφονται καὶ δεν θέλουν να ἔχουν ἐπικοινωνίαν με ποιμένας προβάτων”.

ΓΕΝΕΣΙΣ 47

- Γεν. 47,1 Ἐλθὼν δὲ Ἰωσήφ ἀπήγγειλε τῷ Φαραώ λέγων· ὁ πατήρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες αὐτῶν καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἦλθον ἐκ γῆς Χαναάν καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἐν γῆ Γεσέμ.
- Γεν. 47,1 Ἐπεσκέφθη ὁ Ἰωσήφ τὸν Φαραώ καὶ τοῦ ἀνήγγειλεν ὅτι· “ὁ πατήρ μου, οἱ ἀδελφοί μου, τὰ ποιμνία των, τὰ βόδια των καὶ ὅλα τὰ υπάρχοντά των ἦλθον ἀπὸ τὴν γῆν Χαναάν καὶ ἰδοὺ, εὐρίσκονται τῶρα εἰς τὴν χώραν τῆς Γεσέμ”.
- Γεν. 47,2 ἀπὸ δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ παρέλαβε πέντε ἄνδρας καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἐναντίον Φαραώ.
- Γεν. 47,2 Εἶχε δε πάρει μαζὴ τοῦ πέντε ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του καὶ τοὺς παρουσίασεν ἐνώπιον τοῦ Φαραώ.
- Γεν. 47,3 καὶ εἶπε Φαραώ τοῖς ἀδελφοῖς Ἰωσήφ· τί τὸ ἔργον ὑμῶν; οἱ δὲ εἶπαν τῷ Φαραώ· ποιμένες προβάτων οἱ παῖδές σου, καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.
- Γεν. 47,3 Ἠρώτησε δε ὁ Φαραώ τοὺς ἀδελφούς του Ἰωσήφ· “ποῖον εἶναι τὸ ἐπάγγελμά σας; Ποία ἡ ἐργασία σας;” Εκείνοι τοῦ ἀπήνησαν· “ποιμένες προβάτων εἰμεθα οἱ δούλοι σου, καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πρόγονοί μας”.
- Γεν. 47,4 εἶπαν δὲ τῷ Φαραώ· παροικεῖν ἐν τῇ γῆ ἤκαμεν· οὐ γὰρ ἐστὶ νομὴ τοῖς κτήνεσι τῶν παίδων σου, ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῆ Χαναάν· νῦν οὖν κατοικήσωμεν οἱ παῖδές σου ἐν γῆ Γεσέμ.
- Γεν. 47,4 Εἶπαν δε ἀκόμη στὸν Φαραώ· “ἔχομεν δε ἔλθει, δια να κατοικήσωμεν προσωρινῶς εἰς τὴν χώραν αὐτήν. Καὶ τοῦτο, διότι δεν ὑπάρχει βοσκή δια τα ζῶα των δούλων σου ἐπειδὴ ὁ λιμὸς ἔχει ἐνταθῆ πολὺ εἰς τὴν γῆν Χανααν. Ἀς κατοικήσωμεν λοιπὸν τῶρα οἱ δούλοι σου εἰς τὴν περιοχὴν Γεσέμ”.
- Γεν. 47,5 εἶπε δὲ Φαραώ τῷ Ἰωσήφ· κατοικεῖτωσαν ἐν γῆ Γεσέμ· εἰ δὲ ἐπίστη ὅτι εἰσὶν ἐν αὐτοῖς ἄνδρες δυνατοί, κατὰστησον αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν ἐμῶν κτηνῶν. Ἦλθον δὲ εἰς Αἴγυπτον πρὸς Ἰωσήφ Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἤκουσε Φαραώ βασιλεὺς Αἰγύπτου.
- Γεν. 47,5 Εἶπε δε ὁ Φαραώ πρὸς τὸν Ἰωσήφ· “να, ἀς κατοικήσουν εἰς τὴν Γεσέμ. Ἐὰν δε γνωρίζῃς ὅτι μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουν ἄνδρες ἰκανοὶ καὶ ἰσχυροὶ να τοὺς διορίσῃς ἀρχιτοίμενας εἰς τὰ ἰδικὰ μου κοπάδια των ζῶων”. Ἐτοῖ ἦλθαν εἰς τὴν Αἴγυπτον πρὸς τὸν Ἰωσήφ ὁ Ἰακώβ καὶ τὰ παιδιὰ του καὶ ἐπληροφορήθη τούτο ὁ Φαραώ, ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου.
- Γεν. 47,6 καὶ εἶπε Φαραώ πρὸς Ἰωσήφ λέγων· ὁ πατήρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἤκασιν πρὸς σέ· ἰδοὺ ἡ γῆ Αἰγύπτου ἐναντίον σου ἐστίν· ἐν τῇ βελτίστῃ γῆ κατοικίσιον τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἀδελφούς σου.
- Γεν. 47,6 Εἶπεν ὁ Φαραώ πρὸς τὸν Ἰωσήφ καὶ τα ἐξῆς· “εἶδα ὅτι ὁ πατέρας σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔχουν ἔλθει πρὸς σέ. Ἰδοὺ ἐνώπιόν σου εὐρίσκεται ἡ χώρα τῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν διάθεσίν σου. Εἰς τὴν καλύτεραν περιοχὴν να ἐγκαταστήσῃς τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἀδελφούς σου.
- Γεν. 47,7 εἰσήγαγε δὲ Ἰωσήφ Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐναντίον Φαραώ, καὶ ἠύλογησεν Ἰακώβ τὸν Φαραώ.
- Γεν. 47,7 Ὁ Ἰωσήφ ὠδήγησε τὸν πατέρα του τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν παρουσίασεν ἐνώπιον τοῦ Φαραώ. Ὁ δε Ἰακώβ εὐλόγησε τὸν Φαραώ.
- Γεν. 47,8 εἶπε δὲ Φαραώ τῷ Ἰακώβ· πόσα ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου;
- Γεν. 47,8 Ὁ Φαραώ ἠρώτησε τὸν Ἰακώβ· “πόσων ἐτῶν εἶσαι;”
- Γεν. 47,9 καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ Φαραώ· αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, ἃς παροικῶ, ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη· μικραὶ καὶ πονηραὶ γεγόνασιν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, οὐκ ἀφίκοντο εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου, ἃς ἡμέρας παρώκησαν.
- Γεν. 47,9 Ὁ δε Ἰακώβ τοῦ ἀπήνησε· “τὰ ἔτη τῆς ζωῆς μου, κατὰ τὰ ὁποῖα κατοικῶ εἰς τὴν γῆν, ἀνέρχονται εἰς ἑκατὸν τριάκοντα. Ὀλίγα καὶ γεμάτα θλίψεις καὶ περιπετείας εἶναι τὰ ἔτη τῆς ζωῆς μου. Δεν ἐφθάσα εἰς τὰ ἔτη των προγόνων μου, τὰ ὁποῖα ἐζήσαν ἐκεῖνοι ὡς πάροικοι εἰς τὴν γῆν”.
- Γεν. 47,10 καὶ εὐλόγησας Ἰακώβ τὸν Φαραώ ἐξῆλθεν ἀπ’ αὐτοῦ.
- Γεν. 47,10 Ὁ Ἰακώβ ευχηθεὶς καὶ πάλιν τὸν Φαραώ, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα αὐτοῦ.
- Γεν. 47,11 καὶ κατώκησεν Ἰωσήφ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς κατάσχεσιν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ βελτίστῃ γῆ, ἐν γῆ Ῥαμεσσή, καθὰ προσέταξε Φαραώ.

- Γεν. 47,11 Ο Ιωσήφ εγκατέστησε τον πατέρα και τους αδελφούς του, σύμφωνα με το πρόσταγμα του Φαραώ, εις την ωραιότητα της περιοχής της Αιγύπτου, εις την χώραν Ραμεσσή, την Γεσέμ, την οποίαν και έδωσεν εις αυτούς ως ιδιοκτησίαν.
- Γεν. 47,12 και έσιτομέτρει Ίωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ σῖτον κατὰ σῶμα.
- Γεν. 47,12 Κατὰ δε την διάρκειαν του λιμοῦ εχορήγει ο Ιωσήφ στον πατέρα του και τους αδελφούς του και εις όλα τα μέλη των οικογενειών του οἴκου του πατρὸς του, σιτάρη αναλόγως με τα άτομα που ειχεν εκάστη.
- Γεν. 47,13 Σίτος δὲ οὐκ ἦν ἐν πάσῃ τῇ γῆ· ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς σφόδρα. ἐξέλιπε δὲ ἡ γῆ Αἰγύπτου καὶ ἡ γῆ Χαναάν ἀπὸ τοῦ λιμοῦ.
- Γεν. 47,13 Σίτος δε δεν υπήρχε πλέον εις ὅλην την χώραν, διότι ο λιμός ενετάθη πολύ. Η χώρα της Αιγύπτου και η χώρα της Χαναάν εξητλήθησαν ἐνεκα του λιμοῦ.
- Γεν. 47,14 συνήγαγε δὲ Ίωσήφ πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὔρεθὲν ἐν γῆ Αἰγύπτου καὶ ἐν γῆ Χαναάν τοῦ σίτου, οὗ ἠγόραζον, καὶ έσιτομέτρει αὐτοῖς, καὶ εἰσήνεγκεν Ίωσήφ πᾶν τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἶκον Φαραώ.
- Γεν. 47,14 Ο δε Ιωσήφ συνεκέντρωσεν ὅλα τα χρήματα, που υπήρχον εις την Αἴγυπτον και εις την Χαναάν, πωλών τον σίτον, τον ὁποῖον ηγόραζον οι κάτοικοι. Ετσι δε ο Ιωσήφ συνεκέντρωσεν ὅλον το ἀργύριον στον οἶκον του Φαραώ.
- Γεν. 47,15 καὶ ἐξέλιπε πᾶν τὸ ἀργύριον ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐκ γῆς Χαναάν. ἦλθον δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς Ίωσήφ, λέγοντες· δὸς ἡμῖν ἄρτους, καὶ ἵνατί ἀποθνήσκομεν ἐναντίον σου; ἐκτέλειπε γὰρ τὸ ἀργύριον ἡμῶν.
- Γεν. 47,15 Ενεκα του συνεχιζόμενου λιμοῦ και της αγοράς του σίτου εξητλήθησαν τα χρήματα των ἀνθρώπων της Αιγύπτου και της Χαναάν. Δεν ειχον πλέον με τι να αγοράσουν σίτον. Δια τούτο ἦλθαν προς τον Ιωσήφ και του ειπον· “δος μας ψωμί· διατί να αποθάνωμεν ἐνώπιόν σου; Τα χρήματά μας ἔχουν πλέον εξαντληθῆ”.
- Γεν. 47,16 εἶπε δὲ αὐτοῖς Ίωσήφ· φέρετε τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν ἄρτους ἀντὶ τῶν κτηνῶν ὑμῶν, εἰ ἐκτέλειπε τὸ ἀργύριον ὑμῶν.
- Γεν. 47,16 Ο Ιωσήφ τους ειπεν· “αφού δεν ἔχετε ἄλλα χρήματα, φέρετέ μου τα ζῶα σας και ἀντὶ αὐτῶν θα σας δώσω ἄρτους, αφού ἔχουν εξαντληθῆ πλέον τα χρήματά σας”.
- Γεν. 47,17 ἦγαγον δὲ τὰ κτήνη αὐτῶν πρὸς Ίωσήφ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Ίωσήφ ἄρτους ἀντὶ τῶν ἵππων καὶ ἀντὶ τῶν προβάτων καὶ ἀντὶ τῶν βοῶν καὶ ἀντὶ τῶν ὄνων καὶ ἐξέθρεψεν αὐτούς ἐν ἄρτοις ἀντὶ πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ.
- Γεν. 47,17 Εφεραν λοιπόν τα ζῶα των οι Αιγύπτιοι προς τον Ιωσήφ και εκείνος τους ἔδωσεν ἄρτους ἀντὶ των ἵππων και ἀντὶ των προβάτων, ἀντὶ των βοῶν και ἀντὶ των ὄνων και διέθρεψεν αὐτούς κατὰ το ἔτος ἐκεῖνο με ἄρτους ἀντὶ ὅλων των κτηνῶν, που εἶχε πάρει ὑπὸ την κατοχήν του.
- Γεν. 47,18 ἐξῆλθε δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ καὶ εἶπαν αὐτῷ· μὴ ποτε ἐκτριβῶμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν; εἰ γὰρ ἐκτέλειπε τὸ ἀργύριον ἡμῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ κτήνη πρὸς σὲ τὸν κύριον, καὶ οὐχ ὑποτέλειται ἡμῖν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀλλ’ ἢ τὸ ἴδιον σῶμα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν.
- Γεν. 47,18 Επέρασεν και το ἔτος ἐκεῖνο της πείνας, ἔφθασεν το δεύτερον ἔτος, κατὰ το ὁποῖον ἐπανῆλθον οι Αιγύπτιοι προς αὐτὸν και του ειπαν· “δος μας τροφίμα. Μηπως, τάχα, και θα επιτρέψης ποτέ συ ο κύριός μας να εξοτωθῶμεν ὅλοι ἀπὸ την πείναν; Εφ’ ὅσον ἔχουν εξαντληθῆ τα χρηματά μας, η δε κινήτη περιουσία μας και τα ζῶα μας εἶναι πλέον ιδικά σου, δεν υπολείπεται πλέον εις ημάς εἰ μη μόνον να θέσωμεν ὑπὸ την εξουσίαν σου τον εαυτὸν μας και τα χωράφια μας, να γίνωμεν ἀκτήμονες δούλοι σου.
- Γεν. 47,19 ἵνα οὖν μὴ ἀποθάνωμεν ἐναντίον σου καὶ ἡ γῆ ἐρημωθῆ, κτήσαι ἡμᾶς καὶ τὴν γῆν ἡμῶν ἀντὶ ἄρτων, καὶ ἐσόμεθα ἡμεῖς καὶ ἡ γῆ ἡμῶν παῖδες τῷ Φαραώ· δὸς σπέρμα, ἵνα σπείρωμεν καὶ ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡ γῆ οὐκ ἐρημωθήσεται.
- Γεν. 47,19 Δια να μην αποθάνωμεν, λοιπόν, ἀπὸ την πείναν ἐνώπιόν σου και μείνη ἔρημος ἀπὸ ἀνθρώπους η χώρα της Αιγύπτου, ἀγόρασε ημάς και τα χωράφια μας, ἀντὶ των ἄρτων, που θα μας δώσης. Θα εἴμεθα ημεῖς δούλοι του Φαραώ και οι ἀγροὶ μας ιδιοκτησία του. Δος μας σίτον προς σποράν, δια να σπείρωμεν και θερίσωμεν, ἐτσι δε να ζήσωμεν, να μη αποθάνωμεν και ἐρημωθῆ πλέον ο τόπος”.
- Γεν. 47,20 καὶ ἐκτήσατο Ίωσήφ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Αἰγυπτίων τῷ Φαραώ· ἀπέδοντο γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γῆν αὐτῶν τῷ Φαραώ, ἐπεκράτησε γὰρ αὐτῶν ὁ λιμὸς· καὶ ἐγένετο ἡ γῆ τῷ Φαραώ,
- Γεν. 47,20 Ετσι δε ο Ιωσήφ ηγόρασε δια τον Φαραώ ὅλην την χώραν των Αιγυπτίων. Διότι οι Αιγύπτιοι ἐπώλησαν την χώραν των στον Φαραώ, ἐπειδὴ ο μεγάλος λιμός διήρκεσε πολύ. Η Αἴγυπτος ἐγένετο ἰδιοκτησία του Φαραώ.
- Γεν. 47,21 καὶ τὸν λαὸν κατεδουλώσατο αὐτῷ εἰς παῖδας ἀπ’ ἄκρων ὀρίων Αἰγύπτου ἕως τῶν ἄκρων,
- Γεν. 47,21 Και τον λαὸν ἀκόμη τον ἔκαμε δούλον στον Φαραώ ἀπὸ το ἓνα ἕως το ἄλλο ἄκρον και καθ’ ὅλα τα ὅρια της γης Αιγύπτου,
- Γεν. 47,22 χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον· οὐκ ἐκτήσατο ταύτην Ίωσήφ, ἐν δόσει γὰρ ἔδωκε δόμα τοῖς ἱερεῦσι

- Φαραώ, και ἦσθιον τὴν δόσιν, ἦν ἔδωκεν αὐτοῖς Φαραώ· διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέδοντο τὴν γῆν αὐτῶν.
Εκτός μόνον της χώρας των ιερῶν. Αυτὴν δεν την ηγόρασεν ο Ἰωσήφ, διότι ο Φαραώ ἐδίδε δωρεάν στους ιερεῖς το απαραίτητον ποσόν του σίτου και ἐτρέφοντο ἀπὸ την χορηγίαν αὐτὴν, δια τοῦτο δε και δεν ἐπώλησαν ἐκεῖνοι την περιοχὴν των.
- Γεν. 47,22
- Γεν. 47,23 εἶπε δὲ Ἰωσήφ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις· ἰδοὺ κέκτημαι ὑμᾶς και τὴν γῆν ὑμῶν σήμερον τῷ Φαραώ· λάβετε ἑαυτοῖς σπέρμα και σπείρατε τὴν γῆν,
- Γεν. 47,23
- Εἶπε τότε ο Ἰωσήφ πρὸς ὅλους τους ἄλλους Αἰγυπτίους· “ἰδοὺ, σήμερον ἔχω ἀγοράσει δια τον Φαραώ και σας ως δούλους του και την χώραν σας ως ἰδιοκτησίαν του. Λαβετε λοιπὸν τώρα δια τον εαυτὸν του ο καθένας σίτον πρὸς σποράν και σπείρατε τα χωράφια σας.
- Γεν. 47,24
- και ἔσται τὰ γεννήματα αὐτῆς και δώσετε τὸ πέμπτον μέρος τῷ Φαραώ, τὰ δὲ τέσσαρα μέρη ἔσται ὑμῖν αὐτοῖς εἰς σπέρμα τῆ γῆ και εἰς βρῶσιν ὑμῖν και πᾶσι τοῖς ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν.
- Γεν. 47,24
- Ὅμως κατὰ τον θερισμὸν των ἀγρῶν σας θα δώσετε το εν πέμπτον του σίτου στον Φαραώ τα δε τέσσερα πέμπτα θα τα κρατήσετε πρὸς σποράν και πρὸς διατροφήν ὅλων των ἀνθρώπων του οἴκου σας”.
- Γεν. 47,25
- και εἶπαν· σέσωκας ἡμᾶς, εὐρομεν χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν και ἐσόμεθα παῖδες τῷ Φαραώ.
- Γεν. 47,25
- Εκεῖνοι δε ευχαριστημένοι ἀπήντησαν· “μας ἔσωσες ! Ευρήκαμεν ἐνώπιόν σου χάριν, ἐνώπιον του κυρίου μας. Θα εἴμεθα δούλοι στον Φαραώ”.
- Γεν. 47,26
- και ἔθετο αὐτοῖς Ἰωσήφ εἰς πρόσταγμα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου τῷ Φαραώ ἀποπεμποῦν, χωρὶς τῆς γῆς τῶν ιερῶν μόνον· οὐκ ἦν τῷ Φαραώ.
- Γεν. 47,26
- Τότε δε ἐξέδωσε και διαταγὴν δια τους Αἰγυπτίους ο Ἰωσήφ, η οποία ἰσχύει και μέχρι σήμερον· να δίδεται ἀπὸ τα προϊόντα της γῆς Αἰγύπτου το εν πέμπτον στον Φαραώ, ἐκτός της γῆς των ιερῶν. Η γῆ αὐτὴ δεν ἀνήκεν στον Φαραώ.
- Γεν. 47,27
- Κατῴκησε δὲ Ἰσραὴλ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐπὶ γῆς Γεσέμ και ἐκληρονόμησαν ἐπ’ αὐτῆς και ηὐξήθησαν και ἐπληθύνθησαν σφόδρα.
- Γεν. 47,27
- Ὁ Ἰακώβ ἐγκατεστάθη εἰς την χώραν της Αἰγύπτου, εἰς την περιοχὴν Γεσέμ, την οποίαν ἐλήραν ως ἰδιοκτησίαν των. Εκεί δε οἱ ἀπόγονοι του Ἰσραὴλ ηὐξήθησαν και ἐπληθύνθησαν πάρα πολὺ.
- Γεν. 47,28
- ἐπέζησε δὲ Ἰακώβ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ δεκαεπτὰ ἔτη· και ἐγένοντο αἱ ἡμέραι Ἰακώβ ἐνιαυτῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαρακονταεπτὰ ἔτη.
- Γεν. 47,28
- Ἐζησε δε ἀκόμη ο Ἰακώβ εἰς την χώραν της Αἰγύπτου δεκαεπτὰ ἔτη· και αἱ ἡμέραι της ζωῆς του ἀνῆλθον εἰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἐπτὰ ἔτη.
- Γεν. 47,29
- ἤγγισαν δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσραὴλ τοῦ ἀποθανεῖν, και ἐκάλεσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωσήφ και εἶπεν αὐτῷ· εἰ εὐρηκα χάριν ἐναντίον σου, ὑπόθεσ τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου και ποιήσεις ἐπ’ ἐμὲ ἐλεημοσύνην και ἀλήθειαν τοῦ μή με θάψαι ἐν Αἰγύπτῳ,
- Γεν. 47,29
- Ἐπλησίασαν αἱ ἡμέραι να ἀποθάνῃ. Προσεκάλεσε τότε τον υἱὸν του τον Ἰωσήφ και του εἶπεν· “ἐάν ἔχω εὐρεὶ χάριν ἐνώπιόν σου- ὅπως και πράγματι εὐρήκα- βάλε το χεῖρι σου κάτω ἀπὸ τον μηρόν μου και ορκίσου ὅτι θα μου προσφέρῃς και αὐτὴν την καλωσύνην, ὅτι πιστῶς θα ἐκπληρώσης την τελευταίαν μου ἐντολήν· να μη με θάψῃς εἰς την Αἰγύπτου.
- Γεν. 47,30
- ἀλλὰ κοιμηθήσομαι μετὰ τῶν πατέρων μου, και ἀρεῖς με ἐξ Αἰγύπτου και θάψῃς με ἐν τῷ τάφῳ αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν· ἐγὼ ποιήσω κατὰ τὸ ῥῆμά σου.
- Γεν. 47,30
- Ἀλλὰ θα ἐνταφιασθῶ μαζὴ με τους πατέρας μου εἰς την Χαναάν. Θα με μεταφέρῃς ἀπὸ την Αἰγύπτου και θα με θάψῃς στον τάφον των”. Ὁ Ἰωσήφ εἶπε· “θα κάμω, ὅπως μου εἶπες”.
- Γεν. 47,31
- εἶπε δὲ· ὁμοσὸν μοι. και ὤμοσεν αὐτῷ. και προσεκύνησεν Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ράβδου αὐτοῦ.
- Γεν. 47,31
- Του εἶπε δε ο Ἰακώβ· “ορκίσου” και ο Ἰωσήφ ορκίσθη ἐνώπιον του πατρός του. Τότε ο Ἰακώβ προσεκύνησεν στο ἄκρον της ράβδου του υἱοῦ του, η οποία ἐσυμβολίζε την βασιλικὴν του ἐξουσίαν.

ΓΕΝΕΣΙΣ 48

- Γεν. 48,1 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα και ἀπηγγέλη τῷ Ἰωσήφ, ὅτι ὁ πατὴρ σου ἐνοχλεῖται. και ἀναλαβὼν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, τὸν Μανασσῆ και τὸν Ἐφραῖμ, ἦλθε πρὸς Ἰακώβ.
- Γεν. 48,1
- Ἐπειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτὰ ἀνήγγειλαν στον Ἰωσήφ ὅτι ἀσθενεὶ βαρέως ο πατὴρ του. Ὁ Ἰωσήφ ἐπῆρε τα δύο παιδιά του, τον Μανασσῆ και τον Ἐφραῖμ, και ἦλθε πρὸς τον Ἰακώβ.
- Γεν. 48,2
- ἀπηγγέλη δὲ τῷ Ἰακώβ λέγοντες· ἰδοὺ ὁ υἱός σου Ἰωσήφ ἔρχεται πρὸς σέ. και ἐνισχύσας Ἰσραὴλ ἐκάθησεν ἐπὶ τὴν κλίνην.
- Γεν. 48,2
- Ἀνήγγειλαν δε στον Ἰακώβ, ὅτι ἰδοὺ ο υἱός σου ο Ἰωσήφ ἔρχεται πρὸς σέ. Κατέβαλε προσπάθειαν ο Ἰακώβ, συνεχέντρωσε την δύναμίν του και ἀνεκάθησεν εἰς την κλίνην του,

- Γεν. 48,3 και εἶπεν Ἰακώβ τῷ Ἰωσήφ· ὁ Θεός μου ὠφθη μοι ἐν Λουζᾷ ἐν γῆ Χαναάν καὶ εὐλόγησέ με
Γεν. 48,3 καὶ εἶπεν στον Ἰωσήφ· “ὁ Θεός μου παρουσιάσθη εἰς ἐμέ εἰς τὴν Λουζᾶ τῆς Χαναάν, με εὐλόγησε
Γεν. 48,4 καὶ εἶπέ μοι· ἰδοὺ ἐγὼ αὐξανῶ σε καὶ πληθυνῶ σε καὶ ποιήσω σε εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν καὶ δώσω σοι τὴν
γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον.
Γεν. 48,4 καὶ ἐμοῦ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγὼ θα σε αὐξήσω καὶ θα σε πληθύνω· θα σε κάμω γενάρχην πολλῶν λαῶν καὶ θα δώσω εἰς σε
καὶ στους ἀπογόνους σου μετὰ ἀπὸ σέ, ὡς παντοτεινὴν ἰδιοκτησίαν σου, τὴν χώραν αὐτήν.
Γεν. 48,5 νῦν οὖν οἱ δύο υἱοὶ σου οἱ γενόμενοι σοι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ πρὸ τοῦ με ἐλθεῖν πρὸς σέ εἰς Αἴγυπτον, ἐμοὶ εἰσιν,
Ἐφραΐμ καὶ Μανασσῆ, ὡς Ῥουβὴν καὶ Συμεὼν ἔσσονται μοι·
Γεν. 48,5 Ἦν ἔτι ἔτι πρὸς τὸν Ἰωσήφ· “ὦ Ἰωσήφ, ἰδοὺ ἐγὼ ἐλθὼ εἰς σέ, εἶναι ἰδικὰ
μου παιδιὰ. Ὁ Ἐφραΐμ, καὶ ὁ Μανασσῆς θα εἶναι δι’ ἐμέ, ὅπως εἶναι οἱ πρωτοτόκοί μου, ὁ Ῥουβὴν καὶ ὁ Συμεὼν.
Γεν. 48,6 τὰ δὲ ἔκγονα, ἃ ἐὰν γεννήσῃς μετὰ ταῦτα, ἔσσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν· κληθήσονται ἐπὶ
τοῖς ἐκείνων κλήροις.
Γεν. 48,6 Ἐκεῖνοι ὁμῶς τοὺς ὁποίους θα ἀποκτήσῃς κατόπιν, θα φέρουν τὰ ὀνόματα τῶν δύο αὐτῶν ἀδελφῶν τῶν καὶ ὄχι το
ἰδικόν μου. Θα κληθῶν να λάβουν μερίδιον εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ἀπὸ το μερίδιον τῶν δύο ἀδελφῶν τῶν.
Γεν. 48,7 ἐγὼ δὲ ἤνικα ἠρχόμην ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας, ἀπέθανε Ῥαχὴλ ἡ μήτηρ σου ἐν γῆ Χαναάν, ἐγγίζοντός
μου κατὰ τὸν ἵπποδρομον Χαβραθὰ τῆς γῆς τοῦ ἐλθεῖν Ἐφραθὰ, καὶ κατῶρυξα αὐτήν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ
ἵπποδρόμου (αὕτη ἐστὶ Βηθλεέμ).
Γεν. 48,7 Ὅταν ἐγὼ ἠρχόμην ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας τῆς Συρίας, ἀπέθανε ἡ μήτηρ σου ἡ Ῥαχὴλ εἰς τὴν γῆν Χαναάν, ὅταν
ἐπλησίαζα εἰς τὴν πλατεῖαν λεωφόρον, ὅπου ἀνεμπόδιστα ἠμποροῦσαν να τρέχουν ἵπποι, τὴν Χαβραθὰ, πρὸς τὸ
μέρος τῆς Ἐφραθὰ δηλαδὴ εἰς τὴν Βηθλεέμ, ἐκεῖ, εἰς τὴν λεωφόρον αὐτήν, ἔθαψα τὴν μήτέρα σου”.
Γεν. 48,8 ἰδὼν δὲ Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς Ἰωσήφ εἶπε· τίνες σοι οὗτοι;
Γεν. 48,8 Ἰδὼν δε ὁ Ἰακώβ τα δύο παιδιὰ τοῦ Ἰωσήφ ἠρώτησε· “τίνες εἶναι τα παιδιὰ αὐτά;”
Γεν. 48,9 εἶπε δὲ Ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ· υἱοὶ μου εἰσιν, οὓς ἔδωκέ μοι ὁ Θεὸς ἐνταῦθα. καὶ εἶπεν Ἰακώβ· προσάγαγέ
μοι αὐτούς, ἵνα εὐλογήσω αὐτούς.
Γεν. 48,9 Ὁ Ἰωσήφ ἀπήντησεν στον πατέρα του· “αὐτὰ εἶναι τα παιδιὰ μου, τα ὁποῖα μου ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἐδῶ εἰς τὴν
Αἴγυπτον”. Εἶπεν ὁ Ἰακώβ· “φέρε τα ἐδῶ κοντά μου, δια να τα εὐλογήσω”.
Γεν. 48,10 οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ Ἰσραὴλ ἐβαρῶθησαν ἀπὸ τοῦ γήρωσ, καὶ οὐκ ἠδύνατο βλέπειν· καὶ ἤγγισεν αὐτούς πρὸς
αὐτόν, καὶ ἐφίλησεν αὐτούς καὶ περιέλαβεν αὐτούς.
Γεν. 48,10 Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Ἰακώβ εἶχαν βαρῶσαι πλέον λόγῳ τῶν γηρατειῶν καὶ δὲν ἠμποροῦσε να βλέπῃ καθαρά. Ἐφερεν
ὁ Ἰωσήφ κοντά στον πατέρα του τα δυο του παιδιὰ καὶ ἐκεῖνος τα ἐφίλησε καὶ τα ἀγκάλιασε.
Γεν. 48,11 καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ· ἰδοὺ τοῦ προσώπου σου οὐκ ἔσπερηθην, καὶ ἰδοὺ ἔδειξέ μοι ὁ Θεὸς καὶ τὸ
σπέρμα σου.
Γεν. 48,11 Εἶπε ὁ Ἰακώβ πρὸς τὸν Ἰωσήφ· “ἰδοὺ, πόσον με ἐσηργήτησεν ὁ Θεός ! Ὁχι μόνον δὲν με ἐστέρησεν ἀπὸ τῆς
παρουσίας σου, ἀλλὰ καὶ μου ἔδειξε τοὺς υἱοὺς σου”.
Γεν. 48,12 καὶ ἐξήγαγε αὐτούς Ἰωσήφ ἀπὸ τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῆς γῆς.
Γεν. 48,12 Ἐπῆρεν ὁ Ἰωσήφ τα παιδιὰ του ἀπὸ τα γόνατα του πατρός του καὶ ἐκεῖνα ἐκλιναν τὸ πρόσωπόν των μέχρι τοῦ
εδάφους καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν Ἰακώβ.
Γεν. 48,13 λαβὼν δὲ Ἰωσήφ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, τὸν τε Ἐφραΐμ ἐν τῇ δεξιᾷ, ἐξ ἀριστερῶν δὲ Ἰσραὴλ, τὸν δὲ
Μανασσῆ ἐξ ἀριστερῶν, ἐκ δεξιῶν δὲ Ἰσραὴλ, ἤγγισεν αὐτούς αὐτῷ.
Γεν. 48,13 Ἐπῆρε πάλιν ὁ Ἰωσήφ τοὺς δύο υἱοὺς του τὸν Ἐφραΐμ ἐκ δεξιῶν του, ἐξ ἀριστερῶν δὲ τοῦ Ἰακώβ, ὡς δευτερότοκον,
τὸν δὲ Μανασσῆ ἐξ ἀριστερῶν του, ἐκ δεξιῶν δὲ τοῦ Ἰακώβ ὡς πρωτότοκον, καὶ τοὺς ἐπλησίασε πρὸς τὸν πατέρα
του.
Γεν. 48,14 ἐκτεῖνας δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν δεξιὰν ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραΐμ, οὗτος δὲ ἦν ὁ νεώτερος, καὶ
τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ, ἐναλλάξ τὰς χεῖρας.
Γεν. 48,14 Ἦπλωσεν ὁ Ἰακώβ τὴν δεξιὰν του χεῖρα καὶ τὴν ἔθεσε εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἐφραΐμ, αὐτὸς δὲ ἦτο ὁ νεώτερος, καὶ
τὴν ἀριστερὰν του χεῖρα εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Μανασσῆ. Ἐβαλε δηλαδὴ τὰς χεῖρας του σταυρωτά.
Γεν. 48,15 καὶ εὐλόγησεν αὐτούς καὶ εἶπεν· ὁ Θεός, ὃς ἐυηρέστησεν οἱ πατέρες μου ἐνώπιον αὐτοῦ, Ἀβραὰμ καὶ
Ἰσαάκ, ὁ Θεός ὁ τρέφων με ἐκ νεότητος ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης,
Γεν. 48,15 Εὐλόγησεν αὐτούς καὶ εἶπεν· “ὁ Θεός, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου, τηρήσαντες τὸ θέλημά του, ἐυηρέστησαν οἱ πατέρες
μου, ὁ Ἀβραὰμ καὶ ὁ Ἰσαάκ, ὁ Θεός ὁ ὁποῖος με διατρέφει καὶ με συντηρεῖ ἀπὸ τῆς νεαρᾶν μου ἡλικίας μέχρι τῆς
ἡμέρας αὐτῆς,
Γεν. 48,16 ὁ ἄγγελος ὁ ῥυόμενός με ἐκ πάντων τῶν κακῶν εὐλόγησαι τὰ παιδιὰ ταῦτα, καὶ ἐπικληθήσεται ἐν αὐτοῖς
τὸ ὄνομά μου καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων μου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ, καὶ πληθυνθεῖσιν εἰς πλῆθος πολὺ ἐπὶ
τῆς γῆς.
Γεν. 48,16 ὁ ἄγγελος, ὁ ὁποῖος με ἐγλύτωνε συνεχῶς ἀπὸ ὅλα τα δεινὰ, ἀς εὐλογήσῃ τα παιδιὰ αὐτὰ, καὶ ἀς φέρουν αὐτὰ το

- Γεν. 48,17 ὄνομά μου και το ὄνομα των πατέρων μου, του Αβραάμ και Ισαάκ· ας πληθυνθούν εις πλῆθος πολύ ἐπὶ της γῆς”.
ἰδὼν δὲ Ἰωσήφ ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατήρ αὐτοῦ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραΐμ, βαρὺ αὐτῷ κατεφάνη, καὶ ἀντελάβετο Ἰωσήφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀφελεῖν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ἐφραΐμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ.
- Γεν. 48,17 Ἰδὼν ο Ἰωσήφ ὅτι ο πατέρας του ἔθεσε την δεξιάν του χεῖρα εις την κεφαλὴν του Εφραΐμ, του νεωτέρου υιοῦ, εστενοχωρήθη πολὺ και εδυσφόρησε. Επιασε δε την δεξιάν χεῖρα του πατρὸς του, δια να την απομακρύνῃ ἀπὸ την κεφαλὴν του Εφραΐμ και να την θέσῃ εις την κεφαλὴν του Μανασσῆ, του πρωτοτόκου.
- Γεν. 48,18 εἶπε δὲ Ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ· οὐχ οὕτως, πάτερ, οὗτος γὰρ ὁ πρωτότοκος· ἐπίθες τὴν δεξιάν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
- Γεν. 48,18 Εἶπε δε στον πατέρα του· “μη θέτῃς κατ’ αὐτὸν τον τρόπον τας χεῖρας σου, πάτερ, διότι αὐτὸς εἶναι ο πρωτότοκος· εις την κεφαλὴν αὐτοῦ θέσε την δεξιάν σου”.
- Γεν. 48,19 και οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλὰ εἶπεν· οἶδα, τέκνον, οἶδα· και οὗτος ἔσται εἰς λαόν, και οὗτος ὑψωθήσεται· ἀλλὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μείζων αὐτοῦ ἔσται, και τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐθνῶν.
- Γεν. 48,19 Ο Ἰακώβ ὁμως δεν συγκατετέθη να πράξῃ ο,τι του εἶπεν ο Ἰωσήφ, ἀλλὰ εἶπε· “γνωρίζω, τέκνον μου, γνωρίζω ποῖος εἶναι ο πρωτότοκος και αὐτὸς θα αναδειχθῆ εις λαὸν πολὺν, και αὐτὸς θα δοξασθῆ. Ἀλλὰ ο ἀδελφὸς του ο νεώτερος, θα αναδειχθῆ μεγαλύτερος ἀπὸ αὐτὸν και οἱ ἀπόγονοί του θα εἶναι πλῆθος λαῶν”.
- Γεν. 48,20 και εὐλόγησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων· ἐν ὑμῖν εὐλογηθήσεται Ἰσραὴλ λέγοντες· ποιήσαι σε ὁ Θεὸς ὡς Ἐφραΐμ και ὡς Μανασσῆ. και ἔθηκε τὸν Ἐφραΐμ ἔμπροσθεν τοῦ Μανασσῆ.
- Γεν. 48,20 Ο Ἰακώβ εὐλόγησεν αὐτοὺς κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην και εἶπεν· “χάρις εις σας και ἀπὸ σας θα δοξασθῆ το ὄνομά μου και οἱ ἀνθρωποὶ θα λέγουν· Εἶθε να σε ευλογῇ ὁ Θεὸς, ὅπως ευλόγησε τον Εφραΐμ και τον Μανασσῆ”. Ἐτσι δε ο Ἰακώβ κατέστησε κατὰ την ευλογίαν τον Εφραΐμ ἀνώτερον ἀπὸ τον πρωτότοκον Μανασσῆ.
- Γεν. 48,21 εἶπε δὲ Ἰσραὴλ τῷ Ἰωσήφ· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω, και ἔσται ὁ Θεὸς μεθ’ ὑμῶν και ἀποστρέψει ὑμᾶς εις τὴν γῆν τῶν πατέρων ὑμῶν·
- Γεν. 48,21 Εἶπεν ἀκόμη ο Ἰακώβ στον Ἰωσήφ· “ἰδοὺ ὅτι ἐγὼ μετ’ ὀλίγον ἀποθνήσκω. Ο Θεὸς θα εἶναι, μαζὴ σας και θα σας ἐπαναφέρῃ εις την γην των πατέρων σας.
- Γεν. 48,22 ἐγὼ δὲ δίδωμι σοι Σίκιμα ἐξαιρετον ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς σου, ἦν ἔλαβον ἐκ χειρὸς Ἀμορραίων ἐν μαχαίρᾳ μου και τόξῳ.
- Γεν. 48,22 Εγὼ δε παραχωρῶ εις σε και τους ἀπογόνους σου ἐκλεκτὴν κληρονομίαν, ἀνωτέραν ἀπὸ το μερίδιον των ἄλλων ἀδελφῶν σου, την πόλιν Συχέμ, την ὁποῖαν ἐγὼ ἀνακατέλαβον ἀπὸ τους Ἀμορραίους με την μάχαιράν μου και το τόξον.

ΓΕΝΕΣΙΣ 49

- Γεν. 49,1 Ἐκάλεσε δὲ Ἰακώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ και εἶπεν αὐτοῖς· συνάχθητε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν, τί ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν·
- Γεν. 49,1 Ἐκάλεσε κοντὰ του ο Ἰακώβ τους υἱοὺς του και εἶπεν εις αὐτοὺς· “συγκεντρωθῆτε πλησίον μου, δια να σας ἀναγγείλω τι θα συμβοῦν εις σας, στους ἀπογόνους σας, εις την ἀνθρωπότητα μέχρι και των τελευταίων ἡμερῶν.
- Γεν. 49,2 ἀθροίσθητε και ἀκούσατέ μου, υἱοὶ Ἰακώβ, ἀκούσατε Ἰσραὴλ τοῦ πατρὸς ὑμῶν.
- Γεν. 49,2 Μαζευθῆτε και ἀκούσατέ με, παιδιὰ του Ἰσραὴλ, ἀκούσατε τον πατέρα σας Ἰακώβ.
- Γεν. 49,3 Ῥουβὴν, πρωτότοκός μου, σὺ ἰσχύς μου και ἀρχὴ τέκνων μου, σκληρὸς φέρεσθαι και σκληρὸς αὐθάδης.
- Γεν. 49,3 Ῥουβὴν, ο πρωτότοκός μου, συ εἶσαι ἡ δυνάμις μου, ἡ ἀπαρχὴ των τέκνων μου. Εφάνης ὁμως σκληρὸς εις την συμπεριφορὰν σου, σκληρὸς και ἀναίσχυντος ἀπέναντί μου.
- Γεν. 49,4 ἐξύβρισας ὡς ὕδωρ, μὴ ἐκζέσης· ἀνέβης γὰρ ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ πατρὸς σου· τότε ἐμίανας τὴν στρωμνὴν, οὗ ἀνέβης.
- Γεν. 49,4 Ὠρμησες σαν χεῖμαρρος ἐναντίον της γυναικὸς μου Βαλλὰς και την εταπείνωσες. Δεν θα προοδεύσης και δεν θα ἀναδειχθῆς, διότι ἀνέβης εις την κλίνην του πατρὸς σου, ἐμόλυνες το κρεβάτι του πατέρα, σου, στο ὁποῖον ἀνέβης.
- Γεν. 49,5 Συμεὼν και Λευὶ ἀδελφοί· συνετέλεσαν ἀδικίαν ἐξ αἰρέσεως αὐτῶν.
- Γεν. 49,5 Συμεὼν και Λευὶ, δύο ἀδελφοὶ ὠλοκλήρωσαν ἐσκεμμένως μίαν φοβερὰν ἀδικον πράξιν.
- Γεν. 49,6 εις βουλήν αὐτῶν μὴ ἔλθοι ἡ ψυχὴ μου, και ἐπὶ τῇ συστάσει αὐτῶν μὴ ἐρείσαι τὰ ἥπατά μου, ὅτι ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν ἀπέκτειναν ἀνθρώπους και ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν ἐνευροκόπησαν ταῦρον.
- Γεν. 49,6 Ἡ ψυχὴ μου δεν συγκατατίθεται εις την ἀπόφασίν των, και ἡ καρδία μου δεν ἐπαναπαύεται εις την συνωμοσίαν των, διότι ἐπᾶνω στον μεγάλον θυμὸν των ἐφόνευσαν ἀνθρώπους και εις την ἐπιθυμίαν της ἐκδικήσεώς των ἐφόνευσαν και ταῦρους.

- Γεν. 49,7 έπικατάρατος ό θυμός αύτών, ότι αύθάδης, και ή μήνις αύτών, όπι έσκληρύνθη· διαμεριώ αύτούς έν Ίακώβ και διασπερώ αύτούς έν Ίσραήλ.
- Γεν. 49,7 Κατηραμένος ας είναι ο θυμός των, διότι και η οργή των ήτο παράνομος, ήτο σκληρά. Ενεκα τούτου θα διασκορπίσω τους απογόνους των μεταξύ των άλλων υιών του Ιακώβ, θα διασπαρούν εν μέσω του ισραηλιτικού λαού.
- Γεν. 49,8 Ίούδα, σε αινέσασαν οι άδελφοί σου· αι χεϊρές σου επί νώτου τών έχθρών σου· προσκυνήσουσί σοι οι υιοί τοῦ πατρός σου.
- Γεν. 49,8 Ιούδα, σε θα υμνήσουν οι αδελφοί σου, θα σε αναγνωρίσουν ως αρχηγόν των, τα χέρια σου θα είναι ισχυρά επάνω εις την ράχιν των εχθρών σου. Θα σε προσκυνήσουν ως αρχηγόν των οι απόγονοι του πατρός σου.
- Γεν. 49,9 σκύμνος λέοντος Ίούδα· έκ βλαστοῦ, υιέ μου, άνέβης· άναπεσών έκοιμήθης ώς λέων και ώς σκύμνος· τίς έγερεί αύτόν;
- Γεν. 49,9 Ληοντάρι, γέννημα ληονταριού, θα είσαι, Ιούδα· από εμέ σαν από βλαστόν εφύτρωσες συ, άλλο βλαστάρι, υιέ μου. Εξηπλώθης και εκοιμήθης σαν ληοντάρι, σαν νεαρό εύρωστο ληοντάρι. Ποιός τολμά να τον πλησιάση και να τον εξυπνήση;
- Γεν. 49,10 ούκ έκλείπει άρχων έξ Ίούδα και ήγούμενος έκ τών μηρών αύτοῦ, έως έν έλθη τὰ άποκείμενα αύτῶ, και αύτός προσδοκία έθνών.
- Γεν. 49,10 Δεν θα λείψη άρχων από την φυλην Ιούδα και αρχηγός από τους απογόνους του, μέχρις ότου έλθη εκείνος, εις τα χέρια του οποίου απόκεινται αι εξουσίαι. Αυτός θα είναι η ελπίς και η προσμονή των λαών, ο Μεσσίας.
- Γεν. 49,11 δεσμεύων πρὸς άμπελον τόν πῶλον αύτοῦ και τῆ έλικι τόν πῶλον τῆς όνου αύτοῦ· πλυνεί έν οίνῳ τήν στολήν αύτοῦ και έν αίματι σταφυλῆς τήν περιβολήν αύτοῦ·
- Γεν. 49,11 Τοση τότε θα είναι η ευημερία, ώστε θα δένη αυτός τον όνον του εις την άμπελον και το πουλάρι της όνου του εις την φαλλίδα της αμπέλου. Θα πλύνη όχι με νερό αλλά με κρασί την στολήν του και με τον κόκκινον, σαν αίμα, οίνον της σταφυλής θα καθαρίζη την ενδυμασίαν του.
- Γεν. 49,12 χαροποιοί οι όφθαλμοί αύτοῦ από οίνου, και λευκοί οι όδόντες αύτοῦ ή γάλα.
- Γεν. 49,12 Οι οφθαλμοί του θα ακτινοβολούν χαράν· θα σπινθηροβολούν σαν εκείνου που πίνει οίνον. Η καθαρότης του θα είναι άφογος, και οι οδόντες του θα είναι λευκότεροι από το γάλα.
- Γεν. 49,13 Ζαβουλών παράλιος κατοικήσει, και αύτός παρ' όρμον πλοίων, και παρατενεϊ έως Σιδώνος.
- Γεν. 49,13 Ζαβουλών, η φυλή του θα κατοικήση εις παράλιον χώραν, πλησίον λιμένων, όπου υπάρχουν πλοία, θα εκτείνεται δε μέχρι και της Σιδώνος.
- Γεν. 49,14 Ίσάχαρ τὸ καλὸν έπεθύμησεν άναπαυόμενος άνά μέσον τών κλήρων·
- Γεν. 49,14 Ισάχαρ επεθύμησε και θεώρησε καλόν να αναπαύεται εις τας περιοχάς, αι οποίαι εκληροδοτήθησαν στους άλλους αδελφούς του.
- Γεν. 49,15 και ιδών τήν άναπαυσιν ότι καλή, και τήν γῆν ότι πίων, υπέθηκε τόν ὤμον αύτοῦ εις τὸ πονεῖν και έγενήθη άνήρ γεωργός.
- Γεν. 49,15 Αυτός ιδών, ότι η ειρηνική και αναπauτική ζωή είναι καλή δι' αυτόν και ότι η χώρα του είναι εύφορος, ανέλαβε να εργασθή με τα χέρια του και να κοπιάζη εργαζόμενος την γην και έτσι έγινε γεωργός.
- Γεν. 49,16 Δαν κρινεί τὸ λαὸν αύτοῦ, ώσει και μία φυλή έν Ίσραήλ.
- Γεν. 49,16 Ο Δαν θα κυβερνήση δια της φυλής του τον ισραηλιτικόν λαόν, σαν μια αξία φυλή του Ιακώβ.
- Γεν. 49,17 και γεννηθήτω Δαν ὄφισ έφ' ὄδοῦ, έγκαθήμενος επί τρίβου, δάκνων πτέρναν ίππου, και πεσεΐται ὁ ίππεύς εις τὰ όπίσω,
- Γεν. 49,17 Η φυλή του Δαν θα γίνη κακοποιός, σαν όφισ κρυμμένος στον δρόμον, όφισ ο οποίος παραμονεύει εις την ατραπόν, δια να δαγκώση την πτέρναν του ίππου και να ανατραπή ο ιππεύς προς τα οπίσω,
- Γεν. 49,18 τήν σωτηρίαν περιμένων Κυρίου.
- Γεν. 49,18 ώστε τα θύματά του να περιμένουν την σωτηρίαν από τον Κυριον.
- Γεν. 49,19 Γάδ, πειρατήριον πειρατεύσει αύτόν, αύτός δέ πειρατεύσει αύτόν κατά πόδας.
- Γεν. 49,19 Ο Γαδ, ενέδρας και πειρατείας θα στήσουν δι' αυτόν, αλλά και αυτός θα στήση ενέδρας εις τα πόδια εκείνου, ο οποίος τον ενεδρεύει.
- Γεν. 49,20 Άσήρ, πίων αύτοῦ ὁ άρτος, και αύτός δώσει τρυφήν άρχουσι.
- Γεν. 49,20 Του Ασήρ η τροφή θα είναι πλουσία και αυτός από την πολλήν καρποφορίαν των αγρών του θα προσφέρη απολαυστικά εδέσματα και εις βασιλείς.
- Γεν. 49,21 Νεφθαλείμ στέλεχος άνειμένον, έπιδιδούς έν τῶ γεννήματι κάλλος.
- Γεν. 49,21 Νεφθαλείμ, βλαστάρια υφωμένα θα προσδίδουν ωραιότητα εις αυτόν και εις την καρποφόρον βλάστησιν της χώρας του.
- Γεν. 49,22 υιός ηύξημένος Ίωσήφ, υιός ηύξημένος μου ζηλωτός, υιός μου νεώτατος· πρὸς με άνάστρεψον.
- Γεν. 49,22 Ο Ιωσήφ ένδοξον τέκνον, ένδοξον και αγαπημένον παιδί των γηρατειών μου, επιστρεψε προς εμέ από την ξενιτειά

σου.

- Γεν. 49,23 εἰς ὃν διαβουλεύομενοι ἐλοιδόρουν, καὶ ἐνεῖχον αὐτῷ κύριοι τοξευμάτων·
Γεν. 49,23 Ἐναντίον αὐτοῦ καὶ των ἀπογόνων του ἄνθρωποι πονηρὰ σκεπτόμενοι ἐξεστόμιζαν ὕβρεις, ἄνθρωποι ἔχοντες ἱκανότητα εἰς πολέμους με τὸξα ἐφθόνουν καὶ ἐμίασουν αὐτόν.
- Γεν. 49,24 καὶ συνετρίβη μετὰ κράτους τὰ τόξα αὐτῶν, καὶ ἐξελύθη τὰ νεῦρα βραχιόνων χειρὸς αὐτῶν διὰ χεῖρα
Γεν. 49,24 Ἄλλὰ τὰ τόξα των συνετρίβησαν μετὰ μεγάλης δυνάμεως καὶ τὰ νεύρα των χειρῶν των παρέλυσαν ἀπὸ το κραταῖον χεῖρι του παντοδυνάμου Θεοῦ του Ἰακώβ. Ἀπὸ ἐκεῖ, ἀπὸ τον Θεόν του πατρός σου, θα ἀντλήσῃς τὴν δυνάμιν σου.
- Γεν. 49,25 καὶ ἐβοήθησέ σοι ὁ Θεὸς ὁ ἐμός καὶ εὐλόγησέ σε εὐλογίαν οὐρανοῦ ἄνωθεν καὶ εὐλογίαν γῆς ἐχούσης
Γεν. 49,25 Ὁ Θεὸς μου σε ἐβοήθησε καὶ σε ηυλόγησε εὐλογίαν πλουσία ἀπὸ τον ουρανὸν ἄνω καὶ εὐλογίαν ἀπὸ την γην κάτω, ἡ ὁποία θα καρποφορῇ πλουσίως δια σέ. Αἱ εὐλογίαι αὐταὶ δια σε καὶ δια τὰ τέκνα σου θα δειχθῶν καὶ ἀπὸ το πλῆθος των ἀπογόνων σου.
- Γεν. 49,26 εὐλογίας πατρός σου καὶ μητρός σου· ὑπερίσχυσεν ὑπὲρ εὐλογίας ὀρέων μονίμων καὶ ἐπ' εὐλογίαις θινῶν
Γεν. 49,26 Ἐσονται ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωσήφ καὶ ἐπὶ κορυφῆς ὧν ἠγήσατο ἀδελφῶν.
Γεν. 49,26 Ἐὰν λάβῃς τὰς εὐλογίας του πατρός σου καὶ τῆς μητρός σου καὶ θα εἶναι αὐταὶ ἀνώτεροι ἀπὸ την μεγαλοπρέπειαν καὶ την μακροβιότητα των ὀρέων καὶ πολυαριθμότεροι ἀπὸ τὰς ἀμμόδεις αἰωνίας ἐκτάσεις. Αἱ εὐλογίαι αὐταὶ θα ἔλθουν εἰς την κεφαλὴν του Ἰωσήφ, ἐκεῖνου ὁ ὁποῖος ἀνεδείχθη ἄρχων καὶ προστάτης των ἀδελφῶν του.
- Γεν. 49,27 Βενιαμὴν λῦκος ἄρπαξ· τὸ πρῶτον ἔδεται ἔτι καὶ εἰς τὸ ἑσπέρας δίδωσι τροφήν.
Γεν. 49,27 Ὁ Βενιαμὴν θα εἶναι λῦκος ἀρπακτικός. Τὴν πρῶταν θα τρώγῃ ἀκόμη ἀπὸ το κυνήγι τῆς προηγουμένης ἡμέρας καὶ τὴν ἐσπέραν τῆς ἄλλης ἡμέρας θα ἔχῃ τόσα νέα θηράματα, ὥστε νὰ διδῇ καὶ εἰς ἄλλους τροφήν”.
- Γεν. 49,28 Πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰακώβ δώδεκα, καὶ ταῦτα ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτούς,
Γεν. 49,28 Ἐκαστον κατὰ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς.
Γεν. 49,28 Ὅλοι αὐτοὶ οἱ υἱοὶ του Ἰακώβ ἦσαν δώδεκα, καὶ αὐτὰ εἶπεν εἰς αὐτούς ὁ πατὴρ των. Εὐλόγησεν αὐτούς. Ἐδωκεν στον καθένα ἀπὸ αὐτούς ἰδιαιτέραν εὐλογίαν καὶ προφητείαν.
- Γεν. 49,29 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ προστίθεμαι πρὸς τὸν ἐμὸν λαόν· θάψατέ με μετὰ τῶν πατέρων μου ἐν τῷ σπηλαίῳ,
Γεν. 49,29 Ἐπειτα δε ἀπὸ τὰς εὐλογίας τους εἶπεν· “ἐγὼ υστέρᾳ ἀπὸ ὀλίγων ἀποθνήσκω καὶ προστίθεμαι στον λαόν μου, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐκδημήσει ἐνωρίτερον. Θέλω νὰ με θάψετε μαζὴ με τους πατέρας μου ἐντὸς του σπηλαίου, το ὁποῖον ὑπάρχει στον ἀγρὸν του Ἐφρών του Χετταίου.
- Γεν. 49,30 ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ, τῷ ἀπέναντι Μαμβρῆ, ἐν γῆ Χαναάν, ὃ ἐκτίσατο Ἀβραάμ τὸ σπήλαιον παρὰ
Γεν. 49,30 Ἐθαψετέ με στο διπλὸν σπήλαιον, που εὐρίσκεται εἰς την Χαναάν ἀπέναντι ἀπὸ την Δρυν Μαμβρῆ καὶ το ὁποῖον σπήλαιον ἠγόρασεν ὁ Ἀβραάμ ἀπὸ τον Ἐφρών τον Χετταῖον, δια νὰ τὰ χρησιμοποίησῃ ὡς ἰδιόκτητον μνημεῖον.
- Γεν. 49,31 ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβραάμ καὶ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἐκεῖ ἔθαψαν Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
Γεν. 49,31 ἐκεῖ ἔθαψα Λεῖαν
Γεν. 49,31 Ἐκεῖ ἔθαψαν τον Ἀβραάμ καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ τὴν Σαρραν. Ἐκεῖ ἔθαψαν τον Ἰσαὰκ καὶ τὴν σύζυγόν του τὴν Ῥεβέκκαν, ἐκεῖ ἔθαψα ἐγὼ τὴν Λεῖαν,
- Γεν. 49,32 ἐν κτήσει τοῦ ἀγροῦ καὶ τοῦ σπηλαίου τοῦ ὄντος ἐν αὐτῷ παρὰ τῶν υἱῶν Χέτ.
Γεν. 49,32 ἀφοῦ μας ἀνήκει ὁ ἀγρὸς αὐτὸς καὶ τὸ σπήλαιον που ὑπάρχει εἰς αὐτόν, διότι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τους Χετταίους”.
- Γεν. 49,33 καὶ κατέπαυσεν Ἰακώβ ἐπιτάσων τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κλίνην ἐξέλιπε καὶ
Γεν. 49,33 Ἐπαυσε τότε ὁ Ἰακώβ νὰ διδῇ ἐντολὰς εἰς τὰ παιδιὰ του, ἀπλῶσε τὰ πόδια του ἐπάνω στο κρεβάτι του, ἀπέθανεν εἰρηνικὰ καὶ ἡρεμα καὶ προσετέθη στον λαόν του, ὁ ὁποῖος ἐνωρίτερα ἀπὸ αὐτόν εἶχεν ἀπέλθει ἀπὸ τον κόσμον τούτον.

ΓΕΝΕΣΙΣ 50

- Γεν. 50,1 Καὶ ἐπιπεσὼν Ἰωσήφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πατρός αὐτοῦ, ἔκλαυσεν αὐτόν καὶ ἐφίλησεν αὐτόν.
Γεν. 50,1 Ὁ Ἰωσήφ ἐρρίφθη στο πρόσωπον του πατρός του, ἐκλάυσε δι' αὐτόν καὶ τον ἐφίλησε.
Γεν. 50,2 καὶ προσέταξεν Ἰωσήφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς ἐνταφιασταῖς ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐνεταφίασαν
Γεν. 50,2 οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν Ἰσραήλ.
Γεν. 50,2 Διέταξε δε τους δούλους του, τους Αἰγυπτίους ταριχευτάς, νὰ τον ταριχεύσουν. Ἐκεῖνοι δέ, ἐιδικοί στο ἔργον των,

εταρίχευσαν τον Ιακώβ.

- Γεν. 50,3 και ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας· οὕτω γὰρ καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς, καὶ ἐπένθησεν αὐτὸν Αἴγυπτος ἑβδομηκοντα ἡμέρας.
- Γεν. 50,3 Συνεπληρώθησαν αἱ τεσσαράκοντα ἡμέραι, ὅσαι απαιτοῦνται δια τὴν ολοκλήρωσιν τῆς ταριχεύσεως. Ἐπένθησε τὸν Ιακώβ ἡ Αἴγυπτος ἐπὶ ἑβδομηκοντα ἡμέρας.
- Γεν. 50,4 Ἐπεὶ δὲ παρήλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους, ἐλάλησεν Ἰωσήφ πρὸς τοὺς δυνάστας Φαραὼ λέγων· εἰ εὔρον χάριν ἐναντίον ὑμῶν λαλήσατε περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὦτα Φαραὼ λέγοντες·
- Γεν. 50,4 Ὅταν δε παρήλθον αἱ ἡμέραι αὐταὶ τοῦ πένθους, ὁ Ἰωσήφ, ἐπειδὴ λόγῳ τῆς πενθίμου ἐμφάνισεως τοῦ καὶ τῆς ἐνεκα τοῦ πένθους ἀφειθείσης γενειάδας τοῦ, δὲν ἠδύνατο αὐτοπροσώπως νὰ παρουσιασθῆ ἰστον Φαραῶ, εἶπε πρὸς τοὺς αὐλικούς νὰ μεσολαβήσουν πρὸς ἐκεῖνον λέγων· “ἐάν εὐρήκα χάριν ἐνώπιόν σας, ομιλήσατε δι’ ἐμὲ ἰστον Φαραῶ καὶ εἶπατε,
- Γεν. 50,5 ὁ πατήρ μου ὤρκισέ με λέγων· ἐν τῷ μνημείῳ ᾧ ὤρυξα ἐμαυτῷ ἐν γῆ Χαναάν, ἐκεῖ με θάψεις· νῦν οὖν ἀναβὰς θάψω τὸν πατέρα μου καὶ ἐπανελεύσομαι.
- Γεν. 50,5 ὅτι ὁ πατήρ μου με ὤρκισε λέγων· Θέλω νὰ με θάψης ἰστο μνημεῖον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ δια τὸν εαυτὸν μου ἠνοιξα εἰς τὴν χώραν Χαναάν. Τώρα λοιπὸν πρέπει νὰ μεταβῶ εἰς τὴν Χαναάν, νὰ θάψω τὸν πατέρα μου καὶ πάλιν θα ἐπιστρέψω”.
- Γεν. 50,6 καὶ εἶπε Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ· ἀνάβηθι, θάψον τὸν πατέρα σου, καθάπερ ὤρκισέ σε.
- Γεν. 50,6 Ὁ Φαραῶ παρήγγειλες ἰστον Ἰωσήφ· “πήγαινε θάψε τὸν πατέρα σου, ὅπως ἐκεῖνος σε ὤρκισεν”.
- Γεν. 50,7 καὶ ἀνέβη Ἰωσήφ θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ συνανέβησαν μετ’ αὐτοῦ πάντες οἱ παῖδες Φαραῶ καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι τῆς γῆς Αἰγύπτου.
- Γεν. 50,7 Ὁ Ἰωσήφ ἀνεχώρησε, δια νὰ θάψῃ τὸν πατέρα τοῦ. Μαζῆ δε με αὐτὸν ἐπήγαν ὅλοι οἱ δούλοι τοῦ Φαραῶ, οἱ γεροντότεροι τοῦ οἴκου τοῦ, ὅλοι οἱ πρεσβύτεροι, ὅλοι δηλαδὴ ὅσοι κατεῖχον ἀξιώματα εἰς τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου.
- Γεν. 50,8 καὶ πᾶσα ἡ πανοικία Ἰωσήφ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ, καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑπελίποντο ἐν γῆ Γεσέμ.
- Γεν. 50,8 Καὶ ὅλη ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἰωσήφ, οἱ ἀδελφοὶ τοῦ καὶ ὅλα τα μέλη τοῦ πατρικοῦ οἴκου καὶ ὅλοι οἱ συγγενεῖς. Εἰς τὴν Γεσέμ ἐμειναν μόνον τα πρόβατα καὶ τα βόδια καὶ οἱ φυλάσσοντες αὐτά.
- Γεν. 50,9 καὶ συνανέβησαν μετ’ αὐτοῦ καὶ ἄρματα καὶ ἵππεῖς, καὶ ἐγένετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα.
- Γεν. 50,9 Μαζῆ με αὐτὸν ἀνεχώρησαν καὶ ἄρματα καὶ ἵππεῖς, ὥστε ἡ συνοδεία ἐγένετο πολὺ μεγάλη.
- Γεν. 50,10 καὶ παρεγένοντο εἰς ἄλωνα Ἀτάδ, ὃ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα· καὶ ἐποίησε τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας.
- Γεν. 50,10 Ἐφθασαν ἰστο ἀλῶνι τοῦ Ἀτάδ, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἀνατολικῶς τοῦ Ἰορδάνου. Ἐκεῖ ὅλοι οἱ συνοδεύοντες τὸν νεκρὸν τὸν εθρήνησαν πολὺ, με θρήνον μεγάλον καὶ ἰσχυρὸν. Ἐκαμε δε ἐκεῖ ὁ Ἰωσήφ καὶ οἱ περὶ αὐτὸν πένθος ἑπτὰ ἡμερῶν δια τὸν πατέρα τοῦ.
- Γεν. 50,11 καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χαναάν τὸ πένθος ἐπὶ ἄλωνι Ἀτάδ καὶ εἶπαν· πένθος μέγα τοῦτο ἐστὶ τοῖς Αἰγυπτίοις· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Πένθος Αἰγύπτου, ὃ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.
- Γεν. 50,11 Οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χαναάν εἶδον τὸ πένθος τοῦτο ἰστο ἀλῶνι τοῦ Ἀτάδ καὶ εἶπαν· “μεγάλο εἶναι τοῦτο τὸ πένθος ἰστος Αἰγυπτίους”. Δια τοῦτο ὠνόμασαν “Πένθος Αἰγύπτου” τὸν τόπον αὐτὸν, πού εὐρίσκεται ἀνατολικῶς τοῦ Ἰορδάνου.
- Γεν. 50,12 καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
- Γεν. 50,12 Ἀφού κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπένθησαν τὸν πατέρα τῶν τῶν Ἰακώβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ,
- Γεν. 50,13 καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐκτῆσατο Ἀβραάμ τὸ σπήλαιον ἐν κτήσει μνημείου παρὰ Ἐφρών τοῦ Χετταίου, κατέναντι Μαμβρή.
- Γεν. 50,13 τὸν ἐπήραν ἐπειτα αὐτοὶ μόνον χωρὶς τὴν συνοδείαν τῶν Αἰγυπτίων, τὸν μετέφεραν ἀπό τὸ ἀλῶνι τοῦ Ἀτάδ, εἰς τὴν Χαναάν, καὶ τὸν ἔθαψαν ἰστο διπλοῦν σπήλαιον, τὸ ἀπέναντι τῆς Δρυὸς Μαμβρή, τὸ ὁποῖον ὁ Ἀβραάμ εἶχεν ἀγοράσει ὡς ἰδιοκτήτην μνημεῖον τοῦ ἀπό τὸν Ἐφρών τὸν Χετταῖον.
- Γεν. 50,14 καὶ ὑπέστρεψεν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ.
- Γεν. 50,14 Μετὰ δε τὸν ἐνταφιασμόν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Ἰωσήφ, οἱ ἀδελφοὶ τοῦ καὶ ὅλοι ὅσοι εἶχον ἐλθεῖ μαζῆ τοῦ, δια νὰ θάψουν τὸν πατέρα τοῦ.
- Γεν. 50,15 Ἰδόντες δε οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ ὅτι τέθνηκεν ὁ πατήρ αὐτῶν, εἶπαν· μὴ ποτε μνησικακήσῃ ἡμῖν Ἰωσήφ καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῶ ἡμῖν πάντα τὰ κακά, ἃ ἐνεδειξάμεθα εἰς αὐτὸν.
- Γεν. 50,15 Ὅταν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ εἶδον ὅτι ἀπέθανε καὶ δὲν ὑπάρχει μετὰξὺ τῶν ὁ πατέρας τῶν, ἐφοβήθησαν καὶ διηρωτήθησαν· “Μηπως μνησικακήσῃ ἐναντίον μας ὁ Ἰωσήφ καὶ μας ἀνταποδώσῃ ὅλα ἐκεῖνα τα κακά, τα ὁποῖα ἡμεῖς ἐπράξαμεν ἐναντίον τοῦ;”

- Γεν. 50,16 και παραγενόμενοι πρὸς Ἰωσήφ εἶπαν· ὁ πατήρ σου ὥρκισε πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτὸν λέγων·
Γεν. 50,16 Καί με τον φόβον αὐτὸν προσήλθον ὅλοι πρὸς τον Ἰωσήφ και του εἶπαν· “ὁ πατήρ σου πρὶν ἀποθάνη, μας ὥρκισε και μας εἶπε·
- Γεν. 50,17 οὕτως εἶπατε Ἰωσήφ· ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πονηρὰ σοι ἐνεδείξαντο· καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπόντων τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρὸς σου. καὶ ἔκλαυσεν Ἰωσήφ λαλούντων αὐτῶν πρὸς αὐτὸν.
- Γεν. 50,17 Αὐτὰ να πῆτε στον Ἰωσήφ· Συγχώρησε στους ἀδελφούς σου την ἀδικίαν και την ἀμαρτίαν των, διότι πράγματι σου ἔκαμαν μεγάλα κακά. Τώρα, λοιπόν, δέξου την μετάνοιάν των και συγχώρησε την ἀδικίαν των δούλων τούτων του Θεοῦ και του πατρὸς σου”. Συνεκινήθη βαθύτατα ὁ Ἰωσήφ και ἔκλαυσεν, ἐνῶ ἐκεῖνοι του ὠμιλοῦσαν ἀκόμη.
- Γεν. 50,18 καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν εἶπαν· οἶδε ἡμεῖς σοὶ ἰκέται.
Γεν. 50,18 Αὐτοὶ ἐπλησίασαν περισσότερο τον ἀδελφόν των και συντετριμμένοι του εἶπαν· “ιδού, ἡμεῖς εἴμεθα και θα μείνωμεν δούλοι σου”.
- Γεν. 50,19 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσήφ· μὴ φοβεῖσθε, τοῦ γὰρ Θεοῦ εἰμι ἐγώ.
Γεν. 50,19 Ἀπήντησε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ· “μὴ φοβεῖσθε ! Του Θεοῦ ἄνθρωπος εἶμαι ἐγώ, ἀγαθὸς και ἀμνησικακός.
Γεν. 50,20 ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε κατ’ ἐμοῦ εἰς πονηρὰ, ὁ δὲ Θεὸς ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ, ὅπως ἂν γενηθῆ ὡς σήμερον καὶ τραφῆ λαὸς πολὺς.
- Γεν. 50,20 Σεις ἐσκεφθήκατε και ἀπεφασίσατε κακὰ ἐναντίον μου. Ὁ δε Θεὸς ἐσκέφθη ἀγαθὰ δι’ ἐμέ, δια να γίνη αὐτὸ το ὁποῖον και ἐγένε μέχρι τῶρα, να διατραφούν δηλαδή χάρις εἰς ἐμὲ πολλοὶ λαοί”.
- Γεν. 50,21 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· μὴ φοβεῖσθε· ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς και τὰς οἰκίας ὑμῶν. καὶ παρεκάλεσεν αὐτοὺς και ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν.
- Γεν. 50,21 Καὶ ἐπανελάβε πρὸς αὐτοὺς· “μὴ φοβεῖσθε ! Ἐγώ, ὄχι μόνον δεν θα σας ἐκδικηθῶ, ἀλλὰ θα διαθρέψω και σας και τας οἰκογενεῖας σας”. Τους παρηγόρησε, τους ἐνεθάρρυνε και ὠμίλησε με αὐτὸν τον καλὸν τρόπον εἰς τας καρδίας των.
- Γεν. 50,22 Καὶ κατώκησεν Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτὸς και οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ και πᾶσα ἡ πανοικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἔζησεν Ἰωσήφ ἔτη ἑκατὸν δέκα.
- Γεν. 50,22 Καὶ μετὰ τα γεγονότα αὐτὰ παρέμεινεν ὁ Ἰωσήφ εἰς την Αἰγυπτον αὐτὸς και οἱ ἀδελφοὶ του και ὅλη ἡ οἰκογένεια του πατρὸς του. Ἐζησε δε ὁ Ἰωσήφ ἑκατὸν δέκα ἔτη.
- Γεν. 50,23 καὶ εἶδεν Ἰωσήφ Ἐφραῖμ παῖδιά ἕως τρίτης γενεᾶς, καὶ οἱ υἱοὶ Μαχεὶρ τοῦ υἱοῦ Μανασσῆ ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσήφ.
- Γεν. 50,23 Καὶ εἶδε παῖδιά του υἱοῦ του Ἐφραῖμ μέχρι τρίτης γενεᾶς. Καὶ τα παῖδιά του Μαχεὶρ, υἱοῦ του Μανασσῆ, ἐγεννήθησαν εἰς τα γόνατα του Ἰωσήφ.
- Γεν. 50,24 καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ λέγων· ἐγὼ ἀποθνήσκω· ἐπισκοπῆ δὲ ἐπισκέψεται ὁ Θεὸς ὑμᾶς και ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν ὁ Θεὸς τοῖς πατράσιν ἡμῶν, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ και Ἰακώβ.
- Γεν. 50,24 Ὄταν δε ἐπλησίασεν ὁ καιρὸς της τελευτῆς του, εἶπεν στους ἀδελφούς του ὁ Ἰωσήφ· “ἐγὼ ἀποθνήσκω. Γνωρίζω ὅμως καλά, ὅτι ὁ πανάγαθος Θεὸς θα σας ἐπισκεφθῆ ὡς προστάτης και ἀπὸ την γην αὐτὴν θα σας ἐπαναφέρῃ εἰς την χώραν, την ὁποῖαν δι’ ὅρκου ἔχει ὑποσχεθῆ ἰστούς πατέρας μας, στον Ἀβραάμ, τον Ἰσαὰκ και τον Ἰακώβ”.
- Γεν. 50,25 καὶ ὥρκισεν Ἰωσήφ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων· ἐν τῇ ἐπισκοπῇ, ἣ ἐπισκέψηται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, και συνανοίσετε τὰ ὀστᾶ μου ἐντεῦθεν μεθ’ ὑμῶν.
- Γεν. 50,25 Ἀμέσως δε μετὰ τους λόγους αὐτοὺς ὥρκισεν ὁ Ἰωσήφ τους ἀδελφούς του λέγων· “ὅταν ὁ Θεὸς σας ἐπισκεφθῆ και σας ἐπαναφέρῃ εἰς την γην Χαναάν, θα πάρετε ἀπὸ ἐδῶ και θα φέρετε μαζὴ σας ἐκεῖ τα ὀστᾶ μου”
- Γεν. 50,26 καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν και ἔθηκαν ἐν τῇ σορῶ ἐν Αἰγύπτῳ.
- Γεν. 50,26 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἰωσήφ εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν δέκα ἐτῶν. Ἐταρίχευσαν αὐτὸν εἰς την Αἰγυπτον και τον ἔθεσαν εἰς την λάρνακα.